En stråle av himmelskt ljus

Inledning

Under år 1994 till 2003 skrev jag mängder av andakter i den lokala tidningen Hallands Nyheter. Genom åren blev det ganska många införda andakter. Jag tänkte att de kanske var så många att de kunde räcka ett år runt. Så var det nästan. Jag behövde bara skriva några andakter till för att fylla ett helt år.

Andakterna är tänkta att vara en stråle av himmelskt ljus för dig som läser dem. De bygger nästan alla på evangelietexterna. I de fall jag sett att texterna är likadana för olika andakter, har jag bytt ut bibelstället till något liknande eller tagit en av de gammaltestamentliga texterna, episteltexterna eller psaltarpsalmerna som numera finns med till varje söndag.
Eftersom andakterna skrevs innan den nya gammaltestamentliga översättningen var klar är en del citat från 1917 års reviderade översättning.

Jag hoppas att de skall vara till glädje, tröst och eftertanke i Jesu Kristi namn.

Bilderna har jag tagit i Träslövsläge och dess omgivning.

Träslövsläge 2004-12-29

Karl-Gunnar Svensson

Januari

1 januari

Luk 2:33-40

HANNA SOM VÄNTADE

Ibland ser man nån gammal fin film som handlar om någon som har väntat på något under en lång tid och som sedan i slutet av filmen går i uppfyllelse. Då känner man en stark glädje för den det handlar om. Då blir plötsligt den här långa väntan som bortblåst, det som var efterlängtat gick i uppfyllelse. Hanna, Fanuels dotter, av Asers stam var en profetissa. Hon var en av de fromma i Israel som hade insikt i Guds vägar och förstod tidens tecken och kunde tolka det som skedde. Hon hade varit gift i unga år under sju år och sedan blivit änka. Som änka hade hon levt frivilligt i templet, kanske fått vara i någon liten skrubb. Hon hade inte haft så stora behov. Hon fastade mycket och ägnade dagarna åt meditation och bön. Nu var hon 84 år gammal. Det var en hög ålder och hon hade fått uppleva mycket. Hon var där redan år 63 f.kr då templet skadades svårt när den romerske fältherren Pompejus erövrade Jerusalem. Det hade säkert varit en svårt tid tills dess Herodes den store började återuppbygga templet år 20 f.kr, en byggnation som kom att pågå ändra fram till år 65 e.kr. Mitt i allt detta hade Hanna varit där och hon hade väntat i bön och fasta på det som inte kom att hända förrän hon var 84 år gammal. Då kom ett ungt par med ett litet gossebarn och Hanna gick fram till dem och prisade Gud för barnet. Hon berättade om detta barn för alla som väntade på Jerusalems befrielse. Det betyder att hon berättade om att nu hade Messias kommit till världen. Guds enfödde Son.
Ibland får vi vänta länge på något vi bett om. Det kan dröja många, många år. Som en tröst har vi fått Hanna som väntade så länge bara för att få uppleva detta korta ögonblick. Inför det nya året finns många som längtar och väntar. Något av det vi väntar på kommer kanske inte att hända under detta året. Men vi behöver inte ge upp för det och tycka att Gud är orättvis. Hanna väntade så länge. Hon litade på att Gud ger svar på bön när det är dags. Att få vänta gör inte så mycket. Då får vi desto mer ta del av det mest underbara som finns: att vara tillsammans med Gud i bön. I vår väntan kan bönens rikedom växa till mognad i våra liv och vi får lära oss att det finns något vi väntar på och som en dag med bestämdhet kommer: den dag då vi skall få vara hos Gud för alltid och få ta del av den kärlek, glädje och frid som vi fick vänta på så länge under våra liv på jorden. Då kommer vår längtan av uppfyllas och varje dröm förverkligas.
AMEN

2 januari

Luk 13:6-9

ETT NÅDENS ÅR FRÅN HERREN

På väg upp mot Jerusalem berättade Jesus en liknelse. Den handlade om en man som hade ett fikonträd i sin vingård. Han tyckte om sitt fikonträd trots att det inte bar någon frukt.

Men efter tre år utan frukt var mannens tålamod slut. "Hugg bort det!" sa han.

Men trädgårdsmästaren bad om uppskov. Han lovade att sköta om fikonträdet extra noga ännu ett år. Om det inte bar frukt då, skulle det huggas ned. Trädet skulle få ett nådens år från sin herre.

Jesu liknelse är väldigt drastisk som hans liknelser brukar vara. Inte låter man ett träd vara kvar som inte bär frukt när det skall bära frukt. Man tar bort det och planterar ett nytt istället.

Men Jesus berättar denna liknelse för att vi skall förstå hur stor Guds kärlek är till oss människor. Jesus lär oss också förstå att Gud sätter en gräns, en nådatid för oss till att bättra oss på, ifall våra liv, i Guds ögon, är ofruktsamma.

Jesu liknelse lär oss att Gud älskar oss även om vi inte bär frukt. Men Gud vill att vi skall bära frukt och ger oss en därför nådatid att bättra oss på. Om vi inte tar tillvara på nådatiden kommer vi att förgås.

Det gäller att ta tillvara på nådatiden. Det gör vi genom att lära känna Jesus, leva med Honom och växa till i Honom. Endast på så sätt kan vi bära frukt. För det är p.g.a. Honom vi kan bära frukt, sådan frukt som består till evigt liv. Jesus säger: "Bli kvar i mig, så blir jag kvar i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, kan inte heller ni göra det om ni inte är kvar i mig." Dessa Jesu ord handlar om grenen i vinstocken, men det är samma tanke. För att kunna bära frukt måste vi vara i Jesus Kristus. Vi måste lära känna Honom genom Bibelns Ord och genom att samtala med Jesus i bönen.

Vi måste lära oss vad det är att leva som kristen och leva såsom Jesus vill att vi skall leva. Vi får ta vår nådatid till vara och visa varandra kärlek, förlåta varandra om vi har något att förebrå varandra. Vi får dela både glädje och sorg, gemenskap med varandra i Kristus och dela den frid med varandra och med Herren som Han ger oss när vi firar Hans Heliga Nattvard tillsammans.

AMEN

3 januari

4 Mos 6:22-27

VÄLSIGNELSEN

Gud gav oss den s k "aronitiska välsignelsen" som är tredelad och innehåller först en del om Guds faderliga omsorg och välönskan. Den andra delen handlar om förlåtelse och nåd, med tanke på att välsignelsen uttalades av prästerna i Israel med uppsträckta händer efter de dagliga syndaförlåtelseoffren. Den tredje delen handlar om Guds frid, om ett ömsesidigt förhållande mellan Gud och människorna. Välsignelsen skulle fullbordas genom Jesus som andra delen handlar om. Han skulle bli offret för synderna i alla tider för allt folk. Han skulle vara Guds ansiktes ljus, det eviga livets ljus, som skulle lysa över oss. Genom Jesus skulle också Guds Ande utgjutas över oss och ge oss del av Guds frid. Gemenskapen med Gud skulle bli möjlig.

Välsignelsen innefattar flera ting, men det huvudsakliga med välsignelsen är att den är ett positivt uttryck för Guds välvilja, nåd och godhet. Välsignelsen har alltid med Gud att göra. I vår kultur talades det om att när man gav sin välsignelse till något, så uppfattades det som att man fick tillåtelse, men det var alltid en tillåtelse under Guds beskydd. En fader kunde ge sin välsignelse till sin dotter att få gifta sig med sin friare. Det innebar inte bara tillåtelse utan också att de fick Guds beskydd.

Välsignelsen av mat, bordsbönen, är ett tecken på tacksamhet över Guds goda gåvor. Hela världen tillhör Honom. Maten är en gåva av Honom som vi får tacka för. Att inte tacka för maten blir därför ett tecken på otro.

Välsignelsens främsta betydelse är att Gud är med den som blir välsignad. Detta innebar att det första Gud gjorde med människan i skapelsen var att Han välsignade henne. Det sista ord lärjungarna fick av Jesus var också ett välsignelseord: "Jag är med er alla dagar till tidens slut."

Så också i den apostoliska välsignelsen i 2 Kor 13:13 "Nåd från vår Herre Jesus Kristus, kärlek från Gud och gemenskap från den Helige Ande åt er alla."

Det kanske bästa sättet för oss att förstå välsignelsen är att tänka sig att Gud ger av sig själv och sin gemenskap med oss när välsignelsen delas ut. Prästen har i sitt ämbete att dela ut Guds välsignelse. Därför är det alltid en viktig del av gudstjänsten när välsignelsen delas ut, att man är där och tar emot den och gärna tecknar trons tecken över bröstet från pannan till hjärtat och vidare från vänster till höger axel och tillbaka till hjärtat igen, som ett tecken på att man har tagit emot Guds egen välsignelse.

AMEN

4 januari

Jes 49:5-7

MÄNNEN FRÅN ÖSTERLAND

Vi firar den händelse när några stjärntydare från österlandet, som vi brukar kalla de tre vise männen, kommer för att hylla den nyfödde konungen. De går givetvis först till huvudstaden. Men där fanns ingen nyfödd kung. Kungen Herodes blev oroad för att hans tid som kung kanske var slut. Han förstod att det var Messias, Guds son, som de vise männen frågade efter. Därför blev det självklart att fråga Guds ord om var Guds son skulle födas. ”Betlehem” blev svaret. De vise männen for dit och hittade Jesusbarnet. Men de kom inte till ett palats. De kom inte till en familj med tjänstefolk. De kom inte ens till familjens eget hem. De kom till en fattig, vanlig familj som var på tillfälligt besök i en liten by på landsbygden. Men det hindrade dem inte att lita på att det lilla barnet de fick se verkligen var Messias, Guds Son. De räckte därför fram sina rika gåvor av guld, rökelse och myrra. De stannade kvar och fick säkert höra hela berättelsen om ängeln Gabriels besök hos Maria, Josefs dröm, herdarnas upplevelser på ängen. För de måste ju ha sovit eftersom de i en dröm blev tillsagda att inte återvända till Herodes.

De vågade tro att Messias hade fötts till världen och det spelade ingen roll om det var ett barn till en fattig ung kvinna på tillfälligt besök. De vågade lita på att det var Messias trots allt och sedan fick de chansen att höra, sitta ned och lyssna och bli övertygade. Det var Messias.

Det hade börjat med en stjärna i skyn, men det var tillräckligt. De hade litat på att Gud ledde dem fram för att uppenbara sin härlighet på jorden genom att födas till jorden som ett litet barn i fattigdom. De fick uppleva den händelse som berättar så fint för oss att Gud som har skapat alla folk vill också ge alla folk möjlighet att vända om till honom och bli räddade från ondskan, döden och helvetet. De fick uppenbarat att Gud är kärleken. Han som har all makt och möjlighet att förinta allt ont ändå väljer att komma till denna världen och dela dess villkor och sedan dö i vårt ställe. Allt för att vi skall få leva. Trots att vi kan tycka att det hade väl varit bättre att ha gjort om det igen. Men så stor är Guds kärlek för alla folk att han istället valde att rädda oss till liv igen. Därför kan vi förstå att vi är värdefulla och att Gud älskar oss och vill att vi skall få vara hans. Idag får detta bli uppenbarat för Dig att Gud kom till jorden som ett litet barn i ett stall därför att Han älskar Dig.

AMEN

5 januari

Psalt72:10-15

DE TRE VISE MÄNNEN

Det finns mycket traditioner om de vise männen eller österländska stjärntydare, som de heter i vår nya översättning. Men vi vet egentligen inte så mycket mer än att de var rika nog att ge bort tre dyra gåvor och att de hade sett en stjärna som vägledde dem till Juda land. Sedan har det blivit legendbildningar av denna berättelse som säkert Maria berättat om för lärjungarna och som Matteus tecknat ner.
Redan tidigt talades det om tre kungar och kring 500-talet talades de om som tre kungar i tre åldrar från tre världsdelar. Melkior, med guldet, var äldst och kom från Asien. Bathasar, var en fullvuxen man och frambar myrran, smörjelsen. Vissa källor menar att han var från Afrika. Caspar skulle bara vara kring 15 år och från Europa. Han bar fram rökelsen.
Visst kan det vara roligt att fundera över dessa tre österländska stjärntydare, vise män eller om de nu var kungar. Och visst kan det vara roligt att fundera över hur det ligger till med stjärnan i skyn, om det var en supernova eller om det var konstellationen mellan Jupiter och Saturnus som inträffade några gånger under år 7 f kr. Och visst kan det vara roligt och fundera över om de kom fram ett helt år efter Jesu födelse vid tiden för trettondedagen och att det var därför Herodes befallde att alla gossebarn under två år skulle dödas och inte bara nyfödda gossebarn.
Det spelar ingen roll hur det ligger till med alla dessa detaljer. Marias berättelse var säkert viktig för henne och för Matteus, men när Lukas skulle skriva sitt evangelium, förmodligen som en försvarsskrift till Paulus i fängelse i Rom, då tog han inte med denna del av berättelsen. Den var nog i det läget av vikt att undvika. Men för Matteus, som skrev för det judiska folket, var det av vikt att ta med just detta.
Markus som skrev sitt evangelium först hade inte alls tagit med Jesu födelse. Det var inte så viktigt med själva födelsen för den första kristna kyrkan. Det enda som betydde nåt var att visa Marias vittnesbörd om att Jesus verkligen föddes på jorden som Guds egen son. Egentligen är det samma idag. Det spelar ingen roll hur många bevis man än tar fram det avgörande är ändå att man själv tar emot Jesus i tron, att man vågar lita på att det verkligen är sant. Om man skulle vara tveksam, då är det skönt att titta på detaljer och upptäcka vad skönt det är att se att också de historiska material vi har är tillförlitligt. Även om man kanske styrks i tron av det upptäcker man ändå att det enda som betyder något egentligen är att leva med Jesus, lämna sitt liv åt honom och leva helt och fullt för Jesus.
AMEN

6 januari

Matteus 2:1-12

HERRENS HÄRLIGHET

Det är fantastiskt hur Gud vill visa sin härlighet och vi får ställa oss frågan varför Han vill visa sin härlighet just så här i berättelsen om de tre vise männen.

Traditionen har gjort gällande att de var tre kungar från vardera världsdel, en ung, en medelålders och en gammal man, att de skulle komma från de folkslag som härstammande från Noas tre söner Sem, Ham och Jafet och att deras namn skulle vara Kaspar, Melkior och Balthasar. Detta för att visa att de kom för att hylla Guds Son som representanter för alla människor.

Oavsett hur det förhåller sig så är det väsentliga här hur Herren visar sin härlighet. Stjärna i skyn togs som tecken på att en kung i Juda land var född. Tecknet visar oss Herrens härlighet på det sättet, att oavsett hur stjärnan tändes, så visar Herren för oss sin väldiga styrkas kraft. Han som har makt att tända stjärnor, Han är också den som kan göra vad Han vill och hur Han vill.

Herren visar sin härlighet också i det skriva ordet. När de vise männen kom till Juda land, kom de till huvudstaden och frågade efter det nyfödda kungabarnet. Där fick de veta att det stod skrivet: “Du Betlehem i Juda land är ingalunda ringast bland hövdingar i Juda, ty från dig skall det komma en hövding, en herde för mitt folk Israel.“ Här visar Herren sin härlighet genom att i historien tala om vad Han skulle göra för att rädda mänskligheten från det onda och ge varje människa möjlighet att få evigt liv. Genom sitt Ord blev allting till och genom sitt Ord visade Han sin härlighet för de vise männen men också idag för oss.

Herren visar sin härlighet genom att låta sig födas till denna världen på samma sätt som vi. Han kom inte på himlens skyar för att bekämpa det onda. Han kom inte som en stor härskarkung. Han kom som litet barn, född i ett stall för att visa oss människor att Han som har all makt i himlen och på jorden och som kan tända stjärnor och låta sitt Ord verka bland oss. Han kommer till oss som det svagaste och minsta man kan tänka sig.

Vilken underbar Herre vi har! Han är verkligen värd allt lov och pris, ära och makt. Vi kan kanske inte ge Honom gåvor som guld, rökelse eller myrra. Men det vill Han inte ha av oss idag. Han vill ha vår kärlek och våra liv så att Han kan ge oss evigt liv och den kärlek, glädje och frid som inte världen kan ge.

Herren visar sin härligheter för oss därför att Han älskar att göra oss gott, men Han finner så få som tror det. Därför är det så få som får uppleva det.

AMEN

7 januari

5 Mos 4:19-24

STJÄRNTECKEN

När Jesus föddes tändes en stjärna i skyn som gav några stjärntydare, som enligt traditionen var kungar, anledning att fara till Juda land för att fira den nyfödde judakonungen. Detta visar oss hur Gud använde sig av dåtidens stjärnskådning för att i skyn visa ett tecken på att Jesus, Guds son, fötts på jorden som människa.

När man läser det här undrar man lite hur det förhåller sig med stjärntydande och horoskop. Vad innebar tecknet i skyn? Godkänner Gud horoskop? Ett klart nej. Stjärntydning utvecklades i Babylonien och vidarefördes av greker och romare. Bibeln förbjuder det. "När du lyfter dina ögon upp till himmelen och ser solen, månen och stjärnorna, himmelens hela härskara, då må du inte heller låta förföra dig att tillbe dem och tjäna dem. Ty Herren din Gud, har fördelat dem åt alla folk under hela himmelen." (5 Mos 4:19). Stjärntydning som horoskop är alltså avgudadyrkan, något som aldrig kan förenas med tron på Jesus. Stjärntydningen står alltså inte under Guds herravälde, utan under djävulens. Att läsa horoskop är alltså att göra tjänst för djävulen, otrevligt men sant.

Men med tecken är det annorlunda. Gud kan använda sig av ett tecken, som en stjärna i skyn, för att bekräfta eller stadfästa en utsaga eller ett uppdrag från Herren. Men stjärnorna i skyn är aldrig tecken på något som är eller skall komma som Herren har bestämt. Gud använder mer stjärnhimmeln för att visa oss något speciellt. T ex när Gud berättade för Abraham att hans avkomma skulle bli som himmelens stjärnor.

Det är som ett tecken på att Konungarnas Konung var född som Gud lät en stjärna tändas i skyn, oavsett om det var ett möte mellan Jupiter och Saturnus eller en supernova eller att Gud, som har all makt, lät tända ännu en stjärna i skyn som ett tecken för att Guds Son fötts till världen.

För det var något stort och underbart att Jesus fötts till oss på jorden. Han var Gud själv kommen i mänsklig gestalt för att ta på sig det som stod i vägen mellan oss människor och Gud. För att göra det möjligt för oss att få evigt liv och få komma till himlen. Endast genom Jesus skulle detta kunna bli möjligt. Därför var det något fantastiskt och underbart, det största och härligaste som någonsin skett på jorden sedan världens skapelse. Det var verkligen värt att få ett eget tecken i skyn synligt för alla.

AMEN

8 januari

Joh 8:12

LIVETS LJUS

Man firade lövhyddohögtid till minne av Guds beskydd under ökenvandringen då man bodde i lövhyddor. En natt i slutet högtiden hade man den stora ljusfesten på kvinnornas förgård i templet dit alla fick komma. Då tände man stora kandelabrar, leviterna sjöng från trappan till den inre gården och man dansade med facklor. Här var också Jesus med sina lärjungar och han sa att det är han som är världens ljus och livets ljus. På den här tiden fanns influenser från orienten där motsatsförhållanden spelade stor roll i den religiösa åskådningen. Ljus och mörker var viktiga symboler för gott och ont, liv och död, lycka och vanmakt. När Jesus ropade ut att det är han som är världens ljus och att de som följer honom skall få livets ljus, betydde det att han gjorde anspråk på att vara världens frälsare som skulle rädda mänskligheten från ondskans makter, döden och vanmakten. Det gick inte att missförstå vad han menade, men det viktigaste som han sa var ändå orden: ”jag är”. För oss är det svårt att förstå det oerhörda med dessa ord, men på Jesu tid innebar de orden en hädelse om inte Jesus var det han sa sig vara. Orden ”jag är” betyder nämligen att Jesus gjorde anspråk på att vara Gud själv. Endast Gud kunde uttala de orden och med den innebörden betydde Jesu ord att han var Gud som kommit hit till denna mörka världen med dess hopplösa tillstånd som bara ledde till död, att han kommit för att tända ett ljus i mörkret. Ljuset gör slut på mörkret och den som vandrar i ett sådant ljus undslipper hela tiden mörkret. Bilden är underbar. Jesus är ljuset i vårt mörker, endast när vi vandrar med honom har vi del av Gud, annars har vi det inte. Det här betyder för oss att vi kan glömma allting annat som vi tror skall ge oss evigt liv. Bara Jesus kan det. Utan honom lever vi i dödens mörker, i ondskans mörker, i vanmaktens mörker. Endast Jesus kan ge oss det som ger liv, besegrar ondskan och skapar en mening och lycka med våra liv som inte går att finna någon annan stans.

Det här betyder för oss att det finns en möjlighet att komma bort från det mörker och den tomhet som tynger många människor. Ofta tror man att man måste göra något, förändra sitt liv på nåt sätt, men egentligen räcker det med att knäppa sina händer och be Herren Jesus om att komma med sitt ljus in i mitt livs mörker. Många gånger kan det räcka med att komma till kyrkan och bara sitta ner där och låta Jesu ljus lysa och få uppleva att man är älskad och värdefull bara för att man är. Och allt detta bara för att Han är.

AMEN

9 januari

Luk 2:42-52

ETT BORTSPRUNGET BARN

Det finns nog inte mycket som är värre än detta, att man inte hittar sitt barn. Jesus var visserligen tolv år gammal och hela släkten var med den påsken när han var med sina föräldrar till Jerusalem. Det var troligtvis inte första gången han följt med sina föräldrar till Jerusalem vid påskhögtiden. Man brukade vänja sina barn vid denna högtid för vid tretton års ålder var det krav att en judisk gosse skulle fira högtiden i Jerusalem. Så Maria och Josef var väl inte så bekymrade om att de inte såg till Jesus, han var väl bland släktingar. Men på hemresan såg de inte heller till honom och ingen i släkten verkade ha gjort det heller. Då blev de oroliga och återvände. Nu hade de ett bortsprunget barn, de måste ha letat överallt och inte förrän på den tredje dagen hittade de honom i templet. Varför det dröjde så länge med att de gick till templet var väl antagligen för att de inte hade tänkt på att han kunde befinna sig där. Och det är nog just det som den här berättelsen vill säga oss. Jesus, Guds Son, som fötts till världen under tämligen normala förhållanden, vad gäller själva födelsen, växte upp ganska normalt. Det var inte underligt att Maria och Josef vid den här tiden inte tänkte så noga på att Jesus faktiskt var Guds Son. Därför var det inte templet de gick till först. När de väl kommit dit och Jesus sa: ”Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?” Och Maria berättar för Lukas att hon tog de orden till sig. Kanske det var den här händelsen som gjorde att hon, mer än Jesu syskon, kunde acceptera att Jesus långt senare gick ut och predikade.

När man inte hittar sitt barn, blir man alldeles förskräckt. Man tror först att det värsta har hänt. Man har ju läst att barn har försvunnit och hittats döda, därför blir man orolig. Alla föräldrar har nog tappat bort nåt av sina barn någon gång och det slutar nästan alltid lyckligt, men så tänker man inte när det väl händer en själv. Man gör precis som Maria och Josef. Man letar överallt och först när det känns hopplöst och man har ringt polis och andra, knäpper man sina händer. Vi är som Maria och Josef, vi reagerar som de. Därför är det så underbart att läsa att

t o m Jesu föräldrar, som borde gått direkt till templet, tänkte på det sist.

AMEN

10 januari

Rom 6:3-14

RÄTTFÄRDIGHETENS DOP

Jesus kom till Johannes för att bli döpt, men Johannes vägrade. Han kunde inte förstå varför Jesus behövde döpas, Jesus hade ju ingen synd. Johannes sa: ”Det är jag som behöver döpas av dig, och nu kommer du till mig.” Då svarade Jesus: ”Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla allt som hör till rättfärdigheten”.

Johannes döpte i vatten som en symbol för omvändelse. Vatten kännetecknade bl a rening, man tvättade sig i vatten för att bli ren. På samma sätt skulle man bli ren från ett gammalt smutsigt och orättfärdigt liv till ett liv i omvändelse och rättfärdighet genom att ta Gud på allvar och vara beredda på att ta emot Jesus. Men när Jesus, som redan var rättfärdig, skulle döpas så undrar man varför precis som Johannes undrade. Men Jesus sa att det skulle göras för att uppfylla rättfärdigheten. Vad menade han med det?

Det var riktigt att Han inte hade någon synd. Synd betyder det som skiljer oss från Gud och eftersom Jesus är Gud kunde Han inte vara skild ifrån sig själv, Han var alltså syndfri. Men Hans uppgift var att ta på sig VÅR synd, gå in i VÅRT ställe. Straffet för vår synd är döden och därför måste Jesus offras i vårt ställe genom att dö på korset. Det var så Jesus skulle uppfylla rättfärdigheten.

Jesu verk med att gå in i vårt ställe, började i dopet. Till detta var han utvald. Därför sa rösten från himlen: "Han är min utvalde" Rättfärdigheten skulle uppfyllas. Det var Jesus som skulle göra det. Men för att riktigt förstå innebörden av det kan man dela upp ordet rättfärdig till "rätt-färdig" och fråga sig: "Rätt färdig till vadå?" Det som avses är att bli färdig på rätt sätt för att få komma till himlen. Den ende som kan göra oss färdiga på rätt sätt är Jesus. Vi kan inte det av oss själva hur snälla och goda vi än kan tycka vi är. Synden i oss är alltid ett hinder som måste tas bort. Att Jesus tog vår synd på sig innebär att vi kan bli färdiga för himlen och få rätten att komma dit: rättfärdig. Endast genom Jesus kan vi alltså bli rättfärdiga och få komma till himlen. Utan Honom är det omöjligt. Han gjorde det möjligt genom att uppfylla allt som hör till rättfärdigheten.

AMEN

11 januari

Luk 3:15-17, 21-22

OM DOPET

Johannes döparen döpte människor till bättring från ett syndigt liv till ett liv efter lagens bokstav och bud. Detta för att göra folket beredda på att ta emot den Frälsare som skulle komma. Genom dopet skulle folkets sinne bli vänt till Gud och bli förberett för något nytt som Gud skulle göra.

Jesu dop började detta nya. En ny tidsålder inleddes. Himlen öppnade sig och den Helige Ande kom ner över honom i en duvas skepnad, och en röst hördes från himlen: "Du är min älskade son, du är min utvalde."

Jesus behövde inte döpas till bättring från ett syndigt liv. Han var redan syndfri. Jesu dop innebar att han nu skulle börja det frälsningsverk han kommit till jorden för att fullborda. Detta var det nya som började med Jesus när han döptes. Hela den gamla tiden var förbi, nu började en ny tid. Frälsningens tid. Den tid då Gud kommit till jorden för att frälsa världen från synd och död och ge oss människor möjlighet att få evigt liv och gemenskap med Gud. Jesu frälsningsverk inleddes med hans dop i floden Jordan. Men hans fullbordade verk och hans seger över synden, döden och djävulen får vi del av i vårt dop. Petrus skriver: "Kristus själv dog för era synder, en gång för alla. Rättfärdig dog han för er orättfärdiga för att leda er till Gud. Och genom dopet räddas ni nu genom att Jesus Kristus har uppstått."

Vårt dop är en delaktighet av Jesu frälsningsverk, ett nytt liv i Jesus Kristus, en delaktighet av Jesus själv. Genom att Jesus dog för våra synder, innebär dopet för oss att vi får syndernas förlåtelse. Genom att Jesus uppstod från de döda, innebär dopet för oss att vi får evigt liv.

Genom att Jesus steg upp till himlen och utgöt sin Ande, innebär dopet för oss att vi får den Helige Ande. Syndernas förlåtelse innebär gemenskap med Gud. Evigt liv innebär gemenskap med Gud för alltid. Helig ande innebär att vi redan här och nu får ta emot den underbara kärlek, glädje, frid, godhet och allt annat underbart som Gud vill ge oss. Allt detta bara för att vi är döpta.

Men det viktigaste med dopet är att Jesus kom till mig för att stanna hos mig. Är man döpt är det som Paulus skriver: "Nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig."

Detta är en underbar tröst. Att jag är döpt betyder att Jesus alltid är med mig även om jag inte alltid är med honom. Det betyder att jag alltid har möjlighet att vända om till honom.

Men denna möjlighet att vända om har jag bara under detta livet på jorden. Vår livstid är egentligen lånad tid av Gud. Tar vi inte vara på den tiden och vänder om till Herren, går vi förlorade.

Tag därför vara på det liv du fick när du döptes; det eviga livet. Livet med Jesus och om du har kommit ifrån Jesus, sök dig åter till Honom. För bara i Jesus har vi evigt liv.

AMEN

12 januari

Matt 3:13-17

MÅSTE VI DÖPAS?

Jesus lät sig döpas av Johannes Döparen i floden Jordan och Johannes undrade varför. ”Det är jag som behöver döpas av dig och nu kommer du till mig” sa han. Men Jesus sa: ”Låt det ske. Det är så vi skall uppfylla rättfärdigheten.” För sin egen skull behövde inte Jesus döpas eftersom han var utan synd. I dopet blir vi renade från synden, det behövde inte Jesus. Men Jesu uppgift på jorden var att gå in i vårt ställe för att besegra synden och döden så att vi kan få evigt liv. När Jesus efter sin död och uppståndelse skulle återvända till himlen gav Han lärjungarna befallning om att göra alla folk till lärjungar och döpa dem i Faderns, Sonens och den Helige Andes namn. Genom det dopet skulle sedan varje människa få del av Jesu verk, få syndernas förlåtelse och evigt liv.

Men måste vi då döpas? Bibeln beskriver dopet som en födelse. Precis som vi föds till våra jordiska liv genom förlossningen på BB, föds vi till vårt eviga liv i dopet. Sedan gäller det för oss att leva vidare så att vi kan få behålla det eviga liv vi fick i dopet. Liknande är det med våra jordiska liv. Det räcker ju inte med att bara födas. Vi behöver luft att andas, mat att äta, värme och kärlek, annars dör vi. På samma sätt behöver vi som döpta bönen, Guds ord, nattvarden och den kristna gemenskapen, annars dör vi bort från det eviga liv vi fick i dopet. Vi har, så länge vi lever i denna världen, möjlighet att komma tillbaka till det eviga livet genom att bli omvända till tron på Jesus, livet med Jesus och då behöver vi inte döpas igen. Men kommer vi inte till Jesus innan vi dör, går vi förlorade även om vi en gång blivit döpta.

Vad händer med ett litet barn som dör innan det har blivit döpt? Bibeln ger oss inget direkt svar annat än att barn har ett särskilt förhållande till Gud. Därför är det inte fel att säga att, eftersom det är Gud som har våra liv i sin hand, har Han bestämt dess livslängd. När därför ett barn dör odöpt kan man säga att Gud tar tillbaka det livet till sig. För att förstå det tydligare kan man säga att dopet hör ihop med en viljeakt. Eftersom det eviga livet måste tas emot, har vi alltid rätt att säga nej till det. Som vuxen kan vi säga ”ja” till att våra barn eller vi själva vill bli döpta. Som barn har man inte denna viljeakt. Därför kan ett barn aldrig säga vare sig ”ja” eller ”nej” till Gud. Och Gud som vill att alla skall bli frälsta, men som inte kan hindra dem som inte vill bli det, att bli det, Han kan ge ett barn, som dör odöpt, rätten att få komma till himlen.

Måste vi döpas? Ja!

AMEN

13 januari

Joh 1:43-46

VITTNESBÖRD OM JESUS

Osäkerhet om vem Jesus är har alltid funnits. Men precis som det var på Jesu tid så är det idag. Osäkerheten handlar inte om brist på bevis utan om vi vill och vågar acceptera att Jesus verkligen är den Han sa sig vara. Hur mycket bevis vi än lägger fram så garanterar det inte att människor vill tro. Hur många vetenskapliga fakta vi än tar fram för att visa att Jesus verkligen är Guds Son och att Han verkligen har uppstått från de döda och kan ge oss evigt liv, garanterar inte det att människor vill tro på det. Hur sant en sak än är måste man ändå också själv tro på det för att kunna acceptera det. Så här är det inte bara med kristen tro, så här är det med allt kunnande och vetande. Därför är det till sist DU som måste ta emot. Det är detta som Jesus ofta talar om; att vi måste ta emot och våga tro. Det är sant, men det gäller att tro på det också annars blir det inte sant för DIG.

När Jesus talade om att Hans vittnesbörd om sig själv inte var giltigt, så gällde detta under den tid han var verksam på jorden och före sin död och uppståndelse. Nu är det annorlunda. Nu vittnar Jesus om sig själv genom sitt Ord, i sin kyrka, genom sina nådemedel och genom oss. Våra vittnesbörd om Jesus är en viktig del av hur människor kommer till tro. De är ofta av samma slag som Filippos vittnesbörd om Jesus för Natanael. ”Filippos träffade Natanael och sa till honom: ‘Vi har funnit honom som det står om i Mose lag och hos profeterna, Jesus, Josefs son från Nasaret’. Natanael sa: ‘Kan det komma något gott från Nasaret?” Då säger Filippos: ”Följ med och se!” Här har vi ett exempel på hur vi kan leda människor till tro på Jesus.

Vår tro handlar inte om ett intellektuellt mottagande och accepterande utan det är en hjärtesak. Vi måste lära känna Jesus genom att möta Honom och umgås med Honom. Ju mer vi kommer till Honom och lär känna Honom desto mer växer vårt förtroende och tillit till Honom. Ju mer förstår vi att det verkligen är sant. Och då börjar vi våga tro.

För oss som tror är det viktigt att tänka på att vi kan vara vissa i vår tro. Vi tror på något som är sant. Vi tror på något som påverkar våra liv på så sätt att det kan förändra och påverka till något gott och bra. För oss är det viktigt att växa fastare i vår tro på Jesus. Han vittnar också för oss. Vittnesbördet som Han ger är ju inte bara för att människor skall komma till tro utan också att vi som redan tror skall få fasthet och styrka i vår tro. Han vill att vi skall lära känna honom alltmer och komma honom närmare, han som är vägen, sanningen och livet.

AMEN

14 januari

Joh 2:1-11

DEN RÄTTA STUNDEN

Jesu mor, Maria, var bjuden på bröllop i Kana i Galiléen. Jesus och hans lärjungar var också bjudna. Bröllop var en stor högtidsfest med omfattande ritual. Det började på bröllopsdagen med att brudgummen, med högtidsbindel på huvudet, kom med släkt och vänner till brudens hem och hämtade med sig den rikt utsmyckade bruden, med dräkt och brudkrona, hem till sitt. Där skedde själva vigseln och direkt efter följde högtidsmåltiden. Festen kunde sedan vara i flera dagar så det gällde att ha planerat så att mat och dryck skulle räcka för alla.

Denna gång tog vinet slut och det var skandal. Maria sa till sin son: "De har inget vin." Men Jesus sa åt sin mamma att låta honom vara ifred. Han ville inte att det skulle bli uppenbarat vem han var. Jesus sa:: ”Min stund har inte kommit än”. Men Maria sa till tjänarna att lyssna på Jesus och de gjorde så. Jesus sa åt tjänarna att hälla upp vatten i stora kärl och de gjorde så. När sedan vattenkärlen kom fram till bröllopsvärden hade det blivit vin.

Så gjorde Jesus det första av sina tecken, skriver aposteln Johannes. Undret kallades tecken eftersom det var ett bevis på att Jesus verkligen var den Han utgav sig för att vara: Guds son. Men ännu ville Jesus att det skulle vara fördolt. Det var bara tjänarna och lärjungarna som visste vad som hänt.

Denna episod i Jesu liv kan man tycka vara lite märklig. Varför ville inte Jesus visa vem han var? Varför ville Han vänta tills den rätta stunden är inne. Vi har mycket att lära oss av det här. Det är inte alltid som rätt stund är inne. Ibland måste man vänta, även om det kanske känns lite svårt. Bibeln lär oss att Gud är tålmodig. Det står ofta ”långmodig” - Gud har mod att vänta länge tills dess rätt stund är inne (2 Mos 34:6). Kärleken beskrivs som tålmodig och god (1 Kor 13:4) och en av den kristnes andliga frukter är just tålamod (Gal 5:22). Vi får lära oss att Gud ofta väntar på oss och att rätt stund skall bli inne. Gud tvingar sig aldrig på utan Han väntar alltid på oss, gör oss mogna, beredda och färdiga så att vi kan gå och göra Hans vilja i den rätta stunden. Det är inte alltid rätta stunden att handla, men alltid rätt tillfälle att be.

Maria bad Jesus på sitt sätt att göra nytt vin. Det var inte rätt stund, men Jesus gjorde ändå vad Maria bett Honom om och Han gjorde det till rätt stund att visa sin härlighet.

AMEN

15 januari

Joh 4:5-26

JESUS BRYR SIG OM

Vi får ett underbart exempel på hur Jesus bryr sig om oss människor och vill hjälpa oss till evigt liv trots att vi inte förtjänar det.

Jesus var på väg till Galiléen och måste passera Samarien. Det var mitt på dagen och mycket varmt. Han satte sig ned vid Jakobs brunn utanför Sykar och skickade sina lärjungar att köpa mat. Då kommer det en kvinna till brunnen för att hämta vatten. Hon kommer ensam. Andra brukade hämta vatten till kvällen då det var svalt, men hon var utstött och kom ensam mitt på dagen.

Jesus bad henne om att få vatten att dricka. Det var inte tillåtet för en jude att tala med en samarisk kvinna eftersom samarierna ansågs som orena av judarna. Därför blir kvinnan förvånad över att denne jude bryr sig om henne. Hon sa: "Hur kan du som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna". Jesus svarade: "Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du bett honom och han skulle gett dig levande vatten." Kvinnan trodde att Jesus menade det friska källvattnet som fanns längst ner i den djupa brunnen.

Jesus sa vidare: "Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig törstig. Det vattnet blir en källa i honom med ett flöde som ger evigt liv". Nu ville kvinnan ha det här vattnet, men då säger Jesus: "Gå och hämta din man". Det visar sig att kvinnan inte bara hade en man utan flera. Det var därför hon var utstött. Men Jesus visar att Han bryr sig om henne trots det.

Denna episod visar oss att Jesus vill att vi skall få evigt liv trots att vi är syndare. Vi är syndare precis som den samariska kvinnan, kanske inte utstötta, men likväl syndare. Paulus skriver: "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud." Därför är det så underbart att Jesus bryr sig om oss trots det. Inte p g a något vi gjort eller inte gjort, utan därför att Han älskar oss. Därför vill Han ge oss det levande vattnet, det eviga livet som vi får av Honom själv.

Men eftersom vi är syndare kan Han inte ge oss evigt liv hur som helst. För synden är något som inte hör ihop med Gud. Vi måste därför få förlåtelse för våra synder. Jesus har vunnit över synden. Det är när vi lämnar vår synd till Honom, erkänner att vi är syndare och bekänner vår synd, som vi får förlåtelse, och får ta emot det eviga livet.

Med bilden av vattnet visar Jesus oss detta: Vi måste ha vatten för att kunna leva. På samma sätt måste vi ha det levande vattnet, som är Jesus, för att kunna få evigt liv.

Men vattnet uppehåller inte livet hur som helst, det måste vara rent vatten. Vi kan inte dricka kloakvatten eller giftigt vatten, då dör vi. På samma sätt är det med det levande vattnet. Synden får inte finnas med och smutsa ned det vattnet. Det måste renas. Men det tar Jesus själv hand om när vi kommer till honom med vår synd. Han bryr sig om oss, renar oss och ger oss sitt rena och levande vatten som ger evigt liv. Jesus bryr sig om oss trots att vi är syndare.

AMEN

16 januari

Joh 5:1-18

GUDS VITTNESBÖRD

En man som varit sjuk länge blev botad av Jesus vid fårdammen Betesta i Jerusalem. Men det var sabbat och folket tvekade på om hans gärning verkligen kunde vara från Gud. Jesus påstod det och berättade om att han utförde Guds verk och att Gud verkar också på sabbaten. Den är en vilodag för människor inte för Gud och Jesus påstod sig vara Gud och att de underverk han gjorde var tecken på det. Jesus sa väldigt strängt till dem att de inte litade på Guds vittnesbörd om honom därför att de inte hade kärlek till Gud utan bara ville bli ärade av varandra, få varandras bekräftelse. Men Jesus hade kommit för att utföra Guds verk på jorden och tillät sig hänvisa till Guds vittnesbörd genom de ord och de underverk han utförde, även om de utfördes på vilodagen. Att Jesus skulle komma och utföra de verk som han gjorde fanns beskrivet för folket i Bibeln, men många ville inte tro och därför trodde de heller inte på de vittnesbörd som Jesus hänvisade till. Det hade inte spelat någon roll vad Jesus skulle ha gjort. Han kanske hade vunnit hänförelse om han gjort tecken efter folket vilja och under efter deras förmåga att vilja tro, men han hade inte vunnit evigt liv åt dem. De hade kanske hyllat honom som en konung sänd av Gud, men de hade inte tagit emot honom i sina hjärtan och det var det som räknades. Men en dag skulle han bli hyllad som kung, ridande på en åsna. Några dagar senare skulle dock alla överge honom och lämna honom hängande död på ett kors.

Det hade inte hjälpt Jesus om han hade vunnit hela världens hänförelse och beundran. Om han inte dött på korset skulle vi inte fått möjligheten att komma till himlen och vinna evigt liv, då hade alla gått förlorade. Ingenting och ingen i denna världen kunde vinna evigt liv, endast Jesus kunde det. Och han gjorde det. Om Guds vittnesbörd om honom togs emot eller inte spelade ingen roll för hans verk, det gjorde han ändå. Han var inte beroende av människors tycke eller smak, krav på bevis eller tecken. Ville folket ta emot honom fick de ta honom för den han var. Och några gjorde det under hans vandring med dem, men efter hans uppståndelse är vi många som har tagit till oss hans ord och förstått att han verkligen är den ende som kan ge oss evigt liv och som kan göra våra liv redan här i denna världen meningsfulla. Vi behöver inga fler bevis, tecken eller under. Vi behöver bara Jesus. Han är nog. Det handlar om att våga ta emot honom i sitt hjärta och våga tro Guds vittnesbörd.

AMEN

17 januari

Psalt19:2-7

DET FÖRSTA TECKNET

För judarna var det väldigt viktigt med bevis. Så är det ju också med os idag. Man vill ha trovärdiga, gärna synliga bevis för att man skall tro. Johannes skriver om dessa bevis som ”tecken”. När Jesus följde med sin mor till ett bröllop i Kana tog vinet slut och Jesu mor sa det till Jesus. Han var inte intresserad att hjälpa till, han vill liksom inte visa något tecken på att det var något särskilt med honom, i alla fall inte just då. Den stunden skulle komma senare. Men ändå gjorde han något. Han sa till tjänarna att hälla upp vatten i sex stora stenkärl och när de bar det vattnet till värden hade det blivit vin. Johannes skriver att Jesus på så sätt visade sin härlighet. Det betyder att han bevisade för dem som såg det att han verkligen var Gud. Ingen annan kunde göra något sånt här. Johannes skriver väldigt rik på symboler. Ända från evangeliets början ser man hänvisningar till skapelsen. Vissa har menat att berättelsen om bröllopet i Kana hände på tredje dagen av sju som Johannes berättade om här. Men vi har inte tillräckligt den kunskap som förmodligen läsarna på den tiden hade att vi kan se det. Men symbolen med de sex stenkärlen kan mycket väl peka på att Johannes ville visa att nu är den nya skapelsens tid inne där livet skall återfå sin rätta skepnad. Det skall ske genom Jesus Kristus, han på var med i skapelsen början då allting skapades på sex dagar, men nu är han här vid ett bröllop och skapar nytt vin av vatten, inte på sex dagar, utan i sex stenkärl. Så kan vi se Johannes sätt att skriva i symbolik för att visa att Jesus verkligen är Guds Son.

För grekerna var det viktigt med den här formen av symboler, för judarna var tecken viktigt, för oss är det bevis. Men vårt problem i dag är att vi redan i förväg bestämmer oss för vad som är bevis och vad som inte är det. Vi betraktar mer de grekiska lärarna som Aristoteles och Platon som tillhörande den historiska verkligheten trots att bevisen för deras existens är nästan obefintliga, medan bevisen för Jesus historiska verksamhet ses med tveksamhet hos många. Varför är det så? Jo, därför att Platon är död endast hans lära (om det nu var hans) lever. Men Jesus kom till oss som Guds Son och trots de många bevisen så måste man ändå våga lita på att räkna med Gud som en del av verkligheten. Det är samma problem idag som det alltid har varit. Det räcker inte med symboler, tecken eller bevis det är ändå tron som är det avgörande. Jesus visste det och kom därför alltid att hellre förkunna om Gud och om att tro än att göra en massa tecken och under.

AMEN

18 januari

Joh 4:46-54

JESUS SKAPAR TRO

Att tro på Jesus betyder att lita på Jesus.

En man i kunglig tjänst kom till Jesus. Mannen hade en son som var sjuk och låg för döden. Han kom i sin nöd till Jesus och bad om hjälp. När andra hade gjort det samma hade Jesus följt med och botat dem eller uppväckt dem från de döda. Så skedde med Jairus dotter och med Lasarus.

Men vad hände här? När mannen bad Jesus om hjälp säger Jesus inte: ”Snälla du, det är klart att jag skall hjälpa dig.” Istället säger Jesus: ”Om ni inte får se tecken och under så tror ni inte.” Men mannen är angelägen. Hans tillit till Jesus växer. Han får ett nej på sin bön och begäran. Det hade han inte väntat sig. Om Jesus hade varit en bluffmakare hade han nog inte sagt nej. Här står mannen inför en som har råd att säga nej. Mannen skulle nu kunna vända Jesus ryggen med detsamma bara för att ha fått ett sådant svar, men han ger inte upp.

”Herre, kom innan mitt barn dör.” Inte heller då följer Jesus med honom utan säger: ”Gå hem, din son lever.” Sen står det: ”Mannen trodde på vad Jesus sa och gick.” Han kom till tro. Han litade på att det Jesus sa var sant. Dagen därpå blev det också klart för honom att hans son skulle få leva.

Denna händelse talar om för oss att tron inte är något som vi presterar fram och gör. Tilliten beror på oss, om vi vill lita på Jesus, våga chansa på det här med Jesus, eller inte. Men själva tron är något vi inte kan få eller ha utan Jesus. Jesus är själv avgörande för vår tro.

Det berättelsen i dagens evangelium lär oss är att vi måste komma till Jesus för att upptäcka att Han verkligen är den vi kanske har hört Honom om att vara. Mannen i kunglig tjänst hade hört talas om Jesus och satsade på att tro på det. Det fick bära eller brista. När Jesus inte ville hjälpa honom fick han bestämma sig för om han skulle våga lita på Jesus trots allt. Han bestämmer sig för att lita på Jesus. Då gör Jesus något som visar att tron verkligen har med tillit att göra. Han följer inte med mannen utan litar på att mannen verkligen vågar lita på Honom. Och det gör mannen. Och hans son får leva. På så sätt kommer också mannen till tro och hela hans familj.

Så här gör Jesus också med oss. Han vill att vi skall ta emot tron på Honom som en gåva.

Vi kan alltså se tron på Jesus som en present. Vi tar emot presenten därför att vi litar på att givaren är sannfärdig och god. Vi litar på att det inte skall ligga något i presenten som är oss till skada, utan att det är något gott. Tron är en gåva som vi tar emot av Jesus därför att vi litar på Honom.

AMEN

19 januari

Joh 4:27-42

ATT KOMMA TILL TRO

Jesus hade pratat med en samarisk kvinna vid brunnen och hon hade förstått att Han var Messias, Herren. Hon rusade in till staden för att berätta för dem att Messias hade kommit. De gick ut till Jesus och bjöd honom in till staden där han stannade i två dagar. Många kom till tro, står det. De sa till kvinnan: "Nu är det inte längre vad du har sagt som får oss att tro. Vi har själva hört om honom och vet att han verkligen är världens frälsare." När Paulus skriver om hur man kommer till tro, skriver han: "Så bygger tron på förkunnelsen och förkunnelsen på Kristi ord."

Många har den uppfattningen att människor idag inte tror så mycket, men det är tvärtom. Vi lever i en tid då människor tror mer än vad man gjort tidigare. Varför? Jo, därför att det finns så enormt mycket att tro på idag, så det är svårt för människor att veta vad som är rätt och fel av allt det som så många vill att man skall tro. Många har uppfattningar om att man måste se för att tro. Men idag kan bilder formas fram hur som helst genom datateknik och upplevelser man inte heller kan vara säkra på. Genom hypnos kan man få fram effekter som upplevs som verkliga, men som är ren lögn. Därför kommer man inte till tro på Jesus genom vad man ser. Det gjorde man inte på Jesu tid heller. Många som såg Jesus och Hans underverk trodde inte ändå. Man kommer heller inte till tro på Jesus genom upplevelser. De kan vara en hjälp, men inte mer. Man måste möta Jesus själv. Hur gör man det? Jo, genom att våga lita på Guds Ord, Bibelns Ord; Jesu Ord. För så har Gud valt att vi skall komma till tro. Människorna i den Samariska byn fick först höra kvinnans ord om Jesus. De som vågade tro på henne följde med henne ut till Jesus och bjöd in Honom. Efter att ha hört Jesu undervisning kom många fler till tro. Det var inte för att de mötte Jesus och upplevde hans närhet, de var inte för att de fick se honom göra underverk. Det var genom att höra Jesu egen ord, Hans undervisning, som de kom till tro.

Så här är det också idag. Därför har predikan i gudstjänsterna en central plats. För det är genom förkunnelsen tron väckts till liv i en människa och kan få förnyad kraft och tillväxt.

Varför det är så är för att Gud vill ha det så och Han kommer inte att ändra på det. Vill Du lära känna Jesus och komma till tro på Honom, måste Du lyssna till Hans Ord.

AMEN

20 januari

2 Kor 1:3-7

TRON SOM GER TRYGGHET

Gud vill att vi skall få känna trygghet. Alla har vi också ett behov av trygghet. Vi vill känna oss trygga i denna värld med så mycket svårigheter, lidande och otrygghet. Det finns så mycket som kan ge oss oro och bekymmer. Mycket kan vi heller inte påverka och hindra, som sjukdomar och vissa olyckor. Istället får man, när det händer något, försöka göra det bästa av situationen.

En man i kunglig tjänst hade en son som blivit sjuk och låg för döden. Han hade fått höra om Jesu underverk i Kana där han förvandlat vatten till vin. Nu kom han till Jesus för att be honom följa med hem och bota den sjuke sonen. Men det blev inte som han trodde. Jesus ville inte följa med och sa: "Om ni inte får se tecken och under, så tror ni inte." Då blev mannen orolig och sa: "Herre, kom innan mitt barn dör." Jesus sa: "Gå hem, din son lever." Mannen trodde på Jesus och gick hem.

Vad vill detta säga oss?

Vi ser i evangeliet att tron handlar om att lita på Jesus, hålla fast vid Jesus. Det här är helt avgörande. Det mannen skulle få, samtidigt som hans son fick bli frisk, var en sann tro. Tron på Jesus. Han mötte Jesus. Men det räckte inte, han behövde också få upptäcka vad det är att lita på Jesus. Jesus lärde honom att tron inte bygger på under, tecken, egna uppfattningar eller åskådningar. Han fick lära sig att Jesus verkar som Han vill, att Han har makt att göra vad Han vill. Mannen fick lära sig att det gäller bara att våga lita på Jesus oavsett hur omständigheterna runt om är. Det är denna trons tillit som inger trygghet i våra liv, precis som vi ser det i denna händelse med mannen i kunglig tjänst.

Avståndet mellan Kana och Kapernaum är 33 km. Det tar cirka 8 timmar att gå. Men även om klockan bara var vid ett-tiden på eftermiddagen, så skyndade mannen inte på hem, utan tog nattkvarter. Nästa dag hade han inte heller hunnit komma hem när han fick veta att hans son levde. Hans tjänare mötte honom på vägen. Han var trygg därför att han litade på att det Jesus sa till honom verkligen var sant. Det fanns ingen anledning för honom att skynda på, hans son skulle få leva. Han visste det, han trodde på det, han litade på det därför att Jesus hade sagt det.

Att vara trygg i sin tro är att lita på Jesus, tro på Jesus. Trons trygghet är Jesus. Därför hjälper det inte en människa om hon får se alla tecken och under i världen, har hon inte tron på Jesus blir hon aldrig trygg i sin tro. Istället måste hela tiden något nytt komma. Men tron på Jesus ger den trygghet som håller i alla väder och vi kan få känna den frid som inte världen kan ge, den trygghet som gör att vi inte behöver göra oss bekymmer för morgondagens plågor.

AMEN

21 januari

Matt 8:5-13

EN STARK TRO

Alla tror. Frågan om tror handlar inte om att tro, utan om vad eller vem man tror på. Men tron kan vara olika stark. Vad är det som gör att en tro är stark eller svag?

Det kom en officer till Jesus och bad Honom göra en av officerens tjänare frisk från förlamning. Jesus ville komma dit, men officeren sa: ”Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk.” Han var officer. Gav han en order åtföljdes den direkt. Jesus blev förvånad över officerens tro för att det var en så stark tro. Men vad var det som gjorde att tron var stark? Ibland får man höra sägas att om man bara tror tillräckligt starkt, så blir det så. Var det så med officeren? Nej. Då hade han ju bara behövt tro att tjänaren skulle bli frisk och det hade skett så. Det officeren trodde på var på Jesus. Han trodde att Jesus kunde göra tjänaren frisk, att Jesus var herre över alla sjukdomar. Det behövdes bara en order. Det blev en order: ”Gå. Du trodde och det skall ske”. Och tjänaren blev frisk i samma ögonblick.

Vad är en stark tro? Jo, en stark tro är en tro som litar på något som håller. Tänk dig att du går över en is på vintern. Då hjälper det inte att du tror att den skall hålla, är den svag brakar du igenom i alla fall. Men är isen stark så hjälper den att tro på. Då är också din tro stark och starkare blir den ju mer du prövar att isen verkligen håller. Sådan är en stark tro. Det är en tro på Jesus. Det är en tro på att Jesus verkligen är Guds Son, att Han har all makt i himlen och på jorden och att Han har dött och uppstått och lever idag. I Guds ord, i bönen och i kyrkans gudstjänster kan du komma Honom till mötes, precis som officeren gjorde när hans tjänare blev sjuk. Ju mer du vågar lita på Honom, lita på Guds Ord, lita på att Gud hör när du ber och våga be alltmer. Då kommer din tro att bli stark. Det är inte du som gör den stark. Den blir stark därför att Jesus håller att lita på i alla lägen. Läser du inte Guds Ord så ofta, ber du sällan, går du inte till kyrkan så ofta, är det helt självklart att din tro inte är så vidare stark.

Trons styrka har med Jesus att göra, inte med din förmåga att tro.

AMEN

22 januari

Luk 9:46-48

JESUS GÖR ANNORLUNDA

Jesus satt vid Jakobs brunn i Samarien då lärjungarna var inne i staden och köpte mat. En kvinna kom för att hämta vatten och Jesus inledde ett samtal med henne. Så kom lärjungarna tillbaka och blev förvånade över att Jesus talade med en kvinna, sånt gjorde man inte. Men lärjungarna var vana vid att Jesus gjorde saker annorlunda än vad som var brukligt, så de sa inget. Jesus gjorde ofta saker annorlunda än vad folk ansåg vara riktigt. Han brydde sig om små barn, pratade med kvinnor, umgicks med prostituerade och landsförrädare som tullindrivarna sågs som. Han lät kalla sig Rabbi, lärare, trots att han inte hade sån där fin högskoleutbildning. Och så vågade han kalla sig Messias, visserligen tillhörde han kungasläkten David, men han var fattig, ägde inget, bodde i Petrus hem. Han gjorde så mycket annorlunda. Men det var inte det som var annorlunda som gjorde det riktigt, det var att det verkligen var riktigt. Något hade blivit fel och människorna hade vant sig vid det och tydde det felaktiga som riktigt. Men Jesus kom och visade att det var fel. Alla människor är lika mycket värda, alla synder är fel oavsett vem som gör dem, alla är älskade av Gud lika mycket, fattig som rik, ung som gammal. Ofta tror människor att om man gör något annorlunda, så blir det riktigt. Om man gör tvärtemot så blir det bra, revolutioner och sånt. Men så är det inte. Guds måttstock är mycket klar, endast det som är gott är riktigt. Om någon betraktar något ont som riktigt då blir det goda annorlunda, men riktigt. Så fungerar det inte tvärtom. Om något är gott och görs annorlunda, blir det självklart inte riktigt. Det som är gott är gott oavsett om det är annorlunda eller inte och det som är ont är ont oavsett om det är annorlunda. Jesus gjorde saker och ting annorlunda därför att han visade vad godhet är, vad kärlek är, vad Gud vill att våra liv skall se ut. Därför talade han till en samarisk kvinna trots att judiska män inte skulle göra så. Därför ställde han ett barn framför lärjungaskaran och sa: ”Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig”, trots att man ansåg att barn inte hade något värde. Jesus gjorde inte saker annorlunda för sin egen skull, det blev annorlunda därför att han visste vad som var rätt och gott. Hur vi än håller fast vid trender, åsikter, kulturella värden och historiska beslut, så är de inte alltid rätt inte heller alltid rätt att göra annorlunda än dessa. Rätt är endast det som är gott, enligt Guds vilja. Om det sedan är annorlunda eller inte spelar ingen som helst roll.

AMEN

23 januari

Matt 14:22-33

ATT SE PÅ JESUS

”Varför tvivlade du?” frågade Jesus. Petrus var ju så självsäker när han såg Jesus komma gående på vattnet och ville gå på vattnet han också. Petrus sa till Jesus att be honom komma och Jesus sa: ”Kom!” Petrus gick Jesus till mötes på vattnet. Det gick bra för Petrus också att gå på vattnet, men så hände nåt. Petrus började tvivla.

Men det var inte för att han var svag i tron som han tvivlade. Jesus sa: ”Du trossvage” till honom så man får uppfattningen att det var p g a Petrus svaga tro som han tvivlade och började sjunka. Men sen sa Jesus: ”Varför tvivlade du?” Det var inte för Petrus svaga tro. Den visste Jesus redan om. Nej, han frågar Petrus om anledningen till att han började tvivla. Något annat hade väckt tvivlet hos Petrus. Vad var det? ”Och Petrus steg ur båten och gick på vattnet fram till Jesus.” Så långt var allting bra. Men sen står det: ”Men när han såg hur det blåste blev han rädd. Han började sjunka...” Varför tvivlade Petrus? Jo, han hade vänt sin blick bort från Jesus. Han som så starkt och självsäkert trodde på Jesus och därför kunde göra det som Jesus gjorde. Han vände bort blicken från Jesus och såg på hur det blåste. Så fylldes han av tvivel, trots att Jesus stod mitt framför honom, båten fanns i närheten och han var en bra simmare. Han tvivlade därför att han vände sig bort från Jesus.

Så här är det ofta när vi själva kommer i tvivel. Tvivel uppstår när vi vänder blicken bort från Jesus och tar något annat som grund. Det är inte synd att göra så. Det är aldrig en synd att tvivla. Men det är lätt att sjunka in i sig själv och in i det tänkande som gör att man vänder sig bort från Jesus.

När du råkar i tvivel. Gör då det Petrus gjorde sedan han tvivlat och sjunkit ned i vattnet. Han vände tillbaka blicken till Jesus. Petrus insåg snabbt att det var tack vare Jesus han kunde gå på vattnet, inte för att han själv trodde det. Därför började han inte att tro starkare för att vattnet skulle bli gångbart för honom igen, utan han vände sig till Jesus. När vi har kommit i tvivel gör vi upptäckten att den grund som inte bygger på Jesus är ostabil hur vetenskapligt och filosofiskt riktig den än sägs vara. Då kan det vara svårt att komma tillbaka i en trygg tro på Herren Jesus igen. Tankar av tvivel stannar gärna kvar. När du kommer i tvivel, gör som Petrus. Vänd dig åter till Honom och be om hjälp. Han kommer att hjälpa dig och ta dig till sig igen och ge dig av den tro, kraft och kärlek som du behöver.

AMEN

24 januari

2 Tim 1:7-10

DEN VERKLIGA HJÄLPEN

Jesus kom till Betestadammen som låg norr om tempelplatsen och ledde ut mot Kidrondalen. Dammen var dubbel och över 100 m lång och vattnet kom i rörelse vid olika tillfällen. Man menade att en Herren ängel steg ned och rörde vid vattnet och att den förste som då steg ned i vattnet blev frisk. En man ligger där och har inte hunnit fram. Jesus frågar honom: ”Vill du bli frisk?” Mannen förklarar sin besvärliga situation att han inte har någon som kan hjälpa honom till vattnet när det börjar svalla. Då säger Jesus: ”Stig upp, ta din bädd och gå.” Mannen blir genast frisk och går. Det märkliga är att Jesus inte ger sig till känna som Messias, inte verkar känna mannen och inte kräver någon tro från mannens sida. Han bara gör honom frisk. Jesus har makt att bota när Han vill och gör det också när Han vill. Vår fråga idag blir då varför inte Han alltid gör oss friska? Visst kan vi få svar på en sådan fråga, men att sedan kunna förstå och acceptera svaret är värre. Det närmaste vi kan förstå svaret är nog det Jesus säger till mannen: ”Synda inte mer, så att det inte händer dig något värre.” Det värsta som kan hända oss är att vi kommer till helvetet. Och vill vi inte leva med Jesus är det dit vi kommer. Detta vill Jesus att vi skall undvika. Det märkliga med oss människor är att svårigheter och sjukdomar snarare för oss närmare Gud än bort ifrån. Det borde ju vara precis tvärtom. Men ser vi på vårt land, om all vår välfärd fört oss närmare Gud, kanske vi kan förstå hur Gud ser på det hela. Om vi är sjuka eller friska är betydelselöst i jämförelse till om vi går förlorade för alltid eller inte.

Därför är det viktigaste för oss att vi alltid söker Gud och tar emot frälsningen genom att ta emot Jesus. Det gör vi genom att bekänna att Jesus är min Herre och våga tro att Gud har uppväckt Honom från de döda, att Han lever idag och är min Herre!! Det är det viktigaste.

Men Herren är god och vill göra det bästa för oss. Därför får vi be om helbrägdagörelse och upptäcka att Han helar mer än undlåter att hela och när Han undlåter att hela ger Han oss visshet om varför, om vi är öppna nog att lyssna på Honom. Då förstår vi att han har makt att hela som Han vill och när Han vill, men Han har också makt att leda oss igenom svårigheter och sjukdomar för att vi och andra skall få komma Honom nära och få komma och vara med Honom för alltid en dag i himmelen.

AMEN

25 januari

Luk 17:7-10

ATT VARA FRI

Vi förknippar kristendomen med frihet, vilket gör att vi har svårt att förstå söndagens evangelium. Men friheten är inte bara att vara fri från något utan också att vara fri till något t ex till att tjäna och vara underdånig. Idag ser vi lite på vad det innebär att vara fri.

Frågan om frihet är egentligen en fråga om vem vi tillhör.

Så länge vi lever i denna världen är vi bundna till en mängd ting. Vi tillhör vår kropp och är därför tvungna att äta, dricka och andas för att kunna överleva. Friheten är begränsad på många sätt t ex i vårt språk kan vi inte vara fria att säga vad som helst. Säger vi “stol“ när vi menar “potatis“ kan vi inte bli förstådda. Med det avgörande är inte vad vi är fria från utan framför allt vad vi är fria till. Och att det vi är fria till är något som är av godo för oss och för andra.

Det som vi vanligast menar med frihet är att vi skall vara fria att välja vad vi vill utan att någon tvingar oss till något vi inte vill. Men det innebär inte alltid något bra eftersom vi inte alltid kan se resultatet av det vi vill i förväg. Skulle vi vilja något som är galet så är det en fördel för oss om vi blir hindrade till att göra det galna trots att vi vill det. Om ens barn säger: "Jag vill ha en kniv", svarar du att det får han inte för han kan skada sig. Har du då gjort rätt när det gäller ditt barns frihet eller fel? Du har gjort rätt för friheten är och får inte vara konsekvenslös. Frihet innebär alltid också ansvar för att den skall kunna göra det goda åt oss.

Är vi kristna ofria tjänare eller fria? Martin Luther har sagt: "En kristen är den friaste herre över allting och ingen underdånig - och samtidigt den tjänstvilligaste tjänare och alla underdånig." Det låter motsägelsefullt, men friheten ligger i att välja och bära följderna av sitt val. Vi är fria att välja att leva med Jesus eller utan. Vilket vi än väljer innebär det konsekvenser för oss. Väljer man att leva med Jesus blir konsekvenserna underbara eftersom Han är Kärlekens, Glädjens och Fridens Herre. Jesus älskar oss så ofattbart att livet med Honom inte bara blir meningsfullt, gott och underbart. Det blir också mening med allt man gör. Vi märker då att vi vill tjäna Jesus i kärlek och glädje, inte för att få tacksamhet, utan för att vi verkligen vill göra det därför att vi älskar Honom och vill göra allt för Honom. Han som gjort och gör allt för oss. Att tjäna av plikt gör tjänandet tungt, men att tjäna av kärlek gör tjänandet till en förmån, en frihet.

AMEN

26 januari

Matt 19:27-30

FÖR JESU SKULL

Det kom en rik yngling till Jesus. Ynglingen ville ha evigt liv. Jesus sa: ”Sälj allt du har och kom sedan följ mig.” Ynglingen gick därifrån och Jesus sa att det är omöjligt för en rik att komma in i himlen. Lärjungarna frågade då: ”Vem kan då bli räddad?” Jesus sa: ”För människor är det omöjligt, men för Gud är allting möjligt”. Då sa Petrus: ”Vi har ju lämnat allt och följt dig. Hur blir det då för oss?” Jesus gav dem då löftet om att de skall få sitta på vid Jesus på härlighetens tron och döma Israels tolv stammar.

Vi är ofta som Petrus. Vi utgår från att det eviga livet och möjligheten att få komma till himmelen beror på vad vi gör. Men så är det inte. För människor är det omöjligt att få evigt liv utan Jesus. Jesus säger att det vi gör för hans namns skull ger evigt liv. Även om vi lämnar det mest kära vi har får vi inte evigt liv, om det inte är för Jesu skull vi gör det. Men vi glömmer lätt bort det här. Istället försöker vi göra allt gott; vara givmilda, kärleksfulla, rättvisa, aktsamma och vördnadsfulla. Men inget av det ger oss evigt liv som lön, även om det är bra och riktigt att göra och vara så. Vi skall göra gott, vara givmilda, kärleksfulla, rättvisa, aktsamma och vördnadsfulla, men inte för att få evigt liv, utan för Jesu skull. Att göra det för Jesu skull betyder att vi gör det därför att Jesus är med oss och bor i oss. Det är Jesus som är och ger det eviga livet, endast Han kan göra det. Det är därför Jesus lovar sina lärjungar evigt liv, ”ni som har följt mig”. Det är därför ”många som är sist skall bli först och många som är först skall bli sist”. Vi ser ju på varandra och ser vilka underbara saker vi gör och prisar varandra för det. Många människor i denna världen som gjort mycket gott tror vi skall vara bland de första, men de blir sist om det goda de gjort inte var gjort för Jesu skull, utan för deras egen skull. Men det hjälper inte en människa om hon ens vinner all vördnad och aktning i hela världen, utan Jesus går hon förlorad. Men de första som blev sist skulle inte gå förlorade, det var bara det att de trodde att deras plats i himmelen berodde på vad de gjorde för varandra och för Jesus, inte på vad Jesus gjort och gjorde för dem. Det är Jesus allena som gör det möjligt för människor att få evigt liv. Det är för Jesu skull vi ärver evigt liv, inte för vad vi gör utan för vad Jesus har gjort för oss.

AMEN

27 januari

Matteus 20:1-16

DEN GUDOMLIGA LÖNESÄTTNINGEN

Jesus berättade en liknelse om en jordägare som anställde arbetare för att arbeta i hans vingård. Han kom överens med alla arbetare om en denar (en daglön). Samma avtal gjorde han med alla arbetare oavsett när på dagen de anställdes. När lönen skulle betalas ut fick alla en denar, men de som arbetat hela dagen tyckte det var orättvist. Då sa jordägaren: "Vi kom ju överens om en denar. Har jag inte att göra som jag vill med det som är mitt?"

Jesus berättade denna liknelse för att visa hur det är med himmelriket och vad det är att vara kristen. Det avgörande är inte hur länge man har varit kristen på jorden, hur mycket gott man har gjort, hur många böner man bett eller hur mycket människor man omvänt. Det avgörande är avtalet Gud har gjort med oss människor. Jorden är Hans och allt som är därpå. Han är som jordägaren i liknelsen. Han har rätt att göra vad Han vill med det som är Hans. Det avtal Gud har gjort med oss är att vi skall få del av himmelriket genom Jesus. Sedan kan vi tycka vad vi vill om det. Men sådant är Guds avtal och det är det som gäller. Alltså kommer vi inte till himmelriket annat än genom Jesus. Sen spelar det ingen roll hur länge vi har tillhört Jesus, hur mycket nådegåvor, kunskap och makt vi fått ta emot ur Hans händer. Det avgörande är att vi tillhör Jesus. Det är det enda sättet för oss att komma till himmelen på. Därför skriver Paulus i Ef 1:7-11 "I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelser - så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss. Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut som han hade fattat från början och som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden. I honom har vi fått vår arvslott, förutbestämda därtill av honom som låter allt ske efter sin vilja och sitt beslut: vi skall vara Gud till pris och ära."

De här orden visar oss vad Jesus menar med liknelsen om vingårdsarbetarna. För oss gäller det därför att ta fasta på detta underbara och inte tveka. Det är Jesus som är det enda som betyder något för evigheten och för livet redan här och nu. Han som är vägen, sanningen och livet.

AMEN

28 januari

Psalt25:4-11

LIKA FÖR ALLA

Septuagesima (ung. ”70”) har av gammalt parallelliserats med judarnas sjuttioåriga fångenskap i Babel och firas nu 70 dagar före Påskdagen och ingår i förfastan.

Jesus beskriver himmelriket i en liknelse om en jordägare som anställde arbetare för att arbeta i sin vingård. Han anställde fler arbetare ju mer dagen gick. Men vid arbetsdagens slut fick ändå alla lika mycket betalt. Jordägaren gjorde så eftersom han hade kommit överens om just detta med de arbetare han hade anställt. Vi kan uppfatta detta som orättvist eftersom vi ser det hela utifrån arbetsprestationen, men jordägaren handlade efter det avtal han hade gjort upp och det var det som gällde. Han sa: ”Har jag inte rätt att göra som jag vill med det som är mitt?”

Det var himmelriket som Jesus beskrev med denna liknelse för att visa att rätten till himmelriket följer ett avtal som Gud har gjort upp. Avtalet innebär att alla människor har rätt att få komma till himmelriket. Tänk vad underbart! Det är lika för alla. Även om vi levt utan Gud under hela vårt liv och först i dödsögonblicket lämnar oss till Gud, har vi samma rätt som de som levt med Gud i hela sina liv. Men detta är Guds del av avtalet, hur ser det ut som Gud kräver av oss? Jo, avtalet gäller att det är endast genom Jesus vi får denna lika rätt att få komma tillhimmelriket på. Något annat sätt existerar inte! Det avgörande är att vi tar emot Jesus. I Ef 1:7-11 skriver Paulus "I honom och genom hans blod har vi friköpts och fått förlåtelse för våra överträdelser - så rik är den nåd med vilken Gud har låtit all vishet och klokhet flöda över oss. Och han har yppat sin viljas hemlighet för oss, det beslut som han hade fattat från början och som skulle genomföras när tiden var inne: att sammanfatta allting i Kristus, allt i himlen och på jorden." Gud kallar oss att ta emot Jesus som vår Herre och Frälsare. I Honom och med Honom skall vi leva våra liv för att få rätten att få komma till himmelriket. Liknelse handlade inte om olika slags rättigheter. Det som avsågs var endast att det inte spelar någon roll när man tar emot Jesus. Oavsett när du tar emot Jesus som din personlige Herre och Frälsare får du rätten till himmelriket. Men om du inte tar emot Jesus, går du förlorad. Därför är det viktigt att vi redan här och nu lämnar våra liv åt Jesus och ber Honom bli och vara vår Herre och Frälsare. Han kommer till dig, som jordägaren i liknelsen, och ber dig ta emot Jesus, så skall han ge dig den del av sitt avtal som Han har bestämt, nämligen rättigheten till himmelriket.

AMEN

29 januari

Pred 1:3-11

INGET NYTT UNDER SOLEN

Överskriften är hämtad från Predikaren där kung Salomo skriver: "Vad som har varit är vad som kommer att vara, och vad som hänt är vad som kommer att hända: inget nytt sker under solen." Det är dessa ord man kommer att tänka på när man hör dagens evangelium om hur man i stora rådet diskuterade vem Jesus var. "Han är Messias" sa några. Men genast kom det fram motargument. Man var inte beredda till några förändringar. Man ville inte ens undersöka om det var sant som det sades att Jesus verkligen var Messias. Oavsett vad Jesus kom att göra eller förkunna var man inte beredd att tro på Honom eller ens pröva om det Han sa var sant. Man ville inte ha något nytt under solen. Det händer alltid något i en människas liv när Jesus får komma till tals. Det blir alltid något som leder till fördelar för varje människa som tar emot Jesus. Ändå är det så få som tar chansen att pröva och se. Man vill inte att det skall bli några sådana förändringar i ens liv. "Vad skall grannarna och mina släktingar säga om jag börjar gå i kyrkan?" funderar man kanske på. Man kanske förstår att det blir något nytt när Jesus kommer in i ens liv. För det blir det! Jesus vill göra något nytt med oss. Men för att kunna börja tro så måste vi först våga lyssna till Kristi ord och sedan våga ta det på allvar. Evangeliet beskriver idag hur det blir när man inte tar reda på hur det förhåller sig. Man hade hört Jesu ord. Det var gott och väl. Några blev övertygade bara av det och sa: "Han är Messias". Men andra sa: "Inte kommer väl Messias från Galilén? Säger inte skriften att Messias skall vara av Davids ätt och komma från Betlehem, byn där David bodde?" De var lite mer tveksamma. Visst kan man vara tveksam men det gäller att ta reda på hur det förhåller sig. Men det gäller att inte stanna där. Hade stora rådet tagit reda på sanningen hade de kommit fram till att Jesus verkligen var av Davids ätt och att han dessutom var född i Betlehem. Men så länge man inte ville blev det inget av det och de fick inte uppleva att Jesus verkligen var Messias. De ville inte ha något nytt under solen. Ibland får man höra att man skall vara öppen för allt. Visst skall man vara öppen för allt, men man skall bara behålla det som är gott. Yttre omständigheter och människors vilja får aldrig ändra på det som Gud vill. Därför har vi fått Guds Ord som en grundläggande sanning. Ingenting kan ändra på det. Har Gud gett oss sitt Ord vill Han också att vi tar vara på det och håller fast vid det. På det sättet är det ingen nytt under solen vad gäller Guds Ord. Men när det gäller våra liv som kristna måste vi hela tiden vara beredda på förnyelse. Det blir så lätt att man stannar upp och inte vill ändra sig och rätta sitt liv efter Guds vilja när Han vill göra något nytt med oss. Vi får varje dag vara beredda att pröva och se vad Herren vill och vara villiga till att följa Honom och låta något nytt ske under solen. Låta Jesus bli det nya under solen för oss.

AMEN

30 januari

Joh 8:46-51

ATT LYSSNA TILL GUD

När det gäller att höra har vi åtminstone två begrepp på svenska. De är ”lyssna” och ”höra”.
Höra innebär allt vi hör. Man kan ha på radion och höra musiken som spelas och låta den bara finnas där i bakgrunden. Men börjar man lyssna på musiken så innebär det att man koncentrerar sig på det man hör och tar det till sig. På samma sätt kan man göra med Guds Ord. Det kan vara som ett brus som man lyssnar till men inte tar till sig eller bryr sig om vad det säger. Men för att kunna lyssna till Gud måste vi lyssna till Guds Ord och ta det till oss. Göra det till Ord som talas till MIG. Guds Ord till MIG.
Jesus talar om detta i dagens evangelium i ett samtal med några judar i Jerusalem. Jesus sa: ”Den som har Gud till fader, han lyssnar till Guds ord. Men ni lyssnar inte, därför att ni inte har Gud till fader.” Detta är det vanligaste problemet till varför människor inte vill lyssna till Gud. De tillhör Honom inte, eller har gått ifrån Honom. Någon har sagt att om du tycker att Gud är långt borta, vem är det som har flyttat på sig? Det är inte Gud! I dopet föddes vi till att leva med Jesus och för att älska Honom. Han lovade att alltid vara med. Har man har gått bort ifrån Honom är det inte så konstigt att man inte bryr sig om Hans Ord. Därför behöver man vända om och lära sig lyssna till Gud.
Man lär sig att lyssna till Gud genom att läsa Guds Ord och ta Gud på allvar. Det handlar om att våga lita på att det som står i Bibeln är sant, att våga tro att det är Ord som gäller Dig, att det är Gud själv som talar till dig i sitt Ord. Gud skulle kunna tala till oss på annat sätt än genom Bibeln. Men han gör det inte eftersom han vill att vi skall vara säkra på vad som är Guds Ord och vad som inte är det. Därför talar Gud till oss i Bibeln. Det här betyder att vi måste göra det till en vana att läsa Bibeln och komma till kyrkans gudstjänster. Om inte kommer vi steg för steg bort ifrån Gud. Lyssnar man inte till Gud upplever man snart att Gud känns långt borta. Men sanningen är den att det är man själv som kommit bort ifrån Gud. Då blir det lätt att man lyssnar till en massa annat utan att ens ifrågasätta om det man då hör är sant eller inte. Men håller du fast vid Guds Ord och tar det till dig får du också uppleva att Gud är dig nära och verklig. Du kommer att upptäcka att din kärlek till Jesus växer och att du blir en harmonisk och god människa. ”Den som har Gud till fader, han lyssnar till Guds Ord.”
AMEN

31 januari

1 Kor 1:18-25

VÅGA TRO

Olof Palme sa en gång: "Politik är att vilja". Detta kan man föra över att gälla väldigt mycket i vår värld när det har med människor att göra. Ofta handlar det om ifall man vill eller inte vill. Att man inte vill beror då ofta på att man är rädd för förändringar.

Jesus hade ropat ut att Han var det levande vattnet. Ord som talade om att han var Messias. Några sa: "Han är Messias". Då kom bortförklaringarna. "Jesus är väl inte från Betlehem och Davids ätt som Messias skall vara". Men det var Jesus, fast ingen undersökte det. Man bara pratade på och kom med fler bortförklaringar. Blev de motsagda sa de: "Har ni också blivit vilseledda?" Inget som sades till Jesu fördel togs till vara, man kom bara med fler bortförklaringar. Varför då? Jo, därför att man ville inte tro att Jesus var Messias.

Det här är något som man möter ganska ofta också idag. Är det någon som inte vill tro på Jesus hjälper inga bevis i hela världen, det blir ändå bara bortförklaringar. Det kan gå så långt att den man försöker övertyga säger om han skulle råka se Jesus stå framför sig: "Jag har blivit tokig." Visst finns det bevis för att Jesus finns och att Guds Ord är sant. Men om man inte vill tro på bevisen hjälper det ingenting. Vi måste våga ta risken och våga tro att det är sant, annars kommer vi aldrig att upptäcka att det faktiskt är sant. Tron är avgörande, att våga tro. Det var en utblottad eremit i Texas öken som ärvde flera miljoner pund av en avlägsen släkting. Några advokater berättade om det för honom, men han ville inte tro. Han fortsatte leva utblottad på allt trots att han var miljonär. Allt därför att han inte ville eller vågade tro. Så här är det för många människor idag. Alla vill vi leva för alltid och möjligheten finns, men bara hos Jesus. De som inte vill eller vågar tro det, går miste om det trots att möjligheten är öppen för var och en. Det handlar om att våga tro. Våga tro på Jesus, ta emot Honom som Herre och lita på Honom.

AMEN

Februari

I februari

Joh 7:40-52

OM VI VILL TRO

Ofta förutsätter vi så mycket att vi glömmer bort att ta reda på hur det faktiskt är. Att det är så är en vanlig orsak till att man inte vill tro. Vi ser det när man började prata om Jesus och inte kom överens om vem han var eller var han var ifrån. Man förutsatte att eftersom han kom från Galiléen var han också född där. Men de tog inte reda på hur det faktiskt var. Sedan förutsatte de och översteprästerna och fariséerna att han inte var en profet eftersom inga profeter kom från Galiléen. Sedan tog de inte reda på var Jesus var född eller om han kanske var den första profeten från Galiléen. Allting var bara undanflykter eftersom man inte ville tro. Om det som Jesus sa verkligen var sant skulle det innebära enorma förändringar för varje människa. Att Gud hade blivit människa och kommit för att ge evigt liv åt alla som ville följa Jesus. De ville inte tro. Kanske därför att de inte vågade eller kanske därför att de inte ville ändra sitt sätt att leva. De såg ju hur denne levde. Han som sade sig vara Guds Son, ägaren till hela universum. Han gick omkring fattig bland vanligt folk och umgicks med alla möjliga slags människor. Tänk om han skulle kräva detsamma av dessa rika människor i stora rådet? De ville inte tro, därför var de heller inte intresserade av att ta reda på fakta om Jesus.

Det största problemet då som nu med tron är viljan. Vill en människa inte tro, oavsett orsak, så hjälper ingenting. Först måste den människan börja vilja tro, sen kan det gå, annars inte.

Hur skall man göra för att en människa skall vilja tro? Egentligen beror det på väldigt många olika saker beroende på att vi är så olika. För vissa räcker det med uppenbara bevis, för andra behöver något oerhört inträffa i deras liv som har med sorg, skilsmässa, olycka eller välgång att göra. För ytterligare andra kan det vara något litet eller många små omständigheter som gör att de kan tänka sig att tro. Bara Herren vet vad som behövs. Ibland kan det dröja länge innan omständigheterna inträffar och även om de inträffar garanterar inte det att man börjar vilja tro, det kan också bli precis tvärtom. För vi är fria att välja. Gud har valt det så p.g.a. Hans kärlek som utesluter tvång. Han visar oss vägen, men det är vi som måste gå den. Han har själv gått före oss och vi behöver bara följa efter, om vi vill.

AMEN

2 februari

Luk 2:22-32

ATT SE GUD

Den 2:e februari är den egentliga Kyndelsmässodagen som vi firar därför att Maria och Josef kom till templet 40 dagar efter Jesu födelse för att rena sig efter Herrens lag. Lagen föreskrev att en kvinna, som fött barn, i fyrtio dagar skulle hålla sig hemma från helgedomen. Sedan skulle hon komma dit med ett offer, ett får eller två duvor om man var fattig.

Dagen har kallats lite olika, men har sedan 300-talet firas som en ljushögtid, "Festum Candelarum", som på gammalsvenska blir "Kyndelsmässa". Det var den hedniska botgöringsfesten som firades med ljus och lyktor som på 300-talet blev en kristen ljusmässa med tanke på Simeons ord när han i templet tar Jesusbarnet i famnen och säger: "Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, som du har lovat. ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett LJUS med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel."

Det har alltid haft stor betydelse för oss människor att få se för att kunna lita på saker och ting. Men Gud låter sig aldrig synas, får vi lära oss. Men stämmer det verkligen? Nej. Gud låter sig synas som Han vill, inte som vi vill. Detta har många svårt att acceptera. Man vill se Gud som man själv vill tro, annars vill man inte tro. Men vad det handlar om är inte att man vill tro, utan tvärtom. Det är ett skäl för att man inte vill tro. Det finns och har alltid funnit så många påtagliga bevis för Guds närvaro och existens att det sedan handlar om nästa steg för oss, det steg som heter: att våga tro.

Vad är då det mest synliga beviset? Det är Jesus. Det är Jesus som har uppenbarat vem Gud är för oss, inte hur Gud ser ut. Det spelar egentligen ingen roll. En lärjunge frågade sin lärare: ”Hur ser Gud ut?” Läraren svarade: ”Innan jag svara på det vill jag att du skall titta rakt in i solen”. Lärjungen försökte, men det gick inte. Han sa: ”Mästare, det går inte!” Läraren sa då till honom: ”Om du nu inte kan se in i solen, som bara är en avglans av Guds härlighet, hur skall du då kunna se Gud?”

AMEN

3 februari

Luk 13:18-21

HIMMELRIKET SOM VÄXER

Evangeliet är hämtad från Matteus evangelium där Jesus talar om himmelriket som, när det sås är litet som ett frö, men växer upp till ett stort träd. Eller som en liten surdeg som vid bakningen får degen att jäsa och bli jättestor.

Dessa Jesu liknelser visar oss att himmelrikets krafter ofta är fördolda för oss, men att de växer enormt när de väl kommer till rätta. Vi har sett det i historien och vi ser det också idag. Det kan räcka med en person som är villig att följa Guds vilja och av detta kan hela riken bli omvända till tron på Jesus Kristus. Vi har sett det i Martin Luther som verkade på 1500-talet och återförde kyrkan från en felaktig väg i många stycken. Vi har sett det i väckelser där t ex Henrik Schartau fick leda många studenter i Lund i början av 1800-talet, som kom att prägla stora delar av den stora väckelsen som kom i mitten av 1800-talet.

Att detta är möjligt beror inte på personens karisma i sig, sådana saker har vi också sett i historien, men leder då oftast till fall, förödelse och död. Att det är möjligt beror på att Gud själv verkar genom oss och våra ord och handlingar när vi gör Guds vilja. Det kan i världens ögon vara litet, men resultatet blir enormt. Det kan räcka med det lilla att man som kristen inte använder svordomar. En liten sak i sig, men genom detta verkar Gud till medvetande hos människor och till tro på betydelsen för oss kristna att lyda Gud. Det visar dem äkthet och sanning, vilja till att tänka mer på andra än på sig själv. Ett litet senapskorn blir till ett träd. En liten surdeg som gör brödet stort, genom att en liten klump av degen som lades undan vid förra baket surnat och fått jäsningsfunktion (det fanns ingen jäst på den tiden). Av detta lilla blir det något stort när det får komma till sin rätta plats, i jorden för senapskornet och i degen för surdegen. Så får Guds Ord, när det används, komma till rätta och växa till mognad i deras hjärtan som är beredda att lyssna och att ta emot.

Är du beredd att lyssna på Guds Ord och ta emot det i ditt hjärta kommer Gud att göra stora ting också i ditt liv.

AMEN

4 februari

Joh 1:14-18

I JESUS KAN VI SE GUD

Evangeliet är hämtad från början av Johannes evangelium där han skriver: "Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv Gud och alltid nära fadern, han har förklarat Honom för oss." Vad betyder det?

På svenska är det lite svårt att förstå. Det grekiska ordet här för "sett Gud" betyder egentligen "undersökt, kontrollerat, se efter". Johannes beskriver helt enkelt att det inte går att upptäcka vem Gud är utom genom Jesus. Det är Jesus som har uppenbarat vem Gud är för oss. Människor har i alla tider försökt upptäcka vem Gud är, men ingen har lyckats komma fram till en enhetlig sanning om Gud. Det blir ofta en massa olika uppfattningar. Vi kallar dem för gudsbilder som t ex de kosmologiska, teleologiska, ontologiska, moraliska o s v. Men alla dessa gudsbilder räcker inte ens tillsammans till för att uppenbara vem Gud verkligen är. Det blir endast personliga uppfattningar, men Gud vill ha relation, inte uppfattning. Det var just relationen med Gud som Jesus gjorde möjlig för oss. Därför kallar Johannes också Jesus för "ljuset". Han är uppenbarelsens ljus, det ljus som skingrar mörkret kring våra tankar om vem Gud är. Genom Jesus blir Gud uppenbarad för oss. Därför kan ingen förstå Gud, ingen kan bevisa Guds existens, ingen kan upptäcka vem Gud är, ingen kan se Gud utan Jesus.

Det är därför Jesus bestämt säger att: ”Den som har sett mig har sett Fadern” (Joh 14:9). En gång bad Jesus om detta så här: ” Jag prisar dig, fader, himlen och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn. Ja, fader, så har du bestämt. Allt har min fader anförtrott åt mig. Ingen vet vem Sonen är, utom Fadern, och ingen vet vem Fadern är, utom Sonen och den Sonen vill uppenbara det för” (Luk 10:21-22)

Vill du möta Gud och upptäcka vem Gud är, så måste du lära känna Jesus. Ingenting annat hjälper. Jesus är det enda ljuset som kan uppenbara för dig vem Gud är. Det är endast i Jesus vi kan se Gud.

AMEN

5 februari

Matt 13:31-33

HIMMELRIKET SOM ETT SENAPSKORN

Kyndelsmässodagen har kallats lite olika men har sedan 300-talet firas som en ljushögtid, "Festum Candelarum", som på gammalsvenska blir "Kyndelsmässa". Det var den hedniska botgöringsfesten, som firades med ljus och lyktor, som på 300-talet blev en kristen ljusmässa. Detta med tanke på Simeons ord när han i templet tar Jesusbarnet i famnen och säger: "Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett LJUS med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel."

I evangeliet finns liknelsen där Jesus säger, att himmelriket kan liknas vid ett senapskorn som en man sår i sin åker. Det är ett mycket litet frö men blir större än alla örter, liksom ett träd som fåglar kan bygga bo i. Det senapsfrö Jesus talade om är troligen svart senap (Sinapis nigra) som hade mycket små svarta-bruna frön. Varför Jesus använde sig av ett senapsfrö för att beskriva himmelriket beror på flera saker. Himmelriket kan tyckas vara oansenligt, det behöver inte märkas så mycket. Precis som Jesus var en fattig man, oansenlig. Han gjorde inga revolutioner, grundade inga världsomfattande geografiska riken, han grundade inte ens en religion. Han undervisade, gjorde en hel del underverk visserligen, men han övergavs av alla när han tillfångatogs, dömdes till döden och hängdes upp på ett kors. Inte ens uppståndelsen från de döda, som var det häftigaste som hänt, blev det någon allmän uppståndelse kring. Några lärjungar förde hans undervisning vidare och fortsatte hans verk. Det gick ganska långsamt om man jämför med dagens massmediala påverkan. Men det blev till något som världshistorien inte sett dess like. Något litet och till synes oansenligt har blivit det som idag har grundlagt alla folks tänkande, handlande och uppfattning om vad som är rätt och fel. Är detta himmelriket? Ja, på ett sätt. Vi glömmer bort att himmelriket är där Gud är och när Gud får bo i våra hjärtan bär vi himmelriket i oss. Därför har himmelriket idag blivit något underbart och stort i vår tillvaro. Hos varje människa som tar emot den uppståndne och levande Herren Jesus Kristus blir himmelriket på jorden ett hjärtats rike där kärlek, frid, glädje och mildhet ger meningsfullhet hos både folk och riken. Och när en till synes oansenlig människa bär himmelriket i sitt hjärta kan det också av henne blir till något stort och underbart. Inte för att hon har någon form av charisma, utan därför att hon har himmelriket i sig genom Jesus Kristus. För det är på Honom det beror.

AMEN

6 februari

3 Mos 12:1-8

RENAD INFÖR HERREN

Maria och Josef kom till templet 40 dagar efter Jesu födelse för att rena sig. Samtidigt skulle man bära fram sitt förstfödda barn inför Herren. Varje förstfödd son skulle helgas åt Herren genom att offra ett årsgammalt lamm och en duva. För fattiga fanns alternativet att istället få offra två turturduvor eller två unga duvor. Att Maria och Josef var fattiga gör att vi förstår att de vise männen ännu inte varit på besök. Det besöket skedde förmodligen mer än ett år efter Jesu födelse och troligen hade Maria och Josef inte bara varit på tillfälligt besök i Betlehem och faktiskt bosatt sig där efter skatteskrivningen. Därför var det heller inte så långt för dem att nu färdas till Jerusalem för att rena sig och att bära fram Jesus inför Herren. Reningen och frambärandet av det barn som ”öppnat moderlivet” fanns föreskrivet i Moseböckerna. Renhet var av stor betydelse för judarna. Föreskrifterna för detta gav Gud åt Israels folk när han utvalde dem på Sinai berg. Tanken var avskiljande, att Israels folk skulle vara Guds folk och de reningsföreskrifter som gavs var tecken på det. Detta skulle gälla fram till den dag då allt skulle fullbordas i Jesus Kristus och reningen skulle ske i varje människas hjärta. Jesus sa: ”Det är inte det som kommer in i munnen som gör människan oren. Men det som går ut ur munnen, det gör människan oren”. Varför reningsceremonierna var som de var hade mest praktiska skäl. Att kvinnan ansågs oren under menstruationen och efter ett barns födelse berodde både på blodförlusten och för att kroppen skulle kunna återhämta sig. Religiöst sett ansåg man att livet fanns i blodet som var givet åt Gud. Därför kunde inte gemenskapen med Gud återupprättas förrän blodet återhämtat sig. Men det var fler orsaker än det. Det viktigaste var tillhörigheten till Gud. Ett förstfött gossbarn skulle tillhöra Herren och efter sin ”konfirmation” tjänstgöra i templet. Detta löste man genom att betala en avgift till prästerskapet, var man fattig brydde sig prästerna inte om det. Men också livet för gossebarnet var Herrens och skulle ersättas av ett årsgammalt lamm och en duva om man hade råd med det.
Vi ser att alla dessa föreskrifter ger en hänvisning till det som skulle komma i Jesus. Det handlar inte om att nedvärdera någon eller något genom reningsföreskrifterna. Istället var de nödvändiga i den tid Israels folk levde i. Förbudet att äta griskött berodde kanske mest på att det var de vanliga offerdjuren för hednafolken runt Israels folk. Idag behövs inte detta. Vår tillhörighet är idag helt beroende på Jesus. Det behövs ingen åtskillnad längre av kulturella, rituella eller etiska skäl. Paulus skriver: ”Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus”.
AMEN

7 februari

Psalt138

FRÄLSNINGEN SOM BERETTS ÅT ALLA FOLK

I fyrtio dagar efter en sons födelse var en kvinna kultiskt oren enligt Mose lag och fick under den tiden inte komma till templet. Som rening skulle hon offra två duvor om hon var fattig. Men detta var inte enda orsaker för varför Maria och Josef kom till templet. Enligt en stadga i Mose lag var allt förstfött av mankön räknat som Guds egendom och skulle offras. Men istället löste man gossen med en gåva till templet på fem silversiklar. Detta kunde visserligen ske var som helst i landet, men Betlehem låg nära templet i Jerusalem och därför for Maria och Josef dit.

Det kom en gammal man fram till Maria och Josef. Han tog Jesus i sin famn och sa de här orden: ”Herre, nu låter du din tjänare gå hem, i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.” Den helige Ande var över honom och hade uppenbarat för honom att han skulle få se Herrens Messias innan han dog. Nu fick han det och tackade Gud för att Han hållit vad Han lovat. Han talade om frälsningen som Gud hade berett åt alla folk. Det var räddningen från synden, döden och djävulen han talade om. Det var denna räddning som Jesus skulle göra. Det var denna räddning som skulle uppenbaras också för hedningarna. Judarna menade att frälsningen som Messias skulle ordna bara berörde dem. Men den gamle mannen Symeon talade om att frälsningen gällde alla folk. Han sa att Jesus var uppenbarelsens ljus, det betyder att Gud visar sitt frälsningsverk genom Jesus. Det är genom Jesus vi kan förstå meningen med livet, hur man får evigt liv och blir räddad från synden. Det är genom Jesus vi kan förstå hur man kan gå igenom döden till evigt liv. Det är genom Jesus vi kan få evigt liv.

Jesus är uppenbarelsens ljus också idag. Därför måste vi göra som Symeon och ta vara på den ledning Anden ger oss att söka och finna Jesus. Att hålla fast vid Honom i allt, ta Honom i vår famn, ta emot Honom i våra hjärtan. Så kommer det att uppenbaras för oss att det är Jesus som är meningen med livet och att det är Jesus som gör det möjligt för oss att ta emot Guds frälsning. Jesus säger att var och en som tror på Honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Har vi tagit emot Jesus kan vi gå hem i frid, när Herren så kallar, för då har vi fått ta emot frälsningen som beretts åt alla folk.

AMEN

8 februari

Rom 5:12-21

NÅD

Egentligen beror allting på detta ord: nåd. Ordet förstås lättast med ordet ”gratis” och har hela tiden med något gott som Gud ger av kärlek utan någon motprestation eller krav. Guds nåd är så underbar att vi har svårt att förstå den. Vi formas i denna världen efter att vi måste ge för att få och om vi får något måste vi ge annars kanske vi inte får något mer. Men Guds nåd är att Gud ger och inte vill ha någonting tillbaka för sin egen del. Det Han vill är att också vi skall få del av allt som hör Honom till. Han vill ge oss också det av nåd, gratis. Men det finns ett hinder som gör att vi inte kan ta emot det som Gud vill ge oss. Vi kallar det synden. Synden är som en börda vi bär. Den här bördan vill inte Gud ha in i sitt rike. Bördan skulle förstöra allt som är gott, är kärlek, är glädje och frid. Därför har Han gjort en dörr mellan oss och våra bördor samt Honom och allt gott. Men Guds nåd är det att Han har, inte bara låst upp dörren. Han har också öppnat den och ställt sin son i dörren. Varför då? Jo, det är Guds nåd att Han gav oss sin son Jesus Kristus för att göra det möjligt för oss att inse att vi bär på en börda som inte får komma in i Guds rike, samt att Jesus har betalat priset för våra bördor. Han äger dem, Han vill ta emot dem. Nu står han i dörren och väntar. Det enda vi behöver göra är att komma dit till Jesus och lämna våra bördor. Då får vi komma in i Guds rike och få del av allt gott. Därför betyder nåd ”gratis”. Han har gjort allt möjligt för att vi, helt gratis, får lämna ifrån oss våra syndabördor, helt gratis får komma in i Guds rike och helt gratis får ta emot hela Guds fullhet, all den kärlek, glädje, frid och godhet som vi alla människor drömmer om och många av oss gör allt för att få. Men vi behöver bara ta emot. Gåvan är gratis, det är bara att ta emot. Varför är det så många som tvekar? Jo, de vågar inte lita på att det är sant. Men tro! Det är sant! Kom till Jesus och upptäckt det! Lämna dina bördor till Honom och ta emot Honom, precis som Symeon i templet gjorde när Maria och Josef kom dit för att bära fram Jesus inför Herren. Och Symeon, som var gammal, sa: ”Herre, nu låter du din tjänare gå hem i frid, som du har lovat. Ty mina ögon har skådat frälsningen som du har berett åt alla folk, ett ljus med uppenbarelse åt hedningarna och härlighet åt ditt folk Israel.”

AMEN

9 februari

Apg 8:26-40

DEN HELIGE ANDE VAR ÖVER HONOM

I fyrtio dagar efter en sons födelse var en kvinna kultiskt oren enligt Mose lag och fick under den tiden inte komma till templet. Som rening skulle hon offra två duvor om hon var fattig. Men detta var inte enda orsaken till varför Maria och Josef kom till templet. Enligt en stadga i Mose lag var allt förstfött av mankön räknat som Guds egendom och skulle offras. Men istället löste man gossen med en gåva till templet på fem silversiklar. Detta kunde visserligen ske var som helst i landet, men Betlehem låg nära templet i Jerusalem och därför for Maria och Josef dit.

Det kom en gammal man fram till Maria och Josef. Det var Symeon. Lukas skriver om honom att han var "rättfärdig och from och som väntade på Israels tröst. Helige Ande var över honom och den Helige Ande hade uppenbarat för honom att han inte skulle se döden förrän han hade fått se Herrens Messias." Han gick ledd av Anden till templet och tog barnet Jesus i famnen när Maria och Josef kom in till templet. Hur kunde han veta detta? Vad är det att vara ledd av Anden som Symeon var?

Lukas, som skrev om Symeon, hade själv erfarenheter om vad det är att vara ledd av Anden. Det finns tillfällen när Gud talar till oss på speciellt sätt. Ofta är det inte speciellt märkvärdigt, utan sker i stillhet och med en speciell känsla av Guds omedelbara närvaro. Ibland är det som man bara vet. Ibland kan man plötsligt börja tänka på något och börjar då be för det man kommer att tänka på. När man läser sin Bibeln kan plötsligt texten bli som levande för en, något man funderat över länge eller bett om, kan bli uppenbarat. Den vanligaste andliga ledningen sker i kyrkans gudstjänster där Gud vill tala till oss och låta den Helige Ande vara över oss. Gud vill ha det så, därför är det en tragedi i vårt nutida sökande efter andlighet att många inte går dit där Gud låter tala om sig i Ande och sanning därför att Han vill ha det så.

Men det grundläggande för Symeon var inte att han blev ledd av Anden, utan att han tillhörde Gud. Därför skriver Paulus klart och tydligt att det grundläggande för all andlig erfarenhet är att Jesus är Herre. Har jag inte Jesus som Herre i mitt liv, kan jag inte heller ha några Andliga erfarenheter annat än sådant som leder till att Jesus blir Herre i mitt liv. Där Jesus inte är med där är inte de andliga erfarenheterna från Gud.

AMEN

10 februari

Joh 12:20-33

VETEKORNET SOM DOG FÖR ATT GE LIV

Jesus sa: "Om vetekornet inte faller i jorden och dör, förblir det ett ensamt korn. Men om det dör, ger det rik skörd."

Jesus berättade en liknelse för oss för att vi skall kunna förstå varför Jesus behövde dö. Jesus säger att det är med honom som med ett vetekorn. Det måste dö för att kunna ge liv.

Det liv som Jesus vann, genom att dö på ett kors, det var det eviga livet. Detta visade Jesus genom att han uppstod på den tredje dagen.

Hade inte Jesus dött och uppstått, hade inte vi kunnat få evigt liv. Då hade vi alla gått förlorade. Det Jesus gjorde, gjorde han för vår skull för att vi skulle få evigt liv. Men liksom ett vetekorn faller i jorden och dör för att ge liv åt nya vetekorn, så var Jesus tvungen att dö för att kunna ge liv åt oss.

Liknelsen om vetekornet är alltså en bild av hur Jesus vann det eviga livet åt oss. Men det är också en bild för våra kristna liv som börjar i dopet. I Bibeln står det att dopet är som att dö och få liv igen, ett nytt och evigt liv. Det eviga livet, vårt kristna liv, börjar i dopet. Men precis som det inte räcker med att bara lägga vetekornet i jorden för att det skall bära frukt och ge liv, så räcker det inte med att vara döpt för att man skall få evigt liv. Det måste till lite mer. Vetekornet måste ha värme och vatten och ljus. Ingen planterar väl vetekornet på vintern och tror att det skall kunna växa då. Nej, det behöver värme. Så behöver vi som kristna värme från Guds Ord och värmen av närheten till Jesus. Annars blir vi bara stelfrusna kristna som inte känner den värme och glöd som finns i Guds Ord till glädje och frid i våra kristna liv. När man har planterat ett vetekorn så måste man se till att vattna, annars händer det ingenting. Bönen är för en kristen som vatten är för ett vetekorn. Utan bönens rika källa torkar våra kristna liv ut och blir till ingenting. Och så behöver vetekornet ljus. Utan ljuset så får inte vetekornet kraft att växa. Så behöver vi som kristna kraft från Gud för att kunna fortsätta leva och verka som kristna. Därför har Gud gett oss gudstjänsterna. Dit får vi komma och fylla på kraft, få värme, vatten och ljus i Guds Ord, i bönerna och i den Heliga Nattvarden. Man kan säga att kyrkan är för en kristen vad bensinstationen är för en bil. Bilen behöver komma till bensinstationen för att fylla på, annars dör motorn och det går inte att köra den. Vi behöver Guds kraft för att kunna leva som kristna. Vi behöver läsa Bibeln, be varje dag och komma till kyrkans gudstjänster, annars kommer vi bort ifrån Jesus och får inte del av det eviga livet. Därför skall vi hålla oss till Jesus och leva våra liv med Honom i Guds Ord, i bönen och i gudstjänsterna.

AMEN

11 februari

Mark 10:32-45

JESUS GAV OSS LIV GENOM ATT DÖ OCH UPPSTÅ

Jesus gick med sina lärjungar upp mot Jerusalem. Det var påskhögtid och man skulle fira påsk tillsammans. Jesus berättade för sina lärjungar att han skulle utlämnas åt översteprästerna och de skriftlärda och de skulle döma honom till döden, men att han efter tre dagar skulle uppstå".

Jesus skulle gå döden till mötes. Men det betydde inte att allt var slut. Hans död skulle bara vara början på något nytt. Det eviga livet skulle börja i o m Jesu död på korset. För det var vår död han tog på sig, "han var sargad för våra överträdelsers skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår blir vi helade", som det står i Jesaja. Tack vare att Jesus tog vår död på sig och dog i vårt ställe, kan vi slippa döden och få evigt liv. Detta ger oss anledning att tänka efter hur betydelsefullt det är med Jesus för att vi skall kunna få del av det eviga livet.

Döden är slutet på det jordiska livet. Hur man än lever här på jorden så kommer detta jordeliv att ta slut. Många finner en stark fruktan för att dödens stund snart kan vara inne. Så kände lärjungarna det säkert när de gick upp mot Jerusalem tillsammans med Jesus. De visste inte om också deras sista stund var inne, precis som vi inte vet när vår stund har kommit för att lämna denna världen. Många är det som försöker att glömma detta faktum och på olika sätt fly undan döden redan under livet på jorden. Men oavsett hur man lever kommer man ändå att dö.

Tack vare Jesus är inte döden slutet på livet utan bara ett avslutande av våra jordiska liv. För så mycket älskar Gud oss att Han vill att vi skall få vara där Han är och få leva med Honom. Detta gjorde Jesus möjligt för oss genom att dö i vårt ställe. När Han uppstod från det döda besegrade Han döden och gav oss möjlighet att ta emot det liv som aldrig tar slut. Det eviga livet.

Vad beror döden på? Varför måste vi dö? Paulus skriver om detta: "Dödens udd är synden" Döden är som ett spjut där spetsen, udden, är synden. Det är synden som gör att vi dör. Synd betyder det som skiljer oss från Gud. Döden är en följd av att vi blivit skilda ifrån Gud som är livets källa. När Jesus tog vår synd och död på sig, vann Han tillbaka livet, gemenskapen med Gud, åt oss. Därför är Jesus den enda vägen till evigt liv för oss. Endast med Honom kan vi ha evigt liv. Därför finns det bara en väg till evigt liv och den vägen är Jesus.

AMEN

12 februari

Luk 18:31-43

DAVIDS SON

Jesus berättade för sina lärjungar för tredje gången att de skulle gå upp till Jerusalem där Han skulle utlämnas åt hedningarna. Han sa att de skulle skymfa och prygla Honom och döda Honom, men att Han på tredje dagen skulle uppstå från de döda.

De var i Jeriko och en blind man satt vid vägkanten. När han fick höra att Jesus var på väg började han ropa: "Jesus, Davids son, förbarma dig över mig." Man sa åt honom att vara tyst, för han ropade på Messias. Davids son var ett namn på Messias. Tidigare hade Jesus inte låtit någon säga att Han var Messias, inte ens lärjungarna som visste om det. Nu ropade denne blinde man detta, men Jesus sa inget annat än att man skall föra mannen till Honom. "Vad vill du jag skall göra för dig?" frågade Han mannen. "Herre, gör så att jag kan se igen." Då sa Jesus: "Du kan se igen. Din tro har hjälpt dig." Mannen fick sin syn och prisade Gud för det som hade hänt.

I den grekiska grundtexten står det: "Din tro har räddat dig" och det betyder att det avgörande för varför mannen återfick sin syn var att han vågade lita på att Jesus verkligen var Messias. Han hade fått höra om det och tagit det till sig. Nu när Jesus kom ropade han ut det så att alla förstod att den blinde mannen var övertygad om att Jesus verkligen var Messias, Guds son. Man kan fråga sig: trodde den blinde verkligen, var det inte så att han chansade? Om Jesus var Messias, kunde han bli helad, om inte var han ju redan blind och då skulle det visa sig att Jesus inte var Messias. Kunde det var så? Nej, med bestämdhet kan man säga att det inte förhöll sig så. Att göra som den blinde mannen gjorde var en hädelse som det var mycket stränga straff för. Den blinde mannen riskerade t o m att bli dödad. Om han inte varit övertygad om att Jesus verkligen var Messias, Guds son, skulle han inte ha gjort som han gjorde. Men han var övertygad. Den tro som räddade honom var just den. För sådan är en sann tro. Den chansar inte på om Jesus är den Han är, den litar på att Jesus är den Han är.

Den blinde mannen blir därför en av förebilderna för oss hur vår tro skall vara. Det handlar om att vara övertygad genom att man litar på att Jesus verkligen är Guds son, Han som har uppstått och lever idag. Den blinde mannen hade inte kunnat se utan trodde på det han fått höra. Så får vi också idag tro på det vi får höra genom Guds Ord och börja vår fastevanding fram till påsk.

AMEN

13 februari

Mark 8:34-38

ÄLSKA LIVET

Jesus sa: "Den som älskar sitt liv förlorar det, men den som här i världen hatar sitt liv, han skall rädda det till evigt liv." Det här låter hemskt! Menar Jesus att vi skall avsky våra jordiska liv, leva i askes, ha tråkigt och undvika allt som har med detta livets goda att göra? Det finns de som menar att det är så ett kristet liv skall vara. Vissa har i historien försökt leva efter detta och menat att det är så Jesus vill att vi skall leva i denna världen. Men det var inte så Jesus menade och det syns mycket tydligt när man läser dessa Jesu ord på grekiska. Jesus talar om livet på jorden utan Gud när Han talar om att hata livet. Det finns nämligen två ord på grekiska för liv. Evangelisten Johannes använder det ena ordet för att beskriva ett liv på jorden utan Gud och det andra orden för ett liv på jorden med Gud. Det liv vi skall hata och avsky på jorden är ett liv utan Gud. Det är ett liv som, oavsett hur det levs, leder till döden och helvetet. Det är Gud som har gett oss livet. Han har gjort livet till något underbart som vi skall uppskatta och glädja oss med, men inte missbruka. När vi lever våra liv med Gud får vi uppleva så mycket underbart som man absolut inte skall undvika, tvärtom. Det är glädje! Den kommer från Gud! Som kristen kan man alltid vara glad och ha kul! Det är kärlek! Den kommer från Gud, som själv är kärleken! Som kristen kan man inte låta bli att tycka om och göra gott därför att man har kärlek. Allt som är gott och värt att aktas, skall man ta vara på, det kommer från Gud. Det jordiska livet skall man inte alls hata, när man lever det med Gud. Men utan Gud är livet inget att ha.

För att verkligen förstå hur underbart livet med Gud är har vi fastan. Under fastetiden lär vi oss att avstå från mycket att detta livets goda. Varför, skall vi inte älska livet? Jo, men bara sol ger öken. Vi behöver stunder av regn för att kunna förstå hur underbar solen är. Vi behöver stunder med avsaknad av det goda Gud ger oss, för att kunna förstå och älska livet, livet med Gud.

AMEN

14 februari

Matteus 6:16-21

VAR HAR DU DITT HJÄRTA?

Med fastlagssöndagen når förfastan sin höjdpunkt. Fastlagen består av tre dagar: Fastlagssöndag, Blåmåndag (el. Rosenmåndag) och Fettisdag. Först på onsdagen, Askonsdagen, börjar fastan. Vi firar fastan med bakgrund av Jesu fasta i öknen, men också i påminnelse om att det regnade fyrtio dagar före syndafloden, samt Israels barns vandring fyrtio år i öknen. Det är under fastans fyrtio dagar vi skall tänka över våra liv. Askonsdagens text ger oss en vägledning: ”Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.” Var har du Din skatt? Det som styr dina innersta tankar, beslut, ord och gärningar. Det som du sätter som viktigast. Där har du också ditt hjärta. Jesus vill vara vår skatt. När Han får vara det kommer allt vad vi tänker, gör och säger att styras efter Hans vilja. Han som är Kärleken, Glädjen, Godheten. Är Han vår skatt kommer också våra hjärtan vara fyllda av kärlek, glädje och godhet. Men det är inte alltid som det syns eller som vi ens märker var vår skatt är. Det är ofta först när det kommer till olika valsituationer som det visar sig var vi har vårt skatt, vem som får företräde eller vad som går först. Är det Jesus eller är det något annat?

En av de stora skiljevägarna i vår tid, i vårt land, har varit viljan att komma till kyrkans gudstjänster. Vad får gå före och varför? Det irriterar ofta många när man gör kyrkogången till ett vägval att ”om man inte går till kyrkans gudstjänster så är man ingen bra kristen”. Men det är inte det som frågan gäller. Frågan handlar inte om man är en bra kristen eller inte, inte heller om man inte kan komma, hinner komma eller orkar komma. Frågan gäller om man vill komma eller inte och i så fall varför. Det blir i fastans tider en ganska bra måttstock, när man får i sin ensamhet inför Gud och sig själv fundera över var man har sin skatt och sitt hjärta. Man kan ta andra exempel att fundera över. Men det är viktigt att man i någon form av valsituation kan upptäcka var man har sitt hjärta. ”Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.”

AMEN

15 februari

Matt 20:29-34

TRONS ÖGON

Två blinda män fick höra att Jesus var på väg. De ropade: "Herre, Davids son, förbarma dig över oss!" Man försökte tysta ned dem, men de ropade ändå. Jesus stannade och botade dem.

Ibland får man höra människor säga att de måste se för att tro. Detta är inget speciellt för vår tid. Det var snarare så att människorna på Jesu tid krävde att få se för att tro. De begärde underverk tecken av Jesus. Men när de fick se trodde de ändå inte. Det hjälpte inte att se, för tron kommer inte av att vi ser. Guds ordning är tvärtom. Tron växer fram i våra hjärtan när vi vågar lita och vill lära känna Jesus, trots allt. Det är först när vi tror som vi kan se och förstå.

Tron behöver inte ögon, men den behöver ett hjärta. De blinda männen trodde att Jesus var Messias, Davids son. Vi kan idag inte förstå detta oerhörda att våga ropa ut "Davids Son". Det var ett revolutionärt rop som kunde uppfattas som uppmaning till uppror. Det var med risk för livet de blinda vågade ropa. Därför bad de dem att vara tysta. Men Jesus stannade och gjorde dem seende, de hade tron på att Jesus verkligen var Messias.

Hur kunde de ha nått fram till denna tro? Jo, trots att de inte kunde se kunde de ju höra. På den tiden diskuterade man skriften noga och lärde sig skriften utantill. Det hindrade inte de blinda att också göra. Dessutom hade de säkert fått höra mycket om Jesus. Det var mycket som spekulerades och de blinda männen hade med all säkerhet dragit rätt slutsats. Denne man från Nasaret måste helt enkelt vara Guds Son. De hade kommit till tro i sitt hjärta och kunde därför med frimodighet ropa när Jesus kom.

När man talar om att tro med sitt hjärta är det egentligen ett bibliskt uttryck som är ett uttryck för både förstånd, vilja och känsla. Det betyder att hela människan är engagerad när det handlar om en hjärtesak. Tron är en hjärtesak som kommer fram genom mötet med Gud. Gud har bestämt att inte uppenbara sig för oss på ett sätt som vi kan förstå. Han vill uppenbara sig för oss först så att vi kan tro. Därför kommer aldrig Gud till oss i synlig gestalt idag. Han kommer därför till oss genom sitt Ord, när vi läser Bibeln eller går i kyrkan. Han kommer till oss när vi ber. Han kommer till oss när vi firar nattvard. Så kan tron växa till i våra hjärtan och bli en levande verklighet för oss därför att vi på så sätt lär känna vår Herre Jesus Kristus. Låt oss därför tänka på att vi inte kommer till tro genom att först se och förstå Jesus. Utan tvärtom genom att våga lita på att Jesus verkligen är Guds son som har uppstått från de döda och lever idag och våga bekänna det. Då först kommer våra ögon att öppnas så att vi kan se att Han är Jesus Kristus, vår Herre.

AMEN

16 februari

Mark 14:32-42

PRÖVNINGENS STUND

Jesus kom med sina lärjungar till Getsemane trädgård som låg utanför Jerusalem. Det var på natten före hans korsfästelse och nu var han där för att be inför det som skulle komma. Jesus bad högt, som man gjorde på den här tiden. Tre av lärjungarna fick vara nära honom och lyssna. De förstod inte vad han bad om. Petrus skrev sedan, med hjälp av sin sekreterare Markus, en sammanfattning av vad Jesus bad. Han bad: ”Abba! Fader! För dig är allting möjligt. Ta denna bägare från mig.” Bägare, var ett uttryck för lidande, något svårt som måste genomföras. Vad var det för svårt? Petrus beskriver det sedan i ett brev: ”Våra synder bar han i sin egen kropp upp på träpålen, för att vi skulle dö bort från synden och leva för rättfärdigheten. Genom hans sår har ni blivit botade.”

Men Jesus bad att allt är möjligt för Gud. Kunde inte Gud ta bort synden utan att Jesus skulle behöva lida och dö? Jovisst, allt är möjligt för Gud, men allt som Gud gör möjligt ger resultat. Resultatet att ta bort all synd, all ondska, skulle bli att människorna kom till helvetet eftersom det onda finns också i människan. Helvetet kallar den plats där inget gott, ingenting av Gud kommer att finnas. Men eftersom Gud älskar alla människor, och för Honom är alla människor värdefulla, så ville Han inte ha ett sådant resultat. För Gud är allting möjligt. Men valet blev att låta Jesus ta på sig resultatet av att ta bort synden, så att människorna skulle få slippa. Det var denna bägare Jesus skulle gå igenom. Jesus visste det och ville själv genomföra det. Men det var svårt. Därför bad han också: ”Men inte som jag vill, utan som du vill.” Så blev det och Jesus vann seger över synden, döden och djävulen.

Genom Jesu sår har vi därför medicinen som gör oss botade från helvetet. Nu är det upp till oss om vi vill ta den medicinen eller inte. Medicinen som är Jesus. Med Honom och endast med Honom är vi botade, annars går vi under.

Att Gud inte vill tvinga på oss detta botemedel beror på att Han älskar oss. För det besvärliga med kärleken är att den inte tvingar sig på, inte ens när det gäller något som är gott.

Trugar gör kärleken, visar klart vad det handlar om gör kärleken, vill och hoppas gör kärleken att Du skall ta emot den medicin som ger bot mot den största av alla sjukdomar, helvetet, och att Du skall ta den medicinen varje dag; medicinen Jesus. Gör det.

AMEN

17 februari

Matt 4:1-11

FRESTELSENS STUND

Jesus blev frestad av djävulen i öknen. Efter 40 dagars fasta blev Han hungrig och djävulen frestade Honom genom att säga: ”Om du är Guds son, så befall att de här stenarna blir bröd.”. Men Jesus sa: ”Det står skrivet: Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun”. Djävulen ville få Jesus att lyda honom istället för Gud och gav Jesus befallningar fördolda i något som såg ut att vara gott, men vars resultat skulle bli det motsatta. Frestelserna handlade om att Jesus skulle göra något som var gott för sin egen del och därmed strunta i Gud. Men Jesus avslöjade hela tiden djävulens avsikter och höll provet. Djävulen försökte få Jesus att bryta med Gud och följa sina egna begärelser: ”Du är hungrig, Du är Guds son. Gör stenarna till bröd så du blir mätt.” Men Jesu svar innebar att lita på Gud som har omsorg om oss. Sedan försökte djävulen fresta med ära så att folket skulle beundra Honom. Men Jesus sa: Du skall inte sätta Herren, din Gud på prov.” Gud allena tillhör äran. Djävulen försökte fresta med pengar och makt. Men då säger Jesus: ”Herren din Gud skall du tillbe och endast honom skall du dyrka”. Då lämnade djävulen Honom.

Vi utsätts också för prövning, ofta genom frestelser. Men vårt problem är att vi inte alltid klarar av att hålla provet. Vi faller. Vi orkar inte med. Detta kan leda till depressioner, förlorad livsglädje, besvikelser och ibland självmord, tyvärr. Jesus stod emot, vi klarar det inte alltid. Vad skall vi göra? När vi kommer i tider av prövningar och det känns som om allt rasar samman, människor sviker, man får en känsla av hopplöshet som är så tung att man kan tänka sig allt bara för att bli av med den. Då får man lämna allt till Jesus. Det är lösningen! Han sviker aldrig. Han bär Dig, Han älskar Dig och Han har ALLTID en väg bort från det som ser hopplöst ut. Tänk på att när nöden är som störst är Jesus inte bara som närmast utan hjälper dig också som mest, men det är då du minst anar det. Jesus säger: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor, jag skall skänka er vila" (Matt 11:28) Hos Jesus kan vi få den hjälp vi behöver i varje stund. Jesus sviker dig aldrig, Han älskar dig alldeles personligen. Därför väntar Han på din personliga kärlek till Honom. Räkna därför inte med dina egna krafter och din egen förmåga, de räcker ändå inte till. Lämna allt till Jesus och förtrösta på Honom, då kommer din förtvivlan att vändas i förtröstan.

AMEN

18 februari

Psalt31:2-6

FRESTELSER

Under fastans 40 dagar fram till påsk är det meningen att vi skall tänka efter när det gäller våra liv på jorden. Det är en tid som 40-årskrisen är. Man upptäcker att livet börjar vända mot slutet och man ställer sig frågan: "Var detta allt?" Man ser då gärna tillbaka på tidigare dagar och upptäcker att man har missat så mycket. I alla fall tror man det. Men det är frestelser det handlar om. Man blir frestad att tro att livet skulle vara så mycket mer här på jorden och att detta mera skulle handla om ungdom, fester, lustar och annat av samma slag. Men så är det inte. Om man har missat något är det förmodligen Jesus man gått miste om. Därför är det dags att söka Honom.

Frestelsen är den första milstolpen i fastans vandring. Den handlar om att man blir frestad att vända sig bort från Gud och söka sig till annat. Söka sig bort. Precis som man vill göra i 40-årskrisens dagar. Frestad att tro att livet borde vara något annat och se annorlunda ut.

Petrus ville att Jesu seger över ondskan skulle se annorlunda ut. Varför behövde Jesus dö, det tyckte Petrus var galet. Men han förstod inte att det Jesus skulle göra var att dö i vårt ställe och ta vårt straff, vår synd och död på sig så att vi skulle kunna få evigt liv. För att kunna göra detta måste Jesus dö. Därför kom Petrus att fresta Jesus, men Jesus höll fast och föll inte.

Frestelser är av olika slag, men det Bibeln talar om med frestelser är att det är något som lockar oss bort från Gud. Detta genom att kanske få oss att tro att livet med Jesus inte är så noga, att det inte är så noga med att gå till kyrkan, läsa Bibeln eller att be. Få oss att tro att det nog ordnar sig ändå, det här med evigt liv. Man vill ju gärna ha det lite som man själv vill. "Lite kristendom skadar väl inte, bara det inte blir för mycket" - är en frestelse lika illasinnad som vilken liten otrohetslusta som helst.

Därför gäller det att se upp och inte glömma bort att livet med Jesus kräver en bestämd sak som man aldrig får frestas att förneka och det är ett personligt förhållande till Jesus Kristus själv.

AMEN

19 februari

Matt 16:21-23

FRESTAD TILL DÖDS

Avsikten med frestelserna är att man skall komma bort från Gud. Men att bli frestad är ingen synd, synd blir det först när man faller för frestelsen så att man kommer bort från Gud. Jesus sa att han skulle dödas och sedan uppstå på tredje dagen. Petrus tog honom avsides och sa att inget sånt fick hända honom. Då sa Jesus till Petrus: ”Håll dig på din plats, Satan. Du vill få mig på fall.” Varför sa Jesus de här hårda orden? Jo, det var en allvarlig frestelse för Jesus. Det var inte självklart att Jesus skulle lida, dödas och uppstå. Han hade ett val. Han kunde slippa. Det var Jesus själv som bestämde om han ville genomföra Guds projekt att rädda mänskligheten från helvetet. Det var enkelt för honom att slippa. Han var ju Gud, han kunde bestämma att låta allting gå under, hela universum, hela mänskligheten, hela skapelsen och allt ont för att sedan göra om det igen. En ny skapelse med nya goda människor och utan det onda.

Det var inte vilken frestelse som helst. Men hans kärlek över oss människor, som har så svårt med att låta bli det onda, var så stor att han valde att dö och uppstå för oss. Men inte hur som helst. Det räckte inte med att dö. Det var vår död han tog på sig. Som ett tecken på detta måste han hängas upp på ett kors, bli förbannad. Allt detta i vårt ställe. Hade det räckt för honom att dö hade han ju bara behövt hoppa ut över något stup så var det klart. Men det var vår död han tog på sig, vår skuld och synd han skulle bära på det enda ställe det kunde betalas, på ett kors av trä. Så var det bestämt. Skulle Jesus falla för frestelsen skulle vi alla komma till helvetet. Därför var det hårda ord som Jesus sa till Petrus den gången.

Vid ett annat tillfälle sa Jesus hårda ord om sådana som förleder någon av sina medmänniskor till frestelse och fall. Det vore bättre för en sådan människa om det hängdes ett kvarnhjul om halsen och han sänktes ned i havets djup, sa Jesus då. Även om en frestelse inte är en synd såg Jesus mycket allvarligt på dem. Att bli frestad blir vi alla, liksom Jesus blev, men vi skall inte utsätta oss själva eller andra i sådana situationer att vi kommer i frestelse. Därför har kyrkan genom alla tider lärt ut det. Undvik sådant som leder till frestelse och fall, inte för att det är synd utan för att det så lätt blir synd av det. Och synden leder oss bort ifrån Gud. Kommer vi då inte tillbaka kommer vi att dö och kommer då till helvetet. Då har vi blivit frestad till döds.

AMEN

20 februari

1 Joh 4:7-21

ANDEN ÄR VILLIG

”Gud är kärleken” skriver aposteln Johannes. Visst låter det underbart! Och det är det. Men kärleken har ett problem: den kan inte tvinga. Påverka kan den, visa på det goda genom exempel och älska även om alla runt omkring hatar. Kärleken förmår allt, men vill inte tvinga. Gud har inte skapat kärleken på så sätt. Han har gjort den fri och det är problemet. Tänk så mycket gott vi vill göra. Vi vill göra fred på jorden, se till att alla får mat för dagen, att alla får det bra. Vi vill att barnen skall växa upp i trygghet, familjer skall hålla samman, man och hustru älska varandra och inga krig, inga vapen, inget hat. Men om man försöker tvinga fram kärleken så försvinner den och annat tar över. Flower-power-rörelsen försökte tvinga fram kärlek, men det blev mest sex och droger av det. Kärleken lät sig inte tvingas fram. Gud har gjort kärleken fri. Hur skall man göra för att det skall bli fred på jorden? Man måste göra som Jesus gjorde. Man måste börja med sig själv. Jesus hade kommit till jorden för att göra det möjligt för mänskligheten att få evigt liv. Det var Guds kärlek som valt den vägen. Endast genom att Jesus gick i döden kunde han vinna evigt liv. Det kunde inte tvingas fram. Endast genom att Jesus offrade sig själv blev det möjligt. Men det var hans verk, han började hos sig själv. Därför bad han i ensamhet. Han lämnade lärjungarna att vaka och gick en bit ifrån dem. Han började hos sig själv, han visade vägen, han visade vad livet går ut på och han gav oss möjligheten till evigt liv. Hur skall man börja med sig själv? Jo, man måste börja i sitt hjärta där Jesus har sin boning och där han har lagt kärleken. Att börja med sig själv betyder just det. Allt annat leder till egenkärlek. Endast Guds kärlek är osjälvisk och den behöver vi för att kunna börja med oss själva när vi vill skapa fred på jorden.

Vill du vara med och skapa fred på jorden? Tag först emot Jesus. Lär känna Jesus och lev ditt liv i hans kärlek. Börja sedan älska dina närmaste och göra gott för dem. Därefter kan du fortsätta att göra gott för andra. Genom att du visar kärlek till dina närmaste, kommer också de att ta emot Jesus och själva dela med sig av kärleken till sina närmaste och andra.

Det kan tyckas svårt och visst är det svårt, men inte omöjligt. Det var svårt för Jesus, men han gjorde det ändå. Jesus bad inte: ”Anden vill, men kroppen är handikappad.” Han bad: ”Anden vill, men kroppen är svag.” Det är inte omöjligt. Jesus är med dig och ger av sin kärlek. Det är på Jesus det beror. Endast genom honom kan det bli fred på jorden.

AMEN

21 februari

Luk 7:36-50

DEN KÄMPANDE TRON

En kämpande tro handlar inte om tvivel på om Guds finns eller inte. Den handlar om tvivel på ens egen förmåga att leva som kristen. Att upptäcka att man inte klarar av att leva som kristen utan att ha Jesus som Herre i sitt liv. Tyvärr glömmer vi lätt bort det. Söndagens evangelium visar oss två slags tro. Den ena är en tro på sig själv som rättfärdig. Den andra är tron på att man behöver Jesus därför att man inte klarar av tro på egen hand.

Simon var en farisé, en av dem som ansåg sig vara rättfärdig. Han hade bjudit in Jesus men brydde sig egentligen inte om Jesus. Hans inbjudan var bara ännu ett tecken på att han ansåg sig vara rättfärdig. Han ville visa sig öppen för en populär lärare, men ville inte tro själv. Han var säker på sin tro. han behövde inte kämpa med den. Allt stod rätt till, trodde han. Men allt stod inte rätt till. Han räknade med att han skulle få förlåtelse genom de offer och gärningar han gjorde. Men så mycken förlåtelse hade han inte tagit emot. Han visade ju så lite kärlek.

Kvinnan i berättelsen var en synderska, utstött ur samhället, dömd i förtid. Ingen trodde hon kunde få någon förlåtelse. Hon var ett hopplöst fall. Hon hade inget att våga tro på, men hon chansade att våga tro på det hon hade fått höra om Jesus. Hon kom och gav Jesus det som hörde seden till när man skulle hälsa någon högt stående person välkommen. Hon hade inget eget att komma med. Hon visste att hon som synderska stod under Guds dom. Men hon litade på Jesus, att Han kunde förlåta synder. Hon visade att hon ville följa Honom och Han förlät henne. Sedan kom säkert Jesu sedvanliga undervisningen för henne att lämna sitt syndiga liv, men det här var förlåtelsens stund.

Den kämpande tron innebär att tvivla på den egna förmågan att leva som kristen och upptäcka att Jesus är den ende som kan hjälpa oss. Tvivlet kommer när vi upptäcker att vi är syndare som behöver förlåtelse. Den kämpande tron lär oss att inse att vi inte förmår leva som kristna på egen hand eftersom vi alltid är syndare. Därför leder alltid den kämpande tron oss till Jesus. Den kämpande tron är kampen att komma Jesus närmare och bli alltmer lik Honom. Det är en ständig kamp eftersom vi märker att ju närmare Jesus vi kommer desto mer ser vi av vår egen otillräcklighet och märker att vi mer och mer behöver Hans förlåtelse och kärlek. Det blir en kamp som leder till att vi växer i tro och kärlek. Och Jesus kan säga om oss som han sa om synderskan: ”Hon har fått förlåtelse för sina många synder, ty hon har visat stor kärlek.

AMEN

22 februari

Mark 9:14-32

TRONS VÄSEN

Många menar att det räcker med att tro för att få evigt liv. Men så är det inte. Alla människor tror mer eller mindre. Det avgörande är inte om man tror utan vem eller vad man tror på. Det handlar om att lita på någon eller något. En kristen tro betyder att lita på Jesus och hålla sig till Honom i livets alla förhållanden. Att lita på att Jesus har uppstått och lever idag, att Han är lever idag och att Han lever i mig.

Allt är möjligt för den som tror säger Jesus. Men det är inte tron i sig som gör allt möjligt, utan om den man tror på kan göra det möjligt. Det avgörande är vem man tror på. Om man åker taxi hjälper det inte att vi tror hur starkt som möjligt att taxichauffören skall bromsa. Taxichauffören bromsar inte p g a vår förmåga att tro utan på hans förmåga att bromsa.

En man hade fört sin pojke till Jesus i tro på att Jesus och hans lärjungar kunde göra honom frisk, men det blev inte som han hade trott. Inte ens som lärjungarna trodde. Det brukade ju fungera för lärjungarna, varför fungerade det inte nu? Jesus sa: ”Den sorten kan bara drivas ut med bön” För det mesta fungerade tron som de ville. Så plötsligt fungerade det inte. De kunde inte driva ut den orena anden. Men Jesus kunde. De fick på nytt lära sig att vända sig helt och fullt till Jesus. Det var inte mannens tro som kunde driva ut den orena anden, inte ens lärjungarnas starka tro kunde göra det. Bara Jesus kunde. Det gällde att tro på Jesus.

Trons väsen handlar inte om att vi tror utan vem vi tror på och att den vi tror på är Jesus. Endast Han har makten och möjligheten. Ibland måste vi återupptäcka det här. För det mesta är tron något som fungerar. Vi ber och får det vi ber om och tycker det är underbart att leva som kristna. Vår tro fungerar som vi vill. Så här var det också för lärjungarna. Så är det ofta, men inte alltid. Vi måste lära oss att Guds rikes krafter inte är som elektrisk ström som man bara kopplar på. Jesus är inte vår tjänare, utan vår Herre.

Trons väsen är att våga lita på Jesus i allt och kunna lämna allt till Honom. Men det är också något av det svåraste med tron. Vi vill så gärna tro som vi själva vill, göra som vi själva tycker är bäst. Men när vi gör det glömmer vi ofta bort Honom som har kraften och styrkan till det vi vill göra: Jesus Kristus själv.

Det avgörande är inte att vi tror, utan att vi tror på Jesus och lämnar våra liv och vårt eget till Honom så att Han får bo och regera i våra hjärtan. För det är endast i Honom vi har möjlighet till den tro som gör allting möjligt.

AMEN

23 februari

Matt 15:21-28

AVGÖRANDE TRO

Jesus var på icke-judiskt område kring Tyros och Sidon när en icke-judisk kvinna kom till honom och bad honom bota hennes dotter. Men Jesus bryr sig inte om henne. Han ger henne inte ens svar. Men hon ger inte upp utan fortsätter att gå bakom och ropa. Varför gör Jesus så här och vad kan vi lära oss av detta? Gud är ordningens Gud och den ordning som Gud hade var att låta frälsningen gå genom Israels folk ut till alla andra folk. Därför vandrade Jesus bland Israels folk som förberetts för att ta emot Honom och den avgörande tro som behövdes för att ta emot frälsningen. Frälsningen innebär att ta emot den seger över synden, döden och djävulen som Jesus ordnade på korset. Nu förberedde Han Israels folk för detta. Stunden var ännu inte inne för andra folk. Därför var Jesus avvisande och gav inte kvinnan ens ett svar. Men händelsen visade lärjungarna och oss vad en avgörande tro verkligen innebär. Den handlar om att det endast är Jesus som kan frälsa. Den avgörande tron sätter allt hopp till Jesus och ger inte upp även om Han inte tycks svara. Den avgörande tron tror inte så mycket på den egna förmågan. Kvinnan fick höra att hon inte kunde kräva något av Jesus, hon hade inte den rätten. Hon accepterade detta. Sedan fick hon höra att hon tillhörde de folk som judarna brukade kallar för "hundar". Israels folk kallades Guds barn och Jesus sa: "Det är inte rätt att ta brödet från barnen och kasta det åt hundarna."

Kvinnan ger Jesus rätt i detta och accepterar det, men ber ändå om nåd. Hon vet att hon inte har rätt, hon vet att hon inte kan förtjäna Jesu hjälp, men ber ändå om nåd. Då säger Jesus: "Kvinna, din tro är stark, det skall bli som du vill" Och från den stunden var kvinnans dotter frisk. Vad vi lär oss av detta är det oerhört viktiga om tron att den beror på Jesus. Det är inte så att en stark tro är att tro väldigt starkt på något och verkligen tro att det skall bli så. Sådan tro är ett egenverk, inget som har med Gud att göra. Kvinnan visar oss att den starka tron är att förtrösta helt och fullt på Jesus, att Han kan hjälpa och frälsa. Att det är på Honom det beror. Den avgörande tron är tron på Jesus. Att det inte är på tron det beror, utan på Jesus.

AMEN

24 februari

Ps 130

TRON SOM HJÄLPER

Jesus var bjuden på middag hos en farisé. När de satt där och åt kom det in en prostituerad kvinna med en flaska balsam. Hon smorde Jesu fötter, vätte dem med sina tårar och torkade dem med sitt hår. Farisén Simon blev alldeles förskräckt för det betraktades som en synd att ha med syndare att göra. Då samtalade Jesus med Simon och berättade om två skuldsatta personer som fick sina skulder efterskänkta och vilken stor kärlek de därför kom att visa. Jesus förklarade att kvinnan nu fått förlåtelse för sina många synder därför att hon visat stor kärlek.

"Din tro har hjälpt dig" sa Jesus.

När det gäller synd man bär blir resultatet aldrig kärlek, snarare tvärtom. Ju mer synd man gör desto mindre kärlek visar man, desto mer hat blir man fyllda av. Synden leder till ont. Jesus säger att det hjärtat är fyllt av det talar munnen. Och det munnen säger fylls våra hjärtan av. Därför är det viktigt för oss att undvika ont tal, förtal och lögn. Vi formas efter det vi säger, precis som vi formas efter det vi gör. Ont leder till mer ont, medan gott leder till gott.

När det gäller kärlek förhåller det sig på samma sätt. Kärlek leder alltid till kärlek. Skulle det inte göra så, är det inte kärlek det handlar om. På samma sätt fylls våra hjärtan med godhet, glädje, omsorg och kärlek för varje gott ord vi säger, varje god tanke vi tänker och varje god handling vi gör. Kärlek föder kärlek.

Men hur var det med denna synderska, hade hon visat kärlek? Det var just kärlek hon visade. Hon gjorde något gott, hon lät ingenting vara i vägen för denna goda handling. Hon var en synderska, men hon ångrade sin synd. Hennes kärlek visade sig också i denna ånger. Hon avskydde det hon gjort, men kunde säkert inte se någon utväg. Så hade hon fått höra att folket talat om Guds Son. Kunde någon förlåta henne, så måste det vara Han. I sin ånger över sina synder ville hon ha förlåtelse. I detta hade kärleken växt till i henne, nu kom hon och visa sin kärlek trots all synd och hon blev därför förlåten.

Denna händelse är något som vi kan ta till oss. Vi som känner ånger över allt det onda vi har gjort. Vi som känner oss värdelösa och inte värda någon kärlek. Vi får komma till Jesus idag precis som kvinnan i fariséns hus, och få förlåtelse för våra många synder. Då kommer Jesu ord till kvinnan också att gälla oss: "Dina synder är dig förlåtna. Din tro har hjälpt dig. Gå i frid".

AMEN

25 februari

1 Kor 10:12-13

ATT DRA SIG UNDAN

Det berättas att Jesus ganska ofta drog sig undan. Han ville vara ifred och för att vara riktigt säker på det gick han ibland upp till bergen eller, som i dagens text, ut till hednalandet på andra sidan av Gennesarets sjö. Jesus var också människa. Han blev trött som vem som helst och han behövde vila. Det var inte bara sabbatsvilan, utan ett tillbakadragande för att vinna förnyad kraft. Men många gånger drog han sig tillbaka för att lära sina lärjungar detta viktiga för lärjungaskapet: att dra sig tillbaka, eller som vi idag kallar det: retreat. Vi förstår det av att han tog med sig sina lärjungar och de kom sedan efter Jesu fullbordade verk, att komma ihåg hur Jesus gjorde. Och de kom att göra detsamma.

Vad är det som är så viktigt med att dra sig tillbaka för en stund? Vad gjorde Jesus när han drog sig tillbaka? Vi läser att han ägnade sig åt att be. Avsikten med att dra sig tillbaka är att ägna sig en stund åt Gud. Vi glömmer så ofta bort att vi lever i ett universum och i en värld som Gud har skapat. Det Han har gjort kan Han enkelt dra tillbaka. Vi lever inte här för vår egen skull, utan för Hans skull som har gett oss livet. Detta är lätt att glömma bort och därför behöver vi retreat varje dag och ibland under flera dagar. Men ofta tycker vi att vi inte hinner med att stanna upp. Men då är vi inne på en farlig väg, både när det gäller vår kropp och vår själ. Vår kropp, därför att vi riskerar magsår och hjärtinfarkt. Vår själ, därför att vi riskerar livet med Gud. Hur skall vi komma till rätta med det här? Genom kyrkans historia har vi fått verktyg som kan hjälpa oss med detta. Det främsta verktyget är att göra som Jesus gjorde, att be tidegärden. Så har man gjort på kloster och gör fortfarande över hela jorden. Men det är tänkt att vara ett verktyg för alla. För vår kropps skull och för vår själ. Det handlar om att be Psaltarens psalmer vid olika tider under dygnet. Det kan börja med Laudes på morgon, fortsätta med Sexten till middag, Vesper till kvällen och Completorium innan läggdags. Det finns väldigt fina bönböcker med Tidegärdsböner som man kan ha hjälp av. Så kan vi, såsom Jesus gjorde, dra oss tillbaka för att få vila till kropp och själ och få förnyad kraft och välsignelse av Herren.

AMEN

26 februari

Luk 4:31-37

JESUS HAR MAKT ÖVER ONDSKAN

I dagens evangelium får vi ett exempel på att Jesus har makt över ondskan. Men trots sin makt över ondskan kunde han inte rädda mänskligheten från ondskan bara genom en befallning. Han kunde befria en människa från besatthet, han kunde förlåta synder, han kunde uppväcka människor från döden och han kunde bota sjukdomar. Men han kunde inte ge någon människa evigt liv, utan att själv dö. Det är lätt att man får den uppfattningen att Jesus besegrade ondskan helt och hållet genom sin död och uppståndelse, men ser vi ut över världen märker vi att det inte stämmer. Hur hänger detta ihop? Bibeln lär oss att Jesus tog vår död på sig och dog i vårt ställe och att Han uppstod för att ge oss evigt liv. Stämmer inte det då? Jo, Jesus vann fullständig seger över ondskans makter. Men Han förintade inte ondskan. Han kunde och kan göra det när Han vill, det vi alla längtar efter: fred på jorden, ingen ondska, inga sjukdomar, ingen död. Men varför gör Han inte det då? Jo, därför att det onda också finns i oss så länge vi lever på denna jorden. Men eftersom Gud älskar oss har Han ordnat så att vi kan överlämna det onda i oss åt Jesus. Det Jesus gjorde var helt enkelt att Han betalade vår skuld. Nu är det upp till oss om vi vill komma till Honom och kvittera ut vår skuld. Den är betald, men vi måste få kvitto på det och kvittot är Jesus själv. Han är den som har besegrat det onda och tagit all vår skuld på sig. Vi behöver bara komma och ta emot Honom så får vi del av det vi inte kan få på något annat sätt: evigt liv.

Grunden för hela Guds problem med ondskan är två saker. Det ena är kärleken. Han älskar människan. Det är väl inget problem i sig. Men eftersom Gud inte kan tillåta någon ondska överhuvudtaget blir det problem eftersom ondskan också finns i människan. Gud kan alltså inte tillåta det onda. Men för att få bort det onda måste människan först få kvitto på att det onda i dem är betalt av Jesus.

Det andra av Guds problem är kärlekens villkor. Kärlekens villkor är att tvång inte finns i kärleken. Alltså kan Gud inte tvinga någon enda människa att ta emot kvittot Jesus och därmed ha evigt liv. Det är därför som Jesus gett befallning till alla sina lärjungar att gå ut i världen och berätta för alla människor att det finns en möjlighet att få evigt liv. Att Jesus har besegrat den onde och att var och en som tror på Jesus inte skall gå under utan ha evigt liv.

Det skall komma en dag då allt ont skall förintas. Det blir den dag då Guds hat över ondskan väger tyngre än Hans kärlek för människan. Ännu finns det en möjlighet för oss att ta vara på Jesu seger över ondskan och överlämna våra liv åt Honom för att ta emot det liv bara Han kan ge oss: evigt liv.

AMEN

27 februari

Jes 55:6-11

TRO PÅ LJUSET MEDAN NI HAR LJUSET

Jesus pratade med folket efter sitt intåg i Jerusalem på en åsna. De undrade om han var Messias eftersom de trodde att Messias skulle leva för alltid och Jesus hade precis talat om att han skulle dö. Det stämde inte med folkets uppfattning om Messias. Jesus talade om sig själv som ljuset och bad dem att tro på honom. Men de ville inte tro. De hade förblindade ögon och förstockade hjärtan. Det står att det var Gud som hade gjort så här med sitt folk och man kan undra om det är Gud som styr att vissa blir omvända och andra blir som förhärdade också idag. Men så är det inte. Det är bara så att Guds Ord verkar på två olika sätt med människor beroende på hur Ordet tas emot. Jesus beskriver detta vid ett tillfälle i en liknelse om en såningsman som sår och säden faller i lite olika jord. Säden faller antingen i den goda jorden eller på vägen, bland törnen eller där myllan är tunn. Endast säden i den goda jorden blir till skörd.

Så här verkar Guds Ord med oss människor. I ena fallet tas det emot och blir till välsignelse, i andra fallet blir Guds Ord till motstånd och förhärdelse. Man kanske lyssnar till Orden och tycker de är vackra, men mer blir det inte. Skulle då orden inte stämma överens med vad man själv tycker då blir man förstockad, förhärdad och förblindad mot de Guds Ord som inte stämmer överens med vad man själv anser. Så här var det med folket. Det var inte Gud som gjorde dem förblindade och förhärdade, de blev sådana därför att de inte ville ta Guds Ord på allvar och lita på dem före sin egen uppfattning. På samma sätt är det idag. När inte Guds Ord får bära frukt i en människas liv leder det till förblindade ögon och förstockade hjärtan så att hon inte kan se och förstå Guds Ord och den verklighet och mening med livet som är den sanna. Men det finns en lösning också på förblindade ögon och förstockade hjärtan. Det visar Jesus eftersom han sa till folket att de skall tro på ljuset, lita på Jesus, hålla fast vid honom och tro på honom. När de tar vara på ljuset, som är Jesus, och vandrar med honom då kommer de att få öppnade ögon och hjärtan till att se och ta emot den verklighet och mening med livet som är evig. Den som bara Jesus Kristus, vår Herre, kan ge oss. ”Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets söner”. (Joh 12:36)

AMEN

28 februari

Luk 11:14-28

JESUS OCH ONDSKAN

Jesus drev ut en demon och folket häpnade. Några sa att Jesus gjorde det med hjälp av djävulen själv. Men Jesus talade om för dem att satan inte driver ut sig själv. Det är bara Gud som kan driva ut demoner ur en människa. Alltså var det "med Guds finger" som Jesus drev ut demoner. Ville folket inte tro på detta berodde det på samma gamla vanliga visa: de ville inte tro på Jesus. Ingenting kunde få dem att ändra sig. Jesus berättar sedan i liknelser hur den onda makten kan härska över en människa. Där inte Gud finns där tar sig den onda makten in och härjar oavsett om vi vill det eller inte. Men Gud tvingar sig aldrig på. Gud härskar där man tar emot Honom, ondskan kommer oinbjuden. Människor har idag svårt att acceptera att det finns en ond makt osynlig ibland oss. Man känner sig kanske skrämd eller har man gått på filosofin som säger att det bara finns gott i människor fastän vi ser över hela världen vilka avskyvärda ting människor gör.

Men Jesus talar helt öppet om ondskan som en personlig makt som finns runt omkring oss och t o m i oss om vi inte vill ta Gud på allvar. Han säger det inte för att skrämma oss, utan för att det handlar om att det är sant och sanningen är inte sockersöt i detta fallet. Jesus har räddat oss från ondskan. Utan Jesus tillhör vi ondskan oavsett vad vi själva anser och när Gud på den yttersta dagen skall förgöra ondskan kommer också de att gå under som då tillhör ondskans välde, de som inte tagit emot Jesus. Skrämmande, tyvärr, men sant. Men liksom på Jesu tid vill människor idag inte tro. Det passar dem inte av olika anledningar och de bryr sig inte om att ta reda på ifall de har fel. För Jesus har besegrat den onde. Han har besegrat döden. Tar vi emot Jesus får vi del av allt det som finns hos Gud: kärlek, glädje, frid och allt annat gott och underbart. Men framför allt får vi ta emot Hans seger över döden och därmed ha evigt liv. Då är plötsligt allt skrämmande borta. Jesus driver bort räddhågan. Med Jesus finns det inget längre att vara rädd för. Med Jesus får vi uppleva trygghet. Han har all makt i himlen och på jorden. När Jesus är med mig har jag ingenting att frukta.

AMEN

29 februari

Apg 2:41-47

VANDRA MEDAN NI HAR LJUSET

Jesus stod där mitt ibland folket strax före påskhögtiden och sa att han var Messias, det ljus som profeten Jesaja talat om. Nu gav han dem sista möjligheten till omvändelse medan han var ibland dem. "Ännu en kort tid är ljuset bland er. Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går."

Han hade gjort många tecken och under. Ändå hade folket svårt att tro på Honom. Viljan saknades. Viljan att tro. Man diskuterade vem Jesus var. Motståndet mot Jesus nu dagarna före påsk, var stort. De som kände sig dragna till Jesus var ofta rädda för att visa det.

Somliga menade att Jesus i alla fall var en "rättskaffens man", någon som man kunde lära sig något gott av. Men det fanns kvar något i Jesu undervisning som väckte anstöt. Han sa att Han var Guds Son, Messias, det ljus som lyser i mörkret och som mörkrets krafter inte fått makt över.

Här ger Jesus dem en sista chans före sitt lidande och sin död, att tro på honom. Han visar som han brukar göra, hur det skall gå till. Det handlar inte om att diskutera fram, inte om att tycka och ha åsikter, inte om att utgå från vad man själv känner och tycker eller vad andra känner och tycker. Det handlar istället om att våga följa med Jesus, ta honom på allvar och våga lita på Honom trots allt. Därför säger Jesus: "Vandra". "Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går."

Men man hade inte vandrat med Jesus som är ljuset. Mörkret hade tagit överhanden och de kunde därför inte se. "De kunde inte tro" skriver Johannes om dem. Man får i vårt språkbruk lätt uppfattningen att de inte heller kunde komma till tro, att de helt enkelt inte hade förmågan. Men i grundtexten ser vi vad som avses.

Tron kommer inte av vår förmåga att tro, utan på om vi är villiga att ta emot Jesus. Tron är som ljuset, men vi måste liksom ta emot ljuset för att det skall kunna lysa för oss. Det är detta Jesus menar. De ville inte ta emot Honom, de vågade eller ville inte lita på Honom, därför kunde de heller inte tro. Vad de behövde var bara att ta emot Jesus och vandra med Honom som är ljuset, då hade också fått förmågan till att tro. Det var Jesus som var det avgörande. Utan Jesus blev mörkret en vinnare. Det som gällde var: "Vandra medan ni har ljuset, så att inte mörkret övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte var han går."

Så här var det på Jesu tid, så här är det också idag.

Därför gäller samma ord idag som det gjorde när lärjungarna blev lärjungar: det gäller att vandra med Jesus. Ta sig tid och lust till att vandra med Jesus, möta Honom i gudstjänsterna, i bönerna, i bibelläsningen och i gemenskapen med Jesu lärjungar av idag.

AMEN

Mars

1 mars

Psalt 8:1-10

JESU MAKT

Jesus var i staden Kafarnaum som låg uppe vid Galleliska sjön. Som han brukade göra var han i synagogan och predikade och folket märkte att det var mäktiga ord han sa. Ord av kraft. Detta kom till uttryck när en man, som var besatt av en ond ande, en demon, började skrika högt och Jesus drev ut demonen. Vi ser att Jesus verkligen hade makt inte bara i sina ord, utan också i sina handlingar. Direkt efter denna händelse följer Jesus med till Petrus hem och botar Petrus svärmor och många andra som led av sjukdomar. När Jesus återvände till himlen sa han åt sina lärjungar: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden."

Jesus hade all makt redan när han gick här på jorden, men varför brukade han den inte till att befria världen från alla sjukdomar, all ondska, all orättvisa, allt hat, alla krig? Varför finns allt detta kvar ännu idag? Många ställer sig dessa frågor idag, men hur många är beredda att acceptera svaret? Visst hade Jesus makt att driva ut och besegra all ondska i världen då som nu. Han kan i ett ögonblick ta bort allt ont, alla krig, all orättvisa, allt hat och alla krig. Det är hur enkelt som helst för Jesus. Han tar helt enkelt bort alla människor för det är p.g.a. människan som allt detta onda sker. Men varför tar han inte bort det onda som finns i människan och som orsakar allt detta onda som sker, blir nästa fråga. Jesus kan faktiskt ta bort också det, men han vill inte. Varför då? Jo, därför att han då måste tvinga människan bort från det onda och tvång finns inte i kärleken. Eftersom Jesus är kärleken måste han först lägga av sig kärleken för att tvinga bort ondskan i människan. Men om Jesus lägger bort kärleken, vad händer då? Jo, då blir han en del av motsatsen, det vi kallar för det onda och skulle Jesus tillhöra det onda finns det ju ingen anledning för honom att ta bort det onda. Då skulle han ju istället tycka att det var okej med krig, orättvisa, hat och ondska. Hängde du med? Orsaken till att Jesus inte använder sin makt till att ta bort ondskan beror på kärlek, eftersom tvång inte finns i kärleken. Det Jesus gjorde istället var att öppna möjligheten för varje människa att själva lägga av sig ondskan och ta emot kärleken. När människorna har lagt av sig ondskan kan domens bila falla och Gud kan döma ondskan och mänskligheten kan vara räddad. Det var denna möjlighet Jesus ordnade på korset för oss. Det är därför vi behöver Jesus, annars kommer vi att gå under när jorden en dag kommer att gå under. Det är hos Jesus räddningen, kärleken och allt underbart och gott finns. Det gäller bara att söka honom för han har lovat att den som söker skall finna.

AMEN

2 mars

Matt 12:43-45

UTDRIVNING AV ONDSKAN

När Jesus undervisade i synagogan i staden Kafarnaum på sabbaten en gång, fanns där en man som var besatt av en oren demon. Mannen skrek: "Vad har du med oss att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att ta död på oss? Jag vet vem du är, Guds helige." Jesus sa till honom: "Tig! Far ut!" och demonen kastade omkull mannen och for ut ur honom. Folket blev förskräckta och frågade varandra: "Vad är det med hans ord? Med makt och myndighet befaller han de orena andarna och de far ut." Vid ett annat tillfälle hade man undrat med vilken kraft Jesus drev ut demoner. Jesus berättade att han drev ut demoner med Guds kraft. Men när några inte ville tro berättade han om vad som händer när en demon drivs ut. Han sa: ”När den orena anden lämnar en människa, vandrar den genom vattenlösa trakter och letar efter en plats att vila på. Hittar den ingen säger den: Jag vänder tillbaka till mitt hus som jag lämnade. När den kommer och finner det städat och snyggt, går den bort och hämtar sju andra till som är värre än den själv, och de följer med in och slår sig ner där. För den människan blir slutet värre än början.” De onda krafterna kan på olika sätt få inflytande över oss. Men Jesus kan befria oss från det onda så att demonerna ger sig iväg och man får lugn och ro i sitt inre. Men det Jesus vill säga är inte bara att det är väsentligt att bli befriad, utan också se till att man ordnar någon som kan vakta och se till att den onda anden inte kommer tillbaka och tar med sig flera till när de ser hur fint det har blivit i ens liv. Den ende som är starkare än ondskans andemakter är Jesus själv. Därför räcker det inte med att bli av med ondskans andemakter, utan man måste be Jesus ta sin boning i oss. Han har besegrat ondskan. Han skyddar oss från ondskans övertag. När Jesus bor i mig behöver jag inte frukta. Tyvärr glömmer vi ofta bort det. Vi har lättare att se det onda och frukta djävulen än låta Herren leda oss, få vila i Honom och våga lita på att Han faktiskt har besegrat ondskans alla andemakter. Och det är skönt att veta, för kampen mot ondskan kan vi inte föra ensamma, vi måste be Herren om hjälp. Och Han hjälper, Han befriar och Han som lovat att vara med oss alla dagar intill tidens slut, att bära våra bördor, att ge oss den frid som inte världen kan ge och Han håller alltid vad Han har lovat. Har du problem med ondskans andemakter? Dra dig inte för att komma till en präst eller pastor, som Herren har utvalt till att utföra det verk idag som Han utförde när Han gick här på jorden och drev ut demoner i sitt eget namn; i Jesu namn.

AMEN

3 mars

Psalt 25:12-22

TRON SOM INTE SER

En stund efter att Jesus ridit in i Jerusalem på en åsna och blivit hyllad som kung, berättade han att han var ljuset. Han förklarade på så sätt att han var Messias. Så står det: "När Jesus hade sagt detta lämnade han dem och var försvunnen." Varför lämnade han dem och försvann? Ibland upplever vi detsamma. Det kan verka som att Jesus är försvunnen, tyst, borta. Vi förstår inte varför och tycker att han lämnar oss när vi bäst behöver honom. Men det finns alltid en orsak. Den vanligaste är den samma som det var när vi läser om det här idag. Det står nämligen vidare: "Trots att han hade gjort så många tecken inför dem, trodde de inte på honom." Trots att de hade sett var de som blinda, trots att de hade hört var de som döva. Därför att de inte trodde. Vad gjorde Jesus då? Man skulle kunna tänka sig att han borde gjort ännu fler tecken och under, att han borde använt ännu fler liknelser och använt sig att bättre retorik så att de verkligen skulle förstå, kunna tro och vilja ta emot honom som Messias. Istället lämnade Jesus dem och gick inte att finna.

Problemet för Jesus var då, liksom nu, att vi måste ta emot i tro, vi måste acceptera honom och hans budskap. Han tvingar det aldrig på oss, han vill att vi skall ta emot honom i tro byggd på kärlek. Kärleken till att tro kan aldrig tvingas fram, aldrig övertalas. Den måste gro inifrån hjärtat. Och för att det skall kunna gro behöver vi ibland bara vara för oss själva. Jesus är så underbar, älskar oss så mycket och känner oss så väl att han har råd att låta oss vara för oss själva för en stund. För att tänka efter, för att låta kärleken gro i våra hjärtan och växa till tro på honom. En tro som inte bygger på övertalning, logiskt accepterande utan på kärlek. Och kärleken är aldrig blind, förälskelsen må vara det, men inte kärleken eftersom den kommer från Gud som är sanningen. Vi behöver stunder då vi kan finna stillhet och kunna vara med den vi behöver vara tillsammans med allra mest: nämligen sig själv. I vår tid talas det mycket om gemenskap, upplevelser och stimulans. Men stillhet och frid saknas ofta. Jesus visste vad han gjorde då han lämnade sina lärjungar och folket och var försvunnen. De fick möjlighet att tänka efter och få vara i stillhet. Vi behöver också det och det är mycket därför vi verkligen behöver en stund i veckan där vi får komma och vara i stillhet inför Jesus oavsett om vi upplever hans närhet eller inte. Ibland behöver vi tänka efter lite extra för att vi skall växa till i kärlek, tillit och tro. Och även om vi upplever att han har lämnat oss så har han inte gjort det. Han är där, tyst vid vår sida. Med kärleksfulla steg går han bredvid oss och om vi inte orkar gå, bär han oss. Han gör det därför att han älskar oss, men ibland gör han det tyst därför att vi behöver det. För vi behöver honom, han som är vårt eviga liv och meningen med livet: Jesus.

AMEN

4 mars

Joh 6:51-65

LIVETS BRÖD

Evangeliet handlar egentligen om nattvarden. Det var ganska övertydliga begrepp Jesus använde när han beskrev sig själv som livets bröd. Han sa att detta bröd är det som ger evigt liv, att detta bröd är hans kött som han skall ge för att världen skall leva.

Det reagerades ganska kraftigt när Jesus sa det, men Jesus talade i bildspråk. Han undervisade om det som skulle komma i nattvarden och som skulle bli en hjälp och en tröst för alla kristna i alla tider. Det var nattvardens innebörd Jesus pratade om. Vad sa han då?

”Den som äter mitt kött och dricker mitt blod förblir i mig och jag i honom. Liksom den levande Fadern har sänt mig och jag lever genom Fadern, skall också den som äter mig leva genom mig.”

I nattvarden är det Jesus själv vi tar emot. Han har instiftat nattvarden för vår skull. Han älskar oss så mycket att han inte vill att vi skall vara oroliga och bekymrade över våra liv som kristna, vad vi skall göra för att vara vissa om att vi har evigt liv. Jesus säger: ”Den som äter mitt kött och dricker mitt blod har evigt liv och jag skall låta honom uppstå på den sista dagen.” Vilka underbara ord! Han kräver inte mer av oss än att vi skall komma till honom och ta emot honom. Det är Jesus som är det avgörande för oss om vi skall få evigt liv. Därför är det med glädje vi, så ofta vi kan, kommer till nattvarden. Det är ju där vi får ta emot Jesus! Det är ju så vi får del av det eviga livet! Och vi får komma ofta, så ofta vi vill. Nattvarden blir det aldrig fel på, det ger oss alltid del av Jesus själv och hans eviga liv. Men det kan bli fel med oss och våra liv. ”Den som äter mig lever genom mig” säger Jesus. Därför är det viktigt för oss att vi verkligen förstår att synd och Jesus inte går ihop. Därför är det också ett ansvar för oss att göra upp med Jesus om våra liv när vi går till nattvarden. Säga till honom: ”Jesus, ta över mitt liv och ge mig ditt liv. Förlåt mig för allt ont jag gjort och ge mig av allt det goda du har att ge.” Så får nattvarden inte bara bli en stunds gemenskap med Jesus, en stund då vi får ta emot det eviga livet. Utan det blir också en stund när vi får börja eller fortsätta vandringen med Jesus till ett förnyat liv här i världen med kärlek till Gud och vår nästa, glädje att ge, frid att dela med av och godhet.

Nattvarden är att ta emot Jesus, gå därför till nattvarden så ofta du kan.

AMEN

5 mars

Matt 14:13-21

FEM KORNBRÖD OCH TVÅ FISKAR

Det kom mycket folk till Jesus därför att Han gjorde så mycket gott. Han satt på ett berg för att höras och folket stod nedanför. Det var dags för mat, men det fanns inget att äta. De hade inte tillräckligt med pengar. Petrus bror Andreas hade sett en pojke med en matkorg och förde fram honom till Jesus. Pojken hade fem kornbröd och två fiskar. Då sa Jesus till om att folket skulle slå sig ned i gräset. Det var omkring femtusen familjer, massor av folk. Jesus tog bröden och välsignade dem. Han delade dem och gav åt dem som låg där närmast så mycket de ville ha. Sedan delade man ut åt alla och det räckte och det blev så mycket över att bröden fyllde tolv korgar. Folket blev överväldigade och ville göra honom till kung. Men Jesus drog sig undan upp i bergen för att vara ensam och folket fick gå hem. Men alla gick inte hem utan var kvar över natten. Lärjungarna tog en båt på kvällen för att fara över sjön. Då började det blåsa och de fick se Jesus komma gående på vattnet. De tog upp honom i båten och kom fram till andra sidan. Det var nu morgon och folket som varit med om brödundret kom gående. Jesus började samtala med dem om brödet som kom från himlen, mannat i öknen. Han sa att Han är brödet som kommer från himlen, livets bröd och att alla som äter av Honom skall ha evigt liv. När människorna hörde detta lämnade många Honom och ville inte längre tro. Men Petrus sa: "Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord!"

Folket hade varit med om underliga ting. Men så länge det passade dem själva stannade de kvar hos Jesus och ville göra Honom till kung. Men när Jesus berättade om att Han kom från Gud och att det är Gud som de skall tillhöra för att få evigt liv, passar det inte längre.

Så här är det också idag. Vissa anser att Jesus och kristendomen måste passa oss annars får det vara. Vissa anser att man skall gå i kyrkan bara när det passar, annars får det vara. Vissa menar att Bibelns ord måste passa det man själv anser, annars får det vara. Det passar bra att få äta sig mätt även genom ett under som handlar om att få mat av fem kornbröd och två fiskar, men att ta emot Jesus och låta Honom vara Herre i sitt liv, det är ett under som inte passar alla lika bra. Men gör som Petrus för det finns ingen annan att gå till. Jesus är det eviga livet. Det är Han och endast Han som kan förvandla våra liv till något underbart.

AMEN

6 mars

Joh 6:1-15

ATT BE FÖR MATEN

Mitt i fastan kommer denna söndag som handlar om brödet. Söndagen har kallats ”rosenssöndagen” eftersom man denna dag brukade smycka altaret med rosor. Men eftersom evangeliet handlar om brödundret har söndagen mest benämnts ”brödsöndagen”.

Jesus var på andra sidan Galileiska sjön och det var mycket folk som hade kommit för att lyssna på honom. Han predikade, tiden gick och det blev dags för mat. Men ingen hade tänkt på att ta med sig mat. Man fick bara tag i fem kornbröd och två fiskar. Hur skulle det räcka till alla dessa över femtusen människor? Jesus befallde alla att slå sig ner och tog bröden och fiskarna, välsignade dem och gav till lärjungarna att dela ut dem. De gjorde så och maten räckte och blev över. Det var ett under.

Jesus välsignade alltid maten och blev så ett föredöme för oss att be för maten. När Luther skrev Lilla katekesen gjorde han en beskrivning av "hur en husfader skall lära sitt husfolk bön till bordet". "Barnen och tjänstefolket skola med knäppta händer stilla gå fram till bordet och säga: "Allas ögon vänta efter dig och du giver dem deras mat i rätt tid. Du upplåter din hand och mättar allt levande med behag." Därefter Fader vår och följande bön: "Herre Gud, himmelske Fader, välsigna oss och dina gåvor, som vi mottaga av din milda godhet, genom Jesus Kristus, vår Herre, amen."

Idag ber vi lite kortare bordsbön. Det kan vara: "God Gud, välsigna maten. Amen" eller "Glädjens Herre var en gäst vid vårt bord idag. Gör vår måltid till en fest efter ditt behag."

Att be för maten innebär tre saker:

1. Vi har alltid anledning att tacka Gud för att vi har mat för dagen. Det är inte självklart. Större delen av jordens befolkning har det inte som vi och förr hade vi i Sverige det som dem.
2. Bordsbönen gör oss ödmjuka. Vi lär oss att inte ta något för givet.
3. Genom att be för maten lär vi oss det viktiga i att vara tacksamma.
4. Bordsbönen skapar gemenskap och måltiden blir alltid till en fest när vi börjar den tillsammans i bordsbönen. Det blir en glädje att äta tillsammans. "Glädjens Herre var en gäst…"

Genom bordsbönen låter vi Jesus vara vår gäst vid middagsbordet och vi får tacka honom för allt det underbara han gör för oss.

"För de gåvor som du ger tackar vi dig nu. Gud, som hör förrän vi ber, prisad vare du!

AMEN

7 mars

Joh 6:1-15

VÅRT DAGLIGA BRÖD

Brödet var något heligt för Israeliterna. En Guds förnämsta gåva till sitt folk. Att hålla måltid hette: "akal lechem" - "äta bröd" och upplevdes med andakt, tillbedjan och tack. Man såg brödet som livgivande där Skaparen låter sitt liv strömma igenom för att ge den kraftlösa människan liv och kraft. I den judiska familjen började därför måltiden med att husfadern läste välsignelsen över brödet, bröt det i stycken och delade ut det. På samma sätt gjorde alltid Jesus inför sina lärjungar och så gjorde han vid detta tillfälle när man hade samlats femtusen familjer och man endast hade fem kornbröd och två fiskar, och Jesus "tog brödet, tackade Gud" och delade ut det. Evangelisten Johannes ville berätta om livets två bröd; det dagliga brödet och livets bröd som är Jesus. På Jesu tid var brödet ett uttryck för liv. Brödet hörde till basfödan. Det var ett tecken på att så länge man hade bröd kunde man hålla sig vid liv. För svälten var ofta inte långt borta. Därför välsignade man brödet som en Guds gåva och som ett tecken på att Gud ger oss vårt dagliga uppehälle. "Vårt dagliga bröd giv oss idag" är en bön om livets nödtorft, att Gud inte bara bryr sig om vårt andliga väl utan ser till oss in i minsta detalj. Gud bryr sig om hur vi har det. Inget ögonblick är för litet för Honom att bry sig om. Det var detta Jesus visade med brödundret. Han stannade inte vid det andliga behovet hos folket, utan såg också till det kroppsliga. Han såg att de inte hade något att äta så Han ber dem att sätta sig ned i gräset och sen frågar Han: "Var skall vi köpa bröd, så att alla dessa får något att äta?" Filippos gör upp en kalkyl, men de har inte tillräckligt med pengar. Då kommer Andreas med en pojke som har fem kornbröd och två fiskar. Men det räcker inte långt. När Jesus tar brödet, tackar Gud och delar ut det, visar det sig att det räcker åt alla. Jesus visar genom brödundret att Han bryr sig om oss alla hurdana vi än är. Han som har lovat att vara med oss alla dagar till tidens slut och att bära våra bördor. Han tar hand om oss här på jorden och vårdar sig om inte bara med våra kroppsliga nödvändigheter utan också med det eviga livets bröd.

AMEN

8 mars

Matt 21:33-43

GUDS RIKE KAN TAS IFRÅN OSS

Jesus berättade en liknelse om en vingård som en jordägare arrenderat ut. Men han fick aldrig del av skörden därför att arrendatorerna misshandlade och dödade hans tjänare. Inte ens hans egen son kom undan. Men som resultat av detta tar jordägaren och dödar arrendatorerna och ger arrendet till andra. Jesus sa vidare: ”Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt.”

Det är lätt att få den uppfattningen att vi kan leva hur som helst i denna världen och ändå få komma till himlen när vi dör. Men så är det inte. Jesus berättar om detta flera gånger. Att vara kristen är att tillhöra Jesus, att vara ett med Honom. Det hjälper inte vad **vi** än gör eller tror om vi inte hör ihop med Jesus kommer vi inte till himlen. För att lättare förstå allvaret med detta berättade Jesus om sig själv som vinträdet och sa: ”Varje gren **i mig** som inte bär frukt skär han bort.”

När vi döps blir vi ett med Jesus och kan kalla oss kristna, men om vi inte bär den frukt som hör till livet med Jesus så skärs vi bort. Vi får inte glömma bort att det är Jesus som bestämmer. Det är Han som är Herre. Vi tror oss lätt kunna bestämma över Gud och över vad som kan krävas för att Gud skall vara tvungen att ge oss evigt liv och en plats i himlen. Men vi får aldrig glömma bort att vi inte har och aldrig kommer att ha något att komma med inför Gud. Ingenting av vad vi gör, gjort, tänkt eller trott berättigar oss en plats i himlen. Den platsen och det eviga livet får vi bara tack vare Jesus. Det är **endast** Jesus som kan ordna det åt oss.

Vad skall vi göra då? Jo, givetvis det Han vill att vi skall göra. Vi skall bära frukt. De frukter som vi skall bära är dessa: kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Men det vi aldrig får glömma bort är att det helt enkelt inte går att bära frukt om man inte är ett med Jesus och låter Honom dagligen och stundligen fylla mig med kraft av sitt Ord i Bibeln och genom att jag så ofta som möjligt kommer och tar emot Honom i den Heliga Nattvarden. För Jesus säger: ”Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, om den inte sitter kvar på vinstocken, kan inte heller ni göra det, om ni inte är kvar i mig.”

AMEN

9 mars

Luk 20:9-19

TA VARA PÅ CHANSEN

Jesus undervisade i templet när Israels folks högsta beslutsfattare kom och frågade Jesus med vilken fullmakt han hade när han undervisade. De fick två frågor av Jesus, men svarade att de inte visste svaret, fast det visste de. Då sa Jesus att inte heller han skulle svara. Därefter berättade han två liknelser och den andra liknelsen om arrendatorerna i vingården är söndagens text. Där beskriver Jesus om hur några arrendatorer pryglade och dödade de tjänare som deras herre skickat för att fråga om skörden. T o m deras herres son dödar de och tror sig få arvet. Jesus frågade översteprästerna och de äldste: ”När nu vingårdens ägare kommer, vad gör han då med dessa arrendatorer?” De svarade: ”Han lönar ont med ont och tar död på dem, och vingården arrenderar han ut till andra som ger honom hans del av skörden i rätt tid.” Då sa Jesus till dem: "Har ni aldrig läst vad som står i skriften: Stenen som husbyggarna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon." Citatet är hämtat från Psaltaren och kallas för "Hallel", den lovsång som sjöngs vid varje synagogsgudstjänst. En hörnsten var den sten man utgick ifrån när man skulle bygga hus. Det måste vara en helt korrekt sten för att huset sedan skulle kunna bli byggt rätt. Hörnstenen var utgångspunkten.

Jesus förklarar för översteprästerna att de fått chansen att ta emot Guds rike, men inte tagit tillvara på den chansen. Nu skulle den ges åt andra.

Att inte bry sig om att lyssna till Jesus och inte vilja ta emot Jesus som Herre i sitt liv är förödande för en människa. Jesus är den hörnsten vilken Gud har lagt all form av frälsning, meningen med livet, möjligheten till evigt liv och till att få uppleva den sanna glädjen, kärleken och friden redan här i denna världen. Att rata den hörnstenen som är Jesus, är som att säga nej till livet. Därför är det viktigt att ta vara på den tiden man är sökt och verkligen söka och finna Jesus. Han som är hörnstenen inte bara för ditt liv utan för hela världen.

AMEN

10 mars

Mark 12:1-12

BÖRJA MED DIG SJÄLV

Det har inte funnits så många av judisk härkomst som blivit kristna sedan 300-talet. Istället har kyrkan och samhället många gånger verkställt den dom romarriket lade på det judiska folket när Jerusalem skövlades år 70. Idag har flera kristna församlingar bland judar i Jerusalem växt fram. Jesus förutsade detta i liknelsen om en jordägare som anlade en vingård och arrenderade ut den. Men vid skördetiden fick han ingen del av skörden. Arrendatorerna dödade alla som jordägaren sände för att hämta skörden. Inte ens sonen fick behålla livet. När Jesus frågade vad jordägaren gjorde sen, fick han som svar: "Han tar död på dem och arrenderar ut till andra som ger honom hans del av skörden". Med detta hänvisade Jesus liknelsen till det judiska folket och sa: "Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk hos vilket det kan bära frukt." När vi nu ser tillbaka på 2 000 år, ser vi att det blivit så. Idag har alla folk fått del av Guds rike. Men inte alla har tagit emot det. Frågan är om denna Jesu liknelse kan riktas till oss idag? Det handlar inte bara om hur det ser ut i vår kyrka. Gud som har skapat oss är med också i samhället och bland allt folk i landet. Hur ser det alltså ut i Sverige, sett från Guds ögon? Kommer Guds rike att tas ifrån oss? Kan vi, idag, kalla oss för ett kristet land, ett kristet folk? Det är fastetid, så jag ställer frågan. Svaret måste du fundera på själv. Ett land är kristet inte därför att några politiska partier vill det, inte ens därför att många människor i landet vill det, inte heller därför att man har varit det av historisk hävd. Det land är kristet där enskilda människor lever i tron på Herren Jesus Kristus. Det är upp till Dig. Anser Du att vårt land och folk har kommit bort från Gud och måste vända åter igen, så är det hos Dig det måste börja. Någon har sagt: "När jag var ung försökte jag förändra hela världen, jag misslyckades. När jag blev vuxen försökte jag förändra mitt land och folk, jag misslyckades. När mina barn växte upp försökte jag förändra min släkt och familj, jag misslyckades. Nu är jag gammal och har insett att jag började fel. Jag skulle ha börjat med att förändra mig själv. Då hade min familj och släkt sett det och förändrats, folk i vår närhet, samhället och till sist hela världen hade blivit förändrad. Om jag bara hade börjat med mig själv." Men jag vet en som har lyckats förändra hela världen, någon som började med sig själv. Hans namn är Jesus Kristus.
AMEN

11 mars

5 Mos 6:10-18

DET FARLIGA MED FRESTELSER

När Jesus började berätta om att han skulle gå upp till Jerusalem för att dö, men sedan uppstå, ville Petrus hindra honom. Då sa Jesus till Petrus: "Håll dig på din plats Satan. Du vill få mig på fall, för dina tankar är inte Guds utan människors." Man kan fråga sig vad det var som var så farligt, det Petrus gjorde, att han fick en sådan kraftig åthutning av Jesus.
Men Petrus hade blivit frestad av den onde och råkat ut för det farliga med frestelserna. Det är när de inte märks, när det man lockas till ser bra och riktigt ut, men som inte är det.
Frestelserna syftar alltid till att vi skall vända oss bort ifrån Gud. Det spelar ingen roll för den onde om vi lever i askes eller om vi lever som multimiljonärer, om vi lever sparsamt, moraliskt och oantastligt eller om vi lever i sus och dus. För den onde är det enda som betyder nåt att våra liv och leverne, oavsett hur de ser ut, ägnar sin tid åt annat än Gud.
Visserligen är det lättare för vår gemenskap med Gud om vi inte har så mycket jordiska omsorger som pengar, men även om det är så är det väsentligt att vår gemenskap med Gud inte bryts. Skulle det bli så förlorar vi möjligheten till evigt liv och har inte rätten att komma till himlen.
Detta är det alltid avsikten med frestelser oavsett hur de tar sig i uttryck. Djävulen vill hindra oss från att få evigt liv. Detta liv som vi endast kan få av Jesus. Därför är det förhållandet till Jesus som vi alltid måste se till att vi har och inte blir frestade till att lämna.
Men det är så lätt att bli frestad och råka ut för det farliga med frestelser, att de inte märks.
Jag kan ta ett exempel som är lite typiskt för oss i Sverige. Det handlar om att gå till kyrkan. Många i vårt land anser att det är viktigt att tro på Gud. Många vill leva sina liv med Jesus, men till kyrkan är det inte lika många som vill gå. Varför då? Jo, här kommer den onde med frestelser. Det är det-går-väl-bra-ändå-frestelsen, att man inte brukar gå i kyrkan, det räcker väl med lite då och då, "för det går väl bra ändå?". Så lyder frestelsen och man märker när man faller för den att det där med då och då blir alltmer sällan. Så märker man också att det blir mer då och då när det gäller förhållandet till Jesus. Bibelläsningen och den dagliga bönen blir mer då och då. Det smyger på så omärkligt att man till sist bara kommer till kyrkan de stora högtiderna och har helt glömt bort varför man behöver komma till kyrkans gudstjänster. För söndagens gudstjänster är kraftkällan som är nödvändig för att vi skall kunna leva i ett gott förhållande till Jesus. Det vet den onde och gör allt för att leda oss till frestelser om att det inte är så viktigt att komma till kyrkans gudstjänster. Men frestelsernas avsikt är och förblir alltid att föra oss bort ifrån Jesus och det eviga livet. Därför måste vi alltid se upp, försöka följa Guds vilja i våra liv, komma till kyrkans gudstjänster och ta emot den kraft mot frestelserna som vi behöver genom att ta emot Jesus i sitt ord och i den heliga nattvarden.
Så kan vi få kraft att stå emot det farliga med frestelserna: att komma bort ifrån Gud.
AMEN

12 mars

1 Joh 3:1-17

KÄRLEKENS TROTS ALLT

Jesus var med tre av sina lärjungar i Getsemane trädgård, där han bad att om det var möjligt för honom att få slippa lidandet och döden. Han bad: "Abba, Fader! För dig är allting möjligt."
Jesus ville slippa lida och dö. Det vill vi ju alla. Men kunde han ha sluppit? Svaret är faktiskt att Jesus kunde ha sluppit lida och dö, men resultatet av det skulle ha blivit död och förintelse för oss människor. Gud hade skapat en ny himmel och en ny jord där ingen ondska skulle finnas mer, men vi och allt det onda ha gått förlorade. Om Jesus hade velat slippa. Visst var det möjligt för honom att slippa. Men han valde att inte göra det därför att han älskade människorna så ofattbart mycket. Det var en kärlek som gjorde att han var beredd att göra något som han inte alls var tvingad till, bara för att rädda oss människor.
Egentligen är det omöjligt att förstå denna enorma kärlek. Vi kan se ett exempel. När Jesus togs tillfånga, följde Petrus med på avstånd och satte sig vid elden på översteprästens gård. Han blev tillfrågad tre gånger om han tillhörde Jesu lärjungar och han svarade "nej" i Jesu direkta närvaro. Han som några timmar tidigare lovat att ge sitt liv för Jesus. Också Petrus blev en förrädare för Jesus. Men vad gjorde Jesus efter sin uppståndelse. Jo, han visade sig först för Petrus, sedan för de andra lärjungarna. Varför då? Jo, för att visa sin kärlek. Trots Petrus svek var han så älskad att Jesus visade sig för honom först, före de andra av lärjungarna. Det var denna ofattbart stora kärlek som gjorde att Jesus valde att lida och dö i vårt ställe: "Inte som jag vill, utan som du vill."
Gud älskar oss mer än vi kan förstå, men han älskar inte det onda vi gör, säger eller tänker. Gud hatar allt som är ont. Det vill han rensa bort. Och eftersom han älskar oss så oerhört mycket vill han att vi skall slippa allt sådant som är ont, det som kallas för synd. Därför vill han gå tillrätta med oss, rena oss från synden och låta oss bekänna våra synder och be om förlåtelse. Man kan ha svårt att förstå vad detta har med Guds kärlek att göra, men det har det. C S Lewis hette en engelsk författare som sa: "Det är konstigt med människor som säger att Gud är god och sedan lever de hur som helst i synd och ondska och tror att Gud är så god att han inte bryr sig om hur de lever. Men har de aldrig hört talas om tandläkare?" C S Lewis menade att tandläkarna vill göra oss gott och ta bort det onda ur våra tänder så att vi kan slippa plågan och lidandet. Men det kan göra ont att laga sina tänder. Så här gör Gud med oss. Han älskar oss och det innebär att Han vill det bästa för oss. Därför vill Han att synden inte skall ha någon plats i våra liv.
Jesus valde att lida och dö i vårt ställe trots att Han kunde slippa. Han gjorde det därför att Han älskade oss så mycket. Nu vill Han att vi skall leva i Hans kärlek. Därför vill Han förlåta oss våra synder och rena oss från allt ont. Han vill leda oss in i ett kärleksfullt förhållande med Honom. Låt Honom få göra det också i ditt liv.
AMEN

13 mars

Luk 22:39-46

DU BAR MITT KORS

Efter stunden i den övre salen där Jesus hade instiftat nattvarden och tillbringat hela kvällen med sina lärjungar, gick han med dem till en muromgärdad trädgård som hette Getsemane. Jesus ber dem sätta sig ner och vänta medan han ber. Han tar med sig tre av dem, men även de ber han sätta sig ner och går ensam en bit längre bort för att be. Lärjungarna märker att han ber i vånda. För det Jesus skulle gå igenom är nästan ofattbart för oss att förstå. Jesus skulle bära alla mänsklighetens synder i sin kropp och sona dessa synder genom att dö. Så var det bestämt från skapelsens början. När vi tänker på det här så inser man hur underbart det offer var som Jesus gjorde. Han bar alla mina synder, alla mina onda tankar, ord och gärningar. Bara mina synder tycker jag nog skulle vara tillräckligt illa för att Jesus skulle må dåligt, men han bar alla människors synder genom alla tider. Vi tänker i historien på de människor vi betraktar som onda, också deras synder bar Jesus i sin kropp upp på korsets stam. Han bar alltså inte bara synderna som begåtts utan också de som skulle inträffa. Han sonade allt. Och om det nu är riktigt som det står att han svettades blod, så vore nog denna stund den rätta för just det. Bördan måste varit omänskligt stor att bära. Att det var just Jesus, Guds Son och ingen människa kallad av Gud, som skulle utföra denna gärning måste bli helt klar i tanke på detta. Ingen annan än Jesus kunde klara det. Alternativet för Jesus var nämligen inte så dålig när det gällde honom själv. Han kunde tyckt att nu får det vara nog, deras synder är för många, jag vill inte bära dem. Då hade han återvänt till himlens härlighet och det hade inte hänt honom någonting. Men jorden hade gått under och hela mänskligheten i alla tider hade gått under. Ingen av dem hade någonsin kommit till himlen utan fått dela samma arv som djävulen och hans demoner.

Det var inte konstigt att Jesus bad att få slippa. Men hela tiden återvände han till samma bön: ”Men inte som jag vill, utan som du vill.” Han ödmjukade sig och blev lydig intill döden, döden på ett kors. Han gjorde det av kärlek. Precis så kom Paulus att skriva: ”Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.” (Rom 5:8)

AMEN

14 mars

Matt 26:36-46

VÅRA STUNDER AV PRÖVNINGAR

När man läser om Jesu stund i Getsemane och i fjärran hör hans rop på korset: ”Min Gud, varför har du övergivit mig?” Då vet man att Jesus verkligen vet vad det är att känna tomhet och ensamhet.
För ibland får vi uppleva stunder då allt känns tomt, då Gud känns som om han vore långt borta. Vi får uppleva att våra böner klingar ut i luften och det är bara ekot vi hör. Inga svar. Också för oss som har fått vara med om underbara bönesvar, som fått uppleva människors helande, underbara kraftgärningar, väldiga stunder av Guds närhet. Också för oss kommer dagar av tystnad, av gnagande oror och tomhet. Och vi ber att få slippa. Vi ber att åter få uppleva den glädje och översvallande härlighet vi fått uppleva och känna att Gud verkligen är för oss.
Vad gör vi då i dessa stunder? Jo, vi ber. Inte bara den bönestund som vi brukar ägna en stund till varje dag eller kanske vid bestämda tillfällen varje dag. Vi ber om och om igen. Precis som Jesus gick och bad samma bön om igen, så ber vi. Och det slutar alltid med samma bön: ”Men Herre, inte som jag vill, utan som du vill” Vi ödmjukar oss och låter Gud leda oss in i det som vi då kan uppfatta som tomt och innehållslöst och vi lär oss det Gud vill att vi skall lära oss: ödmjukhet. Men så märker vi att Gud leder oss, han tar hand om oss han lämnar oss inte även om det kan kännas så. Gud leder oss inte in i prövningen, den delen klarar vi så bra av själva, men han låter oss prövas och är med oss, räddar oss från det onda. Precis som vi ber i bönen Fader vår.
Men prövningar möter oss och när vi vandrar i dem förstår vi inte varför och vi ber om och om igen att få slippa. Men när vi lämnar dem märker vi så mycket gott som kommer av dem. Prövningar är som regn. När det regnar blir vi blöta och kalla, vi fryser och tycker att det är förfärligt. Men när regnet är över och solen börjar lysa och grönskan tar fart förstår vi hur viktigt det är med regn. Så är det också med våra prövningar, genom dem kan andens frukter växa till i våra liv: kärlek, ödmjukhet, glädje, frid och allt annat gott.
Också i prövningen har Jesus gått före oss och blivit en förebild i allt. Han som har prövats mer än vad någon annan har blivit prövad någonsin. Han vet vad det är att uppleva tomhet och ensamhet. Därför har han också lovat att vara med dig alla dagar i hela ditt liv. Han har lovat att aldrig någonsin överge dig.
AMEN

15 mars

Mark 1:12-13

JESUS FRESTAS

Det fanns en bestämd orsak till varför Jesus fördes ut i öknen för att frestas. Det förstår vi därför att det var Guds Ande som förde ut Jesus. Han fördes ut dit av två orsaker.
För det första skulle han återupprätta förhållandet med Gud. Det var därför han hade fötts som människa på jorden. Endast genom att han var både Gud och människa var det möjligt för honom att återupprätta det förhållande med Gud som sedan länge var brutit. Israels folk hade också förts ut i öknen för att prövas. De fick stanna där i fyrtio år och de misslyckades hela tiden. Jesus utsatte sig för en prövning svår nog för vem som helst, att fasta i fyrtio dagar. Men han klarade det.
Den andra orsaken var för att möta frestaren, den onde, som vi brukar kalla för djävulen.
I berättelserna hos Matteus och Lukas märker vi att djävulen inte kan tvinga Jesus till något. Makten var redan bruten för djävulen. Han hade redan förlorat, men det var en tidigare historia. Det djävulen spelade med var hans makt över människor. Det var mänskligheten Jesus hade kommit till världen för att vinna. Det var varje enskild människa som Jesus kommit för att befria från djävulens våld och för att bryta djävulens makt över människor.
För att förstå djävulens frestelser måste vi inse att den onde fortfarande ville vinna kampen mot Gud. Då liksom nu har han inte gett upp. Om Jesus hade avsagt sig sin plats hos Gud, hade djävulen visserligen inte vunnit över Gud. Det kommer han aldrig att kunna lyckas med. Gud går inte att besegra. Men om Jesus hade överlämnat sig åt djävulen hade mänskligheten gått förlorad för alltid. Och det var för vår skull som Jesus kommit. Och Jesus visste precis vad det handlade om. Han hade avsagt sig all Guds härlighet. Han hade gått in i denna mörka värld, som i sina bästa stunder ändå bara är en avglans av Guds härlighet. Han skulle gå igenom det värsta av det värsta. Han skulle lida och dö och förpassas till dödsriket och helvetet. Detta skulle han göra frivilligt. För Jesus fanns det alltid en möjlighet att säga nej till det här. För Gud vore det ingenting att låta universum och allt det han skapat gå under, för att sedan förinta det onda och därefter skapa ett nytt universum med idel godhet. Men Guds kärlek över det han skapat, är så ofattbart stor att han ville frälsa det som gått förlorat. Detta var Jesu uppgift, men den var frivillig och därför var varje frestelse som Jesus utsattes lika farlig och lika viktig att motstå.
För oss är det något annorlunda. Vi blir visserligen frestade precis som Jesus blev och som människor har blivit i alla tider, men det är ändå en skillnad. Den består i att nu har inte längre djävulen makt över oss. Frestar gör han ändå, men vi har skydd hos Gud och Jesus, som har lovat att vara med oss i allt, Han är med oss och bär oss igenom allt. Så kommer Han att göra också den dag då vi måste gå igenom det svåraste för oss av allt, döden. Men också då kommer Han att bära oss, Han som älskar oss och är vår Frälsare.
AMEN

16 mars

Mark 17:14-20

DEN SORTEN KAN BARA DRIVAS UT MED BÖN

Jesus hade varit med tre av sina lärjungar på förklaringsberget. Så hade de gått ned från berget och kommit tillbaka till de nio lärjungar som inte följt med. De hade försökt driva ut en demon, men inte lyckats med det. Jesus gör pojken frisk och lärjungarna undrar varför de inte kunde det. Då säger Jesus: ”Den sorten kan bara drivas ut med bön.”

Bönen har en oerhörd betydelse, så viktig att Jesus både genom sitt eget exempel och med dessa ord klargör det. Bönen gör två saker tydliga för oss. Att det inte är vår tro eller styrka som har betydelse utan Guds och att det är viktigt att låta Guds kraft få träda fram i våra liv genom ödmjukhet.

Jesus säger först: ”Detta släkte som inte vill tro” och sedan ”Den sorten kan bara drivas ut med bön.” Uppenbarligen räckte det inte med den tro som lärjungarna hade i detta fall, utan de skulle be. Förmodligen hade de gjort som de brukade nämligen befalla den onde anden att fara ut ur pojken i Jesu namn och ingenting hade hänt. Nu kom Jesus och tog hand om det hela. Men vad kan vi lära oss av denna händelse? Det finns alltid en risk med att allt går bra och man märker att man får allt man ber om. Risken är inte att man inte tror, inte heller att man gör fel. Risken är att man börjar mer tro på sig själv och sin egen förmåga än på dens förmåga som det hela faktiskt beror på: Jesus. Det är endast i Jesu namn vi kan verka. Men denna förmåga eller gåva försvagas betydligt om vi själva kommer i förgrunden eller inte låter Jesus vara Herre i våra liv. Lärjungarna hade blivit så vana vid att allting gick bra. Det kanske hade kommit in lättja i deras tro och de började tro mer på sin egen kraft och förmåga än på Guds. Därför gick det inte för dem denna gång. Kraften de stötte på kunde de inte rå på. Orden i Jesu namn blev inte så mycket i Jesu namn, utan mer i deras egna. Därför behövde de be.

Vad händer när man ber? Jo, man måste ödmjuka sig. Vi ber för att vi behöver något som vi inte kan klara av själva. Sådant vi klarar själva ber vi inte om. Med bönen är det annorlunda. Bönen är att med hela sitt hjärta rikta sig till Gud och be honom ta hand om saken. Det handlar om ödmjukhet. Det är ödmjukhen som leder till att vi överlämnar saken, vad det än må vara, till Gud och låter hans väldiga styrkas kraft visa sig. Detta leder i sin tur till att man stärks i sin tro och då förstår man också vad Jesus menar med orden: ”Den sorten kan bara drivas ut med bön.” Trons styrka som lärjungarna behövde kunde de inte få genom att tycka att man skulle tro lite mer och liksom försöka övertyga sig själv till en trosvisshet. Något sådant leder bara till en temporär psykisk styrka, men inte till något hållbart eftersom tro än och förblir en gåva från Gud som måste tas emot i ödmjukhet. Denna ödmjukhet börjar alltid i bönen. Därför fick lärjungarna lära sig, ännu en gång, att grunden för det kristna livet, tron på Jesus måste gå hand i hand med bönen. Därför är det så viktigt för oss lära oss att vara stilla i bön inför Gud.

AMEN

17 mars

Mark 7:24-30

ATT DRA SIG TILLBAKA

Jesus drog sig undan vid flera tillfällen, kanske främst för att be. Men också för att i ensamhet med lärjungarna undervisa dessa.

En gång blev han igenkänd av en kvinna som ville att han skulle bota hennes dotter. Men Jesus svarade inte. Vi vet inte varför Jesus betedde sig så här. Det kan vara så att Jesus helt enkelt är trött, han har dragit sig undan och här kommer en kvinna och är enträgen. Lärjungarna kanske har sagt till henne att hon får lugna sig, Jesus måste vila. Men hon envisas.

Det kan också vara så att Jesus undervisar sina lärjungar när hon kommer för att be honom om hjälp. Jesus svarar inte, det blir lärjungarnas uppgift att be henne vänta eller återkomma. Vi vet inte. Vi har berättelsen som pekar på två olika saker. Det ena är vikten att få dra sig undan och det andra är att inte ge upp. I denna berättelse går dessa två sidor inte ihop och Jesu tystnad är typiskt för det. Jesus har dragit sig undan och ger inte upp det. Kvinnan har ett angeläget ämne som hon är övertygad om att bara Jesus kan hjälpa henne med. Därför ger hon inte heller upp. Jesus berömmer henne för hennes starka tro och ger henne det hon har bett honom om.

Jesus vill visa oss att det är så viktigt att dra sig tillbaka någon gång då och då, att allt annat får stå åt sidan. Det är därför troligt att Jesus visade detta för sina lärjungar genom att ha dem med sig så att också de fick dra sig tillbaka. Det var säkert inte retreat de höll på med och satt där tysta och bara tittade på varandra. Förmodligen samtalade de, bad tillsammans, hade roligt, gjorde mat och gick. Tittade på bergen och dalarna i det vackra landskapet där de kunde se ut över gröna slätter ner mot det blå Medelhavet. De var för sig själva. Så vill Jesus också vara med oss, bara vara med oss precis som Emil och Alfred sitter tillsammans i Astrid Lindgrens saga och Emil säger: ”Du och jag Alfred, bara du och jag”.

Vi har glömt bort mycket av detta i vår tid. Vi har glömt bort att vara. Vi lär oss redan som små på dagis att livet handlar om att vara aktiv. Det viktiga på dagis t ex är inte att det skall vara barnpassning, det skall handla om pedagogik om aktiviteter. När vi frågar om folk idag frågar vi aldrig: ”Vem är du?” utan vi frågar: ”Vad gör du för något?” Idag handlar allt om vad vi gör och värdet på våra liv sätts ofta efter hur mycket vi gör, hur aktiva vi är. Ju mer desto bättre. Tiden räcker inte till, almanackan är full. Till och med fritiden är fulltecknad. Vi har inte tid för varandra, tid för att bara vara tillsammans och njuta av varandra.

Men Jesus lär oss att det är så viktigt att vara tillsammans att bara umgås utan några krav, att han till och med struntar i en kvinna som ber om hjälp. Vi måste återta detta förlorade fält i våra liv tillsammans med varandra och med Jesus. Också nu vill han bara vara tillsammans med oss. Vi har ordnade former för det här idag. Retreater är en sådan form, men också våra församlingsresor och samlingar är viktiga delar i våra liv där vi får bara vara tillsammans och dela gemenskap och bön utan några större krav. Men det allra viktigaste för oss är självklart våra gudstjänster där vi bara kan få komma och bara vara tillsammans med varandra och med vår herre och frälsare Jesus Kristus.

AMEN

18 mars

Mark 1:21-28

JESUS HAR BESEGRAT ONDSKAN

Jesus undervisade i synagogan i Kafarnaum och vi läser att man upplevde att det låg kraft bakom hans ord. En man som var besatt ropade då: ”Jag vet vem du är Guds helige”. På den tiden ansåg man att om man kände till namnet på någon hade man också makt över denne. Men Jesus hutade åt mannen och sa ”Tig! Far ut ur honom!” Vilket också demonen gjorde. Jesus visade här att han verkligen hade makt över ondskans demoner samt makt att bota sjukdomar och återge döda livet. För oss är det självklart att Jesus hade den här makten. Vi vet idag att Jesus verkligen är Guds Son och att han därför självklar hade makten över ondskan.

Jesus hade redan makt över ondskan när han kom till världen. Det var inte makten över ondskan han vann på korset, det var evigt liv åt oss han vann. När Jesus skall återvända till himlen säger han till sina lärjungar:

"Åt mig har getts ALL makt i himlen och på jorden, gå därför ut och gör alla folk till lärjungar." Det nya som kom nu var att han nu hade han makten att ge evigt liv åt alla människor. Den makten hade Jesus inte innan. Han kunde ha tagit sig den makten, han kunde ha gjort sig till allhärskare, han kunde ha förintat allt det onda. Visst kunde han det, han var ju Gud som hade makt att skapa allting, makt att förgöra allting. Men Han var också kärleken som innebar frihet att välja. Och det ville inte Jesus ge upp även om han kunde göra det. Men även om han hade makten att göra vad som helst, så blev den makten han vann på korset och genom sin uppståndelse av annat slag. Det blev en makt att ge evigt liv åt människor som inte själva kunde förtjäna det, utan att han behövde tvinga på någon det. Det är lättare att förstå om man istället för makt använder ordet "gåva". Han hade vunnit en gåva åt mänskligheten som gjorde det möjligt för lärjungarna att gå ut och göra alla folk till lärjungar.

För trots sin makt över ondskan kunde han inte rädda mänskligheten från ondskan bara genom en befallning. Han kunde befria en människa från besatthet, han kunde förlåta synder, han kunde uppväcka människor från döden och han kunde bota sjukdomar. Men han kunde inte ge någon människa evigt liv, utan att själv dö.

Jesus vann fullständig seger över ondskans makter. Men Han förintade inte ondskan. Han kunde och kan göra det när Han vill, det vi alla längtar efter: fred på jorden, ingen ondska, inga sjukdomar, ingen död. Men varför gör Han inte det då? Jo, därför att det onda också finns i oss så länge vi lever på denna jord. Men eftersom Gud älskar oss har Han ordnat så att vi kan överlämna det onda i oss åt Jesus. Det Jesus gjorde var helt enkelt att Han betalade vår skuld. Nu är det upp till oss om vi vill komma till Honom och kvittera ut vår skuld. Den är betald, men vi måste få kvitto på det och kvittot är Jesus själv. Han är den som har besegrat det onda och tagit all vår skuld på sig. Vi behöver bara komma och ta emot Honom så får vi del av det vi inte kan få på något annat sätt: evigt liv.

AMEN

19 mars

Joh 12:35-43

VANDRA MEDAN NI HAR LJUSET

Jesus hade gjort många tecken och under. Ändå hade folket så svårt för att tro på honom. Det var viljan som saknades. Viljan till att tro.

Det var frågan om vem Jesus var som diskuterades bland folket. De som kände sig dragna till Jesus var ofta rädda för att visa det - precis som i vår tid. Johannes skriver: "Ändå kom också många i rådet till tro på Jesus, men med tanke på fariséerna ville de inte erkänna det, för att inte bli uteslutna ur synagogan." Somliga menade att Jesus i alla fall var en "rättskaffens man", någon som man kunde lära sig något gott av - precis som i vår tid. Men det fanns kvar något i Jesu undervisning som väckte anstöt. Han sa att Han var Guds Son, Messias, det ljus som lyser i mörkret och som mörkrets krafter inte fått makt över. Här ger Jesus dem en sista chans före sitt lidande och sin död, att tro på honom. Han visar som han brukar göra, hur det skall gå till. Det handlar inte om att diskutera, inte om att ha åsikter, inte om vad man själv eller andra känner och tycker. Det handlar istället om att våga följa Jesus och våga lita på honom trots allt. Därför säger Jesus: "Vandra". "Vandra medan ni har ljuset, så att mörkret inte övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går."

Man hade inte vandrat med Jesus, som är ljuset, därför var de förblindade. Mörkret hade tagit överhanden och de kunde därför inte se. "De kunde inte tro" skriver Johannes om dem. Tron kommer inte av vår förmåga att tro, utan på om vi är villiga att ta emot Jesus. Tron är som ljuset, men vi måste liksom ta emot ljuset för att det skall kunna lysa för oss. Det är detta Jesus menar. De ville inte ta emot Honom, därför kunde de heller inte tro. Det var Jesus som var det avgörande. Utan Jesus blev mörkret en vinnare.

Ibland tycker man att det är märkligt att människor har lättare för att tro sådant som inte har med Gud att göra, hur otroligt det än må låta, än att tro på Gud. Men det har att göra idag med samma som det var på Jesu tid, om viljan till att tro. För det hjälper inte en människa om man visade henne alla bevis för att Jesus är Guds Son och hela världens Herre, att Jesus är uppstånden och lever, om hon inte VILL tro kan hon inte tro. Den som vandrar i mörkret kan inte se vart hon går och tänder man ett ljus för henne hjälper inte ens det om hon ändå inte vill se. Så här var det på Jesu tid, så här är det också idag. Därför gäller samma ord idag som det gjorde när lärjungarna blev lärjungar: det gäller att vandra med Jesus. Ta sig tid och lust till att vandra med Jesus, möta Honom i gudstjänsterna, i bönerna, i bibelläsningen och i gemenskapen med Jesu lärjungar av idag.

För det finns en lösning också för dem som inte vill se, de som har förblindade ögon och förstockade hjärtan. När de tar vara på ljuset som är Jesus och vandrar med Honom, då kommer de att få öppnande ögon och hjärtan till att se och ta emot Honom som är ljuset.

"Vandra medan ni har ljuset, så att inte mörkret övervinner er. Den som vandrar i mörkret vet inte vart han går."

AMEN

20 mars

Luk 8:4-15

ATT FÖRSTÅ HERRENS ORD

Jesus berättar en liknelse om en såningsman som slänger ut sädeskorn på sin åker. Jesus berättar endast för sina lärjungar vad som menas. Då säger han att säden liknar Guds Ord som sås ut till människor, men som tas emot lite olika. Varför han förklarar liknelsen först för sina lärjungar beskriver han med några ord från Jesaja: ”För att de inte skall se, fast de ser, och inte förstå, fast de hör”. Man kan få den uppfattningen att Gud bara vill ge sitt Ord till vissa människor och inte till andra. Men då undrar man om det verkligen är så att Gud vill att alla människor skall bli frälsta, eller vad som menas? Men så är det inte. Gud vill verkligen att alla människor skall bli frälsta. Problemet här är ett annat. Här handlar det om att ta emot Guds Ord. Vi förstår att Guds Ord är alltid detsamma. Det har en enorm växtkraft precis som ett sädeskorn. Det verkar alltid när det bli utsått. Guds Ord verkar alltid, men vi tar inte alltid emot det. Därför behöver Guds Ord god jord att ligga i för att det skall kunna bli frukt. När Jesus förklarar liknelsen ser vi olika människotyper och hur de tar emot Guds Ord.

Vi ser dem som lyssnar på Guds Ord, men sedan lyssnar de på något annat och Ordet tas bort från deras hjärtan. Vi vet att det är så för vissa. De är vägkantsmänniskorna.

Andra lyssnar med glädje och tar emot ordet, lever gärna med i gudstjänster och i församlingens liv, men det finns inget rotfäste i deras tro. De är gärna med, men det spelar dem ingen större roll om tolkningen av Guds Ord förändras lite grann, det viktigaste är att gemenskap och glädje finns. Det händer inte så mycket mer, det blir ingen frukt i deras liv. De är berghällsmänniskorna.

Andra lyssnar gärna till Guds Ord, men så kommer prövningar, bråk i församlingen, otrohet och dryckenskap bland de trogna och i stället för att ta itu med problemen flyr de ifrån dem. De är tistelmänniskorna.

Vägkantsmänniskor, berghällsmänniskor och tistelmänniskor är människor som försöker klara sig på egen hand, men det blir ingen frukt i deras liv. De försöker förstå Guds Ord av egen kraft, egen vilja och egen tro. Därför kan de inte se, fast de ser, inte förstå, fast de hör. De saknar den goda jorden. Vi behöver den goda jorden i våra liv för att vår tro skall kunna slå rot och bära frukt. Vi klarar det inte på egen hand, vi är inte den goda jorden. Det är Jesus som är den goda jorden. För att kunna ta vara på Guds Ord i ett gott och rent hjärta och bära frukt med uthållighet behöver vi endast Jesus. Detta är den Guds rikes hemlighet som Jesus vill ge sina lärjungar.

Det är detta som menas med gåvan att förstå Guds rikes hemligheter. Det handlar om att ta emot Jesus. Det räcker inte att bara lyssna till Guds Ord, det är bra och det verkar med oss, men det måste få rotfäste. Det räcker inte med att tycka att Guds Ord är vackra och tilltalar oss förnuftsmässigt, de måste få rotfäste. Det enda sättet att Guds Ord skall kunna få rotfäste i oss är att de faller i den goda jorden. Om vi har den goda jorden i oss blir det alltid rotfäste och frukt. Den goda jorden är Jesus, om vi tar emot Jesus i våra liv, först då kan Guds Ord verka i oss. Först då kan vi se, höra och förstå.

AMEN

21 mars

Mark 4:1-20

GÅVAN ATT KÄNNA GUDS RIKES HEMLIGHETER

För ovanlighetens skull tolkar Jesus liknelsen om såningsmannen endast för sina lärjungar. Han gör det därför att de har fått gåvan att känna Guds rikes hemligheter. Och i tolkningen får vi lära oss att Guds Ord tas emot olika och att resultatet av det blir fel utom i ett fall där "ordet tas emot i ett gott och rent hjärta och genom uthållighet bär frukt." När Jesus berättade liknelsen gav den exempel på hur Israels folk på den tiden tog emot Guds Ord som Jesus bar fram. Lärjungarna skulle ta emot Ordet och ta vara på det gott och rent och vara uthålliga. På så sätt skulle de få se att Ordet de skulle bära fram skulle bära frukt. Markus som har skrivit det här levde i den tid då han själv kunde se uppfyllelsen av denna liknelse. Ordet som han och alla andra lärjungar, bar fram, bar hundrafalt, ja, tusenfalt frukt. Nu bär vi fram den här liknelsen idag och frågan som mången bibelforskare frågar sig är om Jesus hade ännu en avsikt med liknelsen, en hemlighet som skulle bäras fram från generation till generation genom hela kyrkans historia. Och när man tittar närmare på liknelsen ser man att så är fallet. Det gäller bara att fundera till lite extra. Vi tänker ju ofta på världens sätt och jämför det ena med det andra. När Jesus förklarar liknelsen ser vi olika människotyper och hur de tar emot Guds Ord. Vi ser dem som lyssnar på Guds Ord, men sedan lyssnar de på något annat och Ordet tas bort från deras hjärtan. Andra lyssnar med glädje och tar emot ordet, men så kommer prövningar och då flyr de ifrån dem. Så finns det de som tar vara på Guds Ord och det bär frukt. Och då tänker man, det här är jag. Jag är en sådan god kristen, se på mig. Men Guds rikes hemlighet i denna liknelse är att Jesus talar om dig i varje läge. Du tar inte alltid vara på Guds Ord, men det betyder inte att du är den som liknas vid vägkanten, berghällen eller tistlarna. Ibland är du som den säd som såddes vid vägkanten, ibland är du som den säd som såddes på berghällen, ibland är du som den säd som såddes bland tistlar. Men ibland är du som säden som såddes i den goda jorden. Så här är det för oss som fått gåvan att förstå Guds rikes hemligheter. Egentligen står bara att fått att känna till Guds rikes hemligheter. Lärjungarna hade det, de som inte var Jesu lärjungar hade det inte. Vad var det? Det som vi översätter med "gåvan"? Jo, också det var Jesus själv. Endast de som hade Jesus och lyssnade till honom kunde förstå Guds rikes hemligheter. Varför då? Jo, därför att Guds rikes hemlighet är ett och detsamma; nämligen Jesus själv. Allting i liknelsen når samma mål. Det är Jesus allting handlar om. Meningen med att så var att det skulle bli skörd. Eftersom sådden var Guds Ord såddes den ut överallt, men såningsmannens avsikt med skörden var att den skulle falla i den goda jorden. Redan såningsmannen visste att det var först där det kunde bli skörd. Så givetvis föll det mesta av sådden där den skulle. Det var bara delar av sådden som hamnade fel. Är det nu så att jag tidvis kan vara någon av de platser där säden faller, hur skall jag göra för att få del av den goda jorden? Jo, det handlar om att bekänna min bortvändhet från Gud på olika sätt och be Honom om förlåtelse. Så kommer Han att fylla mitt hjärta med den goda jorden och så sitt Ord i dig så att jag kan bära frukt och ge hundrafaldig skörd.

AMEN

22 mars

Luk 9:18-21

VEM JESUS ÄR

Genom alla tider han man varit oenig om vem Jesus är. Men det är bara fyra alternativ som man har att välja på vem Jesus var och är. Alternativen är: en god människa, en dålig människa, galen eller en Gudsmänniska.

Att Jesus var en god människa är en vanlig tanke idag, men inte på Jesu tid eftersom man då inte hade problem med att tro på Guds existens. Att Jesus var god ser vi tydligt och eftersom det Jesus gjorde har gjort ett sådant intryck på världen att denne snickarson och hans budskap idag är grunden för hela världens filosofiska och politiska tänkande. Men Jesus hade inte bara hade ett budskap att framföra som en god filosof. Han talade inte om att det är på oss det beror om det han förkunnade verkligen går i lås, utan att det skulle bero på att han skulle dö och uppstå. För att dö räcker det med att vara en god människa, men för att uppstå behöver man vara mer än en människa. Och det är uppståndelsen som är grunden för kristendomen, för att Jesu budskap skall ha giltighet. Man kan egentligen säga att hade Jesus bara varit en god människa och sedan dött, hade vi aldrig hört talas om honom. Sådana människor kan vi räkna i tusental, om vi hade känt till dem. Nej, Jesus var mer än en god människa.

Vid några tillfällen menade man att Jesus fick sin kraft från djävulen och att han lurade folket med sin lära. Översteprästerna och fariséerna sa: ”Har ni också blivit vilseledda?” De hade redan bestämt att han var en dålig människa. Men ingenting av det Jesus sa pekade åt det hållet, det var tvärtom. Det fanns ingenting som pekar på att Jesus var en dålig människa, Att hans uppgift var av egoistisk art eller att han på något sätt lurade till sig fördelar för egen del. Vi ser i Bibeln att han var fattig, Han fick utså mycket hån och spe trots att han gjorde människor så mycket gott. Och till sist ledde hans handlingar och ord till att man avrättade honom. Nej, Jesus var inte en dålig människa.

Vid ett tillfälle kom Jesus syskon med deras mor Maria för att de trodde att han blivit tokig. De ville ta med honom hem. Men Maria och Jesu bröder kom att ändra sig och kom att förstå att Jesus inte var galen. Maria blev en framstående person i den tidiga kyrkan och två av Jesus bröder blev också de framstående. Vi har deras brev bland Bibelns böcker: Jakobs brev och Judas brev. Och ingenting av det Jesus gjorde visar att han var galen på något sätt.

Att Jesus verkligen var det han sa om sig själv att vara stämmer in hela vägen. Det enda som säger emot detta faktum är att vi inte vill eller vågar acceptera att det verkligen är så. Om man släpper all sin egen prestige och vågar vara öppen för alla möjligheter när det gäller Jesus, finns det bara en slutsats: Jesus var och är den han sade sig vara. Nu liksom då är budskapet detsamma: Han är den han sa sig vara och det betyder att om vi inte tar emot Honom som sa: Jag är vägen sanningen och livet, går vi miste om just de tre saker som vi annars gärna säger att vi sätter högst. Och det väsentligaste för oss av allt går vi miste om: livet, om vi gör samma misstag som översteprästerna och fariséerna gjorde.

Är vi beredda att våga tro är sanningen en och densamma: Jesus är en Gudsmänniska, han är Frälsaren, Messias, Han är det eviga livet.

AMEN

23 mars

Apg 9:1-9

DET SOM ÄR AVGÖRANDE

Jesus var med sina lärjungar i Jerusalem och firade en av judarnas högtider. Den kallas för lövhyddohögtiden och firades i åtta dagar. Översteprästerna och fariséerna hade skickat sina män för att gripa Jesus. För Jesus hade undervisat i templet under veckan och klargjort för folket att han verkligen var Messias. Men ingen vågade gripa honom. Istället blev de och folket förundrade över Jesu undervisning och samtalade om vem han kunde vara: Några sa: ”Han måste vara Profeten” och några sade ”Han är Messias”. Hopen blev oenig om vem Jesus var. Och när männen kom tillbaka till översteprästerna och fariséerna undrade de varför inte Jesus hade blivit gripen. De sa: ”Aldrig har någon människa talat som han”. Nu blev man också i stora rådet, oenig om vem Jesus kunde vara. Men man ville inte tro att Jesus ens var en profet.

Det man var oenig om bland folket och stora rådet var inte om Jesu lära, eller om det var någon som trodde på honom. Det handlade inte om vad Jesus hade gjort, gjorde eller ens var han kom ifrån. Det handlade bara om vem Jesus var. Och alla visste att han utgav sig för att vara Messias. Man visste också att det han sa och gjorde pekade på att det verkligen stämde. Att han var född i Betlehem och var i rakt nedstigande led från kung David, det brydde man sig inte om. Man sa bara att han var från Galiléen och därmed kunde han inte vara Messias.

I vår kyrka och i hela kristendomen i alla tider har det avgörande inte varit en lära eller ens en tro. Det har inte varit levnadsregler, bud eller stadgar. Det har inte varit politiskt åskådning, lagar, förordningar eller filosofi. Det avgörande har varit en enda person: Jesus Kristus.

Jesus själv är utgångspunkten och målet för hela kristendomen, för varje församling och kyrka över hela jorden. Sedan kommer tron på Jesus, läran om Jesus och Bibelns undervisning. Men Jesus själv är utgångspunkten.

Det innebär att om man inte har ett personligt förhållande med Jesus, har man inte det vi kallar för en kristen tro. Förhållandet till Jesus är helt avgörande.

Detta är också utgångspunkten i alla Pauli brev. Allting hänger på vem Jesus verkligen är. Att Jesus är Guds Son, Messias, är helt avgörande för Paulus. Vid sin omvändelse ställde Paulus bara en fråga: ”Vem är du, herre?” Och Jesus sa att det var han. I det ögonblicket förstod Paulus att Jesus verkligen var Messias och från den stunden blev allting annorlunda för honom. Han behövde inte sätta sig ner och fundera över vad Bibeln säger. Han behövde inte diskutera filosofiska begrepp eller debattera föreskrifter eller tolkningar. Kunskapen om att Jesus verkligen var Messias var det enda som behövdes. Då plötsligt stämde resten in. Sedan kunde det undervisas och läras, diskuteras och filosoferas. För fortsättningens skull, men grunden var lagd. Grunden som är och förblir en enda person: Jesus Kristus.

AMEN

24 mars

1 Kon 19:9-18

HERRENS STORHET

Herren behöver inte göra något stort och märkligt för att visa sin storhet. Han har makt att göra precis som Han vill. Han kan inte förlora!

"Av Honom och genom Honom och till Honom är allting." (Rom 11:36) Det här är viktigt att tänka på om vi tycker att Gud borde göra stort väsen av sig för att vi skall komma till tro. Men vi får inte glömma bort att Gud klarar sig alldeles utmärkt även om inte en enda människa kommer till tro. Vad Gud gjorde genom att bli människa på jorden, gjorde Han för att vi inte skulle gå förlorade. Han behöver inte oss. Men vi behöver Honom. Därför behöver inte Gud göra sig märkvärdig för att vi skall komma till tro. Han har räddat oss genom vad Jesus gjorde för oss därför att Han älskar oss. Trots att Han klarar sig utmärkt oss förutan, vill Han ha med oss att göra och vill att det Han gör skall ske genom oss; i bön, i goda gärningar och i kärlek. Gud valde det som världen ännu idag ser ned på. Han valde att komma till oss i fattigdom och Han valde en kvinna till uppgiften. Fattigdom och kvinnor ses även idag med förakt över stora delar av världen. Men Gud valde det föraktade och ringa för att visa oss att Han älskar alla människor oavsett vilka vi än är. För många är det kanske ofattbart. Men Han älskar alla människor lika mycket. Han älskar oss inte för vad vi gör, utan för vad vi är: Hans älskade barn.

En gång skulle Gud tala till profeten Elia på berget Horeb. Först kom en stark storm, sen en jordbävning och sen en eld. Men Herren var inte i dessa mäktiga krafter. Sen kom en sakta susning och däri var Herren och det står att Elia dolde sitt ansikte i sin mantel inför Herren.

Herren är stor nog att visa och tala till oss i tysthet, i det lilla och oansenliga. Han har råd att vänta med att ge oss svar. Precis när det ser som mest mörkt och hopplöst ut kan Gud komma och tala till oss. Gud talar ofta till oss i stillhet, i tystnad och nästan alltid i sitt Ord, Bibeln. När man sitter och läser sin Bibel så kan plötsligt någon bibelvers liksom lysa för ens ögon.

"Stora ting låter den mäktige ske med mig, Hans namn är heligt, och Hans förbarmande över dem som fruktar Honom varar från släkte till släkte." (Luk 1:49-50)

AMEN

25 mars

Luk 1:26-38

ATT VÅGA TRO

Maria var en ung flicka i staden Nasaret. Hon var trolovad, vilket innebar samma juridiska funktion som vårt svenska giftermål idag är. Med den skillnaden att mannen och kvinnan inte fick leva tillsammans. Det skedde först efter bröllopet då mannen kom till brudens hem för att föra med sig henne hem till sitt.

Nu kom ängeln Gabriel till Maria och sa: "Var hälsad du högt benådade! Herren är med dig."

Maria fick veta att hon skulle föda Guds son, men inte på ett naturligt sätt eftersom hon ännu inte var gift. För barnet skulle vara Guds son. Eftersom Maria var trolovad skulle barnet vara legitimt, Josef skulle räknas som fadern. Vi läser i Matteusevangeliet att Josef tog hem Maria till sig, men att han inte rörde henne förrän hon fött sin son: Jesus, Guds son.

De finns de som har svårt att acceptera att Jesus inte blev till på ett naturligt sätt. Men dessas problem är inte den faktiska händelsen, utan det handlar om otro. För tror man på Gud som har skapat himmel och jord och allt som är därpå, är det något som inte stämmer i ens tro om man inte kan tro att Jesus kom till på det sätt som Bibeln beskriver. Varför skulle plötsligt Gud förlora sin förmåga att kunna skapa som Han vill? I den judiska miljö denna berättelse nedtecknats där en händelse som den här var klart svårare att acceptera för dåtiden judar än för oss idag, förstår vi att det som skedde med Maria är en berättelse om något märkligt, men något verkligt. För oss blir berättelsen också ett prov för vår tro. Vågar vi tro på att Gud blev människa och kom till jorden för att födas som ett barn, avlad av den Helige Ande?

Maria själv blev vår förebild för en sådan vågad tro. Det kom en ängel. Vågade hon tro?

Ängeln sa att hon skulle föda en son. Hur skulle det gå till utan en man? Gud skulle själv avla barnet i henne och barnet skulle vara Guds son. Vågade hon gå med på det? Maria sa: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Hon vågade tro! Hon vågade lita på att Gud verkligen är den Han är. "Ty för Gud är ingenting omöjligt". Så blev hon en förebild för oss att våga tro, att våga lita på att Gud är med oss även om det inte ser så ut. För Gud håller vad Han lovar! Frågan är bara: vågar vi tro?

AMEN

26 mars

Luk 1:39-45

FÖRBEREDELSENS HERRE

Vi ser i Bibeln hur Gud alltid förbereder sitt verk. Vi märker i våra liv att Han också gör så med oss. I dagens evangelium ser vi ett lysande exempel på hur Gud förbereder. Han träder in i Marias liv med ett budskap som skall fullständigt förändra hennes liv. Mänskligt att döma såg det omöjligt ut. Men under hela Israels historia och genom Israels folks profeter hade Gud förberett det som nu skulle komma. Nu ville Herren också förbereda Maria på det som skulle ske. Därför berättade ängeln för henne om Elisabeth, hennes släkting och långt innan Maria själv kunde känna att hon var gravid, for hon iväg till Elisabeth. Maria måste ha funderat mycket och säkert blivit en del orolig. Men Herren ställde inte Maria ensam med sina tankar, sin oro och sina funderingar. Han såg till att hon skulle få precis det stöd och den hjälp som hon behövde.

Elisabeth hade fått vara med om underliga ting, precis som Maria. Hon hade fått höra vad som hänt hennes man, Sakarias, när han var i templet. Hon visste att det barn hon bar skulle bli en profet som skulle förbereda folket på att ta emot Messias när han skulle komma. Hon var för gammal för att få barn men skulle nu ändå få sitt första barn som hon längtat efter hela sitt liv. Herren hade förberett Elisabeth, inte bara för att ta emot Maria och ge henne det stöd hon behövde. Herren hade också förberett Elisabeth att bli den förste som riktigt förstod. När Maria kom för att söka upp henne måste hon ha undrat hur Marias mamma Anna kunde skicka iväg sin dotter så som man bara gjorde om det hade hänt något speciellt. Men Maria ropade på Elisabeth och barnet i henne rörde sig och hon fylldes med helig Ande. Det betyder att hon plötsligt fick det hela klart för sig. Hon blir säkert både glad och överraskad över att hon så plötsligt bara förstod hur det låg till: ”Salig är hon som trodde, ty det som Herren har låtit säga henne skall gå i uppfyllelse." Elisabeth hade fått en inblick i att Gud inte väljer som vi. Han har makt och möjlighet att göra precis som Han själv vill. Elisabeth förstod att Gud hade valt det som världen ännu idag ser ned på. Han hade valt att komma till oss i fattigdom och Han hade valt en kvinna till uppgiften. Fattigdom och kvinnor ser man även idag ned på över stora delar av världen. Men Gud valde att göra så här för att visa oss att Han älskar **alla** människor oavsett vilka vi än är. Han valde att låta sin frälsning börja i fattigdom, hos en kvinna som var villig att tro på Honom. Och liksom Herren hade förberett sitt folk, Maria och Elisabeth för det som skulle ske, förbereder Han också alltid oss att ta emot Honom som Herre i våra liv.

AMEN

27 mars

Luk 1:46-55

HERRENS STORHET

Maria hade förstått att något stort var på gång. Plötsligt en dag i Nasaret hade en Herrens ängel stått framför henne och sagt: ”Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus.” Maria trodde på ängeln och frågade bara om en praktisk detalj: ”Hur skall detta ske?” Hon fick då veta att Josef inte skulle bli pappa till barnet, utan Gud själv genom den Helige Ande. För Gud är stor, Han kan göra mäktiga verk med sin arm. Han kan skingra dem som har övermodiga planer. Han kan störta härskare från deras troner och upphöja de ringa. Han kan mätta hungriga med sina gåvor och skicka hem de rika tomhänta. Han kan skapa ett människoliv som Han vill, när Han vill och hur Han själv vill. Han kan själv bli det barnet. Och det blev Han i Maria.

Men Herren är stor och Maria var en ringa tjänarinna. Hon behövde en bekräftelse på att det verkligen var sant. Därför sa ängeln till henne: ”Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.”

Det var bara för Maria att undersöka att det ängeln sagt till henne var riktigt. Så fort hon kom till sin släkting Elisabet, såg hon att det verkligen stämde. Elisabet var havande och sa till henne: ”Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat är det barn du bär inom dig.” Att Elisabet kunde veta att Maria var havande blev tecknet för Maria att det var sant som ängeln sagt henne och hon prisade Herrens storhet.

Det är viktigt att tänka på att Herren inte behöver göra något stort och märkligt för att visa sin storhet. Han har makt att göra precis som Han vill. Han kan inte förlora! Gud klarar sig alldeles utmärkt även om inte en enda människa kommer till tro. Men det Gud gjorde, genom att bli människa på jorden, gjorde Han för att vi inte skulle gå förlorade. Han har räddat oss genom vad Jesus gjorde för oss därför att Han älskar oss. Trots att Han klarar sig utmärkt oss förutan, vill Han ha med oss att göra därför att Han älskar oss. Gud är den störste, mäktigaste och väldigaste. Men det är inte så Han vill visa sin storhet, den visar Han för oss i sin kärlek. Han säger till dig: ”Jag älskar dig vem du än är, vad du än är och hur du än är.”

AMEN

28 mars

1 Sam 2:1-10

MAGNIFICAT

Maria kom till sin släkting Elisabeth som sa till henne: "välsignat är det barn du bär inom dig. Hur kan det hända mig att min herres mor kommer till mig?" Detta hände innan Elisabeth kunde veta att Maria var gravid. Då lovsjöng Maria Gud med de ord vi kallar för "Magnificat" som är det första latinska ordet i denna lovsång och betyder "prisar". Maria prisar Herrens storhet och säger bl a att "han skingrar dem som har övermodiga planer", "han störtar härskare" och "upphöjer de ringa", han mättar hungriga och skickar bort de rika tomhänta. Man frågar sig: är det verkligen så som Maria lovsjöng? Att hon själv kände så i den situationen är självklart. Hon kunde sin Bibel och formade självklart sin lovsång med ord som hon bar i sitt hjärta från Hannas lovsång i 1 Sam 2. När man verkligen tänker efter och sätter sakerna in i sitt rätta perspektiv då stämmer det. Gud är fullkomligt rättvis. Han lägger sig inte i det som är vårt ansvar, men han är ändå med och lyssnar till våra böner och önskningar och leder oss och händelserna i historien så långt som är möjligt utan att han bryter den fria vilja han gett åt oss. Han vill att vi skall vända oss till honom och be om hjälp och han hjälper oss i sin tid, i rätt tid. I detta perspektiv får historien ett helt annat perspektiv än när vi bara ser det från vår synpunkt. Men ofta är det svårt att tänka sig Guds perspektiv. Och när man har funderat en stund och försökt sätta sig in i Guds perspektiv kommer man alltid till samma slutsats, samma som Maria: "Min själ prisar Herrens storhet, min ande jublar över Gud, min frälsare." Han sände Jesus till världen för att frälsa alla människor och han gjorde det. Frälsningen är klar för alla! Det är bara att ta emot. De som inte vill, slipper. De som själva vill bära ansvar för händelser i världen, får det. Gud kan inte förlora. Han har redan vunnit allt, resten är upp till oss. Det spelar ingen roll om du sitter på presidentstolen i USA eller om du är en fattig alkoholist utan bostad. Tar du emot Jesus har inte presidentstolen eller parkbänken betydelse och inga övermodiga planer går i lås. För med Jesus vinner du segern över livet, ditt liv blir evigt och du får den fulla meningen med livet. Den består inte i ära, pengar eller något som tillhör denna världens goda. Den består av liv och liv i överflöd. Vare sig du är hungrig eller rik får du del av samma. Är du hungrig blir du mättad av hans gåvor, det eviga livet. Maria sjunger ju inte om att de hungriga skall få mat, "gåvor" står det. De rika som tror sig ha livet går miste om livet om de inte tar emot Jesus. Bara han har det eviga livet, Guds gåva. För detta är löftet som Gud höll; att vi skall få evigt liv.

AMEN

29 mars

Rom 12:1-18

DU DUGER FÖR GUD

Maria var en ung, vanlig flicka i en ganska obetydlig stad i övre delen av israels land för 2000 år sedan. Hon skulle bli den som skulle föda Messias. Allmänheten trodde på den här tiden att Messias skulle födas av en drottning, en sådan här ung, fattig och fullständigt okänd flicka var säkert otänkbart för de flesta. Men Gud ser inte till personen. För Honom dög Maria. När Maria kom till sin släkting Elisabeth fick hon vara det första vittnet och blev öppen för det vi kallar en karismatisk gåva, en nådegåva från Gud. Hon sa till Maria: "Välsignad är du mer än andra kvinnor, och välsignat är det barn du bär inom dig." Det var inte hennes man som fick stå i tjänst inför Gud som vittne när det verkligen gällde, det var hon själv som blev uppfylld av den Helige Ande och profeterade. För Gud ser inte till personen. För Honom dög Elisabeth.

I våra församlingar finns det väldigt många människor, men när man talar om församlingar kretsar ofta samtalen om prästen. Det är nästan som man ibland får den uppfattningen att det bara är prästen som duger. Visst duger prästen till det som är hans uppgift. Men när man tittar i Bibeln och ser Pauli uppräkningar av vilka uppgifter som kärvs i en församling, börjar man ana att för Gud är varje enskild församlingsbo lika viktig som prästen. Det handlar om olika gåvor, olika uppgifter och olika ansvarsområden. Men för Gud är inget viktigare än något annat. Allt är lika viktigt. Det finns församlingsbor vars enda uppgift och gåva är att komma till kyrkans gudstjänster. Även om de varken kan sjunga eller hörs när de läser med i trosbekännelsen, så är de lika värdefulla för församlingen som vad prästen är. För Gud ser inte till personen. Du duger, din uppgift är viktigt! Gud behöver dig för sitt verk i världen! Han behöver inte din duktighet, din förmåga eller din gåva. Han behöver bara dig! När Han får ha dig för sig själv kommer Han att fylla dig med kraft och ge dig den gåva Han vill du skall ha.

AMEN

30 mars

Psalt 147:7-15

FÖRVISSAD OM GUDS NÅD

Marias lovsång kallas ”Magnificat”, det ord den latinska översättningen börjar med: "Magnificat anima mea Dominum". Magnificat betyder alltså "prisar".

Maria beskrev sina upplevelser för Lukas. Hon beskrev Guds nåd, hur underbart det är att Gud bryr sig om oss oavsett vilka vi är. Gud bedömer oss inte efter vad vi tycker är bra och framstående. Han låter en ung, fattig, ogift jungfru bli havande för att bära fram Guds Son. Gud kom till dem som var ringa och oansenliga för världen och visade att Han bryr sig om oss oavsett vilka vi är. Maria stannar upp vid de ord ängeln Gabriel gav henne: "Du har funnit nåd hos Gud." Maria förstod att hon var utvald, inte därför att hon var något speciellt, utan därför att Gud är så stor och underbar att Han kan göra precis vad Han själv vill utan att ta hänsyn till något av vårt mänskliga. Det var uteslutande p g a Guds nåd, Guds vilja att frälsa världen, Guds kärlek till mänskligheten som Maria blev utvald. Han hade utvalt henne redan i tidens början till att bli den som skulle bära Guds Son. Maria hade förstått detta. Hon lovsjöng därför över att allt det underbara som hänt henne berodde uteslutande på Gud själv. Och i hela Magnificat återkommer det.

Det här är den utgångspunkt vi måste ha när det gäller Guds nåd, att det är på Gud det beror att vi kan få Guds nåd, inte på oss. Att få Guds nåd betyder att få del av allt det som Gud vill ge oss. Det handlar om det eviga livet, om den Helige Ande, om den kärlek, glädje, frid, godhet och mildhet som Gud vill ge oss. Att vi får Guds nåd beror i sin tur uteslutande på Jesus. Det är Jesus som har gjort det möjligt för var och en av oss att få del av Guds nåd. Nåd betyder gratis och innebär att Jesus tog på sig allt det som stod emellan Gud och oss människor. Att vi får del av Guds nåd betyder inte att vi blir bättre människor för det, även om det skall vara en frukt av det. Utan det betyder att Gud räknar oss som sina egna p g a Jesus.

Ibland kan man undra om man verkligen har Guds nåd. Hur kan man vara säker på det?

Guds nåd är given åt alla, men det innebär inte att man känner sig själv förvissad om den. Det finns både en sann och en falsk förvissning om Guds nåd. Den sanna förvissningen bygger på att vi är förvissade att vi har Guds nåd p g a allt som Gud är och gör för oss. Själva tycker vi oss inte se så mycket gott, snarare tvärtom, vi måste helt förlita oss på Gud. Den falska förvissningen bygger på att man själv tycker att man är så from och duktigt på att vara kristen och leva som en kristen att man tror sig ha Guds nåd. När det i själva verket är så att man bygger upp sitt kristna liv på vad man själv tycker och gör. Guds nåd handlar aldrig om det, utan alltid om vad Gud har gjort och gör för dig. Tag därför Marias lovsång till ditt hjärta och gör den till din lovsång, tag emot Guds nåd och lita på Gud i allt.

AMEN

31 mars

Luk 19:28-40

MISSUPPFATTNINGAR OM JESUS

Tänk så lätt det är att missuppfatta saker och ting. Så var det när Jesus red in i Jerusalem på en åsna den där första palmsöndagen. Han kom ridande som en kung. Och folket hyllade Honom som en kung och kallade Honom för Davids Son. De ropade: ”Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung.” Och det var riktigt, för Jesus var verkligen kung. Där hade man rätt, men de hade missuppfattat resten.

Folket trodde nämligen att Jesus var en kung som David som skulle ta till vapenmakt och driva ut de romerska soldater som ockuperade Israel. Men så blev det inte. Jesu uppdrag som kung var att besegra ondskans andemakter och vinna över synden, döden och djävulen så att vi kunde bli fria från ondskan och kunna få del av det eviga livet och få gemenskap med Gud. Men detta hade folket missuppfattat.

I vår tid missuppfattas också saker och ting. Jesus säger t ex att var och en som tror på Honom inte skall förgås utan ha evigt liv. Men många missuppfattar detta och menar att det räcker att tro att Gud finns och att Jesu lära är något vi skall följa, att vi skall vara snälla och goda så får vi evigt liv som ett resultat. Men så är det inte. Detta är en missuppfattning. När Jesus talar om tro betyder att leva med Honom, att ha överlämnat sitt liv åt Honom, att Han skall vara Herre i mitt liv. Det handlar om ett helt nytt liv.

Det är lätt att missuppfatta saker och ting. Men det finns ett sätt att komma tillrätta med problemet. Det är att ta reda på hur det faktiskt förhåller sig. Varför missuppfattade folket Jesus så totalt? Jesus hade ju aldrig sagt någonting om vapenmakt och om seger över den romerska hären. Han hade istället påtalat att Han skulle lida och dö och vinna det eviga livet åt var och en av oss. Ändå missuppfattades han. Att Jesus missuppfattades berodde på att folket ville tro som de själva tyckte var bäst för dem själva. Det var deras lättja, egenvilja och önskan om handlingsfrihet som styrde vad de ville tro. För sådana är vi människor. Men de ville inte lyssna till fakta, till vad Jesus själv sa.

Så här är det också idag. Många tror mer som de själva vill eller hoppas att tron skall se ut istället för att tro på sanningen om Jesus. Det finns egentligen bara ett sätt att komma till rätta med det här och det är att man med öppet sinnelag och villigt hjärta läser Bibeln i syfte att lära känna Jesus och ta emot det Jesus säger i sitt hjärta och göra därefter. Genom att göra så kan vi undvika att göra som folket gjorde efter att Jesus hade ridit in i Jerusalem på en åsna. Nämligen att missuppfatta.

AMEN

April

1 april

Joh 12:1-16

FRED MED GUD

Fem dagar före påsk gick Jesus och hans lärjungar upp mot Jerusalem. Folket hörde talas om det och man beredde sig på att ta emot honom som en kung. Man skulle göra honom till kung precis som man gjort tidigare i historien när man valde Saul till kung. Nu skulle det ske igen.

Det stod en åsna, som ingen ridit på, utanför Jerusalem. Två av Jesu lärjungar kom fram till åsnan och började lösgöra den. Den som ägde åsnan frågade vad de höll på med. ”Herren behöver den” sa de och fick ta med sig åsnan till Jesus. Han satte sig upp på den och red in i staden. Folkmassorna stod i klasar och man ropade: ”Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn, han som är Israels konung.” Folket viftade med palmkvistar och bredde ut sina mantlar på vägen där han red fram. Det var en kung man hyllade. Men åsnan hyllade man inte. Åsnan kom i bakgrunden och man frågar sig. Varför red Jesus på en åsna? Vid alla andra tillfällen hade han gått in, nu red han. Varför? Hästen var en segersymbol vid krigföring. När en härförare intog en stad red han in i triumf på en häst. Men Messias skulle inte rida in i Jerusalem på en häst utan på en åsna. Det var Messias som kom intågande i triumf. Kungen som skulle komma med fred. ”Se din konung kommer, sittande på en ungåsna”. Det skulle bli fred. Men blev det fred? Vi ser idag att det är krig och orättvisor över stora delar av jorden. När blir det fred? Var det inte fredens konung som kom?

Den fred Jesus kom med var freden med Gud. Det är där den sanna freden måste börja. Blir det ingen fred med Gud kan det inte bli någon fred på jorden. Har man fred med Gud blir det fred på jorden. Hur kan man säga så? Jo, har man fred med Gud gör man allt för att följa Gud och Hans befallningar. Femte budet lyder: ”Du skall inte dräpa”. Där Gud får företräde blir budordet en verklighet. Jesus red in i Jerusalem, dog på ett kors och uppstod på tredje dagen för att ordna fred för oss med Gud. Men det är först när Jesus får bli Herre i våra liv som budorden blir levande för oss. De blir inte längre något vi måste göra utan något vi vill göra. När Jesus, fredens konung, blir min konung blir också jag som ett tecken på fred genom att jag, som åsnan, bär fram Jesus till andra som får del av den fred som inte världen kan ge, men den fred som är enda möjligheten till fred på jorden, nämligen: fred med Gud.

AMEN

2 april

Rom 5:1-11

TACKSAMHETENS GÅVA

Jesus kom till sina vänner Lasaros, Marta och Maria. De bjöd honom på en måltid och som vanligt passade Marta upp när Jesus och Lasaros låg där till bords. Jesus hade nyligen uppväckt Lasaros från de döda och nu ville man visa sin djupa tacksamhet. Då tog Maria fram en flaska med oerhört dyr nardusbalsam och smorde Jesu fötter med den. Nardus växer i Indien och man utvann olja från dess rotskott. Den luktade väldigt gott. Ett värdigt tacksamhetsbevis. Att Maria smorde Jesus kunde också tas som ett uttryck att Jesus var "den smorde". "Messias" betyder just det. Messias var beteckningen för Frälsaren som skulle komma, den Frälsare som kom i Jesus och nu skulle fullborda det verk som Gud från början hade bestämt: seger över synden, döden och djävulen. En seger som skulle ske genom att Jesus skulle dö i vårt ställe på ett kors. Det var nu fem dagar kvar tills dess och Jesus tolkar Marias smörjelse som en förberedelse till hans begravning.

Nu är det dagarna före påsk då vi får denna påminnelse om vilken tacksamhet vi har över Jesu verk. Maria och hennes syskon tackade Jesus för att han återgett livet till Lasaros. Vi har att tacka Jesus för att Han har ordnat det eviga livet för oss. Det som gör att vi inte behöver frukta döden eller sjukdomar eller ens de onda makterna. Jesus har vunnit seger. Honom tillhör all lovsång, härlighet, vishet och tacksägelse, ära och makt, kraft och nåd. Han är värdig. Honom får vi stanna upp inför och lovsjunga, prisa och ära Honom med all tacksägelse. Men vi behöver inte köpa dyrbar äkta nardusbalsam. Det Han vill ha som vår gåva till Honom är att vi kommer till Honom och tar emot Honom som Herre i våra liv. Det är den tacksamhetens gåva Han vill ha av Dig. Han vill ha det så därför att Han älskar Dig. Påsken är verkligen beviset på att Du är älskad av Gud. Paulus skriver om det i Rom 5:8 ”Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.” Någon bryr sig om Dig. Du är älskad!

AMEN

3 april

Sak 2:10-13

ATT SE GUDS VÄGAR

"Ack Herre fräls! Ack Herre låt väl gå" heter "Hosianna" på hebreiska. Ett ord som är hämtat från Psaltarens 118:e psalm vilken sjöngs vid judarna synagogsgudstjänst. När Jesus red in i Jerusalem sjöng folket dessa ord från denna psalm: "Hosianna - Välsignad vare han som kommer i Herrens namn!" Nu skulle befrielsen komma och folket såg hur en massa löften från Bibeln uppfylldes. "Se din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer fattig, ridande på en åsna, på en åsninnas fåle" (Sak 9:9). Liksom när Saul blev kung kom Jesus nu till Jerusalem. Saul hade letat efter några åsninnor och blev smord till kung. Nu sjöng folket en hyllningssång för sin kung Jesus, Davids son, Messias. Han som skulle rädda folket.

Gud håller alltid sina löften och när Han vill göra något för oss talar Han om det på flera sätt.

Men inte alltid direkt. Varför Gud gör så, är Jesu intåg i Jerusalem ett bra exempel på.

Jesus hade både talat i liknelser och sagt saker direkt om vad som nu skulle ske. Ändå hade inte ens hans lärjungar klart för sig vad som skulle ske. Det var som fördolt för dem. Anledningen till detta var att de inte ens med raka besked kunde förstå detta nya som Gud skulle göra. Det nya riket, Guds rike, skulle vara ett världsomfattande rike som skulle innefatta alla människor. Lärjungarna trodde endast att det gällde juda folk. Guds rike skulle inte vara ett geografiskt rike, som lärjungarna då trodde. Det skulle vara ett rike inom varje människa delat av alla dem som skulle ta emot Jesus som Messias, Kung i sina hjärtan.

När Gud talar till oss gör Han det på flera olika sätt för att vi bit för bit skall kunna komma till klarhet över Hans vägar. Det är inte så att Gud vill dölja någonting för oss. Men vi har så svårt att verkligen kunna förstå och acceptera Guds vägar. Vi tänker ut våra vägar, men Herrens vill ofta något som är betydligt bättre än det vi tror och hoppas. "Människans hjärta tänker ut en väg, men Herren är den som styr hennes steg" (Ords 16:9). Vad vi måste lära oss är att våga se Guds vägledning i våra liv.

Hur skall vi göra för att kunna se Guds vägar?

1. Ta emot Jesus som Herre i ditt hjärta och lär känna Honom.
2. Läs Bibeln och kom till kyrkans gudstjänster.
3. Var öppen för att Gud talar till dig genom händelser och uppenbarelser i ditt liv.
4. Pröva detta med Guds Ord så att du inser om det är från Gud eller inte. Tänk på att Gud aldrig säger emot sitt Ord.

AMEN

4 april

Psalt 118:19-29

VÄLSIGNAD ÄR HAN SOM KOMMER

Palmsöndagen och 1 i advent handlar om när Jesus red in i Jerusalem på en åsna. Folket hyllade honom som kung och sjöng: ”Hosianna! Välsignad är han som kommer i Herrens namn.” Orden är hämtade från Psalt118:25-26. Det var helt enkelt en av synagogsgudstjänstens psalmer man sjöng. Därför kunde alla stämma in. Speciellt användes psalmen vid lövhyddohögtiden, då vattenprocessionen gick från dammen Siloam upp till templets brännofferaltare. Högtiden var ett uttryck för folkets Messias-längtan som de gärna höll vid liv övriga delar av året. Det var deras Messias som kom. Och de visste vad som stod skrivet:

”Frukta inte, dotter Sion. Se din konung kommer till dig” Orden är hämtade från profeten Sakarjas bok och handlar om att när Messias skall komma och vinna seger, då skall han rida in i Jerusalem på en åsna. I alla fall tolkade man bibelstället så. Man hyllade Jesus som en kung, en fredens kung, som åsnans tecken betydde. Där satt Jesus på en åsna, folk hyllade honom som en kung. De lade palmer och strödde ut mantlar på vägen framför honom, men vad tänkte Jesus? Det vet vi självklart inte, men låt mig gissa. Jesus visste vad han hade framför sig, det var för den uppgiften han kommit till världen. Men allt berodde på en enda sak, nämligen att han älskade människorna så mycket att han var beredd att ge allt och åter allt. Paulus skriver att Jesus var beredd att ”avstå från allt”. Han hade allt, ”han ägde Guds gestalt”, ändå var han beredd att lämna allt därför att han älskade oss så mycket. Man går nog inte omkring och tänker på dem man älskar, det känner man mest hela tiden så att det blir ganska naturligt. Men ändå borde man kanske tänka oftare på att man älskar dem man älskar. Jag tror att Jesus tänkte så: ”Mina älskade, så underbara ni är. Jag har lämnat allt för att jag älskar er och jag vill också dö för er därför att jag älskar er. På så sätt kan ni få leva för alltid och jag vill alltid älska er.” Kanske inte ordagrant, men något däråt tror jag Jesus tänkte när han red in i Jerusalem på den där åsnan.

Så vill jag att du skall veta att du är älskad. Oavsett vem du är, vad du har gjort eller hurdan du är så är du älskad. Det finns någon som älskar dig och som vill ge dig det bästa du kan få. Det är inte pengar eller ägodelar. Det är inte god hälsa eller långt liv. Det är inte trygghet och fred. Det är evigt liv, ett liv som innefattar allt det vi kan benämnda som gott. Allt detta vill Jesus ge oss, gjorde Jesus möjligt för oss att ta emot därför att han älskar dig.

AMEN

5 april

Jes 53:3-9

OSKYLDIGT ANKLAGAD OCH OSKYLDIGT DÖMD

Översteprästerna och de skriftlärda kom med Jesus till Pilatus som förhörde honom. Men Pilatus kom att förklara Jesus oskyldig och ville släppa honom. Men de kom hela tiden med nya anklagelser mot honom. Sju gånger blev Jesus nästan frisläppt.

1. Först gällde det anklagelser om att Jesus var en brottsling. De sa att han förlett folket genom att säga att han är judarnas kung. Pilatus förhör Jesus och får till svar att Jesus är kung, men hans rike är ett annat rike. Pilatus tror på honom och försöker att släppa Jesus den första gången.
2. Då sa man att anklagelsen gällde att Jesus skulle ha upphetsat folket ända från Galiléen. Galiléen tillhörde Herodes område. Därför skickade Pilatus Jesus till Herodes, som ville att Jesus skulle göra tecken och under. Men Jesus gjorde ingenting och blev tillbakasänd till Pilatus. Det var andra gången Jesus nästan blev frisläppt.
3. Pilatus kallade samman översteprästerna och rådsmedlemmarna och lyssnade till deras anklagelser. Men Pilatus kunde inte finna Jesus skyldig till något och beslöt ge Jesus en läxa genom gissling och sedan släppa honom fri. Pilatus tyckte att man skulle nöja sig med detta. Det var den tredje gången.
4. Men innan gisslingen blev av, försökte man utnyttja en rätt som Pilatus infört. Rätten att vid påsktiden få någon benådad. Pilatus lät hämta massmördaren Barabbas och ställde upp honom och Jesus framför folket och frågade: "Vilken av de båda vill ni att jag skall frige?" Folket ropade Barabbas. Det var det fjärde försöket att frisläppa Jesus.
5. Så blev Jesus blev gisslad och man slängde på honom en röd soldatkappa och satte en krona av törnen på hans huvud. Pilatus förde ut Jesus till folket igen och sa: "Jag finner honom inte skyldig till något." Det var den femte gången Jesus nästan blev frisläppt.
6. Men folket ropade: "Korsfäst" och Pilatus sa: "Korsfäst honom själva, jag finner honom inte skyldig till något." Det var det sjätte försöket.
7. Då sa judarna att Jesus måste dö eftersom han gjort sig till Guds son. Pilatus blev oroad och frågade Jesus varifrån han var. Men Jesus var tyst. Pilatus sa att han hade makt att frige och att korsfästa. Då sa Jesus att Pilatus inte haft någon makt om han inte fått den ovanifrån. Pilatus blev rädd och ville släppa Jesus. Det var nu sjunde gången.

Då ropade judarna "Om du släpper honom är du inte kejsarens vän". Och Pilatus kom att fråga: "Skall jag korsfästa er kung?" Då svarade översteprästerna: "Vi har ingen annan kung än kejsaren!" Pilatus sköljde sina händer i vatten och sa: "Jag är oskyldig till den här mannens blod. Sedan utelämnade han Jesus till att korsfästas. Så här klart ser vi i evangelierna att Jesus verkligen var oskyldig, att Han alltså gick i döden för vår skull, som det står i Jes 53:5 "Han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår blir vi helade."

AMEN

6 april

Matt 26:17-30

NATTVARDEN

Jesus satt med sina lärjungar i den övre salen i Jerusalem. Det var den första skärtorsdagskvällen och man firade påsk tillsammans. Jesus tog ett bröd, bröt det som han brukade göra och sa: "Tag och ät, detta är min kropp." Men måltiden innebar något nytt än en vanlig kvällsmåltid och lärjungarna förstod det. De kunde sin Bibeln. De visste att en måltid alltid innebar gemenskap med den man åt med, en måltid var ett tecken på när ett förbund ingicks och påskmåltiden var en särskild offermåltid som påminde om när Gud räddade sitt folk. Nu skulle ett nytt förbund upprättas mellan Gud och mänskligheten. Det skulle innebära en gemenskap mellan Gud och människan som genom synden inte var möjlig. Nu skulle Jesus bli det offerlamm som skulle ta på sig all synd, allt det som skilde mänskligheten från Gud.

"Och han tog ett bröd, bröt det och gav åt sina lärjungar."

Genom nattvarden får vi gemenskap med Gud, vi får syndernas förlåtelse och del av den frid som inte världen kan ge, Guds frid. Genom nattvarden tar Jesus sin boning i oss och vi får del av Honom och får bära hans liv i våra liv.

Men nattvarden är inte en engångshändelse som dopet, utan något återkommande. På samma sätt gav Gud befallningen att påskmåltiden skulle vara en upprepande måltid trots att det bara var vid ett enda tillfälle som den hade konkret funktion.

Orsaken till detta var förbundet. Gud hade gjort ett avtal med folket att de skulle fira påsk varje år. Genom att de firade påsk bekräftade de att de höll avtalet. Genom att Israels folk höll sin del av avtalet var det ett tecken på att Gud skulle hålla sin del av avtalet. Avtalet bestod i att Gud skulle rädda sitt folk i alla tider så länge de höll sin del av avtalet.

Men påskmåltiden var också ett tecken på det som skulle komma i Jesus. Han skulle bli det eviga påskalammet, det nya förbundet som innefattade något nytt. Det skulle inte längre behövas äta ett påskalamm, offermåltiden skulle inte längre vara avsedd endast för Israels folk. Det nya förbundet med Gud innefattade inte räddning till bevarande av jordiskt liv, utan bevarande av det eviga livet som Gud skulle göra möjligt för hela mänskligheten genom Jesus. Det nya förbundet bekräftas genom nattvarden. Något som därför kan vara en daglig bekräftelse för oss människor idag. Genom nattvarden får vi del av Guds avtal med oss och bekräftar vår del av avtalet genom att fullgöra gemenskapen med Gud. Och eftersom Gud har lagt det eviga livet i Jesu person är det Jesus själv vi tar emot i nattvarden och det liv som är evigt.

Därför får vi ta del av det förbund som Gud har fullgjorde för oss genom Jesus Kristus, den dagen på korset, när vi tar emot den Heliga Nattvarden. "Drick av den alla. Detta är mitt blod, förbundsblodet som blir utgjutet för många till syndernas förlåtelse."

AMEN

7 april

Matt 27:32-55

ÖVERGIVEN AV GUD

Jesus hade hängt på korset i sex timmar. Han visste att allt nu var fullbordat. Han hade gjort det han var sänd att göra. Skulden hade blivit lagd på Honom för att vi skulle få frid och kunna bli helade genom hans sår, som profeten Jesaja hade skrivit om. Han hade blivit övergiven av Gud och tagit på sig det slutliga straff för synden som egentligen hörde mänskligheten till. Det straff vi kallar för helvetet. Den plats där Gud och allt som hör Gud till, inte finns. Den totala avsaknaden av godhet, glädje, kärlek, frid och allt som är underbart. "Eli, Eli, Lema Sabachtani?" Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?"

Så säger Jesus sina sista ord: "Det är fullbordat" (Joh 19:30) och så kan han lägga sig i Guds händer. Lämna sin ande, sitt liv i Guds händer. Lämna sin jordiska boning för att på tredje dagen återvända i härlighet och fullkomlighet för att ge världen möjligheten till evigt liv. Det var fullbordat. Hindret mellan Gud och mänskligheten var borta.

Genom Jesus skulle det nu det eviga livet vara möjligt utan krav, utan pålagor och utan förtjänst. Allt skulle från den stunden bero endast på Jesus.

Men innan Jesus säger orden om att allt är fullbordat står det: "och för att skriftordet skulle uppfyllas sa han: Jag är törstig". Vad var det för skriftord och varför blev detta uppfyllt genom det Jesus sa. Man har ofta hänvisat dessa ord till Psaltaren 69 eller Psaltaren 63, men i grundtexten står skriftordet i bestämd form vilket innebär en hänvisning till något bestämt. Och orden är hämtade från Johannes som bara några versar före dessa Jesu ord har hämtat ett citat från Psaltarens 22 psalm där det står: "De delade upp sina kläder mellan sig och kastade lott om min klädnad. Det naturliga är att titta i resten av psalmen och vad hittar vi då? Jo, detta: "min tunga häftar vid min gom" ett tydligt uttryck för törst. Versen fortsätter: "och du lägger mig i dödens stoft. Ty hundar omger mig, de ondas hop har kringränt mig, mina händer och fötter har de genomborrat." Men tänkte Johannes på denna psaltarpsalm när han stod där nedanför Jesu kors bredvid Jesu mor Maria? Jo, det gjorde han. För hur börjar psaltarens 22:a psalm? Den börjar så här: "Eli, Eli, Lema Sabachtani. Min Gud, min Gud varför har du övergivit mig?"

"När Jesus hade fått det sura vinet, sade han: "Det är fullbordat". Och han ropade med hög röst: "Fader, i dina händer lämnar jag min ande." När han hade sagt detta, böjde han ner huvudet och överlämnade sin ande."

AMEN

8 april

Joh 19:23-42

DET ÄR FULLBORDAT

Nu var allt fullbordat. Han hade utgjutit all sin kraft, hela sin kärlek, hela sitt verk. Han hade överlämnat sin ande åt döden.

Det grekiska ordet för "överlämnar" kännetecknar ett totalt frivilligt överlämnade. Detta var enda gången i historien som döden inte kom och tog. Döden hade ingen makt över Jesus. Han som hade evigt liv övergav det, offrade det för att vi skulle kunna få del av livet.

Därför överlämnade han sin ande, sitt liv och skulle stanna i dödsriket i tre dagar innan han skulle återvända till sitt liv igen, då förhärligad och uppstånden.

Det var fullbordat. Guds lamm som skulle ta bort världen synder, hade gjort det. Offret var offrat, allt var fullbordat. Jesus hade vunnit seger över synden, döden och hela ondskans makt.

Men vem trodde på det?

T o m sedan Jesus uppstått hade lärjungarna svårt att tro. Han fick visa sig för dem, visa sina sår och berätta om Guds underbara verk för att de skulle kunna tro på det som skedde på den första långfredagen då allt blev fullbordat och att döden som varit slutet för allt blev nu början på något nytt, början på slutet för dödens makt.

Vad innebär Jesu död för oss? Varför firar vi Jesu död med sådan stor tacksamhet?

Jo, Jesus var Guds offerlamm som skulle offras i vårt ställe för att var och en som tror på Honom skulle ha evigt liv. Men för att vi skulle kunna ta emot det eviga livet var Jesus tvungen att besegra den dödens makt som hade oss i sitt våld och befria oss, frälsa oss ifrån döden. Det som får döden att ha makt över oss är synden. Det är synden som gör att man dör och är synden förlåten är dödens makt tillintetgjord.

Därför var Jesu offer en betalning för alla synder, för alla tider och dem som vill leva ett liv i förlåtelse, måste komma till Honom och leva sitt liv med Honom i tron på hans underbara namn. Först då har man evigt liv.

För det eviga livet är inte att leva för evigt, utan att leva med Gud.

Det var detta liv Jesus förberedde för var och en av oss som vill ta emot det av honom, genom att han dog på korset Därför är vi tacksamma över hans verk en dag söm idag. Han älskade oss så mycket att han frivilligt gav sitt liv för att vi skulle få leva i evighet med Gud. Vilken kärlek och vilken underbar Frälsare vi har. Vem kan säga nej till en sådan Herre? Ändå är det många i vårt land, i vår tid som ändå säger nej till Jesus och genom sitt nej har de inte evigt liv.

Låt oss be att de skall vända om till Herren och ta emot Honom som Herre i sina liv för att de skall slippa dödens herravälde och makt och istället få dela vår Herres Jesu Kristi underbara kärlek, glädje och liv. Han som då gav allt sitt liv och verk. Han ger också idag allt om vi bara vill ta emot.

AMEN

9 april

Matt 28:1-8

DÖDENS DAG OCH LIVETS MORGON

Det var dagen då påskhögtiden förbereddes man korsfäste Jesus. Vid 12-tiden började offren av årsgamla lamm i templet. Det var ett offer till åminnelse av uttåget ur Egypten. Man firade räddningen från döden. För på natten när uttåget skulle ske gick dödens ängel förbi de hus var dörrposten bestrukits med blod från ett felfritt årsgammalt lamm. Israels folk hade haft det och undgått döden. Och för varje år firade man sedan påsk som betyder ”gå förbi” eller ”skona”. varje år hade familjefäderna tagit ett årsgammalt lamm och offrat det. Från 622 f kr ägde detta offer av påskalamm rum i Jerusalem. Och det offer hade nu börjat vid middagstid då Jesus hängde på korset, men det blev mörkt. Varför?

Mörkret kom som ett tecken på att nu lät Gud sin dom drabba Jesus. Han var Guds lamm, det utvalda offret som nu offrades som räddning från synden, döden och djävulen. Det var en evig räddning som aldrig mer skulle behöva upprepas. Gud hade i Jesus skapat ett nytt förbund. Var och en som sedan skulle ta emot Jesus skulle döden gå förbi. Det var tre kvinnor som gick till graven tidigt på söndagsmorgonen. De skulle smörja Jesu kropp och funderade på hur de skulle få bort stenen från graven. Men när de kom fram till graven var stenen flyttad och graven var tom. Istället träffade de en ung man som sa: ”Var inte förskräckta. Ni söker efter Jesus från Nasaret, han som blev korsfäst. Han har uppstått, han är inte här.”

Döden brukar kännetecknas som det absoluta slutet för en människas liv. Men när Jesus uppstod så blev detta ett bevis på att döden inte längre var det definitiva slutet. Jesus hade besegrat döden. Paulus beskriver det med bilden av ett spjut: ”Dödens udd är synden.” Döden är som ett spjut i två delar; en pinne och en spets, udd. Tar man bort spetsen blir det bara kvar en pinne. Det har förlorat sin dödande verkan. Uppståndelsen beviset på att dödens udd var borta. Det är som när du handlar i affären och skall betala så räcker det inte med att betala. Du måste få ett kvitto på att det du har betalat verkligen är betalt. Har du inget kvitto kan du inte bevisa att de varor du verkligen har betalt är betalda. Då kan du råka ut för att bli tvungen att lämna tillbaka alla varorna samtidigt som du kan bli åtalad för snatteri.

Det räckte inte med att Jesus skulle dö för våra synder, betala för våra synder. Utan kvittot blev det utan verkan. Jesus uppstod för att bli kvittot på att våra synder är betalda. Är våra synder betalda är det ett bevis på att döden är besegrad. Kvittot är Jesus. Tar man inte emot Jesus kan man inte få det eviga livet. Det är Jesus som är det eviga livet. Han är den som gjorde livets morgon möjlig

AMEN

10 april

Luk 24:1-12

FÖRVÅNANDE UPPSTÅNDELSE

Maria från Magdala och Johanna och Maria, Jakobs mor gick till Jesu grav på söndagens morgon. De fann att stenen var bortrullad från graven och när de gick in i graven kunde de inte finna Jesu kropp. Istället uppenbarade sig två änglar för dem och sa att Jesus hade uppstått. Då gick de och berättade detta för de andra, men de tyckte att det bara var prat. Fast Petrus sprang genast till graven och såg att det var sant. Graven var tom. Han gick därifrån full av undran.

Så här beskriver Lukas det som hände denna söndagsmorgon. Det var en morgon med förvåning. Alla verkade vara överraskade. Trots att Jesus undervisat dem om att han skulle dö och sedan uppstå på den tredje dagen, så blev de häpna och överraskade när det verkligen blev så. Snart visade Jesus sig för dem och var med dem i fyrtio dagar då han undervisade dem om vad det innebar att han hade uppstått ifrån de döda.

Varför ordet ”uppstå” används i detta sammanhang betyder att det var något särskilt med att Jesus blev levande igen. Vi hör ibland talas om människor som varit döda och kommit till liv igen. Men det handlar om människor som återgått till sina liv igen. När det gäller Jesu uppståndelse återgick han inte till sitt jordiska liv igen. Han hade fått evigt liv. Han visade för sina lärjungar att han inte längre var begränsad med jordiska mått mätt. Han kunde uppenbara sig när han ville och var helst han ville. Han kunde gå igenom dörrar och väggar och plötsligt bara försvinna ur deras åsyn om han så ville. Det liv Jesus vann var evigt.

Men det stora med Jesu uppståndelse var egentligen inte att han vann evigt liv. Han hade redan evigt liv innan han dog eftersom han var Guds Son. Han kunde inte dö, egentligen. Men han dog eftersom han gick i döden i vårt ställe för att ta på sig det som skiljer Gud och mänskligheten åt: synden, det onda som finns i oss. När han uppstod innebar det att han vunnit evigt liv ÅT OSS. Det var det som var grejen. Han ordnade det eviga livet åt oss. Det var det som inte lärjungarna förstod den morgonen när Jesus uppstod. Det var det Jesus fick undervisa dem om och lära dem hur de själva skulle kunna ta emot det eviga liv som Jesus ordnat. Det är det vi också idag tar emot, som lärjungarna tog emot, evigt liv genom att ta emot Jesus Kristus genom tron i våra hjärta.

AMEN

11 april

Mark 16:1-8

JESUS HAR UPPSTÅTT

"Och de sade ingenting till någon, för de var rädda.” Så slutar påskdagens evangelium, men vi vet ju att det hände mycket mer. Orsaken till detta konstiga slut är att Markusevangeliet slutar här. Den återstående biten har försvunnit och ersatts av ett kortfattat tillägg. Förmodligen var evangeliet betydligt längre. Men egentligen spelar det mindre roll eftersom Markus, som Petrus sekreterare, beskrev en faktisk händelse som både han och Petrus varit med om. Det var detta fantastiska att Jesus hade uppstått ifrån de döda. Han hade inte blivit levande igen, som Lasaros, utan fått tillbaka det eviga liv Han lämnat. Han hade blivit förhärligad genom att gå lidandets och korsets väg för att vinna evigt liv åt mänskligheten. Därför Han gjorde detta blev Han förhärligad, vilket betyder att vara ett med Gud. Därför säger inte ängeln som satt inne i den tomma graven när kvinnorna kom dit, att Jesus blivit levande igen. Ängeln sa: " Han har uppstått, han är inte här."

Jesus hade fått evigt liv, det liv som är härlighetens liv. Egentligen hade Jesus evigt liv hela tiden, men Han valde att lämna det för att i vårt ställe gå in i döden. Kravet som var fastställt för mänskligheten var döden. Innan Jesu död och uppståndelse var alla människor tvingade att dö och komma till helvetet p g a det onda som människan i skapelsens början tagit emot. När nu Jesus tog detta krav, döden, på sig förlorade döden sitt grepp över mänskligheten. Det blev inte längre självklart att människorna skulle dö och komma till helvetet. Jesus hade besegrat döden och bevisat sin seger genom att uppstå och bli förhärligad. Från och med nu skulle varje människa, som tar emot Jesus, få del av Hans härlighet och slippa att komma till helvetet. Denna världen skulle människorna måst lämna, men då endast för att få del av samma förhärligade gestalt som Jesus visade sina lärjungar efter sin uppståndelse från de döda. Han har segrat över döden! Med Honom har vi seger och får del av det eviga livet, del av Hans härlighet och får bli förhärligade liksom Han!

AMEN

12 april

Hos 6:1-3

FÖRVÅNINGENS MORGON

Det var tidigt på söndagsmorgonen när solen gick upp som de tre kvinnorna kom till Jesu grav. De hade inte hunnit smörja den döda kroppen med olja och strö välluktande kryddor i svepningen innan sabbaten trädde in kl 18.00 på fredagen. Nu skulle de fullfölja detta arbete och gick och funderade över hur de skulle få undan den stora stenen som täckte gravöppningen. Men väl framme såg de att stenen redan var bortrullad. Vad förvånade de måste ha blivit.

Vi ser i evangeliet att det riktigt lyser av förvåning över att Jesus hade uppstått från de döda. Ingen verkade ha räknat med det alls. Inte ens lärjungarna som stod honom så nära och för vilka Jesus vid flera tillfällen berättat om det som skulle ske med Honom. De var ändå förvånade. Alla trodde att nu var det slut, ingen begrep någonting.

Så här är det inte så sällan när det gäller Guds verk med oss. Gud tycker om att överraska. Det som ser ut att vara det mörkaste mörka gör Gud till det ljusaste ljusa. Genom tåredalen måste vi ofta vandra för att bli rika på välsignelsens källa som höstregnet öser över oss enligt Psaltaren 84. Så visar Gud att Han alltid har allting i sina händer och låter allt ske till det bästa även om vi inte förstår Honom när det är som mest mörkt och hopplös.

I påsktiden får vi ännu ett år vila i åminnelse av det Jesus fick gå igenom för att vi skulle kunna få möjligheten att få evigt liv och kunna få komma till himlen. Hans lidande, död och uppståndelse ger oss samtidigt en beskrivning av att ingenting är hopplöst för oss, inga problem och svårigheter är så svåra att det inte finns en möjlig lösning. För Jesus har vunnit seger och visat oss att även det mörkaste mörka, svåraste sjukdom, mest meningslösa olycka, orättvisa, ondska, hopplöshet kan bli till ljusaste ljusa, livgivande, meningsfulla, rättvisa, goda och underbara. Även om det inte alltid blir så här på jorden, utan först i himlen, så kommer det en dag då all ondska, all död, all meningslöshet och hopplöshet skall vara borta för alltid. Detta är möjligt genom Jesus Kristus, vår Herre. Han som gick in i det mörka och svåraste svåra och vann över ondskans alla makter och fasor. Han är den som har uppstått och lever och ger var och en som tar emot Honom som Herre och Frälsare - ett evigt liv.

AMEN

13 april

Luk 24:36-49

JESU UPPSTÅNDELSE

Plötsligt stod Jesus mitt ibland lärjungarna, levande, på tredje dagen efter sin död på korset. Lärjungarna blev rädda. De kunde ännu inte förstå att det verkligen var sant. Jesus hade blivit levande igen! Precis så som Han många gånger hade sagt.

Vi är också många gånger förundrade över Jesu uppståndne, men vår undran är kanske mest vad Jesu uppståndelse betyder. Detta är något som är lättare att förstå i bilder.

Utgångspunkten är skuld. Genom syndafallet kom vi i skuld till Gud. Skulden var synd som betyder skilsmässa från Gud. Kostnaden var evigt liv. Det var det vi gick miste om. Evigt liv finns bara hos Gud, blir man skild från Gud blir man av med sitt eviga liv. Men Gud älskade människan och lät henne få behålla en del av livet. Det blev begränsat för en tid på jorden. Allt gjordes för att Gud en dag skulle återställa möjligheten för mänskligheten att få tillbaka det eviga livet, att få komma tillbaka till Gud.

Tänk dig en stor flod med en mäktigt strid ström som är omöjlig att ta sig över. På den ena sidan är Guds rike, på den andra är mänsklighetens. Ingen människa kunde ta sig över. Men Jesus kunde och det Jesus gjorde genom sin död var att bygga en bro från människans sida av floden till Guds. Uppståndelsen var att Gud tog emot bron och förankrade den på sin sida. Detta gjorde det möjligt för varje människa som vill ta emot det eviga livet och komma till Gud att kunna göra det. Det handlar bara om att gå över bron. Bron Jesus.

En annan bild av vad uppståndelsen betyder är också med utgångspunkt av skuld. Fast på ett annat sätt. Tänk dig en butik med en massa varor. Alla har sitt pris. Men varje vara som du vill ha är du skyldig att betala priset på. Tänk dig att butiken handlar om ditt liv. Varje vara har ett pris, mer eller mindre. Det kan vara varan ära, högt pris, kan kosta många vänner. Det kan vara varan lycka, kan också vara dyrt. Det finns så många olika sorter. Men så finns det en vara i butiken som innefattar allt möjligt underbart. Det är kärlek, glädje, frid, tålamod, ödmjukhet, mildhet, godhet och en massa annat gott. Dessutom innebär varan evigt liv, d v s den upphör aldrig att fungera. Det innebär evigt liv, evig, underbar kärlek, glädje, frid, godhet och allt annat gott. Men priset måste vara jätte högt, mer än alla andra varor, tror man när man läser varudeklarationen. Så ser man priset: "Gratis - betalt av Jesus Kristus." Det är vad Jesu uppståndelse betyder för oss.

AMEN

14 april

Joh 20:1-10

TVÅ BLIR LEVANDE

Det var inte bara Jesus som återvänt till livet. Några veckor före hade Jesus väckt upp en man, vid namn Lasarus, från de döda. Båda hade återfått livet. Men trots likheten var det ändå skillnad. Jesus gav livet tillbaka till Lasarus. Han fick tillbaka det liv han levt här på jorden, det liv som ändå sedan måste ta slut. Jesus själv återfick sitt liv. Han fick tillbaka det liv han hade när han levde på jorden, men hans liv på jorden var evigt, det var det han återfick. Därför står det i Lukasevangeliet: "Fader, i dina händer lämnar jag min ande.' När han sagt detta slutade han att andas." Det var Jesu mor Marias berättelse till Lukas. Hon stod där nedför korset då Jesus dog och hörde detta. Jesus kunde inte dö som vi andra. Han överlämnade sig frivilligt i döden som ett offer. Det är den händelsen som är centrum i hela skapelsen: att Jesus frivilligt gick i döden därför att han gjorde det i vårt ställe. När Gud uppväckte Jesus på den tredje dagen fick han tillbaka sitt liv, det liv som är evigt. På ett sätt var det samma med Lasarus och med Jesus. De fick båda tillbaka sina liv. På ett annat sätt var det annorlunda. Lasarus fick tillbaka sitt jordiska, ändliga liv. Jesus fick tillbaka sitt eviga liv, som han under några år tillbringat i vår tillvaro, i en mänsklig kropp, född och inte skapad, död men återuppstånden igen från de döda för att leva för evigt.

Det här kanske är svårt att förstå betydelsen av, att Jesu frivilliga överlämnande i döden är det som avgjorde att vi människor kan få evigt liv. Men så hade Gud bestämt. Betalningen för mänsklighetens bortvändhet från Gud, det vi kallar för synd, och delaktighet i ondskans väsen, som gjorde att vi inte kan få vara hos Gud, det var döden. Ingen människa skulle någonsin kunna betala det priset och få leva vidare. Döden och livet gick inte ihop. Men precis som det inte spelar någon roll för en skuld, vem som betalar, spelar det ingen roll vem som betalar mänsklighetens straff, bara personen i fråga övervinner döden fullkomligt. Endast Gud själv kunde det och gjorde det genom Jesus. Vår skuld blev betald och godkänd genom att Jesus dog på ett kors, lämnade sitt eviga liv i döden i mänsklighetens ställe och återfick livet på tredje dagen. Han som är Herre över på både döden och livet kunde göra det. Därför är det så och har varit så i två tusen år att var och en som tror på Jesus och överlämnar sina liv till honom får del av det liv han vann åt oss på korset och genom uppståndelsen: det eviga livet.

AMEN

15 april

1 Kor 15:12-21

KVITTOT

Tar du emot kvittot när du handlar i affären? Gör det! Kvittot är nämligen beviset på att dina varor är betalda. Om du inte har ett kvitto kan du inte bevisa att varorna är dina och polisen sätter dig i fängelse för stöld. Teoretiskt sett fungerar det så med kvitto. I praktiken hade polisen kunnat höra med personen i kassan. Oavsett det måste det till något eller någon mer för att bevisa att varorna du betalat för är betalda. Så fungerar det också med Jesu uppståndelse. Det är därför Jesu uppståndelse är så väsentlig att vi firar Påskdagen som den viktigaste och främsta kyrkliga högtiden på året. För att Jesu uppståndelse skulle kunna bli ett kvitto måste något betalas. Änglarna sa till kvinnorna vid graven: "Människosonen måste överlämnas i syndiga människors händer och korsfästas och uppstå på tredje dagen." Vad var det som Jesus betalade? Det var mänsklighetens skuld. Vi hade vänt Gud ryggen och vi var skyldiga att vända oss tillbaka till Gud igen för att få tillbaka det eviga liv vi förlorade då vi vände honom ryggen. Men ingen människa kunde någonsin betala den skulden. Priset var för högt för människor. Då valde Gud att själv komma i mänsklig gestalt genom Jesus och betala priset. Det gjorde han på korset. Jesu död på korset är alltså betalningen för att vi skulle kunna få evigt liv. Det är som om man står och betalar i kassan. Visserligen räcker det att betala, men för att få det man har betalat måste man kunna visa upp att varorna man betalt är betalda, för att få behålla varorna. Jesus har betalt det eviga livet åt oss och han själv är kvittot. För att vi skulle kunna få del av kvittot och därmed det eviga livet, var Jesus tvungen att uppstå. Han kunde visserligen återvända till himlen direkt och struntat i att uppstå. Han hade ju själv evigt liv, det var bara för honom att återvända till Gud om han ville. Den död han dog var ju att han dog i vårt ställe. Men han ville att vi skulle få det eviga livet som han redan själv hade, därför uppstod han. Han blev kvittot, beviset på att alla våra skulder inför Gud är betalda. Vi får det kvittot när vi tar emot Jesus genom tron i våra hjärtan, genom dopet, genom nattvarden. Alla skulder är betalda, men om du inte har kvittot Jesus när du en dag skall försöka komma in i himlen, kommer du inte in. Du måste ha kvittot. Kvittot som är Jesus, det som han blev när han uppstod på tredje dagen.

AMEN

16 april

Luk 24:13-35

EMMAUSVANDRARNA

Två av Jesu lärjungar gick till en stad som då hette Emmaus. De pratade om det som hade hänt. Det var många frågor. Först om vad som hade hänt på långfredagen och sen detta nya att hans grav vart funnen tom och att änglar hade sagt att Jesus levde. Det står inte bara att de pratade. De diskuterade, egentligen kan vi man säga att de undersökte, funderade noggrant såsom de i den judiska skolan lärt sig. Det var inte bara ett allmänt prat om det som hänt, de gick grundligt till väga. Det var inte så märkligt på den här tiden att någon annan av Juda folk slog följe och tog del av diskussionen. Emmausvandrarna förstod inte och såg inte att det var Jesus som slog följe med dem. Deras ögon var förblindade står det. Det är märkligt att konstatera att de inte trodde på uppståndelsen trots att Jesus ofta sagt vad som skulle ske och att det verkligen skedde. De trodde inte, de kunde inte förstå och det var inte förrän Jesus vandrade med dem och förklarade, med början hos Mose och profeterna, vad som står om honom överallt i skrifterna, som de började ana vad det handlade om. Men vi ser i evangeliet att inte ens det räckte. Det var inte förrän Jesus delade brödet och gav det till dem som de kände igen honom.

Men det stannade inte ens med det. De sa: "Brann inte våra hjärtan när han talade till oss på vägen och utlade skrifterna för oss?" Och de bröt genast upp och vände tillbaka till Jerusalem och fick där bekräftelsen på att Jesus verkligen hade uppstått och först visat sig för Petrus

Lärjungarna kom inte till tro när Jesus uppstod. Det behövdes mer. Det räckte inte ens med faktum eller vittnesbörd. Det var en hjälp. Det som behövdes var att få möta Jesus. Det är detta som berättelsen om Emmausvandrarna vill lära oss idag, att vandringen till himmelriket och det eviga livet är en vandring med Jesus. En vandring där vi får lyssna till Jesus i hans Ord och få dela brödet med Honom i nattvarden. Det hjälper oss inte att bara lyssna och diskutera fakta om vem

Jesus var när Han levde på jorden, vem Jesus är, vad Han betyder idag och om vi tror att Han finns. Vad som behövs är Jesus själv, att man tar emot Jesus i sitt hjärta och lever sitt liv med Honom. Att man vandrar med Honom genom livet genom att lita på Guds Ord, vandra i bön och delta i gudstjänsterna som vi ser att lärjungarna gjorde för att själva förstå och ta emot.

Vandringen till Emmaus visar oss vad den kristna tron handlar om att vandra med Jesus genom livet på den väg som leder till himmelriket och det eviga livet.

AMEN

17 april

Joh 20:11-18

MÖTE MED JESUS

På uppståndelsens morgon står Maria från Magdala och gråter utanför graven. Att graven är tom förstår hon som att någon har tagit bort Jesu kropp. Varken synen av änglar eller Jesus själv får henne att inse det ofattbara att Jesus har uppstått ifrån de döda. Men när Jesus säger hennes namn rycker hon till och ropar "Rabbouni" som betyder mästare. Maria blev så glad och överraskad att hon griper tag i Jesus för att liksom hålla honom kvar. Men Jesus förklarar för henne att han inte skall fortsätta och vandra tillsammans med dem som han gjort tidigare. Han skall återvända till himlen. Sedan kommer han att förklara att han skall vara med sina lärjungar fast på ett annat och bättre sätt genom den Helige Ande. De skall få hjälp och kraft av honom så att de kan kunna göra det som han gjorde när han gick här på jorden. Nu är det början på en ny tid. Jesus hade sagt till sina lärjungar: "Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader." Vid den här tiden var vänskapen hörnstenen i samhället. Utan vänner var man totalt isolerad och man gick under både i yttre och inre mått o. Vänskapen var därför total, obetingad. Den gav allt och krävde allt. Den var en central livsuppgift. Så visade Jesus att han ville att vi skulle dela allt av vänskapen emellan honom och oss och emellan varandra. Den kristna tron skall vara en personlig gemenskap med Jesus och med varandra, inte en filosofi eller lära. Vi ser att Jesus inte uppenbarar sig för världen, utan för sina vänner. Detta trots att han genom sin död och uppståndelse faktiskt blivit hela världens frälsare. En av lärjungarna frågade en gång Jesus: "Herre, hur kommer det sig att du skall visa dig för oss men inte för världen." Jesus svarade: "Om någon älskar mig, bevarar han mitt ord, och min fader skall älska honom, och vi skall komma till honom och stanna hos honom." Det är ett personligt förhållande, ett vänskapsband. Därför uppenbarar sig Jesus för dem som älskar honom och håller hans ord. Inte för andra. Därför uppenbarade sig Jesus endast för sina vänner efter sin uppståndelse. Han gick inte till stora rådet. Han red inte in i staden på en åsna, som Han gjort veckan innan, för att visa att Han hade segrat över döden och var nu livets Herre så att alla skulle se och tro. Nej, det handlade om ett vänskapsband. Jesu ord till sina lärjungar klingar klart: "Den som älskar mig,...honom skall jag älska och uppenbara mig för". I Marias möte med Jesus ser vi detta tydligt. Den som älskar Jesus, får se honom. Där kärleken kallnar, upphör uppenbarelsen och uppståndelsebudskapet klingar som en underlig och otrolig sägen. Det är kanske det som människor har så svårt för nämligen att förstå detta att tron på Jesus och livet med Jesus handlar om ett personligt förhållande, ett vänskapsband. Det är inte något man kan stå utanpå och se på eller tro sig ha utan att det krävs något igen. Vänskapen ger allt och kräver allt. Det är viktigt för oss att förstå det här att livet med Jesus är något personligt som vi samtidigt delar tillsammans och får visa tillgivenhet till bl a när vi firar Herrens Heliga Nattvard. Vi får, liksom Maria, möta Jesus också idag på det sätt Han vill komma och vara oss nära.
AMEN

18 april

Luk 24:36-49

ÖPPNADE SINNEN

Det var påskdagskväll och två av lärjungarna hade rusat hem till Jerusalem från Emmaus. De berättade för de andra lärjungarna att de mött Jesus och att de hade samtalt med Honom. De får höra att Petrus också mött Jesus och nu är de alla samlade bakom låsta dörrar. Då uppenbarar sig Jesus för dem. De blir rädda, men Jesus visade att Han var densamme. Nu var han åter bland sina lärjungar och Jesus sa: "Detta är vad jag har sagt till er, när jag ännu var hos er att allt måste uppfyllas som står skrivet om mig i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna." Och sedan står det: "Sedan öppnade han deras sinnen så att de kunde förstå skrifterna."

Trots att Jesus undervisat sina lärjungar om hela sitt verk vid flera tillfällen, hade de inte insett sanningen av det som skrifterna talade om. Redan Johannes döparen hade sagt att Jesus var Guds lamm som tar bort världens synder och sedan hade sagt att Han skulle lida, dö och uppstå, men de hade inte riktigt förstått. Nu öppnade Jesus deras sinnen så att de insåg hur allt stämde. Nu kunde de gå ut och berätta om detta för alla människor, om Jesu frälsningsverk och om det nya livet som ger evigt liv i tron på Jesus Kristus. Det var den Helige Ande som Jesus skulle ge dem som kraft från höjden. Det var den Helige Ande som gjorde allting möjligt för dem. Det var genom den Helige Ande som Jesus hade öppnat skrifterna för dem. Jesus hade Helig Ande, men genom Jesu frälsningsverk var det nu möjligt för lärjungarna att få del av samma Ande som Jesus hade. Den Helige Ande skulle utgjutas över lärjungarna på Pingstdagen och sedan vara tillgänglig för alla som sedan kom att ta emot Jesus Kristus som Herre. Utan den Helige Ande ville inte Jesus skicka ut sina lärjungar att förkunna evangeliet. Det hjälpte inte att lärjungarna hade fått upplysning i skrifterna, de kunde bara dela med sig av sin kunskap, sina erfarenheter från livet och undervisningen med och av Jesus. Men detta skulle inte hjälpa att öppna människors hjärtan för att ta emot Jesus i tro. Den Helige Ande måste finnas med för att öppna människors hjärtan att ta emot de Guds Ord som behövs för att människor skall vända sina hjärtan till Jesus. Vi glömmer ofta bort det här och tror att vi kan klara av att ge människor det som de behöver för att komma till tro och leva i tron på Jesus, genom vår verksamhet, våra reformer i kyrkliga ting, diskussioner, dialoger och debatter. Men finns inte den Helige Ande med blir det till ingen nytta. Inte ens lärjungarna fick gå ut och förkunna evangelium innan de fått del av den Helige Ande, trots att de erfarenhetsmässigt och kunskapsmässigt borde varit fullt kapabla till det. Men Jesus sa: "Stanna här i staden tills ni har blivit rustade med kraft från höjden."

Vi har fått del av Helig Ande redan i dopet, men om vi inte låter den Helige Ande vara verksam i vårt församlingsarbete blir det till ingen nytta. Det blir ett utanverk som kanske ser snyggt ut, men inte leder till frälsning för någon människa. Vi måste därför se till att vi stannar upp och verkligen tar Guds Ord på allvar, söker och ber om att den Helige Ande skall fylla oss med sin kraft för att vi skall kunna verka i Jesu namn så som Gud vill, så att människor kan ta emot Jesus Kristus som Herre i sina liv.

AMEN

19 april

Mark 16:9-13

HUR TRON PÅ JESUS BYGGS UPP

I Lukas evangelium beskrivs berättelsen om de två som Jesus visade sig för. Enligt Johannes skulle den ene ha varit maken till en av kvinnorna som stod vid Jesu kors. Händelsen får oss att tänka efter med denna berättelse är hur tron på Jesus byggdes upp från början och hur den byggs upp idag. Det är tre saker som behövs: ett möte med Jesus, kunskap om Guds Ord och att delta i nattvarden.
Tron på Jesus bygger först och främst på en erfarenhet av ett slags möte med Jesus. För de första lärjungarna under de fyrtio dagarna efter Jesu uppståndelse visar sig Jesus synligt. Han gör det för att de skall tro på honom. Han gör det inte främst som ett bevis på att han verkligen är Messias, Guds Son. Det trodde de redan före, här blev det bara bekräftat. Han visar sig för dem för att undervisa dem ytterligare. Före sin död på korset var Jesus ute bland folket och undervisade. Han gjorde under och visade folket att han verkligen var Guds Son. Men efter sin uppståndelse visar han sig inte ute bland folk. Han går inte ens till stora rådet och visar upp sig. Dem som inte ville tro, fick inte se honom. Det var bara för sina lärjungar han visade sig. Det hade nämligen uppstått ett hinder för Jesus att visa sig allmänt. Gränsen för att frivilligt komma till tro och frivilligt fortsätta att tro var satt av Gud. Vi vet inte var den går, men vi vet att Gud håller på den gränsen till fulländning. Efter sin uppståndelse kunde Jesus inte visa sig hur som helst. Om han gjort det skulle människor se och inte våga annat än tro. En sådan handling gick förmodligen över den gräns som var satt, alltså visade sig Jesus hos dem som redan trodde som inte behövde en tro, utan en bekräftelse på den tro som redan fanns. Efter sin himmelsfärd visar sig Jesus endast en gång för någon utanför lärjungarnas krets, det var för Paulus. Men vi måste möta Jesus också idag precis som människor i alla tider har gjort. Det handlar inte om att börja tro att Jesus finns och lever, man behöver också ett möte. När detta möte sker och hur det går till är olika för oss. Det kan vara bara att man plötsligt blir helt övertygad om att Jesus finns och lever idag. Det kan vara att man upplever en underbar känsla vid ett bestämt tillfälle. Det är olika, men hur det går till spelar ingen roll. Det är ofta vad som leder till mötet med Jesus som är väsentligt. Jesus sa inte: ”Vad bekymrar ni er för? Se här är jag! Bara tro!” Han gick till Guds Ord och visade vad Guds Ord säger. Emmausvandrarna blir så fascinerade att de nästan tvingar den här främlingen att stanna kvar hos dem. De vill höra mer, de vill veta. Så här är det också idag. Vår tro bygger inte på illusioner, på något påhittat, på något som inte går att bevisa. Det går visst att bevisa, det håller att lita på. Men vi måste lyssna till Guds Ord och lita på det. Men det räcker inte med det. När vi har mött Jesus och vandrar med Guds Ord, behöver vi också stanna upp och sitta tillsammans med Jesus och ta emot honom själv i våra liv. Det är Jesus själv som vill att vår gemenskap med honom skall innehålla tillfällen då vi får ta emot honom på det sätt som han instiftade nattvarden till att bli: ett möte där vi tar emot Jesus själv genom bröd och vin. På så sätt kan vi få möta Jesus och leva våra liv tillsammans med honom redan här i denna världen och få dela den glädje, kärlek, frid och gemenskap som bara Jesus kan göra möjlig för oss.
AMEN

20 april

Apg 1:3-7

DET SOM GÖR SKILLNADEN

Plötsligt stod Jesus, den uppståndne mitt ibland lärjungarna och sa: ”Frid över er.” Sedan började han undervisa dem om vad som hade hänt och vad det innebar. Han sa till sina lärjungar att vittna om det här. De skulle berätta om det som hade hänt med Jesus och att syndernas förlåtelse genom omvändes nu kunde förkunnas i Jesu namn. Då kan man fråga sig vad Jesus menade med det här. Vad var skillnaden nu efter Jesu uppståndelse?

Synden innebär bortvändhet från Gud och eftersom Gud endast är god blir bortvändheten alltid någon som är ont. När människan vände sig bort ifrån Gud och lät det onda bli en del av oss, kunde inte Gud ha gemenskap med oss. Gott och ont går inte ihop. Därför vill Gud ta bort det onda i oss och sa redan i skapelsens början hur det skulle gå till. Gud skulle ordna så att människan en dag skulle kunna få vända tillbaka till Gud igen. Det skulle ske genom att man skulle få syndernas förlåtelse och genom att Gud själv skulle kunna ta sin boning i en människa och låta sitt rike bo där.

På GT tid valde Gud ut ett folk, Israels folk, som han skulle ha kontakt med. Han kunde bo i deras närhet, förlåta synder, lyssna och tala till dem. Men allt detta kunde Gud bara göra genom något, aldrig direkt. Han skulle kalla dem ut ur Egypten och ge dem en lag att följa. En lag som talade om vad som var gott och vad som var ont. En lag som visade vad Israels folk skulle göra för att vara tillsammans med Gud. Det var endast för vissa utvalda som profeter, leviter och präster, som fick uppgiften att förmedla Guds ord och förmedla syndernas förlåtelse. Allt skedde ställföreträdande. För att få syndernas förlåtelse behövdes ett offer. För att Gud skulle höra folket böner behövde man rökelse. Alla dessa hinder till kontakt med Gud hade lärjungarna med sig i sina liv. De visste att den direkta kontakten med Gud inte var möjlig. När de förstod att Jesus var Guds Son, insåg de att det var något nytt på gång. Genom Jesus hade kontakten till Gud blivit direkt. Jesus var det slutliga offer som behövdes för att Gud och människan skulle kunna bli ett. Nu skulle det inte behövas något tempel, ingen ark, inga offer, ingen rökelse, inga särskilt utvalda profeter. Genom Jesus hade synderna blivit förlåtna för alla tider och alla människor. Genom Jesus hade alla goda gärningar för Gud blivit slutförda. Någon boplats för Gud behövdes inte längre, för genom Jesus skulle Gud nu äntligen kunna bo i varje människas hjärta. Förutsättningen för allt detta var Jesus själv. Det var genom Jesus själv som allt detta var möjligt. När man därför tar emot Jesus tar man emot allt det som hör gemenskapen med Gud till: syndernas förlåtelse, evigt liv och en tillvaro i fullständig kärlek, glädje, frid och godhet. Så hade Gud bestämt. Därför behöver vi ta emot Jesus för att kunna få del av den fulla gemenskap Jesus har gjort möjlig för oss. Det behövs inga offer, inga goda gärningar, inget av vad vi gör. Vi behöver bara Jesus. Men när vi tar emot Jesus får vi också del av allt det underbara som han ger. Han ger oss syndernas förlåtelse, evigt liv och allt det underbara som inte någonting i denna världen kan ge. Genom den Helige Ande rustar han oss också med de gåvor vi behöver i församling för att kunna för Jesus själv till omvändelse för alla.

AMEN

21 april

Jer 1:4-12

DET SOM HÖR KALLELSEN TILL

Vad skulle lärjungarna göra Jesu uppståndelse? De visste inte och därför gjorde de vad de brukade göra då. De gick och utövade sina yrken, de gick och fiskade. Men trots att de var ute hela natten fick de ingen fisk. På morgonen kom Jesus gående på stranden och sa till dem att kasta ut näten på högra sidan. De gjorde så och fick en massa fisk som de tog i land. Jesus hade gjort iordning en glödhög och de åt tillsammans.

Så här börjar berättelsen om när Jesus kallade sina lärjungar på nytt efter sin uppståndelse. Vi ser att det går ganska lugnt tillväga, det finns en viss ordning i kallandet. Det är en ordning som tar hänsyn till dem som kallas. Jesus vet alltid vad han gör och han vet att kallelsen är frivillig, vi har rätt att säga "nej". Men det är också viktigt att de som blir kallade förstår att det både är Herren som kallar och att han vill att vi skall förstå att han vet vad han gör när han kallar oss och att han är med oss när vi följer honom i kallelsen. Så har han gjort i alla tider och så gör han också idag. Några viktiga delar som hör kallelsen till är att Jesus kallar oss i den situation vi står i, Jesus kallar oss genom att visa på honom själv och Jesus kallar oss till att umgås med honom.

Den första kallelsen sker i regel genom att han kallar oss i det vi står i. Ofta funderar man över sin situation, kanske får en känsla för att det borde hända något mer i våra liv. Det kan uppstå en längtan efter att få något mer av Herren. Men man fortsätter att leva sitt liv i de vanliga uppgifter som man har. Men en dag händer det något. Det kan vara att man läser sin Bibel och plötsligt lägger man märke till en vers och läser den som om man aldrig hade läst den tidigare. Man känner det precis som om orden talade direkt. Det kan vara när man tar en promenad och går i tankar eller i bön och undrar: "Herre, vill du något särskilt med mig och mitt liv nu?" Plötsligt kan man få antingen en känsla eller en mening av ord rakt in i huvudet. Det känns precis som om Jesus talade direkt till mig, men jag hör inte orden med mina öron, de liksom bara finns där. Jesus kallar oss i det vi befinner oss i.

Det som brukar hända när Jesus kallar oss till olika uppgifter är att Han visar oss vem Han är. Det gör han på många olika sätt, men i regel på ett sådant sätt att vi känner igenom att det är Han. För lärjungarna visade Jesus sig själv genom att göra som han gjorde när han kallade lärjungarna första gången. Då hade de också varit på fiske hela natten utan att få något. Nu var det likadant. Då hade de rott ut på djupt vatten, nu var uppgiften en annan. Men resultatet blev detsamma. "Det är Herren" sa Johannes till Petrus. När Petrus hörde det steg han omedelbart i vattnet och gick till Jesus.

När Jesus kallar oss till olika uppgifter kommer vi att märka att det verkligen är han som kallar oss. Men för det mesta kallar Jesus oss till att umgås med honom. Det är i hans fotspår vi skall gå, det är i hans auktoritet vi skall verka, det är på hans uppdrag vi skall handla. Att umgås med Herren är vår viktigaste kallelse och uppgift. Om vi var grenar i ett träd med uppgiften att bära frukt, skulle det inte vara möjligt för oss om vi inte satt kvar i stammen. Därför är det viktigaste för oss att umgås med Herren och inse att det är på Honom det beror om vi blir kallade, om vi tar vara på vår kallelse och om vi fullföljer den kallelse som Han ger oss.

AMEN

22 april

Psalt 145:1-7

KALLADE PÅ NYTT

Petrus och några av lärjungarna gick ut att fiska. De hade fått vara med om så mycket under påskhelgen när Jesus korsfästes, dog och sedan uppstod igen. Nu hade han visat sig för sina lärjungar två gånger. Men ingen visste riktigt vad de skulle göra och hur de skulle förstå det som hade hänt. De gick och fiskade. Nu visar det sig att Jesus kommer gående på stranden och de förstår inte att det var han. Dessutom hade de inte fått någon fisk. Jesus säger att de skall kasta ut näten på högra sidan av båten. De gör så och får näten fulla av fisk. Då förstår de att det var Jesus. Och nog inser de vad som Jesus menar. För precis så hade det varit när Jesus kallade dem att bli lärjungar första gången. Då skulle de följa honom på hans vandring här och bli hans lärjungar. Nu skulle de följa honom på nytt och göra andra folk till lärjungar.

Det finns en viss ordning i kallelsen. Det första är att upptäcka Herren. Det andra är att umgås med Herren. Det tredje är att bli lärjunge.

Vi ser hur Jesus kallar sina lärjungar den andra gången. Johannes säger till Petrus: ”Det är Herren”. Från och med att de upptäckte att det var Herren, så började deras kallelse. De hade varit undervisade i tre år om vad det är att vara lärjunge, de hade fått uppleva Jesu uppståndelse. Men ändå hade de inte börjat sitt lärjungaskap. Istället tog de upp sitt gamla arbete och började fiska. När nu Jesus kom till dem, först då kunde de börja. För vi är kallade att vara lärjungar **med** Jesus och Jesus hade undervisat om att det är omöjligt att vara lärjunge utan Honom.

Det finns många som tror att vi är kallade till en tro eller ett uppdrag. Men vi är kallade till att umgås med Herren. Det är utifrån vårt umgänge med Herren som allt annat kommer till.

Vi ser det i dagens evangelium. Jesus samlade inte ihop sina lärjungar och sände ut dem att göra alla folk till lärjungar. Nej, först fick de ta vara på att verkligen vara tillsammans. Jesus sa inte: ”Gå ut och göra alla folk till lärjungar”, Han sa: ”Kom och ät”. Utgångspunkten i våra liv som kristna är att få vara tillsammans med Herren. Nattvarden visar oss denna betydelsefulla del av vårt umgänge med Herren. Att vara tillsammans med Herren och äta av det Han ger oss: sig själv.

Jesus kallar oss alltså först till att lära känna Honom och umgås med Honom. Utifrån detta blir vi kallade att vara lärjungar och gå ut och göra alla folk till lärjungar. Vårt umgänge med Herren är grunden för våra kristna liv. En grund där bönen, bibelläsningen, nattvarden och den kristna gemenskapen utgör hörnstenarna och där Jesus Kristus själv är grunden.

AMEN

23 april

Joh 21:15-19

ATT BLI ÅTERUPPRÄTTAD

Simon Petrus, Johannes son, hade svikit Jesus. Han hade brutit det han lovat. Han hade varit feg och ljugit. Han hade förrått Jesus tre gånger om. Nu satt han tillsammans med Jesus och åt fisk. Petrus hade fått vara med om så mycket under påskhelgen när Jesus korsfästes, dog och sedan uppstod igen. Jesus hade visat sig för sina lärjungar två gånger. Men ingen visste riktigt vad de skulle göra och hur de skulle förstå det som hade hänt. De hade gått för att fiska, men inte fått någon fisk. Så hade Jesus kommit gående på stranden och sagt att de skulle kasta ut näten på högra sidan av båten. De gjorde så och fick näten fulla av fisk.

Petrus kände sig misslyckad. Vad skulle hans Herre Jesus anse om honom? Jesus hade valt honom till ledare och sagt att han var trofast som en klippa? Skulle Jesus nu välja någon annan? Då frågar Jesus honom: ”Älskar du mig mer än de andra gör?” Det gjorde Petrus, men han litade inte längre på sig själv, han visste att han inte var så trofast som han skulle vilja. Därför svarar han: ”Ja, herre, du vet att jag har dig kär.” Två frågor till får han, en fråga för varje gång Petrus hade förnekat Jesus och Jesus sa: ”För mina får på bete.” Petrus blev återupprättad. Han blev herde för kyrkans får och Jesus sa till honom samma sak som han hade sagt första gången de möttes: ”Följ mig.”

Det som är så underbart med denna berättelse är att Jesus visar att han bedömer oss inte efter världens sätt att se. Det viktiga för Jesus är inte hur duktiga vi är, hur mycket vi förmår göra och klara av. Det viktiga för Jesus är att vi älskar Honom. Det är en kärlek som växer till när vi upptäcker att allt gott beror på Honom. Det är en kärlek som växer till när vi upptäcker vår egen otillräcklighet och svaghet, våra misslyckanden och svek, då Han ändå frågar: ”Älskar du mig mer än de andra gör?”. Då får vi komma till Honom och följa Honom i allt. Han återupprättar oss när vi misslyckas, Han förlåter oss när vi syndar, Han kommer till oss i vår svaghet och ger oss av sin väldiga styrkas kraft. I allt detta kommer vi att upptäcka att Han älskar oss mer än vi kan förstå och i allt detta kommer vår kärlek att växa så att vi, återupprättade i kärlek, följer Honom i allt.

AMEN

24 april

1 Joh 5:1-5

ATT FÖRLÅTA SYNDER

På uppståndelsedagens kväll kom Jesus och visade sig för sina lärjungar. Han bjöd dem frid och sa: "Som Fadern har sänt mig så sänder jag er." "Tag emot Helig Ande. Om ni förlåter någon hans synder, så är de förlåtna…" Man kan fråga sig varför Jesus gav lärjungarna del av den Helige Ande och sedan gav dem makt att förlåta synder. Hör det ihop? Jo, det gör det. Vi glömmer lätt bort hur allvarligt Gud ser på det här med synden. Synd är allt det som skiljer oss från Gud och därför måste vi få syndernas förlåtelse för att kunna ha med Gud att göra. Vi tar ofta lätt på synden, men Gud gör det aldrig. Vi tycker många gånger att det bara skall vara glädje och stämning i kyrkan för att folk skall komma och bli intresserade av kyrkans budskap. Och visst skall det få vara glädje och stämning i kyrkan, men det får inte ske i bekostnad på sanningens budskap. Det finns ingen glädje i synden. Det finns ingen kärlek, ingen frid och inget hopp i synden. För att kunna sprida glädjens budskap, för att kunna dela med sig av kärlekens evangelium måste synden förlåtas.

Man kan säga att synden är som att ha ont i magen. Tänk dig att du är bjuden på fest och du har ont i magen. Det hjälper inte att världens roligaste komiker, den godaste mat du vet och det bästa du vet om, skall ske där på festen. Allt det roliga hindras av att du har ont i magen. Du tar nog heller vilken besk medicin som helst bara för att bli av med det onda i magen. Så är det med syndernas förlåtelse. Tycker man att det är som besk medicin att bekänna sina synder (jag har så ont i magen!), så är det kanske inte direkt roligt att få syndernas förlåtelse (tag den här medicinen!). Men sedan finns det inget som hindrar dig att uppleva den glädje, frid och kärlek som bara Herren Jesus kan ge dig. Därför är det så angeläget att vi förstår att det är angeläget med syndernas förlåtelse och att det är viktigt att vi inte glömmer bort att det goda som Gud vill ge oss hindras av synden. Därför behöver vi syndernas förlåtelse och de präster som har rätt att ge syndernas förlåtelse. Därför finns det alltid en särskild anledning att komma till Herrens hus och ta emot syndernas förlåtelse. Det är också avgörande att vi tar emot syndernas förlåtelse för att vi skall kunna ta emot allt vad Gud ger oss genom den Helige Ande.

AMEN

25 april

Joh 20:19-31

THOMAS SOM TVIVLADE

Egentligen har Thomas fått tillnamnet "tvivlaren" något orättvist. Han tvivlade egentligen inte, han var realistisk. Vi märker detta vid de andra tillfällen när Thomas är närvarande. Han frågade Jesus om förklaring när han inte riktigt förstod och han var realist inför sista färden till Jerusalem. Samtidigt var det han som aktivt drev på sina medlärjungar: "Låt oss gå med för att vi må dö med Honom" (Joh 11:16). När nu inte Thomas var närvarande då Jesus uppenbarade sig för dem efter sin uppståndelse, var det inte konstigt att han, realisten Thomas, tvivlade. Han måste ha bevis! När han sedan fick bevis var det han som var den förste att inse betydelsen att Jesus verkligen var Gud! Han ropade: "Min Herre och min Gud!"

Denna episod med Thomas har en väldig stor betydelse för oss idag. Det är lätt att tvivla idag. Vårt tänkande och det som kallas för realism och vetenskap bygger egentligen på filosofiska idéer som många tar för givet som en bild av verkligheten. I den bilden finns Gud inte med och då beskrivs de andliga tingen vara något som man kan tro på, men som inte har med verkligheten att göra. Men Thomas visar oss två saker. För det första att det inte är fel att vara realist och tvivla. För det andra att våga stå för den övertygelse man når fram till.

Det är ingen synd att tvivla och vara osäker, men det blir fel om man inte bryr sig om sitt tvivel och inte bryr sig om att finna svar. Thomas krävde bevis. Han sa inte bara att det inte kan vara möjligt. Han fick bevis och godtog dem. Det är ibland nyttigt att tvivla som Thomas gjorde. Då vill man ha bevis för att bli av med sina tvivel. Söker man då efter bevis finner man det. Det här är inget problem. Men dagens problem är att många förutsätter hur bevisen skall se ut för att kunna acceptera dem. Om bevisen inte stämmer med de filosofiska idéer man grundar sin verklighetsuppfattning på så kallar man det inte ens för bevis. Då kommer man att fortsätta gå med sina tvivel och vill inte övertyga sig ens om Jesus skulle visa sig i synlig gestalt. Vad som behövs är ett öppen och ödmjukt hjärta berett att böja sig inför tanken att det finns en andlig verklighet och att Jesus, Guds Son, vår Herre, har uppstått ifrån de döda. Då blir plötsligt accepterandet stort, svaren uppenbara och man kan ropa ut som Thomas: "Min Herre och min Gud!"

AMEN

26 april

Joh 21:1-14

PLÖTSLIGT HÄNDER DET

Johannes hade tänkt avsluta sin berättelse om Jesus, så kom han på ännu en händelse som han ville ha med och det var det som hände förmodligen ganska snart efter Jesu uppståndelse.
Händelsen var den om när Petrus skulle bli förlåten och upprättad. Petrus hade, precis som Judas, förrått Jesus och han hade gjort det tre gånger om. Nu skulle han bli förlåten tre gånger om. Petrus och några av de andra lärjungarna hade gått för att fiska hemma vid Gennesarets sjö som de brukade göra. Dessa vana fiskare höll på hela natten men fick inte någon fisk alls. På morgonen hade de gett upp. Då kom Jesus gående på stranden och frågade om de fått någon fisk, varpå de svarade "nej". Då sa Jesus till dem att lägga ut näten på högra sidan av båten. De gjorde så, de hade ju kastat ut näten både till höger och vänster hela natten utan att få något, en gång till spelade ingen roll. Men nu fick de hela nätet fullt av fisk 153 stycken, skriver Johannes. Och de förstod då att det var Jesus.
Ibland upplever vi samma sak i våra liv som lärjungarna fick uppleva denna natt. Det är mörkt och man kämpar på som man brukar göra, men ingenting händer. Det kommer inte mer folk till kyrkan i alla fall. Det blir inte så väldigt många fler intresserade av Guds ord och att följa Guds bud. Allt verkar stå still oavsett hur mycket man än kämpar och kommer med nya idéer och funderingar. Förslagen om hur man skall bära sig åt är många. Man prövar allt, men ingenting verkar fungera. Det är som att fiska en hel natt utan att få någonting. Då plötsligt händer det något. Massor av människor blir intresserade, kommer till tro, kommer till kyrkans gudstjänster, kommer till bönegrupper, bibelstudier, alfagrupper, oas-möten o s v. Varför är det så här? Varför låter Gud oss kämpa igenom långa tider av mörker för att sedan komma med sitt underbara ljus? Varför inte låta det vara ljust hela tiden så att vi kan glädja oss över vilken underbar Herre och Frälsare vi har?
Orsaken till att Gud verkar på det här sättet och som vi får exempel på i dagens evangelium beror på två saker:
1. Vi kan aldrig, hur mycket vi än arbetar och vad vi än gör, få en enda människa att ta emot Jesus Kristus som Herre. Men genom det ofta långvara och strävsamma arbetet för Guds rike kan vi förbereda människor på att ta emot Jesus. Genom oss kan människor få upp ögonen för vem Jesus är. Ett arbete som ofta ser ut att vara som ett fiske i natten utan fångst.
2. Gud är den som gör oss mottagliga för Frälsningen och som öppnar våra hjärtan när vi så vill. Men Gud vill inte tvinga oss till att ta ställning eftersom tvång inte finns i kärleken och Gud är kärlek. Vi måste välja själva. Därför behöver Gud oss och vårt långvariga arbete.
För att det skall hända något behövs dessa två ting. Det ena kan verka som en natt utan fångst, det andra blir möjligt först med en natt utan fångst. Men då är det morgon och fångsten blir möjlig.
Denna händelse var så viktig att få med att Johannes tog med den även om han tänkt avsluta sitt evangelium tidigare. För han ville berätta för oss hur viktigt det är med vårt arbete för Guds rike även om det till synes inte ger något.
AMEN

27 april

1 Petr 1:3-9

FRID ÅT ER ALLA

Det var samma dag som Jesus uppstått från de döda som lärjungarna hade låst in sig och satt bakom reglade dörrar. De var rädda. Då uppenbarar Jesus sig med orden: ”Frid åt er alla.” Det var den vanliga österländska hälsningsfrasen ”schalom lakem” som Jesus upprepade för dem. Avsikten var att visa lärjungarna att friden nu utgick från honom. Tre dagar tidigare hade Jesus sagt: ”Min frid ger jag er” och Paulus skriver utifrån sin erfarenhet om denna frid som en av Andens frukter. Ett tillstånd av frid är något som vi alla önskar oss. Det talas om 6 timmars arbetsdag, friår, längre semester. Det görs mycket av meditation, retreater, olika övningar för att få känna avkoppling och frid i sitt inre. Att få känna frid, avsaknad av problem och oro är något vi alla önskar oss och försöker att få på olika sätt. Det finns massor med metoder för detta. Vissa är populärare än andra, andra är omtyckta en tid och går sedan över till något annat. Visst är mycket av det till nytta för oss, men det finns en risk att man bedrar sig när man tycker sig ha fått frid i sitt inre. En känsla av frid kan fås på två olika sätt. Det ena genom att överskyla allt som ger oro. Glömma allt slags ont man gjort eller varit med om genom olika metoder. Det andra är helt enkelt att visa fram det onda och bli av med det. När Jesus talar om att den frid som han ger säger han också: ”Jag ger er inte det som världen ger.” Det betyder rakt av att vi endast kan få den sanna friden i vårt inre och till bästa fördel för våra kroppar, när vi tar emot Jesu frid. Hur gör man det? Jo, genom att bekänna sina synder. Därför gav Jesus sina lärjungar sin frid för att de skulle dela med sig av hans frid till alla. Han gjorde det genom att andas på dem och ge dem Helig Ande med makten att förlåta synder. Vad hjälper det en människa om hon mediterar hela dagarna, håller retreater, gör Qi gong eller andra liknande övningar? Om hon inte har tagit emot sina synders förlåtelse i Jesu namn går hon miste om den frid som inte världen kan ge. Visst kan man påstå att man kan få frid ändå, men den frid som Jesus ger det håller i alla lägen det har inte så mycket med metoder att göra utan är snarare ett förhållningssätt. Det handlar om att leva sitt liv med honom som är friden herre. Han som ger oss av sin frid och som säger: ”Frid åt er alla.”

AMEN

28 april

Hes 34:11-16

ATT KÄNNA

Jesus berättar om förhållandet mellan får och herdar. Han berättar det för att visa oss vad det är att vara lärjunge. Vi kan uttrycka detta på tre olika sätt med orden: att känna till, att vara känd och att känna.

Vi kan känna till varandra, veta vad vi heter och vilka vi är. Men att känna till någon är inte detsamma som att ha en stark relation till någon. Det behöver inte betyda något. Så här menar Jesus att det var med de herdar som var lejda. De kände till fåren de hade hand om, men de behövde inte bry sig om dem så mycket. Om en fara dök upp flydde de. Så kan det vara med människors förhållande till Jesus. De känner till Jesus, de kanske t o m tror att Jesus lever i dag, finns och verkar idag. Men mycket mer är det inte. De bara känner till.

Att vara känd är ett lite starkare uttryck. Man vet var man har varandra. Man kanske t o m umgås med varandra. Så här kan det vara i Jesu liknelse som en herde som bryr sig om sina får och känner dem, men som inte har det där innerliga förhållandet ändå. En herde som bryr sig om sina får, men som inte ger sitt liv för fåren. Så här kan det också vara med förhållandet till Jesus. Jesus kan vara känd och man bryr sig om Jesus. Men man är inte beredd att ge sitt liv åt Jesus. Jesus är ändå inte det viktigaste, Han bara känd.

Ordet att känna betyder en innerlig själslig gemenskap. Det är ett uttryck som kan användas i ett äktenskapligt förhållande där man och hustru är ett. Förhållandet är endast möjligt genom en varm, äkta och innerlig kärlek. Den gode herden inte bara känner till sina får och är känd av dem, hans kärlek över dem är så stor att ingenting är viktigare för honom. Inga odjur, hur många de än må vara, kan hindra honom från att försvara sina får. Det må kosta honom livet, bara fåren överlever. Så här vill Jesu att vårt förhållande till Honom skall vara. Det skall vara byggt på kärlek, en innerlig kärlek, en kärlek som inte söker sitt eget. En kärlek som gör att ingenting, vad det än är, kan vara viktigare än Jesus. Så innebär det ord på grekiska som vi översätter med ”att känna”. Det innebär att sätta Jesus först. Men inte för att man måste, utan för att man vill, man kan inte låta bli eftersom man älskar honom så mycket.

Det ord vi kanske lättaste kan använda på svenska är det som Jesus kallar sina lärjungar den sista kvällen före sitt lidande: ”Jag kallar er inte längre tjänare, utan vänner.” Någon har sagt: ”En vän är någon som man kan berätta det allra hemligaste för och veta att det stannar där.” Jesus är vår vän. Han älskar oss och känner oss till fullo. Han är den jag vill leva för och dö för och veta att ”vare sig jag lever eller dör hör jag Honom till”.

AMEN

29 april

Matt 10:1-15

BE OM SKÖRDEARBETARE

Jesus hade vandrat runt om i Juda land och varit på hednisk mark. Han hade vandrat omkring i alla städer och byar. Han hade fått se ett folk som var illa medfarna och hjälplösa, ”som får utan herde”. Då säger Jesus till lärjungarna: ”Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.” Därefter gav han sina tolv lärjungar makt över onda andar och makt att bota alla slags sjukdomar och krämpor. Sedan sände han ut dem och sa: ”Förkunna på er väg att himmelriket är nära. Bota sjuka, väck upp döda, gör spetälska rena och driv ut demoner”. Skördetiden var inne, skördearbetarna sändes ut.

Under en lång tid av Israels folks historia hade man väntat på Messias, Frälsaren. Nu var tiden mogen, det var dags för skörd. Lärjungarna skulle förbereda folket precis som Johannes döparen gjort. För nu var det dags för Messias att lida och dö för folket. Nu var det dags att besegra synden, döden och djävulen på ett kors och genom en bortrullad sten. Men Jesu seger måste också tas emot. Därför skulle folket förberedas på att Kristi kyrkas tid var nära.

Nu ber Jesus att skördens herre skall sända ut arbetare till sin skörd och så gör han det.

Vad har vi att lära av detta? I vår tid kan vi göra som Jesus. Vi kan se ut över vårt land och vår värld och se hur människor är medfarna och hjälplösa också idag. Vi får inbjuda människor att komma till kyrkan, till dop, bikt och nattvard för att ta emot den gode herden Jesus Kristus. Vi får be för människor, lägga händerna på dem och be för dem i deras besvikelser, ensamhet och misströstan, deras sjukdomar och krämpor. Vi får göra som Jesus och be att han sänder ut människor till dem som är sjuka, ensamma, de som är handikappade och gamla, de som sitter i fängelse eller ligger på lasarett och börja med att själva gå ut.

Det är underbart att få höra talas om de människor som, ofta på eget initiativ, besöker gamla, sjuka och ensamma. Men i vår tid har behovet av dessa underbara människor blivit så stort. Därför måste vi också idag ”be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd”.

AMEN

30 april

Joh 10:11-16

DEN GODE HERDEN

Det var vinter innan tempelinvigningens fest då Jesus hade öppnat en blind mans ögon. Fariséerna var oense om hur det kunde vara möjligt eftersom de inte ville tro att Jesus var från Gud. Då berättade Jesus flera liknelser om får som en bild av Israels folk. Han sa att Han var herden, precis som i Psaltaren: "Herren är min herde..."Men de ville inte tro.

Liknelsen om den gode herden visar oss på flera sätt hur vårt förhållande till Jesus borde vara. Det börjar med Jesus. Han är den som bryr sig om oss, älskar oss och känner oss till fullo. Han gör det inte för att Han måste utan för att Han älskar oss. Han lämnar oss aldrig utan låter oss vila på gröna ängar och för oss till vatten där vi kan få ro. Vi kan vara trygga hos Honom. Vi behöver inte frukta eller göra oss bekymmer. Han har omsorg om oss. Men precis som fariséerna hade svårt att tro, så kan också vi ha svårt att tro att Jesus älskar oss och alltid är med oss. För ibland kommer svårigheter och ting som vi inte kan förstå hur Gud kan låta ske. Ofta glömmer vi bort att vår tillvaro inte är skyddad. Det är precis som en fårhjord. Herden leder oss, men ibland lämnar vi hjorden och söker oss ut på egen hand. Då kan vi ramla i raviner, vargen kommer, vi kan komma vilse. Det finns många faror om vi lämnar hjorden. Även med hjorden finns det raviner och faror, även om vi då inte alltid är så illa ute så är det en tillvaro som inte är skyddad. Men herden är med oss. Han kan lämna hela hjorden för att söka upp just Dig som lämnat och kommit i fara. Han älskar Dig! Han vill att Du skall få komma i trygghet med Honom och med hjorden.

Jesus är den gode herden som ger sitt liv för sina får. Liknelsen blir här tvetydig. Om herden dödas kan vargen äta upp fåren ändå. Men liknelsens herde dör för att vinna över döden och uppstå till evigt liv för att leda sina får till den trygghet och frid som består. Jesus avslutar liknelsen med just de orden att "jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka". Tvetydigheten i liknelsen får klarhet och vi förstår att den fårhjord som Jesus beskriver handlar om alla som tar emot Jesus för att leva med Honom som Herre och Herde.

AMEN

Maj

1 maj

Psalt 23:1-6

JESUS ÄR GRINDEN SOM SKYDDAR OSS

I liknelsen om fåren i fårfållan talas det om herden, grindvakten och grinden. Jesus beskriver sig själv som herden och som grinden. Herden användes mycket som bild både i Gamla som Nya Testamentet. Moses var herde, liksom blivande kung David. Herdelivet var ett hårt liv som bedrevs i ökenområdena där det inte gick att odla. Boskapsskötseln handlade annars om hjälp för att bruka jorden. Herdarna fick föra sina hjordar mellan platser där de kunde få bete. Landskapet bestod av ett sönderklyftat bergland med bäckraviner där djupa dalar och höga berg formar sig i branta stup. Risiga buskar och lite tovigt gräs klängde sig fast längs kanterna där fåren betade. Herden fick hela tiden vara på sin vakt. Både dag som natt. Faror som raviner, tjuvar, rövare och vilda djur omgav herdarnas hårda vardag. Därför är det så härligt att se att Gud gärna använder bilden av herden och fårhjorden för att beskriva sin omsorg om oss människor. "Herren är min herde, mig skall intet fattas".
Eftersom farorna var många var det skönt att kunna skydda sin fårhjord i en fålla. Dörren behövde vara stängd för att skydda. Inget skulle få komma in och skada och ingen skulle få komma ut för att komma till skada. Grinden var skyddet. Jesus beskriver sig själv som grinden och visar att Han inte bara är vår Frälsare, utan också den som skyddar oss från det onda. Ibland tycker vi inte att det är så, men det beror på flera andra omständigheter. Jesus beskriver det i andra liknelser. Ett får kan vara olydigt och inte hålla sig till hjorden. Det springer bort och kommer bort från hjorden och herden. Det går miste om sitt skydd. Så här är det tyvärr alltför ofta i våra förhållanden till Herren. Han kan visserligen skydda oss från allt, men genom vår fria vilja, som Han inte i sin kärlek vill bryta, så utsätter vi oss för sådant som Han inte kan skydda oss ifrån utan att vår fria vilja bryts. Detta kan ibland vara oerhört svårt för oss att förstå, men Jesus har inte lovat att vi skall förstå allt och acceptera allt. Han har lovat att vara vår herde, att vara grinden som skyddar oss, att vara med oss alla dagar till tidens slut och att vi får komma till Honom och få vila när vi är trötta.
AMEN

2 maj

Upp 14:14-20

MOGEN FÖR SKÖRD

Ordet "skörd" är en ofta använd symbol i Bibeln. Det används både för att beskriva en domshandling när Gud låter sin lie gå och att Han då skall skilja agnarna från vetet. Men också som en positiv bild av att skördetiden är en glädjens tid. Då är det dags att samla in frukten av vad man sått ut.

Det kan tyckas märkligt att prata om skördetid nu när våren spirar fram för fullt. Det är skördetid för markens blommor, för fåglar och bin, för mycket i naturen. Men för oss gäller såningstid, inte skördetid. Den skörd Jesus talade om var det förberedda folket som skulle bli omvända och följa Honom efter Hans fullbordade verk på korset och genom Hans uppståndelse. Nu i påskens dagar får vi åter komma till insikt om att Jesu verk fortsätter år från år och skall så göra tills dess Han kommer tillbaka på himmelns skyar för den slutliga skörden.

Men vad innebär detta idag? Är vi mogna för skörd idag? Det ser inte så ut. Många i vårt land bryr sig inte om vem Jesus är eller ens att ta reda på att Jesus är en verklighet idag.

Idag är många illa medfarna och behöver någon som kan leda dem rätt. Många lyssnar idag till allt möjligt som kliar dem i öronen och tar emot utan urskiljning, vad som helst.

Men den verkliga hjälpen finns, den sanne ledaren existerar. Det är ingen köttslig ledargestalt, ingen politiker eller kändis. Det är Jesus, vår Herre och Frälsare, vår Gud och Konung.

Han är som en herde för den fårhjord som vår mänsklighet består av idag. Många av oss lämnar fårhjorden och vandrar ensamma bland alla törnen och vilddjur. De försöker på alla sätt att finna mening, men finner ingen. De intalar sig själva en massa saker som de tror på och försöker leva efter, men som inte stämmer med verkligheten. Ensamheten består, törnena rivs och vilddjuren ylar i fjärran. Var finns räddningen? Då kommer Han till Dig. Han ropar Ditt namn och säger att Du tillhör Honom. Han vill leda Dig till rika vattenkällor och låta Dig få äta av det gröna gräset därvid. Han vill beskydda Dig och leda Dig alla dagar till tidens slut. Du behöver aldrig frukta, du får uppleva glädjen, meningen, kärleken och den gemenskap och frid som Han vill ge Dig. Du hör Hans röst när Han ropar på Dig. Bekänn för Honom var du är och Han skall komma till dig, lyfta upp dig på sina axlar och bära dig till den fårhjord som är Hans. Så får du vara som ett barn i Hans famn som ett får i Hans hjord och Han skall bevara dig till evigt liv.

AMEN

3 maj

Joh 10:1-10

BARA JESUS

Jesus berättar en liknelse som han förklarar på två sätt. Det ena med att han är grinden till fårfållan. "Jag är grinden. Den som går in genom mig skall bli räddad." Det andra med att han säger: "Jag är den gode herden." När Jesus berättade själva liknelsen förstod man inte vad han menade. Därför förklarade han liknelsen. I liknelsen ligger huvudvikten på fårens herde och i första förklaringen ligger vikten på att Jesus är grinden. Man kan tycka att det är märkligt att Jesus förklarar liknelsen om fåren i fårfållan på det sätt han gör, men det finns en röd tråd som löper genom hela liknelsen och båda förklaringarna. Det handlar om att bli räddad. Man kan tycka att det är fårfållan som är räddningen. Där kan man vara trygg, där är man skyddad och herden vakar över sina får. Men så säger inte Jesus. Han säger att han är grinden och det är inte dem som kommer in i fårfållan som blir räddad, utan dem som går genom grinden. Att han sedan är den gode herden för fåren och att han ger sitt liv för fåren pekar på samma sak. Det handlar om att bli räddad. Det handlar om att det bara finns en möjlighet att bli räddad. Det är genom den här grinden som man måste gå för att bli räddad. Ingen annan. Här handlar det verkligen om klara besked. Jesus är grinden. Jesus är den gode herden. Det är genom Honom vi blir räddade. Jesus säger: "Jag har kommit för att de skall ha liv och liv i överflöd." Det finns så många uppfattningar om religösa ting, om andliga krafter och tro. Därför är det så skönt att veta att vi bara har att välja mellan Jesus och allt annat. Ingenting utom Jesus ger oss evigt liv. Sen om vi tror vad vi vill, prövar andliga krafter och religioner så hjälper det ingenting. Det finns bara en grind in till himmelen, det finns bara en herde som kan leda oss och ge oss liv. Det är Jesus. Väljer du inte Jesus kommer du att gå under, du kommer att gå förlorad, du kommer inte till himlen. För det är Jesus som är vägen till himmelen och till det eviga livet. Bara Jesus. Vilket underbart budskap! Vi behöver inte känna oss osäkra på hur vi skall få evigt liv, hur vi skall komma till himmelen, vad som är livets mening. Jesus är det eviga livet, Jesus är vägen till himmelen. Jesus är livets mening. Ingenting och ingen annan. Bara Jesus.

AMEN

4 maj

Matt 9:36-38

KONSTEN ATT SE

"Jesus vandrade omkring i alla städerna och byarna, och han undervisade i synagogorna, förkunnade budskapet om riket och botade alla slags sjukdomar och krämpor. När han såg människorna fylldes han av medlidande med dem…" Jesus såg människorna. Det var det som gjorde att han fylldes av medlidande. Han såg att de var illa medfarna och hjälplösa. Han såg och gjorde något. Han sa till sina lärjungar: "Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.". Och så sände han ut sina lärjungar att göra samma underverk som han gjorde och att förkunna om att himmelriket är nära.

Det är tre saker Jesus lär oss att göra för människor vi möter under livet. Vi skall göra som han gjorde. Han såg, han bad och han gjorde det han bad om. Att be för saker och ting har vi lärt oss att göra och kan förstå hur viktigt det är, att sedan också göra det man ber om och hjälpa dem man ber för är viktigt att man tar till sig. Men konsten att se är något man inte alltid tänker på. Jesus såg. Ordet på grekiska betyder mer än bara "titta på", det betyder "se efter", "undersöka", "lägga märke till". Det handlar om att man ser och bryr sig om det man ser. Det gjorde Jesus. Vi lever i en tid då seendet är mer än vad det någonsin har varit. Under en enda dag har vi fler synintryck än vad våra förfäder fick under hela sina liv på 1800-talet. Men hur är det med vårt seende? Bryr vi oss? Bryr vi oss om det hemska vi ser på tv: s nyheter? Reagerar vi för våldet som svämmar över oss genom tv-rutan, på biografen, i dataspel? Idag är det nog mest så att vi "tittar på" än "lägger märke till" och bryr oss om. Men vi måste ta ett steg tillbaka. Det handlar inte först om att be skördens herre sända ut arbetare, det är också viktigt. Det handlar kanske mer om att be seendet Herre om konsten att se och bryr oss om det vi ser.

Herre, lär mig att se och bry mig om.
Lär mig att se så att mitt hjärta öppnas i kärlek till andra.
Lär mig att se så att jag kan bekämpa orättvisor i världen
och kämpa emot tristess, meningslöshet, andras slapphet att bry sig om.
Herre, lär mig konsten att se.”
AMEN

5 maj

Joh 14:1-12

KÄNN INGEN ORO

Jesus säger: ”Känn ingen oro”. Man kan tycka att det bara är en vänskaplig fras, något man säger i den sociala gemenskapen, men som inte har någon egentlig betydelse. Så skulle det ha varit om Jesus hade varit en vanlig människa och inte Gud själv. Ord och uttryck får sin betydelse och kraft av vem det är som säger dem. ”Det ordnar sig” är ett uttryck som i gemene mans mun mer blir ett uttryck för hopp än för att det man oroar sig för faktiskt kommer att ordna sig. Men om Jesus säger: ”Det ordnar sig”, betyder det att det verkligen ordnar sig. Det finns inget att tveka om. ”Känn ingen oro” betyder i Jesu mun att Han håller allting i sin hand. Han berättar för sina lärjungar att Han är ett med Gud, att allt det Han gör är vad Gud gör. Det innebär att Han har all makt att göra vad Han vill. Det finns ingen anledning att oroa sig.

Vi kan sen tycka att Han borde göra si och så, att Han borde göra mer. Vi kan därför tycka att det finns anledning att oroa sig, att man inte kan känna sig riktigt säker på att allt skall gå väl till. Men i våra oroliga perspektiv glömmer vi bort att Guds perspektiv är annorlunda. Det viktigaste för Gud är inte om vi lever och har det bra i denna världen. Han älskar oss visserligen så mycket att Han bryr sig om oss in i minsta detalj, men det viktigaste för Gud är att vi skall få leva i den tillvaro Han vill att vi skall få komma till. En tillvaro där det inte finns några skäl att oroa sig, en tillvaro med idel godhet, kärlek, glädje, frid och rättvisa. Inget ont. Vi ser inte de perspektiven, därför ville Jesus berätta för sina lärjungar om just det, i den övre salen i Jerusalem den första skärtorsdagskvällen. Jesus berättade för sina lärjungar att han skall gå bort och komma tillbaka. Då frågade Thomas: ”Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?” Jesus svarade: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig”.

Det var vägen till evigt liv Jesus talade om och han säger att det är han själv som är vägen till livet, det eviga livet. Jesus talade inte om en vägbeskrivning och sa att så här och så här skall du göra för att få evigt liv. Han sa att det är Han själv som är livet och att vi får det av Honom.

Det finns inget annat sätt att få evigt liv än genom Jesus. Han är vägen. Därför gör man allt för att leva med Jesus. Med Honom blir perspektiven annorlunda. Det är med Jesus vi inte behöver känna oro. Vi vet att Han alltid är med oss, att Han älskar oss och att Han gör allt för att vi skall få komma till den plats som är avsedd för oss. ”Känn ingen oro. Tro på Gud, och tro på mig. I min faders hus finns många rum. Skulle jag annars säga att jag går bort för att bereda plats för er?”

AMEN

6 maj

Joh 13:31-35

DEN FÖRHÄRLIGANDE KÄRLEKEN

Jesus var med sina lärjungar i den övre salen kvällen före sin död på korset. Judas hade precis gått då Jesus sa: ”Nu har Människosonen förhärligats”. Jesus brukade kalla sig själv för ”Människosonen”, en benämning hämtat från Gamla Testamentet. Men när han sa att han i detta ögonblick förhärligats, vad menade han med det? ”Förhärligande”, ”härlighet” och ”ära”, på grek. ”doxa”, innebär allt det som har med Gud att göra. Jesus skulle nu återfå sin härlighet med Gud. Men han skulle få det genom att lida och dö och ta på sig straffet för ondskan i människornas ställe. Att Jesus uppstod från de döda var kvittot, beviset på att straffet var verkställt. Genom Jesus blev det möjligt för oss att få evigt liv. Sådan var Guds vilja som Jesus följt. Därför blev Han förhärligad och fick sitta på Guds högra sida i evighet.

Istället för att döma världen hade Gud stigit ned på jorden i Jesu gestalt och tagit Guds dom på sig. Varför Jesus tog på sig detta berodde på att Gud älskade människan så mycket och ville ge henne möjlighet att få komma och vara med Honom i kärlek för alltid. Det här betyder att när vi tar emot Jesus i våra liv får vi del av hans härlighet, hans seger över ondskan, hans eviga liv och därför få vara Hans egna i kärlek, för alltid hos Gud.

Nu skulle Jesus gå in i det lidande och den död som skulle förhärliga honom. Det skulle i sin tur innebära att lärjungarna lämnades kvar i världen för att gå ut och göra alla folk till Jesu lärjungar. Men Jesus skulle inte lämna dem ensamma. Han ger dem en grundläggande regel för deras liv i världen. Han säger: ”Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra. Så som jag har älskat er skall också ni älska varandra. Alla skall förstå att ni är mina lärjungar om ni visar varandra kärlek.” Kärleken är alltså den grundläggande regeln för våra liv på jorden. Inte kärleken som söker sitt eget, utan den kärlek som ger allt och gör allt för andra. Den utåtgivande kärleken. Det var den kärlek Jesus visade när han kunde överge sin härlighet och komma ner till denna världen och dela mänsklighetens lidanden. Det var den kärlek som gjorde att han tog vårt straff på sig och dog i vårt ställe och så vann seger över synden, döden och djävulen. Det är den kärlek Jesus ger oss också idag så att vi skall älska varandra och visa varandra kärlek. Inte tänka först och främst på sitt eget bästa utan på sin nästas. Det här klarar vi inte av själva, våra hjärtan är inte så rena som vi skulle vilja. Vi behöver hjälp. Därför måste vi ständigt, i denna världen, leva tillsammans med Jesus. Ta emot honom varje dag genom Guds Ord, varje vecka i den Heliga Nattvarden och låta den Helige Ande leda oss i den kärlek som inte världen kan ge.

AMEN

7 maj

Jes 54:7-10

EN KORT TID

Det var kvällen innan korsfästelsen och Jesus satt med sina lärjungar i den övre salen och undervisade som han brukade. Precis som den tidens lärare upprepade Jesus det som var väsentligt. Han sa: "En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni skall se mig igen". Det var den korta tiden som Jesus skulle ligga i graven, som han talade om först. Han skulle dö och lämna sina lärjungar. Men Han skulle komma tillbaka. Så talade Han om ännu en kort tid när de skulle vara tillsammans i fyrtio dagar innan Han skulle lämna dem igen. Den första korta tiden skulle vara svår för dem, som "när en kvinna skall föda, har hon det svårt." Men Jesus skulle uppstå och den svåra korta stunden skulle vändas i glädje "när hon har fött sitt barn, minns hon inte längre sina plågor i glädjen över att en människa fötts till världen." Så kom också att ske. De fick uppleva en fasansfull tid i väntan på Jesu uppståndelse, som de i den stunden inte ens vågade tro skulle ske. När det skedde, blev glädjen översvallande och alla plågor glömda. I glädje och återupprättade kunde de vandra med Jesus de fyrtio dagarna innan Han lämnade dem igen.

Men det finns en betydelse till. Den tidens sätt att upprepa betydde att det fanns en dubbel tydning i det Jesus sa om en kort tid. När Jesus lämnade sina lärjungar var också det en kort tid innan Han skulle återvända på Pingstdagen och vara med dem, genom den Helige Ande, en kort tid till tidens slut. Det har gått tvåtusen år sedan dess och vi kanske inte tycker att det är en kort tid. Men i Guds perspektiv är det kort tid. Han som har evigheten som spektrum, för Honom är tvåtusen år endast en uns av tidsrymden.

Dessa ting föranleder oss att tänka efter. Vissa menar att de kan vänta med att söka Gud och ägna sig åt religiösa ting. En dåraktig tanke! Vem vet hur kort tid någon enda av oss har kvar. Vem vet när den yttersta dagen är inne. Då är det försent att söka Herren och vinna evigt liv! Låt oss därför ta vara på Jesus ord om den korta tiden då vi får se Honom igen. Det innebär att det väsentliga är inte om det dröjer innan Jesus kommer för att döma världen eller om det dröjer innan vår dödsdag är inne. Det väsentliga är att vi idag kan se Jesus, upptäcka Honom, leva med Honom och ta emot det som endast Han kan ge: evigt liv. Det liv som inte består en kort tid utan för alltid, när vi håller oss till Honom som är det eviga livet.

AMEN

8 maj

1 Thess 5:9-11

VAD ÄR JESUS BRA FÖR?

I vår tid är vi vana att ta för oss av verkligheten. Vi har en hög standard, vi har en större mängd av rättvisa och möjligheter att genomföra saker som vi vill ha det jämfört med många andra länder. Visst kan det bli bättre, men också sämre. Men det väsentliga här är att vi har fått in en vana att kunna ha möjlighet att välja och vraka och ta del av det vi anser vara bäst för oss själva. När då frågan kommer vad Jesus skall vara bra för, blir detta en del av vår verklighet. Har vi verkligen behov av Jesus? Är Jesus något som vi verkligen behöver? Frågan avgörs oftast när man kommer in i situationer där det blir tydligt att man har behov av Jesus och där försöka söka efter att bli omvänd och börja leva med Jesus.

Men Jesus är inte ett behov som vi skall tillfredställa oss själva med, även om vissa anser det. Lärjungarna hade varit med Jesus under en längre tid och insåg det här. Men för oss som inte har haft samma möjlighet blir Jesu ord väldigt viktiga när Han säger: "Jag är vägen, sanningen och livet." Vad är Jesus bra för?

Jesus är livet. Det viktigaste vi har är gratis. Livet är gratis, vi har fått det till låns under några år på jorden. Vi vet att vi kan leva våra liv utan Jesus. Det går för många alldeles utmärkt. Men en sak kan vi aldrig förmå och det är att behålla livet. Varför då? Jo, därför att livet är Jesus.

Under våra jordeliv får vi leva som vi vill, om vi vill och hur vi vill. Men livet är Jesus. Han har lånat ut det för vår korta jordevandring. En dag är lånet slut och frågan är då om vi får behålla livet. För Jesus vill inte att Hans liv skall vara skilt från Honom, men samtidigt kan Han inte vara ett med det liv som har del av det onda. Därför måste vi lämna all det som inte hör livet med Jesus till: synden. Det var synden som Jesus betalade för på korset för att vi skulle kunna få behålla livet. Därför är det till Jesus vi måste komma för att få förlåtelse för synden. Det är med Jesus vi måste leva för att få del av livet. Det är Jesus vi måste våga lita på för att förstå vad som är den sanna verkligheten. Vi har rätt att låta bli Jesus, men då går vi miste om livet.

För Jesus är vägen som leder till livet. Genom Honom och när vi lever med Honom förstår vi också att det är sant. "Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig." Vad är Jesus bra för? Han är bra för att vi skall få behålla våra liv.

AMEN

9 maj

Joh 16:16-22

HOPPLÖSA DAGAR

Jesus satt med sina lärjungar kvällen innan korsfästelsen och sa: "En kort tid och ni ser mig inte längre, ännu en kort tid och ni skall se mig igen". Det var den korta tiden som Jesus skulle ligga i graven, som han talade om först. Han skulle dö och lämna sina lärjungar. De skulle gråta och klaga medan världen skulle glädja sig. De skulle sörja, men deras sorg skulle vändas i glädje när Jesus på tredje dagen skulle uppstå igen ifrån de döda.

Många gånger kan det se hopplöst ut i våra liv. Hopplösa dagar har vi alla. Vissa mer än andra. Vissa orkar inte med och gör slut på sig, medan andra kämpar på. Men en sak är alltid säker och gäller för alla i alla situationer och det är orden Jesus säger till sina lärjungar: "Ni kommer att sörja, men er sorg skall vändas i glädje." Det finns nämligen, i denna världen, ingenting som är helt hopplöst. Varför då? Jo, därför att bakom varje hörn av sorg, bestörtning, misslyckande och svek finns Gud själv. Inte ens döden är hopplös för Gud. Därför finns det aldrig någon som helst anledning att ge upp eller ta livet av sig. Även om allt ser hopplöst ut har Gud alltid, alltid och åter alltid en utväg. Många tusen hopplösa stunder (jag har själv varit med om en del), när allting ser mörkt ut, alla vägar är tilltäppta, ingen lösning av problemen finns en glimt av. Då händer det något som vänder upp och ner på allt det hopplösa. Och det gäller att inte glömma bort hur Gud ofta gör. Han låter oss ofta få uppleva det mörkaste mörka, innan Han går in och löser hela problemet. Jag minns hur jag vandrade i mörkaste problem och inte kunde se någon lösning. Jag bad Herren att hjälpa mig, men ingenting hände. Jag sa till Herren att jag inte orkar mer och sa att nu får Du, Gud ta hand om det, jag struntar i det. Jag tyckte inte att det hände någonting, men en sak märkte jag. Det blev aldrig värre. Gud prövar ju oss aldrig över vår förmåga. Jag tyckte fortfarande inte att någon särskilt hade hänt, men när jag en dag började fundera, förstod jag plötsligt att Gud hade ordnat upp allt åt mig. Inte som jag ville ha det ordnat, men ordnat var det. Ingenting är omöjligt för Gud. Nu vet jag det och egentligen visste jag det innan. Det finns alltså aldrig anledning att ge upp vad som än händer, vad man än drabbas av. Gud finns där bakom hörnet med alla problemens lösning och till sist inser man att den slutliga problemlösningen har Gud också i sin hand. Det finns evigt liv genom tron på Jesus Kristus. Inte ens dödens problem är problem för Gud.

AMEN

10 maj

Fil 4:4-6

INGEN SKALL TA ER GLÄDJE IFRÅN ER

Människor idag verkar tro att det är tråkigt att vara kristen, tråkigt med kyrkan och tråkigt med det kyrkliga. Visst är det lätt att få den uppfattningen och kyrkan själv har nog stor del av skulden till att den uppfattningen finns idag. Men när vi ser på de första kristna, när vi läser Bibeln ser man klart och tydligt att det är precis tvärtom.

När Jesus håller sitt avskedstal sammanfattar Han och säger: ”Detta har jag sagt till er för att min glädje skall vara i er och er glädje bli fullkomlig.” Detta är ju inte klokt! Jesus skulle lida och dö och berättar för sina lärjungar att nu är det dags för dem att få en fullkomlig glädje. Sen säger Han att de inte får den med detsamma utan efter en tid då Han kommer tillbaka igen. Så kom också att ske. Och vi kan se i Bibeln vilken fantastisk glädje de fick vara med om. Men det var ingen vanlig mänsklig glädje, det var något ännu mycket bättre, det var den gudomliga glädjen som Herren ger och som man bara kan få uppleva när man tar emot Jesus i sitt liv.

Paulus skrev så här: ”Gläd er alltid i Herren. Än en gång vill jag säga: gläd er. Låt alla människor se hur fördragsamma ni är. Herren är nära.” Vilka underbara ord. Och vi förstår av detta brev att det verkligen var så. Det var inte bara tröstord eller ett försök att gjuta olja i såren, det var en sann glädje därför att det var en glädje i Herren. Det är nog det man själv får uppleva som så underbart och som gör att jag vet att jag aldrig kommer att överge min Herre. Han ger mig en sådan underbar glädje. Jag kan inte låta bli att vara glad. Inte alltid så det syns utåt, inte alltid att man inte samtidigt kan uppleva sorger, besvikelser, motgångar och allt annat elände. Nej, men det är en glädje som bär mig igenom allt det svåra. Det är en glädje som inte beror på hur jag själv har det eller hur jag själv är eftersom det är en glädje som jag får ta emot som en gåva från Herren. Det är Herrens glädje. Och något som jag alltid tycker är så underbart när jag träffar människor som tagit emot Jesus i sina hjärtan, är att de alltid ser så underbart glada ut mot vad de gjorde tidigare. De får en frid och kärlek och glädje att man bara blir ännu gladare när man är tillsammans.

I Bibeln ser vi att det här med glädjen är viktigt. När Paulus räknar upp vad församlingen skall göra börjar han med: ”Var alltid glada!” Men hur kan man vara glad ständigt? Jo, det beror på Herren. Det är Herrens glädje som skall fylla våra hjärtan så att vi helt enkelt inte kan låta bli att vara glada. Och Herrens glädje är där Herren är. När Herren är mitt liv kan ingen ta glädjen ifrån mig.

AMEN

11 maj

Joh 17:9-17

I VÄRLDEN MEN INTE AV VÄRLDEN

Det var kvällen innan Jesu död på korset. Jesus och hans lärjungar hade firat påskmåltiden tillsammans. Nattvarden hade instiftats, Judas hade gått iväg för att förråda Jesus och lärjungarna hade fått en sista undervisning. Nu, innan de gick iväg till den andra sidan av Kidrondalen där Getsemane trädgård låg, bad Jesus bland annat: ”Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen, utan att du skall bevara dem för det onda.” Jesus bad att lärjungarna skulle leva kvar i världen trots att de inte skulle komma att tillhöra världen. Jesus skulle segra över denna världens ondska och ge sina lärjungar i alla tider del av den segern.

Det här betyder att var och en som tar emot Jesus inte längre tillhör den här världen. Samtidigt skall vi vara kvar i världen tills dess Gud kallar oss att komma hem till sig. Vi skall alltså leva i världen, dela alla dess villkor och få ta del av det världen ger men samtidigt leva med Gud genom Jesus Kristus. Att kunna leva i världen men inte av världen är därför möjligt för oss först genom att vi tar emot Jesus som vår Herre och sätter Honom först i allt. När Jesus talar om ”världen” så menar han det onda som finns i världen och som inte är enligt Guds vilja. För allt som finns i världen är inte av ondo eftersom vår jord är skapad av Gud. Men det är det onda som finns i världen som vi inte skall leva av. Det skall vi ta avstånd ifrån och bekämpa. När lever i världen och inte av världen betyder det flera saker:

1. Frihet. Vi behöver inte följa några trender eller populära åsikter för att bli accepterade och lyckliga. I Jesus har vi allt vi behöver. Frihet till att göra det goda.
2. Sanning. Jesus är sanningen. I Jesus har vi allt vi behöver för att bekämpa ondskans alla krafter och i kärlek, med godhet och frid i sinnet, göra det goda.
3. Jesus som Herre. Vi behöver inte göra oss bekymmer och oroa oss. Vi behöver inte kämpa på egen hand och i ensamhet försöka att klara av allting. Jesus, vår Herre, ger oss kraften, makten och kärleken nog till att göra det goda.
4. Kärlek. Kärleken som kommer från Gud är grunden för hela tillvaron. Det är brist på kärlek som skapar krig och hat, orättvisor, förakt och ojämlikhet. När vi lever med Jesus får vi del av den kärleken som gör det till en självklarhet för oss att göra det goda.

Detta är att leva i världen men inte av världen.

AMEN

12 maj

Joh 16:5-11

DET ÄR FÖR ERT BÄSTA SOM JAG LÄMNAR ER

När vi idag hör Jesus säga: "Det är för ert bästa som jag lämnar er" undrar man: varför då? Vore det inte bättre att Han stannade kvar?

Det var för lärjungarnas skull som Jesus lämnade dem. Han hade förberett dem ganska noga. Hans avsikt hade hela tiden varit den att Han skulle lämna dem. Orsaken till det var: "Om jag inte lämnar er, kommer inte Hjälparen till er". Hjälparen är den Helige Ande. Det var alltså bättre för lärjungarna att den Helige Ande kom än att Jesus var kvar.

Jesus berättade vid flera tillfällen att Han skulle komma att vara nära sina lärjungar alltid och alla dagar. Tack vare att Jesus lämnade denna världen kunde Han komma tillbaka genom den Helige Ande och kunna vara överallt på samma gång. Han skulle kunna komma för att bo i oss så att våra kroppar kan vara den byggnad han vill bo i. Paulus skriver: "Förstår ni inte att ni är Guds tempel och att Guds Ande bor i er?" och "men jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig." Tack vare att Jesus lämnade denna världen kunde Han, genom den Helige Ande, vara Guds Ord som vi kan ta emot när vi läser Bibeln och kommer till kyrkans gudstjänster.

Tack vare att Jesus lämnade denna världen kunde Han, genom den Helige Ande, vara med oss när vi ber och är tillsammans. Som Jesus säger: "Ty där två eller tre är samlade i mitt namn är jag mitt ibland dem".

Om Jesus inte lämnat denna världen hade inte Hjälparen kommit och då hade vi inte kunnat ta emot Jesus, levt med Jesus eller varit kristna över huvudtaget. Det var för vårt bästa som han lämnade oss, annars hade inte Hjälparen kommit till oss.

Genom den Helige Ande bor Jesus i våra hjärtan, vi kan ibland känna Hans närvaro, vi får en känsla för vad som är rätt och fel, vi får en förnyad kärlek till Gud och våra medmänniskor, vi får en glädje som inget i denna världen kan ge och en frid som inte kan återfinnas någonstans på denna jorden. Allt det som lärjungarna var med om tillsammans med Jesus kan vi få uppleva idag också. Genom Bibeln och genom prästernas förkunnelse blir Guds Ord förkunnat idag till oss precis som Jesus förkunnade Guds Ord till folket på den tiden. Genom bönen kan under och helbrägdagörelse ske, onda andar kan drivas ut allt enligt Jesu ord och allt såsom det var när Jesus gick här på jorden med sina lärjungar.

AMEN

13 maj

Joh 15:10-17

KÄRLEKENS BINDANDE VILLKOR

Jesus sa till sina lärjungar att Han var vinstocken och de var grenarna. Han sa att de som grenar inte kan bära frukt om de inte sitter fast i stocken. Det som håller dem fasta är kärleken. Jesus sa vidare: "Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek." Detta är kärlekens bindande villkor: att hålla Guds bud.

I vår tid har vi så svårt att förstå det här. Vi tror ju att kärleken är fri, att den som älskar inte kan skada sina medmänniskor, att kärleken är villkorslös. Men sådan är inte kärleken, tack och lov. Kärleken vägrar låta sig vara obestämd. Den tar bestämt avstånd från allt som är ont, från allt som kan skada medmänniskan. Hur skall vi veta om vi handlar i kärlek och när vi inte gör det? Så fullkomliga i kärleken kan vi aldrig bli att vi inte behöver få kunskap om det. Svaret är ganska enkelt. Det de tio Guds bud talar om är helt enkelt svaret på vad kärleken är. Det är detta Jesus menar när Han säger: "Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek." Tar vi det konkret blir det så här (buden är något förkortade)

1:a budet *Du skall inga andra gudar ha jämte mig* - älska Gud först och främst.

2:a budet *Du skall inte missbruka Guds namn* - den man älskar talar man väl om.

3:e budet *Tänk på vilodagen, så att du helgar den* - älskar man varandra vill man träffas.

4:e budet *Hedra din fader och din moder* - någon älskar dig, visa dem din kärlek.

5:e budet *Du skall inte dräpa* - man kan inte skada den man älskar.

6:e budet *Du skall inte begå äktenskapsbrott* - man kan inte låta bli att hålla sig till den man älskar.

7:e budet *Du skall inte stjäla* - den man älskar vill man ge till, inte ta av.

8:e budet *Du skall inte bära falskt vittnesbörd* - man kan aldrig ljuga för den man älskar.

9:e och 10:e budet *Du skall inte ha begärelse* - man har inte ögon för någon annan än den man älskar.

Sammanfattningen lyder: *"Älska Herren av hela ditt hjärta och din nästa som dig själv."*

Detta är kärlekens bindande villkor: "Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek."

AMEN

14 maj

Psalt 98:1-8

FÅ GLÄDJE

Att få vara glad är något underbart. Det är en av de frukter som Gud vill att vi skall ha i våra liv. Men ofta anklagas kyrkan av att vara allt annat än glad och man kan fråga sig varför. Men för att fundera lite över detta måste man först ha reda på vad orsaken till glädjen är.

När Jesus bad för sina lärjungar kvällen innan sin död på korset, bad han: "Nu kommer jag till dig, men detta säger jag med jag är i världen, för att de skall få min glädje helt och fullt." Varför bad Jesus så? Han skulle få vara med om det mest fruktansvärda som tänkas kan, ändå talade han om glädje. Varför? Jo, glädje är egentligen när man får något som är gott, något som överensstämmer med det man vill, önskar sig och hoppas på. Det är alltid något gott man blir glad över. Skadeglädje är något annat som inte ingår i detta ämne. Glädjen hör ihop med något som är gott och som man får del av oavsett om man har kämpat för det eller inte.

Det goda Jesus skulle ge var det godaste av allt. Han skulle ordna så att vi människor skulle kunna få del av allt det fullkomligt goda som endast Gud hade. Genom Jesus skulle det bli till en gåva för alla som vill ta emot. Därför fanns det anledning till glädje, trots att vägen dit gick genom lidande och döden på ett kors.

I kyrkan har vi del av denna enorma glädje. Men det är inte en glädje som vi måste visa upp, även om det vore det bästa. Vi behöver nämligen inte göra något för att få glädjen eftersom vi redan har den. Detta har människor som inte har del av kyrkans glädje, så svårt att förstå. De måste göra sig glada för att kunna vara glad. Dra någon rolig historia, göra något som de längtat efter och när det blir uppfyllt blir de glada. Men det är en glädje som alltid går över, den måste ständigt ersättas på nytt. Vissa vill så mycket glädje som de inte klarar av att ordna fram, så de tar till tillfälliga hjälpmedel genom alkohol och andra droger. Men det blir bara glädje för en kort stund och den är dessutom ofta förfalskad.

Men en kristen behöver inte göra sig glad. Han eller hon har nämligen glädjen inom sig. Det innebär inte att man inte kan ta del av tillfälliga glädjeyttringar och uppleva samma tillfälliga glädjesprång som alla andra. Sådan glädje gäller ju för alla människor på samma sätt. Alla bli vi glada om vi vinner på lotteri eller får en vän för livet. Det är en glädje som kan vara kort som lång. Men glädjen som vi får av Jesus är alltid beständig när vi lever med Honom, därför att det är glädjen över att få ha evigt liv, få del av allt det underbara som bara finns hos Jesus.

Det är allt annat än tråkigt att vara en kristen. Något underbarare finns inte. Det enda som i så fall saknas är nog att vi tyvärr så ofta är så dåliga på att visa den härliga och underbara glädjen vi har i Jesus. Men glädjen finns där, för där finns Han som kallas för Glädjens Herre, Jesus Kristus.

AMEN

15 maj

Joh 15:10-17

NI SKALL ÄLSKA VARANDRA

Kan man befalla kärleken? Man talar om kärleken som något man inte kan styra hur som helst. "Kärleken kommer och kärleken går, ingen kan tyda dess lagar" skriver Nils Ferlin. Ändå är det just det som Jesus gör. Jesus säger: "Mitt bud är detta: att ni skall älska varandra så som jag har älskat er." Men vår uppfattning är ju att kärleken är fri och lever sitt eget liv. Problemet som Jesus pekar på är att vi glömmer bort att kärleken faktiskt har bestämda sidor som aldrig ändras. Friheten har ett pris, kärleken likaså. Skall man se djupare in i begreppen måste man först se vari grunden består. Grunden för kärleken är Gud själv. Gud är kärleken. Det vi får av kärleken är endast delar av den. Vårt problem är att förvalta kärleken som en gåva från Gud. Det handlar inte om att ha kärlek eller inte eller hur mycket kärlek man har. Det handlar om att vårda sig om kärleken som man faktiskt får ta emot av Gud om man vill. På så sätt är kärleken frivillig. Du får säga nej till kärleken. Men säger du ja måste du vara beredd på att förvalta kärleken, annars går du miste om den. Detta är vad Jesus menar när han säger: "Om ni håller mina bud, blir ni kvar i min kärlek." Det handlar inte om att hålla buden för att få kärlek. Kärleken får vi alltid. Gud slösar sin kärlek över oss. Det handlar om vad vi gör med den kärlek som vi får så att vi inte vänder den ryggen. Vi får kärlek för att vi skall älska våra medmänniskor. Därför är det inte problem för oss att tycka om våra medmänniskor. Problem blir det när vi bryter mot kärlekens villkor. När vi slarvar med vårt ansvar för kärleken och inte tycker det är viktigt att vårda kärleken. När man säger något ont om sin medmänniska, missköter man ett av kärlekens villkor som finns beskrivet för oss i 8:e budet, "Du skall inte bära falskt vittnesbörd mot din nästa". När man stjäl, missköter man ett annat av kärlekens villkor som finns beskrivet i 7:e budet, "Du skall inte stjäla". Men om man tar ansvar för kärleken genom att visa varandra respekt, omtanke, vänskap och beredskap att göra allt gott för sina medmänniskor. Då får kärleken man har fått den näring och värme den behöver och vi får uppleva att vi får mer av kärleken för att göra ännu mer gott. Därför ger Jesus oss en befallning, inte för att vi skall få kärlek, kärleken får vi ständigt, utan för att vi skall öppna oss och ta emot kärleken. Till det behöver vi ofta höra en befallning såsom Jesus ger oss: "Detta befaller jag er: att ni skall älska varandra."

AMEN

16 maj

Joh 17:9-17

FÖRHÄRLIGAD GENOM ANDRA

Innan Jesus och hans lärjungar går ut till örtagården ber Jesus en lång bön. Han ber den högt som han alltid gjorde och Johannes tecknade så småningom ned huvuddragen i bönen som vi kallar för "Jesu översteprästerliga förbön". I denna bön ber Jesus: "jag har förhärligats genom dem". Det är lärjungarna Jesus ber för. De skulle få uppgiften att föra Jesu fullbordade verk ut över hela världen. Men vad menade Jesus med att han hade förhärligats genom dem? För att förstå det måste vi inse vad förhärliga betyder. Förhärliga handlar om att visa vem Gud verkligen är. Gud är den härlige, den fullkomliga kärleken, glädjen, godheten. Inget ont finns hos honom, allt som är underbart är Gud. Jesus bad först om att han hade förhärligat Gud på jorden genom att fullborda Guds verk. Jesus hade förhärligat Gud. Det Jesus nu talade om var hur han själv blivit förhärligad. Det hade lärjungarna gjort genom att de hade bekänt Jesus som Herre och Frälsare. Det var han verkligen, men utan deras bekännelse skulle Guds verk vara till intet. Om ingen tagit emot Guds verk genom allt det Jesus gjort och skulle komma att göra, då hade inte Gud blivit förhärligad. Då hade Guds verk att rädda mänskligheten blivit om intet och ingen människa skulle kunna få det eviga liv Jesus skulle vinna åt alla. Gud hade fått behålla sin härlighet men inte kunnat bli förhärligad eftersom ingen människa skulle finnas att förhärliga honom. Därför var den bön Jesus bad för sina lärjungar viktig. Nu skulle han lida, dö, uppstå och återvända förhärligad till himmelen och Guds härlighet. Och Guds förhärligande på jorden skulle ske genom lärjungarna i kommande tider. Och det blev så.
Idag är det upp till oss att förhärliga Gud på jorden. Vi gör det genom att hålla fast vid Guds Ord, genom att visa kärlek, uppmuntran och glädje. Vi gör det genom att fortsätta leda människor till tron på Jesus och därmed möjligheten att få evigt liv.
AMEN

17 maj

Matt 6:5-8

BÖN ÄR HJÄRTATS SAMTAL MED GUD

Varför behöver vi samtala med Gud? Jesus säger ju: ”Er Fader vet vad ni behöver redan innan ni har bett Honom om det.” Gud vet vad vi behöver, men det betyder inte att Han ger oss av det om vi inte ber. Förhållandet mellan oss och Gud är ett hjärteförhållande. Ett hjärteförhållande är ett förhållande där man av kärlek inte kan låta bli att ständigt ha kontakt med varandra. Därför har Gud inrättat bönen för vår skull, så att vår kontakt med Honom aldrig behöver bli bruten. Gud är aldrig långt borta från oss och genom bönen kan också vi vara nära Honom. Vi når Honom ständigt var vi än är och Han är alltid beredd att lyssna och svara på våra böner. Ibland håller Han med oss och ger det vi ber om. Ibland håller Han inte med utan pekar på andra vägar som är bättre för oss. Ibland får vi tåligt vänta på svar. Men till slut kommer Han alltid till vår hjälp och vi prisar och tackar Honom för det.

Vårt böneförhållande till Gud är så underbart därför att det är ett hjärteförhållande. Gud lyssnar till våra hjärtans böner. Det betyder inte att vi inte skall be med tankar och ord. Tvärtom. Det hjärtat är fullt av det talar munnen. Jesus protesterade mot ett sådant böneförhållande där man bad med ord som inte hade någon grund i hjärtat. Ord utan hjärta. Om man med sin mun rabblar böner om att ge Gud äran, men i sitt hjärta endast är inriktad på att få äran själv, då är det som Jesus säger: ”tomma ord som hedningarna”. Vad vi har i våra hjärtan är fördolt för människor, men inte för Gud. Därför hjälper det oss inte om vi inför Gud ber vackra och stiliga böner med vår mun om vårt hjärta döljer något annat.

Visst kan man upprepa sig och be långa böner. Visst kan man be skrivna böner. Jesus bad ofta så själv. Han använde ofta Psaltarens psalmer i sina böner. Och det står i att Jesus i Getsemane gick tillbaka och bad samma bön. Det är nämligen inte hur bönen är utformad eller hur lång bönen är, som betyder något, utan om det är ett hjärtats samtal med Gud.

Bön är hjärtats samtal med Gud. Ett hjärta som Han utforskar och som Helig Ande vet att fylla med böner. För också i vårt hjärtas samtal med Gud är vi beroende av den Helige Ande, eftersom vi inte vet hur vår bön egentligen bör vara. Men det vet den Helige Ande som gör vår bön till ett hjärtats samtal med Gud.

AMEN

18 maj

Joh 16:23-33

BE, OCH NI SKALL FÅ

Jesus sa till sina lärjungar: "Sannerligen, jag säger er: vad ni ber Fadern om i mitt namn, det skall han ge er. Ännu har ni inte bett om något i mitt namn. Be, och ni skall få, så att er glädje blir fullkomlig."

Bönesvar är något som vi alla vill ha. Tänk om man kunde be om vad som helst och få det! Det är ju bättre än anden i lampan där önskningarna bara är tre. Men vi ser av vår egen och andras erfarenhet att vi inte alltid får det vi ber om. Stämmer det då inte som Jesus säger: "Be, och ni skall få"? Om det Jesus säger stämmer, var finns felet?

Felet finns hos oss. Vi glömmer ofta bort att bönen inte är en automat där vi stoppar in böner och får ut det vi vill. Bönen är inte en begäran. Bönen är inte till för att vi skall tala om för Gud vad vi vill ha och vad vi tycker att vi behöver. Det vet Gud redan om och Han har omsorg om oss och ger oss av det vi behöver om vi bara tar emot det och har tålamod nog att invänta det. Men tyvärr vill vi ofta ha mer än vi behöver. Orsaken till det är flera, men en är att vi har en inre känsla för hur det kommer att vara i himlen där allt kommer att vara fullkomligt och i överflöd. Men under våra liv på jorden är villkoren annorlunda. Här är det viktigaste för oss att vi söker det som är evigt så att vi faktiskt en dag kan få komma till himlen. Trots det blir ofta vår bön en begäran för att vi skall få uppleva himmelriket redan här och nu. Så vill inte Gud att det skall vara. Han har redan förberett en plats åt oss i himlen och är beredd att ge oss den om vi vill ta emot den genom tron på Jesus Kristus, som är den enda möjligheten för oss att få den.

Här på jorden har Gud gett oss bönen för att vi skall kunna leva i Jesu namn, alltså leva tillsammans med Jesus. Bönen är därför i första hand en gemenskap med Jesus där vi i våra böner får ha en öppen och kärleksfull gemenskap med Honom.

Men skall man då be om saker och ting? Ja, det skall man göra. Bönen skall inte formas efter vad vi tror oss kunna få, utan formas i kärlek till vår allra bästa vän: Jesus. En vän är någon som man kan tala med allt om, be om hjälp med allt, be om vad som helst, berätta om vad som helst och veta att det stannar där och att Han, som är min bästa vän, vill ge mig allt det jag vill. Men vänskapen är sådan att den inte kräver att jag skall få det jag ber om. Det är med glädje jag tar emot mer än jag ens vågar tro när jag ber min vän Jesus om något, men det viktigaste är att vår vänskap och kärlek skall bestå och vara det viktigaste.

AMEN

19 maj

Kol 2:1-15

ALL MAKT ÅT JESUS

På Kristi Himmelfärds dag läser vi att Jesus säger: "Åt mig har getts all makt i himlen och på jorden." Men man kan undra hur det ligger till med den saken när man ser ut över världen. Här finns så mycket elände, så mycken orättvisa, så många krig, hat, förtryck och tortyr att man kan undra hur kärlekens Herre använder sig av sin makt. Vi har svårt att förstå det här och det är kanske inte så konstigt eftersom vi lever med en bild av att Gud antingen gör något eller så låter Han bli. Denna uppfattning bygger på att vi så gärna vill se att det görs något och vi kan inte inse allt det underbara som Gud faktiskt gör hela tiden. Men Gud använder sig inte av sin makt för att styra oss och göra oss till slavar. Han använder sin makt för att, utan att tvinga oss, få oss att göra det goda. Vi ser trots allt ont i världen att så mycket gott sker. Tidningar, radio och tv talar inte så mycket om det. Men det förkommer enorma uppoffrande, en enorm givmildhet och en enorm osjälviskhet i världen, mitt i allt detta hat och all denna ondska.

Varför har Gud valt att använda sin kraft så här och inte göra ett riktigt grabbatag mot all ondska i världen? Det beror på Guds kärlek. Han kan göra det, men då måste Han tvinga oss och tvång finns inte i kärleken. Gud är kärlek där för gör Han inte så. I stället vill han lära oss vad vi skall göra för att göra det goda i världen. Om vi följer Hans bud, så blir det gott. Håller vi 5: e budet blir det inga krig, ingen tortyr, ingen misshandel, ingen mobbning, inga mord. Håller vi 5: e budet? Inte i stora delar av världen. Gör vi det i Sverige?

Jesus har all makt, men Han använder sig av den i kärlek. Det är som en diktator som har all makt i sitt land. Han kan tvinga alla att lyssna till klassisk musik därför att han själv älskar sådan musik. Men hans fru avskyr det. Han älskar din hustru, så trots sin makt avstår han på grund av sin kärlek till sin hustru.

Jesus har all makt, men Han använder sig av den i kärlek.

AMEN

20 maj

Luk 24:49-53

KRAFT FRÅN HÖJDEN

När Jesus återvände till himlen lovade han sina lärjungar att de skulle bli rustade med kraft från höjden. Det var Helig Ande som Jesus talade om och som han hade lovat att sända. Han hade också sagt att lärjungarna skulle vittna om Honom ända till jordens yttersta gräns. Med den Helige Ande skulle det bli möjligt. Man kan tycka det är märkligt att Jesus lämnade sina lärjungar när de verkade behöva Honom som bäst. Det var ju nu som Jesu fullbordade verk skulle föras ut och Jesus själv skulle inte gå före sina lärjungar och vara den nya tidens ledare. Han lämnade dem. Så såg det i alla fall ut och ingen av lärjungarna verkade fundera över det märkliga i det hela. Nu skulle de ta över. Ingen protesterade eller verkade tveka. De vände istället tillbaka till Jerusalem i stor glädje och prisade Gud varje dag i templet.

Jesus hade undervisat om vad som skulle ske. Vi har ju inte all Jesu undervisning i evangelierna så för oss kan det synas vara en märklig situation. Lärjungarna hade fått förstå att Jesus lämnade dem för att komma tillbaka till dem på ett annat sätt och vara hos dem. I en ny form av tillvaro skulle Han vara hos dem alla dagar till tidens slut. Det skulle ske genom att den Helige Ande skulle ta sin boning i dem. Genom Helig Ande skulle Jesus komma till dem och bo i dem. Det skulle bli något helt nytt. En ny tid skulle börja, kyrkans tid, då Jesus inte skulle vara med sina lärjungar på ett synligt sätt, utan Han skulle bo i sina lärjungar och de skulle bära den frukt Jesus gjorde det möjligt för dem att bära. De skulle få kraft från höjden till detta och vi ser i apostlagärningarna att det var så det hände.

Idag är det samma situation för oss. Jesus bor i oss och verkar i oss på allt sätt. Men vi kan tycka att det inte händer så mycket av det som vi läser hände på apostlarnas tid. Men det gör det. Vi är kanske inte lika öppna för vad Gud verkar bland oss idag. Vi har vår tids förmåga att bortförklara allting som händer, vilket leder till att vi inte vågar lita på Gud och Hans underbara ting. Samtidigt finns det också i oss sådant som hindrar Gud att verka med oss, vår synd. Synd är allt som skiljer oss från Gud och som visar sig hos oss i både tankar, ord och gärningar. Därför är det oerhört betydelsefullt att vi lever med Jesus i ett förhållande byggt på förlåtelse och kärlek. Genom att vi överlämnar allt vårt eget till Herren och låter Honom verka genom oss skall också vi idag få uppleva det Jesus har lovat. Att vi skall få vara med om underbara ting genom att vi får kraft från höjden.

AMEN

21 maj

Joh 16:12-15

SANNINGENS ANDE

Jesus undervisade sina lärjungar den sista kvällen innan sin död på korset. Det var mycket Han hade undervisat om denna kväll, men nu var det snart dags att lämna sina lärjungar. Han skulle komma tillbaka till dem, men bara för en kort tid skulle han vara i deras direkta närhet. Jesus skulle återvända till himlen och istället sända ut den Helige Ande så att de och mänskligheten skulle kunna ta emot Guds rike i sina hjärtan genom tron. Det var om detta Jesus berättade för sina lärjungar. Han sa att de nu inte kunde ta emot mer av hans budskap utan de skulle vänta tills dess sanningens Ande kom för att vägleda dem med hela sanningen.

Det som menar med uttrycket ”sanningens Ande” är att Anden skall uppenbara Jesus Kristus. ”Han skall förhärliga mig, ty av mig skall han ta emot det han låter er veta.” Hela sanningen är fördold och uppenbarad i Kristus. Kristus är nyckeln till verkligheten, tillvaron, varför vi finns till, meningen med livet, vägen till evigt liv, glädjen, kärleken, lyckan, harmonin, friden och livet.

Det som gör att Jesus kallar den Helige Ande för ”sanningens Ande” är därför att Anden uppenbarar Honom som är vägen, sanningen och livet; vår Herre Jesus Kristus.

Anden uppenbarar Kristus på många sätt. Genom Anden är Kristus närvarande hos var och en av oss på jorden. Genom Anden kan Jesus bli en verklighet för alla människor. Genom Anden kan vi lära känna Jesus personligen och ta emot Jesus som Herre i våra liv. Genom Anden kan vi förstå evangeliet och Guds Ord. Tack vare Anden blir gudstjänsterna en upplevelse av glädje, harmoni och frid till uppbyggelse och kraft för oss alla som vill ta emot. Genom Anden blir syndernas förlåtelse en verklighet, så att vi också kan känna den härliga frid i att ha blivit av med all skuld och slippa skuldkänslorna som hör till det. Allt detta som Anden gör innebär att Jesus blir en levande verklighet för oss så att vi kan ta emot Honom i tro och leva våra liv med Honom som är vägen, sanningen och livet. Tack vare att Anden uppenbarar Jesus för oss, leder oss till Jesus och gör det möjligt för oss att lyssna till Jesus i Guds Ord och förstå och tala med Jesus i bönerna. Så kan vi uppleva och inse verklighetens innersta mening och känna en glädje, en kärlek och en frid som inte någonting i världen kan ge.

AMEN

22 maj

Joh 15:26-16:4

NI SKALL VITTNA

Jesus sa till sina lärjungar: "När Hjälparen kommer, som jag skall sända er från Fadern, sanningens ande, som utgår från Fadern, då skall han vittna om mig. Också ni skall vittna, ty ni har varit med mig från början."

Ibland får man frågan varför Jesus inte gör mer för att människor skall få veta att det är Han som är det eviga livet och att det endast är möjligt att få det genom att leva med Jesus.

För att svara på det måste vi inse att utgångspunkten är att Gud faktiskt vill att alla människor skall få evigt liv och att Han har ordnat möjligheten för det genom Jesus. Problemet är att Gud inte kan tvinga på oss det eviga livet. Det måste tas emot. Varför Gud inte tvingar beror på att Han är Kärleken och tvång finns inte i Kärleken. Skulle Gud tvinga blir kärleken något annat än vad den är. Då skulle Gud göra emot sig själv och då skulle Han inte längre vara Kärleken, allt skulle gå förlorat. Därför är det av högsta vikt att Gud inte tvingar och gör mer än vad Han faktiskt gör, även om Han förmår göra allt för att alla människor skall få evigt liv. Gränsen för vad Gud kan göra beror på skillnaden mellan tvång och fri vilja. Om Gud gör så att en människa får evigt liv av tvång, har det inte skett i kärlek och allt går förlorat. För så länge Gud är Kärleken kan Han aldrig tvinga någon ens att ta emot detta underbara: det eviga livet. Vi måste frivilligt ta emot det. Därför behövde lärjungarna vittna. Därför måste vi också idag tala om för människor om detta underbara som alla får ta emot. Att det är Jesus som är det eviga livet och att vi får ta emot det när vi tar emot Jesus och säger ”ja” till Honom.

Att vittna om Jesus får vi hjälp med så långt kärleken kan sträcka sig, men det är vi som måste vittna. Något annat sätt finns inte. Det finns en legend som handlar om att änglarna frågade Jesus, när han återvänt till himlen: "Om dina lärjungar inte bryr sig om att vittna så att människor kommer till tro, vad har du då för plan för hur människorna skall få evigt liv?" Jesus svarade: "Jag har ingen annan plan".

AMEN

23 maj

Luk 11:1-13

BÖNEN OM HELIG ANDE

När Jesus lär sina lärjungar att be gör Han klart för dem att Gud verkligen vill ge det bästa till sina lärjungar. Det bästa Gud kan ge är den Helige Ande. Vi kan nog tycka att det verkar vara konstigt att just den Helige Ande är det bästa man kan få av Gud. Men för att förstå vad fantastiskt det är med den Helige Ande måste man först förstå vem den Helige Ande är.

Den Helige Ande är Gud själv mitt ibland oss idag. Av Honom är allting, allting har kommit till av Honom och vad kan vara bättre och mer underbart än att få del av Honom som har skapat allting och håller allt i sin hand? Att Gud vill komma till oss i gestalt av den Helige Ande är för att Han inte bara vill vara nära oss som en personlig närvaro, utan Han vill också kunna var i oss, ge oss av sin kraft och kärlek, sin frid, godhet och glädje.

Den Helige Andes verk är att skapa liv, att förhärliga Kristus och att förena de troende.

Livet är en gåva av Gud, men det handlar inte om livsuppehållande funktioner utan om vad livet egentligen är. Att det skall vara fullt av kärlek och omsorg om varandra, frid, glädje och godhet. Man kan säga att den Helige Ande gör våra liv fyllda av kärlek så att våra ögon öppnas för att vilja göra gott för varandra, de öppnas för att motverka våld och hat. Den Helige Ande formar oss till frid och lugn, till respekt för varandra och vördnad inför Gud själv. Den Helige Ande vill göra Jesus till centrum i våra liv. Han vill att Jesus skall få vara det mest betydelsefulla för oss. Utan Jesus kan den Helige Ande inte verka med oss och göra det goda för oss som Gud vill göra. Därför är det oerhört viktigt att den Helige Ande öppnar våra hjärtan för att ta emot och leva med Jesus och att Jesus får bli och vara Herre i våra liv. Allt detta som den Helige Ande gör för oss och ger oss gör oss också motiverade till att bli ett i Herren till förnyelse och barnaskap hos Gud.

När vi ber om Helig Ande kommer alltså Gud själv till oss för att ge oss det bästa Han har: sig själv. Och Jesus säger att det är precis det som Gud vill göra för oss och ge oss: Helig Ande.

AMEN

24 maj

Joh 18:28-38

VAD ÄR SANNING?

Jesus sa till Pilatus: "Jag har fötts och kommit hit till världen för denna enda sak: att vittna för sanningen." Pilatus frågade då: "Vad är sanning?" Sanning är ett begrepp som kännetecknar en korrekt framställning av ett förhållande. Det underbara med en sanning är att den alltid är sann, det svåra är att den alltid kan förfalskas. Därför är det viktigt att bevara sanningen så långt som möjligt. Hur kan man avgöra vad som är sant och vad som är falskt? Om någon säger sig ha en hundralapp i fickan går det lätt att kontrollera. Men om någon säger sig ha en 101-kronorssedel i fickan behöver man inte ens kontrollera det eftersom det inte finns några sådana. Skulle han händelsevis ha en sådan, vet man ändå att den är falsk.

Sanningen måste kunna kontrolleras på något sätt. Detta gör man genom att kräva bevis. En sanning måste vara bevisbar. Problemet med bevis är att de avgörs först genom vår tro. Om personen med hundralappen visar upp den för dig och du tror att den är falsk spelar det ingen roll hur många bevis han än förevisar dig. För dig kommer sedeln att vara falsk tills dess du tror att den faktiskt är äkta. Sanningen hör därför ihop med tron. Sanningen blir inte sanning för att du tror på den. Sanningen är alltid sanning, men det är först när du tror på den som du kan ta emot den. Jesus sa till sina lärjungar: "Jag har mycket mer att säga er, men ni förmår inte ta emot det nu. Men när han kommer, sanningens ande, skall han vägleda er med hela sanningen."

Lärjungarna klarade i den stunden inte av att ta emot hela sanningen, inte heller sedan. De behövde hjälp att ta emot en liten bit i taget. Också flera år senare fick de fortsätta att ta emot sanningen från Gud, en bit i taget. Så här är det också för oss idag. Vi måste också ta emot lite i taget av Guds sanning. Men idag är vi mindre mottagliga än vad lärjungarna var. Det finns så mycket ord idag som inte har med sanningar att göra. Vårt problem idag är inte att folk tror, idag tror folk på nästan vad som helst. Det finns t o m sådana som tror på magiska stenar, trianglar och allt möjligt. De godtar det utan några som helst bevis. Som kristen får man lära sig att pröva, vara noggrann och inte tro på vad som helst, hur som helst. Sanningen måste hålla för kontroll. Därför behöver vi idag, kanske mer än någonsin, sanningens Ande. Så att vi får upp våra ögon för att Jesus verkligen är sanningen och att det är Han som har det eviga livet, livets mening i sin hand och att vi kan få ta emot den av Honom. Om vi bara vågar tro på sanningen så att vi verkligen tar emot den.

AMEN

25 maj

Matt 6:5-8

BÖNENS HEMLIGHETER

Gud har gjort bönen till en hemlighet. Han har gjort det för att bönen skall kunna uppenbaras genom erfarenhet, genom att man ber. När lärjungarna frågade Jesus om han kunde lära dem att be lärde Jesus dem bönen Fader vår. De skulle lära sig genom att praktisera. Han berättade att de skulle upprepa bönerna, vara envisa med bedjandet samt att Gud tycker om att ge. Genom detta skulle lärjungar i all tider få lära sig bönens hemligheter.

Men vi kan titta lite in i bönens hemligheter och förstår snart att bönens hemligheter egentligen uppenbaras endast genom att be. Så har Gud inrättat bönen. Gud har gjort bönen nödvändigt för vår skull och för hans skull. Egentligen skulle man inte behöva be. Gud vet ju redan allt redan innan vi ber, skriver Paulus. Och eftersom Gud är allsmäktigt så kan han göra precis som han vill, hur han vill och när han vill. Men ändå lär Jesus noga ut till lärjungarna om bönen och själv bad Jesus mycket. Gud har gjort bönen till ett nödvändigt behov både för oss och för honom.

Vi behöver bönen för att få kontakt med Gud, för att få uttrycka vår kärlek och glädje, våra önskningar, vår förtvivlan och vårt hopp. Bönen blir därför vårt hjärtas samtal med Gud, som Luther beskriver bönen. Den blir en underbar nödvändighet för oss som vi skall använda oss av ständigt.

Gud behöver bönen därför att han är kärleken. Gud älskar oss och vill inte tvinga sig på oss, för tvång och kärlek går inte ihop. Men genom våra böner ger vi Gud möjligheten att tvinga på och bryta in i våra medmänniskors trots. Var gränsen går för Guds möjligheter att tvinga trots sin kärlek, vet vi inte. Men det spelar ingen roll. Jesus uppmanar sina lärjungar att be utan att ge upp, bulta på, söka för att finna. Paulus skriver att vi skall lägga fram alla önskningar inför honom samt att vi skall be ständigt. Gud vill verkligen att vi skall be om allt. Och han kommer att lära oss bönens hemligheter när vi ber. Ju mer vi ber desto mer kommer bönens täckelser försvinna. Men bara om vi ber. Därför säger Jesus att vi skall be mycket och särskilt om den läromästare som vet allt om bönen: "skall då inte fadern i himlen ge helig ande åt dem som ber honom?"

Tag därför för vana att be om allt och överallt. Bed med dina tankar, inte bara med ord, låt dina ögon bli till bön och ditt hjärta och lär dig att lyssna när den Helige Ande uppmanar dig till bön.

AMEN

26 maj

Apg 1:8-11

STANNA HÄR I STADEN

Jesus hade varit med sina lärjungar under fyrtio dagar sedan sin uppståndelse från de döda. Han hade upprättat dem, undervisat dem om vad det betydde som han under deras vandringar redan hade undervisat dem i. Men nu kunde de förstå. Ändå skulle de inte ge sig ut att förkunna Guds Ord med detsamma. Och detta trots att de hade en gedigen kunskap att bära med sig. Jesus hade undervisat dem som en rabbi gjorde på den tiden. De hade fått lära sig hans liknelser utantill och vad de betydde. De hade säkert haft långa bibelstudier tillsammans med Jesus som grundlig lärare. Det var mycket av det som hörde till deras vardagliga liv, därför skrev inte evangelisterna så mycket om det. De gjorde som man har gjort i alla tider och som görs fortfarande, man skriver om det som man anser kan väcka uppseende och ha större betydelse än det vardagliga. Ändå skulle de stanna i staden. De behövde nu förbereda sig i stillhet och bön, i eftertanke och för att få kraft

Ibland kan man få för sig att de var i stillhet och bön hela tiden och att de var i samma rum hela tiden. Men så var det inte. De stannade i staden som Jesus hade sagt till dem att göra. Men de var i templet och prisade Gud. De åt säkert tillsammans, bad och fattade en del beslut som att välja en ny lärjunge efter Judas Iskariot. Men troligen var den mesta av deras tid tillsammans i stillhet och bön. De skulle vänta på kraft ifrån höjden som de säkert inte visste när det skulle ske.

Jesus lärde sina lärjungar mycket om att förbereda sig. Själv förberedde Jesus sig väldigt mycket. Det var inte förrän han blev kring 30 år som han började sin verksamhet. Och under hela sin verksamhet gick mycket tid åt att förbereda sig i bön inför allt som skulle komma. Jesus hade lärt sina lärjungar att förbereda sig i stillhet och bön, men också i eftertanke. Det gällde att vara beredd. Det var inte så att lärjungarna blev häpna över det som skedde på Pingstdagen. De gick ut i staden och predikade med detsamma. De var förberedda. De hade stannat i staden i stillhet och bön. De hade tagit sig tid att tänka efter över allt det som hänt och de fick tid att tänka efter vad de kunde förvänta sig skulle hända. Jesus sa att de skulle bli utrustade med kraft. Det skulle inte komma att räcka med all den undervisning som de hade fått, de behövde något mer.

Den Helige Ande skulle utgjutas över dem med all den kraft som de fått erfara Jesus hade. Nu skulle de själva bära ut undervisningen i Jesu namn, de skulle själva kunna bota sjuka och göra underverk. Allt detta skulle bli möjligt med den kraft de skulle utrustas med.

Idag är det samma för oss, men tyvärr har vi ofta glömt bort att det som Jesus sa till sina lärjungar också gäller oss. Också vi skall bli utrustade med kraft om vi är beredda att ta emot den Helige Ande såsom lärjungarna var beredda att göra. Vi behöver förstå att Gud inte ger av sin kraft hur som helst. Den Helige Andes kraft måste tas emot i hjärtan som kan bära den kraft han vill ge oss. Vi behöver göra som lärjungarna, bli undervisade, bli stilla i bön, förbereda oss i bön och göra oss beredda att ta emot kraft ifrån höjden.

AMEN

27 maj

Rom 8:31-39

GUD ÄR FÖR OSS

Paulus låter så säker på sin sak när han skriver till romarna: "Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss? Han som inte skonade sin egen son, utan utlämnade honom för att hjälpa oss alla, varför skall han inte skänka oss allt med honom?"

Ibland känns det som om man bara vill ge upp. I vårt samhälle har detta blivit en vanlig företeelse, utbrändhet är ett av de uttryck vi använder för att beskriva denna uppgivenhet. Allt står still, ingen gör något, alla känner sig osäkra och undrar vem är det egentligen som skall göra det som skall göras? Man funderar på om det verkligen kan vara Guds mening att det är så här. Kan Gud verkligen acceptera allt som sker? Genom århundraden hade Israels folk bett om Guds beskydd, men många gånger hade de blivit invaderade, ockuperade, utnyttjade, dödade. Så var det ju också nu när de var ockuperade av Romarriket. Ibland kunde det verka som om inte Gud brydde sig om. Då säger Jesus: "Finns det någon far ibland er som ger sin son en orm när han ber om en fisk?" Självklart inte. Fadern älskade sin son, inte skulle han göra så. Då säger Jesus att det är likadant med Gud. Inte vill väl Gud göra sådant som är ont om vi ber om något som är gott. Nej, det är lika självklart som om att en far inte ger sin son en orm när han ber om en fisk. Jesus vill lära oss att tänka på ett annat sätt. När vi ser på det onda i världen och undrar varför inte Gud gör något, så tänker vi fel. Gud gör väldigt mycket, men vi märker det inte. Om inte Guds hand hade varit med i allt som sker hade det varit många hundra gånger värre. Gud har satt en gräns för hur mycket Han kan låta ske av det onda som vi ställer till med. Var den gränsen går vill Han inte att vi skall veta, för då kommer vi att ställa till elände genom den kunskapen också. Det är så typiskt mänskligt att göra det som är fel. När vi upptäckte att vi kunde klyva atomer, vad var det första vi gjorde? Jo, en atombomb.

Jesus vill inte att vi skall tänka fel om det onda, utan rätt. Vi måste vända blicken till orsaken till det onda och inte fundera över var gränsen går för hur mycket Gud kan acceptera. Egentligen kan Gud inte acceptera något ont över huvud taget, det är bara det att Han har satt en gräns för hur mycket ont vi kan tillåtas göra med den fria vilja vi har att få göra vad vi vill. Men det är Guds område, där bestämmer Gud och vill vi inte acceptera det då faller vi i otro och vänder Gud och tilliten till Gud ryggen. Därför är också Jesus så noga med att inte tala om sådana saker, utan vill att vi skall rikta blicken på vad vi gör, vad vi inte borde göra och vad vi bör göra. Det är vi som skall skapa fred på jorden. Gud hjälper oss. Det är vi som skall se till att människorna på jorden har tillräckligt att äta. Gud hjälper oss. Det är vi som skall se till att rättvisa skapas på jorden. Gud hjälper oss. Men Gud gör det inte åt oss, vi måste göra det. Vi måste ta ansvar för allt som händer på jorden och våga upptäcka att var och en av oss är en del av skulden till det.

Och när man känner sig utlämnad och ensam, utbränd och trött. Då vet man kanske vad det beror på, man kanske kan finna hjälp för det på olika sätt. Men en sak kan man vara helt klar över. Gud är för oss. Gud är med oss. Också om jag går i dödskuggans dal eller i tåredalens depression kan jag veta att Gud aldrig överger mig. Paulus fick utstå mycket svåra saker och ändå kunde han skriva dessa ord om Gud: "Om Gud är för oss, vem kan vara mot oss?"

AMEN

28 maj

Joel 2:28-32

HJÄLPAREN – DEN HELIGE ANDE

Jesus undervisade sina lärjungar om den Helige Ande – Hjälparen. Men lärjungarna verkade inte riktigt förstå vad han menade. Vem den Helige Ande var, visste de. De kunde sin bibel och visste att anden verkade genom särskilt utvalda personer. Moses var fylld av helig ande, kungarna blev smorda till att ha helig ande, profeterna hade den helige ande och översteprästen hade också del av den Helige Ande. Jesus talade om för lärjungarna att det är den Helige Ande som skall vittna om Honom och att Han själv kommer att verka genom den Helige Ande på olika sätt.

Hur den Helige Ande verkar bland oss är väldigt olika. Det beror väldigt mycket på oss. Vi har varken mer eller mindre av den Helige Ande hos oss. Löftet är att den Helige Ande skall förbli hos oss. Men vi har olika lätt att tro på Guds kraftgärningar. Vi har olika lätt att våga lyssna på Guds tilltal i våra liv. Vad det handlar om är att använda oss av de medel som Gud ger oss. Framför allt är det Guds Ord som är av betydelse för oss när det gäller den Helige Andes verkan i våra liv. ”Han skall lära er allt och påminna er om allt jag har sagt er” säger Jesus. En förutsättning för detta är att göra som lärjungar alltid har gjort. Lyssna till Guds Ord och studera Guds Ord. Den Helige Ande arbetar med oss genom Guds Ord. Det kan praktiskt sett vara så att man plötsligt börja tänka på något bibelord i ett bestämt sammanhang t ex i en bönestund. Då kan man säga att man har fått ett ord från Herren och nämner vilket ord man har börjat tänka på. Gud verkar med oss genom den Helige Ande bl a på detta sätt, men också på många fler. Det handlar om att vara öppen för den Helige Andes tilltal i våra liv. Något som är väsentligt är att känna till att den Helige Ande aldrig verkar emot vad som står i Guds Ord. Grunden måste vara klar. Det är detta Jesus menar med hur Anden skall verka. Anden skall vittna om Jesus liksom lärjungarna skall göra det. Vittnesbördet är Guds ord. Vi måste hålla fast vid Guds Ord ständigt. Det är det som gör att vi inte kommer på fall. Det är när vi avviker från Guds Ord och inte litar på det som vi avfaller. Men den Helige Ande uppmärksammar oss också om det. Jesus säger vidare i sin undervisning att Anden skall överbevisa världen om synd och vägleda de troende med sanningen. Gud vill inte att vi skall komma på fall. Därför är det en av Andens uppgifter att lysa upp våra liv inför våra egna ögon så att vi ser vart vi är på väg. Så vi ser om vi går på den vägen som är Herren Jesus själv eller om vi går vår egen väg. Anden verkar med oss, men inte av tvång och detta är kanske Guds största problem. Han vill verka med oss genom sin Helige Ande, men vi är inte alltid öppna för att våga lita på den Helige Andes verk i våra liv. Därför är också bönens redskap viktigt för oss så att vi på en ödmjukt och villigt sätt kan öppna oss för vad den Helige Ande vill göra i våra liv samt vad Anden vill verka genom oss.

Om detta visa Jesus sina lärjungar att det skulle komma att ske. Och när den Helige Ande blev utgjuten över dem kom de ihåg vad Jesus hade sagt och gick med frimodighet för att vittna om Jesus.

AMEN

29 maj

Joh 7:37-39

DEN HELIGE ANDE OCH VÄRLDENS HINDER

Idag firar vi den dag då den Helige Ande blev utgjuten över världen och gjorde det möjligt för vem som helst att ta emot Jesus, syndernas förlåtelse och evigt liv.

Lärjungarna fick ny kraft i sig som ledde till ett nytt liv tillsammans med varandra, med Gud och med världen. De behövde inte gå med andlig torka, istället kom ”strömmar av levande vatten” ur deras inre. De talade och lovsjöng i tungor, de fick förmågan att bota sjuka, driva ut onda andar, leda människor till Kristus, förlåta synder, predika Guds Ord och be i Anden. Den Helige Ande får vi idag ta emot redan i dopet. Men trots att nästan alla svenskar idag är döpta så märks inte den Helige Ande och Andens gåvor så mycket i vårt land idag. Varför? Det beror på att det inte räcker med att vara döpt man måste också fortsätta att leva med Jesus. Det är från Gud som den Helige Ande utgår och ges åt var och en som har tagit emot Jesus i sina hjärtan. Har vi inte Jesus som Herre i våra hjärtan har vi inte heller möjlighet leva i den Helige Andes kraft. Därför måste vi ta emot Jesus som Herre i våra liv och bekämpa de tre hinder som finns: synd, otro och fruktan.

Synd betyder ”det som skiljer oss från Gud”. Och så länge synden bor i oss kan inte den Helige Ande bo i oss. Synden och Anden är nämligen direkta motsatser. Synden måste därför överges och lämnas. Detta sker genom att man bekänner sina synder och sitt syndiga väsen inför Herren. Då förlåter Han oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet.

Att leva i otro är att inte vilja tro på Gud och på något i Bibeln som inte passar in på vad man själv tycker. Men tron tar Guds Ord på allvar och litar på Guds Ord utan hänsyn till känslor, erfarenheter och fruktan. Många kristna väntar på att något skall hända innan de tror. Guds ordningsföljd är tvärtom. Vi måste först våga tro på Guds löften och sedan händer det något - på Guds eget sätt i Guds egen tid.

Det finns två slag av fruktan, en riktig och en felaktig. Den riktiga formen är Gudsfruktan som innebär att man litar på Gud och sätter Honom först i allt, älskar Honom och ödmjukar sig under Honom. Den felaktiga formen av fruktan är människofruktan som innebär rädsla för vad människor tycker, tänker och säger. Denna fruktan gör att man vill ha med Gud att göra bara så länge det inte krockar med vad människor tycker. Det finns bara ett sätt att bekämpa människofruktan och det är att låta kärleken till Gud komma först. Kärleken driver ut räddhågan. Men liksom man måste be om syndernas förlåtelse och om tro, så måste man också be om den kärlek som driver ut räddhågan.

Vi är döpta och har i dopet fått del av den Helige Ande. Men för att Anden skall verka i oss till ett andligt liv, måste vi leva i daglig omvändelse, i syndabekännelse, trosbekännelse och kärlek till Gud.

AMEN

30 maj

Apg 2:36-39

DEN HELIGE ANDE SOM GÅVA

Den Helige Ande är en gåva som Gud ger oss när vi döps. Genom den Helige Ande blir det möjligt för oss att leva som kristna, att tro, att ta emot andliga gåvor som tungotalets gåva och profetians gåva. Jesus kallade den Helige Ande för Hjälparen. Den som hjälper oss med allt det som hör våra kristna liv till. Tyvärr har många idag svårt att våga tro på det som den Helige Ande kan göra med oss. När Petrus hade fått ta emot den Helige Ande, den första pingstdagen, predikade han för folket och sa att de hade korsfäst Messias. Folket blev förskräckta. De hade hört hur deras förfäder blev straffade när de handlade emot Gud. Vad skulle nu ske med dem som hade medverkat till Guds Messias död? ”Bröder, vad skall vi göra?” frågade de och Petrus sa: ”Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att ni får förlåtelse för era synder. Då får ni den Helige Ande som gåva.” Folket visste att Gud och synd inte går ihop och när de lät döpa sig och fick den Helige Ande som en gåva, förstod de att Gud hade förlåtit dem. Vilken underbar och förlåtande Gud!! Här hade de dödat Guds egen Son och ändå blev de förlåtna och fick ta emot den helige Ande som gåva. Denne Ande som endast kungar, profeter och vissa präster hade fått ta emot tidigare. Nu fick alla Anden som gåva när de omvände sig och lät döpa sig i Jesu namn.

När vi döps tar vi emot den Helige Ande. Men trots att omkring 90 % av Sveriges befolkning är döpta, så verkar det inte som om så många har den Helige Ande. Varför då? För att förstå hur det fungerar kan man likna den Helige Ande med elektrisk ström till ett hus. Varje människa är som ett hus som, när hon döps, får elledningen dragen till huset. Men det räcker inte att få strömmen till huset, den måste också sättas på. ”Omvänd er” sa Petrus. Att sätta på strömmen är som att ta emot Jesus i sitt liv. I dopet har vi fått den Helige Ande. Men för många väntar den Helige Ande till att verka med all sin härliga kraft, kärlek och glädje tills vi, genom att ta emot Jesus, kan öppna oss för den Helige Ande. Det räcker alltså inte med att vara döpt. Den Helige Ande ger oss inte evigt liv. Det kan bara Jesus göra. Den Helige Ande är Hjälparen som hjälper oss att ta emot Jesus och leva med Honom med alla de frukter som kärlek, glädje, frid, ödmjukhet o s v som Anden ger och alla de gåvor som vi får ta emot. Jesus ger oss evigt liv, Anden hjälper oss att ta emot och leva det med Jesus. Omvänd er! AMEN

31 maj

1 Kor 12:4-11

NÅDEGÅVORNA ÄR MÅNGA

Att den Helige Ande är Gud mitt ibland oss idag är kanske lätt att förstå, men den Helige Andes nådegåvor, vad är det?

När Guds Ande kom som en stormvind och i tungor av eld och lärjungarna började tala tungomålstal, andra språk, då kunde folk märka att något verkligen var på gång. Något nytt hade hänt. Men hur är det idag? Finns nådegåvorna ibland oss och om de finns, varför märks de inte så tydligt?

Det finns nådegåvor i församlingarna idag. Men många märks inte så tydligt. För Gud är det inte betydelsefullt att gåvorna syns, men det är viktigt att de finns och att de brukas. Tyvärr finns det en viss rädsla för vissa gåvor medan andra gåvor ses helt naturliga. Vi ser att Bibeln räknar med ca 30 nådegåvor. Det finns fler. Gud är den som ger gåvorna och Gud är kreativ.

Nådegåvorna är många, skriver Paulus. De är gåvor som Gud ger och som Han aldrig tar tillbaka. Gåvorna ges oss på olika sätt, lika olika som gåvorna är olika. Som ett exempel på hur gåvorna är fördelade kan man se vad som händer när kyrkan har haft översvämning i källarlokalerna. Den med *givmildhetens gåva* vill starta en insamling. *Profeten* ser händelsen som ett Guds budskap. Den med *tjänandets gåva* går och kokar kaffe medan *administratören* redan har börjat fördela arbetsuppgifterna. *Tröstaren* manar till sammanhållning och *läraren* minns att precis detta hände på 40-talet och då gjorde man si och så. *Pastorn* känner för de drabbade ungdomarna och funderar över vad som måste göras. *Förbedjaren* lovar att genast be för dem.

Andens nådegåvor är till för att vi skall komplettera varandra precis som lemmarna i en kropp för att göra Jesus känd och älskad.

Vilken nådegåva har du? Har du administratörens, andebedömarens, andeutdrivningens, apologetens, apostelns, celibatets, diakonins, evangelistens, frivilliga fattigdomens, förbedjarens, förmaningens, givmildhetens, gästvänlighetens, hantverkarens, helandets, kunskapens, ledarskapets, martyrens, missionärens, musikerns, pastorns, profetians, skrivandets, tröstarens, tungotalets, tolkarens, trons, undervisandets och vishetens gåva?

AMEN

Juni

1 juni

Joh 14:23-29

ATT VARA FYLLD AV DEN HELIGE ANDE

När man lever sitt liv med Jesus kan det ibland kännas trögt. Då måste man ta vara på den kraft vi alla har fått i dopet: den Helige Ande. Den Helige Ande gör allting levande för oss, ger oss tron på Jesus och hjälper oss att lära känna Jesus. Den Helige Ande gör Bibelns Ord levande och mina böner fruktbärande. Men det är inte den Helige Ande som gör mitt liv till ett kristet liv, det gör Jesus. Den Helige Andes uppgift är att få mitt kristna liv att fungera. Man kan säga att den Helige Ande är lika viktig för en kristen som den elektriska strömmen är för en lampa. Därför är det oerhört viktigt för mig som kristen att inte bara leva mitt liv med Jesus, utan också bli fylld av den Helige Ande.

Att bli fylld av den Helige Ande innebär att man lämnar sitt liv helt och fullt till Jesus och sätter Honom först i sitt liv. Att man öppnar sig för den kraft och kärlek som Jesus ger oss genom den Helige Ande. Detta är något som behöver återupprepas. Vi ser att Jesus vid flera olika tillfällen låter sina lärjungar fyllas med den Helige Ande. Vi läser om hur lärjungarna vid vissa tillfällen blir fyllda med den Helige Ande. Vi måste därför som kristna låta oss fyllas av den Helige Ande. Genom detta kan vårt kristna liv få en förnyad glädje och kraft. Gudstjänsterna, bibelläsningen, bönelivet blir levande för oss när vi fylls med den Helige Ande.

I dopet fick vi den Helige Ande och Han lämnar oss aldrig. Att vara döpt är som att ha fått en cykel. Det räcker inte bara att ha cykeln. Först måste man lära sig att köra den. På samma sätt måste vi lära oss att bruka den Helige Andes alla resurser. Det gör vi genom ett flitigt bedjande, med Bibelläsning och genom att komma till kyrkans gudstjänster. Det är så vi lär känna hur den Helige Ande fungerar. Men även om vi lär oss att cykla så räcker det inte bara att ha cykeln. Om man skall cykla någonstans måste man plocka fram cykeln och cykla. Visst kan man gå, men varför göra det när man har cykel? Så här är det också med var och en som är döpt. Visst kan man leva sitt liv som kristen utan att ta det så allvarligt med sitt böneliv, bibelläsning eller kyrkobesök. Men det blir så trögt. Bönen blir lätt slentrian, kyrkobesöken känns onödiga och bibelläsningen blir allt lättare att hoppa över. Då får man öppna sig för den Helige Ande. Man får se till att de tre hinder som finns för den Helige Ande att verka med mig, försvinner. De som är synd, otro och människofruktan. Men våra liv kan berikas ännu mer. Vi kan lämna in vår cykel, den Helige Ande, och be Gud om växlar.

Man behöver inte ha växlar på sin cykel, men om man får växlar så märker man vilken underbar tillgång det blir. Man blir kanske inte en bättre cyklist med växlar, men det går mycket lättare att cykla. Så här är det också med den Helige Andens gåvor som Gud vill skall finnas i Hans församlingar. Har vi fått en nådegåva tar Gud aldrig den ifrån oss. Gåvorna verkar och fungerar efter Guds vilja. De gör oss inte till bättre kristna, kanske effektivare. Vi behöver lika mycket fyllas med den Helige Ande och fortfarande lika mycket kämpa emot synd, otro och människofruktan, så att Jesus kan verka med oss genom den Helige Ande och fylla oss med den Helige Ande.

Så att Jesus blir en levande verklighet för oss och vi kan förstå att det den Helige Ande gör är hela tiden att förhärliga Jesus och att ge oss kraft att leva med Jesus och låta Honom vara Herre i våra liv.

AMEN

2 juni

Joh 16:12-15

HAN SKALL LÅTA OSS VETA

Ett uttryck som hela tiden kommer tillbaka i Jesu avslutningssamtal med lärjungarna är att den Helige Ande skall låta dem få veta. Den Helige Ande skall inte tala av sig själv utan förkunna det han hör och det skall han låta lärjungarna få veta. Den Helige Ande skall förhärliga Jesus och av honom få höra det han skall låta lärjungarna få veta. Jesus säger att allt som är Faderns är hans och av Jesus själv kommer den Helige Ande att ta emot det han skall låta lärjungarna få veta.

Jesus sa till sina lärjungar att de inte kunde ta emot den sanning just då som den Helige Ande skulle låta dem få veta. De skulle få vänta till dess den Helige Ande blev uppenbarad för dem. Vi förstår av lärjungaskaran att de vid detta tillfälle inte begrep så mycket av det Jesus sa. I apostlagärningarna ser vi skillnaden när lärjungarna skulle välja en apostel efter Judas Iskariot. De visste inte hur de skulle göra för att följa Guds vilja, så de gjorde som man alltid hade gjort, de avgjorde med lottdragning. Det var enda gången som något avgjordes på det sättet. När den Helige Ande blev utgjuten över dem blev sanningen uppenbar för dem på ett helt annat sätt. Man kan säga att först då kunde de veta Guds vilja och koppla den kunskapen med Guds Ord så att de också fick bekräftelse på det de fått veta. Det var på många olika sätt de skulle bli vägledda med sanningen.

Jesus sa att den Helige Ande skulle vägleda lärjungarna med sanningen, de skulle få veta Guds vilja och de skulle få ett helt nytt hjälpmedel för detta; den Helige Ande. Erfarenheten om hur det skulle gå till fick de redan första dagen. De lärde sig hur gåvan att tala i tungor gick till. Att driva ut demoner och bota sjuka hade Jesus redan lärt dem att göra i Jesu namn, men nu upplevde de en ständig närvaro av Guds kraft. De lärde sig att tolka Guds vilja, pröva Guds Ord och förkunna Guds Ord på ett frimodigt sätt. Den sanning de blev vägledda i bestod av två olika delar.

Den första, som var den viktigaste, var sanningen om Jesus. Förkunnelsen om att Jesus har dött och uppstått samt vad detta innebär för varje människa. Det som sammanfattas i Lilla Bibeln var den sanning som sanningens Ande skulle låta lärjungarna veta och som de sedan skulle förkunna för alla folk, så att alla kunde bli lärjungar.

Den andra vägledningen var sanningen om livet med Jesus, den praktiska biten som innebär att Jesus blir en verklighet för alla människor, att vi kan lära känna Jesus personligen och ta emot Jesus som Herre i våra liv. Det innebär vidare att vi kan förstå evangeliet och Guds Ord, att gudstjänsterna kan bli en upplevelse av glädje, harmoni och frid till uppbyggelse och kraft för oss alla som vill ta emot. Genom Jesu undervisning och genom apostlarnas undervisning har vi idag fått den sanna bilden av Guds evangelium till oss. Ännu idag verkar sanningen Ande ibland oss och ger oss del av Guds Andes gåvor. Också idag ger Anden förkunnelse om evangeliet för oss så att vi kan ta det till oss och bli uppbyggda av det.

AMEN

3 juni

Joh 12:44-50

DEN HELIGE ANDES UPPGIFT

På Pingstdagen blev den Helige Ande utgjuten över världen, vilket innebar att alla människor fick rätten att ta del av den Helige Ande. Den möjligheten var tidigare endast given åt några få. När Jesus undervisade sina lärjungar om den Helige Ande var det för att förbereda dem på det som skulle komma att ske. Det skulle bli ganska stora förändringar för dem. De hade visserligen fått pröva på mycket de gånger Jesus sänt ut dem två och två. Också då skulle de vittna om Guds rike och bota sjuka. Nu skulle det bli på samma sätt, men uppdraget att göra detta skulle de sedan också ta del av att göra.

Jesus berättade att den Helige Andes uppgift var att vittna om honom, men vittnesbördet skulle ske genom lärjungarna. Det var deras vittnesbörd som skulle bli grunden för kyrkan. På deras vittnesbörd skulle Nya Testamentet komma att byggas. Genom generation till generation skulle den apostoliska grunden hävdas som garant för sanningen om Jesus. Men i detta uppdrag skulle den Helige Ande verka och hjälpa apostlarna och övriga kommande lärjungar att vittna om Jesus, att verka i Jesus, att förkunna och förklara Guds ord och vilja, att leva med Jesus. Samt ta emot Jesus genom den Helige Andes hjälp i dopet, i bikten, i den heliga nattvarden och varhelst den Helige Ande skulle komma att bli utgjuten och delgiven åt lärjungar. Men i alla lägen skulle den Helige Andes hjälp ha med Jesus att göra. Det är Jesus som är vår möjlighet till att ha med Gud att göra. Vi är syndare och har ingen möjlighet att ha med Gud att göra av oss själva. Men tack vare Jesus är det möjligt. Jesus tog på sig all vår synd och skuld. När vi tar emot honom och lever med honom är han vår garant för det eviga livet och för att vi redan här i denna världen får ha med Gud att göra. Därför är det fel att tro att man har något att komma med när det gäller goda gärningar och att följa Guds bud, om man genom sina gärningar och det man själv gör tror sig ha rätten att få vara med Gud och ha del av det eviga livet. Men så är det inte. Det är endast Jesus som kan ge oss den rätten. Utan Jesus är vi chanslösa. Men när vi har del av Jesus då kan vi hävda våra gärningar och viljan att följa Guds bud. Det är visserligen genom tron vi får ta del av Jesus och det eviga liv som han ger oss, men en tro utan goda gärningar är en död tro. Det är en tro som inte bygger på Jesus, utan på oss själva. Det är inte en tro på den Herre Jesus som finns till, utan något annat. Därför kan man säga att det inte är tron som ger evigt liv, utan Jesus. Därför är det endast tron på Jesus som visar sig i hur vi lever våra liv, som räknas för Gud. Men det här är väldigt svårt att avgöra själv hur man skall leva ett rätt liv. Därför är det avgörandet lagt på Jesus.

AMEN

4 juni

Joh 6:44-47

VARFÖR DEN HELIGE ANDE BEHÖVS

Allt som har med Gud och oss att göra beror på Jesus, varför har Gud valt att sända den Helige Ande som hjälparen för att vi skall vittna om Jesus. Varför kan inte Jesus vittna om sig själv? Det skulle ju vara mycket enklare. Då skulle ju människor som var lite tveksamma till om det här med Jesus är sant, själva kunna se honom och tro. Varför är det inte så? För Gud är detta självklart, men det är det inte för oss. Vi förstår också att det inte var så självklart för lärjungarna heller, och därför undervisar Jesus sina lärjungar mycket om detta. Vi ser sedan att Jesus undervisade sina lärjungar under de fyrtio dagarna efter sin uppståndelse. Men vi har inte så mycket kvar av den undervisningen och vi märker i apostlagärningarna att de fått svar på sina frågor. Det var ingen som ifrågasatte varför Jesus måste lämna dem och att den Helige Ande skulle komma istället.
Orsaken har med Gud att göra. Gud är kärleken och har i sin kärlek beslutat att frälsa oss människor som vänt sig bort från honom och från hans kärlek och godhet. Vi har inte rätten att komma till Gud. Skulle Gud vara snäll och låta oss komma ändå, hade det öppnat vägen för alla onda krafter att ta sig in i Guds rike. Det skulle då bli där som det är här på jorden nu. Något sådant är ju fullt möjligt, men Gud ville inte ha det så. I himlen vill inte Gud ha både gott och ont och att den som visade sig mest duktig på att prata eller hade störst kraft genom att de flesta i något läge följde den eller den. För Gud ville att allt i himlen skulle vara gott, inget ont får komma dit. Men människorna som fått del av ondskan, ville Gud ha dit. Därför kom Jesus för att ta på sig all synd och skuld, allt det som skiljer mänskligheten från himmelriket. Men för att få del av frälsningen måste människorna ta emot den frivillig, av kärlek. Att tvinga är en del av kampen mellan ont och gott, den kamp som finns på jorden och som inte får finnas i himlen. Det är något som inte hör det goda till. Därför kunde inte och kan inte Jesus visa sig för oss som ett villkor för att vi skall ta emot honom som frälsare. I stället skulle vi till en viss gräns få hjälp att ta emot frälsningen som Jesus ordnat. Detta var den helige Andes uppgift. Genom honom skulle vittnesbördet om Jesus komma oss till del och vi skulle med förtröstan kunna ta emot honom och lita på budskapet om honom. Gud gjorde det lätt för oss genom att ge oss olika gåvor som dopet, Ordet, nattvarden, gudstjänsten m m. Den Helige Ande skulle hjälpa oss också med särskilda gåvor som vi kallar för nådegåvor. Det skulle inte vara hjälpmedel för att tro, utan för att hjälpa församlingarna på de olika sätt som Jesus visade med sina gärningar att också vi skulle komma att kunna göra.
AMEN

5 juni

Psalt 139:1-18

JESUS ÄR ALLTID MED OSS

Visst låter det märkligt att Jesus lämnar sina lärjungar med orden: ”Jag är med er alla dagar till tidens slut.” När man ser någon film på tv så brukar det vara tvärtom. Hjälten kommer hem och säger: ”Nu skall jag vara hemma hos er för alltid.” Vilken tv-hjälte skulle säga: ”Jag skall alltid vara med er” och sedan susa iväg för alltid på sin mc? Men med Jesus var det så att Han återvände till himlen just för att kunna vara med oss alla dagar. Han återvände för att kunna sända ut den Helige Ande. I sin kropp på jorden var han begränsad till en bestämd geografisk plats. Men genom den Helige Ande skulle Jesus kunna vara överallt på en och samma gång. Han skulle kunna komma till oss och bo i oss.

Det finns de som säger att Gud är långt borta. Men de har fel. Gud är aldrig långt borta. Det brukar snarare förhålla sig tvärtom, att vi är långt borta från Gud. Jesus har lovat att vara med oss alltid. Han håller sina löften. Sedan är vi kanske inte lika löftestrogna att alltid hålla oss till Jesus. Men det ligger en tröst i att veta att Jesus alltid är nära hur långt borta han än må kännas. Att Jesus alltid är med oss betyder för oss att vi kan känna oss trygga, att vi alltid kan be var vi än befinner oss och hur vi än känner oss, att vi alltid har möjligheten att få uppleva hans närvaro om Han så vill.

Det finns tillfällen i våra liv då vi inte vill bry oss om Jesus. Det kan vara när vi frestas att göra emot Gud, men också när vi tycker oss klara oss så bra på egen hand. Jesus bryter aldrig in och säger: ”Så här får det inte gå till”! Han väntar. Så stor är hans tålamod att Han kan vänta på att vi skall upptäcka vad som är fel. Han talar givetvis om det för oss om vi vill lyssna, men ibland kan det dröja länge, länge innan vi ens är beredda på att lyssna. Men han väntar. För Han älskar oss. Han vet vad vi behöver och Han vet att vi verkligen behöver Honom och allt det Han ger oss. Samtidigt kommer vi att upptäcka att vi inte får någon hjälp till att göra det som är fel. Det får vi göra själva. Och det är många kristna i historien som gjort saker både bra och dåliga, som upptäckt att det var så trögt. Så har de lyssnat till Herren först då går det riktigt bra.

Det finns dock tillfällen då allt känns tungt och trögt i alla fall. Då Gud verkar vara tyst. Han gör så ibland för att vi skall inse att utan Honom kan vi ingenting göra. Eller som Paulus skriver: ”Allt förmår jag i Honom som ger mig kraft”.

Därför är det en underbar tröst och så skönt att veta att Jesus alltid är med oss alla dagar till tidens slut.

AMEN

6 juni

Joh 15:1-9

ATT VARA KRISTEN

Att vara kristen är att leva med Jesus Kristus, att vara ett med honom, inympad i honom till att bära frukt som består till evigt liv. Det var detta Jesus ville förklara för sina lärjungar med liknelsen om vinträdet. Den gången i Getsemane, då han fick syn på ett vinträd, stannade han upp och sa: "Jag är den sanna vinstocken. Jag är vinstocken, ni är grenarna." Genom dessa ord visar Jesus att Gud vill ha med oss att göra. För oss vill han vara som en trädstam där vi är grenarna som får liv och kraft av honom. Vi är, som grenar, ett med stammen Kristus. Han bryr sig om oss hurdana vi än är och därför behöver vi inte vara bekymrade eller rädda, utan vi kan lita på att Han älskar oss låter oss leva i Honom som grenar där han själv är stammen.

Under trefaldighetstiden får vi lära oss vad det är att växa som en gren i stammen Kristus. Att vi som grenar måste växa till i vår tro på Herren Jesus och bära frukt. Grenar som inte växer dör ju och grenar som inte bär frukt hugger man bort. Att vi växer till och bär frukt är en naturlig följd av livet med Kristus. Därför betyder det att om man inte bär frukt i sitt kristna liv, då är det något fel på förhållandet med Kristus. En kristens frukter är: kärlek, glädje, frid, tålamod, mildhet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Vi har i dopet inympats som grenar för att bära dessa frukter som en naturlig följd av livet med Kristus. Men för att vi skall kunna bära frukt måste vi, liksom grenarna; växa till i vår gemenskap med Kristus.

Vi skall, liksom grenarna; växa till, ansas, grönska, låta blomstringstiden ha sin tid och så bära frukt som består till evigt liv.

Tillväxten sker genom att vi lyssnar till Guds Ord och låter Hans Ord ansa oss, förändra oss och öppna våra hjärtan för Jesus Kristus. Blomstringstiden är att vi i glädje och med omtanke umgås med varandra och älskar varandra såsom han har befallt oss. Att vi sätter det som ett mål att varje dag tänka och tala väl om vår nästa, förlåta alla, upprätta dem som behöver upprättelse och förmana i kärlek med sanning där så behövs.

Vi skall som kristna växa till i vår förhållande till Jesus genom att ta emot och ansas i Hans ord. Blomstra genom att älska varandra, umgås med varandra, be tillsammans, läsa Bibeln och samlas varje söndag inför Herren i en gemensam gudstjänst i Jesu namn där vi också får ta emot Honom själv i den Heliga nattvarden. Då kommer vi att bära frukt. Sådan frukt som består till evigt liv.

AMEN

7 juni

Matt 11:25-30

HERREN GER VILA

Jesus sa: "Kom till mig, alla ni som är tyngda av bördor; jag skall skänka er vila."
Detta ord av Jesus har varit ett tröstord för många som känt sig tyngda av problem, sorger, olyckor och allt annat som är svårt att bära.
Enligt grekiskt språkbruket började man med det som var viktigast. Så är det också här. Jesus sa: "Kom till mig". Det viktigaste för oss är att få komma till Jesus. Vi får komma till Jesus sådan vi är. Vi får bära fram oss själva med alla våra synder, sorger, problem, otro, missnöje, hat, avundsjuka och allt annat som blir en börda för oss att bära. Vi behöver inte anstränga oss och visa upp en from yta genom att dölja allt det som vi vet inte Gud vill ha med att göra. Vi får komma sådan vi är med allt vi har, både gott och ont, till Jesus. Han säger: "Kom till mig!" Vilket underbart evangelium! Han bryr sig om mig och älskar mig som jag är och Han vill ha med mig att göra. Även om jag är emot Honom eller inte tror på Honom får jag komma till Honom. Han har lovat att inte stöta bort någon som vill komma.
Vi har alla våra bördor att bära. Det kan vara lite olika mycket från gång till annan. Det kan vara bördor av något vi själva orsakat men också bördor av vad annat orsakat oss. Ibland känns det som om man inte skulle orka med längre, allt känns meningslöst och tomt, hopplöst. Man orkar inte med. Det gör ont och man vill helst bara försvinna och vara någon annanstans. Man kanske t o m vill dö. Till oss som har bördor är det Jesus vänder sig till. Han vänder sig inte till dem som tror sig klara sig själva. Han vänder sig till oss som inte orkar med. Det Jesus säger är något som man behöver höra mer än något annat. Han säger inte. ”Ryck upp dig!” eller ”Det ordnar sig!” eller ”Tiden läker alla sår!” eller ”Om du bara gör så och så, så ordnar det sig!” eller ”Glöm det bara!” Han säger det vi mest av allt behöver höra när man befinner sig i en sådan situation. Han säger: ”Kom till mig, jag skall skänka er vila.”
AMEN

8 juni

1 Mos 18:1-8

TREENIG GUD

Trefaldighetsdagen handlar om att Gud är en, men ändå tre. Detta gör att vi kallar Gud treenig. Detta kommer klarast till uttryck av Jesus när Han säger: "Döp dem i Faderns och Sonen och den Helige Andes namn." Men det här med treenighet har alltid varit svårt att förstå. Luther beskrev det som att vårt förstånd och språk är för fattiga för att fatta och uttrycka sanningen om treenigheten.

Kyrkofäderna var de som kom fram till själva begreppet treenighet efter mycket funderande över vad det står om Gud i Bibeln. För Bibeln är klar på denna punkt att Gud är en, men ändå tre. Hur skall vi förstå det?

Redan i skapelseberättelsen kommer detta förhållande till uttryck. När Abraham besöks av Gud är det genom tre män. När Jesus talar om sig själv i förhållande till Gud talar Han om sig som en del av treenigheten. Våra Svenska kyrkas bekännelseskrifter talar om Gud som "ett enda gudomligt väsende...likväl finnas tre personer med samma väsende".

I vår tro på Jesus har det inte så stor betydelse om vi förstår det här med treenigheten eller inte. Men det har en avgörande betydelse om det vi tror om Gud inte stämmer med Guds treenighet så som Bibeln beskriver den. Genom att vi har en klart beskriven treenighetslära format efter Bibelns beskrivning om vem Gud är, så kan vi inse att New Age har fel, de nya gnostikerna har fel och andra villoläror har fel när det gäller Gud. Därför är det väldigt viktigt med läran om treenigheten.

För att vi skall kunna förstå att Gud är en med ändå tre kan man få hjälp av en bild. Guds treenighet är som vattnet. Vi beskriver vatten som H_2O. Is är vatten, men ändå inte vatten. Vatten är vatten, men inte is. Ånga är vatten, men varken is eller vatten. Man kan säga att vatten är på samma gång is, vatten och ånga, men is är inte vatten eller ånga och vatten är inte is eller ånga och ånga är inte vatten eller is. Vi skulle därför kunna kalla vatten för på samma gång en som tre, treenig. Så kan vi också beskriva vem Gud är, Fader, Son och Ande.

AMEN

9 juni

Jer 17:5-8

DET NÖDVÄNDIGA

Det finns en sak som är absolut nödvändig för att man skall kunna vara kristen. Det är att man tillhör Jesus Kristus precis som en gren tillhör det träd den sitter fast i. Det är lätt att kalla sig kristen, det är också ganska lätt att leva som en kristen även om man inte tillhör Jesus. Men att vara en kristen är omöjligt om man inte tillhör Jesus Kristus.

Varför är det så viktigt att man lever med Jesus och tillhör Honom? Det heter att vi kommer att bli dömda efter våra gärningar på den yttersta dagen, men vilka gärningar är det? Jesus förklarar det genom att tala om en vinstock. Den frukt som kommer av att grenen sitter i vinstocken är den enda frukt som räknas. Det betyder att endast de som bär frukt som kommer av livet tillsammans med Jesus kommer att få evigt liv. Man kan tycka att det är orättvist, borde inte alla goda gärningar bedömas ge evigt liv som lön? Vi har mycket lätt att tycka så eftersom vi mäter allting i resultat av vad vi själva gör. Men Gud mäter inte så. Han mäter allting efter vad Jesus har gjort. Det är vad Jesus har gjort som ger resultatet evigt liv. När vi lever med Jesus har vi redan resultatet evigt liv i vår hand. Men då frågar man sig: varför skall vi då göra en massa goda gärningar? Egentligen är det enkelt, man lever som man är. Är jag svensk talar jag svenska och tycker om svensk mat. Jag trivs med årstider och tycker att det inte bör vara för varmt på sommaren, lagom är svenskt. Lever jag med Jesus lever jag som Jesus vill. Han vill att jag skall älska min nästa och göra det goda som hör himmelriket till. Hör jag Honom till gör jag det goda. Skulle jag inte göra det som tillhör Honom och anse mig leva rätt trots det, visar det sig i mina gärningar att jag inte tillhör Jesus. Därför är det viktigt att vi som är kristna och tillhör Jesus gör allt för att vi skall bära den frukt våra liv med Jesus resulterar i.

AMEN

10 juni

Matt 28:16-20

GÖR ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR

Jesus befallde sina lärjungar att göra alla folk till lärjungar. Men det handlade inte om att sprida en lära, en filosofi eller ett sätt att leva. Det handlade om livet själv, möjligheten till evigt liv. Det var det eviga livet mänskligheten förlorat och sedan dess hopplöst på väg mot helvetet. Så kom Jesus för att vinna det eviga livet åt oss människor, vilket han gjorde genom att dö på ett kors och uppstå. Efter det skulle var och en kunna ta emot det eviga livet och därmed undslippa vägen mot helvetet. Jesus skulle bli den nya vägen som skulle leda till himmelen.

Jesus undervisade sina lärjungar om hur det skulle gå till. Han befallde därför att det eviga livet, Jesu liv, skulle tas emot i dopet. Till detta hörde undervisning om vad det innebär att leva doplivet, att leva med Jesus. För Jesus skulle själv närvara hos alla döpta fram till den yttersta dagen, tidens slut. Att "hålla alla de bud" står det i vår översättning. Det grekiska ordet betyder snarare "befallning". Ordet kommer i grekiska från ett ord som betyder "mål" eller "målsättning" vilket innebär att tydningen av ordet mer lutar åt att Jesus hänvisar till sin undervisning av sina lärjungar. För Jesu undervisning var inte att säga en liknelse lite då och då eller komma med en massa tänkvärda ord, utan det handlade om ren undervisning. Lärjungarna fick antagligen lära sig Jesu liknelser och undervisning utantill i många stycken. Några om inte alla var skrivkunniga och Matteus skrev antagligen ner delar av Jesu undervisning för att sedan återge den i sitt evangelium. Denna undervisning kom sedan Jesu lärjungar och därefter lärjungar intill idag att lära sig. Att bli undervisad är därför en nödvändighet för en kristen. Det är ju därför vi har predikan i kyrkan och läser bibelord i kyrkans gudstjänster. Det är därför brödragemenskapen och Guds Ord är två av de fyra grundläggande stolparna i varje församlingsbyggnad och i varje kristens liv. Vi behöver undervisas och undervisa varandra. Så vill Jesus att det skall vara. Det var därför han sa: "Gör alla folk till lärjungar: döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla alla de bud jag har gett er."

AMEN

11 juni

1 Kor 2:6-16

DOLT FÖR DE LÄRDA OCH KLOKA

Jesus sa: "Jag prisar dig, fader, himlens och jordens herre, för att du har dolt detta för de lärda och kloka och uppenbarat det för dem som är som barn." (Matt 11:25)

På den tiden, liksom nu, var det högsta status att ha en utbildning och att vara klok. Filosofin från grekland stod högt i kurs och vetenskapen hade nått långt längre än vi idag känner till. Den kunskapen försvann vid branden av biblioteket i Alexandria någon gång före år 390.

Det var stora tänkare som Platon, Aristoteles och Pytagoras som med sin sats grundlade hela det vetenskapliga tänkandet in i vår tid. Einstein grundade sin relativitetsteori på Pytagoras sats. Vi tycker detta är fantastiskt. Det är lärda och kloka som är något att satsa på. De står för utveckling och för framtiden. Vi ger dem stora pris, Nobelpriset t ex och vi samlar in stora pengar för att de skall kunna forska om sådant vi behöver hjälp med, sjukdomar t ex. Men så säger Jesus precis tvärtom:

Varför sa Jesus så? Själv blev han uppskattad för att vara var lärd och klok, visserligen inte till det yttre, men uppskattningen för hans lärdom och klokhet fanns hela tiden med.

Vad det handlar om är skillnaden mellan att ta emot och att ge i andliga ting. I den jordiska visheten tillhörde det att ta emot och att ge. Man skulle lyssna noga, fundera över vad som sagts och ge ett svar så klokt att det kunde förstås av alla. Om det var sant eller inte, spelade ingen roll. Det viktiga var att det gick att förstå. Men när man förde över ett filosofiskt tänkande i det andliga perspektivet och gjorde lärdomen och klokheten väsentligare än sanningen, då blev det fel. Så gjorde fariséerna och deras tolkningar av sabbatsbudet blev viktigare än Guds meningen med sabbatsbudet, vilket Jesus ofta påpekade. Så kom också katolska kyrkan att göra på 1100-talet med Lambardus teser och Tomas av Aquino och den s.k. skolastiken som innebar att man måste kunna förstå det andliga för att acceptera det. Detta innebar i sin tur att vissa religiösa fenomen helt enkelt hittades på för att på olika sätt bevisa andligheten. Luther var en av dem som protesterade mot detta sätt att göra andligheten till något som bara kan förstås av lärda och kloka.

Men vad menar då Jesus med att dölja budskapet för de lärda och kloka? Jo, det finns en lärdom som Herren själv vill ge, kunskapen om frälsningen. Den kommer inte av flitigt studerande eller av intelligenta hjärnor. Den kommer av att lära känna en person, någon som lever idag; nämligen Jesus själv. Det hjälper dig inte om du lär dig Bibeln utantill, om du lär dig alla teologiska och religiösa skrifter utantill om du inte lär känna Jesus går du miste om allt.

Det var det här Jesus menade med sina ord. Det handlar om att lära känna Honom och det gör man inte genom att studera. Studerandet och lärdomen är bra när man har lärt känna Jesus, men inte för att lära känna Jesus. Allt har sin tid. För att lära känna Jesus behövs bara ett öppet hjärta, en vilja till att våga tro och lita på Jesus. Så vill Gud ha det. Att lära känna Jesus skall inte få bero på oss själva. När det gör det blir det ofta svårare, då tar vår vishet och lärdom över förmågan att lära känna Jesus. Det skall bero på honom. För så har Gud bestämt. Han vet vår svaghet. Han vet att vi behöver bli burna fram till tron. Han vet att vi inte kan lära känna Jesus om det inte beror på Honom.

AMEN

12 juni

Tit 3:4-8

DOPET I HELIG ANDE

När vi döptes fick vi den Helige Ande som en gåva från Gud. Genom Anden har vi allt det vi behöver för att kunna leva som kristna. Anden gör så att Jesus kan bo i oss och vara vår Herre. Anden ger oss också tron, kärleken, glädjen, friden och det sinnelag vi behöver i våra liv med Jesus. Men även om vi fått allt detta i dopet så innebär det inte att vi för den skull lever ett andligt liv. Vi måste också säga ”ja” till Jesus, tro att Han bor i oss och leva som om Han gjorde det, helt i förtröstan på Herren som lovat att alltid vara med oss.

Att vara döpt är som att ha fått en båt. Men det räcker inte med att ha en båt, det gäller också att ta sig över till den andra sidan av sjön. Många tror att de sitter trygga i båten och bryr sig inte om att lämna kajen. De tycker det är mysigt att vara vid den trygga kajen och ha del av den kajens världsliga liv. De tror det räcker med att man har en båt och att man sitter i den. Sedan bryr de sig inte om att det ropas ute från sjön om en stormvåg som skall komma och att man måste skynda sig över till andra sidan. Vattnet ser ju lugnt ut. Detta är en bild av dem som är döpta men som inte lever med Jesus som sin Herre. Det räcker inte med att vara döpt för att komma till himmelriket, man måste ta sig dit också.

Andra har farit iväg och ror med sina åror. De är på väg, men det går trögt. Dessutom måste de ro med ryggen vänd mot den andra sidan och ser förskräckt och modlöst på kajen de lämnat. Detta är en bild av dem som är döpta och som lever med Jesus, men som inte vill låta Jesus styra och leda deras liv. De vill klara sina kristna liv på egen hand. De kämpar och sliter med sina kristna liv: De är på väg och kommer att nå fram. Men Herren vill inte bara leda oss till himmelriket, Han vill också hjälpa oss att komma dit. Därför behöver vi som kristna också låta Jesus få styra och leda oss.

Ytterliga andra har hissat segel i Jesu namn och styr sin båt hela tiden med sikte på den underbara staden på andra sidan. De har hissat trons segel och Andens vind blåser dem över till den andra sidan. Detta är en bild av de kristna som låter Jesus visa dem Guds vilja i sitt Ord och låter Honom få vara det viktigaste i deras liv. De studerar Bibelns Ord och går till kyrkans gudstjänster eftersom det är så Herren visar oss sin vilja och kommer till oss för att forma oss efter sin vilja i kärlek, glädje, godhet och frid.

AMEN

13 juni

Matt 3:11-12

JOHANNES DÖPARENS FÖRKUNNELSE

Johannes Döparen väckte stor uppmärksamhet bland folket i Juda land. Det var många som kom för att lyssna på honom. Han verkade komma med hopp. Han talade om att han skulle förbereda folket på Messias. Deras efterlängtade Frälsare skulle komma och folket ville vara berett. Men Johannes Döparen talade om ”omvändelse” och om dom, det lät inte alls trevligt. Omvändelse betyder ”sinnesändring” och handlar om att man vänder sitt sinne åt Gud och sätter Honom först. Folket hade sin egen bestämda uppfattning om Messias, men Johannes Döparen lärde dem att Guds Messias är något annat än vad folket menar. Han talade om att Messias skall ha kastskoveln i sin hand. Med kastskoveln befriade man den tröskade säden från agnar. Man använde redskapet på blåsiga dagar och kastade upp säden i luften, vinden tog agnarna och säden föll ned till marken. Med denna bild talade Johannes Döparen om för folket att Messias skulle ha med den yttersta domen att göra. Det handlade inte om ett befriat land, det handlade om befrielse från synden, döden och djävulen. Denna befrielse skulle Jesus ordna med. Denna befrielse skulle bli mottaglig för alla så småningom i dopet och i den Helige Ande.

Det finns idag, liksom då, olika uppfattningar om vad det här med Jesus handlar om. Vissa menar att Jesus är något vi behöver tro på för vårt välbefinnande i denna världen. Andra menar att det kristna budskapet är det humanistiskt sett bästa rättesnöret för mänskligheten. Ytterligare andra menar att man som kristen skall ordna med fred på jorden, social rättvisa, omtanke om varandra, värnande om allas lika och okränkbara värde. Allt detta är goda tankar, men det är inte vad kristendomen handlar om. Kristendomen handlar om Jesus Kristus och om det eviga liv som vi bara kan få genom att ta emot Jesus i våra liv och leva med Honom.

Men precis som på Johannes Döparens tid har folk idag olika uppfattningar om Jesus och vad det är att vara kristen. Det måste dock göras klart att budskapet om Jesus handlar om avgörandet inför den yttersta domen. Det handlar om att Jesus har besegrat synden, döden och djävulen. Det handlar om att Jesus har ordnat det eviga livet för oss. Det handlar om att när vi tar emot Jesus som Herre i våra liv får vi också kraft att verka för att göra det goda i världen.

Vi får också idag göra som Johannes Döparen och förkunna: ”Omvänd er! Himmelriket är nära!”

AMEN

14 juni

Joh 3:1-8

VÅRT DOP

Det var på natten en farisé kom till Jesus för att prata med honom. De talade om andliga ting, om Guds rike och hur man kommer in i Guds rike. Jesus förklarade att man kommer in i Guds rike genom att födas på nytt. Nikodemus förstod inte riktigt och undrade hur det var möjligt att födas en gång till. Men Jesus förklarade att det var en ny födelse som skulle ske genom vatten och ande. På så vis ger Jesus oss en ganska bra förklaring för vad vårt dop är för något. Dopet handlar helt enkelt om att få ett nytt liv, ett liv som är evigt. Livet får vi genom att födas. Våra jordiska liv räknar vi från den stund vi föds. Problemet med det livet är att det tar slut. Därför ordnade Gud så att vi skulle kunna få evigt liv. Det var detta Jesus ordnade på korset och genom sin uppståndelse ifrån de döda. Genom dopet skulle vi kunna få detta liv. Det blir genom vatten precis som den jordiska födelsen, men denna gång är det dopvatten. Det blir genom ande precis som den jordiska födelsen. Men denna gång är det inte luft vi skall andas, utan få ta emot Jesu eviga liv genom den Helige Ande. Istället för att andas får vi Guds Ande. Andningen behöver vi så länge vi lever på jorden. Den Helige Ande behöver vi för att kunna ha evigt liv. Och så länge vi har den Helige Ande i våra liv, har vi evigt liv därför att vi, genom den Helige Ande, har del av Jesus. Men så länge vi lever här på jorden har vi möjlighet att strunta i den Helige Ande. Om vi gör det kan vi inte ha kvar Jesu liv, det eviga livet. Därför är det oerhört viktigt att vi fortsätter att leva med Jesus. Det räcker inte med att vara döpt, född till ett evigt liv. Man måste också leva det.

Jesus sa: "Sannerligen, jag säger dig: den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike. Det som har fötts av kött är kött, och det som har fötts av ande är ande."

AMEN

15 juni

Joh 1:29-34

GUDS LAMM

Jesus kom till Johannes för att bli döpt och när Johannes såg Honom komma sa han: "Där är Guds lamm som tar bort världens synd." Han förklarade inte vad han menade för folket förstod, de kunde sin historia. Men vad menade Johannes egentligen? Jesus var ju inget lamm. Det Johannes menade var hämtat från Israels historia. Det var när Gud skulle rädda Israels folk från Egyptens land där de var slavar. Farao ville inte släppa folket och då skulle Gud sända döden över landet. För att Israels folk skulle bli räddade från döden skulle de offra ett felfritt årsgammalt lamm. De skulle ta blodet och stryka det på dörrposten. Dörrpost med lammets blod skulle döden gå förbi, de som bodde i huset skulle skonas från döden.

Jesus var Guds lamm som skulle offras för att dem som tar emot Jesu blod skall bli räddade från döden. Detta var det som Johannes döparen menade och genom hela gamla testamentet hade Gud i israels folks historia förberett det som skulle ske med Jesus för att alla människor skulle kunna bli räddade från döden. Precis som Israels folk skulle bli räddade genom lammets blod skulle det inte räcka för dem att nå befrielsen. Först måste de gå genom vatten, Röda havet. Sedan skulle de vandra genom öknen i fyrtio år och genomlida mycket. De skulle lära sig att umgås med Gud och med varandra på ett rätt sätt. Så här är det också för oss idag. Jesus har dött och uppstått. Han har redan räddat oss från döden. Men det räcker inte för att vi skall bli fria till att leva för evigt. Vi måste gå igenom vatten cokså vi, dopet kallar vi det. Vi måste vandra genom ett liv här på jorden med allt det lidande, men också glädje som vi måste gå igenom. Kanske inte endast fyrtio år, kanske mindre, kanske mer. Under våra liv får vi möjlighet att lära känna Gud genom Jesus och leva med Honom. Vi får säga "ja" eller "nej". Och en dag får vi, om vi lever med Jesus, komma in i det förlovade landet, himmelriket. Precis som israels folk en dag fick komma in i det utlovade landet, Kanaans land. Johannes förstod att denna man, Jesus, är den enda möjligheten för en människa att få evigt liv genom. Det är Honom vi blir en del av i dopet och får ta emot i den Heliga Nattvarden.

AMEN

16 juni

Luk 14:16-24

INBJUDAN TILL GUDS RIKE

Jesus berättar en liknelse om en man som skulle ha en fest. Mannen hade bjudit in många gäster står det. Men de inbjudna gästerna hade en ursäkt att komma med. De ville helt enkelt inte komma. Vi har kanske lite svårt att förstå det oerhörda att inte vilja komma till festen när man var inbjuden. I vår tid har en fest inte alltid samma betydelse som det hade på Jesu tid. Att äta tillsammans med någon betydde att man ville vara vän för alltid. Vänskapsbandet var något oerhört betydelsefullt. En ovän bjöd man aldrig in på fest. Men vänskapsbandet är tvådelat. Även om den ena parten vill upprätta ett vänskapsband betyder inte det att andra parten går med på det. I det fall som liknelsen visar är det gästerna som inte vill bli vänner med mannen som bjuder och avvisar därför inbjudan.
När Jesus berättar denna liknelse riktar han sig till dem bland Juda folk som inte ville tro på honom och därför skulle budskapet riktas till andra, till hedningarna. Allt detta skedde också sedan. Men för oss visar Jesu liknelse på detta fantastiska att vi är inbjudna till att vara med i Guds rike och att Guds rike är en gåva som vi får ta emot eller avvisa. Guds rike är det eviga livet som vi har möjlighet att själva välja om vi vill ha eller inte. Om vi vill ta Guds inbjudan till evigt liv på allvar eller inte.
Liknelsen med festen betyder inbjudan till ett evigt liv med Jesus. Jesus berättade liknelsen som ett svar på det som en av gästerna sa vid måltiden hos en farisé i Jerusalem: "Salig den som får vara med vid måltiden i Guds rike." Gud har valt det här sättet för oss att få del av det eviga livet: Han har valt att vinna det åt oss, att förbereda allt för oss så att vi bara behöver komma till Honom på hans inbjudan. Vi är alla kallade att få vara med i Guds rike. Vi har alla möjlighet att välja om vi vill ha evigt liv eller inte. Vi är alla fria att säga "ja" och fria att säga "nej". Men tyvärr finns det också idag, som det gjort i alla tider, ursäkter för att inte vilja ha med Gud att göra. En låter hälsa: "Jag kan väl bry mig om Gud när jag blir äldre nu hinner jag inte". En annan säger: "Jag tror på mitt sätt, det räcker för mig". En tredje säger: "Jag klarar mig bra själv, jag är både snäll och god, vad skall jag med Gud till?" Om dessa säger Jesus: "Jag säger er att ingen av dem som först blev bjudna skall få vara med på min fest."
Vilka är då de inbjudna idag? Vi förstår av Jesu liknelse att inbjudan gäller alla. Det gäller sedan för oss att ta vara på vår inbjudan och säga "ja" till den. För att säga "ja" till inbjudan är att säga "ja" till Jesus och att säga "ja" till Jesus är att säga "ja" till evigt liv. Men det räcker inte att vara inbjuden för att få del av festen, man måste komma också. Vi får inte glömma bort att tron på Gud egentligen handlar om det eviga livet. Att tro på Gud är att leva evigt liv redan här och nu på jorden. Det eviga livet som är Jesus själv. Därför är tron på Gud att leva med Jesus, att alltså ta emot Jesus i sitt liv. Det gör vi genom att säga "ja" till Jesus. Det är Jesus det handlar om. Han är vårt eviga liv. Han är den som gjort allt klart för oss att komma till det eviga livets fest. Det gäller bara för oss att säga "ja" och komma. Vi är inbjudna och vi är fria att säga "ja och fria att säga "nej" till festen, till ett evigt liv med Jesus. Säg "ja"! Du är inbjuden! Du är välkommen! Du är älskad!
AMEN

17 juni

Luk 19:1-10

SANN RIKEDOM

Sackaios var tullindrivare vars uppgift var att ta betalt för varor som levererades in till staden för försäljning. På så vis skulle de ta in skatt till den romerska ockupationsmakten. Samtidigt kunde de ta in betalning för sitt eget uppehälle och ofta tog de rejält betalt för de ville ju också leva i rikedom. Men det var en ganska värdelös rikedom. De var landsförrädare och blev därför ställda utanför samhällets gemenskap. De var avskydda och många tulltjänstemän ångrade säkert sitt val, men vem ville förlåta en som förrått sitt eget folk och land? Ryktet om Jesus hade gått före och alla ville se vem han var. Sackaios ville också se Jesus, men ingen ville släppa fram honom, så han klättrade upp i ett träd för att se bättre. Då hände det. Jesus gick fram till trädet också sa: ”Skynda dig ner, Sackaios, idag skall jag gästa ditt hem”. Detta var något oerhört. Att bli gäst i ett hem och bjuden på middag var något man endast gjorde för vänner eller för dem man ville bli vän med.

Sackaios hade inga vänner. Det fanns ingen som ville följa honom hem och äta mat trots att han säkert hade gott om mat. Men Jesus ville. Han gav Sackaios en chans att göra upp med sitt liv och finna den sanna rikedomen. Den rikedom som finns i gemenskapen med andra, i vänskapen och i glädjen att få ge av sig själv. Med detta exempel visar Jesus oss hur vi skall se på varandra. Jesus vill att vi skall se på varandra på ett förlåtande sätt och inte på ett dömande sätt som vi tyvärr ofta gör. Att tala illa om folk är lätt även om man inte riktigt menar något med det man säger. Man kanske bara vill uttrycka sina känslor, men det leder till ont förtal och det onda vi säger med vår mun går direkt ner i våra hjärtan till oförsonlighet och illvilja. Så var det för människorna runt omkring Sackaios. Där fanns mycket förtal och onda hjärtan, inte så mycken förståelse eller förlåtelse. Men Jesus gav Sackaios chansen att bättra sig och han tog vara på sin chans. På samma sätt skall vi ge människor en chans till bättring. Vi kan inte tvinga någon att bli som vi tycker är bättre, men vi kan ge dem en chans. Det gör vi genom att visa människor vänlighet, respekt och godhet. Genom att tala gott om andra, uppmuntra, glädja och vara generös med sig själv. För det är genom att vara god som man blir god. Det är genom att vara glad som man blir glad. Det är genom att visa vänlighet som man blir vänlig. Med Jesus blir det möjligt. Det blir till en rikedom som verkligen kan räknas som en sann rikedom.

AMEN

18 juni

Mark 1:16-20

SANNINGEN SOM HÅLLER ALL PRÖVNING

Johannes sa det till lärjungarna om Jesus: ”Se Guds lamm”. När lärjungarna följer efter Jesus vänder han sig om och ser på dem. Det står ofta att Jesus ser. Betydelsen här är betrakta, se efter. Jesus betraktar, undersöker om avsikten hos dessa lärjungar är äkta. Han ser efter om de är verkliga sökare. När de antyder att de vill vara Hans lärjungar ställer Han inga krav. Istället låter Han dem följa med för att se, pröva. Han inbjuder till en prövotid. Det är inte förrän senare som Jesus väljer ut sina apostlar. Nu först får de komma och se. Se och pröva själva det som Johannes döparen pratade om: att Jesus är Messias, Guds lamm som tar bort världens synder.

Man kan fråga sig hur Jesus kunde göra så här? Varför krävde han ingenting av dem som sedan skulle bli de första som för ut budskapet om syndernas förlåtelse och om evigt liv genom tron på Jesus Kristus? Jo, det beror på att en sanning håller i allt. Ingen lögn kan slå ut sanningen. Det hade alltså ingen betydelse hur bra eller dåliga lärjungarna var, hur svaga eller starka de var. Det var ändå på Jesus det berodde och beror än idag. Jesus är sanningen. Den sanning som håller all prövning.

Så här är det också idag när Jesus kallar människor till omvändelse. Vi måste se på våra medmänniskor med Jesu ögon, med kärlek och förståelse. Vi kan inte komma med en massa krav och kräva för mycket av människor. Vi måste låta dem pröva och se. Många människor idag är sökare, de vill pröva på sanningen och upptäcka om det här med Jesus stämmer. Vi vet att det stämmer. Men många är det som måste få komma och se, komma och ta del av Ordet, gudstjänsterna och pröva på att be.

Det är just mycket av detta som är så underbart med Jesus och med den kristna tron. Att man får komma med på en prövotid precis som de första lärjungarna. Vi är Jesu folk på jorden idag. Jesus har lämnat sitt kallelseansvar åt oss och verkar genom oss idag. Vi får leda människor i denna kallelse, låta dem vara med bland oss, ta hand om dem som kanske inte är så vana vid kyrkans verksamheter och gudstjänster och ge dem en positiv bild av kyrkans liv. Det är ett glädjens budskap vi har att visa upp så att de som söker skall få se det och våga säga ja till det. Glädjens budskap om att Jesus är meningen med livet och att vi med Honom får vi uppleva den glädje, frid och kärlek som inte världen kan ge.

AMEN

19 juni

Psalt 113:1-6

JOHANNES DÖPAREN FÖRSTOD

Johannes Döparen hade sett Guds Ande komma ner över Jesus och var därför säker på att Jesus verkligen var Messias, den som han hade uppgift att förbereda folket på att ta emot. När nu Jesus kommer gående säger Johannes ”Där är Guds lamm”. Men varför gör han det?

Johannes Döparens pappa, Sakarias, var präst och ganska gammal när Johannes föddes. Det var en väldigt spektakulär händelse när Johannes blev till. Hans mamma ansågs inte kunna få några barn, men blev gravid efter att Sakarias fått ett löfte om att Johannes skulle födas och att han skulle få namnet Johannes. Under sin uppväxt fick Johannes säkert höra om händelsen i templet många gånger. Den gång då Sakarias fick möta Herrens ängel Gabriel som talade om vilken uppgift Johannes skulle ha. Johannes visste om sin uppgift. Han skulle förbereda folket på att ta emot Messias. Han fick lyssna profetiskt att det skulle ske genom ett reningsdop i vatten, ett omvändelsedop för att vända folket tillbaka till Herren, deras Gud.

Varför Johannes Döparen kallade Jesus för Guds Lamm, visar att Johannes var väl insatt i Jesu primära uppgift. Han hade grundligt studerat GT med kunskapen om vilken uppgift han själv hade och med utgångspunkten att Messias skulle komma.

Johannes Döparen fick sin uppgift att döpa av Gud. Han använde sig av formen proselytdop vilket innebar att en person som inte var jude kunde bli det genom ett dop i vatten. Detta dop hade sin utgångspunkt i uttåget ur Egypten med vandringen genom Röda havet som började med ett lamm. Ett årsgammalt felfritt lamm som skulle rädda livet på varje förstfött barn i de judiska familjer som offrat ett lamm och strukit av dess blod på dörrposterna. Varje påsk skulle de sedan offra ett årsgammal felfritt lamm. Offret skulle innebära att någon fick dö istället för den person eller familj man offrade för. Offerlammet innebar gemenskap med Gud. Allting tillhör Gud och vi kan aldrig göra något för Gud som han inte kan ordna själv. Han är allsmäktig, för Gud är ingenting omöjligt. Men trots sin allsmäktighet så vill Gud aldrig ha med något ont att göra. Hos Gud finns bara det som är gott. Men mänskligheten hade låtit det onda komma in i deras liv. Genom detta kunde inte Gud ha gemenskap med människan. Det onda måste sonas och Gud hade bestämt att den som syndar skall döden dö. När människan syndade, bestämde Gud att rädda människan tillbaka till sig igen genom att sända Jesus till världen för att ta på sig att skuld och dö i människans ställe. Offrets uppgift var att dö för synden. Den som syndar skall dö. Men om synden kan överföras till någon annan och denne dör, så är synden sonad. Och är synden sonad är det onda borta och Gud kan ha gemenskap med människan igen.

Därför behövdes levande offer som skulle dö i människornas ställe. När Jesus kom var han det slutliga offret, den slutliga soningen för alla synd. Med Jesus, Guds Lamm så skulle den fullständiga gemenskapen med Gud upprättas igen. Det här förstod Johannes Döparen och därför sa han när Jesus kom: ”Där är Guds lamm.”

AMEN

20 juni

Dom 9:7-15

MANNEN I TRÄDET

Jesus hade kommit till staden och människor samlades kring Honom och följde Honom. Vart skulle Han gå, undrade man. "Han går väl till kyrkan". Många ansåg att en sådan begivenhet måste tas väl om hand. Man ringde kommunalrådet, på stans finaste restaurang gjordes det finaste tänkbara måltiden i ordning. Skräddarna såg Jesus gå förbi i dessa gammaldags kläder, så de tog fram de finaste tygstycken och började sy, det skulle snart vara färdigt, kanske efter middagen. Men Jesus gick bort från torget, ner mot järnvägen och den stora parkeringsplatsen. Vad hade han där att göra, undrade man. I den lilla parken gick Jesus förbi ett träd. Där satt det en liten, ful, illaluktande och berusad man uppe på en gren i trädet. Han kunde knappt hålla sig kvar i trädet. Han hade hört talas om att Jesus kommit till stan, men han var liten och full. Folk stötte bort honom när han försökte ragla sig in i folkmassan för att få se Jesus. Nu stod Jesu nedanför trädet och tittade på honom. "Skynda dig ner, Anders, idag vill jag gästa ditt hem." Anders skyndade sig ner och tog emot Jesus med glädje i sin kvart. Men folket mumlade och sa: "Vad var det för en figur? Att vi gick på det, han lurade oss att tro att han var Jesus. Nej, den lätte gick vi inte på." Folket gick hem till sitt. I restaurangen drog man tillbaka den röda mattan. Skräddarna suckade över det förspillda tyget och kommunalrådet gick tillbaka till sitt sammanträde. Man kände sig lurade. Men Anders sa: "Herre, du är den ende som har brytt sig om mig någonsin. Idag skall jag sluta dricka. Jag skall leva mitt liv med Dig i fortsättningen istället för med spriten. Varje dag skall jag öppna min mun för bön och inte för flaskan. Och min stund för fest blir i kyrkan där jag får möta Dig. Jag skall hjälpa mina bröder att sluta dricka och lära känna Dig. Jag skall återupprätta mitt liv, göra gott och hjälpa andra." Och Jesus sa till honom: "Idag har räddningen nått detta hus - han är också ett av Gud älskat barn och Människosonen har kommit för att söka efter det som var förlorat och rädda det."

AMEN

21 juni

2 Mos 12:1-20

JESUS ÄR GUDS LAMM

Johannes Döparen sa till folket om Jesus: ”Se Guds lamm”. Av någon anledning förklarade han inte vad han menade, men folket förstod. De kunde sin historia. Israels folk hade varit slavar i Egypten när Gud utvalde Moses för att leda ut folket ur Egypten. Med sin bror Aron hade han gått till Farao för att försöka få honom att släppa folket, men Farao hade gång på gång vägrat.

Så hade Gud befallt att folket skulle fira påsk. Gud hade sagt: ”Vid midnattstid skall jag gå fram genom Egypten. Och då skall allt förstfött i Egyptens land dö.” För att Israels folk skulle slippa denna plåga skulle de fira påsk. Det innebar att de skulle offra ett felfritt årsgammalt lamm av hankön genom att slakta det vid aftontiden. Sedan skulle de ta av blodet och stryka på båda dörrposterna och på övre dörrträet i huset där man skulle steka lammet på eld och tillsammans med osyrat bröd och bittra örter, äta upp det helt och hållet. Herren hade sagt: ”Ty jag skall på den natten gå fram genom Egyptens land och slå allt förstfött i Egyptens land, både människor och boskap.” ”Jag är Herren. Och blodet skall vara ett tecken, er till räddning, på de hus i vilka ni är. Ty när jag ser blodet, skall jag gå förbi er och ingen hemsökelse skall drabba er med fördärv, när jag slår Egyptens land.” Nu talade Johannes om att Jesus var Guds lamm som skulle offras för att de som tar emot Jesu blod skulle bli räddade från döden.

Men för Israels folk räckte det inte att bli räddade genom lammets blod. När de lämnade Egypten måste de fly genom Röda havet och sedan vandra 40 år i öknen. Gud skulle visa dem hur Han ville att de skulle leva och Han skulle visa dem att Han var med dem och skulle leda dem in i befrielsens land, när den tiden var inne.

Jesus är vårt Guds lamm. Han har dött och uppstått och räddar oss från döden när vi tar emot Honom i våra hjärtan. Men det räcker inte för att vi skall bli fria till att leva för evigt. Vi måste, precis som Israels folk, gå igenom vatten. Vi kallar det för dop. Sedan måste vi vandra genom detta livet och lära känna Gud och hur Gud vill att vi skall leva. Vi får uppleva lidanden, men också glädjeämnen. Det kanske inte räcker med 40 år, det kan bli mer. Men vi får under våra liv möjligheten att lära känna Gud genom Jesus och leva våra liv med Honom. Och en dag, om vi fortsätter att leva med Honom, kommer vi till det utlovade landet, himmelriket.

AMEN

22 juni

Luk 1:57-66

HERREN ÄR NÅDIG

Prästen Sakarias hade fått bönesvar. Trots att han och hans hustru var gamla skulle de få en son. Det hade ängeln Gabriel lovat i templet den gång då Sakarias skulle tända rökoffret. Och ängeln hade sagt att han skulle ge barnet namnet Johannes. Men Sakarias hade inte trott och blev därför stum. Hans hustru hade nu fått deras son och det var dags för omskärelse när också namnet skulle ges. Det var sed att ge barnet faderns namn, men Sakaris skrev: "Johannes är hans namn" och då fick han sitt tal tillbaka.

På den här tiden hade namnet betydelse för livet. Namnet skulle tillkännage bärarens egenskaper och uppgift. Därför fick Guds Son namnet Jesus som är latin från hebr. "Jesua" eller "Josua" som betyder: "Herren frälser" eller "Herren är frälsning". Namnet Johannes är också latin från hebr. "Johanan" som betyder "Herren är nådig". Det var detta namn Gud ville att den skulle ha som förberedde ankomsten för Jesu liv och gärning. Med detta namn vill Gud visa oss också idag vilken utgångspunkt han har när det gäller oss. Herren är nådig. Vi har ofta svårt att uppfatta Gud som nådig. Vi tänker ofta på Gud som onådig, som ställer krav på oss. Vi uppfattar ofta att Gud vill att vi skall göra så mycket. Vi måste vara snälla, ödmjuka, tacksamma, goda, milda och tålmodiga. Vi måste bära vårt kors och inte klaga. Om vi inte gör det kommer Gud inte att vara nådig emot oss. Men när Gud vill tala om för oss varför han vill frälsa oss och komma till jorden för att ge oss evigt liv, så använder han namnet Johannes, "Herren är nådig". Nåd betyder gratis. Det innebär att Gud vill ge oss evigt liv utan att vi behöver göra någonting annat än att ta emot. Det som är gratis kostar ingenting, men måste tas emot för att fås. Gud kräver inget av oss. Han älskar oss och han har redan ordnat det eviga livet åt oss. Gud kräver inget av oss. Men om vi inte tar emot hans nåd och tar del av det eviga liv som han har ordnat går vi miste om allt. Det är inget krav, det är ett val. Väljer vi att följa Jesus får vi komma med honom och dela allt som han har att ge oss. Vi får dela hans kärlek, glädje, frid, godhet, mildhet och trofasthet. Och en dag får vi följa honom in i hans härlighet i himlen. Men väljer vi att inte följa Jesus kommer vi att stå utanför. Det goda vi vill uppleva då får vi ordna med själva och det blir ofta ganska misslyckat. Istället försöker man att kompensera det med droger, sex, god mat och ett yttre liv som ser bra ut, men som i sitt innersta väsen är fullständigt tomt. Många upplever det så i vår tid och mycket av det tas i uttryck just vid midsommartid. Men ta du vara på Herrens nåd. Kom till Jesus och ta del av hela Guds rikedom av nåd i kärlek, glädje, frid och godhet denna midsommartid. Herren är nådig.

AMEN

23 juni

Joh 1:35-46

ATT BLI LÄRJUNGE

Johannes stod med två av sina lärjungar när Jesus kommer gående. Johannes säger: ”Se där är Guds lamm” och så följer två av hans lärjungar med Jesus istället. Till Filippos säger Jesus: ”Följ mig” så följer han med. Var det så enkelt för Jesus att kalla lärjungar? Varför är det inte lika enkelt idag i så fall? Men vi måste komma ihåg att Johannes beskrivning i sitt evangelium är ett komplement till de andra evangelierna. Vi måste inse att lärjungarna redan kände till Jesus. Och det är viktigt att förstå att man är inte en lärjunge bara genom att känna till Jesus, att tro att han finns och vara vanligt hygglig och snäll. Den betydelsen har inte Bibeln när det gäller att beskriva vad det är att vara lärjunge. Vi ser det när Jesus kallar sina lärjungar. De kände till Honom, men när två av Johannes lärjungar kom för att följa Jesus vänder han sig om och frågar vad de vill. Varför gjorde han det? Jo, därför att lärjungaskapet börjar hos oss själva. Det brukar kallas "att bli uppväckt genom lagen". Det betyder att man märker hos sig själv att något saknas i ens liv. Det kan handla om att få frid i sitt inre, trygghet, harmoni, glädje, mening och få uppleva att man är älskad. Detta föranleder frågan Jesus ställer till lärjungarna om vad de vill. De två lärjungarna frågar: ”Var bor du” Jesus säger: ”Följ med och se!” Jesus stannar inte för att ta upp en diskussion med dem och fråga om de var med vid hans dop, hur länge de varit med Johannes och hur mycket de redan kände till om Honom. Han säger bara: ”Följ med och se!” Det här gör Jesus också med Filippos. Natanael får samma besked av Filippos: ”Följ med och se!”

Lärjungaskapet är inte att känna till Jesus utan komma till Jesus, följa Jesus och upptäcka vem Han är. Detta är möjligt endast genom att stanna och vara kvar hos Jesus. Det är detta som är att vara lärjunge; att stanna hos Jesus, vara kvar hos Honom. Vår möjlighet att stanna och vara kvar hos Jesus är betydligt större idag än vad det var för de första lärjungarna. De var tvingade till ren fysisk närvaro när Jesus gick här på jorden. Idag är Han lika nära oss som Han var sina lärjungar då, med den skillnaden att nu är Han, genom den Helige Ande, närvarande hos oss alltid, och Han tar sin boning i oss. Därför kan vi också idag vara Hans lärjungar och förbli hos Honom.

AMEN

24 juni

Joh 8:1-11

EFTER FESTEN

Det var lövhyddohögtid och man hade firat en uppsluppen fest, ungefär som vårt midsommarafton, när man på morgonen kom till Jesus i templet med en kvinna som ertappats med äktenskapssbrott. Enligt Mose lag hade de rätt att stena kvinnan men man ville sätta Jesus på prov och sa: ”Vad säger du?” De kom egentligen för att få Jesus dömd. Det var domstolens sak att döma i ett sådant fall. Hade Jesus sagt att hon skulle dömas hade de istället dragit Jesus inför domstol anklagad för att ta lagen i egna händer. Hade Jesus sagt att kvinnan inte skulle dömas, hade de dragit Jesus inför domstol anklagad för hädelse, att ha brutit mot Guds lag. Men Jesus är tyst, han böjer sig ner och ritar på marken. Men man är envis och Jesus svarar då: ”Den av er som är utan synd skall kasta första stenen på henne.” Häpna går de därifrån utan att göra något. Kvinnan blir ensam kvar och Jesus säger: ”Var det ingen som dömde dig?” Hon svarar: ”Nej, herre.” Då säger Jesus: ”Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer.”

Vad kan vi lära oss av detta? Det vi kan lära oss är att vi inte skall döma, utan förlåta och tillrättavisa. Vi skall inte döma eftersom vi själva står i skuld inför Gud. Vi är alla syndare och i behov av förlåtelse. Vi skall låta dem döma som har rätt att döma. Domen är i första hand Guds, men den jordiska domstolen har också rätt att döma men då våra jordiska lagbrott. Det vi skall göra är att förlåta och visa tillrätta. Jesus vill att vi skall ha ett förlåtande sinnelag. Han säger att om vi inte förlåter våra medmänniskor vad ont de gjort mot oss så skall inte heller Gud förlåta oss. ”Den som är utan synd skall kasta första stenen”. Men vi skall tillrättavisa visa-till-rätta. Jesus förlät inte bara kvinnan, Han tillrättavisade henne med orden att hon inte skulle göra om sin synd igen. Tanken med förlåtelsen är ju inte att vi bara skall gå omkring och förlåta, vi skall också visa tillrätta. Det får inte vara så att när man blir förlåten så går man och gör samma sak igen. För vad hjälper det en människa om vi förlåter henne allt, om hon ändå inte vill gå den rätta vägen går hon ändå miste om allt. Att gå den rätta vägen är att leva sitt liv med Jesus. Han är förlåtelsens Herre, Han kan leda oss rätt och hjälpa oss att inte döma utan ha ett förlåtande sinnelag och lära oss vad som menas med bönen: ”Förlåt oss våra skulder såsom ock vi förlåta dem oss skyldiga äro.”

AMEN

25 juni

1 Mos 1:1-27

SKAPELSEN

Nu i midsommartid pratar man gärna om skapelsen. I vår tid upplevs detta ibland som något svårt. Vi får i skolan, i massmedia och av vetenskapen endast höra en variant av hur allting har kommit till. Men det finns två förslag som är lika svåra att bevisa. De är skapelsen och slumpen. Att vetenskapen har svårt för skapelsen beror på att man helt enkelt, utan att ta redan på några fakta, bestämt att Gud inte får medräknas i vetenskapliga begrepp. Hej hopp, då var det bara slumpen kvar då. Men skall man vara noggrann måste man räkna med alla möjligheter och då är man inte efter sin tid om man talar om att det faktiskt finns en mycket stor möjlighet att allting kan ha blivit till genom en skapelse. HUR allting har kommit till kan vi däremot vara ganska överens med vetenskapen om, men vad som orsakade det som blev till är två olika möjligheter. Om allt har kommit till genom en skapelse bevisas lättast med att bevisa om Gud finns. Och det är fullt möjligt att göra, men resultatet av de 6 bevis som finns blir ändå detsamma som när det gäller all bevisföring. Man måste ändå tro på bevisen.
Vi försöker ändå. Finns Gud?
Bevis 1. En nobelpristagare sa en gång att om allt kommit till genom en slump är lika otroligt som att ett färdigt uppslagsverk kommit till genom en explosion i ett tryckeri.
Bevis 2. Om man vågar förutsätta att Gud finns precis lika enkelt som man förutsätter slumpen, så pekar det mesta på Guds existens.
Bevis 3. Varför måste vi människor ha en mening med livet? Så onödigt, egentligen. Men vi har det. Det pekar på att Någon har gett oss det.
Bevis 4. Varför upplever vi ibland ett tomrum i tillvaron? Är det ett tecken på att vi faktiskt kan sakna något och i så fall varför om det nu inte fanns något att sakna? Men det finns det! Gud!
Bevis 5. Varför har vi samma bestämda regler även bland människor som aldrig stött på det vi kallar civilisation. Jo, Någon har lagt dessa regler i oss.
Bevis 6. Varför är idag halva jordens befolkning kristen och ca 100 000 personer per dag lär känna Jesus idag? Det kanske beror på att Han faktiskt existerar. Är inte dessa 6 bevis nog för att tro? Förmodligen inte. De finns där, men Jesus lär oss att det inte räcker. Vi kan bli förberedda på att tro genom bevis. Men tron måste vi ta emot som en gåva. Det är inte svårt. Det räcker att be, bekänna sina synder och ta emot förlåtelse och tro ur Hans öppna hand.
AMEN

26 juni

Luk 1:67-80

TACKSÄGELSE

Johannes döparens far Sakarias ger oss en förevisning av hur en tackbön kan se ut. När han tackar Gud för sin son Johannes gör han det genom att tacka för allt som Gud gör, har gjort och kommer att göra för sitt folk. Det är en bön med tack för att Gud bryr sig om oss, att Han vill vara hos oss, leda oss och befria oss från det onda. Det är också så vi kan tacka Gud varje dag, även om det kan kännas mörkt och tomt. För Guds löften håller och det Han har gjort i Kristus Jesus är värt allt tack och lov som vi kan ge.

"Tacka Gud i livets alla förhållanden" står det i 1 Thess 5:18. Gud vill att vi skall ha evigt liv, att vi skall leva i Hans kärlek och föra den vidare till andra. Att tacka Gud för allt betyder att tacka för allt Han gör för oss och med oss, men också för det som kommer.

Att tacka för något som kommer är att våga lita på att Gud också tar hand om vår morgondag. Att vi tackar för något som ännu inte skett, men som vi hoppas på, är en förbön som den Helige Ande gärna lägger i våra hjärtan. En sådan bön kan Gud inte motstå att svara på.

Det hände i Köpenhamn att en tysk nunna var på besök. Och för henne visades ett fint, dyrbart keramikfat. Hon skulle bara få titta på det, men kunde inte språket så bra, så hon trodde hon fick fatet som gåva och började genast, översvallande, tacka för det fina fatet. Då sades det till henne att hon bara skulle titta på fatet och hon lämnade genast, generat, tillbaka det och bad om ursäkt. Men då sa fatets ägare att hon fick behålla det: "Jag kan inte ta tillbaka det nu när du har tackat för det." Och nunnan fick behålla fatet. Ett sådant exempel ger en glimt av hur fint det är att tacka Gud för det som kommer, precis som Sakarias prisar Gud för den frälsning som skulle komma i Jesus Kristus.

Vi kan lita på Gud i alla livets förhållanden och vi kan tacka honom för allt. Han som har skapat oss, vet vad som är bäst för oss. Han vet hur vi har det och han vill hjälpa oss. Men han vill också att vi skall tacka honom för allt det underbara han gör. Vi är som lerkärl i hans skaparhänder, formade efter hans kärlek. Vad kan vi sätta upp emot honom eller anklaga honom för? Nej, vi får istället tacka honom och prisa honom för att han är med oss alla dagar intill tidens slut och att han ger oss frihet och frälsning i Kristus Jesus, vår Herre.

AMEN

27 juni

Jer 17:12-13

EN CHANS TILL

Lövhyddohögtiden är som vår midsommarafton. Det var en uppsluppen fest. Tidigt på morgonen kom de skriftlärda och fariséerna till Jesus med en kvinna som ertappats med äktenskapsbrott. De hade rätt att stena kvinnan till döds enligt Mose lag, men ville höra vad Jesus skulle säga. För egentligen var det Jesus man ville sätta dit. Det var domstolen sak att döma och skulle Jesus ta lagen i egna händer kunde de döma Honom för det. Men Jesus var tyst. Han böjde sig ner och skrev i sanden. De laglärde, som stod där med stenar i sina händer, förstod nog vad Jesus menade. I profeten Jeremias bok står det: ”Herren är Israels hopp. Alla som överger dig kommer på skam. Ja, de som viker av från mig liknar en skrift i sanden, ty de har övergivit Herren, källan med det friska vattnet.” (1917 års översättning) Att överge Herren är en synd. Hade de, liksom kvinnan, övergivit Herren och var syndare de också? Jesus sa: "Den av er som är utan synd skall kasta första stenen på henne". Då gick de därifrån. Då sa Jesus till kvinnan: ”Inte heller jag dömer dig. Gå nu, och synda inte mer.”
Synd är allt som skiljer oss från Gud. Eftersom Gud är god är allt som har med synd att göra, ont. Gud och synd går inte ihop. Gott och ont är oförenligt. Genom att bli förlåten sin synd räknas den inte längre, inför Gud, som synd. Gud kommer inte att döma oss om vi har fått förlåtelse. Vi får en chans till att leva vidare i denna världen och få vara hos Gud redan här och nu. Det var Jesus som gjorde denna chans möjlig för oss genom att han tog vår synd på sig på korset och dog i vårt ställe. Genom det blev vår skuld, synden, inför Gud betald.
Att Jesus uppstod är beviset på att betalningen var godkänd. Jesus är därför kvittot på att synden är betald. Därför kan vi bara få komma till Gud genom Jesus. Endast Han kan göra oss fria från synden så att vi får rätten till himmelen genom förlåtelsen och få evigt liv.
Bara i Dig, Jesus har min själ sin ro.
AMEN

28 juni

Luk 1:5-17

DIN BÖN HAR BLIVIT HÖRD

Bönhörelse är när man ber om någonting och får det. När jag tänker på alla de bönhörelser jag fått blir jag förstummad över hur många de är. Ofta har jag fått mer än jag bad om. Så här var det för Sakarias. Han fick mer än han ens vågat drömma om. Han hade bett om en son och han skulle inte bara få en son. Det skulle vara ett barn med en bestämd uppgift. En profet som skulle förbereda folket för Messias! Det var för mycket för den stackars Sakarias. Han kunde inte tro att Gud var så god! Därför blev han stum tills barnet Johannes hade blivit född. Sakarias hade nämligen stött på ett av bönhörelsernas problem.

Problemen är otro och högmod.

Otro var det Sakarias visade ängeln Gabriel. Han hade bett men inte vågat tro. Det hindrade inte Gud från att svara på Sakarias bön. Det är mycket viktigt att komma ihåg!! Gud svarar oss på våra böner oavsett hurdana vi är eller gör eller om vi tror eller inte. Men Gud vill mer än att bara ge oss svar på våra böner. Det Gud vill är att vi skall komma till Honom och vara hos Honom. Det som, för oss, endast är möjligt genom Jesus. Därför om vi inte lever med Jesus kommer vi inte till himlen, vilket Gud vill att vi skall göra eftersom Han älskar oss. Skulle vi då få bönhörelse och det inte hjälpte oss att komma till Jesus, skulle vi inte behöva få bönhörelse.

Istället skulle vi kanske behöva en tid av något annat. Sakarias blev stum och fick nio månader på sig att tänka över sitt förhållande till Gud.

Högmod är det andra problemet. Man tror att man får allt man ber om bara för att man tror eller för att man anser sig vara en bra kristen eller väldigt nära Gud. Man kan också anse att man inte behöver be utan att Gud hjälper i alla fall eller att man är så duktig att man klarar det själv. Det finns många olika exempel på hur bönens högmod kan se ut, men beskrivningen av det är när man gör bönen till en befallning och inte till bön, då är det högmod. Vi kan bara be som tjänare, aldrig som herrar. Ödmjukhet är bönens främsta kännetecken.

Hur skall man då göra för att få bönhörelse? Det handlar om att leva med Jesus och sätta Honom först, att älska Honom över allting. Bönens egentliga avsikt är att vi skall umgås med Jesus. Det är det som bönhörelserna betyder mest för mig. Inte att jag får så mycket av det jag ber, utan att jag får så mycket av Jesus själv.

”Då må förblekna sommarns glans och vissna allt fåfängligt; min vän är min och jag är hans, vårt band är oförgängligt. I paradis han, huld och vis, mig sist skall omplantera, där intet vissnar mera.”

AMEN

29 juni

Matt 7:1-6

FRI FRÅN SYND?

Det var morgonen efter lövhyddohögtiden, en fest som var som vår midsommarafton. En kvinna hade ertappats med äktenskapsbrott. Nu ville några skriftlärda och fariséer att Jesus skulle döma henne. Mose lag föreskrev att hon skulle stenas, sa de. Men de hade endast tagit en bit ur Mose lag. Tanken var egentligen inte att hon skulle dömas, man var ute efter Jesus. "Detta sade de för att sätta honom på prov och få något att anklaga honom för." Men Jesus gick inte på det. Vid ett annat tillfälle frågade han varför de satt honom som domare. Nu gjorde de samma sak igen, men denna gång var Jesus tyst. De envisades och Jesus sa kort: "Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne." Därmed överlät Jesus dömandet till dem. Skulle någon av dem kasta första stenen skulle de själva ta på sig domarrätten och ingen av dem hade den rätten. Så de gick därifrån. Jesus undrade: "Var det ingen som dömde dig?" Och hon sa: "Ingen" Men då sa Jesus inte. "Vi har ju inte rätt att döma dig, så gå du." Kvinnan förstod nog att de fört henne till Jesus därför att man ansåg att han var Messias. Han hade rätt att döma henne. Men Jesus sa: "Inte heller jag dömer dig."

Det här är en ganska spännande historia, men vad lär vi oss? Lärjungarna visste det, Jesus hade undervisat dem om det. "Döm inte så blir ni inte dömda" Varför är det så viktigt att vi inte dömer varandra? Det handlar om skillnaden mellan att tillrättavisa och att döma. Tillrättavisa skall vi göra. När någon har gjort något fel bör detta påtalas på ett bra sätt så att personen ifråga kan ställa det tillrätta och/eller inte göra om samma fel igen. Huvudsaken är att personen i fråga kan få behålla sitt värde och få vara den värdefulla människa som Gud ser henne som. Men när vi dömer en människa oavsett om hon har gjort något fel eller inte, då lägger vi en börda på henne som tynger ned henne oavsett skuld. Vi pekar på en människa inför andra och säger: "Fy skäms, du har gjort detta, därför är du en dålig människa, sämre än vi andra." Så vill inte Gud att vi gör. Vi skall tillrättavisa, men inte döma. Domen är Guds och han kommer att döma oss rättvist. Hur vi skall göra visar Jesus när han säger: "Döm inte, så blir ni inte dömda…Varför ser du inte flisan i din broders öga, när du inte märker bjälken i ditt eget?…Ta först bort bjälken ur ditt öga, så kan du se klart och ta bort flisan ur din broders."

AMEN

30 juni

2 Kor 12:2-10

TILLBAKA IGEN

Gud älskar oss så mycket att Han vill att vi alltid skall vara hos Honom. Kommer vi bort ifrån Honom, gör Han allt för att vi skall komma tillbaka till Honom igen. Så stor är Hans kärlek för oss. Vi kan inte fatta det. Men att komma bort ifrån Herren gäller inte bara dem som vänt Honom ryggen och inte vill leva med Honom. Det gäller också oss som dagligen kommer bort ifrån Herren p g a vårt syndiga väsende. Det är precis som om vi inte förmådde att stanna kvar hos Honom. Men trots det får vi varje dag komma tillbaka till Honom för att vara med Honom. Och varje dag är Han lika angelägen om att vi verkligen skall komma till Honom för att vara med Honom.

Även när man verkligen försöker att leva som en kristen, upptäcker man att det inte går så bra som det borde. Man upptäcker att man alltid ändå är den syndare man är och att man därför alltid och lika mycket behöver komma till Jesus och be om nåd och hjälp. Man upptäcker att det går inte att leva som kristen på egen hand och man upptäcker att även om man inte lever som kristen på egen hand så kommer man dagligen bort ifrån Herren på olika sätt. Det är precis som fåret i liknelsen, man kommer bort. Och nu söker Herren efter mig igen.

Ibland känns allting så svårt och hopplöst även om man vet att Jesus har lovat att alltid vara med och att alltid hjälpa oss och bära våra bördor. Men vi försöker nog alltid först bära våra bördor själva.

Nu står vi där vilsna som det borttappade fåret och kan inte hitta tillbaka igen. Då kommer Jesus till vår hjälp. Han leder oss in i förlåtelsen. Han letar reda på mig, där jag står kraftlös. Och Han säger till mig: "Kom till mig, du som är trött och tyngd av bördor, jag skall ge dig vila".

Och vi får komma tillbaka till Herren och får börja om igen. Man tror nästan inte att det är sant. Men så mycket älskar Han oss att Han vill ge oss en chans till.

Det är underbart att veta att Han älskar oss så mycket att även om vi kommer bort ifrån Honom så får vi komma tillbaka. Han är min herde och Han ser till att ingenting skall fattas mig om jag håller mig till Honom och följer Honom. Vill du alltså leva som kristen kan du inte sätta tillit endast till den egen förmåga. Bara Jesus förmår göra allt för oss. Det är bara Han som har kraften. Han som förmår göra allt. Det är först i Honom jag förmår göra allt. Jesus säger: "Förutan mig kan ni ingenting göra." Men kraften är Hans, vi är bara redskapen. Han måste vara den förste i ditt liv, centrum för dina tankar, ord och handlingar. Det är Jesus som måste styra och leda ditt liv om du skall kunna klara av att leva som kristen. Det är Jesus som är A och O för att kunna leva som kristen. Försöker du på egen hand är du dömd att misslyckas. Endast Jesus kan hjälpa dig. Men Han är alltid beredd att uppsöka dig och föra dig tillbaka till Honom när du upptäcker dina försök och misslyckanden i ditt liv. Och Han älskar dig och är beredd att göra allt för att du skall få vara där Han är!

AMEN

Juli

1 juli

Psalt 84:1-13

ATT FÅ KOMMA HEM

Liknelsen om den förlorade sonen är en av de mest kända berättelserna i Bibeln. Liknelsen handlar om Guds kärlek till oss. Huvudpoängen är att man får komma tillbaka till Gud hur stor syndare man än är. Precis som sonen i liknelsen kan vi komma bort ifrån Herren, men vi får ångra oss, erkänna våra fel och brister, få förlåtelse och få komma tillbaka till Gud igen.

Att komma bort ifrån Herren och göra emot Guds vilja är något vi alla gör mer eller mindre. Det är precis som om vi inte klarar av att leva med Herren. Det finns något i oss alla som säger ”nej” till Herren Jesus vare sig vi vill det eller inte. Men det viktiga är om vi ångrar oss och vill bekänna våra synder. Det är det som utgör skillnaden.

Vill man verkligen försöka att leva som kristen märker man snart att det inte går så bra som man vill. Bibeln uppmanar oss att bli alltmer lika Jesus, men vi märker att vi inte klarar av det. Ju mer vi försöker desto längre bort från Herren verkar vi komma. Vad skall man göra?

När man står där svarslös och inser att man inte klarar av att leva som kristen, måste man ge upp och komma inför Herren och bekänna detta fruktansvärda: ”Jag klarar inte av att leva som kristen!” Jag trodde att jag skulle klara av det, men nu har jag förlorat allt. Nu måste jag vända mig till Herren Jesus och be om förlåtelse för att jag inte klara av ens att leva som kristen.

När man har kommit så långt och kommer fram till Jesus för att bekänna, säger Han till sina änglar: ”Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Min lärjunge var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen.” Man står där bara som ett frågetecken och säger: ”Men Herre, jag är inte värd att kallas din lärjunge.” Då säger Jesus: ”När du trodde att du kunde leva som kristen utan mig, blev du förlorad. Åt mig har getts all makt, allting är sammanfattat i mig. Utan mig kan du ingenting göra. Utan mig är du förlorad. När du upptäckte detta att du inte kan klara av att leva som kristen var du tvungen att komma tillbaka till mig. Därför att du kom till mig blev du levande igen och återfunnen. Förstå, min älskade lärjunge, att det är här hos mig du kan få allt du behöver för att kunna leva som kristen. Lev ditt liv med mig och ta emot den kärlek, glädje, godhet och frid som du bara kan få av mig när du lever med mig. Utan mig kan du ingenting göra. Men nu skall vi hålla fest. Du var död och lever igen, förlorad och är återfunnen.”

AMEN

2 juli

Luk 15:1-10

ATT KOMMA BORT IFRÅN HERREN OCH FÅ KOMMA TILLBAKA

Jesus berättade flera liknelser. En handlade om en man som hade hundra får och när ett av dem kom bort lämnade han de nittionio i öknen för att leta efter detta enda. En annan liknelse handlade om en kvinna som tappat ett silvermynt eller brudmynt och hur hon inte gav upp med att leta förrän hon fann det. Liknelserna handlar om att Gud älskar oss så mycket. Skulle vi komma bort ifrån Honom, gör Han allt för att vi skall komma tillbaka till Honom igen. Det är en ofattbar stor kärlek.

Jesus berättade dessa liknelser för att fariséerna och de skriftlärda förargade sig över att Jesus umgicks med syndare. De kunde inte förstå varför. Men Jesus ville lära dem att han inte umgicks med syndare därför att han tyckte att det var okej att de var syndare och levde som de levde. Nej, han ville att de skulle bättra sig och komma tillbaka till Gud igen. Men om inte syndarna fick chansen att komma tillbaka till Gud kunde de heller inte få möjligheten. Jesus ville ge dem chansen och möjligheten.

Jesu liknelser gäller också oss idag. Det är lätt att glömma bort att många människor som idag inte bryr sig om Gud skulle vara glömda av Gud. Så är det inte. De är istället förlorade om de inte vänder åter till Gud. Därför söker Gud dem. Han älskar dem så mycket.

Men att komma bort ifrån Herren gäller också oss som dagligen kommer bort ifrån Herren p.g.a. vårt syndiga väsende. Det är precis som om vi inte förmådde att stanna kvar hos Honom. Trots det får vi varje dag komma tillbaka till Honom för att vara med Honom. Och varje dag är Han lika angelägen om att vi verkligen skall komma och vara med Honom.

Varje människa har lika stor rätt och möjlighet att komma till Gud. Det finns ingen i denna världen som är så stor syndare att han inte kan få förlåtelse och få komma till Gud.

Och Herren söker. Han är aldrig långt borta från någon av oss. Ibland kanske vi tycker så och upplever det som om det vore så. Ibland står vi där vilsna som det borttappade fåret och kan inte hitta tillbaka igen. Då kommer Jesus till vår hjälp. Han leder oss in i förlåtelsen. Han letar reda på mig, där jag står kraftlös. Och Han säger till mig: "Kom till mig, du som är trött och tyngd av bördor, jag skall ge dig vila". Och jag får komma tillbaka till Herren och får börja om igen. Man tror nästan inte att det är sant. Men så mycket älskar Han oss att Han alltid vill ge oss en chans till.

AMEN

3 juli

Luk 15:11-32

DEN FÖRLORADE SONEN

Denna liknelse är kanske mest känd av alla. En av sönerna vill få ut sitt arv i förskott och lämna allt och alla. Det får han. I ett främmande land slösar han bort alla sina pengar och blir sedan utblottad. Då minns han livet hemma. Han ångrar sig och åker hem i tron att fadern har förkastat honom. Men strax före hemmet kommer fadern honom till mötes och omfamnar honom och tar emot honom värdig en prins.

Liknelsen stämmer så bra in på många förhållanden till Gud idag. I dopet föddes vi till att vara Guds barn. Men många ville inte vara hemma hos Gud. Kanske tyckte de att det var tråkigt att gå till kyrkan, meningslöst att läsa Bibeln och att be. De gjorde istället vad de kände för. Men så kommer en dag då tomheten, meningslösheten tar över. Tryggheten man kanske hade som barn är borta och de kristna ser så välmående ut. Man tror att de inte vill ha med en att göra.

Men ändå vill man komma tillbaka. Det räcker om man får sitta med i kyrkan allra längst bak där man inte syns. Så smyger man in i kyrkan, gudstjänsten har redan börjat. Man sätter sig ner i sista bänken och knäpper sina händer. "Herre, förlåt mig. Lår mig få komma och vara hos Dig. Hjälp mig att ta emot Dig i mitt hjärta, hjälp mig att tro på Dig, Herre." Bönen bara kommer, man ber i sina tankar. "Herre, svara mig!" Då hör man prästen läser ur Bibeln: "Far, jag har syndat mot himlen och mot dig, jag är inte längre värd att kallas din son. Men fadern sade till sina tjänare. Skynda er att ta fram min finaste dräkt och klä honom i den, och sätt en ring på hans hand och skor på hans fötter. Och hämta gödkalven och slakta den, så skall vi äta och hålla fest. Min son var död och lever igen, han var förlorad och är återfunnen."

Är det så här enkelt att komma tillbaka till Gud igen? Ja, det är bara att våga lita på att Jesus verkligen tar emot mig. Han gör det! Han längtar efter dig precis som fadern i liknelsen. Du hinner knappt forma orden förrän Han är där och öppnar sin famn för dig. Våga lita på Honom, Han älskar Dig, Han har gått i döden för Dig och uppstått för Dig för att Du av Honom skall få ta emot kärlek, glädje, frid, meningsfullhet och evigt liv. Ge Honom av din synd och skuld, be Honom om förlåtelse och ta emot Honom i Ditt hjärta. Han har redan tagit emot Dig.

AMEN

4 juli

Psalt 119:170-176

GUDS ÄNGLARS GLÄDJE

Jesus sa: "På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig." De fromma fariséerna och de skriftlärde, var arga över att Jesus umgicks med syndare. De kunde inte förstå det. Men Jesus berättade två liknelser. En om ett får som kommit bort och där fårens ägare lämnar de övriga nittionio för att söka efter detta enda. En annan om en kvinna med tio silvermynt som tappar ett av dem och letar förtvivlat tills hon hittar det. Hennes glädje över det återfunna myntet ger Jesus som bild av Guds änglars glädje över en syndare som omvänder sig. Det är en glädje som springer fram i lovsång och tacksägelse. Änglarna lovsjunger ständigt Gud och för varje syndare som blir omvänd och får del av det eviga liv som Jesus har ordnat för var och en som vill ta emot, blir Guds änglars glädje till en lovsång som aldrig skall tystna. Vi hör den bara när vi deltar i den. Och vi skall dela Guds änglars glädje här på jorden. Vi får göra våra liv till en lovsång inför Gud. Lovsång betyder ju att tala om hurdan Gud är. Inte vad Han gör och har gjort, det är tacksägelse, utan vem Gud är. Att Han är Kärleken, Glädjen, Godhet, Mildhet och Frid. Vi får dela Guds änglars glädje i lovsång mitt i allt det svåra och hopplösa, mitt i vår vardag och trots allt. Han är den som har all makt, Han är den som har vunnit seger över ondskan och Han är den som en dag skall ta bort all ondska och leda oss in i ett himmelskt rike av kärlek, glädje och frid. Vem kan låta bli att lovsjunga en sådan underbar Herre och Frälsare som Jesus Kristus är. Det är så underbart att jag inte kan sitta still, jag måste resa mig upp, lyfta mina händer, sjunga Hans lov och jubla som en fågel i skyn över sin skapare. Visst skulle vi hellre klaga och ropa ut i förtvivlan över alla som ännu är förlorade och alla omvända som inte verkar bry sig. Men när jag lovsjunger min Herre och Frälsare märker jag att jag kan lämna allt det i Hans händer. Inte så att jag slutar bry mig, tvärtom. När jag i lovsång sjunger om Hans kärlek får jag bli en av dem som med Honom söker efter det förlorade fåret. Sedan får jag glädja mig tillsammans med Honom och med Guds änglar över varje syndare som omvänder sig.
AMEN

5 juli

Psalt 62:2-9

LIDANDETS PROBLEM

Pontius Pilatus hade utfört ett terrordåd. Men det man frågade Jesus om, var varför just de som blev drabbade blev drabbade och inte några andra. På den här tiden sågs lidandet som ett straff på begångna synder. Men Jesus lärde oss att Gud straffar ingen så. Alla är ju syndare och lika inför Gud, ändå drabbas vi olika av lidanden. Vi kan förklara vissa delar om orsaken till lidandet i världen, men inte allt. Tyvärr finns det inget enkelt och fullständigt svar på lidandets problem, endast delar. Det är som ett pyssel. Tar vi en bit i sänder kan bilden klarna.

PUSSELBIT 1: Mycket av världens lidande står vi själva för.

Vi kan inte skylla på Gud när en rattfull bilist dödar en oskyldig fotgängare eller när regeringar förklarar krig mot varandra. Personligen kan vi inte klandras. Men vi har också del av orsaken till lidandet i världen. En tidning hade en tävling om att läsarna skulle skriva något på temat ”Vad är det för fel på världen?” Av tusentals bidrag vann detta: ”Herr redaktör, det är jag som är felet!”

PUSSELBIT 2. Det finns lidanden vi inte rår på som jordbävningar, orkaner, torka. Många gånger är vi själva orsaken till de katastrofala följderna av detta, men Bibeln talar om att också hela skapelsen blev ofullkomlig trots att Gud från början skapat en god värld.

PUSSELBIT 3. Smärta tecknas ofta som en aspekt på lidandet. Men så är det inte. Hade du inte haft ont hade du inte gått till doktorn och din sjukdom hade förvärrats utan att du hade märkt att du var sjuk.

PUSSELBIT 4: Gud hindrar onda handlingar, då och då, men inte ständigt, det skulle inte gå. Tänk er en tennismatch med en vän. Gör han dubbelfel en gång kan du av ren vänlighet ge honom en chans till. Men om han struntar i regler och linjer är det inte längre tennis ni spelar.

PUSSELBIT 5: Gud är med oss i lidandet. Han sände sin Son till jorden för att dela våra lidanden och göra allt vårt svåra till sitt eget. Han föddes under svåra förhållanden, blev förrådd av en vän, förhörd av en partisk jury, torterades och dog övergiven av alla.

Det finns inte svar på alla ”varför” men det finns en hjälp och tröst att få mitt i det svåra. Gud är med oss. Vi märker det kanske inte alltid, men Han finns där. Tänk dig i en dröm en sandstrand tillsammans med Jesus där två fotspår i sanden också representerar händelser i livet. Tänk dig att Jesus säger, när du i de svåra tiderna endast ser ett par fotspår: ”Kära barn, jag älskar dig och skulle aldrig lämna dig under tider av prövningar och lidande. Då du hade det svårt ser du bara ett par fotspår i sanden, för det var då jag bar dig.”

AMEN

6 juli

Luk 13:1-5

DEN SVÅRASTE FRÅGAN

"Varför?" är den svåraste frågan. Varför vissa olyckor sker, varför vissa oskyldiga drabbas. Som när de arton dödades när Siloatornet i Jerusalem rasade och Jesus sa: "Tror ni att de var större syndare än alla andra i Jerusalem. Nej, säger jag." Men Jesus ger aldrig svar på frågan ”varför” och vi kan undra varför. Är det så att Gud inte vill att vi skall få veta? Är det så att det finns andra perspektiv i Guds ögon som vi inte kan förstå förrän vi får komma och vara hos honom i himlen? Det finns många olika orsaker till att vi inte alltid får veta varför. Jag skall nämna några, men ändå är det bara ett skummande på ytan och orsaken till varför det är så är svaret redan på det första.

1. När vi inte kan orka med svaret vill Gud vänta med att ge oss det och endast ibland får vi svaret under våra liv här på jorden. Istället visar Gud oss en ny väg på den fortsatta vandringen genom livet eller också ger han oss förnyad kraft att vandra vidare.
2. När Gud ser att något kommer att gå snett i framtiden, i Guds perspektiv, griper han in på olika sätt, ibland på sätt som vi aldrig skulle acceptera med våra perspektiv, men Guds perspektiv är annorlunda.
3. Guds perspektiv är alltid att vi skall bli räddade och få evigt liv. Detta är alltid utgångspunkten för Guds handlande med oss. När något ont händer beror det aldrig på Guds verkan, men att Gud inte hindrar att det sker beror bl a på den gräns Gud har bestämt för vad Han själv får göra för oss utan att vår fria vilja bryts eftersom Gud p g a sin kärlek aldrig kan tvinga oss. Tvång finns inte i kärleken. Om du går mot rött ljus hindrar Gud dig inte, men genom sina skyddsänglar kan du få en känsla för att du kommer att drabbas av en olycka om du inte ser upp. Lyssnar du inte, drabbas du och det är ditt eget fel. Dina skyddsänglar, som Gud gett dig, kan inte heller de bryta din fria vilja att gå mot rött ljus avsiktligt eller oavsiktligt. Men om du drabbas och man kan undra varför skyddsänglarna inte alltid bryter in och var deras gräns går, så får vi inte alltid svar. Varför? Det kan bero på det som jag beskrivit tidigare, men också på följande.
4. Varje människa är unik, varje skeende med en människa är unik, alla människor har dolda sidor inom sig som bara Gud till fullo känner till. Alla skeenden beror på flera olika faktorer, människor och andliga ting onda som goda. Det betyder, att när något sker som vi inte kan förklara och undrar: ”varför”, har vi inte möjlighet att logiskt ta till oss orsaken till det som har hänt och troligen inte heller känslomässigt. Gud döljer inte saker för oss, han undanhåller vissa saker därför att vi inte skulle orka med att bära den kunskapen förrän vi kommer till himlen. Då kommer vi också att förstå och acceptera varför vi inte fick veta.

AMEN

7 juli

Mark 8:27-30

ATT BEKÄNNA SIG TILL JESUS

Det fanns redan på Jesu tid olika uppfattningen om vem Jesus var. Han verkade inte bry sig om vad människor tyckte och hade för uppfattning om honom. Men han var mycket angelägen om att hans lärjungar visste vem han var. Jesus kallade sina lärjungar på olika sätt. men gemensamt var att de från början inte riktigt förstod vem han var. De fick vandra tillsammans med honom och dela hans undervisning. Det var inte förrän långt senare som de verkligen förstod vem han var och kunde bekänna det som Petrus: ”Du är Messias, den levande Gudens Son.”

Petrus bekännelse visar oss att det inte handlar bara om ett ställningstagande. Det är också ett ansvar och en vilja att leva med Jesus och vara en del av den kyrka som Jesus bildade med Petrus och apostlarna. Att som lärjunge bekänna sig till Jesus innebär att man accepterar och går in i den världsvida kyrka där Jesus själv är Herre. Den kyrka som har nyckeln till himmelriket, ansvaret att binda och lösa synder på jorden. Den kyrka som dödsrikets portar aldrig skall få makt över. Den kyrka som består av alla troende: en helig allmännelig kyrka. När Petrus uttalade sin bekännelse förbjöd Jesus sina lärjungar att sprida den vidare eftersom hans verk inte var fullbordat. Sedan gav han sina lärjungar uppdraget att gå ut och berätta och göra alla folk till lärjungar. Vår bekännelse till Jesus innebär att vi inte kan låta bli att berätta om Jesus för andra. Att vi kan säga till människor, som har en massa åsikter och uppfattningar om Jesus, att de skall komma till Jesus och lära känna Honom och själva få se vem Han är. Så kan deras åsikt bli till insikt och deras uppfattning om Jesus bli till att man bekänner sig till Jesus.

Att vara lärjunge idag, att bekänna sig till Jesus, betyder att man lär känna Jesus, lever med Honom i den kyrka där Jesus själv är Herre.

AMEN

8 juli

Mark 3:7-19

JESUS GRUNDAR KYRKAN

Jesus var oerhört populär. Folk kom från när och fjärran för att bli botade från sjukdomar och befriade från demoner. Man trängde sig på honom från alla håll precis som det görs idag med idoler. Men Jesu uppgift var inte att bota i första hand, det var endast ett resultat och ett tecken på att han verkligen var Messias, den utlovade Frälsaren. Det Jesus skulle göra var främst två saker:

1. Att genom sin död och uppståndelse rädda mänskligheten från synden, döden och djävulen så att var och en kan få evigt liv.
2. Att grunda kyrkan så att vem som vill skall kunna ta emot den räddning som Jesus ordnade.

Orsaken till dessa två ting var två problem:

1. Eftersom mänskligheten genom synden var skild från Gud och därmed det eviga livet måste Jesus ta på sig synden så att mänskligheten kunde få evigt liv.
2. Eftersom Gud är kärleken kan Han aldrig tvinga Jesu räddning från synden, döden och djävulen på någon enda människa. Därför måste Jesus ordna ett sätt för mänskligheten att bli mottagliga för Jesu räddning, ta emot räddningen och få möjlighet att, redan under detta livet på jorden, leva med Jesus och därmed ha del av det eviga livet.

När Jesus grundade sin kyrka började han med att välja ut tolv män. Han gav dem undervisning och skickade ut dem att predika. Han gav dem också makt att bota sjukdomar och driva ut demoner. När de varit ute bland städer och byar kom de tillbaka till Jesus och fortsatte att vandra med honom och bli undervisade. Allt detta i syftet att de en dag skulle gå ut och göra alla folk till lärjungar, döpa i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn och lära dem vad det är att leva med Jesus, medvetna om att Jesus är med alla dagar till tidens slut.

Kyrkans uppgift är densamma idag. Det handlar om att hjälpa människor att ta emot det eviga livet och leva vidare i det eviga livet här på jorden där det finns så mycket som vill komma emellan. Det eviga livet är Jesu liv. Därför måste vi ta emot Jesus i dopet, vandra med Jesus varje dag, få undervisning och kraft genom den söndagliga gudstjänstens predikan och nattvard och låta Jesus vara den som får leda och styra våra liv.

AMEN

9 juli

Matt 4:18-22

LÄRJUNGASKAP

Det är tre ting som kännetecknar lärjungaskapet mer än något annat. Och när Jesus kallar Petrus, Jakob och Johannes får vi ett fint exempel på detta.

Det första är tillit. Det andra är syndakännedom. Det tredje är efterföljelse.

Att lita på Jesus är det vi kallar för tro. Vi litar på att det Jesus säger är sant. Men inte bara det. Vi får pröva denna sanning och upptäcka att det verkligen är så. Det håller att lita på Jesus. Petrus, Jakob och Johannes fick erfara detta. De hade fiskat hela natten men inte fått någon fisk. Nu stod de och sköljde näten då Jesus kom och sa till dem att ro ut ett stycke så att han kunde undervisa allt folket vid stranden. De gjorde så och när Jesus slutade tala sa han: "Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där." Petrus protesterade, men sa: "Men eftersom Du säger det skall jag lägga ut näten." Petrus litade på Jesus och prövade och man fick så mycket fisk att båtarna höll på att sjunka." Petrus litade på Jesus och prövade hans ord. Och det höll att lita på Jesus. Då visade sig det andra kännetecknet för lärjungaskapet hos Petrus: Syndakännedom.

I vår tid har vi fått höra mycket om att man skall lita till sig själv och tro på sig själv. Och visst är det viktigt med självkännedom och en positiv anda i vår tid. Men när man kommer i beröring med Herren upptäcker man en annan sida hos sig själv som inte går att förneka, trots allt självbejakande och positiv anda. Man ser kraftlöshet, meningslöshet, tomhet och ondska i sitt inre. Och man vill göra precis som Petrus gjorde, kasta sig ned vid Jesu knän och säga: "Lämna mig Herre, jag är en syndare." Men då har man nått fram till det speciella med lärjungaskapet: efterföljelse

Jesus sa till Simon: "Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor." Då rodde de i land, lämnade allt och följde honom." Att vara lärjunge är att följa Jesus i allt. I vår tid är det inte så lätt alla gånger. Det finns så mycket man kan följa: trender, åsikter, värderingar, vänner och grannars tycke och smak o s v. Men Jesus säger till var och en av oss idag som han sa då: "Följ mig". Och vi skall följa honom. Det är att var Jesu lärjunge.

AMEN

10 juli

Matt 16:13-20

VEM ÄR JESUS?

Jesus frågar sina lärjungar: "Vem säger människorna att Människosonen är?" De svarar: "Johannes Döparen eller Elia eller Jeremia eller någon annan profet."

Uppfattningarna om vem Jesus var, var olika bland folk. Man var inte riktigt säker. Men av uppfattningarna förstår man att uppfattningen om att Jesus var Guds Son fanns inte med. Man vågade nog inte säga något sådant öppet. Många förstod säkert att Jesus var Guds Son, men att bekänna det öppet och ta ställning kunde innebära sanktioner. Det gällde att hålla sig väl och vara rädd om sig själv så långt det gick. Samtidigt var man säkert inte emot Jesus, man ville nog stå så att man kunde ta ställning när det verkligen behövdes, om någon sådan chans skulle fås. Men lärjungarna hade redan tagit ställning, så när Jesus frågar dem: "Och ni, vem säger ni att jag är?". Då svarar Petrus: "Du är Messias, den levande Gudens Son."

Evangeliet visar tydligt vad det handlar om att vara lärjunge. Olika uppfattningar om vem Jesus är har människor idag liksom då, men det betyder inte att man är lärjunge. Visserligen kan man idag, som då, vara medveten om vem Jesus är, men ännu inte ha tagit ställning. oavsett hur det är så innebär lärjungaskapet att man faktiskt har tagit ställning och bekänner Jesus som sin Herre och Frälsare. Lärjunge är man först om man är beredd på att följa Jesus. Det var så Jesu egna lärjungar gjorde. De följde med Jesus, lyssnade till Honom och följde Hans exempel. Detta är fortfarande vad ett lärjungaskap innebär. Men för oss idag är det lättare än för Jesu egna lärjungar. Nu har Jesus all makt i himmel och på jord, nu har synden och döden besegrats. Idag kan Jesus vara oss närmare än då Han gick här på jorden, för nu kan Jesus, genom Helig Ande, komma och bo i oss. Men även om det är så med lärjungaskapet idag, så är det inget lärjungaskap förrän man verkligen bekänner Jesus som sin Herre och Frälsare och följer Honom.

AMEN

11 juli

Luk 5:1-11

TRONS ORDNING

Lärjungaskapet har en viss ordning. Vi kan kalla det trons ordning, förr sade man nådens ordning. Det handlar om att man som lärjunge genomgår olika perioder i sin tro. Denna turordning handlar först om tillit, sedan syndakännedom och därefter efterföljelse. Ofta följer denna turordning med i allt lärjungaskap genom hela livet. Petrus fick vara med om det den gång Jesus undervisade vid stranden. Jesus satt i Petrus båt för att folket skulle höra och sedan sa Jesus: "Ro ut på djupt vatten och lägg ut näten där." Petrus protesterade, men han hade lyssnat på Jesu undervisning och ansåg sig våga lita på Jesus och gjorde som Jesus sagt. Det var tillit och det är så det börjar med våra förhållanden med Gud. Det handlar om att våga lita på Guds Ord och för att kunna göra det måste man ta del av det och våga lita på det.

Petrus hade fiskat hela natten och inte fått något, nu drog de upp mängder av fisk. Vad hände då? Tackade Petrus för all fisken? Nej, han förstod plötsligt vem han hade att göra med och då började han med det som händer när man kommer i Jesu närhet. Man blir medveten om sitt förhållande med Honom. Är det inte bra, vilket det ofta inte är, blir det snabbt uppenbart i hjärtat. Lagens uppväckelse, sa man förr. Syndakännedom kan vi kalla det idag. Och Petrus sa: "Lämna mig , Herre, jag är en syndare." När vi uppenbarar vår synd och vårt eget inför Jesus visar vi att vi behöver Honom och Hans förlåtelse. Jesus ger oss förlåtelse. Men inte bara det. Han sa inte till Petrus: "Jag förlåter dig" och går därifrån. Nej, Jesus sa: "Var inte rädd. Från denna stund skall du fånga människor" Och de lämnade allt och följde Honom. Det här är nästa steg i lärjungaskapet, att följa Jesus. Uppväckelse genom evangelium, sa man förr. Efterföljelse, säger vi nu. Lärjungaskapet handlar alltid om att följa Jesus. Men för att kunna följa Honom måste vi lära oss att i allt lita på Honom och inte på oss själva. Därför behöver vi denna trons ordning med både tillit och syndakännedom för att vi skall kunna följa Honom och lämna våra liv i Hans händer. Då skall han ge oss allt det vi behöver: syndernas förlåtelse och evigt liv, samt den glädje, kärlek och frid som inte världen kan ge.

AMEN

12 juli

Matt 16:24-27

DET VIKTIGASTE MED LIVET

Det viktigaste med livet är livet. Om man inte lever har man ingen glädje eller nytta av någonting. Det är det Jesus säger idag. Även om man äger hela jorden har man ingen nytt av det när man är död. Man tar ingenting med sig när man dör. Man kan fråga sig vad det är för mening med livet om ändå allting skall tas ifrån oss. Meningen med livet är att leva livet, men om man inte har livet kan man inte leva det. Det viktigaste vi har att göra under våra liv är därför att se till att det inte tar slut. Men är det möjligt? Jo, faktiskt. Det var det Jesus gjorde! Han ordnade det eviga livet åt oss och vi kan få ta emot det av Honom om vi vill. Men det finns så mycket i världen som får oss att inte våga tro på det. Det finns så många som säger att man skall ta vara på sin tid här i denna världen och leva ut sitt liv så mycket som möjligt, ta vara på varje tillfälle att ha det bra, för en dag är det slut. Det är många som håller på med en massa nyttiga saker bara för att de skall få leva så länge som möjligt. Men ingenting hjälper dem. En dag är det slut. Jesus säger: ”Ty den som vill rädda sitt liv skall mista det, men den som mister sitt liv för min skull han skall finna det.” Vi behöver inte göra oss bekymmer för en massa jordiska bestyr, det ger oss inte en dag längre ändå. Det vi skall bekymra oss om är ifall vi har evigt liv eller inte. Har vi evigt liv kommer vi inte att dö. En jordisk död måste vi gå igenom, våra kroppar är inte skapade för att vara för alltid. Vi skall lämna våra jordiska kroppar när vi dör och tack vare Jesus skall Gud ge oss nya kroppar i himlen som inte skall dö.

Det eviga livet finns bara hos Jesus. Det är HAN som har det. För att vi skall få del av det måste vi komma till Jesus och bli ett med Honom. Det blir vi genom att erkänna våra synder, allt det som står emellan oss och Honom. Vi måste våga lita på Jesus, tro att det Bibeln säger om Jesus verkligen är sant. Så kan vi följa Honom i Hans spår, ”ta sitt kors”, inte bry oss om vad andra säger. Vi läser Bibeln ändå, vi ber vår aftonbön ändå, vi går till kyrkan ändå. Därför att vi vill göra det viktigaste som finns att göra: se till att vi får leva för evigt. Bara Jesus kan ordna det, ingen och ingenting annat kan det.

AMEN

13 juli

Luk 9:51-62

MED JESUS I TIDEN

Tiden var inne för Jesus att bege sig upp till Jerusalem för att dö i vårt ställe. Han skickade några lärjungar före för att bereda hans ankomst till en samarisk by, men där ville man inte ta emot honom. Då föreslog lärjungarna Jakob och Johannes att de skulle kalla ner eld från himlen för att förgöra den samariska byn. Så hade skett tidigare när Elia befallde eld komma ner från himlen och förgöra soldater som kommit för att hämta honom. Men Jesus tillrättavisade sina lärjungar och de gick vidare. Det var så man brukade göra. Blev man inte mottagen gick man vidare till nästa. Man frågade inte varför, man ändrade inte budskapet för att bli mottagen, man vände inte kappan efter vinden. Men man gav heller inte igen och tvingade någon till att lyssna eller till att ta emot dem när de ville komma. Inte heller när människor kom för att de ville följa Jesus ändrade Jesus sig till deras fördel. En rik yngling fick beskedet att han skulle sälja allt han ägde innan han följde Jesus. En annan fick beskedet att han skulle låta andra begrava sin far och själv direkt följa Jesus. En tredje fick uppmaningen att inte ta farväl av sina närmaste, utan följa Jesus med detsamma. Vi kan tycka att det låter som hårda bud. Men i detta fall var det bråttom, det fanns inte tid för dem att stanna kvar på en begravning eller att ta farväl. Jesus var på väg till Jerusalem. Att följa Jesus var då något omedelbart. Men det angelägna för Jesus var i denna stund inte att få fler lärjungar, utan att allt som skulle ske verkligen skulle komma att ske. Att göra alla folk till lärjungar var en senare fråga. Det lärjungarna förstod av detta som skedde var att en ny tid var på väg. En ny tid där Jesus skulle vara det centrala för allt som skulle komma. Jesus skulle ge människor mening med livet. Han skulle göra livet evigt. Här handlade det inte om att ändra sig för att bli accepterad, här handlade det om att människor skulle våga acceptera Jesus. Det var klara besked för det som skulle komma.

Vill du vara Jesu lärjunge måste du ta emot Jesus. Du kan inte leva ett liv i världen med Jesus och samtidigt leva som du själv vill och själv välja hur du vill leva. ”Den som ser sig om, när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.” Klara besked för en ny tid, ett nytt liv, livet med Jesus.

AMEN

14 juli

Matt 5:20-26

EFTERFÖLJELSE

När Jesus säger: "Jag säger er att om inte er rättfärdighet överträffar de skriftlärdas och fariséernas, så kommer ni inte in i himmelriket" måste man fråga sig: "Hur skall jag då komma in i himmelriket?" Fariséerna och de skriftlärda var experter på att hålla lagen och buden. De ansåg att de visste hur man skulle komma in i himmelriket. De hade satt upp regler för hur man skulle leva. Men jag ser i mitt liv att jag aldrig någonsin kan komma att överträffa fariséerna och de skriftlärda. Då kan jag bara konstatera: att för mig är det omöjligt att komma in i himmelriket.

Men hade det bara stannat vid detta att hålla lagen hade vi snart förstått att det är omöjligt för oss att komma in i himmelriket. Men det här är bara en detalj i evangeliet. Det gäller att inte glömma bort vad det egentligen handlar om. Hade det berott på oss själva hade ingen av oss haft någon chans att komma in i himmelriket. Men nu är det inte på oss det beror, utan på Jesus. Det är Han som har öppnat vägen för oss. Vad det beror på oss är om vi vill följa Honom eller inte. Om vi följer Honom har vi del av Hans rättfärdighet, som är den enda rättfärdighet som någonsin har överträffat de skriftlärdas och fariséernas. Det är på Jesus det beror. Men tänk så lätt att glömma bort detta.

När vi lever med Jesus är allting så mycket annorlunda. Man behöver inte gå omkring och fundera över om man gör rätt och fel hela tiden. Lever jag med Jesus blir jag lik Honom och Hans rättfärdighet och goda vilja blir min. Jag märker hos mig själv att när jag lever med Honom kan jag inte låta bli att tycka om mina medmänniskor och göra gott för dem. Jag märker hos mig själv när jag lever med Honom att jag kan vara glad och känna frid utan att något yttre pressar fram det för mig. Det är på Honom det beror. Det vi inte klarar av det har Jesus redan gjort åt oss. Vi behöver bara ta emot och följa Honom. Att vara kristen är alltså att följa Jesus, att hålla sig till Honom och älska Honom. Det är inte något man gör för att man måste utan för att man inte kan låta bli när man väl lärt känna Honom. Det var detta som lärjungarna fick lära sig. Det är detta vi får lära oss idag. Vi kommer in i himmelriket genom att följa Jesus. Efterföljelse är vad det handlar om. Det är alltså möjligt för mig att komma in i himmelriket eftersom det är på Jesus det beror. Jag måste följa med Jesus, då går det!

AMEN

15 juli

Matt 6:25-30

ATT VINNA SITT LIV

Jesus säger: "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen, men måste betala med sitt liv?" Det talas ofta om hur underbart det är att bli rik. Genom lotterier och tips kan man snabbt bli rik, oavsett vem man är eller hur lite man äger. Insatsen kan vara liten och ändå kan man vinna enorma mängder pengar. När man sedan har vunnit kan man köpa allt det man önskar sig. Man kan köpa hus, bilar, känna glädjen att dela med sig och uppleva oerhörd tacksamhet över generositet. Ekonomiska bekymmer och oron över högen med räkningar blir bara gamla minnen. Tänk så underbart och härligt att vara rik!

Ja, det finns mycket som är underbart med rikedom, men en sak går aldrig att köpa och det är livet. Livet är inte till salu. En dag måste man dö. Vi vet alla om det. Ingen rolig sanning, men ändå en sanning. Inga pengar i världen kan förlänga mitt liv med en enda dag, knappt ens en timme. Då kan man fråga sig: vad finns det att göra?

Vissa tycker att det gäller att leva så gott som möjligt så länge det är möjligt och sen dör man och får vara nöjd med det. Men andra undrar om det inte finns möjligheter att få leva vidare. Det finns det, men möjligheten är endast en och det är Jesus som är den möjligheten. Varför då? Jo, därför att det är Jesus som har betalat för livet. Han äger livet och Han delar med det av sig åt oss om vi vill ta emot. Livet är Jesus själv. Vi får det genom att ta emot Jesus som Herre och Frälsare i våra liv. På så sätt är livet gratis för oss, vi behöver bara ta emot. Vi behöver inte satsa några pengar, vi behöver bara ta emot. Gör det!

AMEN

16 juli

1 Petr 1:13-16

ATT PASSA FÖR GUDS RIKE

”Den som ser sig om, när han har satt sin hand till plogen, han passar inte för Guds rike.” sa Jesus. Det var ganska hårda ord kan man tycka, hur skall man kunna passa för Guds rike? Man får nästan den uppfattningen att det krävs för mycket. Eller vad menas? Det är lätt att missuppfatta det som Jesus säger. Vad det handlar om är inte att man inte kan titta bakåt när man plöjer. Det handlar om att titta bakåt hela tiden och gör man det kan man inte plöja ordentligt. Skall man plöja, skall man plöja och inte hitta på något annat. Skall man följa Jesus, skall man följa Jesus. Det går inte att följa något annat som inte stämmer överens med livet med Jesus. Det är vad som menas. Är man lärjungar skall man också vara lärjunge. Att passa för Guds rike gör man genom att följa Jesus och leva sitt liv med Honom.

Vem passar för Guds rike? Det gör alla som är villiga att följa Jesus.

Vad innebär det att följa Jesus? Det innebär att säga ”ja” till Jesus och göra det Han vill att vi skall göra.

Vad vill Jesus att vi skall göra? Han vill att vi skall älska Gud över allting och vår nästa som oss själva.

Hur gör vi det? Genom att hålla tio Guds bud.

Men jag misslyckas alltid med att hålla buden, trots att jag försöker så gott jag kan, vad skall jag göra då? Då skall du be om förlåtelse för de bud du bryter emot och försöka igen att hålla alla buden. Då kommer du att upptäcka vad som blir resultatet.

Vad blir resultatet? Resultatet blir att du lär känna Guds kärlek och älskar Honom alltmer och den kärlek du då blir fylld av kan du sedan inte låta bli att ge till andra. Därmed har du uppnått det som Jesus vill att du skall göra: älska Gud över allting och din nästa såsom dig själv. Därmed passar du för Guds rike.

AMEN

17 juli

Rom 3:19-26

NÅD ÄR GRATIS

Jesus säger: "Människosonen skall komma i sin faders härlighet med sina änglar, och då skall han löna var och en efter hans gärningar." Vad är nu detta? Skall vi bli dömda efter våra gärningar? Men hur är det då med nåden? Har inte Jesus betalat alla våra synder, vår skuld inför Gud så att vi utan gärningar får komma till himlen? Paulus skriver ju: "Genom laggärningar blir ingen människa rättfärdig" (Rom 3:20) och "Utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd" (Rom 3:24). Vad menar Jesus?

Vi glömmer ofta bort att det faktiskt är en gärning att ta emot Jesus. Jesus säger: "Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig." Vi skall bli dömda efter våra gärningar. Just det. Men vilka gärningar? Jo, dem som vi har gjort. Vad innebär det? Om du har gjort en massa gärningar på jorden kommer du att bli dömd för det. Men det är bara en gärning som ger oss rätten till himmelriket och det är gärningen som heter: att ta emot Jesus. Det går inte att betala sig in i himmelriket. Inte ens genom goda gärningar. Inte ens genom att vinna hela världen och ge bort allt man äger. Vägen till himlen är Jesus. Och Jesus är gratis. Den enda gärning som räknas för himmelriket är att ta emot Jesus och Jesus är gratis. Det är vad som menas med nåd. Det är vad Jesus menar med att han skall löna var och en efter hans gärningar. Dem som inte velat ta emot Jesus kommer att dömas efter den gärningen. Den som tagit emot Jesus kommer att dömas efter det. "Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen" om hon inte har vunnit Jesus går hon miste om allt.

Därför är det så underbart att Gud har ordnat platsen för dig i himlen helt gratis. Biljetten är Jesus. Du behöver inte göra dig bekymmer för vad du skall göra för att få evigt liv. Jesus har redan ordnat det åt dig och ger dig evigt liv, gratis. Nåd betyder gratis. Grattis medmänniska! Du har fått evigt liv! Det är bara att ta emot, gratis, av nåd!

AMEN

18 juli

Luk 22:35-39

FINNS DET NÅGOT ÖDE?

Jesus var på väg till Jerusalem för att fullborda det Gud bestämt ända från tidens början. Jesus skulle dö i vårt ställe och uppstå. På vägen dit skickade han några lärjungar till en samarisk by, men där ville man inte ta emot honom. Jakob och Johannes föreslog att de skulle kalla ner eld från himlen för att förgöra byn. Men Jesus tillrättavisade dem och de gick vidare. Det var så man brukade göra. Blev man inte mottagen gick man vidare till nästa. På vägen kom några och ville bli lärjungar. Jesus gav en beskedet att han skulle låta andra begrava sin far och själv direkt följa Jesus. En annan fick uppmaningen att inte ta farväl av sina närmaste, utan följa Jesus med detsamma. Vi kan tycka att det låter som hårda bud. Men i detta fall var det bråttom, det fanns inte tid för dem att stanna kvar på en begravning eller att ta farväl. Jesus var på väg till Jerusalem. Att följa Jesus var då något omedelbart. Men det angelägna för Jesus var i denna stund inte att få fler lärjungar, utan att allt som skulle ske verkligen skulle komma att ske. Att göra alla folk till lärjungar var en senare fråga. Men var det så angeläget? Allt var ju förutbestämt, vad kunde gå fel? Det är lätt att tänka så, men då tror man på ödet, att det blir som det är förutbestämt. Men så fungerar det inte. Jesus visade det tydligt. Han hänvisade till skriften om vad som skulle hända, ändå gjorde han mycket som pekar på att det kunde gå snett trots det. Han frågade om lärjungarna hade några svärd när de skulle gå ut till Getsemane för att be. Det visade sig att de hade två svärd. "Bra, det räcker" sa Jesus då. Det kunde gått snett, för det finns inget öde.

Hur kan vi veta det? Öde betyder att det som sker och det som kommer att ske är förutbestämt. Det betyder att någon måste ha bestämt det! Öde och slump går inte ihop!!!

Vem har bestämt? Det finns bara två möjliga: Gud och djävulen. Kan det vara djävulen?

Nej! Djävulen kan inte styra och bestämma över oss och vår tillvaro. Djävulen kan fresta, locka och förleda, men aldrig tvinga eller förutbestämma! Kan det vara Gud? Nej! Gud är kärleken och tvång finns inte i kärleken. Är Gud kärleken kan han inte förutbestämma eller tvinga oss till något! Finns det något öde? Nej! Trots att allt var förutsagt i Bibeln, allt det som Jesus skulle göra, så var det inte säkert att det blev så. Ända in i det sista hade Jesus ett val. Hela tiden hade Jesus ett val och var det beräknat att Judas efter sitt förräderi inte skulle ångra sig som Petrus gjorde? Nej, det var inte beräknat. Därför gjorde Jesus som han gjorde den gången på hans sista väg till Jerusalem. För det finns ingen öde.

AMEN

19 juli

2 Kor 3:9-18

KRISTI FÖRKLARING

Det är typiskt för oss människor att vi alltid vill ha allting förklarat för oss. Vi vill veta, ha kunskap om saker och ting. Vi vill placera allting i fack och kunna dela upp allting i bitar. Detta vill vi göra för att vi skall kunna få ett omfång av all sanning och kunna acceptera den genom att den blir förklarad för oss. Den förklaring över vad livet går ut på, meningen med livet, som människor behöver idag finns hos Jesus. Han allena. Jesus allena är det som räcker. Vår verklighet handlar inte om att bara få svar på en massa frågor och få allting förklarat, det handlar om livet i sig. Och när man ser livet i vitögat och allt det som hör livet till kommer vi hela tiden tillbaka till att vi en gång måste dö. Och då räcker inga förklaringar längre. Det hjälper mig inte att leva ytterligare en dag till i denna verklighet. Det finns bara en sak som hjälper och det är att få ett nytt liv. Ett liv som inte tar slut. Och det finns. Det var det Jesus ordnade åt oss och visade för sina lärjungar på förklaringsberget att det är Han som är livet, det nya livet som inte tar slut. Idag är verklighetsuppfattningen humanistisk. Dvs. människan är i centrum och Gud är satt vid sidan av, betraktat endast som ett religiöst behov. Man har placerat människan som det enda viktiga i världen och pekar på slumpen som förklaring till alltings uppkomst och verkan. Uppfattningen om att det är Gud som är grunden för allting ses idag ofta som en påhittad verklighet, någon form av behov hos enskilda människor. Hur skall vi kunna förklara verkligheten för nutidens människor? Det är ju inte några skickligt hopdiktade sagor vi tror på. Vi tror på sanningen, på en levande och verklig Herre. Jesus Kristus, Guds Son, har bevisligen varit här på jorden och utfört de underbara verk vi har vittnesbörd om i Bibeln. Vi har fakta och förklaringar att hålla fram inför människor som inte vill tro. Men det hjälper inte att ge människor svar och förklaringar. De behöver möta Jesus själv och få Honom förklarad för sig idag precis som Petrus, Jakob och Johannes fick på förklaringsberget. Men idag behöver vi inte gå upp på ett högt berg för att få Jesus förklarad för oss. Vi är Jesu vittnesbörd på jorden. Vi är levande Kristusljus i världen. I oss bor den Helige Ande som gör allting förklarat och uppenbart för människor som kommer i vår närhet och vill öppna sig för Gud. Vi är Jesu vittnesbörd på jorden. Det är därför Paulus så ofta talar om i sina brev hur vi skall leva och uppföra oss. Men att vi skall göra så därför att Jesus formar oss till att älska Honom över allting och vår nästa som oss själva. När vi lever här på jorden lever vi inte för oss själva. Jesus bor i oss. Han formar oss i tillväxt för sitt rike. Han vill att vi skall leva, inte tyngda av pliktuppfyllelsens börda utan med den kärlek som gör att man bara inte kan låta bli att följa Jesus och göra Hans vilja. Jesus förklarade Guds härlighet och vilja, inte bara på förklaringsberget, utan också genom sitt sätt att leva och genom sin undervisning. Så får också vi idag förklara för människor vem Jesus är och vad som är livets mening genom att vi lever så som Jesus vill att vi skall leva: i kärlek, i trohet till Guds Ord, i glädje, i frid och i omtanke om vår nästa. Så kan människor säga om oss att Jesus lever idag därför att de ser att Han lever i oss. Så kan Jesus bli förklarad också idag.

AMEN

20 juli

Mark 9:2-13

FÖRKLARINGSSTUND

När jag läser min Bibeln kan det ibland hända att texten liksom ”lyser upp” och jag förstår plötsligt vad Gud vill säga till mig. Sådana stunder kallas ”förklaringsstunder”, stunder då Gud förklarar sin vilja för oss genom sitt Ord i Bibeln eller i gudstjänsten. Vi ser en förklaringsstund i söndagens evangelium när tre av Jesu lärjungar fick se Mose och Elias stå och samtala med Jesus. Det var en förklaringsstund för lärjungarna. Men vad betyder det att det var just Mose och Elia som Jesus samtalade med vid förklaringsstunden?

Mose representerar Guds vilja med oss på jorden. Gud vill att vi inte skall leva hur som helst. Han, som är kärleken vill att vi skall leva i kärlek med varandra. Men vi vet inte vad det innebär, därför har vi fått regler för hur Guds kärlek skall bli verklig mellan oss människor. Dessa regler är lika självklara som reglerna för en ishockeymatch. Tänk er en match utan regler och domare, det skulle bli kaos. När vi lever våra liv och är uppmärksamma på hur vi lever, kan det hända att man läser i Bibeln om en sak man gör fel. T ex att man tycker illa om någon och får läsa i Bibeln: ”Den som inte älskar sin broder...kan inte älska Gud”. Plötsligt lyser texten upp och man förstår: ”Det handlar ju om mig!! Om jag inte kan älska min nästa, hur skall jag då kunna älska Gud?” Och Orden blir en förklaringsstund för mig och en vägledning till att ångra mig och göra bättring.

Elias representerar Guds vägledning under våra liv på jorden. Vi får inte varje dag vara med om förklaringstunder. Ibland kan det dröja länge. Men varje dag vill Gud vägleda oss genom sitt Ord och genom att vi tar Jesus på allvar och följer Honom. Han är vägen, sanningen och livet. Det är det som är det väsentliga. Hos Jesus har vi allting vi behöver för att leva som kristna på jorden. För även om vi får allt förklarat för oss, men inte har Jesus, blir allting förlorat och meningslöst. För även om vi gör all bättring, gör allt gott och ger bort allt vad vi äger, men inte har Jesus, blir ändå allt förlorat och meningslöst. När detta blir uppenbart för oss är det precis som det lyser upp i ens inre och man säger ”Aha, så är det! Det är Jesus som är meningen med livet!”. Det var det lärjungarna fick förklarat för sig. När de fick se Honom stå ensam kvar förstod de att det var Jesus som var grunden och förutsättningen för allt. Utan Honom blir både Guds vilja och vägledning meningslösa. Först i Jesus kan Guds vilja och vägledning få sin betydelse och mening. Att upptäcka Jesus är därför den förklaringsstund vi alla behöver idag.

AMEN

21 juli

2 Kor 5:1-8

FRÅN DÖD TILL LIV

En dag kommer livet att ta slut och vi måste dö. Vad kommer att hända då? Såna här frågor är det många som vill ha svar på. Döden skrämmer oss ofta därför att vi inte vet vad som skall komma att ske. Paulus skrev i sina brev om detta bl a till de kristna i staden Korint. Han skrev i liknelser och liknade våra kroppar vid tält, tillfälliga boningar som vi har här på jorden. Från början skapade Gud oss för att leva för alltid. Här på jorden är det detta vi går och längtar efter, skriver Paulus. Vi ser att det stämmer också för oss idag. Under sitt liv upplever man det som om man inte blir äldre än 18 år, men när man ser sig i spegeln är det ett äldre ansikte som tittar tillbaka. Många försöker göra allt för att se ut och vara som de 18-åringar de är i sitt inre. Men det är bara försök att lura sig själv och döden. Det ger kanske självkänsla, men inte evigt liv. Andra tar till hälsokost och motion, men även om de sedan kommer att leva en vecka, en månad eller några år längre kommer de ändå att dö. Meningen är att vi skall leva för alltid. Men varför måste vi gå igenom detta livet så här, utstå åldrandet och sedan dö? Kan inte Gud ge oss livet direkt? Visst kan Gud ordna evigt liv åt oss alla så att vi kan få det direkt. Men det finns problem som Gud inte kan lösa utan att göra emot sig själv och göra emot sig själv vill Gud inte göra, resultatet av det skulle bli fruktansvärt. Problemet är synden, det onda i varje människa som skiljer oss från Gud. Varför är det ett problem? Jo, eftersom det eviga livet bara finns hos Gud måste vi bli av med synden för att kunna få del av livet. Hur blir vi av med synden? Genom Jesus. Han har tagit på sig alla våra synder och gjort det möjligt för oss att komma till Gud och få evigt liv. Därför är vi vid gott mod inför döden. Tack vare Jesus har vi en försäkran om att vi, när vi dör, kommer till himlen. Vi skall lämna vår jordiska boning och få ikläda oss en ny himmelsk. Han älskar oss och vill låta oss vara kvar här i världen ännu en tid för att vi skall kunna dela med oss av den kärlek, glädje och frid som Han ger oss som försmak på det som skall komma. Han vill att vi skall tala om att vi inte kommer till himlen för att vi dör, utan för att Jesus ger oss evigt liv och därmed gör det möjligt för oss att komma till himlen när vi dör.
AMEN

22 juli

Matt 17:1-8

JESUS ALLENA

Jesus tog med sig tre lärjungar och gick upp på ett högt berg. Ett moln kom över dem och Han förvandlades inför dem. Han ansikte kom att lysa som solen och Hans kläder blev vita som ljuset. De såg Honom samtala med Mose och Elia och kastade sig på marken i förskräckelse. Jesus gick fram och rörde vid dem. När de då såg upp, såg de Jesus allena.
Denna händelse på förklaringsberget visar oss på ett underbart sätt hur vårt förhållande till Gud ser ut. Det börjar med uppväckelsen och fortsätter med rättfärdiggörelsen.

Jesus stod och talade med representanterna för lagen och profeterna. Så börjar också vårt förhållande till Gud. Man ser på sig själv och märker att det inte står helt rätt till i ens liv. Då försöker man "bygga hyddor" som Petrus. Man försöker rätta till sitt liv, bli en bra kristen. För att få frid med Gud börjar man gå lydnadens väg. Men lydnadens väg har inget slut. Man upptäcker mer och mer att man är en större syndare än man först trodde och försöker mer och mer att göra allting rätt. Samtidigt försöker man mer och mer dölja det faktum att man, trots sin nit och försök att leva som kristen, fortfarande är en syndare i behov av förlåtelse. Det är lagens evangelium man följer. Men dess uppgift är att visa oss vår synd. Någon rättfärdighet når man inte fram till genom lagen.

Men det är jättebra att bli uppväckt, att upptäcka att man borde göra mer gott och upptäcka att det inte räcker för att få frid med Gud. För den sakens skull behöver jag Jesus allena.
När jag blivit uppväckt och blivit visad, med ett starkt sken som ett lysande moln, att jag är en syndare hur mycket gott jag än gör. Då skäms jag för mig själv och sänker mitt huvud i skam över min egen otillräcklighet. Men så lyfter jag upp blicken och där står Han som är min rättfärdighet: Jesus allena. Han älskar mig trots att jag är en syndare. Han förlåter mig, renar mig från min synd och gör mig rättfärdig. Att jag kan få frid med Gud beror på Honom, Jesus allena.
Vårt förhållande med Gud har med Jesus att göra. När en människa, sedan hon sett avgrunden av sitt elände, har fått Jesus rätt i sikte, kan hon inte vända sina tankar från Honom. Jesus är hennes allt och allt annat räknar hon för intet. Jesus söker hon, med Jesus kan hon fortsätta sin vandring och göra gott och hjälpa andra utan att skämmas för egen otillräcklighet. Med Jesus och tack vare Jesus är hon tillräcklig. Det är på Jesus det beror. Jesus allena.
AMEN

23 juli

Luk 9:28-36

ATT FÅ FÖRKLARING

Varför Jesus tog med sig de tre lärjungarna upp på ett berg där han förvandlades inför dem, får vi ingen förklaring till i bibeltexten. Det kan vi visserligen räkna ut själva, men den direkta förklaringen finns inte. I vår tid skulle många vilja vara med om detsamma. Många säger att det är så svårt att tro idag och man vill därför ha säkra bevis innan man vågar ta ställning. Ser vi till evangeliet så får man lätt uppfattningen att lärjungarna hade det mycket bättre då fick ju se Jesus livs levande. Tänk så bra de hade. När man tänker så glömmer man bort en av de viktigaste detaljerna för all tro, nämligen tilliten. Det räcker ju inte med att få svar på en fråga, förklaring till något, det gäller också att lite på att det svar man får är sant, annars tror man inte ändå. Det hjälper alltså inte med bara bevis eller förklaring, man måste också våga lite på att beviset är sant, förklaringen är riktig. Visst kan man tveka och undersöka närmare, men man måste alltid komma till en punkt där man litar på de uppgifter som man ställs inför.

Idag är inte problemet att det saknas bevis för Guds existens, för allt det underbara som den kristna tron har spelat i människors liv genom historien. Idag är problemet att man inte vågar eller vill lita på bevisen hur sanna och noga prövade till hållbarhet de än må vara. Tilliten saknas, det är det som är problemet.

Det Jesus lärde sina lärjungar var tillit. De skulle våga lita på Honom. Det skulle kunna göra det genom att lära känna Honom och lära känna Honom genom att samtala och följa Honom.

Då visste de inte vad som skulle ske, det vi vet. De hade klart svårare att våga lita på att det här med Jesus är sant, än vad vi har idag. Det handlade om tillit. De som inte ville eller våga lita på Jesus, lämnade Honom. Men några stod alltid nära. Det var inte de som var tveksamma som fick se Jesus förhärligas, utan de som litade på Honom mest. Allt går att förneka. Det handlar om tillit. Du kan lita på Jesus idag! Tag chansen!

AMEN

24 juli

2 Petr 1:16-18

JESUS SJÄLV

Jesus tog med sig tre lärjungar och gick upp på ett högt berg. Ett moln kom över dem och Han förvandlades inför dem. Han ansikte kom att lysa som solen och Hans kläder blev vita som ljuset. De såg Honom samtala med Mose och Elia och kastade sig på marken i förskräckelse. Jesus gick fram och rörde vid dem. När de då såg upp, såg de ingen annan än Jesus själv.

Ibland får man höra människor säga att om Gud bara gör det eller det så skall de tro. Vi människor vill så gärna ha bevis innan vi kan tro, men problemet med de bevis vi vill ha är att vi dessutom kräver att vi skall kunna tro på de bevis som vi blir ställda inför. Det betyder att oavsett om vi får bevis för det ena eller andra, tror vi inte på bevisen om de inte passar med den tro vi har. Därför räcker det inte med bevis för att vi skall tro, vi behöver tron också. Det här gällde på lärjungarnas tid, det gäller också idag. Därför tog Jesus endast med sig tre lärjungar upp på berget som fick vara med om denna underbara upplevelse. Men lärjungarna visade sina verkliga mänskliga drag. De hade Jesus, Gud själv mitt ibland dem. Men först när Jesus visar den härlighet som Han hade hela tiden, så blir lärjungarna också som förvandlade och Petrus tycker det är så underbart att han liksom vill bygga hyddor så att de kan få vara kvar i denna upplevelse. Men när upplevelsen försvinner är det Jesus själv som står där kvar. Och lärjungarna fick lära sig förstå att det är inte upplevelser, känslor eller ens sin egen tro man kan bygga på för sitt kristna liv. Det handlar om att hålla fast vid Jesus, våga lita på Honom i allt. Det var det lärjungarna fick lära sig. Och Jesus sa: "Berätta inte för någon om det ni har sett, förrän Människosonen har uppstått från de döda". Han sa det för att de inte skulle bygga sin tro på det de varit med om, utan på den de följde: Jesus själv.

AMEN

25 juli

Matt 7:22-29

ÄKTA OCH FALSK KRISTENDOM

Jesu ord idag handlar inte om kristna och inte kristna, utan om äkta och falsk kristendom.

Jesus berättade om en klok man som byggde hus på en berggrund. ”Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och kastade sig mot huset, men det rasade inte.” Mannen kunde bygga hus, han visste hur man skulle göra och han gjorde det. När Jesus undervisade sina lärjungar lärde han dem att veta vad en äkta kristendom innebär. Det innebär att man tar fasta på Jesu Ord i Bibeln, man lever med dem och efter dem. Vi har alltså samma möjlighet idag att ta emot Jesu ord, ta dem till oss, lita på dem och göra efter dem Det kan vi göra genom att läsa Bibeln och ta noga vara på bönens möjligheter. Att gå till kyrkan varje söndag och försöka att leva efter de bud som Jesus betygar att man skall följa när man är en Jesu sann lärjunge. Att sätta Jesus först i allt. Detta är att utöva en äkta kristendom. Det är detta som är att vara en Jesu lärjunge, att liksom bygga sitt liv på en fast grund.

När Jesus talar om den falska kristendomen liknar han den vid ”en dåre som byggde sitt hus på sand. Regnet öste ner, floden kom, vindarna blåste och störtade sig mot hans hus, och det rasade och raset blev stort.” Hyckleri kallar vi ofta den falska kristendomen. Det är viktigt att komma ihåg att det är falsk kristendom. En förfalskning gör man bara av något äkta och värdefullt t ex en tavla av Rembrandt. Vem skulle förfalska en tavla som jag målat? När det finns falskhet och hyckleri betyder det att det finns något äkta och underbart. Det gäller bara att ta reda på det äkta i stället. Hur kan man ta reda på det? Finns det falska 101-kronorssedlar? Nej, för det finns inga äkta. Men en falska 100-kronorssedel kan vara svår att upptäcka. Det som utmärker den falska kristendomen syns därför inte så mycket på utsidan. Det är först när det kommer motgångar och snålblåst som det kan märkas. När det gäller att ta ställning för eller emot något som Jesu Ord säger i Bibeln. Då visar det sig om den fina kristendom man visat upp är äkta eller falsk. När den falska kristendomen visar sitt ansikte, kan vi istället visa på den äkta kristendomen som finns i Jesus Kristus. För det är där problemet sitter hos dem som visar upp en utsida av fromhet som är tom och innehållslös. De har inte lärt känna Jesus Kristus. De har inte byggt sina liv på Jesus. De har ingen fast grund att stå på. Men när de får lära känna Jesus, ta hans Ord på allvar och göra efter dem, kommer de att märka att den äkta kristendomen inte bara är äkta utan också underbar och värdefull och att den vilar på en fast grund: Jesus Kristus, vår Herre.

AMEN

26 juli

Matt 7:13-14

DEN TRÅNGA PORTEN OCH DEN SMALA VÄGEN

Jesus talar om att vi skall gå in genom den trånga porten och gå på den smala vägen som leder till livet. Den vida porten och den breda vägen leder till fördärvet. Många uppfattar detta som att det skall vara besvärligt att bli kristen och att leva som kristen, att det skall vara trögt, tråkigt och besvärligt. Men så är det inte. Det är inte det Jesus avser med bilden om porten och vägen som leder till livet. Porten är trång och vägen är smal därför att man inte skall gå i bredd in genom porten eller på vägen. Varför då? Jo, därför att Jesus vill tala om något som alla människor i alla tider måste få veta: att Jesus älskar oss var och en lika mycket. Han säger till Dig: ”Jag älskar Dig, jag vill göra allt för Dig. Jag vill att just Du skall få leva för alltid och få komma och vara med mig för alltid. Du är värdefull, jag älskar Dig”.

Att vi inte skall gå i bredd betyder, bildligt talat, att Jesus vill tala om för oss hur mycket han älskar var och en av oss. Men det betyder inte att Jesus älskar bara mig. Bilden utesluter inte gemenskapen med andra människor, den säger inte att tron skall vara en privatsak. Nej, att vägen är smal betyder att vi måste gå efter varandra och hjälpa varandra att hålla oss på vägen. Det betyder att jag behöver alla mina medmänniskor till hjälp samtidigt som jag på samma sätt vill hjälpa mina medmänniskor. Det är de orden som Jesus säger precis före orden om den trånga porten: ”Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall också ni göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger. Gå in genom den trånga porten...”

Att gå genom den breda porten och gå den breda vägen betyder att man bara hänger med, man behöver inte bry sig. Det som är viktigt är att man själv kommer fram. Det är många som går den breda vägen, så man får tränga sig fram med armbågarna för att man själv skall komma fram. Men målet ser man inte för allt folket, det finns där framme, man ser det inte förrän det är försent. Målet är fördärvet. ”Ty den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den.” Det är ingen tråkig och besvärlig väg att gå genom den trånga porten och på den smala vägen, därför att Jesus är med. Han är glädjens, kärlekens, godhetens och fridens Herre. På den smala vägen skyms han inte, man behöver inte trängas för att vara i hans närhet, han går alltid där i min närhet som barnet hos sin mamma, som fågeln i sitt bo. Han är alltid där och leder mig på den rätta vägen till ett mål som hela tiden finns synligt.

AMEN

27 juli

Rom 8:12-17

ATT LEDAS AV ANDEN

Paulus skrev ett introduktionsbrev till de första kristna i Rom innan han skulle komma dit. Han berättade klart och tydligt om vad den kristna tron innebär. Det var både glädjeämnen och svårigheter, både gåvor och skyldigheter. I kapitel 7 berättar Paulus om hur svårt det är att leva som kristen. Han berättar att han själv har det svårt. Det verkar som om det han vill göra inte är det han gör och det han verkligen inte vill göra, det märker han att han gör. Det är problem att leva i den kropp som ständigt dras till att göra det som är ont. Men så kommer han fram till frågan om det finns något att göra åt det och det finns det. Det är Jesus som kan rädda oss genom den Helige Ande och så kommer han in på kapitel 8. Där berättar han om att det inte är våra gärningar som skall räknas inför Gud, utan det är Jesus själv. Vad betyder det? Jo, vi får evigt liv om vi tar emot Jesus. Då kommer vi in på dagens text där svaret ges om hur vi skall leva, vi som har tagit emot Jesus och därmed har evigt liv. Om vi har tagit emot Jesus och lever med Honom kan vi inte leva som vi gjorde innan. Nu får vi leva Jesu liv på jorden med allt vad det innebär. Men vad krävs då? Blir det bara en massa nya krav? Nej, inga krav alls! Men hur vet man då hur man skall leva? Om man lever med Jesus har man fått del av den Helige Ande som hjälper oss med hur vi skall leva. Anden manar oss till att leva ett rättfärdigt och gott liv här på jorden. Anden manar oss till att leva i sanning, i kärlek, i ödmjukhet och göra allt det som är gott och värdigt. Vad vi bara behöver veta är vad vi inte skall göra, skriver Paulus. Det är detta som budorden lär oss, sedan handlar det om att verkligen leva det livet som Gud uppmanar oss till. Livet med Jesus Kristus där vi får ta emot den Helige Ande som hjälper oss när vi delar Kristi lidanden och som styrker oss och fyller oss med glädje över de tillfällen då vi får dela Kristi härlighet.
AMEN

28 juli

Matt 7:15-21

DEN VÄLGÖRANDE FÖRSIKTIGHETEN

Ibland klagas det på att kyrkan och vi kristna är gammaldags och efter vår tid. Man tror gärna att det nya och fräscha alltid skall vara bra och nyttigt, men så är det inte. Det här lärde Jesus oss, liksom kyrkans fäder genom tiderna, att det väsentliga inte är hur saker och ting ser ut. Det må vara hur populärt och inne som helst. Det viktigaste är att det ger bra frukt. Problemet med frukten är att den inte alltid märks med detsamma. Man måste ofta vänta och se efter om det som ser bra ut också är bra. Som kristen är det oerhört väsentligt med försiktighet. Men det får inte vara en försiktighet som inte vågar pröva och se efter om det man måste pröva är bra eller dåligt. Ett sådant synsätt leder bara till försoffningskristna. Nej, det väsentliga är att man vågar pröva och se att det som sker, sker efter vår himmelske faders vilja. Det är det som är avgörande.

Jesus lär oss att vi märker detta på frukten. Om någon handlar i Jesu namn kommer det också att bli resultat av det. Men ibland kan resultatet dröja. Det viktigaste är då att man fortsätter och är noga med att sätta Jesus först i allt. Det är Han som är det goda trädet. Är jag en gren i Honom kommer jag att bära god frukt. För "ett gott träd kan inte bära dålig frukt". Det är en oerhörd tröst att veta att när Herren är min Herre kan jag bara bära god frukt.

Nu varnar Jesus för falska profeter. Det är profeter som utger sig för att tala och handla på Jesu uppdrag, men som inte gör det. Det kan verka äkta och riktigt till en början. Men tar man vara på den välgörande försiktigheten och vågar vänta och se vilken frukt det ger som profeten talar om och hur han eller hon lever, så kommer man att märka om det är från Herren eller inte. "Så bär varje gott träd bra frukt, men ett uselt träd bär dålig frukt." En profet kommer med ett budskap direkt ifrån Gud, därför är det viktigt att man i församlingarna känner till vilka de är som har profetians gåva och att dessa använder sin gåva med förstånd i Herren. Det är viktigt därför att varje profetia måste kunna prövas och bör inte godtas hur som helst. Det gäller att vara försiktig och ta vara på den välgörande försiktigheten att pröva de profetior som lämnas för att av dess frukt kunna avgöra om de kommer från Herren eller inte. För det är det som är det avgörande. Allt som kommer från Herren är gott och ger god frukt. För ett gott träd bär bra frukt och kan inte bära dålig frukt.

AMEN

29 juli

Luk 6:46-49

GÖR SOM JAG SÄGER!

Jesus sa: "Den som hör mina ord och handlar efter dem är som en klok man som byggde sitt hus på berggrund." Han berättade om att huset stod kvar även om det blev översvämning och orkan. Den kloke mannen byggde så därför att han visste hur man skulle bygga. Jesus var själv uppvuxen som snickare, Han visste hur man skulle bygga hållfasta hus och vad som krävdes för att de skulle kunna motstå t o m rejäla stormar.

Jesus berättade vidare: ”Och den som hör dessa mina ord men inte handlar efter dem är som en dåre som byggde sitt hus på sand”. Sedan berättade Han om hur regnet och floden kom med översvämning och hur huset föll omkull.

Gud vet vad som är bäst för oss, därför vill Han att vi skall göra som Han säger i sitt Ord. Han har gett oss sitt Ord för att vi skall göra det som är bäst. Men ofta är vi som barn som inte bryr sig om vad deras föräldrar säger. "Klättra inte upp där, du kan trilla ner." Och ändå så klättrar man upp. "Akta dig! Spisen är varm!" Och visst är barnet där och pillar och bränner sig. Man vill ju pröva själv och inte alltid lyssna till föräldrarnas kloka råd. Man kanske inte inser att råden faktiskt är kloka, istället tror man att det rör sig om tjat och att föräldrarna överdriver.

Men nästan alltid är det så att det är bäst att göra som de säger. De säger ju inte varningar för att skrämmas, utan för att rädda sina barn från det som kan skada och är farligt.

Så här vill Gud att vi skall göra. Göra som Han säger. Han vet vad som är bäst. Han har skapat allting, men det onda har kommit in i världen och kan skada oss, ta ifrån oss livet och vägen till himmelriket. Genom att lyssna till Guds Ord och följa det kan vi få frid och känna oss lugna när frestelsens stormar och villfarelsens flodvågor försöker förleda oss bort från Gud.

"Den som hör dessa mina ord och handlar efter dem..."

AMEN

30 juli

Rom 2:13-29

JAG KÄNNER DIG

Bergspredikan är en fin sammanfattning av Jesu undervisning till lärjungarna vad det skall innebära att vara en lärjunge. Predikan slutar med ganska hårda ord. Jesus talar om den yttersta domen när han skall döma alla folk. Det kommer fram några som inte får komma in i himmelriket och de undrar varför och säger: "Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?" Jesus säger då till dem: "Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare." Varför säger Jesus så? Är det inte bra att profetera i Jesu namn, driva ut demoner och göra underverk när det sker i Jesu namn? Ändå kallar Jesus dem för "ondskans hantlangare". Vad menar Jesus? Det vi måste förstå är att vägen till himmelriket inte sker genom gärningar, hur goda de än må vara, hur mycket i Jesu namn de än må vara. Vägen till himmelriket är Jesus och endast Jesus. Det är Jesus vi måste ta emot för att få komma tillhimmelriket. Det Jesus säger om dessa som profeterat o s v är: "Jag känner er inte". De tillhörde inte Jesus. De hade aldrig brytt sig om Jesus. De hade profeterat i Jesu namn för sin egen skull, inte för Jesus. De hade drivit ut demoner i Jesus namn för sin egen skull, inte för Jesus. De hade gjort underverk i Jesu namn för sin egen skull, inte för Jesus. Han kände dem inte. Det kan vara intressant att det verkar som att man kan göra underverk i Jesu namn utan att tillhöra Jesus. Men det är en viktig väckarklocka för oss. Det viktigaste är att tillhöra Jesus. Varför kallar Jesus dem för ondskans hantlangare när de gjort saker i hans namn? Jo, därför att det inte skulle göra det i Jesu namn bara. De skulle ha gjort det på Jesu uppdrag och Jesus skulle själv verka genom dem. När vi profeterar måste det ske genom den Helige Ande som verkar uteslutande på Jesu uppdrag. För att därför kunna profetera, driva ut demoner och göra underverk som Gud vill måste man tillhöra Jesus. Det går att göra utan Jesus, men då gör man inte så som det skall göras. Det väsentliga som Jesus vill lära ut om detta och om allt lärjungaskap är att vi måste lära känna Jesus. Oavsett om vi har profeterat eller inte skall Jesus säga om oss: "Jag känner dig, jag har dött och uppstått för dig, du har tagit emot mig och mitt ord, välkommen in i mitt rike". Oavsett om vi har drivit ut demoner eller inte skall Jesus säga om oss: "Jag känner dig, jag har dött och uppstått för dig, du har tagit emot mig och mitt ord, välkommen in i mitt rike". Oavsett om vi har gjort underverk eller inte skall Jesus säga om oss: "Jag känner dig, jag har dött och uppstått för dig, du har tagit emot mig och mitt ord, välkommen in i mitt rike".

Amen

31 juli

Luk 13:22-30

TROS PORT

Jesus talar om en trång port och en smal väg som leder till livet samt en vid port och en bred väg som leder till fördärvet. Det finns två vägar man kan gå under livet på jorden. Den ena leder till döden och den andra till livet. Den ena vägen är lätt att gå på, den andra svår. De som går på dödens väg vet inte om det. Deras ögon är förmörkade av all den prakt och alla de andra människorna som går på den vägen. Den vägen andas frihet eftersom man bestämmer själv hur man vill gå den vägen, vad man vill göra på den vägen och den känns så bred och öppen att allt verkar vara tillåtet. Men vägen leder till döden. Jesus kallar den för den breda vägen. Den andra vägen är smal och det märker man, den är svår att gå. Inte för att vägen är smal i sig utan mer för att man blir klarsynt, man ser vägen så man ser var man skall lägga sina steg, men man ser också den breda vägen och alla dess lockelser. Men man fortsätter gå eftersom man också kan se vart vägarna slutar. Man ser att den breda vägen med alla dess lockelser och med allt sitt elände, leder till döden. Men man ser också att den smala vägen kantas av underbara rastplatser med härliga, lika klarsynta medvandrare. Man ser målet, det underbara, härliga målet Jesus kallar för livet. Ja, på den smala vägen kan man se den breda vägens elände, som de som går på den inte vill se eller acceptera. Man ser de vassa armbågarna som alla vill ha, frihet och få göra som man själv vill på de andras bekostnad. Där finns många vinnare, men en mångfald av sådana som går under. Och när man nu ser vilken underbar väg den smala vägen är så ropar man på dem som går den breda vägen och märker att de som gått under där, blivit nedtrampade, förlorarna. De lyssnar mer än de andra och många av dem kommer över till den smala vägen. Den trånga porten som finns för dem mellan den breda och den smala vägen, den måste de gå igenom. Trons port som är Jesus Kristus själv. Den är trång, men det är inte det som är besvärligt. För trons port är en underbar port och man kan skymta allt det underbara som finns där bakom: kärleken, friden, glädjen. Men man måste lämna det tillsynes uppsläppta liv som hör den breda vägen till. Det blir annorlunda med en frihet och glädje som inte hör den breda vägen till, som är av annat slag, men så mycket underbarare. Men det gamla livet måste upphöra, därför är porten trång och många vill inte lämna det gamla livet. Men den breda vägen leder till fördärvet och den smala till livet. Därför måste vi komma till Jesus och gå igenom den underbara trånga porten för att få livet och ingen som gör det kommer någonsin att ångra sig.

AMEN

Augusti

1 augusti

Luk 12 42-48

TROGEN OCH KLOK FÖRVALTARE

Jesus berättade om en trogen och klok förvaltare som fick uppdraget att ta hand om tjänstefolket för sin herre. Han gjorde det och det spelade ingen roll när hans herre kom tillbaka, förvaltaren skötte hela tiden sin uppgift. Jesus gav detta som en bild av hur hans lärjungar skulle förvalta det uppdrag han skulle ge dem. Uppdraget att verka på jorden och föra Jesu verk vidare ut bland människor, så att var och en som tror på Honom inte skall gå under utan ha evigt liv. Det handlar om att förvalta Guds Ord, budskapet om Jesus. Det handlar om att förvalta gudstjänstlivet, utdela nattvarden och göra alla folk till lärjungar genom att döpa dem och undervisa dem i Jesu namn. Det skall inte göras för syns skull eller bara för att vinna popularitet. Det skall inte göras så att man inte tar det hela på allvar. Nej, gudstjänsterna skall inte finnas till för att besökas när och om man själv så vill, när det passar en själv. ”Det dröjer innan min herre kommer”. Nej, gudstjänstlivet skall förvaltas troget och klokt efter Herrens vilja och önskan, inte efter ens egen. Att komma till kyrkans gudstjänster är därför också en del av det trogna och kloka förvaltarskap som Jesus har gett oss ansvar om. När Jesus berättar denna liknelse har han samtalat med sina lärjungar om vad det är att leva som kristen. Orden ”Sök först Guds rike” sammanfattar bra det Jesus ville säga sina lärjungar. En trogen och klok förvaltare är alltså den som tar Jesus på allvar och sätter honom först. Att det är Jesus som skall vara ens hjärtesak. Att man inte skall förlora den första kärleken till Honom utan låta Honom ständigt vara min Frälsare och Herre. Det handlar om att vara Honom trogen. Det handlar om att leva ett sådant liv här i denna världen som Jesus vill att jag skall leva. Jag är som en gren i det träd där Jesus själv är stammen. Han ger mig av sin kraft och kärlek och kräver endast det av mig att jag skall bära frukt. Så länge jag håller fast vid Honom kommer jag att bära frukt. Även om det blir ett torrt år och sommarens heta och torra vindar sveper omkring, bär jag ändå frukt för jag är sammanvuxen med Jesus och får hela tiden kraft och näring från Honom. Det är att vara en trogen och klok förvaltare för Jesus.

AMEN

2 augusti

Luk 16:10-15

ATT VARA TROGEN

Det finns ett uttryck som heter: ”Man kan inte äta kakan och ha den kvar”. Det är vad Jesus menar när han säger: ”Ni kan inte tjäna både Gud och mammon.” Med ”mammon” (grek) menades ”pengar, kapital, egendom”. Men ordet har samhörighet med ord som ”tillit”, att man alltså litar på sitt kapital. Det kunde på Jesu tid finnas med som en ordlek där trohet sades ha med Gud att göra och mammon sades ha med eget kapital att göra. Det var också allmänt känt att en slav kunde ha två herrar och att det var en av de mest omöjliga situationer man kunde råka ut för. Om man skall kunna vara trovärdig kan man inte ha två herrar. Det måste vara en av dem man älskar mest. I avgörande situationer visar det sig vem man är trogen. Är man bara trogen i sådant som inte kostar på kan man inte vara säker på ifall troheten håller i sig när det verkligen kostar på.

Det Jesus talar om handlar om frågan om man är Gud trogen. Men visst vill vi som tror på Gud vara Honom trogen också när det kniper. Men hur skall jag göra för att bli Gud verkligen trogen, inte bara i det lilla som inte kräver så mycket av prestige, lidande och kamp, utan också i det stora där jag får vara beredd att offra kanske t o m mitt liv för Gud?

Jesus ger oss egentligen svaret när han talar om att ”älska den andre” d v s Gud. ”Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta!” Det är vad det handlar om att vara trogen!

Men hur skall jag kunna det? Här finns det bara ett svar: genom Jesus Kristus. Det är så att vi kan inte älska Gud, vi behöver hjälp till det. Därför behöver vi Jesus. Vi får ta emot Jesus i våra hjärtan i tro och lita på Honom i allt oavsett hur vi känner det. Han är den som har den kärlek som gör det möjligt för oss att älska Gud både i litet som stort. Han är den som gör det möjligt för oss att vara trogna i smått som i stort. Vi behöver inte oroa oss och göra oss bekymmer. När vi har Jesus har vi allt vi behöver för att vara trogna. Pengar och ägodelar blir något att använda, inte något att leva för. Vi behöver inte ge bort allt vad vi äger och har, men vi skall förvalta också det troget och rätt och inte vara rädda för att använda världens resurser till att göra gott. Det avgörande är också då att Jesus får leda oss rätt och ge oss av den kärlek, generositet, mildhet, godhet och trofasthet vi behöver för att kunna älska Honom och inte mammon, för att kunna leva i världen, men inte av världen.

AMEN

3 augusti

Matt 25:14-30

RESULTAT FÖR HIMMELRIKET

Jesus berättade flera liknelser om domen på den yttersta dagen och hur man skall bära sig åt för att få komma in i himmelriket. Han berättade om en man som skulle på resa och bad sina tjänare ta hand om hans egendom. De fick ta hand om enorma summor, men olika stora. En fick 5 miljoner kr, en annan 2 miljoner och den tredje 1 miljon. Två av dem gjorde genast affärer med dem. Den tredje gömde undan pengarna och gjorde inget. När det var dags för redovisning hade de två av dem fördubblat summan medan den tredje bara lämnade tillbaka det han fått. De två fick gå in i sin herres glädje, men den tredje sa att herren var hård och skördade där han inte sått. "Du är slö och dålig" sa herren, "Du visste om att jag är hård, då kunde du i alla fall satt in pengarna på bank och fått ränta på dem". Denne tjänare blev utkastad.

Vad vill Jesus lära oss med detta? Jo följande:

Som kristen är vi förvaltare och fått anförtrott oss att leva i denna världen som Guds barn, med Jesus som vår broder. Vi har fått ta del av Guds goda gåvor till glädje och välsignelse för oss själva och andra. Det kan vara olika gåvor, men oavsett det kan de alltid växa och bära mer frukt. När Jesus kommer för att döma världen kommer det att prövas vad vi har gjort. Kommer vi då att dömas efter våra gärningar? Nej, om vi kommer in i himlen beror på nåden. Den handlar om att Jesus är den som har öppnat vägen för oss att få komma in i himlen. Men om vi har Jesus i våra liv så märks det!!! Ett gott träd bär god frukt och på frukten känner man trädet. Det vi skall dömas efter är helt enkelt om vi tillhör Jesus eller inte. Det räcker inte att säga att man gör det, det kommer att synas när våra liv granskas. Då kommer det att uppenbaras vem vi tillhör. Det finns de som bara tänker på sitt eget. De gräver ned sina gåvor, de älskar inte Herren och tror därför inte att det finns någon mening med att ordna för ett evigt liv. De riskerar inget av sina givna gåvor, tror sig vara prickfria och goda ändå. Men endast den som, för Jesu skull, brukar sina gåvor och upptäcker att man behöver Jesus i allt. Att man misslyckas med sitt eget och därför behöver förlåtelse och upprättelse som i sin tur leder till ännu mer kärlek över Herren och inför sina medmänniskor. Det är dem som fått mycket förlåtet som också visar mycken kärlek.

Det avgörande är till sist inte om vi inte gjort någon synd, utan att vi älskat Herren Jesus Kristus och lever våra liv med Honom.

AMEN

4 augusti

Matt 24:45-51

POLITIK OCH KRISTENDOM

Inte kan väl politik och kristendom höra ihop? hör man ibland människor som undrar. Och visst kan man tycka att det inte borde höra ihop, men beror helt och hållet på vad man menar med politik. Politik är många olika saker och vissa delar av politiken hör inte ihop med kristendom, medans andra klart gör det. Vi ser det i evangeliet. Jesus talar om förvaltarskap. Han berättade en liknelse om en förvaltare som var trogen och en som inte var det. När förvaltaren återkom från en resa och fann allting vara i ordning, tackade han förvaltaren och anförtrodde denne med mer. Men en otrogen förvaltare kastades ut till de trolösa, till dem som ingen ville ha med att göra. För Jesus är det viktigt med politik som förs på rätt sätt. Det handlar om att förvalta ett förtroende. En politiker är vald av förtroende av ett visst antal människor och har därmed åtagit sig att göra gott i sitt uppdrag, inte bara mot sina väljare utan för allas bästa. Som politiker är man inte endast ansvarig inför sina väljare, utan inför varje enskild människa och inför Gud. Vi lever inte för oss själva. Men idag är det svårt med politik. Det handlar inte alltid bara om förvaltarskap, om att göra det som är gott för människor. Politik har fått så mycket som inte har med Gud att göra i sig. Det är idag inte ovanligt att ljuga, ge tomma löften, inte ta sitt ansvar utan skylla på någon form av kollektiv när det går snett. Man fattar idag beslut som talar emot det kristendomen genom att inte låta föräldrar få fostra sina egna barn, genom att låta gamla och svag bli ställda till annat omhändertagande än samhällets vård och omsorg. Därför har många svårt att få kristendom och politik att gå ihop. Men istället får vi göra som Jesus gjorde och tala sanning, förvalta sitt förtroende och verkligen göra gott för sina medmänniskor. Det är vad Jesus vill att vi skall göra, vi som är förvaltare under vår Herre också för det som berör vårt väl och ve på jorden.

AMEN

5 augusti

Luk 19:11-27

EFTER FÖRMÅGA

Jesus berättade ofta liknelser om himmelriket och om den yttersta domen. Här är en till som handlar om en man som skulle ut på en resa. Han lät tre av sina tjänare ta hand om sin egendom under tiden. Tjänarna fick olika mycket att ta hand om. De fick efter sin förmåga. Deras herre visste vad de gick för och de fick därefter. Utom en som fick fast hans herre visste att det var en slö och dålig tjänare. Men han fick ändå en chans och tog inte vara på den.

Den här liknelsen handlar om Jesus och oss. Jesus lät sina lärjungar ta hand om sin egendom, Frälsningen. Vissa lärjungar fick mycket eftersom de förmådde mycket, andra fick mindre. Men det avgörande är alltid vad man gör med det man har fått av Herren Jesus. Det väsentliga är att egendomen, Guds folk, förökas. Det handlar om att sprida budskapet om frälsningen vidare så att människor kan ta emot Jesus och den Frälsning som endast Han kan ge. Men vår uppgift är att efter den förmåga vi har, göra det bästa vi förmår. Vissa av oss har förmågan att vara frimodiga. Tala därför frimodigt om Herren med din nästa. Vissa av oss har fått förmågan till stillhet. Använd den till bön och meditation. Jesus sa: ”Be, därför skörden herre att han sänder ut arbetare till sin skörd.” Vissa av oss har fått förmågan till ledarskap. Led Herrens folk i uppmuntran och lovsång till att bära frukt inför Herren.

Vi har fått olika förmågor, men ingen är mindre viktig för det. Vissa förmår mer, andra mindre, men det avgörande är att man handlar efter Herrens vilja och gör det man förmår. Vad gjorde den slöe tjänaren för fel egentligen? Jo, han gjorde ingenting. Varför då? Därför att han inte förvaltade den gåva han fått. Han sa: ”Här har du vad som är ditt.” Men förvaltande innebär att det också blir dens gåva som förvaltar. Det betyder att vi är fullt ansvariga för det vi har fått att förvalta. Det räcker inte att känna till Herrens vilja, man måste också leva efter Hans vilja.

Jesus sa vid ett annat tillfälle: ”Inte alla som säger ´Herre, herre´ till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja.”

Tag vara på den förmåga Herren har gett dig och använd den i Hans tjänst till att utföra det han har kallat oss alla till: ”Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar.”

AMEN

6 augusti

Kol 1:9-23

ATT ACCEPTERA JESUS

Jesus var i sin hemstad Nasaret där han vuxit upp. Han var kändis och man bad honom läsa ur Bibeln och göra en liten utläggning enligt den tidens sed. Det Jesus berättade var att Han var Messias, den som de väntade på. Men folket i Nasaret ville inte acceptera att det Jesus sa var sant. ”Är det inte Josefs son” sa de. Då säger Jesus: ”Snart kommer ni väl med talesättet: Läkare bota dig själv.” Man menade att Jesus hädade. Om han var Messias skulle han inte själv behöva säga det, ansåg man och därför drev de ut honom till den höga branten vid staden för att störta ned honom. Men ingen tog sig för och han gick därifrån rakt igenom hopen. Man ville inte acceptera att Jesus var Messias, man var inte ens beredda på att undersöka om det Jesus sa var sant.

Många bland oss gör samma misstag idag. Man vill inte acceptera Jesus som den Han är. Man kan tala om Jesus som en historisk person, som en god människa, som någon som betyder mycket för väldigt många. Men att acceptera att Jesus är den ende som kan ge oss evigt liv om vi tar emot Honom för att leva våra liv med Honom, så långt vill man inte gå. Istället vill man tro att vi måste göra något speciellt för att räknas som rättfärdiga. Vi vill ofta lita till vårt eget förstånd, vår egen kraft och tro. Vi vill gärna tro att vi får evigt liv och kommer till himlen för att vi gör goda ting, är snälla och bryr oss om våra medmänniskor. Men att acceptera Jesus och inse att det bara beror på Honom och inte alls på oss, det är svårt för många att acceptera. Varför då? Jo, därför att det finns bara ett sätt att komma till rätta med inställningen till Jesus och vem Han är. Det är att lära känna Jesus, börja att umgås med Jesus, lita på Honom och våga pröva att acceptera Bibelns Ord om Jesus. Då gör man inte samma misstag som folket i Nasaret, som kände till Jesus, men som inte ville acceptera att Han var Messias, eftersom de inte hade lärt känna Honom personligen. Det är i det personliga förhållandet till Jesus det hänger på, vi kallar det för tro. Att det är så beror på att hela vår möjlighet att få del av det eviga livet finns endast hos Jesus. Hos Jesus allena.

AMEN

7 augusti

Matt 11:20-24

FÖRSPILLDA TILLFÄLLEN

Jesus hade gjort många underverk i städer som Korasin och Betsaida. Men folket hade inte brytt sig om vem Jesus var. De hade inte vänt om till Gud och förstått att Jesus hade kommit för att människor skulle bli frälsta, inte friska. Att Jesus gjorde underverk var ett tecken på att Gud hade kommit till dem för att ge evigt liv, men de förspillde tillfället.

Förspillda tillfällen är tillfällen då Gud söker oss och kallar oss att ta emot evigt liv, men då vi säger ”nej”. Gud har kallat, men vi har inte velat. Men det går inte att säga ”nej” hur länge som helst. En dag är det försent. Gud vill att alla människor skall bli frälsta och få evigt liv. Men eftersom det bara är Jesus som kan ge oss evigt liv, kallar Gud oss för att vi skall bli omvända genom att ta emot Jesus som vår Herre och Frälsare.

Liksom Gud har skapat oss olika kallar Han oss också olika. Vissa råkar ut för saker som får dem att tänka efter hur det står till med deras liv, så börjar de kanske läsa Bibeln eller går till kyrkan och upplever Guds kallelse och säger ”ja” till Jesus. Andra möter människor som talar om Jesus och övertygar dem om vem Jesus är så att de säger ”ja” till Jesus.

Egentligen borde Gud ständigt kalla oss, men vi upplever att kallelserna kommer lite då och då istället för hela tiden. Det finns en gräns för hur nära Gud kan komma oss och hur mycket Han kan uppenbara sig för oss utan att bryta villkoret med den fria vilja som Gud gett oss med möjligheten att säga ”nej”. Vi har nog svårt att förstå det här. Det borde ju vara så att Gud skulle uppenbarar sig för alla människor och säga att de skall tro på Honom nu när de kan se Honom med egna ögon. Men även om Gud både kan och vill, så bryter det villkoret för förhållandet mellan oss och Gud: kärleken, och tvång finns inte i kärlek. Att Gud på så sätt skulle uppenbara sig för oss skulle vara ett tvång. Vår möjlighet att kunna säga ”nej” är ett absolut villkor och tyvärr ett stort problem för Gud, varför Han måste kalla oss lite då och då och använda oss som är omvända för att övertyga människor om att det är Jesus och ingenting annat som ger oss evigt liv.

När det nu är så att vi inte kan tvinga en människa till omvändelse får vi heller inte ge upp möjligheten för människorna att bli omvända vid ett annat tillfälle. Vi får helt enkelt räkna med att människor säger ”nej”. Det är därför viktigt att ta vara på varje tillfälle, så att det inte blir ett förspillt tillfälle som det blev för folket i Korasin och Besaida.

AMEN

8 augusti

Luk 19:41-47

TIDEN ÄR INNE FÖR GUDS BESÖK

Jesus grät när han såg på Jerusalem. Han var på väg dit en sista gång. Han berättade om vad som skulle komma att hända staden. Den skulle förstöras fullständigt och folket skulle komma att skingras. Vi vet att detta sedan också kom att hända år 70. Nu säger Jesus att det kommer att bli så därför att man inte förstått att tiden var inne för Guds besök. Kan det verkligen vara så att Gud lät denna hemska förstörelse av Jerusalem bli ett straff för att folket inte förstod? Kan Gud var så ond? Nej, så är det inte. Folket hade fått sin chans att ta emot Gud när Han kom till dem genom Jesus Kristus. Nu hade de lämnat Honom ryggen, nu skulle de också offra Honom till döden på ett kors och därmed låta det onda få herravälde över dem. Det onda skulle inte låta vänta på sig. Där Gud förnekas kommer det onda att visa sitt rätta ansikte. Så hade skett med Israels folk åter och åter, nu skulle de ske igen. De hade inte velat ta emot Guds hjälp. Gud hade sträckt sina händer till dem när de stod inför risken att bli av med allt. De ville inte och Gud kunde inte hjälpa dem. De hade valt bort Gud och nu rådde mörkrets makt över Israels folk, därför grät Jesus. Han älskade dem, men de ville inte ha med Honom att göra. Tvång finns inte i kärleken. Gud kunde inte i sin kärlek tvinga dem till att ändra sig. De ville inte tro att det var Gud som var på besök hos dem.

Så här är det också idag bland vårt folk. Tiden är inne för Guds besök bland oss. Tar vi inte vara på det kommer vi att gå under precis som Jerusalem. Det blir på den yttersta dagen.

Men vi har alla möjligheter att ta vara på Guds besök idag. Kyrkan är den plats där Gud besöker sitt folk idag. Kommer vi eller tror vi att det går bra ändå? Måste Jesus gråta över oss idag? Vi ser att det nog är så. Jesus sa: "Mitt hus skall vara ett bönehus". Men om vi inte kommer till bönens hus måste det betyda att vi inte tycker det är så viktigt. Om vi inte har möjlighet att komma är en annan sak. Men har vi möjlighet och inte kommer ändå, måste det betyda att vi tror att vi klarar oss utan det bönens hus som Han har givit oss redan när Han gick här på jorden. Det måste innebära att vi inte tar vara på Hans besök. För nu är Guds besök. Han kommer till sin kyrka, men kommer vi för att besöka Honom? Han kom till sitt eget, men tog Hans egna emot Honom?

Låt det inte bli förspillda tillfällen, utan ta vara på tiden för Guds besök.

AMEN

9 augusti

Luk 4:23-30

ATT PREDIKA SANNINGEN

Jesus var i sin hemstad Nasaret där Han vuxit upp. Han fick erbjudande att förkunna Guds ord, som seden var på den här tiden. Han läste ett ord ur profetens Jesajas bok och höll tidernas kortaste predikan: "I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig." Jesus hade läst ett ställe som talar om att Han är Messias. Folket blev rasande. Jesus hade visserligen talat sanning, men folket var inte beredda på att acceptera Honom. Då berättade Jesus om en händelse i Israels historia när Gud lät torka falla över landet i tre år och endast några utlänningar fick hjälp av profeten Elia. Folket visste att torkan berott på deras otro, skulle nu Jesus mena att de var lika usla Gudsfolk som sina förfäder? De drev ut Jesus ur synagogan och försökte driva Honom ut över bergskanten, men Han gick igenom hopen av människor och lämnade dem.

Ibland har vi svårt att acceptera sanningar som sägs. Ofta har vi svårare för det när vi själva lever i en slags livslögn. I vårt land gör många det. Redan när jag skriver så, reagerar folk kraftigt. Skulle jag sedan påpeka att folk i vårt land är skenheliga när många kallar sig kristna och sedan inte går till kyrkans gudstjänster även om de kan, skulle telefonen ringa varm av upprörda människor. Det var nämligen sådana saker som Jesus sa till sina släktingar och vänner i sin hemstad Nasaret och de ville döda Honom, så arga blev de. Nej, sanningar är inte alltid lätta att ta till sig, särskilt om det liv man själv lever inte stämmer överens med hur Gud vill att man skall leva.

Guds Ord skall inte bara vara vår tröstare, utan också vara ett salt som ger smak och som svider i sår. Ta den här berättelsens till ditt hjärta och fundera över vilka sanningar som du inte vill acceptera när det gäller Guds vilja med ditt liv. Upplever du en andlig torka i ditt liv? Har du funderat över om du har någon orsak till det?

Gud vill göra det bästa för dig eftersom Han älskar dig, men om du inte vill ta emot Hans omsorg, kärlek och frid kommer Han inte heller att ge det till dig. "Öppna ditt hjärta för bön och bot, upplåt vart hemligt rum. red dig att ta Guds Son emot. Tro evangelium. Himmelriket är nära."

AMEN

10 augusti

Luk 10:1-16

UNDERVERK

Underverk har alltid fascinerat människor. Jesus botade sjuka, uppväckte döda och uppstod själv från de döda. Att Jesus gjorde underverk är egentligen inget märkligt. Eftersom Jesus var Gud kunde han göra under.

Frågan är nu om hur det är med under idag. Det finns två sidor av de under som förekommer. Det första är de under som inte syns och det andra de under som syns. Om vi ber Gud att Han skall skydda oss för fara när vi åker i bilen till någon plats och det inte händer något, så är det ett under, men det syns inte.

Det vi mest tänker på är under som syns. Man ber om något och det sker så. Man ber att någon skall bli frisk och han blir det. Ofta kommer inte bönesvaren direkt, många kan vittna om svaret kommer när det ser som mest hopplöst ut. Att det är så är svårt för oss att förstå, men det handlar om hur svårt vi har att se det hela ur Guds synvinkel. Hur svårt vi har att acceptera att Gud använder det svåra och tunga för att ge oss alltmer av det underbara och goda. För att det här är så svårt för oss skall jag försöka förklara det med en liknelse. Tänk dig att du som ett barn tycker att du klarar dig så bra själv. Så börjar du klättra upp för en stege. Din pappa ser dig, men vet om din inställning så han låter dig klättra vidare och efter ett litet tag har du kommit för högt upp och ropar på din pappa om hjälp. Din pappa vet att om han hjälper dig med detsamma kommer du också i fortsättningen att tycka att du klarar dig själv. Du behöver en lärdom, så din pappa låtsas som om han inte hör. Du står där och ropar och inte förrän du nästan är på väg att ge upp, kommer din pappa och lyfter ner dig. Du blir överlycklig över hjälpen och har ändrat din inställning. Du behöver din pappa!!! Du klarar dig inte alltid själv. Så vill Gud låta sina underverk både glädja oss och lära oss att vi behöver Honom. För det gör vi, men ofta behöver vi den lärdomen. Jesus har aldrig lovat att svara oss direkt på våra böner. Jesus sa att vi skall bulta på dörren som en enträgen granne som vill ha hjälp när det har kommit en långväga gäst. Så ge inte upp. Bulta på!

AMEN

11 augusti

2 Kon 5:1-19

TA VARA PÅ TILLFÄLLET

Jesus var i sin hemstad och gick till synagogan på sabbaten. Han läste ett stycke ur profeten Jesajas bok och berättade att de orden gått i uppfyllelse när han läste dem. Han berättade för folket med de orden att han var Messias och att de nu hade tillfälle att följa honom. Men istället ifrågasatte de vad han sa och undrade: "Är det inte Josefs son?" De ville inte tro att han var Guds Son även om de säkert hade hört det berättas om honom många gånger i staden Nasaret, om det som hände den gången när Jesus föddes. De tog inte vara på tillfället och Jesus berättade då om en general hos Israels grannfolk som hette Naaman. Alla kände till historien. Naaman hade fått spetälska och en israelitisk flicka var fånge hos honom och berättade för honom om profeten Elisa. Naaman tog vara på tillfället och ordnade lov hos Israels kung att få komma in i landet till Elisa. Han fick lov och for dit. Elisa tog inte emot honom utan sände bud till honom att bada sju gånger i floden Jordan. Naaman blev arg och brydde sig inte om det Elisa lät hälsa. Då sa en tjänare till Naaman: "om det hade varit något svårt profeten begärt av dig, nog hade du gjort det då? Desto större anledning när han bara vill att du skall bada dig för att bli renad." Då tog Naaman vara på tillfället och badade sju gånger och blev frisk. När Jesus berättat detta blev folket i synagogan så arga att de drev ut Jesus och ville störta honom ner i ett stup, men han gick därifrån. De hade inte tagit vara på sitt tillfälle. Så här är det också för oss idag. Gud vill att alla människor skall få komma till himlen. Enda möjligheten är att ta emot Jesus. Därför ger Gud oss tillfällen i livet där vi får tillfälle att ta emot Jesus, säga ja till honom om vi har kommit bort ifrån honom. Då gäller det att ta tillvara på tillfällena. Det är sällan väldigt drastiska saker som händer. Det kan vara att man kommer på besök till en kyrka för att titta på målningar kyrktaket. Det kan vara när man sätter på radion och lyssnar till en sång om Jesus. Det kan vara när man är på kalas och bara råkar lyssna till ett samtal om kyrkan eller om Gud. Det kan vara när man läser den här betraktelsen. Men tillfällen ges mer eller mindre av Gud under våra liv. För Gud vet vad som händer om vi inte tar emot Jesus. Då går vi förlorade. Och han som älskar oss vill inte det, men valet har han gett åt oss därför att han är kärleken och tvång inte finns i kärleken. Därför måste vi välja, därför måste Gud ge oss tillfällen att välja, därför måste vi ta vara på tillfällena när de kommer. För de kommer. Du har ett tillfälle nu. Ta vara på tillfället.

AMEN

12 augusti

5 Mos 30:11-16

ATT TA TILLFÄLLET I AKT

Jesus undervisade i städerna runt Gennesarets sjö. Han talade om Guds rike, om vägen till himmelen och om vikten av att tro på Gud och leva efter Guds Ord. Han började säga ifrån när de inte ville lyssna på honom. De ville bara ta del av hans välgärningar genom de under han gjorde med att bota sjuka. Det hjälpte inte ens att Jesus bodde i en av dessa städer, Kafarnaum. Också i den staden brydde sig inte folk så mycket om när Jesus förkunnade i deras synagoga. Och Jesus sa ifrån på skarpen.

Hur är det med oss människor idag, i vårt land? Det verkar som att det är precis samma idag. När kyrkans budskap låter samma som det folk vill höra, då säger man att kyrkans budskap är gott. Men om inte kyrkan håller med, då är man gammaldags och bokstavstroende. På detta sätt vill man styra Guds Ord efter sin egen vilja och önskan precis som i Korasin, Besaida och Kafarnaum. De ville bara få ut det som de själva ville ha av Guds Ord men strunta i det andra. Och liksom Jesus klagade på folket i Kafarnaum, så klagar Jesus på oss idag om vi inte vill följa Guds Ord.

Jesus berättade ganska ofta om vikten av att följa Guds Ord och man kan fråga sig varför.

Jo, det beror helt enkelt på att Gud en gång bestämde att vi människor skulle få vara delaktiga av det andliga. Det skulle inte bara komma ovanifrån och tvingas på oss. Nej, Gud ville att det skulle komma till oss på ett kontrollerbart och enkelt sätt för att vi lätt skulle kunna sätta oss in i andliga frågor, pröva dem och ha något bestämt att hålla fast vid. När Guds Ord inte får vara detta faller den andliga dimensionen in i något som kan förändras hur som helst och ingen kan finna trygghet, frid, glädje och kärlek i det. Snarare blir det hårda diskussioner, samtal om vad man är oense om och det brukar sluta med att man inte kommer överens och säger att var och en får väl tro som han eller hon vill. Men så vill inte Gud att det skall vara. Vi skall inte tro hur som helst. Vi skall tro såsom Gud vill att vi skall tro, på sanningen. Inte efter åsikter, tyckanden eller smak. Gud vill själv visa oss sanningen och han gör det genom att ge oss sitt Ord i Bibeln och vill att vi skall hålla fast vid det. För att detta skall vara möjligt måste vi följa det även om det inte stämmer med den strömning som finns i tiden.

AMEN

13 augusti

Matt 21:28-31

FALSK FROMHET

Jesus berättade en liknelse för att visa på den tidens hycklare när det gällde att vara en god och rättskaffens människa. Han sa att horor och landsförrädare skall komma före dem till Guds rike. Det var mycket hårda ord. I vår tid skulle Jesus inte berätta riktigt samma liknelse. För oss är det något annorlunda. Vi har många i vårt land som kallar sig kristna och som vill framstå som sådana. Man vill vara ärlig och god och leva ett kristet och rättskaffens liv. Men frågan är hur det ligger till med den saken. Man anser sig vara kristen bara man är snäll, god, glad och hjälper andra. Man anser att man blir salig på sin tro och att det är det som avgör att man är kristen. Men så är det inte. Det är som att säga ”ja” men sedan inte bry sig. Man säger sig inte behöva be varje dag, det räcker väl med en bön då och då, när man känner för det. Man säger att ”Bibeln är väl inte nödvändigt att läsa?” och ”kyrkan behöver man väl inte gå till, jag kan väl förrätta min gudstjänst var jag än är?” Men detta är den falska fromhetens signum. Man säger en sak, men gör en annan.

En kristen kan inte leva en dag utan bönen, eftersom bönen är den kristnes andedräkt. Andas vi inte dör vi. En kristen klarar sig inte utan Bibeln, Guds Ord som är en kristens föda, ”vårt dagliga bröd”. Att gå i kyrkan varje söndag är den kristna trons kännetecken över alla andra. Att tro är att leva med Jesus och Han vill möta oss i kyrkan varje söndag, inte i naturen. Har Jesus bestämt att vi skall mötas på en bestämd plats och vi kan komma, men inte kommer, då visar vi att vi egentligen inte vill bry oss om Jesus. Vi säger: ”Ja, jag är en kristen”, men kommer vi inte till Jesus när Han kallar oss till sin kyrka är vi som sonen i liknelsen där en man sände ut sina söner till vingården och den andre sa: ”Jag skall gå herre”, men han gick inte.

Hur skall vi komma till rätta med denna tidens falska fromhet? Vi skall visa på hur underbart det faktiskt är att komma till kyrkans gudstjänster söndag efter söndag, om vi kan komma. Vi skall visa vilken tröst Jesus ger oss i bönen. Vi skall visa vilket underbart hopp och vilket härlig klarhet vi får över att få del av det underbara eviga livet när vi lär känna Jesus i Guds Ord och tar det till oss och med glädje. Vi skall visa att vi får ta emot mer av Jesus i kyrkans gudstjänster genom predikan över Guds Ord och i den Heliga Nattvarden där Jesus själv kommer och tar sin boning i oss och ger oss del av all den kraft och kärlek som bara Han kan ge.

AMEN

14 augusti

Matt 23:1-12

HYCKLERI

Jesus talade om fariséernas hyckleri och sa: ”handla inte som de, för de säger ett och gör ett annat”. Jesus sa om dem att de ville ha de finaste platserna på kalasen och i synagogan och de ville verka som om de vore förmer än andra. Många ser på kyrkan och oss kristna som hycklare idag. Men hur är det egentligen med hyckleriet?

1. Det första vi måste konstatera är att vi alla är hycklare lite till mans, men att vi bedömer hyckleriet olika. Eller hur är det? Säger du att du mår bra, när någon frågar, även om du inte mår bra? Lite hycklare är vi nog alla.
2. Det andra är att varje sann kristen hatar hyckleri därför att Jesus hatar det. Vi kan inte acceptera hyckleriet eftersom det innebär att människor inte lever så som Jesus vill att de skall leva. Men samtidigt är vi medvetna om att det finns kristna i vår värld som inte lever som de borde, men ändå kallar sig kristna. Att vara kristen är att leva med Jesus och ha Honom som Herre. Det innebär bl a glädje att få vara tillsammans med Jesus och möta Honom i kyrkans gudstjänster. Men alla som kallar sig kristna tycker inte att det är viktigt att gå till kyrkan.
3. Det tredje är att det finns hyckleri, men allt är inte hyckleri. Ibland kan man inte komma till kyrkan även om man vill. Ibland kan man inte och skall man inte visa vad man känner och säga sanningar. Ibland kan det skada. Och gör man något som kan skada för att man själv inte vill hyckla är också det ett hyckleri. Då gör man ju inte det som Jesus vill, då älskar man sig själv mer än sin nästa.
4. Det fjärde är att även om en kristen hycklar innebär inte det att kristendomen är hyckleri, att kyrkan består av hycklare. Om vattnet i ledningen till huset skulle frysa till is under vintern säger man ju inte: ”Nu får det vara nog! Jag skall aldrig ha med vatten att göra igen!! I fortsättningen skall jag använda mjölk!!!”

Att hyckla innebär att göra något annat än det man borde göra. Men det betyder inte att kristendomen är fel, det betyder bara att man själv, eller den som hycklar, gjort och gör fel. Det är något som man måste upptäcka i sitt liv att det är fel, att Jesus inte tycker om det. Men att Han vill förlåta det och hjälpa mig att komma Honom nära så att Han kan leda mig bort ifrån hyckleriet väg som leder till fördärvet. Sen får jag komma och gå med Jesus på den vägen som leder till sanning och evigt liv. Vägen som är Jesus Kristus själv.

AMEN

15 augusti

Luk 18:9-14

ATT MOGNA TILL ÖDMJUKHET

Jesus berättade en liknelse om två män. Den ene var farisé och den andre var tullindrivare. Farisén ansåg sig vara rättfärdig eftersom han gjorde allt för att fullgöra Guds vilja. Tullindrivaren tjänade den romerska staten och var, utöver sina övriga synder, en landsförrädare. Båda kom till templet. Farisén tackade Gud för sig själv, men tullindrivaren stod längst ned i templet, med nedslaget ansikte och sa bara: "Gud, vår nådig mot mig syndare." Nu säger Jesus att det var tullindrivaren som var mer rättfärdig. Varför då?

Det hela handlar om att få komma inför Gud. Endast de renhjärtade kan det, men ingen kan bli renhjärtat i detta livet om det inte beror på Guds nåd, att Gud förlåter. Farisén tyckte sig inte behöva förlåtelse och fick heller ingen. Han tyckte att hans rättfärdighet och duktighet dög. Men tullindrivaren visste att det var illa med honom. Han trodde sig inte ha en chans att få komma inför Gud. Han visste att det krävdes ett rent hjärta och det hade han inte. Därför bad han om nåd, förlåtelse. Han fick det. Jesus sa att han gick därifrån rättfärdig. Frågan här är inte bara att han fick nåd, utan att han kom trots allt.

Det finns många i vår värld som inte ens kommer så långt att de kommer till Gud över huvudtaget. Tullindrivaren hade kommit till Gud, frågan gällde om det gick att få nåd, på något annat sätt var det inte möjligt.

Det som hade hänt tullindrivaren berättar inte Jesus om. Men förmodligen menar Jesus att tullindrivaren måste ha blivit omvänd, upptäckt att han var inne på fel väg och att inte kunde rätta till sitt liv på egen hand. Han hade upptäckt att han inte dög och inte hade en chans att få komma inför Gud. Men han ville försöka trots allt. Ville Gud ha med honom att göra? Han kunde bara be om nåd. Det fick bero på Gud själv. Så kom han till mognad i ödmjukhet. Han fick upptäcka sin egen litenhet och svaghet, att det inte kunde bero på honom, utan endast på Gud själv. Det hade kanske varit en hård inre kamp han genomgått, en hård kamp mot sitt leverne och mot sina vänner. Kanske försökt att bättra sitt liv, men upptäckt att inte ens det hjälpte. Han hade mognat till ödmjukhet och vågade inte komma mer än innanför dörren till templet, inte ens våga lyfta blicken. Bara: "Gud, var nådig mot mig syndare."

Så får vi ta denna liknelse som exempel på vad Gud önskar av oss. Att Han vill se ödmjuka hjärtan som inser att rättfärdigheten beror bara på Honom.

AMEN

16 augusti

Rom 7:14-25

LIVSSPEGLING

Ibland upplever man hur svårt det är att leva som kristen. Man försöker, det gör man, men det verkar som att man misslyckas ständigt och jämt. Det allra värsta är att ju mer man verkar försöka att vara en god och from kristen desto mer syndare man. I alla fall upplever man det så. Då är det så skönt att läsa Romarbrevets 7:e kapitel och tänka på hur det var för Paulus.

Han var ju en oerhört framstående kristen. Genom honom kom massor av människor till frälsning. Han hade mängder av nådegåvor. Genom honom kunde människor bli botade från allahanda sjukdomar och han kunde uppväcka döda, precis som Jesus gjorde. Så läser man att denne Paulus öppet klagar över sig själv och sitt liv. I speglingen av sitt liv ser han så mycket ont som han gjort. Han är en riktig baddare på att synda, förstår man. Han tycker inte om det, han avskyr att göra någon illa, men ändå gör han det. "Viljan finns hos mig, men inte förmågan att göra det som är gott. Det goda som jag vill, det gör jag inte, men det onda som jag inte vill, det gör jag." Så väl man känner igen det här hos sig själv. Varför är det så egentligen? Blir man inte en god och from människa är man blir en kristen? Om inte vad är det då för mening? Saken är den att när man blir en kristen så upptäcker man att man inte är en god människa. Man upptäcker att det endast är Gud som är god. Men man upptäcker också att man vill bli god och att Gud kan hjälpa till med det. Detta är förutsättningen för att man skall bli en god kristen. Man måste upptäcka sin egen otillräcklighet när man ser sitt liv i en spegel. Då kämpar man emot det onda i sitt liv och ju mer man kämpar desto mer ont upptäcker man. Men man skall inte sluta upp. Det är som med smuts, ju mer ljus man lyser i sitt ansikte desto mer smuts upptäcker man. Jesus är både ljuset och tvättsvampen. Därför gäller det att kämpa bo, be om syndernas förlåtelse, försöka göra det goda i alla lägen. Misslyckas man försöker man igen. Och först som sist får man lämna allt till Jesus och ta emot mer kärlek, mer glädje, mer frid och mer av Jesus själv och Hans godhet i sitt liv.

AMEN

17 augusti

Psalt 51:1-14

ATT HA RÄTT

Vi människor har en inneboende trängtan efter att alltid ha rätt. Man vill inte göra fel. När man gör fel försöker man på olika sätt att rätta till det. Man kan göra det på flera olika sätt. Ofta genom att blunda för det man gjort fel, ofta genom bortförklaringar, ibland genom att ljuga, ibland genom att vrida på det så att det låter som om det man gjorde var rätt ändå. Men ibland måste man erkänna att man gjorde fel. Att det är på det här sättet beror på att Gud har skapat oss till att vara perfekta, men vi har blivit av med det i oss som är perfekt. Hela vår varelse har blivit en del av det som är grundläggande fel, det onda. Vissa försöker att blunda för det, bortförklara det, förneka det eller acceptera det och betrakta det som om det vore rätt. Men andra kommer fram till att vi inte är perfekta och inte har en möjlighet att komma till Guds rike p.g.a. vilka vi är, utan måste få hjälp och räddning. Det kan vara plågsamt att upptäcka att man inte har rätt, men nyttigt. Det hjälper oss att förstå hurdana Gud vill att vi skall vara: sanna.

Han vill att vi skall inse att vi inte är perfekta, att vi är syndare som gör felaktiga saker, även om vi egentligen inte vill göra det. Han vill att vi skall våga erkänna detta inför Honom och be Honom om förlåtelse. När vi gör detta, då först gör vi det som är helt rätt. Först då kan vi vara rättfärdiga. Det är nämligen bara Jesus själv som kan göra oss rättfärdiga. Och det gör Han när vi erkänner våra synder precis som den där tullindrivaren som gick till templet. Han vågade knappt gå in utan ställde sig längst bak. Han slog sig mot bröstet, som man gjorde på den tiden då man var nedslagen och hade upptäckt att man inte hade annat att komma med än bara fel, bara synd. Och han sa: ”Gud, var mig nådig mot mig syndare.” Och Jesus sa: ”Jag säger er, det var han som gick hem rättfärdig…” De som lyssnade till Jesus förstod när Han berättade denna liknelse. De kunde sin historia. De kunde den bön kung David bad när han hade syndat och behövde förlåtelse, upprättelse och rättfärdighet: ”Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet.”(Psalt. 51:1)

AMEN

18 augusti

Joh 8:31-36

SANNINGEN SOM GÖR OSS FRIA

Jesus säger: ”Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen och sanningen skall göra er fria.” Begreppet sanning är ibland en svårighet för oss att förstå. Vad är sanning egentligen? Ofta blir frågan: vilken sanning är det som avses? När det gäller sånt som är sant har det alltid att göra med vad som är riktigt och rätt, något som stämmer med verkligheten, något som är. Sanningen måste ofta klargöras och resultatet kan bli lite olika. Vid en olycka kan vi uppleva flera sanningar som alla är sanna, men ändå olika. Olyckan har hänt, det är en sanning. Ett vittne säger sanningen om sina upplevelser och iakttagelser, ett annat vittne säger sitt. Båda talar sanning, men vittnesmålen stämmer inte helt överens eftersom de inte stod på samma plats. De talar båda sanning, men vittnesmålen blir lite olika. När Jesus talar om sanningen som skall göra lärjungarna fria, talar han inte om någon slags filosofi där förnuftet och logiken utgör sanningen. Inte heller talar han om den summa vetande som man kan nå fram till genom forskning och studier av allehanda slag. Jesus talar om Guds sanning, Guds mening med livet, Guds goda vilja med oss. Så som Gud vill att det skall vara. Men det finns en motsats till Guds sanning över oss, en motsats som visar sig i oss på flera sätt. Motsatsen är synden. Synden betyder allt det som skiljer oss från Gud. Synden blir i Guds ögon en lögn eftersom den gör emot Guds vilja, Guds sanning med hur verkligheten skall se ut. Vi ser att synden binder oss precis som lögnen alltid binder. Har man väl börjat ljuga måste man hela tiden komma ihåg och hålla fast vid sin lögn, den binder. När man låter synden verka i ens liv blir man bunden av den. Den suger tag i en och man kan också känna sig bunden. Det kan kännas som en börda och man måste börja ljuga inför sig själv och andra för man vill inte framstå som sådan synden har gjort mig till. Det finns då bara ett sätt att komma loss. Sanningen skall göra mig fri. Jesus sa: ”Jag är sanningen”. Det handlar om att komma till Jesus. Han är Guds vilja och sanning uppenbarad för oss. Han är den som kan befria oss från alla våra synder. Han är den som kan göra oss fria så att vi inte behöver leva i synd eller lögn, utan i sanning och frihet. ”Jesus svarade dem: Tro mig när jag säger det: Var och en som gör synd, han är syndens träl. Trälen får inte stanna i huset för alltid. Sonen stannar där för alltid. Om nu Sonen gör er fria, så blir ni verkligen fria.”

AMEN

19 augusti

Matt 12:1-8

VILANS DAG

Att hålla sabbaten var oerhört viktigt för judarna och speciellt fariséerna. När Jesus botade en sjuk man på sabbaten och Jesu lärjungar tog ax från ett sädesfält och började äta, ansåg fariséerna att han brutit mot sabbatsbudet. Sabbaten hade Gud givit i skapelsens början och det står: ”Och han vilade på den sjunde dagen från allt verk som han hade gjort. Och Gud välsignade den sjunde dagen och helgade den.” Sedan gavs det föreskrifter vad som avsågs med sabbaten. Jesus hänvisade till dem när han sa: ”Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten”. Sabbaten var en vilodag för att de som arbetade, djur som tjänstefolk, skulle kunna få en dags vila per vecka. Vilodagen skulle ägnas åt Gud, vilket menas med att den var helgad, avsedd för Guds räkning. Men fariséerna såg sabbatsdagen som en pliktuppfyllelse och satte upp lagar och bestämmelser vad som fick göras inte fick göras. Jesus lärde dem att Guds mening med sabbaten inte var sådan. Att göra gott och visa barmhärtighet var inte ett brott mot sabbatsbudet. Meningen var att man skulle få slippa arbeta en dag i veckan, ägna en dag till vila. Men samtidigt var dagen helgad åt Gud. Inte heller det var en pliktuppfyllelse, utan det var en fulländning av den välbehövliga vilan. Det är nämligen hos Gud som den fullkomliga vilan, den sanna vilan finns. Det är hos Gud vi kan få ro och vila också för vår själ. Sabbaten var inte bara vila för kroppen utan också för själen. Därför var det ingen tillräcklig vila att bara ta det lugnt. Vilan med Gud var också en självklar del av den dags vila som sabbaten skulle ge. Så här är det också idag även om vi firar vår sabbatsdag, vilodag på söndagen (därför att Jesus uppstod på en söndag). Vi i vår tid är inte mycket annorlunda än vad Juda folk var. Vi har också behov av en dags vila i veckan. Numera har vi två, så den kroppsliga vilan får sitt lystmäte idag. Men det räcker inte. Vi behöver, var och en av oss, den sanna vilan minst en dag i veckan. Vilan hos Gud. Det är därför kyrkans gudstjänster är en absolut nödvändighet för oss också idag. Men många kommer inte till kyrkans gudstjänster. Det är därför många människor idag, trots all ledighet och möjlighet till kroppslig vila, saknar vila och ro för sin själ. Har du möjlighet att komma till kyrkans gudstjänster, så kom och få en stunds vila både till kropp och själ. Ta vara på möjligheten. Det är inget krav, det är en underbar tillgång.

AMEN

20 augusti

Mark 7:31-37

DÄR HERRENS ANDE ÄR DÄR ÄR FRIHET

”Herren, det är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet“ skriver Paulus (2 Kor 3:17). Under detta århundrade har vi fått uppleva hur människor på olika sätt försökt finna den sanna friheten. Men man har misslyckats, för man har ofta tänkt fel om vad frihet egentligen är. Frihet innebär nämligen inte att man bli fri från allt, utan bli fri från det som inte skall binda oss. Men frihet innebär också att man blir fri TILL något.

Världens frihet innebär ofta att man skall vara fri att få göra som man vill. Att få utlopp för sina behov och få göra vad man själv vill. Men när man ser vad som hänt när människor har sökt sin egen form av frihet, märks det snart att de hamnat fel. 60-talets rop på frihet ledde ofta in i drogberoende och osunda förhållanden därför att friheten är inte sådan. Vi är fria först när vi får vara det vi är skapade till att vara. Friheten är sann först när Gud själv får vara med. Vi är verkligen fria först när vi tillhör Herren. Vissa menar att detta inte är verklig frihet utan att vi kristna vill binda folk till en bestämd tro genom att hävda detta. Men så är det inte. Frihet är aldrig bara frihet från något, utan också frihet till något. Det avgörande är att frihetens fundament är riktigt.

Det är hos Gud den sanna friheten finns, för vi är skapta för att tillhöra Honom. Om vi då inte tillhör honom är vi inte fria. Jesus kom för att befria oss från allt det som skiljer oss från Gud. Vi kallar det för synd. När Jesus i dagens evangelium befriar den dövstumme så att han kan höra och tala, så var det ett tecken på att han verkligen var Gud Son som kommit till världen för att göra oss fria. Allt det som hindrar vår gemenskap med Gud är alltså ofrihet eftersom det inte stämmer med frihetens ursprung och ändamål. Jag kan ta ett exempel. Min hand är fri att kunna användas till vad jag vill göra med den så länge som handen är frisk. Det är grunden. Så länge min hand är frisk kan jag alltså använda den precis så som jag vill. Så är handen skapad till att vara. Men om handen blir sjuk är den inte längre fri att göra det jag vill. Förlorar jag ett finger kan jag inte göra allt det som jag kan göra med en frisk hand. Så här är det också med våra liv. Synden i våra liv bryter vår frihet genom att den tar bort det vi är skapade till; nämligen till att tillhöra Gud. När då Jesus har befriat oss från synden, är vi verkligen fria. Det är hos Jesus vi först som sist kan finna den sanna friheten.

AMEN

21 augusti

Joh 8:37-47

SANNING ÄR ALLTID SANNING

Jesus talade med sina lärjungar när Han sa de här orden: "Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen, och sanningen skall göra er fria." Det Jesus talade om var främst befrielsen från synden. Synden snärjer in oss i en mängd av lögner på olika sätt. Synden skiljer oss från Gud som är all sannings källa. Genom synden förnekar vi Gud, förnekar oss själva och förnekar att vi gjort något ont. Bekännelsen av synd blir därför ett steg i sanningen som befriar. Lögn är alltid en synd eftersom den inte kan ha med Gud att göra. Lögn är att medvetet säga något som inte stämmer med verkligheten. Det som är så särskilt med sanningen är att den aldrig kan bli till lögn. En sanning är alltid en sanning. När sanningen förändras blir den till lögn och är inte längre någon sanning. Men en lögn kan vridas och förvrängas hur mycket som helst, men kan aldrig bli en sanning. Lögn och sanning är varandras motsatser. Eftersom Gud är sanningens källa kallar Jesus djävulen för lögnens fader.

Lögnen är aldrig fri, den binder ständigt. Har man väl sagt en lögn gäller det att komma ihåg den. Sätter någon ens lögn på prov måste man vrida och vränga på det så att det ser ut att vara en sanning. Men till sist går det inte. Sanningen brukar segra.

Att tala sanning är alltid det bästa. Att hålla sig till sanningen är alltid en fördel. När vi ser ut över världen och ser människor som lever mer med lögnens fader än med sanningens källa, kan man förstå varför det ser ut som det gör. När man ser på politiker i historien och idag ser man hur ofta lögnen har använts som ett vapen i kampen på att få makt, att få majoritet och att få människor att rösta. Men även om lögnen används inför valet på olika sätt, så är sanningen det mest effektiva medlet i alla fall. Vinner man någonting t ex ett val genom lögn kommer detta att visa sig när sanningen blir uppenbarad, som den blir för det mesta. Då kommer lögnen att förlora. Men i sanningens perspektiv så ligger segern i Guds händer. Han kommer att segra över varje människa till frälsning och till fall. För att vi inte skall gå under och förlora valet inför den yttersta dagen måste vi välja sanningen. Vi måste välja Gud. Han är den som kan göra oss fria, sanningen som gör oss fria.

AMEN

22 augusti

Mark 2:23-3:5

HERRE ÖVER SABBATEN

Jesus gick genom ett sädesfält med sina lärjungar och de började rycka ax och äta av dem. Men fariséerna ansåg att detta stred mot deras bestämmelser om sabbaten och anklagade Jesus för vad de gjort. Då sa Jesus: ”Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten. Alltså är Människosonen herre också över sabbaten.”

Gud hade gett människan sabbaten i skapelsens början och det står: ”Och han vilade på den sjunde dagen och helgade den.” Egentligen behövde Gud inte vila, utan det var för att människan behövde vila. Det skulle komma tider då människorna behövde minst en dag i veckan för att vila. Ingen skulle tvinga dem till arbete. De skulle behöva en dag för kroppslig vila och till vilan med Gud. Därför var dagen också helgad d v s avsedd för Guds räkning.

Den svåra frågan som varit genom tiderna är vad som avses med vila och vad som kan räknas som arbete på vilodagen. Om man nu är tvungen att arbeta på vilodagen, bryter man då mot vilodagens bud? Jesus förklarar det genom en fråga och avsikten är att det är rätt att göra det som är gott. För avsikten med Sabbaten var något gott. Den var given i kärlek, inte för krav. Detta hade inte fariséerna förstått.

Varför Gud har gett oss vilodagen kan förklaras så här: Tänk dig en förälskad pojke och flicka där pojken säger: ”Jag älskar dig och vill vara med dig alltid, varje stund, varje dag.” Flickan svarar: ”Jag älskar dig också, men det räcker väl att vi träffas en timme på söndagarna.”

Gud vet att vi inte alltid har så lätt för att sätta Honom först i allt och älska Honom över allting. Därför säger Gud: ”Jag älskar dig och vill alltid vara med dig, men om du vill räcker det för mig att vi ses en timme varje söndag.”

AMEN

23 augusti

1 Kor 10:14-33

FRIHET

Jesus sa: "Sanningen skall göra er fria". Ordet "frihet" är lätt att missbruka och det beror på att ordet måste kopplas samman med en fortsättning annars blir ordet lätt fel. Frihet innebär att inte vara bunden, men friheten leder alltid till någonting, aldrig till ingenting. Det väsentliga med friheten är att den skall leda rätt. Paulus försökte beskriva detta för församlingen i Korint och skrev: "Allt är tillåtet - men allt är inte nyttigt." Det innebär att vi är fria att göra som vi vill som kristna, ingenting binder oss. Men när vi använder oss av denna totala frihet så leder den till något. Jesus sa: "Var och en som syndar är slav under synden." Synden binder. Tänk på en lögn. Har du ljugit om något är du bunden vid lögnen, du måste hela tiden komma ihåg lögnen, binda fast dig vid lögnen så att du inte försäger dig. Annars blir du inte trovärdig och det måste lögnen vara annars blir du inte trodd. Synden binder, lögnen binder, allt som är av ondo binder. Därför är vi fria som kristna så länge vi inte syndar. Jesus säger också: "Om nu Sonen befriar er, blir ni verkligen fria." Jesus befriar oss från alla synder. Först i Jesus är vi verkligen fria. Kan man då få göra allt? Ja, det kan man och det är precis tvärtom vad många anser att kyrkan står för. Och mycket av det är kyrkans eget fel. Man har varit så rädd om det som är sant och riktigt att man tvingat det på folk genom århundradena. Istället säger Jesus och Paulus att vi är fria, fria till allt, men att friheten leder till något och när den leder till synd förlorar vi friheten och måste befrias av Jesus igen genom syndaförlåtelse. Därför är det faktiskt en förutsättningen för att få vara fri att man blir löst från synden. Bikten har tyvärr blivit ovanlig i vårt land, många människor bryr sig inte om att be om syndernas förlåtelse. Därför kan man säga att många i vårt land inte är fria. De är bundna. Tänk själv så många måsten det finns. De är betydligt fler utanför kyrkan än de man anser finns i kyrkan. "I kyrkan måste man ju stå upp när man skall sjunga nån lovsång". Men varför måste man ställa sig upp när de gör mål i fotboll? Jesus är sanningen. Den sanningen som skall göra oss fria är Jesus. Endast han kan befria oss och göra det möjligt för oss att verkligen få välja vartåt friheten skall leda. Jag vill vara fri att få välja att följa Jesus. Jag vill vara fri att få välja att göra det som Jesus vill att jag skall göra. Det är inget tvång, men eftersom jag älskar honom kan jag inte låta bli att ta vara på den frihet han ger mig och välja att följa Jesus. Så väljer jag, hur gör du?

AMEN

24 augusti

1 Sam 21:1-6

TILLÅTET

Man kan säga att allt är tillåtet. Det skriver också Paulus att det är. Men allt har konsekvenser och det är konsekvenserna som är det väsentliga. Vi har rätt att göra precis som vi vill för Gud, men vi måste ta konsekvenserna för det vi gör. Om vi gör sådant som är gott och rätt får vi gott av det. Om vi gör sådant som är ont och fel, får vi själva ont av det på olika sätt. Väljer vi att göra ont får vi ta konsekvenserna för det både med straff och dåligt samvete som konsekvens. Men det viktiga med om något är tillåtet eller inte beror på vem som tillåter. Om ägaren till en bil tillåter dig att köra bilen, då gör du inte fel om du gör det. Om ägaren däremot förbjuder dig att köra bilen och du gör det ändå blir samma handling stöld och du kan sättas i fängelse för det. Jesus tillät sina lärjungar att äta på sabbaten trots att prästerna förbjöd det. Jesus menade att eftersom han var Herre över sabbaten så hade han rätt att bestämma. Jesus hänvisade till att kung David gjort det som inte var tillåtet en gång. Han hade ätit av skådebröden som bara prästerna fick äta av. Men det var en präst som gav honom tillåtelse och därför fick han.

Det är lätt att missuppfatta det här med att vi har tillåtelse att göra vad vi vill. Det betyder inte att Gud inte förbjuder saker och ting. Det betyder bara att Gud inte hindrar oss att göra också sådant som är fel och ont. Om vi gör sånt som är fel, ont och som Gud förbjuder, då måste vi ta konsekvenserna av det. Om du vill slå någon på käften, så hindrar Gud dig inte att göra det. Men Gud förbjuder dig att göra det genom 5.e budet. Om du gör det ändå blir konsekvensen synd och evig död om du inte ångrar dig och ber om förlåtelse.

Det finns alltså två sidor på det här med tillåtelse och det är viktigt att komma ihåg. Vår tillåtelse att göra vad vi vill innebär att Gud inte hindrar oss att göra vad vi vill, men samtidigt har Gud förbjudit oss att verkligen göra det onda. Vi har rätten att välja, men inte rätten att utföra våra val om vi väljer att göra det som är ont. Om vi ändå utför det onda måste vi ta konsekvenserna av det och det innebär alltid något ont för oss och till slut evig död. Därför är det både något underbart och något som är fullt av ansvar att vi har tillåtelse att göra vad vi vill. Men Gud vill att det alltid skall leda till att vi gör bara det som är gott och kärleksfullt, att det inte drabbar någon av våra medmänniskor illa på något sätt vare sig med ord, tanke eller gärning. Om vi tar vårt ansvar och låter våra liv följa Guds vilja så får vi också ta konsekvenserna av Guds vilja som är att vi skall ha evigt liv.

AMEN

25 augusti

Luk 6:27-36

ATT VARA FULLKOMLIG

”Var fullkomliga, så som er fader i himlen är fullkomlig.” Dessa ord är hämtade från Jesu bergspredikan. Jesus talar om den fullkomliga kärleken, där hämnd inte finns, där man skall vända andra kinden till och där man skall älska sina fiender. Men ingen är ju fullkomlig. Hur kan då Jesus kräva att vi skall vara det? Vi glömmer ofta bort att Jesus i sin bergspredikan talar om Guds rike, inte om ett fullkomligt rike på jorden. När vi tar emot Jesus, som vår Herre får vi del av Guds rike, för Guds rike är där Jesus är. Det är då viktigt för oss att veta vad som gäller i Guds rike. I Guds rike får ingen synd förekomma. Där måste man vara fullkomlig. Gud kan inte ha med synd att göra eftersom Han är fullkomligt god. För att vi skall kunna ha med Gud att göra måste vi därför vara fullkomliga. Men hur går det ihop? Vi kan inte bli fullkomliga och ändå är det vad som krävs av oss. Vad skall vi göra? Paulus skrev samma fråga och svarade att det bara finns en som kan ordna det åt oss och det är Jesus.

Det är viktigt att komma ihåg två saker när det gäller denna fullkomliga kärlek. För det första att Gud aldrig viker en tum från sitt krav att det bara är den som är fullkomlig som har tillträde till Honom och Hans rike. För det andra att det bara är Jesus som är fullkomlig och har den fullkomliga kärlek som Gud kräver. Endast Jesus är fullkomlig som vår Fader i himlen är fullkomlig. Det finns därför bara ett enda sätt för oss att bli fullkomliga och få del av den fullkomliga kärleken. Det är att få den av Jesus. Det får vi när vi kommer till Jesus och vågar erkänna våra synder inför Honom och ta emot Hans förlåtelse. När vi vågar erkänna att vi inte är eller kan bli fullkomliga utan Honom: Jesus vår Herre. Men tänk ändå så underbart att det inte är på oss det beror ifall vi har den fullkomliga kärleken och därmed rätt att få evigt liv och vara ett med Gud. Det är Jesus som gör detta möjligt för oss. Det är Han som ger oss del av sin fullkomliga kärlek. Har vi fått ta emot Jesus och all den fullkomliga kärlek Han har att ge, då kommer det också att märkas i våra liv. Det märks att man lever med Jesus. Varför är det så? Det beror på kärlekens natur som visar sig i att man inte kan låta bli att göra gott, visa mildhet, kärlek, givmildhet, att ställa upp för de svaga, att älska sina fiender, vända kinden till och med glädje tala om vem denne underbare och kärleksfulle Herre Jesus är.
AMEN

26 augusti

Mark 12:41-44

GIVMILDHET

Det fanns över tio offerkistor till olika ändamål vid yttersta förgården till templet där folket kunde lägga i gåvor till olika ändamål. Givandet var vanligt bland israeliterna. Man gav gåvor för att visa aktning och vördnad, men också för att visa barmhärtighet. Givandet var ett tecken på Gud som givandets Gud. Givandet fanns med bl a i givandet av tionde som vart tredje år skulle gå till de fattiga, i tanken om jubelåret, i tanken på offer som gavs som tecken på hjärtats ställning i förhållandet till Gud. Att blidka Gud med något offer var inte tillåtet. Givandet var till för att människorna skulle lära sig att lita på Herren, att få ett givande hjärtelag, en kärlek som manar till att göra allt gott för varandra. Paulus skriver: ”Er kärlek skall vara uppriktig. Avsky det onda, håll fast vid det goda. Visa varandra tillgivenhet och broderlig kärlek, överträffa varandra i ömsesidig aktning.”

Jesus såg folk lägga ner pengar i tempelkistan. Många rika gav mycket. Jesus sa inte att det var fel, för det var inte fel. Det var ett givande, men ”de gav av sitt överflöd”. Men de behövde inte sätta sin förtröstan till Gud. De klarade sig ändå. Då kommer en fattig änka och lägger ner två kopparslantar. Det var allt hon ägde. Hon behövde verkligen sätta sin förtröstan till Gud.

Man kan tycka att det är orättvist att det finns några som är rika och många som är fattiga. Kan inte Gud göra så att det blir rättvist? Men inte ens Jesus gjorde så att de fattiga fick mer än de hade och de rika mindre. Han berättade om hur Gud vill ha det, att vi skall dela med oss åt varandra. Vi ser hur de första församlingarna delade allt mellan sig, men det gick inte så bra.

Varför går det inte? Det finns för många hinder och det främsta hindret är vi själva. Vi tänker inte på varandra som Gud vill. Vi tänker hellre först på oss själva och sen kan vår nästa få av vårt överflöd. Gud skulle kunna tvinga oss, fast då skulle vi bli som marionetter som lydde Hans minsta vink. Men Gud vill ha människor som gör det Han vill av kärlek. Att göra därför att de VILL inte därför att de måste. För sådan är kärleken och Gud är kärlek. Han kan tvinga, men Han vill inte därför att Han älskar oss. Istället säger Han vad han vill och ger oss av sin kärlek och givmildhet så att vi VILL göra gott och ge, älska våra medmänniskor och göra allt för att utjämna löneskillnader, minska klyftor mellan rika och fattiga. Det beror på oss. Jag vill, vill du?

AMEN

27 augusti

Matt 22:34-40

ATT ÄLSKA GUD AV HELA SITT HJÄRTA

Det kom en laglärd till Jesus för att sätta Honom på prov. Han frågade: “Mästare, vad skall jag göra för att vinna evigt liv?“ Jesus sa: “Vad står det i lagen?“ Den laglärde svarade: “Du skall älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och med hela din själ och med hela din kraft och med hela ditt förstånd, och din nästa som dig själv.“ Jesus sa: “Det är rätt. Gör det så får du leva.“ Sen frågade den laglärde: “Och vem är min nästa?“

Då berättade Jesus liknelsen om den barmhärtige samariern. Den laglärde hade frågat hur man skulle göra för att få evigt liv och detta var Jesu svar på frågan. Skulle vi ställa frågan till Jesus idag skulle vi inte fråga detsamma sen: “Vem är min nästa?“ Det vet vi. Det är ju det som människor betraktar som att vara en kristen. Vi hade nog snarare ställt den andra frågan: “Vad är det att älska Gud av hela sitt hjärta?“

“Vad skall jag göra för att få evigt liv?“ var frågan. Frågan var ställd så att man skulle göra något och som resultat eller lön för det man gjort skulle få evigt liv. Men hur skall man göra för att älska någon? Hur bär man sig åt? Man kan ta reda på vad Gud tycker om och så gör man det. Man börjar gå i kyrkan, läsa Bibeln och be jättemycket. Man ser till att vara ärlig och god, kärleksfull, mild och vänlig. Man gör allt det som Gud tycker om. Men vad skulle Jesus säga om detta? Han skulle säga att det vara gott och riktigt det jag gjort. Men Han skulle också säga: “Lämna allt och kom sedan och följ mig“. Det hade inte räckt med att göra allt möjligt gott för Gud. Vad hade blivit fel? Jo, jag hade börjat i fel ända. Jag hade börjat med mitt förstånd: “Hur skall jag göra?“ Sedan hade jag tagit till all kraft och gjort en massa goda ting. Sedan hade jag lagt all min själ i det hela. Men jag hade glömt att det är i hjärtat all kärlek börjar. Får det inte börja där blir det fel. Får inte kärleken till Gud börja i hjärtat blir det enda viktiga vad jag gör och inte vad Gud har gjort för mig och jag glömmer snart bort var all kärlek egentligen börjar. Paulus skriver: “Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare.“ Det här betyder att älska Gud av hela sitt hjärta betyder att Gud måste komma först. Det är inte vad vi gör som kommer i första hand utan vad Han har gjort och gör för oss. Att älska Gud av hela sitt hjärta börjar med att vi vänder oss till Gud och tar emot Hans kärlek genom att ta emot Jesus Kristus som Herre i våra liv.

AMEN

28 augusti

Matt 5:38-48

GÄLLER GAMLA TESTAMENTETS LAG?

Jesus sa i Bergspredikan: "Ni har hört att det blev sagt: Öga för öga och tand för tand. Men jag säger er: värj er inte mot det onda. Nej, om någon slår dig på högra kinden, så vänd också den andra mot honom." Man kan fråga sig om Jesus ändrade den gamla lagen till något nytt och i så fall varför Han det och gäller då inte den lagen idag? Nej, Jesus ändrade inte den gammaltestamentliga lagen till en ny lag. Det Jesus gjorde i Bergspredikan var att visa att lagen i Guds rike är annorlunda än lagen som Gud givit för det judiska samhället, den borgliga lagen. Det handlar alltså om två olika lagar eftersom det handlar om två olika riken. Precis som England har sina lagar och vi i Sverige har våra så var det med Israels lagar och med Guds rikes lagar. I England är det lagstadgat att köra på vänster sida. Skulle man tillämpa svensk lag i England skulle det bli frontalkrock. Samma sak händer om man försöker använda den borgliga lagen istället för Guds rikes lag när man har med Guds rike att göra. Det här kan verka ganska invecklat, men det beror på att vi är så vana att använda Guds rikes lag också i våra samhälleliga lagar att vi har så svårt att förstå skillnaden. Men när israels folk vandrade i öknen och fick möta fiendefolk kunde inte Guds rikes lag om 5:e budet gälla. "Du skall inte dräpa." Det hade väl varit en god sak om hela Israel folk lät sig bli nedhuggna hela högen, då hade de ju följt Guds lag. Nej , i sådana fall trädde den borgliga lagen in med Moses lag. "Öga för öga, tand för tand." Det gällde att försvara sig och då räckte det inte med annat än att ge tillbaka enligt lagen. Men Gud tillät aldrig Israels folk att utöva mer våld än "öga för öga". Kung Saul gjorde det vid ett tillfälle och fick lämna tillbaka det han i det fallet stulit.

Idag har vi borgliga lagar som gäller våra liv här på jorden. De grundar sig i den lag som hör Guds rike till, men tillämpningen av den är i vissa delar som den borliga lag som Israels folk fick. När någon begår ett brott i vårt land räcker det inte att han då erkänner och ber om förlåtelse. Prästen kan ge honom förlåtelse, men domaren dömer honom till straff. I ett sådant fall blir tillämningen av de båda lagarna olika. Guds rikes lag ger förlåtelse till brottslingen, men den borgliga lagen leder till straff för samma brott.

Man kan alltså säga att den gammaltestamentliga lagen, Mose lag, inte är given åt oss att följa, den var Israels folks borgliga lag. För oss gäller det att följa vår lag för Sverige, Svea rikes lag. Med Guds rikes lag gäller idag liksom då och för alla folk. Det är de tio budorden. De gäller också tillsammans med Svea rikes lag för oss, liksom den gällde för Israels folk med deras Mose lag.

AMEN

29 augusti

Luk 10:23-37

VEM ÄR MIN NÄSTA?

De flesta av oss vet nog vad som menas med ”min nästa”. Vi är fostrade i den kristna etiken som säger att alla människor är lika mycket värda. Alla mina medmänniskor är min nästa. Det betyder att jag skall bry mig om alla mina medmänniskor oavsett vilka de är, vad de har för titel, yrke, kön, kultur, religion eller hudfärg. För folket på Jesus tid var detta inte alls självklart. De betraktade sig själva som utvalda, Guds egendomsfolk. De hade glömt varför Gud utvalt dem. De såg sig som mer värda än andra folk på jorden. Jesus lärde dem något annat. Han berättade liknelsen om den barmhärtige samariern för att visa vad han menade. En av Juda folk hade blivit överfallen av rövare och plundrad på allt. Han låg nästan död vid vägen och en präst kom förbi. Men prästen gick förbi. Likadant gjorde en tempeltjänare, en levit. ”Precis så är det” tänkte nog folket,. Så berättade Jesus om samariern. ”Ja, de är ett dåligt folk, han går också förbi” tänkte nog folket. ”Nu kommer snart en ur Juda folk och hjälper honom” tänkte nog folket. Då sa Jesus om samariern: ”han fylldes av medlidande. Han gick fram och hällde olja och vin på såren och förband dem.” Folket blev nog alldeles stumma, det här hade de inte väntat sig. En samarier……

Men Jesus berättade färdigt och frågade: ”Vilken av dessa tre tycker du var den överfallne mannens nästa?” Den lagkloke svarade: ”Den som visade honom barmhärtighet.” Då sa Jesus: ”Gå du och gör som han!”

Vi säger nog ofta att vi förstår och håller med. Men när man hamnar i situationer då man möter människor som man tycker är jobbiga, utslagna, luktar illa och är uselt klädda, det är då det gäller. Vem är min nästa? Kan du älska din nästa som du älskar dig själv? Är din nästa lika mycket värd som du anser att du själv är? Ditt hjärta sätts på prov, salig är du om du består i det provet.

AMEN

30 augusti

Jes 43:1-7

DU VET VÄL OM ATT DU ÄR VÄRDEFULL

Lärjungarna tvistade om vem av dem som skulle anses vara den störste. Så är det för många av oss idag. Vi vill gärna framstå som något bättre än vad vi är. Vi vill själva gärna bli kändisar, populära och omtalade för att vi tror att vi får mer att säga till om då, fler som bryr sig om oss. Men när det kommer till kritan är vi alla lika inför Gud. Vi har inget att komma med egentligen. Jesus lär oss att vi aldrig någonsin kan komma in i himmelriket för något som VI gör. Och Jesus visade sina lärjungar att det inte spelar någon roll om man är kung eller låter kalla sig folkets välgörare, man är inte förmer ändå. Och ändå älskar Gud oss. Han älskar oss mer än vi kan förstå. Herren säger: ”Du är så dyrbar i mina ögon, så högt aktad och älskad av mig” (Jes 43:4). Du vet väl om att du är värdefull!

Det Jesus vill visa oss är att det inte spelar någon roll om man kan anses vara den störste eller inte. Det är ändå på Gud som allting beror. Det viktiga är att vi förstår att vi är älskade och värdefulla. När vi inser det kommer vi till klarheten att det inte bara är jag som är dyrbar i Guds ögon, högt aktad och älskad, alla mina medmänniskor är det också. Och Gud vill att

vi skall älska varandra såsom Han älskar oss. Det som är så underbart med kärleken är att när man får den kan man inte låta bli att ge bort den. Det som också är så underbart med kärleken är att när man känner sig älskad så känner man sig också värdefull. Gud älskar dig! Du vet väl om att du är värdefull!

Men det är inte alltid man känner sig älskad och värdefull. När man ser till sitt eget märker man tvärtom att det inte ser så bra ut. Man vill älska sina medmänniskor och göra det bästa för dem, men ändå är det så mycket som blir fel. Man känner avsky och avundsjuka, man talar illa om andra. Inte för att man kanske vill det, men det blir så ändå. När jag då kommer inför Herren och får höra att Han älskar mig, ångrar jag vad jag har gjort och frågar vad jag skall göra. Herrens ord till mig blir då: ”Jag förlåter dig därför att jag älskar dig, gå nu bort till dem du gjort illa och be också dem om förlåtelse. Säg till dem att du älskar dem liksom jag älskar dem och säg: Du vet väl om att du är värdefull.”

AMEN

31 augusti

Joh 11:49-52

UNDERSÖKANDETS EVANGELIUM

Kajafas hette översteprästen det år Jesus dog och uppstod. Som överstepräst ledde han stora rådet, den högsta politiska, juridiska och religiösa myndigheten. Den hade sammankallats därför att det blivit känt att Jesus hade uppväckt sin vän Lasaros från de döda.

Stora rådet hade som myndighet att se till att det var lugnt i landet som var ockuperat. Varje form av uppror kunde leda till massaker på folket. Det ville man undvika. När nu Jesus kom blev man orolig för att han skulle väcka upp folket till en revolution. Man sa: ”Vad skall vi göra? Den här mannen gör många tecken. Om vi låter honom fortsätta, börjar alla tro på honom och då kommer romarna och utplånar både vår heliga plats och vårt folk.” Därför sa översteprästen Kajafas: ”Det är bättre för er att en enda människa dör för folket än att hela folket går under.” Kajafas talade profetiskt, för det var precis vad som skulle komma att ske. Så hade Gud tänkt sig det. Jesus skulle dö för att allt folket skulle få leva. Men profetians ord handlade om det liv som skulle bli till genom Jesus, det eviga livet. Fast Kajafas och de lärde i stora rådet uppfattade orden endast som ett politiskt utspel och från den dagen var de fast beslutna att döda Jesus.

Den här händelsen manar oss till eftertanke på många sätt. Här satt personer valda enligt Guds kallelse för att förrätta Guds verk i Israel. När Guds Son kommer och gör tecken och under, bryr de sig inte om att göra som de skulle. I deras skrifter stod det vad de skulle göra, både för att avslöja bedragare, men också för att få veta vem som var den rätte Messias. Några av fariséerna gjorde det och kom till tro på Jesus. Men de flesta av stora rådets medlemmar ansåg att Jesus var en bedragare. De hade inte brytt sig om att undersöka.

Gud vill inte att vi skall ta saker och ting för givet. Vi skall undersöka både för att komma till tro och för att stärkas i tron på Jesus. Så vill Gud ha det eftersom tron aldrig går att påtvinga, den är alltid frivillig, precis som undersökningen är. Men för att kunna undersöka har vi, precis som stora rådets medlemmar hade, hjälpmedel. Vi har den söndagliga gudstjänsten, Bibeln, bönen, dopet, nattvarden och bikten. Vi har den kristna gemenskapen, samtalet där vi kan dela med oss av upplevelser om Jesus och livet med Honom. Använder vi oss av dessa hjälpmedel kommer vi att upptäcka alltmer vem Jesus är, att Han är en levande verklighet mitt ibland oss och att det är Han som är meningen med livet.

AMEN

September

1 september

Ef 4:1-16

ENHET

Enhet är inte detsamma som enighet. Enhet betyder att tillhöra en och samma sak, medan enighet betyder att tycka detsamma. När Jesus ber, den sista kvällen tillsammans med sina lärjungar: "Jag ber att de alla skall bli ett" menar Han att vi alla skall tillhöra Honom. Det handlar inte om att vi skall tycka samma saker, se likadana ut, tillhöra samma samfund eller kyrka. Det handlar om att tillhöra Jesus Kristus, att tro på Honom, leva med Honom och vara ett med Honom. Det är det som Jesus bad om. Tyvärr glömmer vi idag ofta bort det och fastnar inför detaljer och snarare söker avskiljande mellan varandra än tillhörighet med varandra i Jesus Kristus. Ibland kan det vara riktigt att inte ta allt för givet och verkligen tveka ifall någon rörelse eller organisation verkligen tillhör Jesus eller om det bara ser så ut. Men det avgörande blir ändå alltid till sist om Jesus är det viktigaste eller inte. Samtidigt måste vi hela tiden rannsaka oss själva och ställa frågan om det är Jesus som är det viktigaste för oss i kyrkan eller det samfund vi tillhör. Ibland kanske det är viktigare att det finns en verksamhet som ser bra ut och tilltalar en stor del av befolkningen än att Jesus är det väsentligaste för oss.

Jesus ber: "Då skall världen tro på att du har sänt mig." Man kanske uppfattar det så som att världen tror om vi blir eniga och bildar ett enda samfund, tycker likadant och har samma slags verksamhet. Men det Jesus ber om är att världen tror om vi blir ett med Honom oavsett vilka vi är, hur många vi är eller vad vi har för verksamhet. Det är Jesus som är och måste vara det viktigaste för oss. Det hjälper inte världen att tro på Jesus hur mycket social verksamhet vi än har, hur många anställda vi än har, hur mycket vi jobbar och sliter. Är inte Jesus vår Herre och den vi är ett tillsammans med kommer inte världen att tro trots all fin och dyrbar verksamhet.

Detta är vad Jesus bad om i den bön vi kallar för "den översteprästerliga förbönen": "Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro att du har sänt mig." (Joh 17:21)

AMEN

2 september

Luk 22:24-27

FÖREDÖME

Det var kvällen före Jesu död på korset. Jesus satt med sina lärjungar i den övre salen och Han hade just instiftat nattvarden. Lärjungar började tvista om vem av dem som skulle anses vara den störste. Jesus tillrättavisade dem och sa: "Kungarna uppträder som herrar över sina folk, och de som har makten låter kalla sig folkets välgörare. Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren." Vi är vana att höra såna ord eftersom de har funnits ibland oss i tvåtusen år. Men vi ser att det tyvärr inte alltid fungerar på det sätt som Jesus beskriver. Istället handlar det ofta om makt. Man vill vara förmer än andra och gärna vara med och bestämma. Men vi glömmer ofta bort att vi alla är maktlösa egentligen. Att ha makt är att ha mer än en som lyder det man säger. Om ingen lyder det man säger, har man ingen makt över dem. När man beslöt att man inte fick köra fortare än 90 km på motorvägen visade det sig att ingen brydde sig om det. Därför ändrade man beslutet efter några år så att man åter kunde köra 110 km. Staten har ingen makt om ingen följer det staten bestämmer. Därför gäller det att fatta beslut och genomföra dem så att de kan efterföljas.

Det här är oerhört viktigt att känna till för den eller dem som leder. Och denna praktiska sida av Jesu ord har också betydelse. Jag kan ta ett exempel. Karl XII var med sina soldater i striderna. Han menade att om svenskarna skall sätta livet till i ett främmande land, så måste han personligen vara redo att ge det han krävde av andra. "Det är en sak att ryta Gå! och peka på en livsfarlig fiende. Det är en annan sak att säga: Kom! och själv springa fram mot fienden."

Om ledaren är villig att själv göra det han vill att andra skall göra är det lättare att få de andra att göra det. Jesus sa: "Vem är störst, den som ligger till bords eller den som betjänar honom? Är det inte den som ligger till bords? Men jag är mitt ibland er som er tjänare." Ödmjukhetens frukt är lika viktig för den som leder som för dem som blir ledda.

AMEN

3 september

1 Kor 14:1-26

PROFETISKT TAL

”Detta sade han inte av sig själv, utan som överstepräst det året talade han profetiskt.” Kajafas var överstepräst det året, står det. Detta innebar att han var folkets ställföreträdare inför Gud och Guds representant inför folket. Som sådan kunde han tala profetiskt. Vad innebär det profetiska? Med profetia brukar man mena en förutsägelse av framtiden. Men en profetia är ett Guds Ord utifrån ett gudomligt uppdrag och den profetia som profeten uttalar kan röra både nutid och framtid. Det väsentliga är att det handlar om ett ord från Gud själv. I GT fanns en massa särskilda profeter, men idag kan alla kristna få profetiska budskap. Vissa kan idag få profetisk nådegåvan som Gud ger och är då utvalda av Gud som profeter. Det profetiska talet måste alltid prövas. Falska profetior har alltid förekommit och provet av en profetia är främst att se om den stämmer t ex genom att den uppfylls. Dessutom talar Gud aldrig emot sitt Ord, varför profetiorna alltid kan prövas med Bibeln. Ofta hänvisas det i en profetia till Guds Ord för en enskild person eller tillfälle. Det profetiska talet upplevs ibland som om man känner sig övertygad i sin ande om någonting i ett bestämt sammanhang och kan då lämna sitt profetiska budskap där sammanhanget så kräver. Profetiskt tal lämnas inte sällan genom tungomålstal som uttyds. Allt detta skall leda till uppbyggnad för den enskilde och för hela församlingen. Det är viktigt att vi ber om att få profeter i våra församlingar och att profetiskt tal skall ges öppenhet för. För Gud vill tala till oss idag inte bara genom predikan, bibelläsning och undervisning utan också genom profetiskt tal. Paulus skriver: ”Sträva efter kärleken, men sök också vinna de andliga gåvorna, helst gåvan att profetera.” (1 Kor 14:1)

AMEN

4 september

Matt 20:20-28

ATT VARA TJÄNARE

Lärjungarna pratade om vem som skulle anses vara den störste bland dem. Men Jesus förklarade för dem att de inte skulle se på varandra som kungar och herrar gjorde. "Med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste, och den som är ledare skall vara som tjänaren" sa Jesus. Han var själv ledare för sina lärjungar. Det var för Jesu skull som de följde honom, men hela tiden tjänade han dem och lärde dem att tjäna varandra. Det var inte ombytta roller Jesus talade om, vilket man ofta uppfattat. Jesus sa inte: "den störste skall vara den yngste och ledaren skall vara tjänare", nej han sa att den störste skall vara likasom den yngste och ledaren skall leda som om han själv vore en tjänare. Det var så Jesus gjorde. Han var ledare, men uppgav inte sitt ledarskap till att tjäna, utan tjänade samtidigt som han var ledare. För oss kanske inte detta låter så märkligt, men på Jesu tid var detta något helt nytt. Jesus lärde, som alltid, att vi människor är lika mycket värdefulla oavsett vilken position, yrke eller titel man än har. Att Petrus sedan skulle vara kyrkans ledare betydde inte att det han gjorde skulle vara mer värt än det någon av den andra apostlarna eller lärjungarna skulle göra. Allt hade betydelse inte beroende på vilka det var som utförde handlingen utan att de gjorde det i Jesu namn.

Jesus berättare vidare för lärjungarna att de skulle få samma kungavärdighet som Jesus hade. Dessa tolv som pratade om vem av dem som var störst fick veta att de var lika värdefulla var och en av dem. Dessa ord får vi ta till oss idag och förstå att det enda som har betydelse är egentligen att vi är alla lika värdefulla. Så ser Gud på oss. Han älskar oss, för honom är vi lika, han ser inte till person. Vi är värdefulla. Du vet väl om att du är värdefull, att du är älskad och att du är underbar i Guds ögon. Oavsett vem du är och vad du tycker om dig själv så skall du veta detta: att för Gud är du underbar, älskad och värdefull. Det är det som betyder nåt för Gud.

AMEN

5 september

1 Mos 31:6-8

RÄDSLA

Jesus hade uppväckt Lasarus från de döda och Stora rådet hade samlats för de var rädda. De sa sig vara rädda för uppror, men det var Jesus de vara rädda för.

Det finns mycket man kan vara rädd för: lidande, sjukdomar, dåligt rykte, motgångar av olika slag och framför allt döden. Vad som helst kan få oss att bli rädda om vi har den bakomliggande tanken på att vi skall komma till skada. Rädslan tar ifrån oss känslan av trygghet och får oss att hela tiden inrikta våra tankar bara på oss själva.

Vad skall man göra? Johannes skriver i ett av sina brev: "Rädsla finns inte i kärleken, utan den fullkomliga kärleken fördriver rädslan." Hur skall man vinna denna kärlek? Johannes skriver att det är Gud själv som är kärleken. Att få den kärlek som driver ut räddhågan betyder att leva med Gud genom Jesus. Det är han som kan ge den frid som inte världen kan ge. Han har omsorg om oss. Han omsluter oss på alla sidor. Han är med alla dagar till tidens slut och det spelar ingen roll om jag än befinner mig i dödsrikets dal eller gör mig en boning längst ute i havet. Han är där och Han har omsorg om mig. Herren säger: "Frukta inte, ty jag är med dig. Var inte försagd ty jag är din Gud. Jag hjälper dig, jag styrker dig, jag uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.” (Jes 41:10) Det är alltså av Herren vi kan få den kärlek som driver ut räddhågan. Det är med Herren vi kan känna den trygghet och frid som ingenting i denna världen kan ge och hjälpa oss med. Han är med oss och kommer till sist att leda oss hem till sitt rike i himmelen. Även om vi drabbas av lidande, skada, dåligt rykte, även om alla vänder sig bort ifrån oss så behöver vi inte vara rädda. Jesus säger: "Låt er inte skrämmas av dem som kan döda kroppen men sedan inte kan göra mer."

Det som översteprästen Kajafas och stora rådet inte hade gjort var att först söka Gud och Hans vilja. Därför var de rädda. De litade inte på att Gud skulle ta hand om dem även om det skulle ha blivit uppror. De var rädda för de hade glömt bort Gud.

Därför är det viktigt att vi förstår det avgörande med detta med rädsla, att vår rädsla snarare beror på ett dåligt förhållande till Gud än en brist i övrigt hos oss själva. Att det viktigaste för oss är att vi vågar lita på Gud i livets alla förhållanden och våga tro att Han är med oss, har omsorg om oss och leder oss till en gemenskap med Honom som ger oss den kärlek som driver ut räddhågan.

AMEN

6 september

Luk 10:38-42

DET SOM KOMMER FÖRST

Jesus kom till Betania. Marta bjuder hem Jesus och gör i ordning en måltid, men Maria sätter sig bland lärjungarna och lyssnar på Jesus. Det var brukligt att läraren undervisade innan maten ställdes fram. Så gjorde också Jesus. Men Marta hade inte hunnit göra i ordning maten, utan gjorde det under tiden. Irriterat märker hon att Maria inte hjälper till och säger ifrån. Då svarar Jesus: ”Marta, Marta du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs. Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne.” Det Jesus visade Marta handlar om den ordningsföljd Jesus vill ha med i allt. Först kommer det andliga sedan det jordiska. Precis som Jesus undervisar om i Bergspredikan: ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också.” Marta skulle också ha börjat vid Jesu fötter. Att ordna med måltiden kunde komma sedan. Det var inget att göra sig bekymmer om. Det viktiga var det andliga, det är ett nödvändigt behov. Många ser det tvärtom. Först ordnar man med allt man anser att man skall, sedan sätter man sig till ro med en andaktsstund. Jesus vill ha det på ett annat sätt. Han vill nämligen vara med oss också i våra vardagliga bestyr och i våra bekymmer. Han bryr sig om hur vi har det och vill vara till vår hjälp. Det är därför viktigt att vi på rätt sätt förstår nödvändigheten av att sätta Jesus först.

Att vi ber, inte därför att vi känner för det, utan för att det är nödvändigt att bönens ord kommer före alla andra ord, att kontakten med Jesus kommer före all annan kontakt med våra medmänniskor.

Att vi läser Bibeln, inte därför att vi tycker att Bibeln är en intressant bok, utan därför att det är nödvändigt eftersom Jesus talar till oss genom sitt Ord, Han som vill vara med oss alla dagar i både smått och stort.

Att vi kommer till kyrkans gudstjänster, inte därför att vi känner för det, utan därför att det är nödvändigt för oss att få den andliga näringen vi behöver för att kunna klara av att leva som Jesu lärjungar i denna världen.

Man tankar inte bilen för att man känner för det, utan för att det är nödvändigt. Utan bensin fungerar inte bilen.

Det är så mycket som vill ta vår tid, våra bekymmer och vår oro. Låt Jesus komma först och få vår tid, våra bekymmer och vår oro. Lämna allt till Honom. Han har lovat att bära alla våra bördor och Han har lovat att vara med oss alla dagar till tidens slut.

AMEN

7 september

Matt 6:19-23

HJÄRTESAKEN

”Där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara” säger Jesus.

En hjärtesak brukar vi kalla det som är allra viktigast för oss. Något vi bryr oss om så mycket att vi kan sluta med vad som helst om vår hjärtesak blir aktuell, allt annat får då stå tillbaka. Det som är viktigast för oss, det är vår skatt säger Jesus. Han påpekar att vi skall samla skatter som består och inte skatter som förgår.

Det finns så mycket saker i denna världen som folk har som skatter och som styr deras liv.

Vissa bryr sig mest om pengar, andra om utseende, prestige, berömmelse. Vissa bryr sig mest om sig själva, andra sätter hjälpverksamhet och sociala, politiska frågor som viktigast i sina liv. Men allt detta förgår, för det hör jorden till. Vissa saker är visserligen behjärtansvärda och bra saker, men förgängliga.

Jesus säger att vi skall samla skatter i himlen. Det betyder att man skall sätta Jesus först i sitt liv. Att Jesus skall vara vår hjärtesak. Det syns i en människas liv om Jesus är hjärtesaken. Det syns på frukten av en människas liv och gärningar. Det är på frukten man ser hur trädet är. Ett gott träd bär god frukt men ett dåligt träd bär dålig frukt eller ingen frukt alls. Frukten av att Jesus är hjärtesaken kallas för andens frukter. De är: kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Det som är så speciellt med dessa frukter är att man inte märker så mycket hos sig själv att man har dem. Att man bär dessa frukter beror nämligen på Jesus. Ju mer jag har Jesus i mitt hjärta dessto mer av andens frukt kommer jag att ge. När Jesus fyller oss med sin kärlek och glädje märker vi att vi inte kan låta bli att göra det som är gott. Vi märker att det liksom strömmar som levande vatten ur vårt inre. Att Jesus är min hjärtesak märks av att jag ser min egen synd och otillräcklighet samt att jag ser till mina medmänniskor och gläder mig med dem som är glada och känner med dem som har det svårt. Det brister fram en ström av kärlek till dem och jag kan inte låta bli att hjälpa dem.

När Jesus är vår hjärtesak blir vi inte sådana att vi bara bryr oss om det himmelska och struntar i världens problem. Nej, tvärtom gör vi det goda i världen, försöker att skapa fred mellan människor och nationer. För är Jesus vår hjärtesak kan vi inte låta bli att göra det som är gott. Men framför allt, när Jesus är vår hjärtesak vill vi bara ha mer av Jesus själv och allt det underbara Han ger av sin Andes frukt.

AMEN

8 september

Matt 6:33-34

SÖK FÖRST GUDS RIKE

“Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt annat tillfalla er.“ Detta ord är svaret på det Jesus säger i bergspredikan om världsliga bekymmer. Han säger att vi inte skall göra oss några bekymmer därför att vår himmelske fader redan vet vad vi behöver.

Det finns bekymmer vi skall ha. Det är bekymmer om hur andra har det. Bekymmer över det som är fel på något sätt så att man rättar till det. Bekymmer som alltså leder till något positivt.

Men de bekymmer Jesus talar om är en pålagd oro och en misstro mot Gud, att man inte litar på Gud och tar fasta på att Han håller sina löften som Han lovat.

Guds rike är ett uttryck för där Gud är, den andliga värld som också finns här mitt ibland oss. En värld, ett rike vi får del av genom Jesus. I Guds rike är vi ett med Jesus och har med Honom del av det eviga livet. Samtidigt lever vi i denna förgängliga värld som med sin rikedom och lockelser kan förmå oss att vända oss bort ifrån Guds rike. Därför säger Jesus: SÖK! Men Han säger inte att vi endast skall söka Guds rike och hans rättfärdighet. Skulle det vara så skulle vi fly undan all form av världslighet för att leva i askes och bara ägna oss åt den andliga sidan av tillvaron. Men så menade inte Jesus att vi skall göra. Vi skall leva kvar i denna världen även om vi inte behöver leva AV den. Det viktiga för oss som lever kvar i denna världen är att vi i allt skall först söka Guds rike och Hans vilja. Att vi alltid har Jesus med oss som Herre i våra liv för att det skall kunna fungera och för att vi inte skall behöva göra oss några onödiga bekymmer.

Men hur är det nu med oss? Är det så att vi verkligen först i allt söker vägledning hos Gud? Är det inte så att vi nästan alltid börjar hos oss själva eller söker vägledning någon annanstans? Sedan när man märker att man inte kommer fram till ett svar på sina problem, vänder man sig till Gud. Så använder vi ofta Gud som vår tjänare som skall uppfylla våra krav. Visst vill Gud ge oss allt gott. Men han vill göra det för att Han älskar oss som vår Fader. Inte därför att Han vill uppfylla våra krav och förväntningar av Honom. Han vill istället att vi skall älska Honom och därför söka Honom först. För den man älskar vill man alltid vara tillsammans med och alltid först söka upp för att dela allt tillsammans. Så vill Gud att vårt förhållande med Honom skall vara. Därför vill Gud att vi skall söka Honom först. Därför att Han älskar oss och vill dela sin kärlek med oss.

AMEN

9 september

5 Mos 4:29-31

VID JESU FÖTTER

Jesus hade blivit bjuden på middag av en kvinna som hette Marta. Hon lät Jesus ta plats och började göra iordning något att bjuda på som var brukligt. Hon hade en syster som hette Maria. Men Maria hjälpte inte sin syster utan satte sig vid Jesu fötter för att lyssna på vad Han hade att säga. Han var ju Rabbi, lärare. Men det var inte brukligt att kvinnor skulle ta emot undervisning så som Maria gjorde, så Marta blev sur och ville att Maria skulle hjälpa henne istället. Då sa Jesus till Marta: "Maria har valt det som är bäst och det skall inte tas ifrån henne."

Idag har vi svårt att förstå denna ojämlika inställning som människor hade på Jesu tid. men det var en ordning som inte Gud gjort. Gud hade skapat människan till jämlikt, till samma värde oavsett kön eller hudfärg. Men vi människor vill så lätt dela upp människor i uppgifter, i kategorier. Vi vill veta var vi har människor. Vi bestämmer vissa saker att vara fina och andra sämre, precis som man alltid har gjort. Idag är det inte fint att vara hemma och ta hand om sina barn, vilket förr var en självklarhet. Idag skall män och kvinnor ha samma slags arbete oavsett om de vill det eller inte. Tanken på att en kvinna inte skulle passa för ett s k manligt arbete är idag lika främmande som det var för Maria att sätta sig ner vid Jesu fötter.

Men Jesus visar vad som är bäst, inte att Maria bröt traditionen, utan att hon lyssnade till Jesu ord. Inför Jesu undervisning är alla alltid jämlika och skall så vara. Paulus understryker detta mycket klart i sina brev. Här är det ingen skillnad på man eller kvinna, jude eller grek, svart eller vit. Vi står alla inför Guds ansikte och får vara beredda på att lyssna till Guds Ord när det blir oss givet. Bekymrar vi oss då mer för söndagsmiddagen eller släkten som skall komma på besök eller någonting annat än att komma till kyrkans gudstjänst och sitta ned vid Jesu fötter? Om inte har vi gjort som Maria och valt det som är bäst. Det skall inte tas ifrån oss.

AMEN

10 september

Text: Joh 11:17-44

JESUS ÄR UPPSTÅNDELSEN OCH LIVET

Jesu vän Lasaros var död och det hade gått fyra dagar när Jesus kom till Betania utanför Jerusalem. Han möttes av Lasaros syster Marta och sa till henne: "Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö." När Jesus säger de här orden måste människor runt honom ha hoppat till. Han använde nämligen Guds namn om sig själv, "ego eimi", "jag är". På svenska blir det han säger egentligen: "Jag är Gud, därför är jag uppståndelsen och livet".

Livet kommer från Gud. Att vi kan leva i denna världen även om vi inte tror på Gud är därför att Gud har givit oss en fri vilja att välja om vi vill tillhöra honom eller inte. Chansen att välja har vi ett helt liv på oss för. Det Jesus säger till Marta innebär att han talar om att eftersom han är livet så har han också möjlighet och makt att ge livet tillbaka till Lasaros. Det är också det som sker.

Jesus är livet och för att få evigt liv måste vi ta emot Jesus i våra liv. Detta är vad vi kallar för att tro på Jesus. Jesus som är livet. Döden finns inte hos honom. Tar vi emot Jesus och säger "ja" till Honom får vi också det liv som inte tar slut. När vi lever med honom så blir vi också delaktiga av honom och blir sådan han är. Vi upptäcker hos oss själva att vi bryr oss mer om varandra, vi vill göra gott mot varandra och vi vill lära känna Jesus eftersom vi förstår att Han är så underbar och god. Man blir lik den man umgås med och umgås man med Jesus blir man som Jesus är och får del av det han är. Men så länge vi lever här i denna världen är vi kvar i den kropp som tillhör denna världen och som är förgänglig. Därför dör vi även om vi har tagit emot Jesus.

Det liv Jesus ger oss redan i dopet, är evigt eftersom det är Jesu liv vi tar emot. Vi har alltså möjlighet att få leva för alltid, men det är bara en möjlighet vi har genom Jesus Kristus.

Idag vill många människor leva sina liv och ha det så bra som möjligt så länge som möjligt. Och det är väl inget fel i det, men problemet är bara att även om man lever ett gott liv här på jorden så kommer det en dag då man måste dö. Döden är det enda säkra som vi har framför oss. Alla kommer att dö. Att leva utan Jesus i denna världen blir därför meningslöst eftersom döden ändå kommer oavsett hur man har levat och man kommer att gå förlorad för alltid. Bibeln talar mycket allvarligt om just detta. Döden innebär inte att livet tar slut, det innebär att man antingen kommer till Jesus eller till helvetet. Där kommer det bara att finnas hat och ondska, inget gott, ingen glädje, ingen kärlek, ingenting som är bra. Att leva utan Jesus är därför meningslöst. Det blir som att leva för att dö och komma bort från allt som är gott och underbart och som vi alla under detta livet på jorden har möjlighet att få del av. Men utan Jesus kan vi inte få det sen.

Att leva med Jesus är meningsfullt, inte bara så att vi får leva för alltid och få del av allt det som är underbart och gott, utan med Jesus blir vår tillvaro underbar redan här i denna världen. Jesus är uppståndelsen och livet. Med Honom får vi del av det liv som aldrig tar slut och med Honom får vi del av det liv som också betyder att vi får del av det underbara som bara Han kan ge oss.

AMEN

11 september

Matt 9:18-26

JESUS ÄR HERRE ÖVER BÅDE LEVANDE OCH DÖDA

Begreppet ”död” betyder olika saker. I vårt språkbruk används ordet mest för att kännetecknа något som är slut och som inte börjar igen. I vissa fall används ordet för något som inte rör sig eller har levande funktioner. ”Den här maskinen är helt död” kan man säga.

Men det finns för oss människor tre former av död som vi måste förstå för att vi skall kunna förstå det Jesus säger i evangeliet idag. ”När Jesus kom hem till föreståndaren och mötte flöjtblåsarna och den klagande hopen, sade han: ”Gå härifrån. Flickan är inte död, hon sover.”

De tre former av död har sin motsvarighet i tre former av mänskligt liv. De är: jordisk död och jordiskt liv, andlig död och andligt liv samt evig död och evigt liv.

Vad jordisk död och jordiskt liv innebär är ju inte svårt att förstå. Men vad är andlig död och andligt liv, evig död och evigt liv?

Dessa två former har med Gud att göra. Det handlar om att leva med Gud eller inte. Att de är två olika former beror i sin tur på var man lever och från vad man dör. Andlig liv till skillnad från evigt liv är livet med Gud som vi lever på jorden under våra jordiska liv. Evigt liv är det liv vi lever med Gud efter livet på jorden.

Andlig död är att leva på jorden utan att leva med Gud och evig död blir alltså det tillstånd vi är i efter livet på jorden, utan Gud.

Jesus har all makt i himlen och på jorden. Det betyder att Han är herre över både levande och döda. Med all säkerhet får vi möta Jesus när vi dör, om vi har levt med Jesus under livet på jorden. Om vi inte levt med Jesus på jorden kommer man i alla fall till en plats Bibeln kallar för dödsriket. I vårt språkbruk använder vi mest begreppet himlen också när det egentligen är dödsriket vi talar om. Vi säger ju när någon har dött att han eller hon har kommit till himlen. Men hur dödsriket eller himlen ser ut efter vår jordiska död har vi ingen större kunskap om och Bibeln talar om att Gud inte vill att vi skall forska eller fundera så mycket på det.

Med detta i bakhuvudet kan vi se lite närmare på vad som hände med den döda flickan som Jesus väckte upp. Hon var död, en jordisk död, som innebar att hon hade lämnat sin jordiska boning. Livet var alltså inte slut, endast det jordiska livet. Men för Jesus, som har makt över både levande och döda, hade detta ingen större betydelse. För Honom var det bara att kalla tillbaka flickan till hennes jordiska boning, vilket han också gjorde. Det var därför som Jesus kunde säga: ”Hon är inte död, hon sover.” För Honom är inte livet slut i o m döden. Han har makt att väcka upp levande igen och få dem att vända tillbaka till sin jordiska boning.

AMEN

12 september

Psalt 107:18-22

MÅSTE VI DÖ?

Längtan efter att få slippa dö har funnits med i mänskligheten så länge man vet. Vi lär oss av Bibeln att döden är något onaturligt som kom när människan vände sig bort ifrån Gud. Förmodligen skapade Gud döden för att få ett slut på ondskan. Ondska och Gud går inte ihop och döden skulle vara det som slutligen skiljer oss från Gud. Det var den eviga döden det handlade om. Men Guds kärlek var så stor över människan att när hon avföll, gav Han henne chansen att vända tillbaka till Honom igen och Han skulle ordna betalningen med den skuld som låg på människan. Men eftersom det onda kommit in i människans värld och Gud kunde inte ha med ondskan att göra, valde Gud att låta människan få chansen att vända tillbaka till Honom igen under en viss livstid på jorden. Sedan skulle döden skilja henne från detta livet och det skulle en dag avgöras om hon tagit vara på chansen eller inte. Resultatet skulle bli antingen fortsatt död, skilsmässa från Gud, eller fortsatt liv tillsammans med Gud i evighet.

Svaret på frågan om vi måste dö är därför både ja och nej. Ja, därför att våra liv på jorden, vår chans att få återvända till Gud, är tidsbegränsad. Nej, därför att vi redan i detta livet får ta emot det eviga livet genom att vi tar emot Jesus. Vi måste visserligen lämna denna världen och våra kroppar i den jordiska döden eftersom det är så vår tidsbegränsade tillvaro fungerar. Men denna tidsbegränsade tillvaro är endast ett förstadium till det som skall komma, i himlen.

När Marta och Marias bror, Lasaros, var död skyndade inte Jesus på stegen för det. För Honom var döden ingen skillnad. Det eviga livet var det väsentligaste och det skulle Lasaros få. Men de ville ha honom kvar ännu en stund och Jesus lät det ske så. Marta pratade med Honom och vi förstår att det inte var döden som var problemet för Marta och Maria. Lasaros skulle de en gång få möta i himlen, men de ville ha honom kvar ännu en tid ändå.

Så här är det och skall det vara också för oss. Våra liv på jorden är en del av Guds goda verk som vi har att vara rädda om och göra det bästa av. Det är våra liv här i världen som formar oss till den glädje som blir vår om vi tar vara på chansen att vända om till Gud och leva med Jesus, så att våra liv på jorden också kan fortsätta efter vår närvaro här och vara evigt.

AMEN

13 september

Luk 7:11-17

FRUKTAN FÖR DÖDEN

Änkor och faderlösa var dem som råkade värst ut i samhället på Jesu tid. Det fanns inget socialt skyddsnät. Mannen var den juridiska personen och när han dog var änkan och hennes små barn beroende av släktingar, vänner och allmosor. Många änkor var därför oerhört fattiga. De kanske inte hade några mängder med släktingar och vänner. Många av dem kanske hade nog av sitt eget. Men en änka med en son hade större chans att klara sig än andra änkor. Att en sådan son dog var därför en fullständig katastrof. En sådan änka fruktade därför mer sin sons död än sig egen.

Fruktan för döden har alltid funnits. Där är något i oss som inte vill dö. Livsvilja kan man kalla det. Bibeln förklarar denna livsvilja med att döden är något onaturligt. Gud har skapat oss för att leva för alltid, men genom att synden kom in i världen, kom också döden. Det går inte att låta människor leva för alltid som syndare, det måste finnas något som gör slut på det onda. Det måste finnas något som gör slut på det som inte kan bestå ändå. Tänk om man inte dog, utan bara blev väldigt gammal. Till sist skulle inte kroppen orka så mycket, man skulle ligga på en säng och varken kunna äta eller dricka och ha ont hela tiden. Vad fruktansvärt det skulle vara om man då inte fick dö. Sett på så sätt kan man kanske förstå döden. Men att tycka att döden är bra, är något annat. Ingen vill väl egentligen dö. Men vi kommer alla att dö. Därför upplever vi fruktan för döden. Vi vill egentligen inte dö.

Men Jesus visar oss att döden egentligen inte är något vi behöver frukta när vi lägger våra liv i Hans händer. För döden är endast ett avslutande av det jordiska livet. Vad som kommer sedan beror på om vi har tagit emot Jesus eller inte i våra liv. För Jesus har besegrat döden och gjort den om intet. Han har gjort livet evigt. Med våra jordiska kroppar är det inte möjligt att fortsätta leva det liv som Jesus har ordnat åt oss. Därför måste vi lämna vår jordiska boning och få en ny kropp i himlen av Jesus. Förutsättningen för att det skall bli möjligt är att ta emot Jesu liv. Det gör vi i dopet, det gör vi när vi fortsätter att leva våra liv med Jesus här på jorden. Då kommer Han, när vi dör, att ta oss ur våra jordiska kroppar och ge oss nya i himlen där varken död eller sorg kommer att finnas.

AMEN

14 september

Mark 5:35-43

DÖDEN

Jesus sa om den döda flickan: ”Flickan är inte död, hon sover.” Men alla visste att hon verkligen var död, så vad menade Jesus? Jo, för Jesus hade döden ingen betydelse. Döden är slutet på vårt kroppsliga liv på jorden. Det liv som vi fått av Gud som en gåva för den prövotid som vårt korta liv på jorden består av. För Gud lever alla och Jesus som är Gud kunde därför kalla tillbaka flickan till hennes kroppsliga tillvaro på jorden igen. För människor är detta omöjligt. När ”silversnöret rycks bort” (Pred 12:6) då finns det ingen återvändo annat än genom ett gudomligt ingripande som Jesus kan göra.

Idag talas det ofta om att man lever efter döden och att därför inte Gud behöver spela någon roll i människors liv. Man behöver ju inte vara rädd för döden, sägs det, eftersom man ändå får leva vidare utan sin jordiska boning. Visst lämnar man sin kropp vid dödens inträde, men att det har med ett fortsatt liv att göra är något annat. Döden innebär att skiljas och det betyder att vi skiljs från vår jordiska boning i kroppen vid den jordiska döden. Men om vi inte har tagit emot Jesus kommer vi att råka ut för en annan död sedan, skilsmässan från Gud, den eviga döden, som kan börja redan här på jorden. Då kommer vår fortsatta levnad inte att vara så värst trevlig. Vi brukar kalla det för att komma till helvetet, den plats inget gott kommer att finnas. Visst låter det otrevligt, men det är sant och det är allvarligt.

Visst har vi liv efter döden, men det frågan gäller är vilket liv vi har: livet med Gud eller livet i helvetet. Det är det som är frågan. Livet med Gud kan endast ges oss genom Jesus. Jesus har tagit på sig allt det som skiljer oss från Gud. I himlen får ingen ont förekomma och det har Jesus tagit på sig. Nu gäller det bara för oss att lämna det till Jesus. Visserligen får vi behålla det själva om vi så vill, det är fritt val. Men resultatet av det är att vi inte får komma till himlen när vi dör. Endast genom Jesus är det möjligt att få komma till himlen. Satsa därför era liv och allt vad ni har på Jesus, så kommer ni att få allt som är underbart och gott den dagen våra dagar nått sin slut i denna världen.

AMEN

15 september

Luk 16:19-31

JESUS ÄR VÄGEN TILL HIMLEN

Jesus berättade olika slags liknelser. Det var liknelser som visade exempel på hur Gud vill att vi skall leva, andra om hur Guds rike är och en tredje form som visar vad som gäller för att få evigt liv. Liknelsen om den rike mannen och Lasaros handlar om denna tredje form.

Det var en rik man som hade allt man kan önska sig. Vid hans port låg en tiggare som hette Lasaros. Vi får inte veta så mycket om honom, men han dog och kom till himlen. Så dog också den rike mannen, men han kom till dödsriket och kunde se in i himlen där Lasaros var. Den rike mannen ber Abraham i himlen om hjälp, men får ingen. Han hade redan förverkat sin chans att få komma till himlen. Man kommer inte dit för att man är fattig, Abraham var där och han hade också varit rik i världen. Nej, vägen till himlen handlar om vår förhållande till Gud. Är man rik kan man tillhöra Gud likaväl som om man är fattig. Då har man ett större pund att förvalta och får göra det i ödmjukhet, med generositet, våga kunna avstå från egen flärd och ställa sitt pund i Guds tjänst.

När den rike mannen får höra att han inte får komma till himlen därför att han struntat i Gud under sitt liv på jorden, ber han om att få sändas till jorden för att varna sina bröder som levde som han själv hade gjort. Men Abraham sa: "De har Mose och profeterna. De kan lyssna till dem." Men den rike mannen förstod att det inte skulle hjälpa. Ett under måste till och han sa: "Nej, fader Abraham, men om någon kommer till dem från de döda omvänder de sig." Då sa Abraham: "Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda."

Vägen till himlen har Gud ordnat genom Jesus. Han uppstod från de döda för att bereda vägen till himlen för oss. Nu gäller det för oss, rika som fattiga, att komma och gå på den vägen. Men det behövs ett under för att många av oss skall våga tro. Undret har redan skett. Det skedde när Jesus uppstod från de döda. Vill människor inte tro på det hjälper ingenting att övertyga dem. Detta är det krassa besked Jesus ger oss idag i liknelse om den rike mannen och Lasaros.

Vill du komma till himlen är det Jesus du måste ta emot i tro. Det är Han som är vägen. Alla andra vägar slutar med Döden, endast med Jesus kan du få evigt liv och få komma till himlen.

AMEN

16 september

1 Kor 15:35-58

DÖDEN OCH DÖDSRIKET

Nu för tiden har det blivit populärt att få kunskap om vad som händer efter döden samt kunskap om den andliga sidan av verkligheten. Många har blivit intresserade av andliga rörelser, av hypnos som handlar om tidigare liv och om stjärntecken och andra mystiska ting. För att kunna få klarhet om vad det egentligen handlar om måste man först ställa sig på rätt plats. Det är inte resultatet utan utgångspunkten som är det väsentliga när det gäller andliga ting. För att kunna flyga är det avgörande vilken plats du befinner dig på. Står du på gräsmattan går det inte, men står du i ett flygplan går det. Litar du på att Jesus är Gud, att Han har övervunnit döden och har livet i sin hand, då står du på rätt plats och kan få svaret på nästan alla frågor när det gäller andliga ting. Men om du inte håller fast vid Jesus och ser på de andliga frågorna, måste du självklart komma till en annan slutsats. Därför är det avgörande hur du har det med ditt förhållande till Jesus. För kom ihåg att Jesus säger att Han och bara Han är möjligheten för oss att få evigt liv. Därför är det väsentligt att lära känna Jesus. Han ger klara besked när det gäller frågan om det eviga livet. Och för oss som lever med Jesus, vet att det är sant. Men provar man på andliga ting utan att ha lärt känna Jesus, är det svårt att lära känna sanningen om andliga ting. Man tror man har sanningen utan Jesus, men det har man inte och det är nästan omöjligt att bli övertygad om något annat. Så här berättar Jesus i liknelsen om den rike mannen och Lasarus. Den rike mannen hade prövat på att leva sitt liv utan att bry sig om Gud. När han kom till dödsriket ville han återvända för att berätta för sina bröder om fasorna i dödsriket så att de skulle ändra sig, söka Gud och få komma till himlen. Men han fick inte det. ”Lyssnar de inte till Mose och profeterna, då låter de inte övertyga sig ens om någon står upp från de döda.” Det här lär oss också vikten av att hålla fast vid Jesus. Han låter inte något från dödsriket eller som har med det att göra, återvända för att övertyga. Det som skall vägleda oss är Guds Ord, gudstjänsterna, den heliga nattvarden och den kristna gemenskapen. Där skall vi söka Gud och där skall finna den Gud som finns till. Han som är vår Herre och Frälsare Jesus Kristus.

AMEN

17 september

Mark 10:17-27

ATT VINNA EVIGT LIV

”Mina barn, hur svårt är det inte att komma in i Guds rike!” sa Jesus till sina lärjungar som blev alldeles förskräckta och sa till varandra: ”Vem kan då bli räddad?” Då ser Jesus på dem och säger: ”För människor är det omöjligt, men inte för Gud. Ty för Gud är allting möjligt.”

Frågan gällde hur man skulle göra för att vinna evigt liv. En rik yngling hade frågat Jesus om det och sagt att han hade gjort allt gott. Han hade hållit alla buden sedan han var liten. Räckte det? Det verkar som många idag tror samma som den rike ynglingen. Vi lever ju i samma situation. Vi är rika. Men vad skall vi göra för att vinna evigt liv? Många verkar tro att det räcker med att vara en god och hygglig människa. Att göra så gott man kan. Arbeta för sitt uppehälle, betala sin skatt och leva ett alltigenom ärligt och hederligt liv. Men det räckte inte för den rike ynglingen. Det hade inte ens räckt för honom att sälja allt han ägde och ge till de fattiga. Han hade fått en skatt i himmelen, men inte vunnit evigt liv. Då behövde han följa Jesus också, vilket Jesus erbjöd honom. Den rike ynglingen föll redan vid kravet att lämna sin rikedom. Jesus ändrade inte sitt krav för att få med ynglingen. Vi vet att kravet för evigt liv är Jesus, att få ett nytt liv med Jesus. Men det står oss fritt att säga ”ja” eller att säga ”nej”. Tyvärr verkar många vilja göra som den rike ynglingen och själva bestämma vad de skall göra för att vinna evigt liv. Men ingenting av vad en människa gör kan ge evigt liv, endast Jesus kan ge oss evigt liv. Det hjälper inte ens en människa om hon vinner hela världen, utan Jesus går hon ändå förlorad. För människor är det omöjligt att vinna evigt liv.

Men för Gud är allting möjligt! Det som var omöjligt för människor gjorde Gud möjligt genom Jesus. För så mycket älskade Gud oss människor att Han lät Jesus bli korsfäst och dödad, för att vi, utan att förtjäna det, skulle kunna få evigt liv genom tron på Jesus, genom att ta emot Jesus i våra liv. Genom Jesus får vi evigt liv och den enda betalningen Han vill ha är våra syndiga liv, vårt onda jag, allt ont vi gjort.

Det är alltså tack vare Jesus och bara genom Jesus vi kan vinna evigt liv. Annars är det totalt omöjligt, lika omöjligt som det är för en kamel att gå igenom ett nålsöga.

AMEN

18 september

Matt 13:44-46

HIMMELRIKET SOM EN SKATT

Jesus berättade ofta liknelser för att folk tydligare skulle förstå det han talade om. Liknelserna var inte alltid moraliskt försvarbara, de hämtades från det faktiska vardagslivet för att visa något särskilt. Så också i denna liknelse om en man som hittar en skatt i åkern han arbetar på. Förr grävde man ofta ner sina ägodelar när man skulle fly för krig och annat. Alla återvände inte och då kunde det hända som hände mannen i liknelsen. Men mannen berättade inte om sin upptäckt. Istället säljer han alla han äger för att köpa åkern och ta vara på skatten. Jesus säger att så här är det med himmelriket. Himmelriket är inte som en man som hittar en skatt, det är viktigt att inse. Himmelriket är själva skatten. Det Jesus vill visa med vad mannen gör är att himmelriket är så underbart att, när man finner den, så är vill man göra allt för att få den. Ingenting på denna jorden kan vara bättre än himmelriket. Det är vad liknelsen säger. Men det som också är underbart är att himmelriket inte är något som vi kommer att få en gång när vi dör bara. Nej, himmelriket är som en skatt som ligger gömd i en åker. Himmelriket finns här på jorden redan. Det är möjligt att få del av det redan här. Hur är det möjligt och vad är då himmelriket? Himmelriket är den plats där Gud är. Där Gud är finns allt det vi endast har en bit av under våra liv på jorden. Hos Gud finns det eviga livet, den fullkomliga kärlek, glädje, frid, rättvisa, mildhet och godhet som vi alla vill ha. Vilken underbar skatt! Det finns människor beredda att betala allt för att få leva för evigt, få uppleva en kärlek så stor och underbar att inte ens den bästa romanen kan återge den helt. Den här skatten finns att få. Den är fördold tills man hittar den. När du hittar den kostar den inget, men mycket runt omkring kanske kommer att kosta. För skatten är Jesus själv. Det är endast Jesus som kan ge oss himmelriket. Utan honom är det omöjligt. Han är den som har öppnat vägen till himmelriket så att vi kan få evigt liv och del av det som är fullkomligt. Jesus kan vi få del av redan här och nu genom att be att Han skall ta sin boning i våra hjärtan och våga tro att Han verkligen gör det. Det kostar inget, men när vi tar emot Jesus är priset något annat. T ex upptäckten att kärleken Jesus ger i våra liv gör oss villiga att inte vilja göra något ont. Vi måste då ge upp en del av vårt gamla jag. Men det gör vi med glädje, för det nya vi fått i Jesus är många tusen gånger bättre.

AMEN

19 september

Joh 7:14-18

HÖGTIDER

Det var under lövhyddohögtiden som Jesus ställde sig i templet och undervisade. Man blev förvånad över att han var så kunnig när han inte hade blivit undervisat i flera år som var nödvändigt för att kunna bli en lärare i Skriften. Men Jesus sa: "Min lära är inte min, utan hans som har sänt mig."
Gud hade befallt att man skulle fira högtider. De var påsken, pingsten, försoningsdagen, lövhyddohögtiden och nyårsfesten. Högtiderna var till för att både minnas Guds försyn och omsorg över Israels folk t ex genom räddningen från Egypten som firades vid påsk. De var också till för samhörigheten bland folket och inför Gud. De handlade om fostran till offervilja, varför gåvor ofta var ett stående inslag i högtiderna. Men det väsentligaste var vilan inför Gud, att ägna några dagar av året åt Gud. Därför firades högtiderna med talet sju som utgångspunkt. Talet sju är helighetens tal och har med Gud att göra: den Helige. De stora högtiderna varade därför i sju dagar och inföll på ett sådant sätt att de hade med talet sju att göra. Enligt den religiösa kalendern var månaden Tishi den sjunde månaden och då firade man de flesta av årets högtider. Det var nyårshögtiden, försoningsdagen och lövhyddohögtiden. Högtiderna skulle ge folket möjlighet att tacka Gud för det gångna året, bli försonade med Gud och få vila en vecka med Gud och ta del av den skörd som fanns att tillgå.
Vilan med Gud är högtidernas avsikt. Inget arbete, inga bekymmer, bara få vila med Gud. En vila som innebar gemenskap och omsorg om andra, påminnelse om Guds omsorg och räddning.
Lövhyddohögtiden firades till minne av Guds omsorg för sitt folk under ökenvandringen då man bott i lövhyddor. Högtiden firades därför med att man gjorde hyddor av löv och var tillsammans, åt god mat och fick vara fria från arbete för att ägna sig åt Gud. Tyvärr blev ofta högtiderna för Israel detsamma som de blivit för oss. Man tog vara på de yttre traditionerna, gav varandra gåvor, hade gemenskap med varandra, drack och åt gott och tog igen sig. Men man glömde bort Gud. Det som var avsikten med högtiderna glömdes bort.
Vi känner igen oss i det här. Vi vill gärna ha våra högtider och helger för traditioner med matglädje, generositet och gemenskap. Men Gud glöms bort. Det är därför nödvändigt för oss att bli undervisade också idag; som Jesus undervisade, och låta varje helg och högtid bli en vila med Gud.
AMEN

20 september

Joh 9:1-7, 24-39

ATT SE UTAN ATT SE

Jesus botade en man som varit blind ända från födseln. Fariséerna trodde inte på mannens uppgifter om att det var Jesus som gjort honom frisk. De sa att det var omöjligt eftersom de inte trodde att Jesus kunde göra sådant. Men mannen gav sig inte. Han redovisade fakta och fariséerna sökte efter bortförklaringar. De ville helt enkelt inte tro på det de såg. De såg men såg ändå inte. Så här är det ganska ofta idag. Man vill tro på det man vill utan att undersöka om det man tror på kan vara sant. När man talar om vetenskap så tror många och förutsätter att det finns bevis, men när man talar om Gud blir de tveksamma och vill ha bevis med en gång. När man lägger fram bevis på Guds existens, att Jesus verkligen lever, då får man höra att man gärna får tro att det är så, men bevis vill de inte kalla det.

Tron är inte något osäkert. Det fick den blinde mannen uppleva. Han trodde på Jesus även om de lärde påstod något annat. Det hjälpte inte att ställa mannen inför stora rådet, han höll fast vid sin berättelse. Han kunde vittna om vad som hänt och det var ett bevis mer än något annat. Något hade hänt och det stämde inte med fariséernas uppfattning.

Tron är inte något osäkert. Det gäller bara att våga pröva och lita på att Gud verkligen finns, att Jesus lever idag och att Han älskar dig och vill att du skall få evigt liv. Även om du tror på en filosofi som utesluter Gud och luras med att kalla sig vetenskaplig när det handlar om något annat, kan du våga dig på att pröva. Tänk dig att du skall gå över en isbelagd sjö i januari. Du kan inte veta om isen håller förrän du prövat om den håller. Men även om den verkar hålla kan du inte vara riktigt säker. Du kan visserligen testa isens tjocklek och gör så. Då märker du att den är bottenfrusen. Du kan tro på den isen. För att kontrollera isens hållbarhet måste du använde de rätta redskapen för det. Då hjälper det inte med en dator eller en våg eller ett kemiskt laboratorium, du måste slå hål på isen. På samma sätt är det när vi skall undersöka Guds existens och att Jesus lever idag. Vi måste då använda de redskap som är rätta för ändamålet: Bibeln, Bönen, gudstjänsterna, umgänget med andra kristna. Precis som du först måste gå på isen och pröva för att våga tro att den håller, så måste du våga leva som en kristen genom att läsa bibeln, be, gå till gudstjänsterna och umgås med andra kristna för att du skall kunna våga tro att det håller att tro på Jesus. Gör det.

AMEN

21 september

Joh 9:13-23

ATT INTE VILJA TRO

Idag frågar många efter bevis för att Jesus verkligen lever och finns och vad det betyder att vara en Jesu lärjunge. Men även om många får bevis vill de inte tro. De säger att bevisen inte räcker. Hur många bevis man än lägger fram kräver de ändå ännu fler bevis. Kraven på bevisen tar inte slut. Allt detta beror på att de egentligen inte vill tro av någon anledning. Detta är inget karaktäristiskt för vår moderna tid. Så här var det redan på Jesu tid. Jesus och hans lärjungar mötte en från födelsen blind man. Jesus gjorde honom frisk. Fariséerna undrade hur Jesus hade kunnat göra mannen frisk. De sa att Jesus var en syndare. Men mannen som blivit frisk sa till dem att de lär ut att endast Gud kan göra någon frisk och att om Jesus har gjort honom frisk så är Jesus från Gud. Fariséerna ville inte acceptera detta trots att det var ett faktum som stämde in i vad de själva lärde ut. De ville inte tro och deras vilja var så stark att de t o m förnekade sin egen lära därför att de inte ville tro.

Därför är ödmjukhet en av trons grundstenar. Jesus är en annan av trons grundstenar. Att våga acceptera Jesus som Herre är en tredje grundsten. Vill eller vågar man inte ta till sig dessa grundstenar kommer man inte heller att upptäcka vad en levande tro innebär. Då kommer man att bli som de fariséerna som mötte den man som blivit frisk från sin blindhet.

Med den trons ödmjukhet där Jesus får vara Herre är den tro som vi behöver för att vara Jesu rätta lärjungar. Att nå fram till en sådan ödmjukhet är inte alltid det lättaste, det krävs en del av oss själva. vad vi behöver göra för att nå fram till trons ödmjukhet är i regel för det första att gå till kyrkan minst varje söndag. Det skapar ödmjukhet. Ytterligare ödmjukhet får vi av att gå fram till nattvardsbordet varje gång vi har möjlighet. Redan här kommer vi att märka hur trons ödmjukhet kommer att väcka en glädje och frid i oss som inte världen kan ge. Vi kommer att upptäcka hur underbart det är och hur nära vi får känna att Herren är med oss. Vi får lämna allt i hans händer och uppleva att trons ödmjukhet inte bara är något svårt att gå in i, utan är något underbart och härligt att få vara med om och vara lärjunge i.

AMEN

22 september

Mark 2:1-12

FÖRLÅTELSE

Jesus var i ett hus i Kafarnaum: Det var fullt med folk då fyra män kom dit med en lam man. De gjorde hål i taket och sänkte ner den lame till Jesus. Jesus såg deras tro och sa: ”Mitt barn, dina synder är förlåtna”. Varför sa Jesus så? Varför botade han inte mannen först som han brukade göra? Jo, det var så att folket var där därför att de hade fått höra talas om att Jesus var Messias, Guds Son. Men var han verkligen det? De visste att det bara var Gud som kunde förlåta synder, men att säga att synderna är förlåtna är ju bara ord som vem som helst kunde säga. Därför frågade Jesus: ”Vilket är lättast att säga till den lame: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp tag din säng och gå?” Alla visste ju att det var lättare att säga: ”Dina synder är förlåtna”. Det kunde ju vem som helst göra. Men om vem som helst sa det var det hädelse, endast Gud kunde säga det utan att häda. Nu var det dags för Jesus att bevisa för folket att Han var Gud. Därför sa Jesus: ”Men för att ni skall veta att Människosonen har makt att förlåta synder här på jorden” sa han till den lame: ”Stig upp, tag din bädd och gå hem”. Den lame mannen steg genast upp och gick ut i allas åsyn. Jesus hade bevisat att Han var Gud, att Han var den som kunde förlåta synder.

Varför är det så viktigt att få sina synder förlåtna? För att förstå det måste man veta vad synd är. Synd är allt det som skiljer oss från Gud. Och eftersom det eviga livet och allt som är gott finns hos Gud behöver vi bli av med allt det som skiljer oss från Gud: synden. Jesus är den som har makten att förlåta synder och han har givit varje präst uppgift att dela ut syndernas förlåtelse till var och en som bekänner sina synder. Det här är en av anledningarna varför det är så viktigt med att det finns präster och gudstjänster. Vi människor är ju inte syndfria, vi behöver förlåtelse och vi behöver ta emot Jesus. Tag därför noga vara på den underbara tillgång som vi har fått och kom ofta till din präst för bikt och själavård, och kom ofta och tag emot förlåtelse i gudstjänsten och Jesus själv i den heliga nattvarden. AMEN

23 september

Jes 56:1-8

VÅRT BÖNEHUS

När Jesus kom till templet drev han ut dem som drev handel där och sa: "Mitt hus skall vara ett bönens hus." Jesus citerade ett ord ur profeten Jesajas bok där det talas om vad Gud vill att vi skall göra för att behaga Honom. Det beskrivs att det skall komma en frälsning och att människorna skall öva rätt och rättfärdighet och framför allt hålla Guds sabbat.

Detta med att hålla Guds sabbat kommer sedan tillbaka hela tiden som något oerhört viktigt. Det står mot slutet av stycket i Jesajas 56 kapitel vad Herren skall göra med dem som håller hans sabbat: "Dem skall jag låta komma till mitt heliga berg och ge dem glädje i mitt bönehus."

Vi lever idag i ett mönster som kännetecknas med vad vi gör. Arbetet har för många blivit meningen med livet och det som ligger som grund för samhället, välfärden och uppehället. Har man inget arbete eller inget att göra upplevs livet som meningslöst. Det är inte livet i sig som har stor betydelse, utan vad vi gör av livet, vad vi fyller livet med och ägnar livet åt. Men på senare tid har människor upptäckt att det inte ger så mycket att bara hålla på att göra en massa olika saker. Det märkliga idag är att man hellre ser fram emot helgen och semestern än mot arbetet och möjligheterna till uppehälle och välfärd. Varför det är så här kan förklaras i Jesu ord om bönehuset som är vår kyrka och våra gudstjänster. Gud har skapat oss till gemenskap med Honom och det är en gemenskap i kärlek som inte bygger på något som vi måste prestera. Det bygger på att Gud älskar oss. När vi inte tar emot den kärlek som Gud vill ge oss upplever vi heller inte den känsla av trygghet, frid, glädje och harmoni som följer i dess spår. Istället försöker man hitta på surrogat för detta genom att koppla av, men det blir man trött på efter ett tag. Genom att dricka alkohol, men det blir man bara beroende av och förstör både sitt liv och andras. Genom att festa, men det blir man snart trött på och försöker hitta andra upplevelser som man sedan också blir trött på. Visserligen kan man intala sig själv att det är det här som livet måste gå ut på, men det är det inte. Livets mening består inte av vad vi gör utan vem vi tillhör. Vill vi tillhöra Jesus blir livets själv en mening. Det blir mening med att bara vara. Mening därför att Jesus älskar oss och att det är Han som ger oss evigt liv. Vi behöver inte göra någonting för att få mening med livet. Den finns redan hos Jesus. Han har redan gjort allt klart för oss. Nu behöver vi bara vara hos Jesus. Det gör vi det bäst genom att ägna minst en dag i veckan åt Jesus. Meningen med livet finns hos Jesus. Det är därför som Gud gav oss sabbaten, vilodagen. Han visste att vi människor så lätt mäter allt med vad vi gör och inte ofta efter vad Han gör för oss. Därför har Han avskilt en dag i veckan för vår skull. Därför har Han avskilt byggnader i vår värld för vår skull. Bönehus, de vi kallar kyrkor. Där behöver vi inte hålla på med allt vårt görande. Där kan vi låta Honom verka med oss och ge oss av all den mening och kraft som vi behöver för att orka med att leva våra liv i denna världen där vi har så lätt att låta vårt eget komma föra Hans eget. Vi behöver bönens hus för att vi skall kunna ta del av detta och att vi skall få vara hos Honom och Han med oss. "Mitt hus skall vara ett bönens hus."

AMEN

24 september

1 Joh 1:5-9

ATT ÅNGRA SIG

Jesus berättar en liknelse om två söner som fick uppgiften att gå ut och arbeta i vingården. Den ene sa "nej", men ångrade sig och gick. Den andre sa "ja" men gick inte. Båda två hade gjort tvärtemot vad de lovat, men ändå prisas den enes ånger och inte den andres. Varför då? Jo, därför att det var bara den enes ånger som ledde fram till att han gjorde det fadern vill och det var just detta som var det avgörande. Man kan säga att den ene ångrade sig medan den andre ändrade sig.

Frågan är vad som är skillnaden mellan vad det är att ångra sig och vad det är att ändra sig.

Det Jesus är ute efter med sin liknelse är den rätta tron, det rätta förhållandet till Gud. Att göra Guds vilja eller inte. Det är därför en avgörande skillnad om man ändrar sig eller ångrar sig när det gäller att göra det Gud vill. Ånger handlar om att upptäcka att man har gjort fel, att man syndat och gjort emot Gud. I ångern ligger också upptäckten av vad det man gjort leder till. Plötsligt inser man att himmelrikets port är stängd, att hjälpen från Gud uteblir. Inte därför att Gud inte vill hjälpa, utan därför att min synd hindrar honom från att hjälpa mig. Gud är ljus och inget mörker finns i honom.

Ånger handlar om att man upptäcker och erkänner för sig själv att man har syndat och gjort det som är ont. Ångern ger också en otrevlig känsla i magen som leder till att man vill vända om till Gud för att göra Guds vilja. Ångern leder alltså till att man omvänder sig, vänder sig till Gud igen och ber om förlåtelse.

Men att ändra sig är något annat. Det handlar inte om upptäckten att man har syndat. Det kan vara flera andra olika orsaker till att man ändrar sig. Det kan vara att man inte känner för att göra det man gör, utan någon direkt orsak. Det kan vara att man tröttnar på att göra det man gör. Det kan vara att andra säger till att det är fel, det man gör och man slutar med det för att inte komma i dålig dager och få ett dåligt rykte. Men det har inte med Gud att göra. Om man slutar med att göra det som är fel, sådant vi kallar för synd, behöver det inte ha med Gud att göra. Det går bra att ändra sig och göra det goda också utan Gud.

Därför är det så viktigt med ånger. Avsikten med ånger är ju i första hand inte att vi skall sluta upp med att göra det onda för att göra det goda istället. Det är främst för att vårt förhållande med Gud skall bli det väsentligaste i våra liv igen. Det är utifrån det förhållandet som vi skall göra det goda och som vi gör det som är gott. Men det är inte det goda vi gör som leder till evigt liv, utan att vi lever med Jesus Kristus. För det är endast med honom som vi har evigt liv, eftersom det är han som är det eviga livet. Följden av livet med Jesus leder till att man helt enkelt inte kan låta bli att vilja göra det som är gott. Det leder inte automatiskt till att vi gör det goda. Hade det gjort det hade vi inte behövt någon ånger, då hade det räckt med Herren Jesus ändå. Men vi gör också sådant som vi egentligen inte vill göra, därför ångrar vi oss, bekänner våra synder och få komma tillbaka till Jesus igen. Ånger har därför en stor betydelse i våra liv som kristna. Ångern är instrumentet som gör att vi erkänner våra brister och vänder tillbaka till Gud igen.

AMEN

25 september

2 Mos 20:8-11

VILA

Jesus gick med sina lärjungar genom ett sädesfält och lärjungarna tog sädesax och började äta. Några anklagade Jesus för att hans lärjungar bröt mot sabbaten. Då svarade Jesus: "Sabbaten blev till för människan och inte människan för sabbaten."

Själva ordet "sabbat" är hebreiska och betyder vila. På grekiska heter det "katapausis" paus alltså, vila. Vi har en dags vila från Gud. Numera har vi bestämt att vi skall ha två vilodagar. Men man kan fråga sig varför vi behöver vila. Och dessutom talas det så gott om vila i Bibeln. Förhållandet med Gud är ett förhållande i vila. Vi skall få vila hos Gud.

Vila är ju något som vi alla tycker om. Det är så skönt att få komma hem efter en dags arbete och få vila, ta det lugnt. Det är så skönt att få ta flera veckors vila, semester kallar vi det, att man gärna pratar om det länge i förväg, planerar vad man skall hitta på och sedan passar på och njuter av att få vila. Det kan vara på badstranden, med en skön bok eller genom att göra en resa och få uppleva och ta det lugnt. Vi behöver vila. När man tittar djupare i vad vilan innebär så är det inte att man skall vara ledig från jobbet som är det väsentligaste. Det räcker inte. Ledig kan man vara även om man inte kallar det för vila. Vila är något mer. Det är att få vara i stillhet. Det är viktigt för oss därför att vi kan få möjlighet att ägna oss åt något som vi behöver. Precis som när en motor blir varm och kyls ner genom att man stänger av den, behöver vi vila. Vi behöver ladda våra batterier. Vi behöver fyllas med kraft och göras beredda för nya krafttag. Därför är stillheten så viktig. Men kanske mest för att bereda oss på den vila som väntar på oss. Det är en gudomlig vishet att göra vila så underbar att vi längtar efter den ständigt. Det får oss ju till att längta efter den vila som väntar på hos i himlen.

Gud blir aldrig trött och behöver aldrig vila. Ändå vilade Gud på den sjunde dagen. Det berodde på att vi skulle få en dag för vila både till kropp och själ, men kanske framför allt för att ge oss en glimt av den vila som kommer. Gud visste redan i skapelsen början hur det skulle gå med hans skapelse. Han visste att människan skulle vända sig bort ifrån honom och därmed vilan hos Gud. Men en dag skulle människan återfå möjligheten till vilan hos Gud. Det skulle ske genom Jesus. Tack vare Honom skulle meningen med sabbaten bli fullkomlig. Först i Jesus kan vi få tillgång till vila i Gud. Vilans avsikt är att vi skall få stillhet för att söka, finna och vara hos Jesus. Att vi behöver vila för att återhämta oss till både kropp och själ är av vikt bara det. Men det räcker inte. Vi behöver inte bara få pusta ut, vi behöver också förnyad kraft för vår fortsatta vandring. Det handlar om att förnyas genom Jesus, få ny kraft genom Jesus. Det är det som är Gud innersta mening med vilan. Genom Jesus kan vi få den vila vi behöver, genom Jesus kan vi få komma till en vila som Gud har avsett åt oss. Därför är den mening med vilan som Gud har gett oss ett och detsamma, nämligen: Jesus Kristus.

AMEN

26 september

1 Kor 13:1-13

DEN FULLKOMLIGA KÄRLEKEN

Jesus säger: "Var fullkomliga såsom er Fader i himlen är fullkomlig."

Den fullkomliga kärleken är omöjlig för oss att nå fram till eftersom vi är syndare. Vi vill så gärna göra det Jesus vill att vi skall göra, men när vi försöker så misslyckas vi ständigt. Och ändå är det den fullkomliga kärleken Jesus begär av oss.

Trots att Jesus vet att vi aldrig kan klara av den fullkomliga kärlekens villkor till fullo, så är det just det han begär av oss. Själv lever Jesus i den fullkomliga kärleken. Det ser vi när vi läser om Jesus i evangelierna. Men vi gör det inte. Paulus skriver: "Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud." När nu Jesus vill att vi skall leva i den fullkomliga kärleken och samtidigt vet att vi inte klarar av det, varför begär han det av oss då? Jo, därför att det är Gud som begär den fullkomliga kärleken av oss. Gud kan inte med synd. Det är ju synden som gör att Gud inte kan ha med oss att göra. Vi måste därför leva i fullkomlig kärlek för att vi skall kunna ha med Gud att göra. Den fullkomliga kärleken sammanfattas i buden om att vi skall älska Herren vår Gud av hela vårt hjärta och vår nästa som oss själva, men vi klarar det inte. Vad skall vi göra? Paulus skrev samma fråga och svarade att det bara finns en som kan rädda oss och det är Jesus.

Det är jätteviktigt att komma ihåg två saker när det gäller den fullkomliga kärleken. För det första att Gud aldrig viker en tum från sitt krav att det bara är den fullkomliga kärleken som har tillträde till Honom och Hans rike. För det andra att det bara är Jesus som har den fullkomliga kärleken som Gud kräver. Endast Jesus är fullkomlig som vår Fader i himlen är fullkomlig.

Det finns bara ett enda sätt för oss att få del av den fullkomliga kärleken och det är att få den av Jesus. Det får vi när vi kommer till Jesus och vågar lita på Honom. När vi vågar erkänna våra synder inför Honom och ta emot Hans förlåtelse. När vi vågar erkänna att Jesus är Herre.

För Jesus har gjort det möjligt för oss att ta emot den fullkomliga kärlek som Han har. Och Han ger den vidare. Det hör till kärlekens natur att ge vidare. Att leva i fullkomlig kärlek är alltså att leva i Jesus. Det inte är på oss det beror ifall vi har den fullkomliga kärleken och därmed rätt att få evigt liv och vara ett med Gud. Det är Jesus som gör detta möjligt för oss. Det är Han som ger oss del av sin fullkomliga kärlek. Men har vi fått ta emot Jesus och all den fullkomliga kärlek Han har att ge, då kommer det också att märkas i våra liv. Det beror på kärlekens natur att inte kunna låta bli att göra gott, att visa mildhet, kärlek, givmildhet, att ställa upp för de svaga och att gärna och med glädje tala om för andra vem denne underbara och kärleksfulla Herre Jesus är. Att älska Gud över allting och sin nästa såsom sig själv blir en självklarhet och man gör allt för att göra det kärleken vill därför att man har blivit en del av den, man kan inte låta bli. Ändå finns det kvar något i oss som får oss att i tankar, ord och gärningar göra sånt som vi inte vill göra men gör ändå. Då behöver vi också Jesus för att få förlåtelse och sedan mer av hans kärlek., den fullkomliga kärleken.

AMEN

27 september

Sef 3:14-20

HAN TIGER STILLA I SIN KÄRLEK

I profeten Sefanjas bok står det: "Herren, din Gud, bor i dig, en hjälte som kan frälsa. Han gläder sig över dig med lust, han tiger stilla i sin kärlek, han fröjdas över dig med jubel."

Det finns så mycket som kan bo och ta besättelse över oss i vår tid. Det kan vara droger, traditioner, kulturer, andliga rörelser eller religioner som kan ta över. Men det kan också vara Gud själv som vill komma och bo i oss. Då kommer vi till frågan: Vilken av dessa nämnda är det bra eller dåligt att vi har boende i oss? Svaret på den frågan blir: Den som kan göra oss fria! Den som kan rädda oss från allt som binder oss.

Kan droger göra oss fria? Nej, man blir alltid slav under droger. Kan traditioner göra oss fria? Nej, traditioner bygger på att man måste följa dem, bryter man mot dem är det inte längre en tradition. Kan kulturer göra oss fria? Nej, det är inte kulturens uppgift att göra oss fria. Man talar mycket om att kulturen skall vara fri, men redan när man försöker tala om att man inte tycker att det och det är så bra, så nedvärderas man. Kulturen skapar inte frihet, snarare sekterism. Kan andliga rörelser och religioner göra oss fria? Nej, de sätter bara in i ett system som man sedan måste följa annars betraktas man inte som efterföljare. Endast Gud kan göra oss fria. Han säger inte: "Om du är sådan eller sådan, så skall jag glädja mig över dig med lust." Han säger inte: "Om du gör sådant eller sådant, så skall jag fröjdas över dig med jubel." Nej Gud, gläder sig över dig med lust, Han fröjdar sig över dig med jubel oavsett vem du är, vad du har gjort och hurdan du än är. Varför gör Han det? Det står också: "Han tiger stilla i sin kärlek". Han älskar dig! Han älskar dig för sin egen skull, inte för att du är den du är eller har gjort vad du än har gjort. Han älskar dig ändå. Det är därför Han vill bo i dig. Inte för att styra eller bestämma över dig, utan därför att Han älskar dig. Du är fri att älska Honom eller att låta bli. Han älskar dig ändå. I Gud är vi helt fria att välja, men när man fritt har valt går man in i de krav som då ställs på en. Vad menas med det? Jo, vi är alla fria att köra bil om vi har körkort. Alla som har körkort har denna frihet. Väljer vi att köra bilen är vi fria att köra vart vi vill Men när vi väl kör iväg med bilen står vi under en massa regler som vi måste följa. Vi måste ha en bil som är trafiksäker. Vi måste köra på höger sida av vägen, lyda hastighetsskyltarna, nyktra när vi kör och följa alla trafikregler som är satta. Men ändå är vi fria. Vi kan välja att strunta i ordningen om att man skall köra på höger sida. Det är ju mycket roligare att köra på vänster sida av vägen. Men bilarna man möter får slänga sig av vägen och till sist kommer en polisbil, ja, kanske flera och stannar mig. De rycker körkortet ur min hand och jag är inte längre fri att köra bil. Så här är det med den frihet vi har i Gud. Vi är fria att följa Honom och vi är fria att låta bli. Hur vi än väljer kommer Han att älska oss. Men väljer vi att följa Honom, vill Han att vi skall leva i Hans kärlek och älska varandra och göra gott inför varandra, tänka med på Gud och vår nästa än på oss själva. Så innebär det att följa Honom. Vi är inte mindre fria för det, vi har rätt att sluta följa Honom när vi vill. Men om vi fortsätter att följa Honom kommer Han en dag att leda oss in i det himmelska riket.

AMEN

28 september

Upp 3:14-22

TROHET TILL HERREN

Jesus säger: "Tänk er en trogen och klok förvaltare som av sin herre blir satt att ha hand om tjänstefolket och dela ut maten i rätt tid. Salig är den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad ha skall." Det är troheten till Herren som Jesus talar om i på denna liknelse. Det handlar om att bli litad på, att först och främst hålla fast vid Jesus. Att inga andra gudar ha vid sidan av honom, som det står i det första budet.

Det finns så mycket i vår värld och i vår tid som kan få oss att vända oss bort ifrån honom, att lita på andra saker, filosofier och anamma en annan tro än tron på Jesus. Men det behöver inte vara svårt att håla sig till Jesus. Mycket handlar egentligen om man vill. Vilja och trohet går hand i hand. De bygger båda på tron på Jesus, att man litar på Jesus och håller mig fast vid Honom. När man litar på Jesus märker man också att man vill göra allt för Honom som Han vill att jag skall göra. Troheten leder till att man tar sitt kristna liv på allvar. Det här är inte något som går omärksamt förbi. Det märks när man är en kristen som lever i trohet till Jesus.

Otroheten behöver inte alltid synas så tydligt. Idag handlar det kanske mest om hur tron ser ut, vem man helt enkelt litar på. Begreppet att man blir salig på sin tro har vållat mycket bekymmer de senaste århundraden. Det har uppfattas som tillräckligt att man har en tro. Hur sedan tron ser ut har inte varit så viktigt. Men genom en sådan åskådning blir otron inte mindre otrohet, det blir bara att den är lättare att dölja. Först när svåra tider och förföljelser kommer då märks det tydligt vad grunden för tron finns. Det vanligaste är att det liksom inte händer något. Man kan tycka att det inte gör så mycket. "Det går väl bra ändå". Men vad säger Jesus om ett sådant förhållningssätt? Det är nästan de skarpaste orden vi har i Bibeln. Jesus säger: "Jag känner dina gärningar, du är varken kall eller varm. Om du ändå vore kall eller varm! Men nu är du ljum och varken kall eller varm, och därför skall jag spy ut dig ur min mun." Att inte bry sig är nästan bland det värsta. Att varken ta ställning emot eller för. Att inte ge något klart besked. Att bara humma med. Ingen otrohet är värre. Den är liksom gelé, som en amöba. Försöker man komma till rätta med den formen av otrohet kommer man ingenstans. Det är som att hälla vatten på en gås. Sådant blir ofta resultatet också bland dem som tror sig vara trogna därför att de tror, men inte bryr sig om hur deras tro tar sig i uttryck. Men om dessa säger Jesus: "Då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med de trolösa."

Grundregeln i all trohet är att man håller sig till Herren, lyssnar på Honom, lär av Honom och försöker följa Hans vilja. Men man kommer att misslyckas om och om igen är det väsentligt att man kommer till Herren och gör det till en ödmjuk vana att bekänna sina synder inför Honom. Därmed kan Herren verka till trohet hos oss i ödmjukhet. Det är herren som ger uppgiften, det är herren som ger ansvaret, litar på oss att följa honom och göra hans vilja, då skall vi också göra allt för att göra det. Han ställer krav på oss, vilket är helt riktigt. Han är vår Herre. Det spelar ingen roll om vi fått mycket eller litet att ansvara för. Det avgörande är om vi är trogna vårt ansvar eller inte.

AMEN

29 september

Upp 12:7-12

STRIDEN I HIMLEN

"Det blev en strid i himlen: Mikaels och hans änglar gav sig i strid med draken. Och draken och hans änglar stred, men han övermannades och det fanns inte mer någon plats för dem i himlen."

Det var aposteln Johannes som fick se denna strid i himlen i en syn på ön Patmos. Johannes beskrev det han såg, han förstod inte allting och det var som det ofta är med profetiska syner, tidsperspektivet är annorlunda. Här såg Johannes en händelse där perspektiven rör sig ganska fritt i tiden. Det är därför svårt för oss att få historisk klarhet över striden i himlen.

Men vad betyder den? Det verkar som att den onde, djävulen, draken, "ormen från urtiden", hade en plats i himlen. Han var skapad av Gud, en av ärkeänglarna som satt på Guds högra sida. Hans namn var Lucifer och hade precis som de andra änglarna en fri vilja eftersom Gud skapar i kärlek och tvång finns inte i kärleken. Möjligheten till det onda fanns och har alltid funnits. Eftersom Gud är endast god innebär det att motsatsen är ondskan. Att välja bort Gud är att välja ondskan. Möjligheten att välja bort Gud hade Gud också skapat eftersom möjligheten till att fritt få välja inte funnits annars. Men vem skulle välja bort kärleken, glädjen, sanningen, friden, allt som är gott och underbart och ta del av dess direkta motsatser? Lucifer gjorde det och ingen vet varför han gjorde det, för oss är det ofattbart.

Nu skulle de änglar som valt bort Gud kastas ut ur himlen. Men de ville inte. Ondskan vill härska och bestämma för endast sina egna syften. Därför blev det en strid. Kärleken skulle segra över hatet. Glädjen över meningslösheten. Livet över döden. Segerns vapen var "Lammets blod", Jesu blod. Gud hade bestämt att ta bort det onda, men samtidigt kunna bevara mänskligheten. Människorna hade låtit ondskan komma in i deras liv och skulle gå under om Gud låtit ta bort allt ont. Därför hade Gud blivit människa på jorden i Jesus och tagit på sig det straff Han själv dömt ut. Genom Jesus blev domen verkställt. Genom Hans död på korset. Nu kunde ondskan besegras. De skulle kastas ned på jorden. Det skulle inte bli större skillnad för livet på jorden. Där hade ondskans makter härjat fritt redan innan. Nu skulle de också kunde besegras på jorden genom att människor skulle ta emot Jesu seger genom att ta emot Jesus som Herre i sina liv. De skulle på så sätt få del av det eviga livet och ta emot allt det goda som hör Gud till: kärlek, glädje, godhet, mildhet, tålamod, frid, ödmjukhet och allt annat gott. Så skulle varje människa i Jesu namn kunna vinna seger över ondskan och få kraft att säga nej till det som hör den onde till: , seanser, trolldom, horoskop, svartkonst, skrock, spådom, häxeri, djävulsdyrkan, anden i glaset och allt annat sådant. I Jesus har vi vunnit seger, med Honom har vi evigt liv. Låt oss därför undvika allt som är ont och hålla oss till Honom som har all makt, vår Herre Jesus Kristus.

AMEN

30 september

Luk 10:17-20

JESUS HAR BESEGRAT DET ONDA

Jesus hade sänt ut sjuttiotvå av sina lärjungar för att säga till folket att Guds rike snart är här. När de kom tillbaka till Jesus var de glada över att också de onda krafterna var dem lydiga när de uttalade Jesu namn. Jesus gör då klart för dem att de inte behöver vara glada för det, utan för att deras namn är upptecknade i himlen. Idag har människor svårt för att förstå det här med den onda makten. Att Gud finns kan man acceptera, men djävulen? Hur är det med det? Lärjungarna fick erfara att Jesus hade makt över det onda. Så är det också för oss. De onda krafterna lyder när vi uttalar Jesu namn. Med Jesus kan vi vara trygga, vi behöver inte frukta. Jesus är med oss och skyddar oss. Han har besegrat det onda. Det är det Jesus vill tala om för oss. Men då kommer den svåra frågan om det onda upp: Om nu Jesus har makt över det onda, varför finns det då så mycket ont i denna världen? Varför stoppar inte Jesus det?

För att kunna förstå det måste vi först konstatera detta: Gud avskyr det onda. Det finns ingen som tycker så illa om det onda som sker än vad Gud gör. Gud kan ta bort allt det onda omedelbart. Men varför gör Han inte det då? Det finns ett problem. Problemet heter kärleken. Hur kan kärleken vara ett problem, frågar man sig då? Kärleken blir ett problem därför att det i kärleken alltid finns ett fritt val att säga "ja" eller "nej". Gud älskar oss kan Han inte tvinga oss till att göra det goda eller tvinga det onda ur oss eftersom tvång inte finns i kärleken. Skulle Gud ta bort det onda skulle det innebära att Han också tog bort oss. Men det vill Han inte göra därför att Han älskar oss. Istället valde Gud att besegra det onda. Det var det Jesus gjorde. Jesus har besegrat det onda, men så länge det finns människor i denna världen som inte lämnat sina liv åt Jesus så länge kommer det onda att finnas kvar.

Men är vi så onda då kan man fråga sig? I Guds ögon, och det är Gud som dömer, är ondska allt det som inte har med Gud att göra. Tyvärr är det nog så att vi alla har del av ondskan på olika sätt, så länge vi lever i denna världen. Detta belystes då en tidning hade en tävling. Läsarna skulle skriva något på temat "Vad är det för fel på världen?" Av tusentals bidrag vann en man som också hade det kortaste bidraget. "Herr redaktör, det är jag som är felet! Er tillgivne..." Det viktigaste för oss är inte att vi, i Jesu namn, har makt över de onda krafterna. Utan det viktigaste är att vi har våra namn upptecknade i himlen. Det är det som betyder nåt. Vi kan känna trygghet i att detta inte beror på det goda vi gör, utan att det beror på det goda Jesus har gjort. Det är på Jesus det beror. Vi gör alltså det goda, inte för att få våra namn upptecknade i himlen utan när vi lever med Jesus får vi del av Hans kärlek och märker hos oss själva att vi avskyr det som är ont och gör allt för att göra det goda. När nu Gud inte kan tvinga oss att göra det goda i världen kan Han istället uppmana oss. Och Jesus har sagt mycket om att vi skall göra gott och skapa fred, rättvisa, jämlikhet och allt gott genom att på allt sätt visa att vi älskar våra medmänniskor och vill det bästa för dem. Men framför allt att vi också vill visa alla vem Jesus är. För det är genom Honom vi får våra namn upptecknade i himlen.

AMEN

Oktober

1 oktober

Matt 18:1-5

ATT BLI STÖRST

Lärjungarna frågade Jesus om vem som är störst i himmelriket. Jesus ställde ett barn framför dem och sa: ”Sannerligen, om ni inte omvänder er och blir som barnen, kommer ni aldrig in i himmelriket. De som gör sig själva små som det här barnet är störst i himmelriket.” Ordet för omvändelse betyder här egentligen ”ändrat sinnelag”. Jesus talade till sina redan omvända lärjungar, Han talade inte om ett nytt liv utan om hur man skall leva det nya livet med honom. Sedan kom Jesus att tala om att det absolut viktigaste handlar inte om att bli störst i himmelriket, utan om att komma dit. Vägen till himmelriket går genom Jesus. Det handlar om att leva med Jesus. Det finns troende som inte lever som Jesus vill att de skall leva, nämligen i ödmjukhet och självbehärskning, i frid och med ett gott och glatt hjärta.

Jesus hade ställt ett barn framför sina lärjungar. Det var lärjungarna han talade till. Det var lärjungarna som behövde ett ”ändrat sinnelag”. För det är lätt att upphöja sig själv och se ned på andra. Det är lätt att tycka bra om det man själv gör, men illa om vad andra gör. Det är lätt att tala om för andra vad de skall tycka, hur de skall tänka och hur de skall bete sig. Men att själv ta fasta på lärdom det är inte lätt. Att upphöja andra och själv bli ställd i bakgrunden, att berömma andra, ge uppskattning och utan egen vinning hjälpa andra, det är inte alltid lätt. Det kommer gärna fram en liten tanke om att någon gång kanske man kan få nytta av sin generositet. Det är inte lätt att vara ödmjuk, självbehärskad, fridsam och god alltid villig att hjälpa andra, alltid villig att tycka om. Men detta ville Jesus lära sina lärjungar. Han ville visa dem att de måste börja från början med sig själva och bli som ett barn.

Jesus vill att vi alltid skall börja med oss själva och ta fram det vi minst uppskattar hos oss själva. Vi skall inte göra det för att bli tyngda av bördor utan för att vi skall bli små inför Gud för att kunna göra den stora upptäckten att vi behöver Jesus, att vi inte kan leva våra liv utan Honom. Det är Jesus som kan göra oss ödmjuka, förändra våra sinnelag så att vi blir lika Honom. För den som är störst i himmelriket det är Jesus. Ju mer lika Honom vi kan bli desto större kan vi bli i himmelriket.

AMEN

2 oktober

Joh 1:47-51

HUR KAN DU KÄNNA MIG?

Genom sitt täta bladverk gav fikonträdet fin skugga under varma dagar och därför var fikonträdet ett bra träd att sitta under vid studier av skriften. Natanael studerade ofta Bibeln och var kritisk till om Jesus kunde vara Messias. Han ville gärna ha bevis. Då sa Jesus: ”Där är en sann israelit, en som är utan svek.” Jesus visste att Natanael inte gick på vad som helst, men hur kunde Jesus veta detta om honom? Då säger Jesus: ”Innan Filippos ropade på dig, såg jag dig under fikonträdet.” Jesus visste redan att Natanael var en kritisk natur som ville ha klara besked. Jesus gav honom precis de ord som gav nyckeln om vem Jesus var och Natanael sa: ”Rabbi, du är Guds Son, du är Israels konung.”

Det är inte fel att vara kritisk och vilja ha bevis när det gäller Gud, Jesus och om den kristna tron. Men för att kunna ta emot bevisen måste vi vara beredda att våga tro trots allt. När Filippos berättade för Natanael om Jesus sa Natanael: ”Kan det komma något gott från Nasaret?” Natanael, den kritiske, visste att Messias skulle komma från Betlehem, kunde denna Jesus verkligen vara Messias? Men han vågade pröva, följde med och blev övertygad.

Idag söker människor ofta efter bevis för Guds existens och om Jesus verkligen är meningen med livet. Men tyvärr är många inte beredda på att göra som Natanael, följa med och se. Många vill inte ta reda på hur det verkligen ligger till. Vi behöver inte oroa oss, vi som redan tror, eftersom det vi tror på är sant. Och det som är så underbart med sanningen är just detta att det aldrig kan bli lögn. En sanning är alltid en sanning. Det går att förfalska en sanning, men då är det inte längre en sanning. En äkta hundralapp är äkta, men den går att förfalska. Vem skulle kunna tänka sig förfalska en etthundraenkronors sedel? Ingen, den är garanterat falsk.

Det känns därför tryggt för oss trots att det i vår tid finns så många som vill försöka visa att Gud inte finns.

Men mitt i allt detta sökande av idag finns frågan som berör oss: ”Hur kan du känna mig?” Den berör oss därför att vi behöver omsorg, insikt om att det finns någon som känner oss och som bryr sig om oss sådana vi är, älskar oss trots att vi är som vi är. Det finns någon som är sann och som i sanning vet också vad vi döljer i vårt innersta. Någon som bryr sig om: Jesus Kristus.

AMEN

3 oktober

Upp 5:11-14

ATT STÅ EMOT DET ONDA

Sjuttiotvå lärjungar kom tillbaka till Jesus som hade sänt ut dem två och två till varje stad dit han själv ämnade sig. De hade kommit glada tillbaka och berättade att till och med demonerna lydde dem när de uttalade Jesu namn. Jesus sa till dem: "Jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela styrka och ingenting skall skada er."

Ormar och skorpioner är en biblisk bild för det onda, precis som orden "fiendens hela styrka" avser. Jesus gav lärjungarna makten att motstå det onda. Idag ger Han oss makten att motstå det onda. Men varför är det så viktigt att motstå det onda?

Det berättas i Uppenbarelseboken om ärkeängeln Mikael som stred mot djävulen och hans änglar och kastade ut dem ur himlen där de inte fick vara. I himlen får det endast finnas gott.

Det onda kastades ned på jorden för att dömas på den yttersta dagen. Här råder därför en strid om människan mellan det onda och det goda. I denna strid finns vi människor. Striden är visserligen redan avgjord till Guds fördel, men det onda försöker hela tiden att hindra oss att ta del av segerns gåva; det eviga livet. Därför utnyttjar det onda alla medel för att få oss människor på fall. Den onde vet att inget ont får komma in i himlen, därför försöker han få oss till att göra ont, gärna så att vi inte tror att det finns en möjlighet till förlåtelse, en möjlighet för oss att få komma till himlen. Den onde försöker också intala dem som tror sig ha en säker plats i himlen, men som inte har det, att fortsätta ha den tron. På det sättet kommer de inte att göra något åt sin situation och ondskan går hem med segern över den människan.

Vi måste därför motstå det onda eftersom vi annars riskerar att hamna i den ondes fällor och gå förlorade. Vad skall vi då göra?

Det första vi skall göra är att ta vara på löftet som Jesus ger oss idag: "Gläd er över att era namn är upptecknade i himlen." När vi döptes upptecknades våra namn i himlen. Den biten är redan klar för oss som är döpta. Genom dopet har vi fått ta emot Jesus och har därmed en plats i himlen.

Det andra vi skall göra är att tro på Jesus, leva med Jesus, som är den som förlåter oss all vår synd och skuld och ger oss evigt liv.

Det tredje vi skall göra är att undvika det onda, låta bli det, inte ens pröva det om möjligt. Erfarenhet är inte alltid av godo.

Till detta har vi fått makt av Jesus. Han har gett oss makt att stå emot det onda för att vi istället skall vara bevarade från det onda, leva i förlåtelsen och med Jesus och därför ha evigt liv.

AMEN

4 oktober

Upp 14:1-3

DE ETTHUNDRAFYRTIOFYRA TUSEN

Traditionen säger att aposteln Johannes fick sina uppenbarelser när han under kejsar Domitianus tid vistades som fånge på ön Patmos kring år 90. Dessa sammanställdes i Uppenbarelseboken där det i fjortonde kapitlet talas om Jesus som Lammet som står tillsammans med etthundrafyrtiofyra tusen som hade Guds namn på sin panna och som var de enda som kunde lära sig en ny sång, de som var friköpta från jorden. Vilka var dessa?

Vi vet inte. Johannes hade en syn som han beskriver. Det är som en slags dröm. Han såg Jesus stå där som ett Lamm på berget Sion. Precis som i en dröm visste han att det var berget Sion och att de etthundrafyrtiofyra tusen verkligen var så många, att de (som det står i följande versar) var friköpta, oskulder, fulla av sanning, fläckfria och att de alltid följt Jesus. Han uppfattade också att bara dessa kunde lära sig den nya sången. Allt som i en dröm, men ingenting blev förklarat. Förmodligen var det endast en syn och inte en framtidsversion av en faktiskt kommande händelse. Varje tolkning av dessa kan vara ofullständig. Men troligast är att det inte handlar om särskilda personer, utan är en symbol för människor som tagit emot Jesus och följt Honom. Talet kan vara en symbol för att det är människor från alla jordens hörn för alla tider som har följt Jesus och blivit friköpta av Honom till evigt liv. Att de är oskulder kan teckna att de har evigt liv. Sexualakten är ju till för det jordiska livets fortlevnad, men det eviga livet har inget sådant behov. Det står till fullo under Gud.

Men det väsentliga med Johannes syn i Uppenbarelseboken är nog ändå att vi får läsa den till uppbyggelse över att Jesus har besegrat djävulen, synden och döden och att vi här får tecknat för oss den slutliga segern över ondskan. Till glädje och uppbyggelse för oss som tror och till varning och kallelse för dem som inte tror. För genom sin död på korset och sin uppståndelse ifrån de döda blev Han det offerlamm som gjorde det möjligt för varje människa att få evigt liv. Så att vi alla kan få teckna Jesu namn i pannan och på handen som är tecknet på att vi tillhör Jesus och därmed har rätten till det eviga livet.

AMEN

5 oktober

Ef 6:10-20

ATT VÅGA TRO ATT DET ONDA FINNS

Ibland får man höra att människor gärna kan tro på Gud, men att djävulen finns vill de inte tro. Man vill blunda för det onda och tro att det onda egentligen bara är fel som blir, men att det inte finns en personligt ond makt. Men det finns en personligt ond makt. Bibeln är mycket tydlig med det här. Det finns inte en chans att man skall kunna tolka bort det. Hade den onda makten inte funnits, varför skulle det då finnas något som var ont? Då hade vi inte haft några större problem med att ordna fred i världen, jämlikhet, rättvisa. Men hur man än gör blir det inte så. Det mesta är gott, visst är det så. Men det finns för mycket ont i världen ändå.

Vad skall man göra åt det här? Vad man inte skall göra är att blunda för det. Jesus sa: ”Jag har sett Satan slungas ner från himlen som en blixt”. Jesus blev frestad av Satan. Jesus blundade inte för Satans existens och farlighet. Nej, Han kom till världen för att ta ifrån Satan hans makt.

Om man inte vågar tro att det onda existerar gör man inget åt det onda heller. Då tror man bara att det som är ont är fel som kan rättas till. Men så är det inte. När man försöker att rätta till det som blivit fel och man lyckas, då märker man inte vad som sker på insidan. Där finns det kvar och tankar om hämnd, avundsjuka, begär och allt annat som inte syns, växer till och en dag kommer det fram. Då blir man förvånad och kan inte förstå. ”Det var ju bra, vad blev fel ändå?” Och så börjar man om igen att rätta till, men hela tiden blir det samma igen. Man har glömt synden och det onda och Satan älskar att inte synas, han vill helst ligga och pyra.

Blunda inte. Det syntes tydligt när Satan slungades ner från himlen. Vad skall man mer göra? Jesus sa: ”Jag har gett er makt…att stå emot…” Det är viktigt att stå emot det onda, att våga undvika det som är fel. Erfarenheter är inte alltid av godo, all lärdom är inte bra. Det finns sådant vi skall låta bli, varken pröva eller låta oss lockas av. Därför har Gud gett oss de tio budorden. Han vill att vi skall veta vad som är gott och vad som är ont, vad vi skall göra och vad vi inte skall göra. Vi behöver inte pröva, vi behöver bara lyssna till Guds Ord och lyssna till vad Jesus säger till oss.

AMEN

6 oktober

Matt 18:6-10

ÄNGLAVAKT

Skyddsänglar hör vi ibland talas om. Ibland kan vi läsa i tidningen att någon hade änglavakt. Vad betyder det?

Vi förstår av det Jesus undervisar sina lärjungar om att änglarna skyddar oss från den onda makten som vill komma oss till skada på olika sätt. Luther skriver om det Jesus säger här, att om änglarna inte hade varit vårt beskydd på ett så förunderligt och hemligt sätt, hade de onda makterna genast skadat, plågat och dödat oss. Men som vi ser blir det inte på det sättet. För det mesta är vi skyddade. Det är detta skydd som Guds änglar har hand om. De är alltid med oss. Ibland kan vi ana deras närhet, men för det mesta lägger vi inte märke till dem. Våra skyddsänglar är alltid med oss oavsett om vi tror på Gud eller inte, oavsett hur vi lever. Men vi förstår att när Jesus talar om dessa små, vars änglar alltid ser Guds ansikte, så menar han inte bara barnen som har en särskild rätt, utan också varje kristen som skall vara som ett barn. För som kristen, liksom för ett barn, behövs det extra beskydd. För när man har tagit emot Jesus kommer de onda krafterna att göra allt för att man skall komma bort ifrån Jesus igen. Därför behöver man Guds direkta beskydd. Det är det som menas med att deras änglar alltid ser Guds ansikte.

Guds änglar beskyddar oss och var och en av oss har en eller flera skyddsänglar, men varför blir vi inte beskyddade för allt? Detta är en fråga som är mycket svår att förklara därför att det handlar om så många olika saker på samma gång och som vi inte kan förstå mer än delar av.

Det handlar bland annat om att Guds änglabeskydd är begränsat, att Gud verkar ibland det goda för oss genom lidande, att Gud ibland väver samman olika omständigheter för oss utan att bryta frihetens villkor. Och i allt detta ofta svåra och ofattbara så vill Gud föra oss fram till ett avgörande för oss att ta emot Jesus. Det är endast genom Jesus vi kan få del av Guds rike. Därför är också våra änglars främsta uppgift inte att beskydda oss, utan leda oss fram till Jesus. Det är därför vi är skyddade för att vi skall kunna ta emot Jesus innan de onda makterna kan gripa klorna i oss. Och när vi tagit emot Jesus har de onda makterna ännu mindre möjlighet med oss. Då har våra änglar en särskild plats inför Guds ansikte i himlen.

AMEN

7 oktober

Psalt 65:9-14

ATT TA ALLTING FÖR GIVET

Varje dag får vi ta emot så ofantligt mycket ur Guds milda hand att vi ofta inte tänker på att tacka för allt gott vi får. Det finns så mycket som vi tar för givet att det skall vara så. Vi räknar med att vi skall ha mat för dagen, att inga sjukdomar eller olyckor skall drabba oss, att vi inte skall råka ut för något annat ont och att allt skall gå oss väl. Vi tar lätt allting för givet och vi tänker inte på att tacka. Därför är det en nyttig påminnelse för oss att tacka Gud för maten. Men många tycker att det är ganska onödigt, som en gammal sed. Men det är den döda trons inställning där Gud har blivit något i bakgrunden, en hjälp i nöden endast, någon man vänder sig till när det passar en själv. Men när det händer något DÅ skall Gud rycka in, tycker man. Gör Han det ser man anledning till att tacka, annars inte. Men Gud vill vara vår Herre som genom Jesus ger oss ett nytt liv där allting, vi får del av och får vara med om, ger anledning till tacksägelse. När vi lever med Jesus upptäcker vi att man inte kan ta allting för givet. Vi förstår att ingenting är självklart egentligen, allt gott kommer ur Guds milda hand och ger oss anledning att tacka. Det är inte självklart att vi kan sova trygga i natten timmar om det inte vore för Guds skyddande hand. Det är inte självklart att vi får vara friska, men är vi friska har vi all anledning att tacka Gud för det. Blir vi sjuka har vi anledning att tacka Gud för att Han kan göra oss friska om Han så vill, vi kan tacka Gud för att vi får en tid med vila, kanske eftertanke, kanske prövning som Job fick, kanske en tid att förbereda sig för att lämna denna världen. Sjukdomen är inte något gott, men Gud kan göra något gott av det och vi kan tacka Honom för det. Visst är det svårt att tacka Gud också för det svåra, men det är inte fel. Så gjorde t ex Paulus och Silas efter de hade blivit slagna fördärvade och satts i fängelse, de sjöng lovsånger till Gud och fängelset skakade och dörrarna sprang upp, kan vi läsa i Apg 16.

Men vi har mycket vi kan tacka Gud för och lovsjunga Honom för. Han har ordnat så att vi kan få evigt liv trots att vi inte förtjänar det. Han älskar oss och bryr sig om var och en av oss trots att Han egentligen borde förkasta oss. Han vill vara med oss alla dagar och ge oss en plats i himmelen. Genom Jesus har allt detta blivit möjligt, därför kan vi alltid tacka Gud för att allt gott som sker, att växterna får växa och ge föda, att de universella krafterna står fasta och att vi kan vakna upp och tacka Gud för varje ny morgon.

AMEN

8 oktober

Jes 6:3-12

KONUNGEN SOM MAN LOVSJÖNG

Jesus rider in i Jerusalem på en åsna precis som det berättas att Messias, när han kommer, skall göra. Därför hyllar folket honom. Kungen hade kommit! Det var visserligen inte första gången Jesus kommit till Jerusalem, men denna gång kom han på ett sådant sätt att man trodde att nu var det dags för att ta över. Men det blev inte så. Det som hände var inte att man tog till vapen och började ett uppror som man hade gjort tidigare i sin historia. Det som hände var att Jesus började gråta över staden och sa: "Om du denna dag hade förstått, också du, vad som ger dig fred! Men nu är det fördolt för dig." Jesus talade om att Jerusalem skulle komma under fiendes hand som skulle förstöra hela staden och sa att det skall ske: "eftersom du inte förstod att tiden var inne för Guds besök." Folket hade inte tagit vara på sin tid att söka Gud, de var bara intresserade av att få ha det bra. Något som de ansåg skulle ordnas bara de fick ta till vapen och genom sitt krig ordna fred. Men de hade inte frågat Gud om hur freden skulle uppnås. De hade glömt bort det viktigaste, därför skulle de inte kunna få fred.

Ofta gör vi själva precis på samma sätt som Israels folk gjorde. Vi har gärna våra idéer och uppfattningar om en massa, men när det inte verkar stämma med vad Gud vill är det lätt att vi fortsätter med vårt eget ändå. Egentligen handlar det om vem man har som Herre. Israels folk ville ha någon som kunde utföra deras önskemål. Men Jesus var den som skulle ordna den fred som inte världen kunde ge, fred med Gud, möjligheten till evigt liv. Detta skulle endast bli möjligt för folket och mänskligheten om de lät Jesus vara Herre i sina liv. Dessa ord gäller också för oss idag till eftertanke. Genom Jesus besöker Gud sitt folk på jorden, hela mänskligheten, för att låta oss ta emot Guds seger och evigt liv genom Jesus Kristus. Det är Han som har Livet och vi kan bara få det genom att ta emot Honom som Herre. Gör det.

Jesus lät folket lovsjunga och prisa Honom som Kung. Han var ju Kung. Även om det folket trodde inte blev som de ville, så var deras lovsång rätt och sann. De hyllade konungen som kom i Herrens namn. Det gjorde Jesus. Vi vet det nu. Det Jesus kom att göra har givit anledning till en aldrig tystnande lovsång om fred i himlen och ära i höjden. Därför finns det anledning att lovsjunga Jesus och fira tacksägelsedagen i Jesus namn.

AMEN

9 oktober

Luk 17:11-19

TACK HERRE, FÖR ATT DU ÄR LIVET

Jesus botade tio spetälska, men det var bara en av dem som tackade Honom för det.
Spetälska är en infektionssjukdom som smittar vid beröring. Är man spetälsk kan man få såriga bulnader eller så kan de yttre delarna av kroppen, som fingrar och tår, vittra sönder.
På Jesu tid fanns ingen bot för sjukdomen och det bästa sättet var att inte bli smittad. Därför fick de spetälska inte vara med bland friska människor utan hålla sig för sig själva utanför byarna. Det var noggrant beskrivet i GT vad som gällde och skulle någon bli frisk skulle hon visa upp sig för prästerna och få en bekräftelse på att hon åter fick vara med i bygemenskapen.
Därför var det något underbart som Jesus gjorde dessa tio spetälska. De blev inte bara friska, de blev upptagna i samhället igen från att ha varit utanför.
Vi har inte denna fruktansvärda sjukdom idag, men det finns andra saker som gör att man kan bli utanför i samhället idag. Redan i skolan kan ungdomar ställas utanför genom mobbning. På arbetsplatser och i den sociala gemenskapen finns ett utanförskap som är lika illa som vad det var för de spetälska på Jesu tid. Man ser ned på människor med missbruksproblem av alkohol, narkotika eller medicin. Man ser ned på människor med utländsk härkomst, flyktingar, arbetslösa, fängelsekunder, prostituerade. Ja, det finns utanförskap också i vårt samhälle.
Det här går att göra något åt och det görs ganska mycket i samhället idag. Då gäller det att inte glömma bort det som Jesus visar oss idag. Att det inte är tillräckligt att bli frisk, bli av med sina missbruk, förändra sin sociala utslagenhet eller sitt utanförskap. Visst är det bra och underbart, men Jesus vill ett steg ytterligare, det som den tionde spetälske gjorde, nämligen komma till Gud. Han blev inte bara frisk för att leva ett fortsatt liv i denna världen, han fick också del av det liv Jesu hade kommit för att ordna, det som endast Han hade makt att ge. Jesus sa: "Din tro har frälst dig."
Visst är det härligt att få tacka för allt gott Gud gör för oss i denna världen, men det finns något som är värt allt lov och tack: det eviga livet. För det hjälper oss föga hur länge och bra vi lever i den här världen. Om vi inte har evigt liv kommer det ändå bara att ta slut.
Så tacka Herren för allt, men framför allt för att Han är det eviga livet som vi får ta emot.
AMEN

10 oktober

Matt 15:29-31

TACKA GUD

Jesus satte sig ned efter en promenad utmed Galileiska sjön. Det kom en mängd folk fram till Honom med sjuka och Han botade dem. Då står det: "Och de prisade Israels Gud." Varför står det så? Var det inte Jesus som botade de sjuka och ändå tackade de inte Jesus, de tackade Gud. Det väsentliga med helbrägdagörelse var inte helandet i sig, utan i vems kraft som de sjuka blev helade. Att det var i Guds kraft som Jesus botade var helt klart för folket. Därför tackade de Gud. De hade förstått att Jesus var sänd av Gud, vissa kanske förstod att Jesus var Gud. Men saken var klar. Den kraft Jesus verkade i, de ord som utgick ur hans mun, de kom från Gud. Därför tackade de Israels Gud.

Idag har tacksägelsen glömts bort i mycket. Vi tar saker och ting för givet nu mer än kanske någonsin annars. Hur många är det som ber för maten? Vi har det som ett krav att var och en i vårt land skall kunna få mat för dagen. För oss är det så självklart att vi har glömt bort att tacka Gud för det. Det är t o m viktigare att den personliga integriteten för några få skall hållas efter än att man skall få tacka Gud för maten i skolan. Det finns inget som förbjuder det idag, men man anser att det är så självklart att få mat för dagen att andra saker får företräde.

Tacksamhet är något oerhört viktigt för oss. Genom tacksamheten förstår vi att det egentligen inte finns något som är självklart. Det är inte alls självklart att vi skall få leva en enda dag till. Hur många vet om man lever i morgon? Vi kan råka ut för en bilolycka, bli påkörda av en bil även om vi går på den trygga trottoaren. Ingenting är självklart och ändå är det så att de flesta aldrig råkar ut för någon olycka med dödlig utgång. Det borde ge oss eftertanke till tacksamhet. Men istället tar vi det för givet att vi inte skall råka ut för någon olycka eller sjukdom.

Tacksamheten ger oss ödmjukhet inför livet och inför varandra. Tacksamheten får oss att tänka mer på andra än på oss själva. Tacksamheten hjälper oss att förstå att det vi har inte är självklart. Vi blir givmilda genom att vara tacksamma, får upp ögonen för andra människors lidande och svårigheter. Vi lär oss genom tacksamheten att ingenting är självklart. Gud är den som hjälper oss, skyddar oss och håller oss i handen. Han låter det regna över både onda och goda, som Jesus säger. Hans omsorg om oss är enorm. Men vi tar i stället för givet.

Men det går att ändra på genom att tänka efter och göra det till en vana att tacka också för sådant som ser självklart ut. Tacka för maten, tacka för livet, tacka för att Gud håller skapelsen i sin hand, att Han älskar oss och har sänt sin Son Jesus Kristus för att vi skulle kunna få evigt liv genom att ta emot Honom som Herre i våra liv. Låt oss prisa Gud och tacka Honom för allt.

AMEN

11 oktober

Kol 3:16-17

TACKSÄGELSENS HEMLIGHET

Jesus botade sjuka och de blev givetvis glada och tackade Gud för det Jesus gjorde med dem. "Stumma talade, lytta blev friska, lama gick och blinda såg." En gång hade Jesus botat tio spetälska. De blev friska på vägen till prästerna som Jesus sagt åt dem att visa upp sig inför, men bara en kom tillbaka och tackade. Denna form av tacksägelse innehåller ingen hemlighet snarare självklarhet. Att tacka för något man vill ha och som man får är ju självklart. Visst finns det några som inte ens tackar för det. Men det finns tacksägelse som inte är självklart och som innehåller en hemlighet som vi kan dofta lite in i. Det är tacksägelse för sådant som är omöjligt att tacka för, som det ser ut. En kvinna var förtvivlad över sin dotter som var narkoman. Hon hade inte sett sin dotter på flera år och gick till prästen och klagade. "Tacka för din dotter!" sa prästen och kvinnan blev häpen. Hon trodde att hon skulle åka in till stan, ta hand om sin dotter och visa henne kärlek genom att tvinga henne att sluta knarka. Men eftersom allt hopp verkade vara ute så beslöt hon att göra som prästen sagt. Hon öppnade sin dörr och tackade Gud. I två veckor tackade hon Gud och plötsligt stod hennes dotter i dörren.

Jag fick höra denna berättelse en gång och den pekar lite in i tacksägelsens hemligheter. Det som är så särskilt med tacksägelse är att den är vårt sätt att visa glädje över vad någon annan gjort. När vi tackar för något som någon annan gjort som vi själva önskat, då är tacksägelsen självklar. Men att tacka Gud för något som verkar svårt och hopplöst innebär att man överlåter åt Gud att göra det bästa åt det man tackar för. För det mesta får vi se resultat av detta och då börjar vi också tacka självklart. Men Gud vill göra det gott för oss, men han kan inte tvinga det på oss även om det är gott. Han har själv satt upp en gräns för hur mycket han kan göra för oss eller inte. Vi har inte kunskap om den gränsen och därför är det en del av tacksägelsens hemligheter att vi lär oss att acceptera att vi kan tacka också för sådant som är svårt och verkar vara hopplöst samt att vi kan tacka för något vi vill innan det verkligen har hänt. Att det är en hemlighet beror kanske mest på att vi har så svårt att förstå det hela, men pröva att tacka Gud för allt. Paulus hade lärt sig det och uppmanar till det i Ef 5:20: "tacka alltid vår Gud och Fader för allt i vår herre Jesu Kristi namn". Och i 1 Tim 2:1-4: "Först och främst uppmanar jag till bön och åkallan, till förbön och tacksägelse för alla människor, för kungar och alla som har makt, så att vi kan leva ett lugnt och stilla liv, på allt sätt fromt och värdigt. Att be så är riktigt och behagar Gud vår frälsare, som vill att alla människor skall räddas och komma till insikt om sanningen."

AMEN

12 oktober

Jer 31:3-6

STENAR SOM ROPAR

Jesus red in i Jerusalem på en åsna och folket hyllade honom som kung. Men alla var inte glada. Några fariséer sa till lärjungarna att sluta. Då sa Jesus till dem: "Jag säger er att om de tiger, kommer stenarna att ropa." För folket var ju detta omöjligt. Stenar kan ju inte ropa. De förstod att Jesus var Gud, det var därför de hyllade honom. Gud hade kommit till världen och blivit människa. Han kom och hyllades som en kung. Vad som skulle hända sedan visste man inte. Nu var det fest och glädje. Visst kunde han som var Gud göra stenar till att ropa. För Gud är ingenting omöjligt. Vi vet idag att det är möjligt att få stenar att ropa, i alla fall om de är av kisel och om man stoppar några ståltrådar i dem och för till lite elektricitet. Visst låter det lite ohyfsat att kalla en dator för detta, visst behövs det mer. Men ändå. Stenar som ropar.

Idag har vi gjort så mycket möjligt, nästan allt verkar vara möjligt för oss att göra. Det är precis som Gud sa om människan när hon byggt Babels torn. "Detta är bara början. Nu är ingenting omöjligt för dem, vad de än föresätter sig." Vi kan se ut i universum, snart sätta en människa på mars, vi har räknat ut människans DNA-struktur och allt har blivit så fantastiskt, ändå vet vi inte vad livet är för något, om vi räknar bort Gud. Vi vet ju att livet har med Gud att göra och att Han har skapat allting. Visst kan vi människor nå långt och kanske längre än vad vi idag ens anar vidden av. Det spelar ingen roll. Även om vi kan få stenar att ropa idag, så kan vi aldrig få evigt liv. Även om vi kan utöka livslängden och förbättra vår fysiska kropp kan vi inte få evigt liv. För det eviga livet är Guds liv och det kan vi bara få av Jesus. Det består inte av DNA-molekyler utan av Guds ande. Därför kan vi idag fortsätta att tacka Gud för allt. Han låter vetenskapen gå framåt, han öppnar vägar och sätter gränser. Det är på grund av honom vi lever och är till. Det är han som ger oss det eviga livet och det kan aldrig och kommer aldrig någon människa eller vetenskap någonsin att göra. Meningen med livet finns hos Gud och därför kan vi alltid fortsätta att lova honom som förmår allting med samma lovsång som han besjöngs med den gången i Jerusalem: "Välsignad är han som kommer, konungen, i Herrens namn.

AMEN

13 oktober

Mark 10:2-9

VAD GUD HAR FOGAT SAMMAN

Det kom några fariséer till Jesus och frågade: "Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru?" De ville sätta Jesus på prov. Det fanns nämligen två starka åsikter i frågan om skilsmässa. Mose hade lagstadgat att man skulle skriva ett skilsmässobrev för att skilsmässan skulle gå rätt till. En man fick inte slänga ut sin hustru hur som helst. Men det var orsaken till skilsmässan man var oense om vad Mose menat. De hebreiska orden "erwath dàbhàr" kunde betyda att man fick skilja sig om hustrun varit otrogen, men andra menade att orden även avsåg att om mannen tröttnade på sin hustru så kunde han skriva ett skiljsmässobrev. I klartext kan man därför säga att frågan löd: "Är det tillåtet för en man att skilja sig från sin hustru av vilken orsak som helst eller bara för otukts skull?" Nu ville man veta vilken av dessa åsikter som Jesus hade. Hade Jesus svarat: "För vilken orsak som helst", hade alla kvinnor vänt honom ryggen. Och om han hade svarat: "Endast för otukts skull" hade männen vänt honom ryggen. En typisk jämlikhetsfråga på den tiden alltså. Men Jesus svarade: "Därför att ni är förstockade (läs: hårdhjärtade) skrev han denna bestämmelse. Men vid skapelsen gjorde Gud dem till man och kvinna. Därför skall en man lämna sin far och sin mor för att leva med sin hustru, och de skall bli ett. De är inte längre två utan ett. Vad Gud har fogat samman får människan alltså inte skilja åt." Vad menade Jesus med detta? Från början gjorde Gud mannen och kvinnan till ett. Från början var det jämlikhet mellan könen. Redan skapelseberättelsen talar om detta. Gud tog inte ett ben från Adams fot att skapa kvinnan av, för att kvinnan inte skulle vara undertryckt av mannen. Inte heller tog Gud ett ben från Adams huvud, för att kvinnan inte skulle härska över mannen. Nej, Gud tog ett ben från Adams sida för att kvinnan skulle vara mannen jämlik. Detta är Guds vilja och ordning att mannen och kvinnan skall vara ett. De har samma unika värde och de är jämställda. Detta är Guds ordning. Till denna ordning kommer också att mannen och kvinnan har olika funktioner och uppgifter i skapelsen. Men ingen uppgift eller funktion är mindre värdefull än någon annan. Mannen och kvinnan är skapade till varandras komplement precis som kroppens delar är lika betydelsefulla och lika viktiga. Så var det alltså från början. Sådan är Guds vilja och avsikt med äktenskapet att mannen och kvinnan skall vara varandra jämlika trots sina respektive olikheter. Det var så Jesus menade med det han svarade fariséerna.

AMEN

14 oktober

Matt 19:13-15

ATT TA EMOT GUDS RIKE

Jesus sa: ”Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte.” Lärjungarna hade visat bort några barn som deras föräldrar ville att Jesus skulle lägga sina händer på och välsigna. Barnen på den tiden sågs underställda, i princip rättslösa. Det fanns ingen BRIS, det var föräldrarna, i regel familjefadern som bestämde. Men Jesus sa ifrån att barnen skulle få komma till honom och han tog han dem till sig och välsignade dem. Genom detta lärde Jesus sina lärjungar två saker.

1. Alla är välkomna till Guds rike.

För Gud är alla människor lika betydelsefulla, alla har samma värde. Gud mäter inte med samma måttstock som vi människor. Jesus emot barnen som ansågs betydelselösa precis tog som han tog emot prostituerade, landsförrädare och t o m hade en revoltör bland lärjungarna i seloten Simon. Jesus visade sina lärjungar att vi inte får hindra någon människa att komma till Guds rike. Han sa t o m ”Den som förleder en av dessa små som tror, för honom vore det bättre att ha kastats i havets botten med en kvarnsten om halsen.” Alla är välkomna till Guds rike. ”Hindra dem inte.”

2. Ta emot Guds rike som ett barn.

Även om alla är välkomna att komma till Guds rike betyder det inte att alla kommer till Guds rike. Jesus sa: ”Den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in”. Jesus säger ”aldrig” på grekiska ”ou mä”, ett definitivt ”aldrig” enligt grundtexten. Vad innebär det då att bli som ett barn? Jesus talar ofta om Guds rike och om vägen dit med dess villkor. För människor är det omöjligt att komma dit. De är som barn underställda en auktoritet som de måste följa för att kunna få rätten till Guds rike. Auktoriteten är Jesus själv. Villkoret för Guds rike är alltså Jesus. Jesus säger: ”Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Att komma till Guds rike är omöjligt utan Jesus. Att bli som ett barn är att upptäcka att man inte kan komma till Guds rike på egen hand. Det hjälper oss inte att vara snälla, att känna alla hemligheterna och ha all kunskapen, att ha tro stor nog att förflytta berg och dela ut allt man äger, utan Jesus kan vi aldrig, ”ou mä”, komma in i Guds rike. Vi måste därför bli som ett barn för att kunna ta emot Guds rike.

AMEN

15 oktober

Matt 12:46-50

ATT GÖRA GUDS VILJA

En gång kom Jesu mor, Maria och hans bröder. De ville prata med honom, men stannade utanför huset där han var och predikade. Men han ville inte prata med dem även om det var brukligt att man gjorde så. Av Markus får vi veta att de trodde att Jesus inte var vid sina sinnens fulla bruk och hade därför kommit för att hämta hem Jesus. Men Jesus pekade på de närvarande och sa att de var hans verkliga mor och syskon som gjorde Guds vilja.

En av Jesu bröder var Jakob, en annan hette Judas. Båda var de med vid detta tillfälle och då hade de inte riktigt förstått vem Jesus var. De ville ha det som vanligt. De ville att storebror skulle komma hem till Nasaret och vara den snickare han var lärd till att vara. Men Jesus följde inte med. Senare kom Jesu bror, Jakob att bli omvänd och föreståndare för församlingen i Jerusalem. Han kom också att skriva ett brev som finns med i Bibeln i dag. Ett annat av bibelbreven kom Jesu bror Judas att skriva. Judas var med på den första pingstdagen i den övre salen när tungor av eld kom över dem som var samlade där. Men här utanför huset där Jesus var ville de ta Jesus med hem och försöka få honom att glömma sitt uppdrag. De följde inte Guds vilja och därför fick de Jesu hårda ord emot sig. De ville ha det som vanligt, men Gud ville annorlunda och de brydde sig inte om Guds vilja i den stunden.

Så här är det ofta för oss. Vi vill helst ha det som det alltid har varit. Vi har svårt för förändringar. Skall det till förändringar så har vi lättare att acceptera dem om man tar i rejält. Så har i synnerhet 1900-talets historia visat att vi människor ofta gör. Men helst av allt vill vi ha det som förut. Det känns tryggast då. Även om det är fri placering vid en middagsbjudning ser man helst till att sätta sig på samma stol igen efter den korta pausen när man skall dricka kaffet. Men det Jesus säger innebär inte att det är fel att vilja ha det som tidigare eller att ändra på saker och ting. Det som blir fel är om det man vill inte är enligt Guds vilja. Vill Gud ha en förändring och vi inte vill det, blir det fel. Om Gud vill ha det som det alltid har varit och vi vill ändra på det, blir det fel. När det gäller förändringar, förnyelser och omformningar av olika slag är det avgörande inte hur det skall ske eller om det skall ske, utan det avgörande är om det stämmer överens med Guds vilja. Jesus säger: ”Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor.”

AMEN

16 oktober

Mark 10:13-16

VÅRA HEM

Lärjungarna visade bort några barn som deras föräldrar ville att Jesus skulle välsigna. Jesus blev arg och sa till lärjungarna: "Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte. Guds rike tillhör sådana som de." Jesus tog upp dem i sin famn och välsignade dem. Förmodligen förde han sin hand från barnets fötter och upp över kroppen och huvudet och slutade vid nacken under det att han läste den Aronitiska välsignelsen: "Herren välsigne dig och bevare dig. Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig. Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid." (4 Mos 6:24-26)

Vi ser i Bibeln vilken stor vikt Gud lägger på familjen och äktenskapet. Det är viktigt att man gifter sig för att ordningen i samhället skall kunna vara god och ge det som inte kan tvingas fram, nämligen kärlek. Att lära sig att älska och vad det är att älska är en huvuduppgift för familjen. Om inte denna uppgift ges möjlighet i ett samhälle kommer våldet, upplevelsen av meningslöshet, nonchalansen, egoismen och narcissismen att öka och ta över. Det är inte för inte som vi har fått det dubbla kärleksbudet. Budet som säger att vi skall älska Gud och varandra. Detta är något som inte kommer av sig själv. Det måste formas i våra tidiga barnaår. Om så inte sker blir resultatet därefter.

Att ta hand om sina barn och inte hindra dem att lära känna kärleken till Gud och kärleken till nästan är oerhört viktigt.

Vi har därför ett stort ansvar i våra liv som Jesu lärjungar att inte hindra barnen att få vara hos sina föräldrar, att inte göra arbetet viktigare än barn, äktenskap och hem.

Därför blir Jesu uppmaning till sina lärjungar en uppmaning till oss idag som vi också måste efterfölja för barnens skull: ”Låt barnen komma till mig och hindra dem inte!”

AMEN

17 oktober

Hebr 13:2-3

HEMMET

Att vara hemma är ett kännetecken för trygghet som idag så lätt tappas bort. Hemmet hade ännu större betydelse på Jesu tid och när vi hör dessa ord om Jesu mor och hans bröder som ville tala med Jesus, märker vi tonen i det hela. De ville att Jesus skulle komma hem. Markus berättar lite utförligare om detta. Jesus hade varit lydig sina föräldrar i allt, skrev Lukas. Men vid trettio års ålder hade han lämnat hemmet, döpt sig av Johannes Döparen och bodde nu hos en fiskare i Kapernaum som hette Petrus. Jesu mor och hans bröder funderade nog på om detta verkligen var i sin ordning. Det var ju hemma han borde vara, hos sin familj. Men Jesus visade med handen på sina lärjungar och sa: ”Den som gör min himmelske faders vilja är min bror och syster och mor.” Han var hemma hos sin familj, det var så han menade. Jesus var aldrig emot hemmet, det var hans uppgift som inte var i hemmet. Han var mycket noga vid sin korsfästelse att hans mor skulle bli väl omhändertagen, att han bad lärjungen Johannes att ta hand om Maria. Det blev också så att Maria, enligt traditionen, sedan bodde i trygghet hos Johannes i resten av sin levnad. Vid ett annat tillfälle ville lärjungarna visa bort barn, men Jesu sa: ”Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte. Guds rike tillhör sådana som de.” På den tiden värderades barn inte alls. Men Jesus visade hur viktig hela familjesammansättningen är. Det är i hemmet som den grundläggande tryggheten finns, i det hem som följer vår himmelske faders vilja. Där finns en grund för vila och frid, glädje och kärlek, omtanke och trygghet. Därför måste vi vårda våra hem, våra äktenskap, våra barn, föräldrar, släktingar och vänner. Det finns ingenting i denna världen som kan ersätta detta. Men Jesus, som har lovat att vara med oss alla dagar till tidens slut, Han är med oss i våra hem och hjälper oss till allt gott och vi får lägga allt i Hans händer.
AMEN

18 oktober

Luk 18:15-17

TA EMOT GUDS RIKE SOM ETT BARN

Lärjungarna hindrade några barn komma nära Jesus, deras föräldrar ville att han skulle välsigna dem. Men Jesus sa ifrån och tog barnen till sig och välsignade dem. Han lärde lärjungarna att barn är lika viktiga som alla andra, vilket man inte ansåg på den tiden. Han förklarade att Guds rike måste tas emot som ett barn. Vad menade han?

Det som är unikt med barn är blåögdheten. De tror på det man säger till dem. Därför skall man alltid vara ärlig mot barn. Är det något man inte bör säga till barn skall man vara ärlig och säga att de inte får höra det. Är de stora nog att undra kan man alltid be dem att lyfta fåtöljen eller något annat riktigt tungt och säga: "När du kan lyfta den är du stor nog att få höra".

Så vill Gud att vi skall vara med honom. Det går inte att lura Gud. Han vet att vi inte har rätt att komma in i himmelriket, ingen av oss, inte ens påven. Rätten kan vi bara få som gåva av Gud. Det är endast genom Jesus vi kan tillhöra Guds rike och komma dit in. Därför måste vi bli öppna som ett barn, blåögda att se det uppenbara att om det hängde på mig skulle jag inte ha en chans att komma in i himmelriket. Men nu beror det på Jesus. Jag måste därför ödmjuka mig som ett barn och inse att jag inte klarar av det. Jag måste ropa på min Fader Gud som ett barn och be om hjälp och som ett barn måste jag låta min storebror Jesus lyfta mig upp och in i Guds rike.

Tänk egentligen vad underbart det här är. Gud har ordnat allt för oss. Vi behöver inte vara vuxna till sätt och sinnelag för att få rätten till Guds rike. Vi kan ändå aldrig få den rätten. Den är redan klar för oss som en present som vi bara behöver ta emot och kan som ett barn på födelsedagen få öppna presenten som heter Jesus och som ett barn lita på honom, hålla fast vid honom och som ett barn som leker följa John, följa Jesus under varje dag här i denna världen tills den dag våra dagar på jorden är slut och vi får följa Jesus in i Guds rike.

Vi är som barn inför Jesus som säger: "Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in."

AMEN

19 oktober

Matt 12:15-21

HAN SKALL INTE BRYTA AV DET KNÄCKTA STRÅET

Jesus hade botat en man med förtvinad hand. Han hade gjort det på vilodagen, därför överlade fariséerna om hur de skulle röja Jesus ur vägen. Jesus drog sig undan när han fick veta detta, men folket följde med honom för de ville bli botade. Han botade många, men sa till dem att inte berätta för någon vem han var. För de som blivit botade förstod att han var Messias, Guds Son. Matteus, som skrev om detta, hänvisade till ett ställe i profeten Jesajas bok om varför Jesus inte ville att det skulle avslöjas att han var Messias. Han citerade bl a: ”Han skall inte träta och ropa, och ingen skall höra hans röst på gatorna. Han skall inte bryta av det knäckta strået eller släcka den rykande veken, utan han skall en dag föra rätten till seger.” (Jes 42:2-4)

I mänskligheten historia har man fört fram sin rätt genom våld, hotelser, krig. Hitler är ett av vår tids exempel på detta, men historien är fylld av liknande personer som i olika drag har fört fram det som de anser vara sin rätt. Med Jesus var det annorlunda. Han gjorde tvärtom och ändå vann han hela världshistoriens förtroende. Hans lära om att älska sin nästa, hata sina ovänner, bry sig mer om andra än sig själv och verka för att var och en skall få sin rätt i denna världen, är det som ligger till grund för människors syn på vad som är rätt och riktigt. Jesus behövde inte träta fram det, ropa ut det på gatorna. Han hade redan segern i sin hand. Men det han inte hade vunnit det var att ge evigt liv åt varje människa. Genom att visa att han brydde sig om människorna, genom att visa sin kärlek, genom att dö och uppstå, så kunde han vinna människorna. Han gjorde det så att han tog på sig synden, döden och helvetet i människans ställe, sedan vann han det eviga livet åt människan. Han gjorde det så att var och en som tar emot Jesus som Herre i sina liv får del av det eviga livet. Han gjorde det så att vi redan i dopet kan få evigt liv. Han vann segern själv för att vi skulle kunna få del av den oavsett hurdana vi är. Han uppfyllde profetian. Även om människor i världens ögon är nedbrutna och knäckta, vars livsglädje är släkt och som känner sig endast som en rykande veke, så har han, Jesus, givit dem möjligheten till evigt liv och få komma och vara där allt är underbart och härligt. Allt detta för att han älskar Dig och vill inget högre än att få vara tillsammans med Dig.

AMEN

20 oktober

Matt 22:15-22

ATT GE GUD DET SOM TILLHÖR GUD

Fariséerna ville på ett listigt sätt få bort Jesus som var populär bland folket. De ställde honom en fråga: “Säg oss vad du anser: är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren?“ Skulle Jesus svara “ja“ skulle folket vända sig ifrån honom eftersom man ansåg att det var fel att betala skatt till ockupationsmakten. Skulle Jesus svara “nej“ skulle det betyda medverkan till uppror och då hade man satt honom i fängelse för uppvigling.

Men Jesus sa: “Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud“.

Vi har ofta svårt att förstå förhållandet mellan Gud och världen. Hur kan Jesus tycka det är riktigt att ge kejsaren det som tillhör honom? Kejsaren stod ju för mycket av det onda som drabbade folket. När Paulus förklarade detta talade han om ordning. Det måste finnas en ordning som skall följas och en kraft som ser till att ordningen upprätthålls. Ordningen kallar vi etik, och den kraft som upprätthåller ordningen är den världsliga makten som då var kejsaren. Men man skulle endast ge kejsaren det som tillhörde kejsaren, det som inte avvek från en god ordning. Skulle däremot den världsliga makten fatta beslut emot Guds ordning och vilja, är det Guds ordning man skall följa.

Vad är det vi skall ge Gud? Ordet "ge" är i grundtexten en juridisk term som betyder “ge tillbaka“. Jesus sa att vi skall ge tillbaka det åt Gud som tillhör Gud. Framför allt är det våra liv Gud vill att vi skall ge tillbaka. Det är lätt att glömma att vi inte äger våra liv, vi har dem bara till låns. Man brukar säga att vi lever av nåd. I denna världen finns det ingenting som består. Ingenting av det goda vi gör i denna världen kan förlänga våra liv en enda dag eller ge oss evigt liv. Bara Gud kan ge oss evigt liv. Men inte som en belöning för goda gärningar. Det är nämligen vår skyldighet att göra det goda enligt Guds vilja och ordning med oss människor. Evigt liv får vi av nåd, gratis, genom Jesus Kristus.

Det Gud vill att vi skall göra är därför följande.

1. Att ta emot Jesus som Herre i sitt liv. Det är det enda sättet för oss att få evigt liv.
2. Att leva med Jesus och göra det Han vill att vi skall göra. Det betyder att vi skall göra de goda gärningar som redan är vår skyldighet.
3. Att hjälpa andra människor att ta emot Jesus. Det är på de sätten vi kan ge till Gud vad som tillhör Gud.

AMEN

21 oktober

Rom 11:33-12:8

GE TILLBAKA

Fariséerna ville få fast Jesus för något han sa. De frågade: Är det rätt eller inte att betala skatt till kejsaren?" Jesu svar blev: "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren och Gud det som tillhör Gud." Med dessa ord lät de honom vara. Men vi förstår nog inte helt och fullt vad Jesus egentligen sa. Ordet "ge" är i grundtexten en juridisk term som betyder "ge tillbaka". För vad frågade Jesus efter? En denar, ett silvermynt? Nej, Jesus sa: "Visa mig ett mynt som man betalar skatt med." Att betala skatt är att på sätt och vis ge något tillbaka. I nästan allting ger vi tillbaka något till samhället av det vi köper (moms), av det vi arbetar (arbetsgivaravgift, sociala avgifter och preliminärskatt) och övrigt som vi gör (bilskatt t ex). Av detta får vi ta del av samhällets omsorger i en gemensam pott uppdelad på massor av olika bidragsfunktioner. Allt för att det skall komma dem som behöver till del på ett jämlikt sätt. Ingen skall behöva betala för att köra sin egen del av vägsträckan. Alla som har t ex bil betalar en skatt så att alla kan köra på alla vägar. Man ger tillbaka för att få tillbaka. Så sa Jesus: "Ge då kejsaren det som tillhör kejsaren." Det är inget fel i det, snarare är det så vi tycker det skall vara. Men Jesus sa också: "och Gud det som tillhör Gud." Då frågar man: "Vad tillhör Gud?" Paulus svarar på det i Romarbrevet: "Ty av honom och genom honom och till honom är allting. Hans är härligheten i evighet, amen. Därför ber jag er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära er själva som ett levande och heligt offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst. Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar, så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja, det som är gott, behagar honom och är fullkomligt."

Gud har gett oss livet och vill att vi skall förvalta det väl genom att göra det som är gott. Det vi skall ge tillbaka till Gud är oss själva. Hur gör vi det? Det finns bara ett sätt och det är genom att ta emot det eviga livet. Det kan vi bara ta emot genom att ta emot Jesus. Han är den ende som kan göra våra liv eviga. Att göra Guds vilja fullkomlig är att ta emot Jesus. Tar vi emot Jesus får vi evigt liv och kan förnyas i både tanke och sinne efter Guds vilja.

AMEN

22 oktober

Matt 22:1-3, 10-14

FÖRLÅTELSENS KLÄDNAD

Jesus berättade en liknelse om himmelriket som en kung som bjöd till bröllop, men de inbjudna ville inte komma. Då bjöd han in alla, onda som goda att komma. Det var vanligt att österlandets härskare sände en klädnad samtidigt med inbjudan till bröllopet och man förstod i liknelsen att Jesus menade en rättfärdighetens dräkt, förlåtelsens klädnad som ger oss, onda som goda, rätt att delta i himmelrikets fest. Eftersom vi alla är syndare är vi också alla i behov av förlåtelse. Vi är samtidigt inbjudna att vara med i Guds rike och få dela det eviga livet med alla andra i en underbar fest. Denna inbjudan och rättighet har Jesus möjliggjort för oss. Allt ont, all synd, blev lagd på Honom. Han har friköpt oss så att vi kan få förlåtelse för våra synder och rättfärdigheten får vi genom tron på Jesus Kristus. Det görs ingen åtskillnad människa till människa, ond som god. Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud och utan att ha förtjänat det blir var och en rättfärdig av hans nåd som ges oss genom förlåtelsen för våra synder i tron på Honom som har friköpt oss. Jesus är rättfärdig och gör den rättfärdig som kommer till Honom och tar emot förlåtelsens och rättfärdighetens klädnad.
Alla kan få tillträde till himmelriket och få ta emot förlåtelsens klädnad, men alla är inte villiga att ta på sig förlåtelsens klädnad som är villkoret för att få vara med. Gud kan inte acceptera synden i sitt rike. Synden och det onda har inte tillträde. Skulle det onda få tillträde skulle himlen bli som jorden med dess meningslösa ondska. Så vill inte Gud ha det, men han vill att alla människor skall få tillträde till hans rike. Och eftersom alla är syndare måste de var och en bli förlåtna alla synd. Jesus har betalat all vår synd och skuld. När vi kommer till Jesus får vi erkänna vår syndaskuld till Honom och får av Honom ta emot förlåtelsen och den klädnad som därmed ger oss rätt att få delta i himmelrikets fest. Ändå finns det sådana som inte vill erkänna att de är syndare. De ser synd som ett gammaldags begrepp som kyrkan skrämde folk med förr och vill att man skall sluta tala om synd och om att djävulen finns. De anser sig själva vara rättfärdiga och vill inte ta på sig förlåtelsens dräkt som bara Jesus kan ge dem. Jesus säger om dem: ”Bind honom till händer och fötter och kasta ut honom.”
Våga erkänna att du är en syndare och behöver Jesus. Då skall Han ge dig förlåtelsens klädnad och bjuda dig att komma in till bröllopsfesten i himmelriket, det eviga livets glädjefest.
AMEN

23 oktober

1 Petr 4:12-19

PORTEN ÄR ÖPPEN

Någon frågade Jesus om det bara var några få som skulle få komma till himlen. Jesus ger inget svar på det utan säger: "Kämpa för att komma in genom den trånga porten." Nu för tiden verkar det som en självklarhet att man skall få komma till himlen och frågan blir snarare om det bara är några få som skall gå förlorade. Enligt Bibeln är det annorlunda. Där förstår vi att vi alla kommer att gå förlorade om vi inte tar emot Jesus. Han är den ende som kan rädda oss.

Man kan ibland fundera över varför porten till himlen beskrivs som trång, men det viktiga är ju att porten är öppen. Det finns en chans. Det gäller att ta vara på den. "Kämpa" säger Jesus. Vad skall vi kämpa emot? Jesus säger att många skall försöka ta sig in men inte lyckas. Många försöker att vinna evigt liv på olika sätt. Det kan vara genom att vara snäll, göra goda gärningar, vara generös och kärleksfull. Allt detta är gott och hör till ett liv på den smala vägen som leder till den trånga porten som är Jesus Kristus själv. Därför kommer man inte till himlen genom goda gärningar, genom att endast gå den smala vägen. Man måste också komma fram till porten och gå igenom den. Det är ungefär som att åka till en konferens, men komma två veckor försent. Då hjälper det inte att säga att man i alla fall var på rätt väg, höll trafikreglerna och tog extra hänsyn. Då får man till svar att det var bra som man gjort, men ändå kom man försent, det var något annat som man inte gjort rätt och det var att passa tiden. Man skulle ha gett sig iväg tidigare. Så här är det med den trånga porten, det finns bara en, den är öppen och lätt att komma till. Men den är liten och trång, ser inte mycket ut för världen. "Varför skall jag tvunget gå igenom den, är det inte bättre att endast gå den smala vägen?" Jesus säger: "Den port är trång och den väg är smal som leder till livet." Jesus är den trånga porten. Han är den ende som kan ge oss evigt liv. Gå därför genom den trånga porten.

AMEN

24 oktober

Luk 14:15-24

UTVALD

Jesus berättade en liknelse om en kung som bjöd till bröllop för sin son. Han inbjöd många, men ingen ville komma. Då inbjöd han alla slags människor, onda som goda, och salen fylldes med gäster. I salen fanns det en man som inte hade bröllopskläder. Till inbjudan brukade nämligen österlandets kungar sända med en bröllopsklädnad. Mannen slängdes ut. Jesus sa: "Många är bjudna, men få är utvalda." Vad menar Jesus? Är det så att han bara utväljer vissa människor till himmelriket och inte alla? Nej, så är det inte. Gud vill att alla människor skall bli frälsta och få komma till himmlen. Gud inbjuder alla och Han har utvalt alla att få vara hos Honom i himmelen. Men av liknelsen förstår vi vad som menas. Att vara utvald betyder två saker:

1. Att vara kallad av Gud, vilket alla människor är.
2. Att komma som utvald, vilket inte alla människor vill.

Alla är kallade och alla är utvalda att få vara med i himmelriket. Gud gör allt för att de skall få det också. Men Gud kan inte tvinga någon människa att komma. Valet är fritt. Gud är kärleken och tvång finns inte i kärleken. Men Han manar oss genom präster, kyrkor och kristna över hela jorden att komma.

Då kommer vi på Hans uppmaning i den dräkt som kallas för förlåtelsens klädnad. Det är endast genom att vi klär av oss vårt egen syndiga klädnad och genom bekännelsen i Jesu namn tar emot den förlåtelsens klädnad som Han har gett oss när Han inbjöd oss. Kommer det då någon som inte bryr sig om att ta på sig den dräkt han fick vid inbjudan, kommer han att kastas ut. Självklart! Han var bjuden, han fick gratis en förlåtelsens klädnad att ta på sig och få vara med i himmelrikets bröllopsfest. Men bryr han sig inte om förlåtelsens klädnad utan tror att det går bra utan den, tar han miste. Då är han precis som dem som inte ville komma, utvalda men inte villiga.

Du är utvald! Tag på dig förlåtelsens dräkt och kom!!!

AMEN

25 oktober

Matt 16:1-4

JONA TECKNET

Fariséerna och sadukeerna ville sätta Jesus på prov och bad honom om att få ett tecken från himlen. Men Jesus sa: ”Detta onda och trolösa släkte begär ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än Jona-tecknet.” Det berättas om Jona i GT. Han var en profet som skulle gå till den syndiga staden Nineve med budskapet om att ifall de inte omvände sig skulle hela staden förgöras. Men Jona ville inte gå dit. Han flydde undan på en båt. Ute på sjön blev det storm och man undrade vem som hade något otalt med Gud. Jona erkände att det var han. Han bad dem att kasta honom över bord. Vilket de gjorde och det blev alldeles lugnt. Men Jona blev uppslukad av en val och fick ligga i valens buk i tre dagar. Därefter kastades han upp på land. Då hade han redan bestämt sig för att verkligen gå till Nineve. Vilket han gjorde. Han berättade om vad Gud sagt och folket i Nineve blev förskräckta och ångrade sina gärningar. De klädde sig i säck och aska som tecken på att de hade omvänt sig till Gud. Staden klarade sig därmed.

När Jesus berättade om detta tecken ville inte de lärde, som hörde på honom, erkänna att de förstod. Det handlade om ett tecken som ännu inte kommit. Tecknet kom sedan. Jesus låg tre dagar i graven innan han uppstod ifrån de döda. Men de lärde fariséerna och sadukeerna brydde sig inte om tecknet och visade därmed att Jesus hade rätt. Det hjälper inte med att visa tecken, det handlar om att vilja tro. För den som vill tro blir det uppenbara tecken överallt. Herren är inte sen till att visa att Han verkligen finns till. Men för dem som inte vill tro hjälper inga tecken. Gud visar tecken också för dem som inte vill tro. Han vill ge oss alla chansen, men av dessa är det inte många som vill se om de inte vill tro. Förra seklet blev en predikant utmanad till debatt om kristendom kontra ateism. Predikanten ställde villkor att de var och en skulle ta med sig personer vars liv blivit förvandlat av övergången från det ena till det andra. Predikanten kunde ta med sig flera tusen som blivit kristna, med omedelbar verkan. Ateisten fick ställa in sin medverkan, han kunde inte hitta någon. Är inte detta ett tecken nog för många? Kanske för dig?

AMEN

26 oktober

Matt 23:1-3, 10-14

BRÖLLOPSKLÄDNADEN

Det var vanligt att österlandets härskare sände en klädnad samtidigt med inbjudan till bröllop. Den var i regel lång och vit och tjänade som tecken på att man ägde tillträde till festen.

Jesus berättade en liknelse om en kung som skulle hålla bröllop för sin son och skickade in en inbjudan till de andra ländernas kungar, till landets höga herrar och andra förnäma gäster. Men ingen av dem ville komma. Vad kungen gjorde med dessa är inte med i söndagens evangelium, som istället för fram slutet av liknelsen där tjänarna gick ut och bjöd in alla, onda som goda att komma till bröllopsfesten. Vad menar Jesus med liknelsen?

Först måste vi se att i grundtexten står det att "alla är bjudna" onda som goda. Kungen som bjuder till bröllopsfesten är Gud och sonen som skall gifta sig är Jesus. Men så gäller det dem som blir inbjudna, det är alla människor, onda som goda. De får inbjudan och med den följer den långa vita klädnaden, som vi har som klädedräkt i dopet, i konfirmationen, som brudklänning och som prästens gudstjänstklädnad. Vi förstår att denna klädnad är rättfärdighetens klädnad och bröllopsfesten är att komma till himmelriket. Visst är alla inbjudna att få komma till himmelriket, onda som goda, som det står i liknelsen. Men vem har bröllopskläder, rättfärdighetens klädnad på sig och vem ser vilka som har det? Det borde tjänarna göra, men så är det inte, kungen själv gör det. Så är det rättfärdighetens klädnad som Gud ser om vi bär när vi kommer för att fira hans sons bröllopsfest. Du får ett erbjudande om att få komma, men du måste ta på dig dräkten som följer med inbjudan. Rättfärdighetens dräkt är att ta emot Jesus Kristus, att överlåta sitt liv åt honom genom att be om syndernas förlåtelse och att i tro ta på dig den rättfärdighetens dräkt som Jesus ger dig. Dräkten är egentligen Jesus själv. Det är han som är rättfärdighetens klädnad som erbjuds åt alla. Och vill du inte ta på dig klädnaden kommer Gud att fråga dig varför du inte vill, inte varför du inte kan. Om du då kan svara att du vill, skall du veta att du kan få all hjälp till att tro av Herren själv, av oss präster och av alla som lever med Jesus. Men om du inte kan svara kommer också du att kastas ut i mörkret för en tid för omvändelse och om inte det hjälper, kommer du att kastas ut i mörkret för alltid. Du är inbjuden till himmelrikets bröllopsfest, vill du komma så ta på dig dräkten Jesus ger dig och kom.

AMEN

27 oktober

Matt 28:17-15

BEVIS

Hur man än vrider och vänder sig blir slutresultatet för alla former av bevis att man måste tro. Tror man inte hjälper inga bevis över huvud taget. Är man däremot beredd att tro, villig att undersöka och lita på de resultat som kommer fram, då kan bevisen fungera som bevis, annars är de till ingen nytta. Så var det för Jesus så är det också för oss. Det var likadant då som nu. Fariséerna och saddukeerna ville inte tro. Det spelade ingen roll vad Jesus gjorde, de ville inte tro ändå. Inte ens när Jesus uppväckte döda, ville de tro. Det fanns alltid någon bortförklaring.

Därför sa Jesus: "Detta onda och trolösa släkte." Ingenting hjälpte som bevis för de ville inte tro.

I öknen i Texas bodde en fattig eremit. En närstående släkting till honom i England dog och efterlämnade en förmögenhet. Några advokater letade upp eremiten och berättade för honom att han nu var ägare till 5 miljoner pund, men eremiten ville inte tro på det. Eremiten dog utfattig och utblottad därför att han inte ville tro att han faktiskt var miljonär. Sanningen är alltid sanning, men det är först när vi tror på sanningen som man kan tillgodogöra sig den. Precis som advokaterna hade problem med att övertyga eremiten om sanningen hade Jesus problem med att övertyga fariséerna och saddukeerna. Sanningen är alltid sanning, rubbas den är det lögn. 2+2 är alltid 4, påstår någon att det är 5 eller 3,2345 eller 135 eller något annat är det lögn. Vill man inte tro på sanningen, är man inte ens beredd att själv pröva sanningen och hålla fast vid den när man blivit övertygad, hjälper ingenting. Det är därför så underbart att livet med Jesus inte börjar med bevis, utan med tro. Sedan kommer bevisen, de går bra att pröva för sanningen är alltid sanning. De som inte vill tro, slipper men går då miste om allt. Man kan säga att alla människor har fått allt det underbara Gud har gett oss som en gåva. Men de som inte tror att det verkligen är på det sättet tar ju inte emot den gåva som faktiskt är given åt alla och går därmed miste om allt. Gåvan är Jesus Kristus. I honom har vi allt vi behöver. Han är det eviga livet, han är kärleken, glädjen, friden och allt det underbara som Gud redan har gett oss. Det gäller bara att tro och därmed ta emot.

AMEN

28 oktober

Mark 11:24-25

BÖNESVAR

Det var måndag, dagen efter intåget i Jerusalem och Jesu gick med sina lärjungar förbi ett fikonträd. Det fanns bara blad och Jesus sa: ”Aldrig någonsin skall någon äta frukt från dig”. Nästa dag gick de åter förbi fikonträdet och då var det förtorkat. Petrus påpekade detta för Jesus som sa: ”Ni skall tro på Gud. Tro att ni skall få allt det ni ber om i er bön, då blir det så.”

Som kristen har man många erfarenheter av bön och man ser att man inte alltid får det man ber om. Vi förstår att det beror på vår tro. I Jakobs brev tas samma tema upp när han talar om tro och bön: ”Ni ber men får ingenting, därför att ni ber illa; ni vill bara tillfredsställa era begär.”

Hur skall vi göra för att få den tro som ger bönesvar? För att svara på det måste det klarläggas vad tro är för något. Det är tron som är grundläggande. Tro är att leva med Jesus, att ha tagit emot Jesus i sitt hjärta och litar på Honom. När vi lever med Jesus får vi del av det som är Hans eget, vi får en känsla för vad Han vill genom att vi lära känna Honom och därför får vi också den tro som leder till bönesvar. Det kallas för att be i Jesu namn. Men viktigt för all bön är ödmjukhet och villighet. Vi får lägga fram alla våra önskningar för Gud och be Honom om allt, men vi måste i ödmjukhet acceptera att vi endast får det som Han vill ge oss, men Han ger det åt oss först när vi ber. Gud kan ge oss vad som helst och när helst ändå, men Han har valt bönens väg för oss p g a sin kärlek. Bönen är nämligen den bästa kontakten och gemenskapen vi har med Gud, därför vill Han alltid att vi skall be, Han vill alltid vara i kontakt med oss. Det är som att Gud ständigt är förälskad i dig. Han vill ständigt vara i din närhet och göra allt för dig. Men om du ber om något som är emot Hans kärlek till dig eller att du i din bön visar att du inte älskar Honom, då blir det givetvis inget bönesvar. Tänk dig någon som är förälskad upp till öronen i dig, du kan be honom eller henne om allt och du får det, nästan. Tänk dig att du ber honom eller henne gå hem för att du skall ha ett förhållande med någon annan. Då tror jag nog inte att du får så mycket fler bönesvar från den som är så förälskad i dig.

Så här är det med bönesvaren vi får. Att få det man ber om beror inte så mycket på HUR man ber, hur mycket man TROR eller hur MYCKET man ber. Det beror på förhållandet med Gud som vi har i Jesus Kristus. Att tro att man skall få allt man ber om beror alltså på ditt förhållande till Jesus.

AMEN

29 oktober

Mark 13:3-13

DEN YTTERSTA TIDENS TECKEN

Människor har i alla tider funderat över den yttersta tiden. Så gjorde man också på Jesu tid. I GT hade man lite upplysningar om den yttersta tiden och nu ville Jesu lärjungar veta mer om dessa ting. De frågade Jesus: “Säg oss när det skall hända. Och vad blir tecknet för din återkomst och för tidens slut.“

Jesus svarar: “Dagen och timmen känner ingen, inte ens himlens änglar, inte ens Sonen, ingen utom Fadern.“ Vi får alltså inte veta när den yttersta dagen är här. Varför vi inte får veta detta har en oerhört stor betydelse för oss. Vi vet att det skall ske men inte när. Därför måste vi alltid vara redo. Vi har behov av att alltid vara redo. Det är en del av det kristna livet att alltid se till att man är redo för den sista dagen. Man skall alltid se till att man har Jesus som Herre i sitt liv. Förutan Honom går vi förlorade. Och eftersom det finns så mycket i denna världen som vill få oss bort ifrån Gud så behöver vi vara redo för himmelriket för att överhuvudtaget kunna leva vidare som kristna.

Egentligen är det alltså bra att inte känna till när den sista dagen är inne. Risken är att världens lockelser tar överhanden om vi tror att vår sista stund på jorden ännu inte är inne. “Ät drick och var glad ty imorgon, inte idag, skall vi dö“ är ett gammalt citat som handlar om detta. Och det finns de som säger att det här med Jesus och evigt liv, det skall de nog ta tag i när de blir gamla. Fast de vet inte om de blir gamla eller om de vill ta itu med de eviga frågorna ens då. Jesus säger om detta: “Tänk er en trogen och klok tjänare som av sin herre satts att ha uppsikt över tjänstefolket och ge dem mat i rätt tid. Salig är den tjänaren, när hans herre kommer och finner att han gör vad han skall. Sannerligen, han skall låta honom ta hand om allt han äger. Men om det är en dålig tjänare, som tänker: Min herre dröjer, och så börjar slå de andra tjänarna och äter och dricker med de druckna, då skall hans herre komma en dag när han inte väntar honom och vid en tid som han inte vet om och hugga ner honom och låta honom dela lott med hycklarna. Där skall man gråta och skära tänder.“

Att vi alltid skall vara redo är inte bara för att vi inte vet när den yttersta dagen är inne, utan också för att ingen av oss vet när vår sista stund på jorden är kommen. Vissa av oss blir förvarnade, men kan ändå inte veta exakt när. Vad som helst kan hända när som helst. Vi vet inte. Vi kan inte lita på att vi skall leva en dag till. Därför måste vi söka det som är evigt idag och hålla fast vid det alla dagar till tidens slut, när det än må bli.

AMEN

30 oktober

Matt 24:1-14

DEN YTTERSTA TIDEN

Jesus var med sina lärjungar i templet och de talade förmodligen om vilken fantastisk byggnad det var. Då säger Jesus till dem: "Se på allt detta - sannerligen, här kommer inte att lämnas ten på sten, allt skall brytas ner." Fyrtio år senare kom detta att ske. År 70 skulle härföraren Titus komma och inte lämna sten på sten i Jerusalem.

De satte sig på Olivberget och lärjungarna frågade honom om den yttersta tiden och Jesus talade om att det skulle bli svårigheter, stridslarm, krigsrykten, krig, hungersnöd, jordbävning. Det kommer att bli tortyr och avrättningar för Jesu namns skull. Många kristna kommer att avfalla, falska profeter kommer att bedra många. Laglöshet kommer att öka, kärleken att minska, men budskapet om Guds rike kommer att förkunnas över hela världen.

När man lyssnar till detta blir man själv häpen. Precis som lärjungarna måste ha blivit över Jesu ord om att det underbara och fantastiska templet skulle förstöras. Vi får ju höra att allt kommer att bli bättre. Det är ju den uppfattningen många har. Det kommer att bli bättre. När öststaterna bröts ned 1989 och sovjet föll 1991, då sa man att 90-talet skulle bli fredens årtionde. Men så kom stridslarm och krigsrykten. Irak invaderade Kuwait. I Jugoslavien reste sig folk mot folk och rike mot rike. Skulle det inte bli bättre? Om människan får det bra, får frihet och möjligheter att göra det bättre för sig, skulle då inte krigen och de ekonomiska kriserna försvinna? Vi ser att det inte är så och då kommer vi tillbaka till Jesu ord. Jesus visste att denna världen är på väg att gå under. Det onda som ligger i den fallna skapelsen tar sig i uttryck i historien på många sätt. Vi tror ofta att den yttersta tiden skall komma eller att den är inne nu och inte har varit det tidigare. Men vi räknar med mänskliga mått. Vi har levt i den yttersta tiden ända sedan Jesu död och uppståndelse. Det har bara varit mer eller mindre av det onda och det goda i världen genom historien.

Vad betyder det här? Jo, det innebär att vi inte har någon yttersta tid att vänta på så att vi kan ta det lugnt och tro att det inte skall kunna bli värre. Vi vet ju inte hur det kommer att bli.

För oss gäller det att vara redo, att hålla ut till slutet. Det handlar om att hålla fast vid Jesus som måste vara och förbli det väsentligaste för oss under våra liv på jorden. Att det är Han som måste vara Herre i våra liv. Inrätta våra liv i Hans efterföljd och söka och finna Honom och leva våra liv i Honom alla dagar till tidens slut.

AMEN

31 oktober

Ef 2:1-10

SALIGA DE SOM ÄR FATTIGA I ANDEN

De människor Jesus talade till var just de fattiga. De var ofta fromma människor som tog Guds lag och Ord med djupaste allvar. De insåg därför hur mycket som fattades dem. De var verkligen fattiga i Anden. De hade upptäckt att Guds rike inte kunde vara något för dem. De såg sin otillräcklighet och visste att de inte hade någon chans att nå himmelriket.

Så har det också varit för alla de kristna som tagit sina kristna liv på djupaste allvar och försökt fullgöra alla Guds krav och bud om att älska Herren över allting och sin nästa som sig själv. De har då upptäckt att ju närmare Gud de kom desto mer elände och synd upptäckte de hos sig själva. De har då förstått att de inte har någon chans att nå himmelriket.

Men vad är det Jesus säger till dessa människor att de inte har något att komma med inför Gud. De som upptäckt att de är så fattiga i andliga ting och så fyllda av synd att de inte har någon chans att nå himmelriket. Vad säger Jesus?

"Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket."

Visst måste han väl tycka bättre om ordentliga bibelläsare, rejäla bönestunder och en uppsjö av andliga erfarenheter och närhet till Gud. Men så är det inte. Det är en sak som vi måste få klart för oss, nämligen det att vi inte har rätt till himmelriket, utan att det är en rättighet som bara Jesus kan ge oss. Allt beror på Honom. Att vara fattig i Anden är att ha upptäckt att det är på Jesus det beror. Det är tack vare Honom vi når himmelriket och ett evigt liv.

Vår plats i himmelen beror bara på Jesus. Vad vi måste göra är att sätta Jesus först i våra liv. Det är inte bibelläsningen som ger oss en plats i himmelriket, utan Jesus. Men bibelläsningen är en del av vårt förhållande till Jesus. Därför är Bibeln en nödvändighet för oss i vårt förhållande till Jesus. Det är inte bönelivet som ger oss livet i himmelriket utan Jesus. Men om vi inte ber har vi heller ingen kontakt med Jesus. Och utan Jesus går vi förlorade. Därför är också bönen en nödvändighet för oss.

Det vi skall göra är att vi måste inse är att vi inte kan nå himmelriket p g a något som vi själva gör. Vi måste upptäcka att vi inte kan få del av himmelriket utan Jesus. Det finns ett hinder måste undanröjas. Hindret är synden. Vi måste bekänna våra synder och leva efter Guds bud. För det är när vi gör det som vi upptäcker att vi aldrig kan bli fria från synden. Det är denna upptäckt som Jesus kallar att vara fattig i anden. Det är denna upptäckt som gör oss saliga därför att vi upptäcker att det är på Jesus vår plats i himmelriket beror och att Han ger oss den därför att Han älskar oss och inte därför att vi förtjänar det. Allt beror på Jesus. Låt oss därför ta fasta på Honom och våga inse detta att det är på Jesus det beror om vi har en plats i himmelriket eller inte. Det är på Jesus det beror.

AMEN

November

1 november

Joh 6:37-40

HOPPET OM EVIGT LIV

Allhelgona brukar vara den helg då vi talar om himlen, tänker på våra döda och smyckar deras gravar. Men det är två söndagar som handlar om två olika saker: Alla Helgons dag handlar om helgonen och vad det innebär att vara en kristen med helgonen som en förebild som hjälp för oss att tro. Söndag efter Alla Helgons dag eller Alla själars dag handlar om döden som vi alla har framför oss och skräms av på olika sätt.

Men båda söndagarna leder fram till samma slutsats: Man kommer inte till himlen p g a att man dör utan p g a att man tar emot Jesus Kristus som Herre i sitt liv.

Därför är det avgörande för oss människor att ta det allvarligt med frågan om Jesus. Han är den som har besegrat döden, bara genom Honom kan vi få leva även om vi dör.

Alla kommer vi att dö och alla kommer att bli uppväckta till liv på den yttersta dagen. Men då kommer vi att skiljas åt som en herde skiljer mellan getter och får. De som dött i tron på Jesus Kristus kommer till himlen, de andra kommer till helvetet. Bibeln är helt klar i detta. Vi får aldrig blunda för detta och vara tysta om det. Det finns bara en väg till himlen och den vägen är Jesus Kristus. Samtidigt kan VI aldrig döma någon till helvetet. Vår uppgift är att inge hopp, vårda minnet av våra döda för att bli förmanade att göra det rätta med våra liv innan det är försent och söka Jesus, finna Honom och ta emot Honom som Herre i sitt liv. Domen ligger i Jesu händer som säger: ”Alla som ser Sonen och tror på Honom skall ha evigt liv. Och jag skall låta dem uppstå på den sista dagen.” Ordet ”se” på grekiska ”theoron” betyder här ”undersöka, pröva, iakttaga” och handlar om en tro som bygger på att man undersöker och prövar. Tar man alltså inte vara på Bibeln, bönen och gudstjänsterna är det inte möjligt att ”se” Jesus.

Det hopp vi får ta emot är hoppet om evigt liv tack vare Jesus Kristus. Det är inget orealistiskt hopp. Ser vi att det regnar och himlen är full av moln kan vi inte hoppas att det skall sluta regna bara för att vi öppnar dörren. På samma sätt har vi inte hoppet om evigt liv bara för att man tror eller anser sig vara god. Hoppet om evigt liv är och förblir Jesus Kristus.

Den som tror på Honom och låter Honom bli Herre i sitt liv HAR evigt liv. Det är ett fast hopp att lita på och hålla fast vid!

AMEN

2 november

Luk 6:20-26

HINDER FÖR ATT TA EMOT JESUS

Jesus sa till sina lärjungar: ”Saliga ni som är fattiga, er tillhör Guds rike”. Många tror att han talade om materiell fattigdom, men ordet avser också det som Matteus beskriver: ”fattiga i anden”. För det är inte materiella ting eller avsaknad av materiella ting som ger oss rätten till Guds rike. Inget i denna världen kan göra det. Denna fattigdom innebär att det hos dem som är fattiga i anden, inte finns något som kan hindra dem att ta emot Jesus. För endast hos Jesus finns rätten till Guds rike.

Det finns så mycket i världen som hindrar oss från att ta emot Jesus. Det är pengar, välfärd, välgång. Man tycker att allt går bra och bekymrar sig inte för hur det skall gå den dag döden träder in. Jesus berättade om detta i en liknelse och sa: ”En rik man hade fått god skörd på sina jordar. Han tänkte för sig själv: ‘Vad skall jag göra? Jag har inte plats för hela skörden. Han sa: Så här skall jag göra. Jag river mina lador och bygger större så att jag får rum med säden och allt annat jag äger. Sedan kan jag säga till mig själv: Nu min vän är du väl försörjd för många år framåt. Du kan vila ut. Ät, drick och roa dig.’ Men Gud sade till honom: ‘Din dåre, i natt skall ditt liv tas ifrån dig och allt du har lagt på hög, vem skall få det?’ Så går det för den som samlat skatter åt sig själv men inte är rik inför Gud”

Annat som hindrar oss från att ta emot Jesus är mättnad, lust och tillfredsställelse, omsorger om sin kropp och det som hör till. Har man har möjlighet att bli mätt när man är hungrig, tillfredsställd när man känner olika slags begärelser, då känner man heller inget behov av något mer. Man har det bra, tror man. Döden glömmer man bort, den tar man itu med senare och tror att man kan lura döden. När åren rinner på börjar kampen mot döden, man ser antingen tillbaka på ungdomen och bantar, gör skönhetsändringar eller så försöker man bygga upp sin kropp för att försöka leva längre trots allt. Men det finns möjlighet för alla att få leva för alltid. Möjligheten är visserligen bara en. Men den är enkel, den är underbar, den är sann. Möjligheten är Jesus Kristus. Att ta emot Honom som Herre. För det är Han som är Herre över livet. Endast genom Honom kan vi få evigt liv. Det liv alla egentligen söker och som börjar redan här i denna världen. Livet som innehåller kärlek, glädje, frid och allt som är gott och underbart. Hos Jesus finns det. Räkna allt för intet och följ Honom!

AMEN

3 november

Matt 5:1-12

ANDENS FATTIGDOM

“Saliga de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket“. Så börjar bergspredikan där Jesus undervisar sina lärjungar om vad det innebär att leva som kristen. Det Jesus säger är precis tvärtom vad folk anser att det är att vara kristen, religiös och “en som går till kyrkan“. Man brukar anse att de “religiösa“ har mycket av ande, att man måste vara rik på ande för att tillhöra himmelriket. Jesus säger att det just är de som är fattiga i anden som tillhör himmelriket. Hur hänger detta ihop? Vad det handlar om förstår vi av det Jesus fortsätter att undervisa om. De krav som ställs upp i bergpredikan är så stora att vi omöjligt kan klara av dem själva. Skulle vi vara rika på ande skulle vi bara tro oss om att klara av att leva som kristna på egen hand. Men skulle vi klara av det hade vi inte behövt Jesus och det stämmer inte med vad Jesus undervisar om. I hela bergspredikan ligger en underton som säger: “Bara i dig, Herre Jesus, har min själ sin ro.“ Det är bara med Jesus vi kan klara av att leva som kristna. Det är bara med Jesus som vi kan få uppleva andens fattigdom, få den ödmjukhet, den hunger och törst efter rättfärdighet, den barmhärtighet, det rena hjärtat och den fred som inte världen kan ordna. I oss själva har vi inte förmågan, men tyvärr har vi inte ens förmågan att upptäcka detta, därför behöver vi bli fattiga på oss själva och det som är vårt eget för att Hans Ande skall få verka i oss, fattiga i vår ande för att bli rika av Jesu Ande.

Denna helg är alla helgons helg då vi firar alla de helgon som vandrat genom vår historia. Helgonen är människor som har varit till stor hjälp för oss att tro genom att vara levande vittnesbörd om Jesus. De var i regel inte imponerande människor, framgångsrika i allt. Snarare tvärtom. De har känt sig otillräckliga för himmelriket. De har inte själva tyckt sig göra något gott eller tillräckligt gott för himmelriket. När människor har imponerats av deras ödmjukhet, kärlek för andra, självuppoffrande in i döden, har de bara tyckt det vara självklart. De har inte kunnat låta bli att göra gott och hjälpa andra. Men de har inte kunnat berömma sig för det, snarare har de ansett sig inte gjort tillräckligt. Allt de gjorde var för Kristi skull. Att de gjorde som de gjorde berodde på Jesus Kristus. Allt som de hade kvar att räkna med var Jesus Kristus. Själva hade de ingenting, inte ens på ande var de rika. De var fattiga i anden, därför tillhör de himmelriket.

AMEN

4 november

Matt 5:13-16

JORDENS SALT

Alla Helgona handlar om helgonen och vad det är att vara kristen med helgonen som förebild. Dagen följs av Alla själars dag som handlar om döden och vi får fundera över den sista dagen av våra liv här i denna världen och hedra och minnas dem som har gått ifrån oss under det år som gått sedan förra alla själars dag.

Jordens salt talar Jesus om. Han använde bilden av salt för att visa vad det handlar om att vara en lärjunge. Vi kanske har lite svårt att förstå bilden, men för Juda folk var salt en produkt som användes till mycket av olika anledningar. Salt var ganska vanligt, speciellt vid trakten av döda havet. Det användes för smaksättning av mat, men också i gudstjänstlivet. Allt som offrades inför Gud skulle saltas. Saltet var en symbol för att offret tillhörde Gud. En saltat måltid innebar bildandet av ett vänskapsförbund. Att äta någons salt var liktydigt med att stå i någons tjänst. Uttrycket saltförbund användes ibland för att visa på ett förbunds orubblighet. Nyfödda barn ingneds med salt. Detta för att visa på tillhörigheten till Herren. Att tillhöra Herren. Det låg alltså kraft i saltet. Praktiskt sett såg man kraften när man i öknen använde kamelspillning till eldstaden. Det brann först när man hade hällt salt på.

När Jesus använde bilden av salt för att kännetecknа vad det är att vara lärjunge, förstår vi att Han avsåg både kraft och tillhörighet. Lärjungarna bar på en kraft som kunde förvandla och göra under på jorden. kraften fanns endast därför att de tillhörde Herren.

Så här är det för oss också idag. Vi bär på en inneboende kraft som vi får av Gud. En kraft som ger glädje och skapar frid på jorden. Kraften finns där så länge en lärjunge hör Herren Jesus till. Om hon vänder Honom ryggen och går sin egen väg är hon som salt som mister sin kraft och duger inte till någon nytta inför människor. De vältaliga orden, de goda gärningarna, den yttra fromma ramen, ingenting av det blir till nytta. Det blir som salt som har förlorat sin kraft. Men med Herren har vi kraft. Med Honom och endast med Honom är vi jordens salt.

AMEN

5 november

1 Joh 3:18-24

KÄRLEKEN KOMMER FRÅN GUD

En sak som vi ofta glömmer bort är att kärleken kommer från Gud. När vi försöker att göra gott i denna världen, vill vi så gärna få beröm för det och få bli omtyckta. Ett gott rykte, ett gott omdöme, det är något som vi gärna vill ha och visa upp i all ödmjukhet för människor.

Det är inget fel på att göra gott, att visa kärlek, vara milda, goda, ödmjuka, givmilda, glada, självbehärskande, tålmodiga och saktmodiga.

Nej, det är ju sådana Gud vill att vi skall vara. Men vi glömmer ofta bort varför. Jo, därför att Gud är kärleken. Har Han gett oss av sin kärlek blir det resultat. Blir det inte resultat betyder det att vi inte har fått ta emot den kärlek som kommer från Gud.

Skall vi göra det som är gott i denna världen måste vi först ta emot Guds kärlek, för kärleken kommer från Gud.

Då blir frågan: hur skall jag göra för att ta emot Guds kärlek. Svaret på det skriver Johannes om: "Så uppenbarades Guds kärlek hos oss; han sände sin ende son till världen för att vi skulle få liv genom honom." (1 Joh 4:9)

För Johannes lärjungar var det tydligt vad som avsågs, för oss kanske inte lika tydligt. När det berättas om att vi skall få liv genom Jesus innebär det evigt liv. Vem är det eviga livet? Jo, det är Gud själv och Gud är kärlek. Att ta emot Guds kärlek betyder detta enda: att man tar emot Jesus. All annan kärlek är bara en spegling eller en skugga av den sanna kärleken, den som kommer från Gud. Därför är det A och O för oss som vill göra det goda i världen och visa världen vad kärlek är; att vi själva först tar emot kärleken genom att ta emot Jesus. För Jesus är Guds kärlek.

AMEN

6 november

1 Joh 4:1-6

BRA ELLER DÅLIG FRUKT

Mot slutet av bergspredikan talade Jesus hur man avslöjar falska profeter. Man skall se det på hurdan frukten blir som resultat av profetens ord. Vad vi förstår är att det viktiga med profetord ligger i äktheten. Det väsentliga ligger inte i om det blir frukt utan i hur frukten ser ut.
Jesus talar om falska profeter och att man kan upptäcka dessa falska profeter genom den frukt de ger. Det Jesus vill varna för är egentligen dåliga rådgivare. Profeternas uppgift var att råda folkets ledare och folket att följa Guds vilja. De kom de med ord från Gud som sa hur folket skulle göra. Det kunde vara hårda ord om omvändelse, men också vara ord av hopp inför något gott som skulle komma om folket var villiga att följa Guds vilja. Enligt 5 Mose 18:22 skulle en profetia avgöras om den gick i uppfyllelse eller inte. Men det var ju inte så lätt att veta när den uttalades, därför var det viktigt att i första hand få veta om själva profeten var falsk eller inte. En falsk profet kunde aldrig komma med ord från Gud. Det var utgångspunkten. Jesus säger: ”inte heller kan ett uselt träd bära god frukt”.
Av orden gick det inte alltid att avgöra direkt om profeten var falsk eller inte. Det krävdes mer. På samma sätt är det med ett träd. Trädet kan bära massor av frukt. Det är inte mängden frukt som avgör, utan om frukten går att äta och om frukten är god. Jesus talar inte om mängden frukt, bara det blir frukt och är den god så är det tillräckligt. Hur man skall veta om frukten är bra eller dålig är det bara att smaka. Med profetord gäller det att pröva. I urkyrkan förde man fram regler för att visa hur man skall se vad som är från Gud och vad som inte är det. En sammanställning gjorde av Ignatius av Loyola på 1500-talet:
Första regeln: Det måste vara byggt på evangeliet, det måste stämma med Jesu ord och liv, eller som man brukar säga: Skrift skall med skrift tolkas.
Andra regeln: Andens ingivelse är förnuftiga. Ofta enkla, kloka och lätta att förstå och acceptera.
Tredje regeln: Det måste ge frid. Andens röst skapar alltid inre harmoni.
Fjärde regeln: Inga överkrav. Inga ytterligheter utan sunt förnuft. Kallas i kyrkohistorien för Discretio.
Femte regeln: Anden talar konkret. Andens ingivelser handlar i regel om nästa steg med utgångspunkt från idag. Det är nära och konkret.
Sjätte regeln: Prövas av medkristna som får pröva att de fem reglerna ovan stämmer.
Sjunde regeln: I kyrkan. Stora viktiga frågor som berör hela kyrkan måste budskapet prövas av många inom kyrkan ledande skikt.
Det är viktigt att dessa sju regler stämmer hela vägen för andens ingivelse för att man skall kunna avgöra om budskapet, bildligt talat; frukten är god.
AMEN

7 november

Gal 5:13-26

INTE ALLA

Jesus säger: "Inte alla som säger: 'Herre, herre' till mig skall komma in i himmelriket, utan bara de som gör min himmelske faders vilja." (Matt 7:21)

Det är inte alltid så trevligt att lyssna till dessa allvarsord av Jesus, men nödvändigt för oss att förstå att man kan inte leva och tro hur som helst och sedan mena att man har rätt att komma till himmelriket. Viss kan man hålla med om det här. Att få det eviga livet räcker inte att man säger Herre. Nej, man måste ju verkligen vara en kristen också, kan man tycka. Men Jesus säger vidare: "På den dagen skall många säga till mig: `Herre, herre, har vi inte profeterat i ditt namn och drivit ut demoner i ditt namn och gjort många underverk i ditt namn?' Då skall jag säga dem som det är: 'Jag känner er inte. Försvinn härifrån, ni ondskans hantlangare!'

Då plötsligt förstår man allvaret i dessa Jesu ord. Då plötsligt inser man att till himmelriket kommer inte alla. Det här betyder att det går alldeles utmärkt att vara en kristen i denna världen, gå i kyrkan till varje gudstjänst, arbeta i kyrkan t o m som präst och biskop, vara andlig ledare och profet. Men ändå vara ondskans hantlangare. Hur är detta möjligt? Det går att utföra underverk i Jesu namn, predika Guds Ord i Jesu namn, bota sjuka, driva ut demoner och leda församlingar i Jesu namn och det fungerar alldeles utmärkt och bra. Ingen behöver märka att det är något fel. I alla fall inte på ytan och det är oftast ytan vi ser. Vårt problem är att vi ofta uppfattar de här sakerna som frukten av en kristen människas liv, men det är det inte. Detta är frukten av Guds verk och det är alltid något som ger resultat, men frukten av en kristen människa syns på annat sätt. Så här långt handlar det kanske mer om bladverket som t o m kan hjälpa till med att dölja den frukt som inte är god. Jesus sa: "Försvinn härifrån ni ondskans hantlangare."

Frukten av en kristen människa ser man i den människans förhållande till Jesus. Man ser det i om Jesus verkligen har fått en plats i den människans hjärta. För man bär den frukt som hela trädet ger upphov till. Är man en gren i ett äppelträd bär man frukten av äpplen. Är man en gren i Jesu träd, bär man Jesu frukt. Frukten kallar Paulus för Andens frukt och visar sig i en människas liv i hennes gärningar. Det är inte sådan frukt som går att prestera fram. Man bär frukten därför att man är ett med dess stam. Man kan helt enkelt inte låta bli att bära den frukt som hör stammen till. Därför kommer också Jesus omedelbart att känna igen dem som har burit frukt på jorden. Han kommer att känna igen sig själv i dem. Det är därför inte p.g.a. vad man gjort här på jorden som man kommer till himlen på, utan därför att man är ett med Jesus och därmed bär den frukt som hör Honom till.

AMEN

8 november

Luk 7:1-10

ATT FÖRBLI I JESU ORD

Jesus sa: "Om ni förblir i mitt ord är ni verkligen mina lärjungar. Ni skall lära känna sanningen och sanningen skall göra er fria." (Joh 8:31-32)

Ord är väldigt betydelsefulla, men fungerar inte rätt om de inte hör ihop med tro och sanning. När Jesus talar om att vi skall förbli i Hans ord för att vara Hans lärjungar är det tron och sanningen Han syftar till. Det går inte att vara en lärjunge om man inte tror på Jesus ord, om man inte litar på Hans ord. Det går heller inte att vara en lärjunge om Hans ord inte vore sanna.

Att förbli i ordet kallar vi för att tro. Det är tron på Jesu ord som gör att vi håller det för sant, litar på det och håller fast det. När vi gör det märker vi också att det stämmer och det leder i sin tur till att tron på Jesus blir styrkt. Vid ett tillfälle sände en officer bud om att Jesus skulle göra en av hans tjänare frisk. Han sa: "Herre, gör dig inget besvär…..Men säg bara ett ord och låt pojken bli frisk. Jag är själv en som står under befäl och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: 'Gå', så går han..." Officeren visste att om han bara sa ett ord till sina soldater så gjorde de som han sa. Han var övertygad om att Jesus verkligen var Gud och därför hade makt att säga ett ord och det skulle åtföljas. Det är så Jesus vill att det skall vara med oss. Är vi hans lärjungar följer vi hans ord. Då gör vi det han vill att vi skall göra. Vi ifrågasätter inte. Har Jesus sagt så, så är det så. "Om ni förblir i mitt ord, är ni verkligen mina lärjungar."

Så kommer vi till sanningen. För att orden verkligen skall fungera måste de vara sanna. Det är en förutsättning. Men hur skall man veta om orden är sanna? Det finns bara en metod och det är att göra det som sägs. Men för att göra det som sägs så krävs det verkligen att man litar på orden och vågar tro. Skall du åka buss tror du att busschauffören har körkort, är nykter och verkligen kan köra bussen. Du behöver inte ifrågasätta det eftersom du snart kommer att märka hur det förhåller sig. Det märker du när du åker med i bussen. Skulle det visa sig att busschauffören knappt vet var bromsen sitter får du ju snabbt reda på om det är så bra att åka med. Så här är det också att vara Jesu lärjunge. Man måste pröva på. Och mycket snart märker man att det stämmer. Hade officerens tjänare inte blivit frisk skulle hans tro på Jesus säkert försvunnit. Men vi läser vad som hände: "Och när de utskickade kom tillbaka till huset, fann de tjänaren frisk igen."

Jesus är verkligen Herre. Han som är vägen, sanningen och livet. Han som har uppstått ifrån de döda och lever. Han har gett oss möjlighet att få evigt liv om vi bekänner våra synder och tar emot förlåtelsen. Det stämmer. Han är med oss alla dagar till tidens slut. Han har sagt att han skall vara det. Vi har fått pröva det och insett att det stämmer. Hans ord är sanna. De stämmer. Därför vet vi att Han verkligen kan göra oss fria från allt det som tynger ner oss. Han vill skänka oss tröst och ge oss av sin kärlek. Han har sagt att Han skall göra det. Vi får lita på Hans ord och vi har upptäcka att de är sanna.

AMEN

9 november

Apg 17:22-31

SKAPELSENS GUD

Paulus hade kommit till Aten och gick omkring och såg alla avgudabilderna som fyllde staden. Han blev upprörd över det han såg och predikade i synagogorna om detta. En del filosofer började diskutera med honom. De var intresserade av att få veta vilka nya visdomar han hade och de ville få klarhet i vad det var han ville. De tog med honom till Areopagen, en kulle väster om Akropolishöjden och norr om torget, där ledamöterna i stadens högsta domstol brukade hålla till. Här skulle Paulus redovisa sin lära, vilket han gjorde med glädje.
Paulus var en duktig retoriker d v s han kunde konsten att hålla tal. Han började med att säga något positivt om åhörarna och sa att de var mycket noga med religiösa ting. Så noga att de för säkerhets skull hade inrättat ett altare åt en okänd Gud. Nu kom Paulus att berätta om denne okände Gud. Den Gud som har skapt himmel och jord och allt som finns där. En osynlig Gud som inte låter sig betjänas av människor, utan själv vill tjäna och ge liv. Detta var något annat än vad man brukade säga om de grekiska gudarna som brukade bete sig som människor. Man kunde inte riktigt lita på dem, utan var tvungen att betjäna dem på en massa olika sätt och ändå inte vara säker på att gudarna brydde sig. Här berättade Paulus om en Gud som brydde sig utan att man behövde offra något eller betjäna honom. Paulus berättade också om att livet kommer från Gud och att allt vi har vårt ursprung i honom. Att det är i honom vi lever, rör oss och är till. Paulus berättade också om det som nu Gud låtit ske. Under lång tid hade han haft överseende med mänskligheten och inväntat ett tillfälle då han kunde få människor att vända tillbaka till Honom igen. Att Gud lät den fastställda domen över världen istället drabba Jesus. Genom att Jesus uppstod från de döda bekräftades att Gud dom hade fallit.
När Paulus kommit så långt avbröt man honom, men ville gärna lyssna vidare vid ett senare tillfälle. Det här med uppståndelsen hade man dock svårt för att förstå.
Det här talet som Paulus höll skulle passa sig lika bra idag. Talet om skaparen som har gjort himmel och jord. Att många har funderat bort Gud i de filosofiska spekulationer som utvecklingsläran använder sig av, visar för oss att vi har tankesystem som vi kan använda oss av för att visa på att Jesus är uppstånden och lever. Vi är dessutom ett mycket religiöst folk. Vi tror mycket, men tron på att Jesus har uppstått från de döda, att Jesus är meningen med livet och är den som gör det möjligt för oss att få evigt liv, är det inte så många som tror idag även om det för de flesta inte är helt främmande ändå. Vi har mycket att lära oss av Pauli tal på Areopagen. Men det vi lär oss mest är nog att inte vara rädda för att tala om Jesus som vår levande och uppstående Herre. Att inte ge vika på budskapet om Jesus även om människor inte verkar vara intresserade av att lyssna.
AMEN

10 november

Matt 10:26-31

RÄDSLA

Överstеprästerna och fariséerna hade kallat samman stora rådet när de fått höra att Jesus hade uppväckt Lasarus från de döda. De sa: ”Vad skall vi göra? Den här mannen gör många tecken. Om vi låter honom fortsätta börjar alla tro på honom, och då kommer romarna och utplånar både vår heliga plats och vårt folk.” (Joh 11:47-48) De var rädda för uppror, men det stämmer inte. Om judarna ändrade sin religion spelade inte romarna någon roll. Jesus gav inte anledning till uppror, snarare tvärtom. Det Jesus förkunnade om handlade inte om uppror, snarare tvärtom. Det överstеprästerna och fariséerna var rädda för var inte uppror, det var Jesus de vara rädda för.

Det finns mycket man kan vara rädd för: lidande, sjukdomar, dåligt rykte, motgångar av olika slag och framför allt döden. Vad som helst kan få oss att bli rädda om vi har den bakomliggande tanken på att vi skall komma till skada. Rädslan tar ifrån oss känslan av trygghet och får oss att hela tiden inrikta våra tankar bara på oss själva.

Det finns olika former av rädsla. Vi brukar dela upp dem i två delar; rädsla för vad som kan drabba oss själva samt rädsla för vad som kan drabba andra i vår närhet. Men rädslan i båda fallen hör ändå alltid samman med den man själv är, i den situation man själv befinner sig i eller omständigheter som kan drabba oss negativt. Det vi fruktar mest är som alltid den egna döden.

Rädslan hör alltså ihop med vårt eget jag. Den är till vissa delar en naturlig process hos oss, ett psykiskt skydd för vår överlevnads skull.

Vi brukar tala om en positiv sida av rädslan och en negativ. Den positiva sidan skall inte drivas bort, endast den negativa. Den positiva sidan av rädslan som vi behöver för att överleva i denna världen kallar vi för att vara rädda om någon eller något. De tio budorden bygger på denna sida av rädslan. Denna form av rädsla är något som vi behöver. Det är den negativa sidan som skall drivas ut. Rädslan för någonting för egen del. En rädsla som skapar bara ett synfält: mig själv. En rädsla som formar bara en tanke: tanken om mitt eget bästa. Det är en rädsla där varken ödmjukhet, kärlek eller Gud får plats. Den rädslan måste drivas ut. Den fruktan behöver vi inte. Den kärlek som driver ut den negativa rädslan kommer från gemenskapen i tron på Gud. Det är den kärlek vi kallar för Jesus själv. Jesus är den kärleken. Det enda vi behöver är Jesus. Det enda vi behöver är att lita på Jesus. Till honom kan vi komma varje dag och han har lovat att bära våra bördor och att vi inte behöver frukta.

Det som överstеprästen Kajafas och stora rådet inte hade gjort var att först söka Gud och Hans vilja. Därför var de rädda. De litade inte på att Gud skulle ta hand om dem även om det skulle ha blivit uppror. De var rädda för de hade glömt bort Gud. Därför är det viktigt att vi förstår det avgörande med detta med rädsla, att vår rädsla snarare beror på ett dåligt förhållande till Gud än en brist i övrigt hos oss själva. Att det viktigaste för oss är att vi vågar lita på Gud i livets alla förhållanden och våga tro att Han är med oss, har omsorg om oss och leder oss till en gemenskap med Honom som ger oss den kärlek som driver ut räddhågan. Kärleken som är Jesus Kristus, vår Herre.

AMEN

11 november

Fil 2:1-5

ENHETEN I KRISTUS

Det var den sista kvällen tillsammans med sina lärjungar som Jesus bad den bön vi kallar för den översteprästerliga förbönen. I dagens evangelium har vi litet stycke av den som handlar om vikten av enhet. Jesus ber: "Jag ber att de alla skall bli ett och att liksom du, fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss. Då skall världen tro på att du har sänt mig." (Joh 17:21)

Det är viktigt med enhet, men det är också viktigt att förstå att enhet inte är detsamma som enighet. Enhet betyder att tillhöra en och samma sak, medan enighet betyder att tycka detsamma. När Jesus ber: "Jag ber att de alla skall bli ett", menar Han att vi alla skall tillhöra Honom. Det handlar inte om att vi skall tycka samma saker, se likadana ut eller tillhöra samma samfund eller kyrka. Det handlar om att tillhöra Jesus Kristus, att tro på Honom, leva med Honom och vara ett med Honom. Det är det som Jesus bad om. Tyvärr glömmer vi idag ofta bort det och fastnar inför detaljer och snarare söker det som skiljer oss åt än det som förenar oss i Jesus Kristus. Vi har så lätt att uppfatta att enheten som Jesus bad om handlar om enighet. Och så fastnar vi i tankar och tyckanden, i debatter och åsikter om några enskilda frågor och tror att om vi tycker likadant i dessa frågor så har vi uppnått enhet. Men så är det inte. Därför måste vi hela tiden ställa frågan om det är Jesus som är det viktigaste för oss i kyrkan eller det samfund vi tillhör, eller om det är några enskilda frågor eller tyckanden. Och ibland kan det t o m vara så att man tycker att det är viktigare att det finns en verksamhet som ser bra ut och tilltalar en stor del av befolkningen än att Jesus är det viktigaste för oss. Det hjälper inte världen att tro på Jesus hur mycket social verksamhet vi än har, hur många anställda vi än har, hur mycket vi jobbar och sliter. Är inte Jesus vår Herre och den vi är ett tillsammans med, kommer inte världen att tro trots all fin och dyrbar verksamhet.

Därför är det väsentligaste för oss att vi söker enheten i Kristus. Det betyder inte att vi skall vara lika, tycka lika och verka vara överens om det mesta. Det handlar om att Jesus blir och förblir det viktigaste för hela församlingen. Enheten i Kristus är att vara ett med Kristus tillsammans

För att nå fram till detta behöver man först målsättningen att Jesus skall sättas först. Det är ju inte så svårt att sätta en sådan målsättning, snarare är det väl så att man tycker att det är självklart. Men då kommer vi till svårigheterna. Hur skall man göra för att sätta Jesus först? Här finns det inga genvägar. Det handlar om en hjärtesak. Enheten måste tas emot och delas med från hjärta till hjärta för att det skall hända något. Frågan är vad som kommer först i hjärtat. Våra hjärtan är ju fyllda av många saker. Det som avgör är i vilken ordning de kommer. För att enheten skall kunna bli en verklighet måste Jesus få komma först. Därför är det viktigaste att man ser efter i sitt hjärtan hur det står till med det personliga förhållandet till Jesus.

AMEN

12 november

Mark 9:33-37

DET ANNORLUNDA RIKET

Jesus och hans lärjungar var samlade i den övre salen och man hade precis firat den första nattvarden. Då började man tvista om vem av dem som skulle anses vara den störste i det rike de väntade att Jesus skulle upprätta. De hade inte förstått att riket inte skulle vara av denna världen, men de hade förstått att riket skulle vara annorlunda. Det var också det som Jesus berättade för sina lärjungar och det var inte första gången. En gång tidigare hade han ställt ett barn bland dem och sagt att de måste bli som ett barn för att få del av detta annorlunda rike. Dagen efter sa Jesus till Pilatus: "Mitt rike hör inte till denna världen. Mitt rike är av annat slag."

Denna världens riken är ofta uppbyggda av hierarki. Man mäter människor med olika mått. Det handlar ofta om att vara mest värdefull, mest omtyckt, berömd, eftertraktad och rik. Dessa ting får man eller blir man ofta efter vad man gör eller vem man är. Detta beror på att vi innerst inne vill vi vara förmer än andra. Vi vill inte bli trampade på, vi vill ha frihet, rättigheter och välstånd. Vi vill vara ansedda, så att ingen ser ner på oss och tycker oss intet vara. Men Guds rike är inte sådant. Guds rike är annorlunda. Jesus sa: "Kungar uppträder som herrar över sina folk, och de som har makten låter kalla sig folkens välgörare. Men med er är det annorlunda." (Luk 22:25)

Det som är annorlunda med Guds rike säger Jesus många gånger: ”Den som är störst bland er skall vara som den yngste, ledaren skall vara den som tjänar, den som är först skall bli sist och den som är sist skall bli först.” (Luk 22:26)

Att vara störst i Guds ögon är något helt annorlunda än vad det är att vara störst i denna världen. Paulus återger ofta detta i sina brev. Han skriver att Gud inte bedömer människor olika. Gud har inget anseende till person. Han anser oss alla lika mycket värda. Vi är alla olika, utom i en sak; inför Gud är vi alla lika. Inför Honom har vi ingenting att berömma oss av.

Vi blir alltså inte mer värda hur mycket vi än följer Guds vilja. Det är inte värdighet vi skall uppnå i Guds rike, det är barnaskap. Jesus säger "Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in." (Mark 10_14-15) Man blir inte barn p g a något man själv har gjort. Barn blir man född till att vara. Jesus säger "Den som inte blir född av vatten och ande kan inte komma in i Guds rike." Det är i dopet vi får barnaskap hos Gud och blir medborgare i Guds rike.

Men som medborgare i Guds rike ställs vi inför kravet att följa dess villkor; att sätta Gud först i allt, att älska Gud över allting och sin nästa som sig själv. Det är ett kärlekens rike, ett fridens, trohetens, godhetens och sanningens rike. Ett annorlunda rike. Ett rike som inte hör till denna världen, men som finns mitt i denna världen. Det är ett rike som består av människor som är barn hos Gud och som är annorlunda än denna världens människor. Som Jesus säger: "Men med er är det annorlunda: den störste bland er skall vara som den yngste och den som är ledaren skall vara som tjänare."

AMEN

13 november

Luk 12:22-29

GÖR ER INGA BEKYMMER

Jesus säger i bergspredikan om världsliga bekymmer: "Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt annat tillfalla er." (Matt 6:33) Han säger att vi inte skall göra oss några bekymmer därför att vår himmelske fader redan vet vad vi behöver. Ordet bekymmer har två sidor i vårt språkbruk. Det finns bekymmer vi skall ha. Det är bekymmer om hur andra har det. Bekymmer över det som är fel på något sätt, så att man rättar till det. Bekymmer som alltså leder till något positivt.

De bekymmer Jesus talar om är en pålagd oro och en misstro mot Gud, att man inte litar på Gud och tar fasta på att Han håller sina löften som Han lovat. Därför säger Jesus: Gör er inga bekymmer...sök först Guds rike och hans rättfärdighet så skall ni få allt det andra också."

Guds rike är ett uttryck för där Gud är, den andliga värld som också finns här mitt ibland oss. En värld, ett rike vi får del av genom Jesus. I Guds rike är vi ett med Jesus och har med Honom del av det eviga livet. Samtidigt lever vi i denna förgängliga värld som med sin rikedom och lockelser kan förmå oss att vända oss bort ifrån Guds rike. Därför säger Jesus: SÖK! Men Han säger inte att vi endast skall söka Guds rike och hans rättfärdighet. Skulle det vara så skulle vi i så fall fly undan all form av världslighet för att leva i askes, i fattigdom och bara ägna oss åt den andliga sidan av tillvaron. Men så menade inte Jesus att vi skall göra. Nej Jesus säger: "Sök först Guds rike..." Vi skall leva kvar i denna världen även om vi inte behöver leva AV den. Denna världen får vara en förberedelsetid för våra kommande liv i den nya värld vi brukar kalla för himmelen.

Det viktiga för oss som lever kvar i denna världen är att vi i allt skall först söka Guds rike och Hans vilja. Att vi alltid har Jesus med oss. Jesus skall vara Herre i våra liv för att det skall kunna fungera och för att vi inte skall behöva göra oss några onödiga bekymmer. Man kan ju inte tjäna två herrar. Antingen kommer man att hata den ene och älska den andre eller att hålla fast vid den ene och inte bry sig om den andre. Vi kan inte tjäna både Gud och mammon. Vi måste göra ett val. Antingen har vi Jesus som vår herre och låter Honom vara den vi söker först i allt. Eller så är mammon vår herre. Men mammons värld är en värld av oro och påtagna bekymmer.

Hur är det nu med oss? Är det så att vi verkligen först i allt söker vägledning hos Gud? Är det inte så att vi nästan alltid börjar hos oss själva eller söker vägledning någon annanstans? Sedan när man märker att man inte kommer fram till ett svar på sina problem, då först vänder man sig till Gud. Ofta inser vi inte detta faktum att det är vi som skall vara Guds tjänare och Han vår Herre. Ofta använder vi Gud som vår tjänare som skall uppfylla våra krav, behov och önskan om att få evigt liv. Visst vill Gud ge oss allt gott. Men han vill göra det för att Han älskar oss som vår fader. Inte därför att Han vill uppfylla våra krav och förväntningar av Honom. Han vill istället att vi skall älska honom och därför söka honom först. För den man älskar vill man alltid vara tillsammans med och alltid först söka upp för att dela allt tillsammans med den man älskar. Så vill Gud att vårt förhållande med Honom skall vara. Så vill Gud att vi skall söka Honom och därför vill Gud att vi skall söka Honom först. Därför att Han älskar oss och vill dela sin kärlek med oss.

AMEN

14 november

1 Tim 6:17-19

HJÄRTAT PÅ RÄTTA STÄLLET

Det som är det svåraste med rikedomen på jorden är att man blir som man har det. Samlandet av jordiska skatter gör oss alltså jordiska, så att vi bryr oss inte om att söka det som är evigt, det som bara Jesus kan ordna åt oss. Därför säger Jesus att det är lättare för en kamel att komma in genom ett nålsöga än för en rik att komma in i himlen. Samtidigt måste det sägas att det inte finns förbud i Bibeln mot att äga skatter. Att samla skatter på jorden är något som vi alla mer eller mindre vill göra. Somliga misslyckas, andra lyckas. Men ju mer man gör allvar av sitt skattsamlande ju mer formas ens hjärta därefter. Blir man rik på skatter av något slag blir ens hjärta format av denna slags rikedom. Skatterna kan vara av olika slag. Det behöver inte vara pengar eller ägodelar, det kan också vara försök att samla på det som har varit, samla på ungdomlighet, hälsa, idoler, skönhet eller ära. Inget av dessa ting är fel att samla på, men det blir fel när samlandet tar överhanden och blir till en hjärtesak. Då blir det man samlar på en avgud och man bryr sig inte om att söka Gud eller så glömmer man bort att leva med Jesus. Vad skall man göra då? Jo, det är med hjärtat på samma sätt vad gäller samlandet av jordiska ting som av himmelska. Det betyder att om man samlar på himmelska skatter så formas ens hjärta efter det och man kommer allt närmare Gud.

Det betyder inte att man måste vara fattig för att samla skatter i himlen, utan det betyder att samlandet av de himmelska skatterna måste uppfylla ens liv så mycket att samlande av jordiska skatter blir en bisak i sammanhanget. Samlandet av himmelska skatter gör man genom att sätta Gud först, lyssna till Honom i Bibeln och gudstjänsterna, göra det till en daglig vana att be och tacka Gud för allt. Se till att komma till nattvarden ofta och vara noga med att man vandrar med Jesus och låter allt man gör, säger och tänker ske i Herren Jesu Kristi namn.

Det är kanske inte alltid lätt att göra det om man samtidigt samlar skatter på jorden, men det går. Bröderna Grimm berättade en saga, eller liknelse om svårigheterna att som rik söka det himmelska. Det stod två män framför himlens port. Den ene var rik, den andre fattig. Sankte Per öppnade porten och när han såg den rike sken han upp, drog in honom i himlen och stängde porten mitt framför den fattig. Utanför porten kunde den fattige höra hur man sjöng och festade för fullt i flera dagar. När det blev tyst öppnade sankte Per porten och släppte in den fattige. Han frågade då: "Varför blev det sådan glädje över den rike som kommit hit? Han hade väl redan haft sina glada dagar på jorden." Sankte Per svarade då: "Kära du, fattiga kommer det hit många varje dag. Men en rik ser vi bara här en gång vart hundrade år."

"Samla inte skatter här på jorden, där mal och mask förstör och tjuvar bryter sig in och själ. Samla skatter i himlen där varken mal eller mask förstör och inga tjuvar bryter sig in och själ. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.” (Matt 6:19-21)

AMEN

15 november

Mark 13:32-37

I VÄNTANS TIDER

En dag skall Jesus komma tillbaka för att döma denna världen. Då skall vi få komma och vara med Honom i himlen för alltid. Till den dagen är inne går vi och väntar. Jesus uppmanar oss att alltid vara redo. Men kan man det? Alla har vi något vi längtar efter och väntar på, julen t ex. Under tiden slutar man ju inte upp med att göra det man gör bara för att man väntar. Vi fortsätter med det vi skall göra och sedan lägger vi också in förberedelser för det som skall komma, det vi väntar på. Vi städar inför julen och köper julklappar. Om det vi väntar på är något underbart gör det inte så mycket om det dröjer. Den som väntar på nåt gott väntar aldrig för länge. Så menade Jesus att det skall vara för oss när vi väntar på hans återkomst. Han vill inte att vi skall gå omkring och längta oss alldeles fördärvade bara för att det vi väntar på är så underbart. Därför ger han oss en försmak av himmelriket genom den Helige Ande. Det är genom den Helige Ande som Jesus är närvarande hos oss redan idag. Han kommer till oss när vi ber, Han talar till oss i Bibelns Ord och när prästen predikar i söndagens gudstjänst. Genom den Helige Ande kommer Jesus kroppsligen till oss i nattvardens bröd och vin för att ta sin boning i oss och leda oss på vägen till evigt liv. Genom den Helige Ande är Jesus närvarande hos oss precis som han har lovat: ”Se, jag är med er alla dagar till tidens slut.” Men då kan man undra: Om Jesus är hos oss alla dagar nu, varför skall vi då vänta på hans återkomst?
Han är här hos oss för att vara vår Herre och Frälsare, vår glädje vårt liv och vårt allt. Här delar han vår situation, våra problem, lidanden, glädjeämnen, sorger, svårigheter, kärlek och gemenskap. Han ger oss av sitt goda och verkar genom sina goda gåvor och genom sitt Ord till hjälp för oss att fortsätta våra liv tillsammans med Honom trots denna världens ondska, orättvisor, sjukdomar och lidanden.
Men när Jesus kommer tillbaka skall han ta oss till sitt rike. Där skall vi dela hans situation tillsammans med honom. Där blir det ingen ondska, inga orättvisor, sjukdomar eller lidanden. Där skall vi få vara och dela allt gott och underbart. Där skall vi få vara tillsammans med varandra och med honom i kärlek, glädje, frid och godhet för alltid. Det är verkligen något underbart att vänta på. Därför är det med glädje vi nu går i väntans tider.
AMEN

16 november

Luk 12:2-9,32

VAR INTE RÄDDA

Vi har alla hemligheter, sidor hos oss som vi inte vill att någon skall få reda på. När Jesus säger att det inte finns något som inte skall bli känt, blir man genast förskräckt. Tänk om människor får veta att jag inte är så god som jag verkar vara, vad skall de tänka om mig då? Men här är det inte fråga om ifall människor känner till mina hemligheter, utan att Gud gör det. Det är inte människor vi skall frukta utan Gud. Det hjälper oss inte om vi försöker verka goda och fromma, Gud vet vilka vi är, inför Honom kan vi inte dölja någonting. Det här låter fruktansvärt. Gud vet vem jag är, alltså har jag inte en chans att komma till himmelen, för Gud vill väl inte ha någon sådan som jag? Men då säger Jesus: "Till och med hårstråna på ert huvud är räknade. Var inte rädda."

Vad betyder det? Gud älskar alla människor, men Gud avskyr det onda. När det finns något ont i mig avskyr Gud inte mig för det, men Han vill att det onda som finns i mig måste förlåtas, lämnas till Jesus. För Jesus är den som har besegrat det onda, Han är den ende som jag kan lämna mina hemligheter till, mitt onda, det jag skäms för. När jag gör det får Jesus ta plats i mitt hjärta istället och jag behöver inte vara rädd, det som då ligger gömt i mig är Jesus. Vad skall komma i dagen och vad skall ropas ut från taken? Jo, att Jesus bor i mig, att Han är min stora hemlighet. Det får inte vara fördolt. Därför säger Jesus också: "Var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall också Människosonen kännas vid inför Guds änglar. Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar."

När jag har Jesus har jag ingenting att vara rädd för. Inte ens döden kan ta ifrån mig livet, döden kan bara ta min kropp ifrån mig. Därför får jag vila i Honom, ta emot den kärlek och frid som jag bara kan få av Honom och med Honom behöver jag aldrig vara rädd.

AMEN

17 november

Matt 25:1-13

SE TILL ATT VARA REDO

Jesus undervisade sina lärjungar om den yttersta tiden när Han skall återvända till jorden för att döma människorna. Då blir det som när tio tonårsflickor tar med sina facklor för att möta brudgummen som kommer hem från bröllopsfesten till deras vän, bruden. Det var en sedvänja, ungefär som vår tids möhippa. Bruden förs till brudgummens hem av sina vänner. Sedan väntar vännerna utanför på brudgummen och när han kommer följer de med honom in och blir bjudna på något gott. Det var endast brudens vänner som fick följa med in. Det kunde hända att vem som helst passade på att knacka på för att få något gott att äta. Men de kom inte in, vännerna var de som väntade. De andra kunde inte brudgummen känna till.

Så här kommer det att var med himmelriket, säger Jesus. Vi är brudens vänner och bruden är kyrkan. Vi har gjort iordning bruden som väntar, nu väntar också vi med trons olja i våra lampor. Men det dröjer och oljan tar slut för några. Det finns så mycket annat man kan tro på i denna världen och det finns så mycket som får oss att inte våga tro på Herren och på att Han skall komma tillbaka. Det beror lite på vad man brukar, d v s använder. Vi blir som vi umgås. Umgås vi mycket med Guds Ord, med nattvarden, med bönen, formas vi också efter det till en fast tro på Herren som håller även om Han dröjer. Men umgås vi inte med det blir tv-programmens ideologier, populism enligt världens sätt att se, tidningarnas rapporter och vetenskapliga påståenden mer vår vardag än Guds Ord och gemenskapen med Jesus. Då tar snart trons olja slut.

Men så kommer Herren tillbaka och då kommer alla att se Honom sådan Han är. Då kommer det att visa sig vad viktigt det är att hålla fast vid Jesus redan här och nu för att få komma till himmelriket. Jesus vill att vi skall förbereda oss för himmelriket. Vi måste göra det eftersom det finns så mycket i vår värld som talar emot Jesus och himmelriket.

Nu i slutet av kyrkoåret blir vi alltså ombedda att se till att vara redo.

AMEN

18 november

Luk 12:35-40

VAR BEREDDA

Jesus berättade en liknelse om tjänare som väntar på att deras herre skall komma hem från ett bröllop. Det gällde att vara redo. Deras herre kunde komma när som helst, men han kunde också dröja flera dagar. Ett bröllop med fest kunde ta upp emot två veckor. Men man behövde inte stanna under hela tiden, därför kunde tjänarna inte veta när deras herre skulle komma. I liknelsen verkar det som om deras herre kom på natten och finner sina tjänare redo. Då blir hans tacksamhet stor över sina trogna tjänare att han låter sina tjänare ligga till bords och själv betjänar dem. Med denna liknelse berättar Jesus om för sina lärjungar att de skall vara redo på att ta emot Honom när han en dag skall komma tillbaka. När Lukas skrev ned denna liknelse hade Jesus lämnat denna världen i kroppslig gestalt. Lärjungarna uppfattade liknelsen som en förebild för något som skulle komma att ske under deras livstid. Men så var inte fallet, vilket de senare kom att inse.

Nu lever vi i denna väntan på att Jesus skall komma tillbaka till denna världen i kroppslig gestalt. Idag är Jesus redan närvarande hos oss. Han bor i våra hjärtan. Han har sitt hem också i kyrkan och kommer oss till mötes i kyrkans gudstjänster, i sakramenten; dop, nattvard och bikt. Så att Jesus kommer tillbaka i kroppslig gestalt är inget särskilt nytt för oss om vi är redo. Vad betyder det? Jo, att vara redo innebär att leva med Jesus, att leva med Honom i daglig bön och bibelläsning, i söndagligt gudstjänstfirande. När Jesus kommer tillbaka är det bara som att man ser Honom med sina ögon. Vad är det för märkvärdigt med det? kommer man att fråga.

Varför är det så viktigt att vara beredd på att ta emot Jesus? Det beror på att Jesus är vägen till himmelriket. När Han kommer tillbaka är det för att döma världen. De som då inte har tagit emot Honom som Herre i sina liv kommer att gå förlorade. Så är det också viktigt för oss att vara beredda varje dag. Även om inte Jesus skulle komma tillbaka under vår livstid, så vet vi heller inte när våra dagar på jorden tar slut. Då är det samma sak för oss som om Jesus skulle komma tillbaka. Då kommer vi att stå där inför vår domare. Honom som skall avgöra om vi har rätten att få komma till himmelriket eller inte. Den rätt som Jesus ger oss under våra liv på jorden. Rätten är gratis, men har vi tagit emot den? Det avgörs då. Låt oss alltså vara beredda, för vi vet inte när tiden är inne.

AMEN

19 november

Upp 3:10-13

BLI IGENKÄND

Jesus sa: ”Var och en som känns vid mig inför människorna honom skall också Människosonen kännas vid inför Guds änglar.” Det är viktigt för oss människor att bli igenkända: Alla har vi inte förmågan att vara bra på att känna igen folk, men alla har vi behov av att bli igenkända. Det ger oss en känsla av värdighet, att man får känna att man betyder något. Jesus sa: ”Var inte rädda, ni är mer värda än aldrig så många sparvar.”

När vi firar domsöndagen blir påminda om att vi en dag kommer att bli dömda. Denna söndag är det viktigt att vi förstår att vi inte behöver vara rädda för domens dag om vi lever våra liv med Jesus. Han kommer att känna igen oss. När man ser på sig själv och sitt liv kan man inte förstå hur det är möjligt att Gud verkligen vill att man skall få komma och vara med i Guds rike i himmeln. Jag är ju ingen vidare god och bra människa, tycker man. Tänk om jag får stå där inför Guds tron i all min förskräcklighet och höra vilken usling jag är. Tänk om……..Man kan bli rädd för mindre. Men Jesus säger: ”Var inte rädda”. Han kommer att vara där och Han kommer att känna igen mig! Det är med Honom jag har levt mitt liv. Han vet vad jag har gjort, vilken dålig människa jag har varit under mitt liv på jorden. Han vet att jag visserligen har kämpat med all kraft för att göra gott, älska mina medmänniskor, varit generös och så, men också hur jag så ofta har gjort tvärtom. Men Han vet också att jag aldrig har dolt för andra att jag är en kristen. Därför kommer Han att känna igen mig!!! Därför är det med förtröstan och tillförsikt vi kan få höra Jesu ord: ”Var inte rädd du lilla hjord, er fader har beslutat att ge er riket.”

AMEN

20 november

Upp 20:11-21:5

DU ÄR ÄLSKAD

Domsöndagen har genom tiderna betraktas med allvar. Det har varit en dag för dom över all ondska och synd i världen och hos oss människor. En dag för eftertanke om att om vi inte lever våra liv i godhet så kommer vi till helvetet. Men när man ser vad Jesus säger så märker man att nästan hela avsnittet kännetecknas av förvånad glädje. Man brukar ju berätta det viktigaste först och Jesus börjar med att tala om de rättfärdiga. De blir förvånade när Jesus säger till dem allt gott de gjort, men själva tycker de inte att de gjort något gott. Jesus säger: "Kom ni som har fått min faders välsignelse och överta det rike som har väntat er sedan världens skapelse." Hur kan man tänka om denna domens dag med dessa Jesu ord? På -70 talet kom en sång som hette: "Tie a Yellow ribbon around the old Oak tree" (Bind ett gult band runt den gamla eken). Den handlar om en kille som är på väg hem från ett treårigt fängelsestraff. Han undrar om hans flickvän vill ta emot honom när han nu är på väg hem med bussen. Han hade skrivit ett brev och sagt att hon skall binda ett gult band runt den gamla eken om hon vill ha honom tillbaka. Skulle han inte se något gult band så åker han vidare, glömmer allt om dem och tar all skuld på sig. Men när han närmar sig ser han den gamla eken överflödad med gula band, hundratals. Han är välkommen hem. Så här är det med domedagen. Vi går här genom livet och vet att vi är syndare. Vi har inte rätt att komma till himlen. Vi säger till Jesus: "Bind ett gult band runt den gamla eken om du vill att jag skall komma hem till dig." Men vi kan inte tänka oss att han vill. Vi har ju gjort så mycket fel. Självklart bjöd vi grannen på mat lite då och då, han hade det ju inte så gott ställt. Självklart skänkte vi kläder till de fattiga i Rumänien, de hade ju så lite. Det var väl inget märkligt, det var ju självklart. Och självklart följde vi Jesus genom livet, men ändå tänkte man mest på sig själv. Och tänk så många gånger man varit arg och dum, sagt så många sårande ord och gjort så mycket dumt. Inte kan väl Jesus vilja ha mig hem? "Nej, Herre, om jag inte ser ett gult band runt den gamla eken, då tar jag på mig skulden och förstår." Men nästan framme ser du den gamla eken och Jesus har bundit tusen och åter tusen gula band runt den för att visa dig att han vill ha dig där han är. Så mycket älskar han dig. Så mycket vill han att du skall veta att du är älskad.

AMEN

21 november

2 Petr 3:8-13

DOMSÖNDAGENS GLÄDJE

Domsöndagen har inte firats som en domens söndag särskilt länge. Det är främst under 1900-talet den blev en domens söndag och präglades med mycket allvar. Att det blev så här berodde på att domsöndagen firades som den sista dagen på kyrkoåret. Från början hade man inte något kyrkoår, det var inte förrän i slutet på 1500-talet det kom i bruk.

Domsöndagen innebär både glädje och sorg, kanske mest glädje trots allt. Visserligen innebär det att människor kommer att gå förlorade, men det är glädjen över att ondskans tid då skall vara förbi för alltid och att de människor som lever med Jesus skall få vara hos Gud för alltid. Jesus säger: "Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv." Det betyder att vi inte behöver frukta för den yttersta dagen eller domens dag. Har vi tagit emot Jesus har vi en fribiljett till himmelen. I och med detta kommer kärleken och glädjen, godheten och friden vara dominerande inslag på domens dag. Det kommer att vara en glädjens dag för många. För vad kommer att hända? Jo, de döda skall få liv igen. Fantastiskt! Vad underbart! "Alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem". Döden har ingen betydelse längre, alla skall få liv. Allt detta låter härligt och underbart och är så för dem som tagit emot Jesus under sina liv på jorden. Men det finns också den allvarliga delen som går hand i hand med den glädjefulla. Jesus säger: "de som gjort det goda skall uppstå till livet, och de som gjort det onda skall uppstå till domen." I den korta versen är det svårt att inse vad det innebär att ha gjort det goda eller det onda, men ser vi till hela Jesu ord är det helt klart vad som avses. Det goda är att ha tagit emot Jesus, det onda är att inte ha gjort det. De som tagit emot Jesus får uppstå till livet, de som inte gjort det skall uppstå till domen. Därför är domens dag en dag vi kan fira med glädje och hopp. Men samtidigt en dag då vi får se oss omkring på dem som ännu inte tagit emot Jesus. Vi har ansvar för att också de skall söka och finna Herren. Vi får be för dem, visa dem vägen till tron och handla i kärlek för dem och våra medmänniskor så att de, i alla fall genom våra gärningar skall få en glimt av Jesus. Så kan också de få möjligheten att uppleva domsöndagen inte som en domens dag utan som en glädjens dag.

AMEN

22 november

Joh 5:24-39

ATT HA EVIGT LIV

"Amén, amén légo hymin hoti ho ton lógon mou akóon kai pistévon tó pémpsanti me echei soén aiónion" (grek) "Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv." Jesus talar om hur vi skall bära oss åt för att få evigt liv. I den grekiska grundtexten ser vi det tydligare. Först är det två "sannerligen" - *"Amén, amén"* vilket innebär att Jesus vill säga oss att så här är det verkligen. Sedan används samma uttryck för ord som avser Guds Ord *"ton lógon"*. Den som alltså hör Guds Ord har sannerligen evigt liv. Men vad menas med Guds Ord? Det är Johannes som skriver och han har redan tidigare berättat vad som avses: Guds Ord är Jesus. Ordet om att höra innebär mer än att bara lyssna, det talar om att hålla fast vid, ta till sig de ord man får höra. I detta fall betyder det egentligen i dagligt tal att leva med Jesus. Skulle Jesus sagt de här orden idag för att förtydliga vad han menar med hur vi skall få evigt liv, hade han sagt: "Sannerligen, den som lever med mig, tar Guds Ord på allvar och litar på Gud, han har evigt liv."

Det underbara med de här orden är inte bara att vi får evigt liv när vi lever med Jesus, utan det är att vi HAR evigt liv när vi har Jesus. Ordet för "har", *"echei"* betyder inte att vi får evigt liv en gång på den yttersta dagen eller när vi kommer till himlen och att vi därför med Jesus endast har löftet om evigt liv när vi lever i denna världen. Nej, med Jesu ord här betyder att vi HAR evigt liv när vi lever med Jesus redan här och nu. Hur är detta möjligt? Jo, det är så att det egentligen bara är Jesus som har det eviga livet. Vi kan därför inte få evigt liv av oss själva eller för något som vi gör. Vi kan bara få evigt liv om vi tar emot Jesus. När vi HAR Jesus, HAR vi evigt liv. Detta är både glädjebudskapet som ges oss idag samt det allvarliga budskapet som säger oss att det finns ingen möjlighet att få evigt liv utan Jesus.

AMEN

23 november

Matt 25:31-46

LAGENS GÄRNINGAR OCH KÄRLEKENS GÄRNINGAR

På den yttersta dagen kommer Jesus att döma alla folk. Jesus visar med en bild ur vardagslivet att det kommer vara lika lätt som det är att skilja getter och får åt. Men vad är det som avgör hur Jesus kommer att döma oss människor? Jesus säger: “kom ni som har fått min Faders välsignelse“. Det handlar om något som man redan har. Men sedan berättar Jesus om vad de har gjort och vi märker att det är något som inte stämmer. När de rättfärdiga får veta vad de har gjort blir de förvånade och undrar när de gjorde allt detta. Orsaken till deras förvåning består i att de gärningar som de har gjort är kärleksgärningar inte laggärningar. Det är efter kärlekens gärningar vi kommer att dömas inte efter laggärningar.

Både laggärningar och kärlekens gärningar handlar om att hålla tio Guds bud. Och när Jesus säger: “Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek,“ handlar det också om att hålla buden.

För att förstå skillnaden tar jag 5:e budet som exempel: “Du skall inte dräpa“. Lagen håller man för att man skall undvika straff. Dödar jag någon kräver lagen att jag skall stå till svars för det och straffas. Jag håller lagens bud för att undvika straff. Kärlekens bud innebär också att jag skall hålla lagbudet, men orsaken är en annan. Här håller jag budet därför att jag älskar min nästa. Jag kan inte döda min nästa därför att jag älskar henne. Inte ens om lagen skulle befalla mig att döda, kan jag döda min nästa. Detta är vad kärlekens bud innebär. Skillnaden mellan varför man håller buden beror på orsaken till det.

Att de rättfärdiga inte kände till det goda de gjort beror helt enkelt på att det goda de gjorde var så självklart för dem att de aldrig skulle kunna tänka sig ha gjort annorlunda. Vad är självklart för oss kristna? Ta detta med att visa vänlighet. Man kan inte gå omkring och vara ovänlig. Människor i vår närhet skulle då tro sig ha gjort oss något illa och får lida för vår ovänlighet. Vi har som kristna omsorg om alla och därför är det en självklarhet att man hjälper varandra och visar varandra vänlighet. Det är en självklarhet! Inte kan väl Jesus mena att det är sådana självklarheter det handlar om som att vara vänlig och hjälpsam och givmild och glad och uppoffrande. Sådant kan man väl inte bli dömd efter? Men det är dessa självklarheter som vi kommer att bli dömda efter. Luther sa om detta så här. “Goda gärningar gör ingen människa god, men en god människa gör goda gärningar.“ Jesus sa: “Det är på frukten man känner trädet.“

AMEN

24 november

Matt 13:47-50

NÄTET I SJÖN

Jesus sa: "Med himmelriket är det också som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga." Fiske med nät kunde gå till på olika sätt. Det bästa sättet var dragnätet, ett ca 200 m långt nät som lades ut mellan två båtar. Med flöten hölls nätet uppe och med lod fördes den andra delen av nätet mot botten. Allt som kom i dess väg följde med i nätet och när man drog upp det på land var man tvungen att sortera fisken och allt som kommit i nätet. Det fanns fisk som inte fick ätas enligt föreskrifter i Moseböckerna. De fiskarna kastades bort, medan den ätliga fisken togs om hand och lades i korgar.

Många av lärjungarna var fiskare och förstod vad Han talade om. Jesus berättade att änglarna kommer att göra likadant med människorna på den sista dagen. De goda kommer att tas om hand och de onda skall kastas bort. Vår fråga blir då: hur blir man en god människa och får komma till himmelen?

Jesus sa vid ett tillfälle att endast Gud är god och i det svaret ligger hemligheten för hur man skall kunna bli god: man måste få del av Gud själv. Hur går det till? Det är endast möjligt genom Jesus. Det var därför Jesus kom till världen för att vi skulle kunna bli goda människor. Av oss själva är det omöjligt. De som har försökt bli goda i egen kraft märker snart att det är omöjligt. Det enda man blir riktigt bra på det är att fundera ut bättre och smartare sätt att dölja olika saker i ens eget liv samt att inte göra någonting alls och därmed tyvärr inte heller göra det goda man borde göra. Fast när man inget gör, märks det ju heller inte.

Det finns bara ett sätt och det är att lämna sitt liv åt Jesus. Han är den ende som kan göra mig god. Själv kommer jag kanske inte att märka så mycket av det. För hela tiden upptäcker jag mer att bekänna som synd inför Gud. Men samtidigt märker jag hur underbart nära Han blir mig, hur underbart svag jag får vara i mig själv och finna styrka, glädje, kärlek och frid i Honom. Och då förstår jag att jag är god, men inte jag själv. Nej, det är Jesus som är god i mig. Då förstår jag att det är endast på Honom det beror om jag blir lagd i korgen bland de goda.

AMEN

25 november

1 Kor 15:22-28

DOMEN

Jesus sa: "Så skall det bli vid världens slut. Änglarna skall gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen." Varför måste det bli en dom och vad skall vi bli dömda efter, vilken lag är det som gäller? Jesus berättade om den sista dagen när alla skall dömas. Det blir precis som ett fiskafänge med nät där alla fiskar dras upp ur vattnet, men alla fick inte ätas enligt judisk lag så de oätliga kastades tillbaka i sjön igen. På samma sätt måste det bli en dom, alla får inte komma in i himmelriket. Därför att Gud vill att inget ont får komma in i himmelriket. Skulle något ont komma in där skulle det bli likadant där som det är nu på jorden och någon gång vill Gud göra slut på det onda. Det kommer han att göra på domens dag. Därför måste det bli en domens dag. Det som gäller är ganska enkelt. Det är bara det som är gott som får komma in. Men då tänker man efter. I så fall kan ingen människa komma in eftersom alla människor har något ont i sig, mer eller mindre. Men lägg då märke till att Jesus inte säger: "änglarna skall gå ut och skilja de onda från de goda". Nej, det är de "onda från de rättfärdiga" som änglarna skall skilja på. Men det står inte att de skall gå och fråga vad de har gjort för att få veta om de är onda eller rättfärdiga. Hur skall änglarna veta vilka de skall skilja ut? I en annan liknelse berättade Jesus om en kunglig bröllopsfest där gästerna som blev inbjudna fick en bröllopsdräkt, en lång fotsid vit klädnad. Dräkten var rättfärdighetens klädnad som togs emot genom tron på Jesus Kristus. Det är Jesu klädnad de skall bära, dessa som kallas rättfärdiga. De har rätten till himmelriket, det onda som de gjort är förlåtet, det är Jesus som gjort det och de har levt sina liv med Jesus i den klädnad som han ger. Änglarna behöver bara se vilka som bär den vita fotsida klädnaden och vilka som inte gör det. Det kommer att vara lika enkelt som att skilja mellan får och getter, säger Jesus vid ett annat tillfälle. För så får vi rätten till himmelriket: genom Jesus och bara genom Jesus. Det är bara genom honom vi kan få komma till himmelriket. Bara genom honom kan vi räknas som rättfärdiga och goda. De som inte vill ha med Jesus kommer därför att bära sitt onda själva, det onda som Gud inte vill ha i sitt rike. Det onda kommer han att föra till den plats där inget gott kommer att finnas, vi kallar den platsen för helvetet, ondskans plats. Jesus använder bilder för att berätta om den platsen, i denna liknelse som en brinnande ugn. Det är därför det mest underbara glädjebudskap men också de mest allvarliga ord som Jesus riktar till oss: vill du komma till himmelriket måste du ta emot Jesus annars kommer du till helvetet.

AMEN

26 november

Jes 65:17-19

DEN SISTA DAGEN

En dag skall denna jord vi lever på gå under med all sin ondska, allt sitt lidande, all smärta, orättvisa och misär. Det onda i världen skall inte mer vara till. Då skall det bli som Jesus säger: ”Som när man lägger ut ett nät i sjön och får fisk av alla slag i det. När det är fullt drar man upp det på stranden och sätter sig ner och samlar den goda fisken i korgar och kastar bort den dåliga”. Då kan man fråga sig: ”Varför måste det bli en domedag?”

Det måste bli en domedag därför att Gud vill ta bort allt som är ont och skapa en ny värld där det bara finns godhet, kärlek, glädje, frid och allt annat underbart. Eftersom Gud är allsmäktig kan han ta bort det onda när han själv vill. Det kan bli nu..……det blev det inte. Det kan dröja tusen år till. Men varför Gud dröjer med att ta bort det onda och varför han kan tillåta det onda att finnas kvar ännu en tid beror på hans kärlek. Gud älskar oss människor. Problemet är att det onda bor i oss. Skulle Gud ta bort det onda skulle också vi människor tas bort och komma till den plats där ingen gott finns, där Gud inte kommer att vara, helvetet.

Men Gud älskar oss, han vill istället att vi skall bli räddade från det onda så att han kan ta bort det onda utan att vi behöver gå under. Därför kom Jesus till jorden för att ta på sig allt ont. När vi nu kommer och tar emot Jesus tar vi också emot den räddning från det onda som Jesus har ordnat. Det betyder att om vi lever med Jesus kommer vi inte att gå under på domedagen. Men ännu har inte alla människor tagit emot Jesus. Därför väntar Gud. Han avskyr det onda, men väntar att ta bort det än så länge eftersom han vet att när han låter ta bort det onda kommer de människor också att gå under som inte tagit emot räddningen genom Jesus Kristus.

Gud älskar alla människor och tvång finns inte i kärleken. Han gör mycket för oss för att vi skall bli skonade från mycket av ondskan i världen, men inte så mycket att det blir tvång på något sätt, för tvång finns inte i kärleken. Gud har den fullkomliga kärleken. Men på domens dag kommer Gud att förgöra det onda även om inte alla tagit emot räddningen. Då blir det heller inte fråga om tvång, då är det dom, en rättvis dom. Den dagen kommer när Guds avsky över ondskan väger tyngre än hans kärlek över människan. När den dagen är inne ”skall änglarna gå ut och skilja de onda från de rättfärdiga och kasta dem i den brinnande ugnen. Där skall man gråta och skära tänder.”

AMEN

27 november

Luk 4:16-22

SE DIN KONUNG KOMMER TILL DIG

Första söndagen i Advent är kyrkans nyårsdag. Då firar vi den händelse när Jesus red in i Jerusalem på en åsna och hyllades som en kung. Man sjöng: ”Hosianna” Som betyder ”Hjälp oss Herre. Fräls oss, grip in och rädda oss.” Men fem dagar senare ropade man: ”Korsfäst honom!” och då hade man satt en kungakrona av törne på hans huvud. Man hängde då upp honom på ett kors, men förstod inte att det var just det som gjorde honom till kungen som räddade oss. Förväntningarna var stora när Jesus kom ridande på en åsna. Nu skulle man göra honom till kung och han skulle ordna fred för Israels folk. Han skulle bli härförare för folket och driva ut ockupationsmakten. Trodde man. Det hade hänt tidigare som när Saul blev kung. Nu skulle det hända igen. Trodde man. Men nu skulle en annan tid börja. Nådens år var inne, ett år som Herren hade valt. Kampen för befrielsen från synden, döden och djävulen skulle nu gå in i slutfasen. Jesus var kungen som kom fattig, ridande på en åsna. Han kom ödmjuk och var lydig ända till döden på ett kors. Han skulle ta vår död på sig för att vi skulle kunna få evigt liv. Utan detta konungaoffer var det omöjligt. Jesu seger över synden, döden och djävulen blev vunnen precis en vecka efter Jesu segertåg in i Jerusalem. Han fullföljde det man bad honom om: ”Hosianna!”

Jesus har vunnit seger och gett oss möjlighet till att förbättra vår tillvaro här på jorden samt att ge oss möjlighet till ett fortsatt liv efter vår jordiska död. Det är därför vi lovsjunger med glädje på första söndagen i advent. Vi sjunger om att bereda en väg för Herren som kommer med sitt rike som ej är av denna värld. Ett rike som han säger skall finnas inom oss när vi lever här på denna jorden och som sedan i himlen skall omsluta oss på alla sidor. Ett fridens rike där hänsynen till vår nästa, kärlek, omtanke, glädje, mildhet och godhet är tecken som skall visa sig i varje människas liv som tillhör honom. Men vi ser hos oss själva att vi inte av egen kraft kan förmå detta goda. Därför får vi be om att han skall bereda en väg in i våra hjärtan och fylla oss med allt det goda han ger oss.

Låt oss börja det nya nådens år inte bara med att se vår konung komma till oss, utan också ta emot honom som Herre och Kung i våra hjärtan att fylla oss med all den kraft och kärlek som vi behöver för att vara Hans konungarike på jorden.

AMEN

28 november

Matt 21:1-9

SE DIN KONUNG KOMMER

Det var profeten Sakarja som skrev: "Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer fattig, ridande på en åsna." Sakarja var överhuvud för prästsläkten Iddo och återvände som ung tillbaka till Juda land efter den Babyloniska fångenskapen på 500-talet f.kr.

Han var en av de sista profeterna som trädde fram innan det 400-åriga uppehållet fram till Johannes Döparen. Sakarja profeterar i slutet av boken om åtta syner med symbolisk innebörd som handlar om den framtida Messias. När Jesus rider in i Jerusalem på en åsna ser folket uppfyllelsen av Sakarjas profetiska ord. Det var inte vem som helst som kunde gjort detsamma. Många kom inridande på åsnor varje dag, men detta var den som i både ord och handling visat vem han var. Han hade bett folket vara tysta om vem han var tills tiden var inne. Nu var det dags och han tog själv initiativet för att visa folket att han kommit för att utkräva Guds rätt.

Folket jublade och sjöng om kungssången om att de skulle bli befriade av Davids son som kom på Herrens uppdrag. Men man hade inte förstått vad som avsågs. Folket trodde att Jesus skulle befria Israels folk och göra dem till ett herrefolk över andra. Men Jesu uppgift var av annat slag. Han hade redan berättat om det under tre år. Men inte ens lärjungarna hade riktigt förstått. De hade ändå grundligt fått lära sig, som man gjorde på den tiden. Men när Jesus hade uppstått skulle de förstå och ta fram den kunskap de fått sig givna för att gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar. För Jesus skulle vinna seger över synden, döden och djävulen. Detta var de verkliga fienderna som måste besegras och endast Jesus kunde göra det. Det skulle krävas ett offer, en syndabock. Jesus skulle bli den som tog på sig alla människors rättvisa skuld inför Gud. Det var detta som profeten Sakarja redan berättat om, men i den stunden Jesus red in på en åsna insåg man inte att det var det som avsågs. Jesus förberedde sig nu för att lida, dö och uppstå, för att vinna en rättfärdig seger över döden och ondskan.

Nu i advent får vi börja det nya kyrkoåret med att låta Jesus komma till oss för att dela med sig av den seger som ger evigt liv och den frid och kärlek som vi behöver för att kunna fira jul i Jesu namn.

AMEN

29 november

Jes 9:2-7

KUNG JESUS

"Mitt rike hör inte till denna världen" sa Jesus till Pilatus. Pilatus frågade: "Du är alltså kung?"
Jesus red in i Jerusalem som en kung och alla kände till vad det stod hos profeten Sakarja: "Se, din konung kommer till dig, rättfärdig och segerrik är han. Han kommer fattig, ridande på en åsna."
Kungen hade kommit, men det var en konung över ett annat rike; himmelriket. Det var en konung som kommit för att vinna seger över det andra riket, ondskans rike, som då hade nästan oinskänkt makt över mänskligheten.
Han var kung fast han var fattig. Han var kung även om han inte hade någon ägd mark. Han var kung trots att han inte hade något slott och där endast stenar var hans huvudgärd. Hans rike var av annat slag, men det var det riket som skulle bestå. Romarriket kom visserligen att bestå i några hundra år, men himmelriket skall bestå för alltid.
Det speciella med att vara kung i Israel var att man var smord. Det betyder att kungen hade Guds Ande. Gud var på ett särskilt sätt med kungen som var ett slags ställföreträdare för Gud i Israel när det gällde den jordiska makten. Den egentliga kungen var Gud själv. Men i Israels historia var inte alla kungar så tillfullo Guds företrädare som var önskvärt. Tanken var att Gud skulle utse kungen, men redan David bestämde att sonen Salomo skulle efterträda honom. Salomo var alltså inte kung efter Guds val. Ändå var Gud med Salomo som var smord till kung. Han fick bl a vishetens nådegåva.
Jesus var "Davids son", Messias, ”den Smorde”. Den kung som redan profeten Jesaja profeterat om: "Ett skott skall skjuta upp ur Isais avhuggna stam." Men Jesus var ingen ställföreträdande kung som David och de andra kungarna varit. Han var Kungen, Konungarnas Konung, eftersom Han var Gud själv. Och Hans uppdrag var inte av jordisk art, utan för att vinna himmelriket åt oss. Detta skulle Han göra på det som blev Hans tron på jorden: korset. Hans uppdrag var att offras för vår skull och dö för att vi skulle kunna få evigt liv. Han tog på sig det som var vårt, döden, och gav oss av det som tillhör Honom: evigt liv.
Han är Konungarnas Konung som red in i Jerusalem på en åsna för att fullborda det verk som började en natt i Betlehem då några herdar och tre vise män kom för att hylla en Konung.
AMEN

30 november

Psalt 85:9-14

ÅRET SOM HERREN HAR VALT

Jesu födelse firades inte alls de 300 första åren efter Jesu födelse. Då var påsken det väsentliga under kyrkoåret. Sedan blev Jesu födelse väsentligt att fira för att visa att Jesus verkligen blivit född som människa på jorden. Man inledde detta firande med en 40 dagars fasta och 6 adventssöndagar som handlade om Johannes Döparen, utom den sista som handlade om Maria, Jesu mor. Inte förrän på 1000-talet blev det 4 adventssöndagar. De dagar som tidigare var söndagar före Jesu födelse (Natale Domini) blev nu söndagar före Kristi ankomst (Adventus Domini). Att man lade in firandet av Jesu intåg i Jerusalem på 1 advent berodde på att man ville inleda firandet av Jesu födelse på samma sätt som inledandet av firandet av Jesu död och uppståndelse. Man behöll en fyra veckors fastetid före jul precis som 40 dagars fastetid inför påsk. Jesu födelse och död skulle ha samma struktur. Påsken var och är fortfarande det allra största kyrkliga helgen på året, men julen har under vårt århundrade tagit ifatt. Kanske därför att glädjemotivet, som finns inför jul och under jul, är lättare att ta till sig än påskens glädje som inleds med en lång fasta och dagar av sorg innan höjdpunkten med påskdagens glädje.

När man läser historien om hur firandet av våra helger har kommit till ser vi också orsakerna till de val som har gjorts. Vi har i kyrkans historia haft rätt att bestämma firandet med hänsyn taget till händelserna i Jesu liv. Men ju mer man tittar in i historien ser man Guds finger med i spelet. Man ser det som Jesus läste upp för sina bybor i Nasaret om ett år som Herren hade valt. Det som är oväsentligt har lagts åt sidan genom alla diskussioner och debatter i kyrkans historia och det väsentliga har ställts fram. Oväsentligheter som exakt vilken dag Jesus föddes, har lagts åt sidan och väsentligheten att Han som är Gud blev människa på jorden för vår skulle, har förts fram i firandet av julen.

Med första advent har vi ett nytt kyrkoår. Vi lever i den historia som skapas för varje minut och somliga av oss ser det, andra gör det inte, att också detta är ett år som Herren har valt.

AMEN

December

1 december

Joh 18:36-37

VITTNA OM SANNINGEN

Advent firas sedan 500-talet som en förberedelsetid för firandet av Jesu födelse. Förberedelse är bl a dagar av fasta. Precis som före påskens firande inleds därför julförberedelserna med en palmsöndagstext; Jesu intåg i Jerusalem. Som predikotext detta nya kyrkoår används en händelse från Jesu samtal med Pilatus. Jesus berättade att hans rike inte var av denna världen och att hans uppgift var att ”vittna för sanningen. Den som hör till sanningen lyssnar till min röst.” Dessa ord har oerhört stor betydelse för oss som vill höra Jesus till. Filosoferna har lärt oss att sanningen är relativ, att ingenting är sant förrän vi bestämmer oss för att det är sant. Men så är det inte. Sanningen är aldrig relativ, det är vår uppfattning om sanningen som är relativ. När Jesus använder begreppet sanning så härleds detta till hur begreppet användes på den tiden. Sanningen hade två grundpelare som hörde ihop. Den ena var uppenbarelsen av verkligheten, den andra var uppenbarelsen av Gud. Verkligheten var något som hörde Gud till. Ville man tillhöra sanningen, verkligheten, var det Gud man måste hålla sig till. Inte uppfattningen om Gud, inte en slags tro på Guds existens, utan gemenskapen med Gud. Jesus talade om att ”höra till”, inte att tro på eller lyssna till sanningen, utan höra till sanningen. Vad betyder detta för oss?

Det betyder att du nu i adventstiden får dagar att fundera över om du tillhör sanningen.

Är du beredd på att lyssna till Jesus och lita på Honom?

Är du herre över Jesus eller är Han din Herre?

Låter du Jesus bestämma i ditt liv eller låter du Honom endast bestämma över de områden du ger Honom att bestämma över?

Det är först när du tillhör sanningen, låter Jesus vara din herre och frälsare som du lyssnar till hans röst. Det är först när du tar emot Jesus i ditt hjärta, öppnar dig för honom, som du kan tillhöra sanningen. Därför är Jesu intåg i Jerusalem så viktigt. Låt hans intåg vara en bild för hans intåg i ditt hjärta. Låt adventsfastan bereda dig att låta honom födas i ditt hjärta så att du för alltid kan tillhöra sanningen. Gör det genom att lämna ditt liv, ditt eget jag till honom i bön och bekännelse. Säg: ”Herre, hjälp mig att tro på Dig och lär mig att leva mitt liv med Dig.”

AMEN

2 december

Luk 17:20-30

GUDS RIKE SOM KOMMER

Det var några fariséer som frågade Jesus när Guds rike skulle komma. Jesus svarade att Guds rike inte kommer så att man kan se det med sina ögon, inte en plats på jorden som man kan peka på och säga: ”Här är det” eller ”Där är det”. Istället sa Jesus: ”Guds rike är inom er”. Många har funderat över vad Jesus menade med detta. Men ser man på övriga ställen i Bibeln vad Jesus menade när han talade om Guds rike förstår man vad han menade. Han menade att Guds rike är något som kommer när Gud griper in och gör något nytt samtidigt som det finns redan här och nu i Jesus själv. Jesus visade med ord och under att Guds rike fanns redan nu mitt ibland dem, att Guds rike hade kommit till dem genom Jesus.

I Jesus har vi del av Guds rike idag. Där Jesus är finns Guds rike. ”Guds rike är inom er”. Det här är ord som kommer till oss under denna adventstid, förberedelsetiden för oss att fira den helg när Gud visade att han bryr sig om oss och vill att vi skall få evigt liv tillsammans med honom. Orden om att Guds rike finns inom oss som lever med Jesus betyder framför allt två saker:

1. Det är vi som visar vad Guds rike är för omvärlden. Det betyder att vi har ett stort ansvar. Vi kan inte leva hur som helst och inte tänka på hur vi lever, vad vi säger och bara tänka på oss själva. Vi måste vara Jesu ljus i denna mörka värld och lysa upp med hopp, kärlek, glädje och frid för de människor som inte kan se något hopp eller glädje, känna någon kärlek eller frid.
2. Förutsättningen för att vi skall kunna vara Jesu ljus i världen är att vi lever med Jesus. Det är han som är Guds rike som finns inom oss. Om inte Jesus får styra och leda oss, om inte Jesus får förlåta oss våra synder, visa oss rätt i Guds Ord och forma oss efter sin vilja kan vi inte vara hans ljus i denna mörka värld. Då blir vi bara som vassrör som visslar i vinden. Det är genom Jesus Guds rike finns på jorden. Det är genom Jesus Guds rike bor inom oss. Det är genom Jesus vi får del av Guds rikes hemligheter, möjligheter, gåvor som evigt liv, kärlek, glädje, frid, godhet. Därför blir Guds rike ett rike som kommer till dig när du tar emot honom som Herre och Frälsare i ditt liv.

AMEN

3 december

Luk 21:25-36

RIKET SOM KOMMER

Jesus berättar om vad som kommer att ske på den yttersta tiden då Han skall komma tillbaka till jorden med stor makt och härlighet. Det kommer att bli svårigheter på många olika sätt innan Jesus kommer. Människor kommer att uppleva ångest och rådlöshet. Det gäller då att inte fördunklas av omåttlighet, dryckenskap eller livets bekymmer, utan vaka och vara beredda så att man inte blir överraskad när den sista dagen är inne. För då är domen här då vi skall dömas. Då kommer inga undanflykter att hjälpa. Då kommer det att vara försent att omvända sig.

Egentligen är det ganska märkligt hur vi människor har så lätt att ta fasta på det som finns i denna världen och inte ta vara på chansen att få leva för alltid och få del av den kärlek och glädje man söker i denna världen, men som finns hos Gud. Vi satsar på det som tillhör detta livet och tror oss vinna något på det som inte består. Men det hjälper inte en människa hur mycket hälsotabletter hon äter, motionsrundor hon springer, rynkor hon rätar ut genom operation eller pengar hon vinner på Bingolotto. En dag kommer det att vara försent. En dag kommer den sista dagen för henne. Det kan vara hennes dödsdag, det kan också vara den sista dagen för denna jorden innan undergången. Men allt det hon har satsat på i denna världen kommer att vara som bortblåst för henne. Det är detta Jesus vill uppmana oss att fundera på nu inför julen. Hur är det med våra liv? Vad lever vi för? Lever vi för denna världen kommer det att bli med oss som med denna världen: vi kommer att gå under. Men lever vi för det som består, som vi får ta emot av Jesus, kommer det att bli med oss som med Jesus: vi får bestå för alltid och få evigt liv och ta del av allt det som kommer att bestå: kärlek, glädje, frid, mildhet och allt gott.

Därför är det viktigt för oss att vi i denna förberedelsetid, som advent är, funderar över våra liv och ställer oss frågan: Hur är det med mitt liv?

AMEN

4 december

Mark 1:14-15

OMVÄND ER

Jesus började sin förkunnelse med att tala om att Guds rike är nära och att folket därför skulle omvända sig och tro på budskapet. “Omvänd er“ sa Jesus. På grekiska betyder omvändelse “helt om“ som man säger i militären. Det märks när man är omvänd. Vänder man om börjar man gå i direkt motsatt riktning. Om vi skall se på vad det är som speciellt kännetecknar en människa som är omvänd, så är det att vissa saker plötsligt blir självklara för henne.

Det blir självklart att be. Det blir självklart att läsa Bibeln och hålla fast vid Guds Ord.

Det blir självklart att gå till kyrkans gudstjänster. Det blir självklart att tänka efter hur man lever och man gör allt för att leva efter Guds vilja.

Självklart märks det när man blir omvänd. Innan man var omvänd ifrågasatte man kanske ifall det var så viktigt att ha ett eget personligt böneliv. “Det räcker väl med att be lite då och då när man känner för det“, sa man. Men när man blev omvänd blev det självklart att man skulle be så ofta som möjligt, be för allt och för alla. Inte därför att man kände för det, utan därför att det blev självklart.

Innan man var omvänd ifrågasatte man kanske om det var nödvändigt att läsa Bibeln. Man hade sin åsikt och trodde sig kanske veta vad man behövde av det som stod i Bibeln. “Det räcker väl att tro på Gud och leva så gott man kan“, sa man. Men när man blev omvänd upptäckte man att Bibeln inte bara vara oerhört rik på allt möjligt om Gud och om livet och att det var sant. Man upptäckte också att det handlar om mig själv och att det var mig Gud talade till i sitt Ord. Och det blev självklart att man läste Bibeln varje dag och höll fast vid det och litade på det som stod där.

Innan man var omvänd gick man kanske till kyrkan när man kände för det eller om det var någon speciell högtid eller form av gudstjänst. “Man kan väl möta Gud överallt“, sa man. Men när man blev omvänd blev det en självklarhet att gå till kyrkan varje gång det var gudstjänst. Inte därför att man kände för det eller kanske ens ville, utan därför att GUD vill det. Därför gick man självklart alltid till kyrkan. Man var omvänd.

Innan man var omvänd tänkte man kanske inte på att det man sa och gjorde hade någon större betydelse för Gud. “Jag får väl leva som jag vill, Gud förlåter ju alltid“, sa man. Men när man blev omvänd blev det självklart att tänka efter hur man levde. Man förstod att man var en Jesu lärjunge. Att man skulle vara ett Jesusljus i världen. Att alla skulle se på mig om Jesus var något att ha eller inte. Det blev självklart att tänka efter hur man levde så att andra kunde säga, när de såg mig; “Jesus måste leva om du nu säger att Han bor i dig“.

Det Jesus sa till folket säger Han till Dig idag: “Omvänd er och tro på budskapet.“

AMEN

5 december

Matt 24:37-41

GUDS RIKE

Några fariséer frågade Jesus om när Guds rike skulle komma och Jesus svarade: "Guds rike kommer inte på ett sådant sätt att man kan se det med sina ögon. Ingen kan säga: Här är det eller där är det. Nej, Guds rike är inom er." Till lärjungarna sa Jesus att det kommer att vara med Guds rike som det var med folket på Noas tid. Man levde sina liv och en dag kom floden och dränkte dem alla, utom Noa och dem han fört med sig i arken.

Det Jesus menade var följande om Guds rike:

Vi är vana att leva i ett rike där det finns vissa bestämda lagar, vissa bestämda geografiska gränsdragningar. Vi lever i Sveriges rike och vet vad som gäller här. Skulle vi åka till England måste vi köra på vänster sida av vägen, för så är lagen skriven där. När vi är i England kan vi ta reda på att vi verkligen är där. Människor pratar engelska. Orterna som finns på kartan över England finns där vi är. Vi förstår ganska lätt att vi är i England. Med Guds rike är det annorlunda, säger Jesus. Det skall inte vara ett geografiskt rike. Det är ett rike som mer består av ett slags medborgarskap och lagarna för Guds rike följer med medborgarskapet. Detta medborgarskap kallas att vara kristen. Medborgare i Guds rike blir vi när vi döps. Det är ett kungarike. Jesus är kung där.

Att vara medborgare i Guds rike innebär inte att man lever hur som helst. Guds rike märks inte av sig själv så mycket. Det är precis som det var på Noas tid. Det märktes inte så mycket annat än att en gammal farbror byggde en båt högt uppe på ett berg och berättade om ett regn och en flod som skulle komma. Man skrattade åt honom. En dag kom floden. För Guds rikes medborgare är det som att ta plats i arken. Vi talar om himmelriket och vägen dit. Vi talar om vad som kommer att hända en dag när världen skall gå under. Människor lever som vanligt, men plötsligt en dag så sker det. Då kommer Guds rikes medborgare att överleva, alla andra att gå under. Allvarliga ord att ta till sig dessa dagar när allt är som det brukar vara inför jul. Men glädjen finns där. Glädjen över att Guds rike finns mitt ibland oss och att vi som medborgare i Guds rike kommer att bli räddade till evigt liv, ”den dag då Människosonen uppenbaras".

AMEN

6 december

Matt 4:12-17

JULENS SANNA GLÄDJE

Efter sitt dop gick Jesus till Galiléen och förkunnade med orden "Omvänd er och tro på budskapet". Men Jesus kom inte bara fram som en vindfläkt. Allt var förberett. Johannes döparens uppgift var större än vi förstår från evangelierna. Gud är alltid noga med förberedelserna eftersom vi har fått möjligheten att fritt få välja om vi vill ha med Gud att göra eller inte. Han har gjort så därför att han är kärleken som inte vill tvinga på. Därför säger Jesus till folket att de skall omvända sig och tro på hans budskap. Han förkunnade i synagogor och ute bland folket. De tog emot hans undervisning som hade "makt bakom orden" och rykten om honom spreds.

Det är alltid svårt att förändra människors liv. Omvända betyder på grekiska "helt om". Och vi människor har så svårt att vilja förändra våra sätt att leva, våra invanda mönster och tankar, men framför allt vår tro. Alla tror, frågan är bara vad eller vem vi tror på. För att bli övertygade vill vi gärna ha bevis, men vi accepterar inte bevisen hur som helst. Vi vill ha bevisen framställda så att vi också kan acceptera deras sanningshalt, annars vill vi inte tro. De här problemen blev Jesus ställd inför precis som vi blir idag. Ju mer lärda de var som lyssnade, desto svårare hade de att acceptera det Jesus sa. Jesu uppmaning, "omvänd er", klingade inte lika klart bland de lärde som bland folket.

Nu under adventstiden riktas dessa ord till oss. "Omvänd er och tro på budskapet". Vad är meningen med livet egentligen? Hur ser det ut nu i julförberedelserna? Är detta meningen att bara låta år läggas på år, hitta några ljusglimtar bland problemen, krämporna, den grå vardagen och tristessen? Är det inte så att vi så lätt glömmer bort julens glädjebudskap? Det är inte glädjen över att vi skall få ta det lugnt, äta god mat, få en massa önskemål uppfyllda i de nu inslagna paketen. Det är bara en tillfällig glädje, nog så god och underbar, men den går över och vi måste vänta på nya tillfällen att fylla livet med glädjestunder. Men det finns en glädje som består, som inte beror på om maten är god och presenterna önskvärda. Det är denna glädje Jesus bar fram i budskapet om omvändelsen. Budskapet att du är älskad. Gud vill att du skall komma till Jesus, tro på honom och lägga ditt liv i hans händer. Han är den du behöver. Han är den ende som kan ge dig en verklig mening med livet, en sann och inte upphörande glädje. Det är Jesus som är julens sanna glädje.

AMEN

7 december

Fil 2:5-11

GUDS RIKE ÄR INOM ER

Några fariséer frågade Jesus när Guds rike skulle komma och han svarade att Guds rike är ett rike som "är inom er". Det är ett annorlunda rike. Ett rike där nu Jesus är kung. För Gud har "upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är herre." (Fil 2:9-11) Det är ett andligt rike i våra kroppar som inte kan skäras ut av ett kirurgiskt instrument. Det är ett rike inom oss som bygger på att vi lever våra liv med Jesus. Genom att han bor i oss har vi Guds rike inom oss.

Men liksom alla riken har lagar att följa har också Guds rike det. Vi glömmer ofta bort det och tror att det räcker med att tro så har vi Guds rike i oss och kan leva lite som vi själva vill, men så är det inte. Guds rikes lagar är Guds vilja som vi lär oss sammanfattningen av genom de tio budorden. Vill vi vara medborgare i Guds rike ställer vi oss också beredda att följa Guds rikes lagar. Så här är det ju med alla riken i världen. Bryr man sig inte om det riskerar man att bli utvisad om man har flyttat in i ett rike och inte följer dess lagar. Så är det också med Guds rike. Det är därför vi lär oss budorden. Det är därför vi försöker att följa dem, inte för att vi måste, utan för att vi vill att Guds rikes skall vara kvar hos oss. För fördelarna med Guds rike överväger plikterna att följa budorden. Vi får uppleva hur underbart det är att vara hos Jesus i hans rike. Man får en sådan frid i sitt hjärta, man blir så fylld av glädje och kärlek att man kan offra allt bara för det. När man då upptäcker att budorden bygger på kärlek, märker man att man följer Guds rikes lagar utan att ens tänka på det. Det blir så självklart att man inte skall göra någon medmänniska något illa vare sig genom tankar, ord eller handlingar att man följer buden utan att ens tänka på att man gör det. Så underbart är det i Guds rike och det allra underbaraste är att veta att detta Guds rike, där Jesus är kung, det finns inom mig.

AMEN

8 december

Dan 7:13-28

MÄNNISKOSONEN SOM KOMMER

Jesus kallade sig själv för Människosonen, ett begrepp som han hämtat från Daniels bok 7 och som han använde som en hemlighetsfull Messiasbeteckning. Alla förstod det så, men eftersom han inte kallade sig Messias, utan Människosonen, kunde han inte uppfattas som hädare av Guds namn, vilket fariséerna gärna ville få fram. När Jesus talade om den yttersta tiden är det två saker som kommer fram. Det ena är att vad som verkligen kommer att hända men inte när. Det andra är att anledningen till att Jesus talar om den yttersta tiden på det sätt han gör är att tala om för sina lärjungar att vara redo. Det kommer att finnas risker för lärjungarna i den yttersta tiden och att det därför är viktigt att vara aktsam om sitt liv med Jesus, om sin tro och inte vara rädda för att undfly det som väntar.
Advent är en väntans tid, en tid för förberedelser för den juletid som skall komma då vi får glädja oss över att Jesus kom till oss som ett litet barn i ett stall. Han kom inte i härlighet utan i fattigdom, han använde sig inte av himmelrikets krafter för sin egen del utan lät sig skyddas och bevaras hos en ung flicka, sin moder Maria och en fattig snickare, Josef.
Redan Jesu födelse gav den tidens lärjungar en bild av det som skall ske i den yttersta tiden. Ondskan är densamma, den kan vara mer eller mindre. Den kommer ibland över oss i krig och missär i olika tider på olika platser på jorden. Men alltid finns den någonstans mer eller mindre. Också när Jesus skall komma tillbaka till jorden denna gång måste vi vara redo. Jesus säger det i flera av sina liknelser att vi inte kan slappna av under våra liv på jorden när vi lever med Jesus. Inte slappna av på så sätt att vi tar del av världens sätt att leva och tänker på att "det här med Jesus det kan jag ta sen nu skall jag ha kul". Jesus säger: "Var på er vakt så att inte era sinnen fördunklas av omåttlighet och dryckenskap och livets bekymmer, annars överraskas ni av den dagen".
Nu i adventstiden får vi dagar att förbereda inte bara julen med dess inköp av gåvor, städande och fejande och lagande av mat. Vi får också möjlighet att tänka efter: vad lever jag för? Ingenting som kan se gott ut i denna världen, består. Ju mer vi tar del av denna världens goda, desto värre blir det, det kallas till och med för omåttlighet. Vad skall vi tänka på? Jesus säger: "Håll er vakna hela tiden". Det handlar inte om att vara uppmärksam på den yttersta tidens tecken och då börja vaka och be för att undfly det som väntar. Det handlar om att vaka hela tiden så att man, när Jesus kommer tillbaka, kan vara beredd.
AMEN

9 december

Luk 3:1-15

DET EVIGA LIVET: LÖN ELLER GÅVA?

Det finns de som tror att man får komma till himlen därför att man gjort goda gärningar, varit en rättskaffens människa och gjort så gott man har kunnat, varit givmild och from på alla vis. När man läser vad det står i söndagens evangelium verkar det som om det vore på det viset. Folket frågade Johannes Döparen vad de skulle göra och fick en massa olika råd om att göra det som är gott och rätt så skulle de slippa den kommande vreden och istället få komma till himlen. Men Bibeln lär oss att man inte kommer till himlen för något man själv har gjort. Till himlen kommer man bara p g a vad Jesus har gjort. Endast tack vare Jesus kan vi få rätten att få komma till himlen. Det är det som söndagens evangelium faktiskt handlar om.

Det är nämligen lätt att hoppa över den avgörande versen i dagens evangelium: "Bär då sådan frukt som hör omvändelsen till." Johannes Döparen talade om vad det innebär att leva som omvänd. De omvända skall göra goda gärningar. De goda gärningarna är ett villkor för de omvändas rätt att få komma till himlen. Det hjälper alltså inte en människa att göra hur mycket gott och riktigt som möjligt i denna världen, är hon inte först omvänd har hon ingen rätt till en plats i himlen. Endast Jesus kan ge oss den rätten. Man kan också uttrycka det så att rätten till himmelriket och det eviga livet får vi av Jesus. Det heter att bli omvänd. Men det räcker inte att vara omvänd, man måste också fortsätta att leva som omvänd, fortsätta leva med Jesus. Det är ett liv med villkor om att bära god frukt. Jesus säger i Joh 15: ”Varje gren i mig som inte bär frukt skär han bort.” Det är det här Johannes Döparen talade om.

Platsen i himlen är inte en plats som vi förtjänar utan som vi får gratis av Jesus. Men för att kunna behålla platsen måste fortsätta leva livet med Jesus. Har du en god vän som vill ge dig en gåva och vill att du skall vara rädd om gåvan. Bryr du dig inte om att vara det, kommer din vän att ta tillbaka sin gåva till dig och säga upp bekantskapen med dig. Så här är det också med himmelriket. Jesus har ordnat en plats åt oss, var och en i himmelriket. Du får ta emot den som en gåva. Men om du inte bär den goda frukt som ett liv för himmelriket kräver, kommer din plats att tas ifrån dig. Det Johannes Döparen talade om var att det inte räcker att vara omvänd, man måste också leva ett sådant liv som hör omvändelsen till.

AMEN

10 december

Luk 7:18-23

TVIVEL

Vi vet inte säkert om det var Johannes som tvivlade eller om det var hans lärjungar. I alla fall skickade Johannes sina lärjungar för att undersöka om Jesus verkligen var Messias. Som svar fick de se vad Jesus gjorde och Jesus berättade för dem att det som Han gjorde stämde med Guds Ord. Johannes eller hans lärjungar hade hamnat i tvivel och gjorde då som man skall göra när man hamnar i tvivel: undersöka.

Tvivel uppstår lätt om vi vänder blicken bort från Jesus. Tycker vi att annat än Jesus blir viktigare för oss kommer tvivel nästan som ett brev på posten och man mäter också tron på Jesus med det andra som blivit viktigare för oss. Att komma i tvivel är ingen synd, det är vad man gör åt sitt tvivel eller orsaken till att man kommit i tvivel som kan ha med synd att göra, något som får oss att vända oss bort ifrån Gud. Men i en tid då det finns så mycket filosofier och tankar, meditationsformer, religioner, politiska uppfattningar och vetenskapliga hypoteser, antaganden och fantasier är det är lätt att komma i tvivel om Jesus och om sanningen.

Nästan varje dag stöter vi på sånt som kan väcka och som väcker tvivel i oss. Men tvivel är inget fel om man gör något åt det. Johannes skickade sina lärjungar för att undersöka vad som var sant, så vill också Jesus att vi skall göra när vi hamnar i tvivel. På så sätt kan tvivlet vi hamnar i leda till en styrkt tro, när vi väl har upptäckt att det är sant det här med Jesus, precis som Johannes lärjungar fick upptäcka.

När du hamnar i tvivel kan du tänka på tre saker:

1. När du kommer i tvivel får du en anledning att pröva om din tro är sann. Jesus vill att vår tro skall vara byggd på sanningen. Det är ju Jesus själv som är sanningen, men det gäller för oss att pröva och upptäcka att det verkligen är sant. Skall man upptäcka vem Jesus är och pröva Honom måste man göra som Johannes lärjungar. Komma till Jesus, annars blir det fel.
2. När du kommer i tvivel. Pröva gärna din tro. Men vänd inte blicken bort från Jesus. Tänk på att det trots det kan det vara svårt att komma tillbaka i en trygg tro på Herren Jesus. Tankar av tvivel stannar gärna kvar.
3. När du kommer i tvivel. Kom till Jesus ändå. Tag chansen och undersök ännu en gång vem Jesus verkligen är.

AMEN

11 december

1 Kon 3:16-28

VISHETENS GÄRNINGAR

Att vara vis är att fatta rätt beslut, visa människor på rätt väg och ge rätt svar. Det som avgör om den vishet som förmedlas är rätt visas i resultatet av visdomens utsaga. Kung Salomo skulle en gång döma mellan två kvinnor om vem av kvinnorna ett barn tillhörde. Salomo sa: “Eftersom båda vill ha barnet så får vi ta och dela på det så de får hälften var.“ Den ena kvinnan sa: “Bra, så gör vi“. Den andra sa: “Nej, låt henne få barnet, bara döda det inte.“ Då sa kung Salomo: “Tag barnet och giv det till den kvinna som hellre ger bort barnet än låter det dö. Hon är barnets mamma.“ Vishetens gärningar har gett visheten rätt.

Världens visdom är något annat är den visdom Jesus talar om. Den yttrar sig oftast i att den vill något annat. Den tillfredsställs inte. När Johannes kom och förkunnade om att Guds rike är nära sa människor: “Han varken äter eller dricker, han är besatt.“ När Jesus kom och förkunnade att Guds rike hade kommit sa man: “Se vilken frossare och drinkare, en vän till tullindrivare och syndare.“ Världens vishet kan liksom inte nöja sig. Man vill hela tiden något annat. Man gör så här därför att det tillhör visheten att söka sig till det som är rätt. Men världen når inte fram. Man prövar ett ting och finner det vara till glädje, men snart upptäcker man något annat och säger att det är det rätta, så skall vi göra. Inom i stort sett varje område ser vi samma sak i denna världen. Varför är det så här? Jo, det beror på att vi i denna världen inte kan nå fram till det fullkomliga av oss själva eller finna det i denna världens sätt att vara och tycka. Det fullkomliga finns bara hos Gud. Men när det kommer så långt att människor förstår det och tar det till sig så försöker man på alla sätt att nå det fullkomliga i denna världen. Man vill inte höra talas om att det inte går, att det bara är hos Gud själv som vi kan nå fullkomligheten. Nej, människor är som barn som inte vill leka de lekar man föreslår. De vill hela tiden göra något annat, oavsett vad man föreslår.

Advent är förberedelsetid då vi firar budskapet om att Gud kom till jorden genom Jesus för att världen skulle kunna få del av det fullkomliga och att människan skulle kunna få evigt liv.

Att ge visheten rätt är att ge Gud rätt, att söka meningen med livet där den finns: hos Jesus.

Det gäller för oss att våga acceptera detta att vad vi än gör i denna världen, vilka makter och filosofier vi än tar fasta på i den här världen så är det till ingen nytta och har inget värde för evigheten. Endast genom Jesus kan vi få det enda som består för alltid; ett fullkomligt och evigt liv.

AMEN

12 december

Gal 3:21-23

VAD GÄLLER? TRO ELLER GÄRNINGAR?

Paulus tar upp en fråga som alltid varit aktuell för människor. Det handlar om hur man skall bära sig åt för att få evigt liv. Somliga menar att vi får evigt liv om vi gör Guds vilja genom att följa lagen, de tio budorden. Andra menar att det är genom att tro som vi får evigt liv. Det Paulus säger i Galatierbrevet är att båda har fel. Vi får inte evigt liv genom goda gärningar, inte heller får vi evigt liv genom att tro. Evigt liv kan vi bara få av Jesus.

Men det här är svårt att förstå. Hur skall vi leva då? Behöver vi inte göra goda gärningar och slipper vi att tro? Nej, så är det inte. Frågan gällde vad som krävdes för att få evigt liv och det som krävs är endast Jesus. Det är endast Jesus som har det eviga livet, därför måste vi ta emot Jesus som Herre i våra liv för att vi skall få evigt liv. Men det är genom tron vi tar emot Jesus, så visst behöver vi tro även om det inte är tron som ger evigt liv. När vi har tagit emot Jesus har vi tagit emot Honom som uteslutande är god. Då kan vi omöjligt göra det onda, då gör vi sådant som inte stämmer med det vi har tagit emot.

Egentligen är det ganska lätt. Jag kan ta en bild av ett äktenskap för att förtydliga det hela. Jag blir inte gift genom att tro att jag är gift. Jag blir heller inte gift genom att leva som gift. Äktenskapet kräver att jag och den jag gifter mig med säger "ja" till varandra och juridiskt går med på att det är vi två som skall höra samman i denna världen bland människor och inför Gud. Då är jag gift. Sedan gäller det för mig att verkligen tro att det är så, annars kanske jag fortsätter att leva som jag gjorde förut. Det skulle min fru inte tycka om. Är jag gift skall jag också leva som att jag är det, annars blir det fel. Inget äktenskap kan hålla på det sättet.

Så är det också med det eviga livet. Har jag blivit ett med Jesus och fått ta del av allt Han ger, kan jag inte leva som jag gjorde före jag blev ett med Jesus. Då behöver jag tro och gärningar för att mitt liv med Jesus skall fungera och jag skall kunna få behålla det eviga liv som jag har därför att jag har Jesus.

Alltså får jag inte evigt liv genom tro eller gärningar, utan endast av Jesus. För att få evigt liv måste jag ta emot Jesus och bli ett med Honom i mitt liv. När jag är ett med Jesus behöver jag tro att det verkligen är så och inse att jag, därför att jag är ett med Jesus, skall göra det goda som han vill att jag skall göra d v s hålla Guds bud.

AMEN

13 december

Jes 60:1-6

OCH LJUSET LYSER I MÖRKRET OCH MÖRKRET HAR INTE ÖVERVUNNIT DET

Ibland tycker man att allt känns tomt och mörkt också i hjärtat. Den härlighet och glädje som förespråkar julens budskap i lucianattens mörker verkar inte hjälpa till. Ljuset slocknar och mörkret kommer tillbaka. Man ser på ondskan i världen, men märker snart också att det finns så mycket ont också i sig själv. Då behöver man ett ljus i mörkret. Då märker man att det inte är Lucia som är ljuset vi behöver, det är Jesus som är ljuset.

När Jesus talar om ljuset och säger att han är världens ljus, då är det inte fysiskt ljus som består av fotoniska elementarpartiklar, han talar om. Det är det andliga ljuset som har med godhet, renhet och evigt liv att göra. Som motsats till ljuset finns mörkret som står för ondskans andemakter. Det är detta mörker Jesus, som ljuset, har besegrat. Mörkret har ingen makt över ljuset. Jesus är världens ljus. Den som följer Honom skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.

Det onda i världen är besegrat, men inte övermannat. Det har förlorat kampen, men inte förintats. Det mörker som finns i världen finns också i oss. Vi kan förneka det. Men ju närmare vi kommer Honom som är ljuset, desto mer blir vi upplysta om detta mörker som också finns i oss. Det visar sig i hur vi tänker om Gud och om varandra. Det visar sig i hur vi talar till varandra, vad vi säger om varandra, hur vi är och hur vi beter oss. Är det inte så att det finns så många underbara saker vi vill göra varandra som bara inte blir av. Det goda vi vill göra, det gör vi inte. Och är det inte så att mycket av det vi anklagar andra för att göra och missunnar andra att göra, det gör vi själva, trots att vi egentligen inte vill. Hur skall vi bli räddade från allt detta? Jo, genom att inte vandra i mörkret utan följa ljuset: vår Herre Jesus Kristus. Han som säger:" Den som följer mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus". Men hur följer man Jesus? Att följa Jesus gör vi främst genom att läsa Guds Ord, lyssna till Guds Ord, lära oss det och lyda det.

Ett av det svåraste att förstå är just detta att man som kristen fortfarande är en syndare och gör sådant man inte borde göra. För trots att man följer Jesus och inte vandrar i mörkret så händer det ändå ibland att mörkrets makter tar överhanden. Man gör sådant man inte vill, trots att man har ljuset och vandrar i ljuset och är ljusets barn. Luther uttryckte detta med att vi på samma gång är både, syndare och rättfärdiga. Paulus talar om en kamp mot makter i himlarymderna, mot demoner, mot mörkrets makter. Det är en kamp vi har att utkämpa mot mörkrets makter i världen och i våra egna hjärtan. Vi måste kämpa mot krig, tortyr och stridslusta, högmod, elakhet, självviskhet, ondska, avund, svek, illvilja och hat. Det är en kamp vi får utkämpa och segra med ljuset som vårt vapen. Det ljus som lyser upp och avslöjar världens makters orätt och omoral. Det ljus som lyser upp och blottar vårt onda inre väsen, så att vi kan lägga fram allt detta mörker inför Herren och få förlåtelse för allt. Det ljus som är Jesus och som är med oss alla dagar till tidens slut. Han känner oss helt och fullt, han förlåter oss och leder oss in på den vägen som för oss till livets ljus, det eviga livet.

AMEN

14 december

Matt 11:2-10

JOHANNES DÖPARENS LÄRJUNGAR

Johannes Döparen satt i fängelse. Det skulle inte dröja länge förrän hans huvud skulle läggas på ett fat. Men började han tvivla på om Jesus var Messias när han satt i fängelse eller var det något annat? Varför hade inte hans lärjungar gått över till Jesus redan tidigare. Två av dem hade gjort det, men varför inte alla? Johannes Döparen hade ju sagt att hans uppdrag var klart.

Förmodligen är det som vanligt. Vi människor har så svårt att lämna det som vi har vant oss vid. Inte alla av Johannes Döparens lärjungar kunde det. Men nu var det dags också för dem. Johannes Döparen sa till dem och gå och se efter om Jesus verkligen kunde vara Messias. Själv visste han det, men eftersom inte dessa hans lärjungar lämnat honom för att följa Jesus behövde de en liten påstötning. Han delgav dem tvivelsmål och skickade dem till Jesus för att undersöka. Väl framme hos Jesus fick de bekräftat att Jesus verkligen var Messias. Vad som hände sedan vet vi inte. Matteus berättar bara att Jesus började tala om för folket att Johannes Döparen verkligen var en profet. Men vi läser sedan att Johannes Döparens lärjungar begravde hans kropp och sedan kom till Jesus för att berätta vad som hänt. Vi förstår av det att när Johannes Döparen skickade sina lärjungar till Jesus den där gången var det för att de sedan skulle fortsätta att följa Jesus.

Att vi har det så djupt i oss att vara trogna är något som Gud har format i oss från början för att vi skall hålla fast vid Honom. Denna egenskap blir besvärlig när vi inte har för vana att vara med Jesus, utan tvärtom. Då är det svårt att vända om. Johannes Döparen hade svårt med det när det gällde sina lärjungar. Så har vi också idag svårt när vi fått in dåliga vanor i vårt förhållande till Gud. Därför får vi kanske använda oss av Johannes Döparens pedagogik när det gäller att få folk att vara intresserade av gudstjänsten och av att leva med Jesus och fråga: vad är det för nytta och glädje med gudstjänsterna, bibelläsning och bön? Vi vet ju svaret om hur underbart allt det är, men hur skall folk få veta det om de inte prövar på. Johannes Döparens uppmaning till människor idag blir därför: pröva på det här med gudstjänster, bibelläsning och bön och ge inte upp förrän du förstår vilken nytta och glädje det är. Det är klart, när du väl upptäcker det kommer du inte heller att ge upp. Då kommer du till Jesus precis som Johannes Döparens lärjungar gjorde.

AMEN

15 december

Matt 11:11-19

MINST ELLER STÖRST I HIMMELRIKET

Jesus sa om Johannes döparen: ”Ingen av kvinna född har trätt fram som är större än Johannes döparen, men den minste i himmelriket är större än han.” Faktum är att i Guds perspektiv är vi människor inte mycket att ha. Vi har fått en massa underbara bud som om vi följde dem skulle skapa en tillvaro av idel godhet och kärlek. Men vi följer dem inte. Vi för krig mot varandra, vi har svårt att hålla sams i familjen, vi tänker ofta mer på vårt eget bästa i bekostnad på andras.

Inte ens Johannes döparen var mycket att ha i himmelriket, t o m den minste i himmelriket var större och mer betydelsefull än vad han var. Och ändå var han den störste som levt, enligt Jesus. Det här innebär att det inte hjälper oss människor hur duktiga och välartade vi än blir här på jorden, för himmelen är vi inte mycket att ha. Ett gammalt vikingaordspråk handlar om att det som aldrig skall dö är ett gott rykte över den som har dött. Men inte ens det är något att komma med inför Gud. Då måste man fråga sig: vad är det som kan göra oss betydelsefulla inför Gud, sådana som gör att Gud vill göra oss stora i himmelriket. Det enda som behövs är Jesus. För oss är Jesus det enda som kan göra oss betydelsefulla inför Gud. Varför då? Jo, därför att det är endast hos Jesus vi kan få det gör oss betydelsefulla för Gud, nämligen syndernas förlåtelse. Det är synden, det onda vi gör, som gör att Gud inte vill ha med oss i himlen. Men älskar inte Gud oss människor ändå? Jo, Gud älskar alla människor, men utan Jesus anser Gud oss inte betydelsefulla för himmelriket. Det är viktigt att se skillnaden här. Det är nämligen inte Guds kärlek som för oss till himlen. Det är endast genom Jesus vi får komma till himmelriket. Guds kärlek gjorde att Jesus kom till jorden för att vi skulle kunna få syndernas förlåtelse och möjligheten att komma till himmelriket. Med Jesus är det inte bara ett gott rykte som lever kvar efter döden. Med Jesus förlorar döden sin betydelse för oss. Döden blir bara ett tillfälle då vi lämnar vår kropp och får komma till himlen och vara mer betydelsefull och stor där än vad Johannes döparen var på jorden. Allt detta är möjligt för varje människa, men det är bara möjligt genom att ta emot Jesus, lämna sitt liv till Jesus och be Honom om tro och förlåtelse och sedan leva sitt liv i denna världen tillsammans med Jesus och sedan för alltid i himmelriket.

AMEN

16 december

Jes 29:17-24

ATT VÅGA HOPPAS

Johannes Döparen satt i fängelse och skickade sina lärjungar till att fråga Jesus om Han verkligen var Messias. När de hade gått frågade Jesus folket: "Vad gick ni ut i öknen för att se?" och han gav själv svaret: "En profet? Ja, och jag säger er: en som är mer än en profet." Israels folk levde med ett hopp om befrielse. De hade blivit lovad detta många gånger genom sina profeter. Nu hade det gått nästan 400 år utan en enda profet som gav dem ett nytt hopp. Och så kom Johannes Döparen. Han hade talat om att tiden var inne för Guds besök, att folket nu skulle göra bättring och bereda sig på att ta emot Messias. Gud skulle sända befriaren till Israel. Johannes Döparen gav folket ett hopp och därför var folket förväntansfullt. De ville ta del av hoppet. Därför brydde de sig inte om var Johannes befann sig. Var han uppe bland bergen, så gick de dit. Var han vid Jordans flod, så gick de dit. Var han ute i öknen, så gick de dit. De ville få ett hopp. Och Johannes gav dem hopp och beredde dem att ta emot det Gud hade lovat.

Vi vet inte så mycket om Johannes Döparen, men med all säkerhet beredda han vägen ordentligt för Jesus. Ryktet om Jesus spred sig, läser vi om, men ett rykte sprider sig inte om det inte finns något förberett för det. Vem som helst kunde ropa ut att Messias hade kommit. Men hade det inte varit någon substans i det, hade ryktet inte blivit så stort. Johannes hade givit folket hoppet om Messias, så kunde Han komma. Folket vågade hoppas.

Så kom Jesus. Johannes ropade om Honom att Han var Guds Lamm som skulle ta bort världens synder. Det var Jesus Johannes hade gett folket ett hopp om. Och Jesus gick ut bland städer och byar för att förkunna Guds rike. Han tog med sig lärjungar och folket började hoppas. Han botade sjuka, uppväckte döda, blinda gav han synen åter och lama kunde gå. Hoppet om befrielsen var nära. Folket hade fått ett hopp.

Idag är det nästan samma situation. Vi söker efter hopp på olika sätt. Vi hoppas på att framtiden skall bli bättre, vi hoppas att vi inte skall råka ut för ekonomiskt trassel, att vi inte skall bli skadade, sjuka och illa behandlade. Vi hoppas på fritid och semester. Då hoppas vi att alla problem skall lösa sig. Men så märker många att det inte blir så och man förlorar sitt hopp och vågar inte längre hoppas. Man blir utbränd, allt känns meningslöst och tomt. Man mal på i samma gamla hjulspår. Man bryr sig mindre och mindre om vad som händer och sker. Så blir det när man förlorat sitt hopp. Precis som folket sprang ut i öknen för att lyssna till Johannes, springer man efter vad som helst som kan ge hopp. Och det kan kännas bättre för en tid. Man börjar motionera, gå med i en studiecirkel, börja umgås mer. Många trevliga saker, men så känner man att man inte når fram till det hopp man söker. Det fattas något. Johannes kunde ge folket ett hopp, men först när de tog emot Jesus kunde hopp bli verklighet. Så här är det också idag. Först hos Jesus kan vår innersta längtan bli fylld, vårt hopp kan få mening. Det är Jesus som är meningen med livet. Endast hos Honom kan vi få ro. "Bara i dig kan min själ få ro. Bara i dig min Gud."

AMEN

17 december

Luk 7:29-35

ATT BLI BEREDD

Johannes hade sänt några av sina lärjungar till Jesus för att fråga Honom om Han verkligen var Messias. Jesus sa till dem att se om Hans gärningar verkligen stämde med vad Guds Ord sa om Messias och Johannes lärjungar kunde konstatera att så var fallet. Då började Jesus tala om Johannes Döparen som förberett Jesu ankomst. Jesus sa: "Vad skall jag likna detta släkte med? De liknar barn som sitter på torget och ropar åt andra barn; Vi spelade för er, men ni ville inte dansa. Vi sjöng sorgesånger, men ni ville inte klaga." Det Jesus sa om folket var att de inte var intresserade av att ta emot Honom och tro på Honom. Det spelade inte roll vad Johannes döparen hade gjort eller vad Jesus sa och gjorde. Folket var inte intresserade. De var inte beredda att ändra på sig och sina liv även om det var Gud själv som ville det. De var inte beredda på att ta emot det frälsningsverk Jesus var sänd att utföra.

Så här är det också idag. Det finns så många som inte är intresserade. Vi som har lärt känna Jesus och fått uppleva det underbara och fantastiska som Jesus har att ge, har svårt att förstå att människor kan vara oberörda och ointresserade. Varför är det så här? Jo, därför att man inte har lärt känna Jesus. Vad man behöver idag är det samma som behövdes på Jesus tid. Man behöver lära känna Jesus. Man måste vara med i leken för att kunna leka den. "Vi spelade för er, men ni ville inte dansa". Lärjungarna lärde känna Jesus och vandrade med Honom och lärde sig vad det är att vara och leva som kristen. Vi har precis samma möjlighet idag även om vi inte har Jesus synlig mitt ibland oss eller hörbar. Men vi har hela Jesu undervisning samlad i Bibeln för oss och möjlighet till ständig kontakt med Jesus genom bönen. Vi har den Helige Ande som hjälper oss att förstå och att ta emot Jesus i våra liv. Vi har kyrkan som kan hjälpa oss med frågor och svårigheter vi kan råka ut för som kristna. Dessa enorma fördelar hade inte lärjungarna. Vi har stora möjligheter att lära känna Jesus och att på så sätt bli beredda att ta emot Jesus som Herre i våra liv.

Människor idag frågar precis som på Jesus tid: Vad behöver vi Jesus för? Man läser Bibeln, inte därför att man måste utan därför att man inte kan låta bli. Det är mig Gud talar till i Bibeln, varför skulle jag då inte lyssna om jag tillhör Honom, Han som älskar mig mer än någon människa någonsin kan göra. Man ber, inte därför att man måste utan därför att man inte kan låta bli. Jag får tala med Gud om allt i bönen och Han svarar mig alltid. Jag får inte alltid det jag ber om, men jag får alltid svar. Och jag får faktiskt mer av Honom än vad jag ens vågar tro. Jesus är så underbar att jag inte kan låta bli att säga: "Jesus, jag älskar dig." Man går till kyrkan, därför att man inte kan låta bli. Gud vill att jag skall komma, det är Hans möte med mig, inte mitt möte med Honom. Det är ju det bästa mötet på hela veckan. Det är bara fördelar med att leva med Jesus. Det är ju hos Jesus som den sanna kärleken, glädjen, friden och godheten finns. Det vill jag inte vara utan. Och att det sedan är genom Jesus och bara genom Jesus vi kan få leva för alltid, det är ju bara ännu en underbar och härlig fördel med att leva med Jesus.

AMEN

18 december

Luk 7:24-28

ATT VÅGA IFRÅGASÄTTA

Johannes Döparen skickade sina lärjungar till Jesus för att ifrågasätta ifall Jesus verkligen var Messias eller inte.

Man kan ifrågasätta på olika sätt, kritiskt, positivt eller sanningsenligt. Avsikten med ifrågasättandet är det avgörande. Vi märker i evangelierna att Jesus ofta blev ifrågasatt, men Han blev det på olika sätt och Han reagerade också på olika sätt för dessa ifrågasättanden.

Kritiskt ifrågasättande innebär att man ifrågasätter för att finna något som kan tala emot. Man ifrågasätter med avsikten att inte vilja. Så här var det med många av de skriftlärde i Israel. De var noga med att ifrågasätta. Det tillhörde t o m deras uppgift att undersöka och kontrollera, men när de upptäckte att det de ifrågasatt var verkligt, då tog inte emot det med öppna armar utan gjorde tvärtom. De ville inte tro att Jesus var Messias och när de upptäckte att Jesus verkligen var Messias, vände de sig bort ifrån Honom utan skäl. De ljög om Honom, försökte hitta andra ställe i Bibeln som talade emot Honom och kom med spetsfundiga frågor för att få Honom att försäga sig. De ifrågasatte Jesus, men ville inte erkänna att deras ifrågasättande hade lett rätt. Han var Messias, men de ville inte tro. Detta slag av ifrågasättande möter man ganska ofta. Det hjälper inte att lägga fram vilka bevis som helst för att Jesus är en levande verklighet idag, de vill ändå inte tro.

Det positiva ifrågasättandet har två sidor; en rätt och en fel. Rätt är det när man ifrågasätter något och kommer fram till hur det faktiskt förhåller sig och verkligen tar vara på det. Fel är det när man kommer fram till något och godtar det även om det skulle vara fel. Jesus säger: "Vad gick ni ut i öknen för att se? Ett strå som vajar för vinden?" Det Jesus menar här är den attityd som var vanlig då och är lika vanlig idag, att människor inte vågar ta ställning, inte vågar ifrågasätta på ett sådant sätt att de är beredda på att sedan ta ställning. De ser allting i positivt ljus. De håller med hela tiden och gör ifrågasättandet som en koll på läget. De sticker upp fingret i luften för att känna efter hur det blåser och så tar de ställning efter det. Som strå som vajar för vinden.

Sanningssökande ifrågasättande har för avsikt att nå sanningen oavsett om det är negativt eller positivt för ens egen del, det är ett ifrågasättande som är rätt. Det var detta slags ifrågasättande som Johannes lärjungar gjorde. De fick uppdraget att ifrågasätta om Jesus var Messias. De kom till Jesus och fick bekräftelse på att Han verkligen var det och de kunde återvända med sanningen till Johannes. I förlängningen på detta fick de säkert Johannes välsignelse att bli Jesu lärjungar.

Det är alltså inte fel att ifrågasätta. Men det blir fel om man inte är beredd att acceptera den sanning som uppdagas när man ifrågasätter och våga ta ställning till den. Jesus är sanningen, därför vill Han att vi skall pröva och se, upptäcka att Han verkligen är vägen, sanningen och livet och ta vara på Honom.

AMEN

19 december

Rom 1:8-17

TRO ELLER GÄRNINGAR

En fråga som alltid varit aktuell för människor är hur man får evigt liv? Somliga menar att man får evigt liv genom att göra Guds vilja på så sätt att man är god, håller budorden och är i allmänhet en rättskaffens människa. Andra menar att vi får evigt liv genom att tro.

Kan man få evigt liv genom att göra goda gärningar? Svaret är: nej. Tyvärr har man missuppfattat talet om goda gärningar som Bibeln beskriver det. Både Johannes Döparen och Jesus talade om goda gärningar, men varken Johannes eller Jesus talade om vägen till det eviga livet. Det var inte vad det handlade om. Johannes Döparen sa: "Bär då sådan frukt som hör till omvändelsen". Det var också den frukt Jesus talade om: omvändelsens frukt. De goda gärningarna ger inte evigt liv, de är endast ett resultat av omvändelsen. Är man omvänd skall det synas genom gärningarna. Vi får inte evigt liv genom att göra goda gärningar.

Kan man få evigt liv genom att tro? Svaret är: nej. Också när det gäller tron har man ofta missuppfattat vad Bibeln beskriver om vägen till det eviga livet. Tror gör vi alla. Det avgörande är inte att vi tror, utan vad vi tror på. Det är inte tron som leder till något särskilt, utan det man tror på. Så här beskriver Bibeln tron: "Tron är grunden för det vi hoppas på; den ger oss visshet om det vi inte kan se." (Hebr 11:1) Det betyder att tron är endast grunden för det eviga livet, det leder inte till evigt liv, det är endast en grund för det. Tron är ett hjälpmedel, inte ett resultat. När man skall gå över en is på vintern så hjälper det inte att tro att isen är stark, är den svag går den sönder när man går på den. Det är inte tron som avgör, det är isens styrka. Dessutom hjälper det heller inte att bara tro för att komma över isen, man måste gå också. Nej, vi får inte evigt liv genom att tro.

Kan man få evigt liv genom Jesus? Svaret är: ja. Det är endast Jesus som kan ge oss evigt liv. Det är Jesus själv som är det eviga livet. Här råder det ingen som helst tvekan i Bibelns ord. Vad har då gärningar och tro med detta att göra? Jo, både gärningar och tro skall finnas med i våra liv med Jesus. Det är Jesus som ger oss evigt liv, men det är genom tron vi kan ta emot Jesus och det eviga liv Han ger oss. Det är Jesus som ger oss evigt liv, men det blir synligt oss och inför andra genom de goda gärningar som våra liv med Jesus blir en frukt av som omvända. En bild av ett äktenskap kan förtydliga det. Jag blir inte gift genom att tro att jag är gift, inte heller genom att leva som gift. Äktenskapet kräver att jag och den jag gifter mig med säger "ja" till varandra och juridiskt går med på att det är vi två som skall höra samman i denna världen bland människor och inför Gud. Då först är jag gift. Sedan gäller det tro att det är så, annars kanske jag fortsätter att leva som jag gjorde innan jag var gift. Det skulle inte min fru tycka om. Är jag gift skall jag också leva som att jag är det, annars blir det fel. Så här är det också med det eviga livet. Har jag blivit ett med Jesus, kan jag inte leva som jag gjorde innan. Då behöver jag både tro och gärningar för att mitt liv med Jesus skall fungera och för att jag skall kunna behålla det eviga liv som jag har därför att jag har Jesus.

AMEN

20 december

5 Mos 32:36-39

MARIAS LOVSÅNG

Marias lovsång kallas Magnificat (det ord den börjar med på latin) och är ett stycke poesi av äkta hebreisk art där förebilden finns särskilt i Hannas lovsång i 1 Sam 2. Det är nog inte tänkt att Lukas återger kvinnornas samtal när Elisabeth och Maria möttes, utan det återger med säkerhet vad Maria kände vid det tillfället. När sedan Lukas kom för att intervjua dem som varit med, återgav Maria, med denna hymn, vad hon fått uppleva. Hymnen fick tidigt en fast plats i den kristna liturgin och används fortfarande flitigt speciellt vid Tidegärdens vesper.

Maria lovsjunger det som är så underbart med Gud, att Han bryr sig om oss trots att vi är svaga. Gud behöver inte göra sig stor och visa sin väldiga makt. Han har makt att göra precis som Han vill. Han kan inte förlora! Herren är stor nog att visa och tala till oss i tysthet, i det lilla och oansenliga.

Det här är viktigt att tänka på om vi tycker att Gud borde göra stort väsen av sig för att vi skall komma till tro. Men vi får inte glömma bort att Gud klarar sig alldeles utmärkt även om inte en enda människa kommer till tro. Vad Gud gjorde genom att bli människa på jorden, gjorde Han för att vi inte skulle gå förlorade. Han behöver inte oss. Men vi behöver Honom. Därför behöver inte Gud göra sig märkvärdig för att vi skall komma till tro. Han har räddat oss genom vad Jesus gjorde för oss därför att Han älskar oss. Trots att Han klarar sig utmärkt oss förutan, vill Han ha med oss att göra och vill att det Han gör skall ske genom oss; i bön, i goda gärningar och i kärlek.

Gud valde det som världen ännu idag ser ned på. Han valde att komma till oss i fattigdom och Han valde en kvinna till uppgiften. Fattigdom och kvinnor ses även idag med förakt över stora delar av världen. Men Gud valde det föraktade och ringa för att visa oss att Han älskar alla människor oavsett vilka vi än är; utslagna, fattiga, prostituerade, föraktade, homosexuella, sinnessjuka och avskydda. För många är det kanske ofattbart. Men Han älskar alla människor lika mycket. Han älskar oss inte för vad vi gör, utan för vad vi är: Hans älskade barn.

AMEN

21 december

Joh 1:9-14

INKARNATIONEN

Inkarnationen är ett latinskt ord som betyder att Gud blev människa. "Et incarnátus est de Spíritu Sancto ex Maria Virgine, et homo factus est. - Och han har antagit kött genom den helige Ande av jungfrun Maria och blivit människa" (ur Nicenska trosbekännelsen).

Gud är den osynlige, den som verkar vara långt borta, obegriplig och ofattbar. När det gäller Gud är det kanske inte så konstigt att vi, som i vår tid vill ha analyseringsbara bevis, har så svårt att acceptera Guds existens. Men genom att Gud blev människa förändrades allt detta. Plötsligt blev Gud en av oss, synlig, begriplig, bevisbar, historisk och nära. Allt detta tack vare Jesus. Genom Honom blev Gud människa på jorden, inkarnerad.

Ängeln Gabriel kom till Maria i Nasaret med denna underbara hemlighet. Det som ingen skulle kunna tänka sig skulle bli möjligt. För den tidens människor var det nästan mer otänkbart än vad det är för vår tids människor. Men Maria hade fått lära sig att för Gud är ingenting omöjligt, inte ens det här. Gud hade förberett sitt folk under lång tid. De hade fått lära sig om och om igen att det omöjliga kunde bli möjligt.

För att rädda mänskligheten var detta enda möjligheten. Att själv bli människa och ta på sig det straff som Gud själv hade bestämt skulle bli över synden och ondskan som härskade över människan och som människan inte kunde bli fri ifrån.

Men genom detta fick människan inte bara möjligheten att bli räddade till evigt liv, utan Gud blev också konkret för oss. Gud grep in i världshistorien och förändrade allt. Vi har kanske svårt att verkligen förstå vilken enorm förändring detta innebar för allt som finns i världen. All historia, all filosofi, alla dogmer och ideologier. Överallt finns det med som vi kallar för "inkarnationen". Vår tideräkning, vårt sätt att tänka, uppfattningen om vad som är rätt och fel, synen på människan och på världen, demokrati, frihet, jämlikhet, broderskap, omtanken om varandra och andra, viljan till fred, sanningsbegreppet. Listan på det vi upplever som gott och rätt kan göras lång, men allt det har med kristendomen att göra, att Gud blev en av oss genom Jesus. Tyvärr gör vi ofta samma fel som vi gör inför julen, vi glömmer bort det viktigaste. När man talar om kristendomens betydelse i historien och för världen tar man bara fram de fåtal felaktigheter som kom av att kristendomen skulle bäras upp av människor som inte alltid hade anammat allt det goda. Men så glömmer man bort allt det underbara och goda som har kommit genom det som hände för 2000 år sedan, att Gud blev människa och tog sin boning ibland oss. Och Han är fortfarande ibland oss och säger idag de ord till Dig som ängeln Gabriel sa till Maria: "Var inte rädd, du har funnit nåd hos Gud."

AMEN

22 december

Psalt 145:8-13

ATT FÅ VISSHET

Maria hade fått vara med om underliga ting. En ängel hade besökt henne och berättat om att hon skulle föda Guds Son. Hon gick med på det, men bad om en bekräftelse. Ängeln hade då sagt till henne att henne släkting Elisabeth, den ofruktsamma, hade blivit med barn och var nu i sjätte månaden. När ängeln lämnat henne förstår vi att hon skyndade sig för att åka till Elisabeth. Hon ville få visshet. Det var säkert en stor bedrövelse i släkten att prästfrun Elisabeth inte fått något barn. Det betraktades allmänt som att Gud inte var med dem när sådant hände. Skulle Elisabeth vara gravid var det ett tecken på att allt som hänt Maria med änglabesöket verkligen var sant. Det var inte en dröm, det var ingen synvilla, det var verkligt. Men svårt att tro, därför behövde hon visshet. Därför for hon till Elisabeth.

Gud vill alltid ge oss visshet, även om vi för det mesta måste söka vissheten själv. Gud hindrar oss aldrig att söka visshet. Men otro är något som inte accepteras. Otro är något annat, det är inte osäkerhet eller tveksamhet, det är att inte acceptera eller vilja tro även om bevisen läggs fram klart. Så hade det varit för Elisabeths man i templet. Han hade bett om en son vid rökelsealtaret och en ängel hade visat sig och sagt att det skulle bli en son och att han skulle ge honom namnet Johannes. Men Sakarias hade inte vågat tro. Därför blev han stum tills dess att barnet Johannes föddes.

Ibland är det svårt för att verkligen se skillnad på tveksamhet, tvivel och otro. Men Gud ser det direkt och handlar därefter. Kräver du bevis för Guds existens får du bara visshet om du verkligen är beredd att tro när bevisen läggs fram, annars blir det inget av det. Gud ser skillnaden. För att få visshet måste man göra som Maria, ta Gud på orden. Hon trodde vad ängeln sa och for med detsamma till sin släkting Elisabeth. Är du beredd att ta Guds på Orden och ta till dig det Gud vill säga dig i Sitt Ord, Bibeln? Så vill Gud ge dig visshet. Du måste göra som Maria gjorde och ta Honom på Orden. Så kan du få visshet om vem Jesus är och vad det är att vara en kristen och hur du skall göra för att få evigt liv.

AMEN

23 december

Ef 1:3-14

GUD KAN INTE FÖRLORA

Herren behöver inte göra något stort och märkligt för att visa sin storhet. Han har makt att göra precis som Han vill. Han kan inte förlora! "Av Honom och genom Honom och till Honom är allting." Det här är viktigt att tänka på om vi tycker att Gud borde göra stort väsen av sig för att vi skall komma till tro. Men vi får inte glömma bort att Gud klarar sig alldeles utmärkt även om inte en enda människa kommer till tro. Vad Gud gjorde, genom att bli människa på jorden, gjorde Han för att vi inte skulle gå förlorade. Han behöver inte oss. Men vi behöver Honom. Därför behöver inte Gud göra sig märkvärdig för att vi skall komma till

tro. Han har räddat oss genom vad Jesus gjorde, därför att Han älskar oss. Trots att Han klarar sig utmärkt oss förutan, vill Han ha med oss att göra och vill att det Han gör skall ske genom oss; i bön, i goda gärningar och i kärlek.

Gud valde det som världen ännu idag ser ned på. Han valde att komma till oss i fattigdom och Han valde en kvinna till uppgiften. Fattigdom och kvinnor ses även idag med förakt över stora delar av världen. Men Gud valde det föraktade och ringa för att visa oss att Han älskar alla människor oavsett vilka vi än är. Detta sjunger Maria om: "Han störtar härskare från deras troner och Han upphöjer de ringa".

En gång skulle Gud tala till profeten Elia på berget Horeb. Först kom en stark storm, sen en jordbävning och sen en eld. Men Herren var inte i dessa mäktiga krafter. Sen kom en stilla susning och däri var Herren och det står att Elia dolde sitt ansikte i sin mantel inför Herren.

Herren är stor nog att visa och tala till oss i tysthet, i det lilla och oansenliga. Han har råd att vänta med att ge oss svar. Precis när det ser som mest mörkt och hopplöst ut kan Gud komma och tala till oss. Han talar ofta till oss i stillhet, i tystnad och alltid i sitt Ord, Bibeln. När man sitter och läser sin Bibel så kan plötsligt någon bibelvers liksom lysa för ens ögon och man får det svar man bett om, sök och bultat på Guds himmelska dörr om.

Maria sjunger om det: "Stora ting låter den mäktige ske med mig, Hans namn är heligt, och Hans förbarmande över dem som fruktar Honom varar från släkte till släkte."

AMEN

24 december

Hebr 1:1-6

DEN FÖRSTA JULNATTEN

Det var på natten som Jesus föddes. Då var några herdar ute och vaktade sin hjord. Plötsligt stod Herren ängel framför dem och berättade om ett glädjebud att frälsaren, Messias hade blivit född och låg i en krubba, i ett stall i Betlehem. Och herdarna fick se en stor himmelsk här som prisade Gud och sjöng: "Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem Han har utvalt".

Det änglarna sjöng var att ge Gud äran för att Han tagit på sig att rädda mänskligheten från synden och döden. Ordet "utvald" missuppfattas lätt i vårt språkbruk. Enligt grundtexten handlar det om att alla människor som tar emot frälsningen är de utvalda, man blir alltså utvald när man tar emot Guds frälsning som är möjligt att tas emot av alla människor.

Jesus kom för att rädda oss från synden, döden och djävulen. Utan Jesus hade alla människor kommit till helvetet. Det är glädjebudskapet om att Jesus kommit för att rädda oss från helvetet, som änglar bär fram på julnatten. Att Gud älskade världen så mycket att Han gav den sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.

Jesus kom att rädda alla människor. Men det är inte alla människor som vill bli räddade. Det finns de som inte tror att det finns någon räddning och att den finns hos Jesus. Det finns de som tycker och tror annorlunda.

Utvald är ett ord för alla som tar emot Jesus och säger JA till Jesus. De är de som tror på Honom och som inte skall gå förlorade utan ha evigt liv.

Men åt alla dem som ännu inte tagit emot Jesus och därför inte räknas bland de utvalda, för dem finns det ännu en chans att bli utvalda genom att säga JA till Jesus.

Det är detta vi får göra idag. Vi får bekänna att vi är syndare och att vi därför behöver Jesus för att bli med bland de utvalda och få evigt liv. Vi får JA till att tro på att Hans finns och JA till att leva med Honom. Vi kan alltså i idag inte bara höra talas om Jesus som blivit född i ett stall i Betlehems stad, utan också låta Honom födas i våra hjärtan för att vi skall få vara det Han frälst oss till att vara: Hans älskade och utvalda.

AMEN

25 december

Joh 3:13-21

JULEN

Det var en stilla natt, denna heliga natt. Allt var frid och det tändes en stjärna i skyn när ett barn blev fött i Betlehems stad i ett stall. Det var Jesus som kommit till världen, Guds enfödde son, vår Herre och Frälsare. Så har vi lärt oss om denna natt och sjungit om denna natt ända sen vi var barn. Denna helg har kommit till oss med sitt budskap om fred och glädje över det som hände denna natt för tvåtusen år sedan.

Denna människa som föddes då har påverkat mer än någon annan har gjort därför att denne någon var Gud själv som tog mänsklig gestalt för att på så sätt kunna rädda oss människor från ondskans makter, från den eviga döden, från helvetet.

Men det var inte bara det att Han kom för att rädda oss. Han kom också för att visa oss att Han som är den högste älskar oss så mycket och bryr sig så mycket om oss att han var beredd att stiga ned i vårt mörker och lidande och dela allt det med oss. Det var därför Han, som var Konungarnas Konung, inte föddes i ett palats utan i ett stall. Det var därför Han inte blev upphöjd och firad trots att Hans ankomst strålade ut över världen genom ett tecken i skyn. Endast ett par fattiga herdar kom denna natt för att se på honom. När några rika kom var de främlingar från ett annat land och de gåvor som gavs blev reskassa för en hastig flykt till ett annat land. Redan som nyfödd var han med för att dela våra villkor. Därför skriver Paulus: “När han till det yttre hade blivit människa, gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors. Därför har Gud upphöjt honom över allt annat och gett honom det namn som står över alla andra namn, för att alla knän skall böjas för Jesu namn, i himlen, på jorden och under jorden, och alla tungor bekänna att Jesus Kristus är Herre.“

Så ville Gud visa sin kärlek till oss och tala om för Dig att Du är älskad. Det finns någon som bryr sig om Dig och vill ge Dig den allra bästa julklappen som finns: evigt liv.

AMEN

26 december

Psalt 72:1-7

FRED PÅ JORDEN

Det var natt när Jesus föddes och mörkt. Några herdar var ute på fältet och vaktade sina får när himlen lystes upp av Herrens härlighet och en stor himmelsk här prisade Gud med orden: ”Ära i höjden åt Gud och på jorden fred åt dem han har utvalt.”

Fred på jorden sjöng änglarna om. ”Fred på jorden åt dem han har utvalt” eller ”till människorna en god vilja”, som man översatte det förr. När vi i julnattens mörker ser ut över världen kan man fråga sig: Var finns denna fred? Herdarna tänkte kanske på det som står i profeten Jesajas bok: ”Ty ett barn blir oss fött, en son blir oss given, och på hans skuldror skall herradömet vila, och hans namn skall vara: Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste. Så skall herradömet bli stort och friden utan ände över Davids tron och över hans rike”. När vi i julnattens mörker ser ut över världen kan man fråga sig: Var finns denna fred? Vad gjorde herdarna i natten? De gick till stallet för att se barnet, fredstecknet som låg i en krubba. Herdarna kom till Jesus. Detta är också en förebild för oss hur vi skall vinna fred på jorden och finna friden som är utan ände. Kom till Jesus. Det är hos Honom som freden börjar. Börjar vi inte där blir det aldrig fred på jorden.

Vi frågar oss i julnattens mörker:

-Hur skall det bli fred på jorden? Det blir fred på jorden om det kan bli fred mellan länderna på jorden.

-Hur skall det blir fred mellan länderna på jorden? Det blir fred mellan länderna på jorden om det kan bli fred mellan de olika folkgrupperna som bor där i länderna.

-Hur skall det bli fred mellan folkgrupperna? Det blir fred mellan folkgrupperna om en folkgrupp finner fred mellan sina familjer och grannar.

-Hur skall det bli fred mellan dessa familjer? Det blir fred mellan dessa familjer om det kan bli fred dem emellan.

-Hur skall det bli fred i familjen? Det blir fred i familjen om du får frid i ditt inre.

-Hur skall jag få frid i mitt inre? Du måste få frid med Gud.

-Hur skall jag få frid med Gud? Du måste bekänna dina synder och erkänna att du inte tagit Jesus på allvar, öppna ditt hjärta och tag emot Jesus som Herre i ditt liv. Det är Han som är Fridens Furste. Du måste göra som herdarna gjorde den första julnatten. Du måste komma till Jesus. Annars blir det aldrig fred på jorden. Det måste börja med Jesus. Det måste börja hos Dig.

AMEN

27 december

Matt 1:18-24

DE TVÅ PROBLEMEN OCH DESS LÖSNING

Josef hade två problem. Det ena var att han var rättfärdig. Han ville göra det som var rätt inför Gud och människor. Det andra var att han älskade Maria, sin trolovade. Egentligen är detta inga problem i sig, tvärtom. Men de blev problem när det visade sig att Maria var havande. Som Josef såg det måste hon ha varit otrogen eftersom de inte hade börjat leva tillsammans. Det blev nu ett problem att älska Maria. Hans rättfärdighet blev också ett problem för honom. Eftersom han var rättfärdig skulle han egentligen ordna med att skilja sig ifrån henne i tysthet. Men då kom lösningen på båda problemen. En Herrens ängel uppenbarade sig för honom i en dröm och sa: ”Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom Helig Ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder. ” Josefs båda problem löstes på en gång. Han kunde gifta sig med Maria, som han ville göra eftersom han älskade Maria, och han förblev lika rättfärdig som tidigare. Allt detta berodde på att barnet var Guds Son, världens Frälsare, avlad av den Helige Ande. Men att Jesus kom till världen var egentligen en lösning på Guds problem.

Gud hade två problem. Det ena var att han avskydde ondskan som visar sig i synden. Gud ville förgöra all ondska. Det andra var att han älskade människan. Egentligen är detta inga problem i sig, tvärtom. Men det blev problem när människan vände sig bort ifrån Gud och lät synden komma i henne. Genom att synden bodde i människan innebar det att om Gud förgjorde synden skulle människan, som han älskade, också gå förlorad. Gud ville inte att människan skulle gå förlorad. Gud avskydde ondskan så mycket att han bestämde en dag när all ondska skall förgöras. Han gjorde inte ondskan om intet med det samma. Nej, först ville han rädda människan som han älskade. Gud kom på en lösning på problemen. Han skulle sända Jesus Kristus till världen för att ta på sig synden och låta mänsklighetens ondska falla på honom. Jesus skulle bli syndabocken för hela mänskligheten. Han skulle offras för att var och en människa skulle kunna bli räddad från synden och därmed få evigt liv. Det eviga livet, som är livet med Gud, det liv vi skapades till men som togs ifrån oss genom synden. Gud sände Jesus för att rädda oss. Och Jesus utförde sitt verk på jorden så att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv.

AMEN

28 december

Luk 2:1-20

DET BLIR ALDRIG SOM MAN HAR TÄNKT SIG

Julen är kanske är den helg vi planerar mest för på hela året. Redan i oktober börjar det. Och man försöker se till att julen blir en sådan härlig och glädjefull helg som man vill att den skall vara. Samtidigt vet vi att risken blir att det inte blir som man har tänkt sig. Men tänk på Josef. Man kan verkligen säga att det inte blev som han hade tänkt sig. Josef var trolovad med en ung flicka. Nu skulle ha få bilda familj. Men så visade det sig att hans blivande hustru var med barn och han var inte fadern. Plötsligt hade det inte blivit som han hade tänkt sig. Nu fick han fundera vad han skulle göra. Och eftersom han var noga med att följa den judiska lagen, men samtidigt mån om att det inte skulle gå illa för Maria, beslöt han att skilja sig från henne i tysthet. För inte ville han gifta sig med henne nu och ta hand om en annan mans barn. Så hade han bestämt sig för vad han skulle göra, men det blev inte som han hade tänkt sig. Gud hade tänkt ut något annat. En natt hade Josef en dröm och han visste att det var Gud som talade till honom. Plötsligt blev allting annorlunda. Nu förstod han att barnet var Guds egen Son som skulle födas på jorden. Plötsligt blev det annorlunda. Så här hade inte han trott att det skulle gå till. Men visst stämde det. Josef visste vem han själv var. Han var avkomlingen till kung David i rakt nedstigande led. Hade det inte varit för de där förfäderna som inte följde Guds vilja så hade det varit han, Josef, som skulle ha suttit på Israels tron och varit kung. Men för Gud spelar det ingen roll om man är kung eller snickare. Den som är utvald ända sedan skapelsen ändrar inte Gud på bara för att en massa människor inte bryr sig om att följa Guds vilja och inte göra det Gud hade tänkt. Nej, det blir aldrig som man har tänkt sig.

Men varför gjorde Gud så här? Det hade inte blivit som Gud ville. Gud hade två problem som han måste lösa. Det ena var ondskan som Gud hatar och vill göra slut på. Det andra var att Gud älskar människan. När människan vände sig bort ifrån Gud och lät det onda komma in i henne, blev det problem. Om Gud gjorde slut på ondskan skulle också människan, gå förlorad. Men eftersom Gud älskade människan vill han inte att människan skulle gå förlorad. Då kom Gud på en lösning. Han bestämde helt enkelt en dag när all ondska skall förgöras. Före det skulle Han rädda människan som han älskade. Gud skulle sända sin Son till världen för att göra slut på ondskan genom att dö i stället för mänskligheten så att varje människa skulle kunna bli räddad från ondskan och få evigt liv. Så föddes Jesus och förändrade en hel värld. Men är det inte riktigt som han hade tänkt sig, Människorna måste ta emot räddningen från ondskan som Jesus ordnat. Det kan bara ske genom att vi tar emot Jesus. Han är nämligen kvittot på att all ondska är betald. När vi tar emot Jesus kvittas den skuld som vi har med den betalning som Jesus ordnade på korset och vi får evigt liv. Då kan Gud göra slut på ondskan och ändå rädda människan. Men ännu finns det människor som inte tagit emot Jesus och tagit del av den mest underbara julklappen som har getts åt mänskligheten; evigt liv. Men det är som man brukar säga: Det blir aldrig som man har tänkt sig.

AMEN

29 december

1 Joh 1:1-4

GUDS PERSPEKTIV ÄR ANNORLUNDA

Vi vill gärna ha det så bra som möjligt. Allt skall fungera. Speciellt en sån här högtid som julen måste det vara som vanligt. Grönkålen måste bara finnas på bordet. Julklappar måste delas ut. Kalle Anka och hans vänner måste man titta på. Allting måste vara som det brukar annars kan man inte få känna den glädje som julens budskap talar om. Men hur var det? Glädje? Maria och Josef hade mást bryta upp för att skatteskriva sig i Betlehem 10 mils resa per fot (någon åsna står det inget om). Hennes värkar började säkert på färden, skulle de hinna fram? Väl framme ville ingen ha med dem att göra, det var fullt överallt. Alla var ju där för att skatteskriva sig. Men det var bråttom, värkarna var svåra. Situationen såg hopplös ut när de blev visade till ett stall. Och där födde hon sin förstfödde son. Men vad måste de ha tänkt? Det var bara en massa problem och svårigheter. Varför verkade det inte som att Gud var med dem? Hur kunde Han låta sin förstfödde son födas i sådana omständigheter. Glädje? Men det är när det är som mörkast som glädjen kan bli som störst. I den mörka natten blev det plötsligt mer ljust än på dagen för de herdar med det oansenliga yrket. De fick bli de enda människor som någonsin har sett hela himmelens härskara och få vara med om den största glädjefesten som någonsin varit på jorden. Ängeln sa: Var inte rädda. Jag bär bud till er om en stor glädje, en glädje för hela folket. i dag har en frälsare fötts åt er i Davids stad, han är Messias, Herren. Och detta är tecknet för er: ni skall finna ett nyfött barn som är lindat och ligger i en krubba.” Vilken underbar glädje!!! Det finns inget mörker och inget som är så svårt att det inte går att klara av därför att Gud är med. Vi märker det inte när det är som svårast, men ibland kan det komma några och berätta om vad Gud vill med det som var så svårt och vi får uppleva att glädjen på jorden kan inte bero på grönkål, julklappar eller Kalle Anka och hans vänner. Den beror på Gud och den kan komma till oss också när det är som allra svårast och mörkast i våra liv.

Därför får vi glädja oss över det enda i denna världen som kan oss en glädje som består när maten ätits, julklapparna öppnats och t o m när livets dagar har tagit slut. Det handlar om glädjen som Jesus kan ge oss. Den enda glädje som består. Därför blev denna svåra natt till något av det gladaste som hänt. Glädjens Herre var född, Guds Son Jesus Kristus.

AMEN

30 december

Joh 1:1-5

GUD BEVISAR SIN KÄRLEK TILL OSS GENOM JESUS

Julen är kanske den helg vi firar med mest glädje. Det är så underbart att fira en sådan ljus högtid mitt i den mörkaste vintern när solen är som mest borta och det är kallt. Det är då vi vill lyssna till orden från profeten Jesaja: "Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkrets land strålar ljuset fram." Och vi tänker på den natten för tvåtusen år sedan då en ung höggravid kvinna kom fram till en liten by som hette Betlehem. Hur hon hade värkar och det inte fanns någon plats för henne annat än i ett stall där hon födde sin förstfödde son. Och i denna mörka natten satt herdar som vanligt ute och vaktade fårhjorden när hela himmelens härskara med änglar lyste upp i natten och sjöng om att en frälsare blivit född. Och denna händelse har man firat i många år ända sedan 300-talet. Att man inte firade Jesu födelse tidigare berodde helt enkelt på att man inte firade födelsedagar, inte heller Jesu.

Det som var viktigt för den första kyrkan var Jesu död och uppståndelse. Det firade man. Men av olika orsaker började man fira Jesu födelsedag trots att man varken visste när på året eller ens vilket år som Jesus hade fötts. Men någon dag måste det ha varit och eftersom det inte gick att ta reda på valde man att fira Jesu födelsedag den 25:e december. När Jesus föddes spelar ingen som helst roll eller att man inte började fira Jesu födelsedag förrän på 300-talet. Det väsentliga är helt enkelt att vi firar Jesu födelse därför att vi är glada över att Gud älskar oss människor så mycket att han var beredd att ta sin boning i kroppslig gestalt på jorden i Jesus och födas som ett litet barn i fattigdom. Allt för att vi skulle kunna bli räddade från synden som ledde till döden, från döden som skulle lett till helvetet och från helvetet som skulle ha skilt oss från Gud och från allt gott för alltid.

Därför att han är ljuset som kom för att besegra mörkret är det självklart att vi firar jul som en ljusets högtid mitt i mörkaste vintern. Och evangelisten Johannes skrev: "I begynnelsen fanns Ordet, och Ordet fanns hos Gud, och Ordet var Gud. Det fanns i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom det, och utan det blev ingenting till av allt som finns till. I Ordet var liv, och livet var människornas ljus. Och ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det."

AMEN

31 december

Klag 3:22-26

HERRENS NÅD ÄR VAR MORGON NY

På årets sista dag brukar man tänka på det år som gått och undrar över hur det år som kommer skall vara. Tänker man efter har det hänt ganska mycket, men det känns ändå som om året gått fort iväg. För somliga av oss har det inträffat saker som förändrat hela livssituationen. Någon livskamrat har dött, råkat ut för en olycka eller blivit allvarligt sjuk. Andra kan ha gift sig, åter andra fått barn. Och mycket av detta kunde man inte föreställt sig eller ville föreställa sig vid förra nyårets afton, för ett år sedan. Allt som vi är med om under våra liv blir till lärdom för oss om vi tar vara på det på rätt sätt. Men genom historiens gång märker vi hur människor hela tiden gör samma misstag. Det är precis som om vi inte har förmågan att lära av våra misslyckanden. Att det är så beror på det onda som finns i oss och som vi varje dag måste underkuva och bekämpa. Paulus kallar det för vår gamla människa. Han skriver: "Ni skall lägga av er den gamla människan som går under bedragen av sina begär. Se till att ni förnyas i ande och förstånd och klär er i den nya människan som har skapats efter Guds bild med den rättfärdighet och den helig het som hör sanningen till."

När vi ser tillbaka på det år som gått märker vi alla hur den gamla människan i oss då och då har tagit över trots att vi försökt att leva ett alltigenom andligt liv. Och vi har gjort fel, sagt fel saker vid fel tillfällen vi får se tillbaka på detta och lämna fram det inför Herren i ånger och bekännelse och ta emot förlåtelse och bättring ur hans hand p.g.a. Hans nåd. Så kan vi förnyas i ande och sanning och klä oss i den nya människan som är skapad till likhet med Gud så att vi kan vara Honom lika.

Och leva i kärlek, så som Kristus har älskat oss och ge varandra uppmuntrande ord av kärlek, tröstande ord. Vara hjärtliga och fulla av den glädje och frimodighet Herren ger oss. Klä av sig gårdagens misstag, ta emot förlåtelsens nya klädnad och gå in i ett nytt år förnyade i Anden.

"Herrens nåd är det att det inte är ute med oss, ty det är inte slut på hans barmhärtighet. Den är var morgon ny, ja, stor är din trofasthet." När vi tar lärdom av gårdagen för egen del och se fram emot en morgondag i förtröstan med glädje till ett förnyat hopp, är det möjligt p.g.a. Herren.

Det är Herren själv som är med oss precis som han har lovat. Han bär våra bekymmer och bördor med oss om vi bara vill låta Honom göra det. För han har omsorg om oss. Han älskar oss, omsluter oss på alla sidor och leder oss rätt med sitt ord. Vi kallar det för nåd. Att Herren bryr sig om oss och älskar oss hurdana vi än är, vad vi än gör, säger eller tänker. Han är alltid beredd att ge oss förlåtelse och en ny chans att börja om. Allt detta utan att vi behöver ge Honom något tillbaka. Med Herren in i framtiden behöver vi ingenting annat än Jesus själv för att finna hopp och förtröstan inför morgondagen. För vi vet att han alltid är med oss, stöder oss, bär oss och hjälper oss med allt. Vad som än händer så är han där. Vart vi än far så är han där. Vilket underbart hopp! Vilken frid det blir med Herren! Man behöver inte göra sig bekymmer för morgondagen för vi vet att han också är där med oss för att leda oss på den rätta vägen. För "Herrens nåd är det att det inte är ute med oss, ty det är inte slut på Hans rättfärdighet. Den är var morgon ny."

AMEN

Bibelställen

1 Mos 1:1-27	25 juni
1 Mos 18:1-8	8 juni
2 Mos 12:1-20	21 juni
2 Mos 16:11-35	7 mars
2 Mos 20:8-11	25 september
3 Mos 12:1-8	6 februari
4 Mos 6:22-27	3 januari
5 Mos 4:19-24	7 januari
5 Mos 4:29-31	9 september
5 Mos 6:10-18	11 mars
5 Mos 30:11-16	12 augusti
5 Mos 32:36-39	20 december
5 Mos 31:6-8	5 september
Dom 9:7-15	20 juni
1 Sam 2:1-10	28 mars
1 Sam 21:1-6	24 augusti
1 Kon 3:16-28	11 december
1 Kon 19:9-18	24 mars
2 Kon 5:1-19	11 augusti
Psalt 8:1-10	1 mars
Psalt 19:2-7	17 januari
Psalt 23:1-6	1 maj
Psalt 25:4-11	28 januari
Psalt 25:12-22	3 mars
Psalt 31:2-6	18 februari
Psalt 51:1-14	17 augusti
Psalt 62:2-9	5 juli
Psalt 65:9-14	7 oktober
Psalt 72:1-7	26 december
Psalt 72:10-15	5 januari
Psalt 84:1-13	1 juli
Psalt 85:9-14	30 november
Psalt 98:1-8	14 maj
Psalt 107:18-22	12 september
Psalt 113:1-6	19 juni
Psalt 118:19-29	4 april

Psalt 119:170-176	4 juli
Psalt 130:1-8	24 februari
Psalt 138:1-8	7 februari
Psalt 139:1-18	5 juni
Psalt 145:1-7	22 april
Psalt 145:8-13	22 december
Psalt 147:7-15	30 mars
Pred 1:3-11	29 januari
Jes 6:3-12	8 oktober
Jes 9:2-7	29 november
Jes 29:17-24	16 december
Jes 43:1-7	30 augusti
Jes 49:5-7	4 januari
Jes 553:3-9	5 april
Jes 54:7-10	7 maj
Jes 55:6-11	27 februari
Jes 56: 1-8	23 september
Jes 60:1-6	13 december
Jes 65:17-19	26 november
Jer 1:4-12	21 april
Jer 17:5-8	9 juni
Jer 17:12-13	27 juni
Jer 31:3-6	12 oktober
Klag 3:22-26	31 december
Hes 34:11-16	28 april
Dan 7:13-28	8 december
Hos 6:1-3	12 april
Joel 2:28-32	28 maj
Sef 3:14-20	27 september
Sak 2:10-13	3 april
Matt 1:18-24	27 december
Matt 2:1-12	6 januari
Matt 3:11-12	13 juni
Matt 3:13-17	12 januari
Matt 4:1-11	17 februari
Matt 4:12-17	6 december

Matt 4:18-22	9 juli
Matt 5:1-12	3 november
Matt 5:13-16	4 november
Matt 5:20-26	14 juli
Matt 5:38-48	28 augusti
Matt 6:5-8	17 maj
Matt 6:9-15	25 maj
Matt 6:16-21	14 februari
Matt 6:19-23	7 september
Matt 6:25-30	15 juli
Matt 6:33-34	8 september
Matt 7:1-6	29 juni
Matt 7:13-14	26 juli
Matt 7:15-21	28 juli
Matt 7:22-29	25 juli
Matt 8:5-13	21 januari
Matt 9:18-26	11 september
Matt 9:36-38	4 maj
Matt 10:1-15	29 april
Matt 10:26-31	10 november
Matt 11:2-10	14 december
Matt 11:11-19	15 december
Matt 11:20-24	7 augusti
Matt 11:25-30	7 juni
Matt 12:1-8	19 augusti
Matt 12:15-21	19 oktober
Matt 12:43-45	2 mars
Matt 12:46-50	15 oktober
Matt 13:31-33	5 februari
Matt 13:44-46	18 september
Matt 13:47-50	24 november
Matt 14:13-21	5 mars
Matt 14:22-33	23 januari
Matt 15:21-28	23 februari
Matt 15:29-31	10 oktober
Matt 16:1-4	25 oktober
Matt 16:13-20	10 juli
Matt 16:21-23	19 februari
Matt 16:24-27	12 juli

Matt 17:1-8	22 juli
Matt 17:14-20	16 mars
Matt 18:1-5	1 oktober
Matt 18:6-10	6 oktober
Matt 19:13-15	14 oktober
Matt 19:27-30	26 januari
Matt 20:1-16	27 januari
Matt 20:20-28	4 september
Matt 20:29-34	15 februari
Matt 21:1-9	28 november
Matt 21:28-31	13 augusti
Matt 21:33-43	8 mars
Matt 22:1-3, 10-14	22 oktober
Matt 22:15-22	20 oktober
Matt 22:34-40	27 augusti
Matt 23:1-12	14 augusti
Matt 23:1-3, 10-14	26 oktober
Matt 24:1-14	30 oktober
Matt 24::37-41	5 december
Matt 24:45-51	4 augusti
Matt 25:1-13	17 november
Matt 25:14-30	3 augusti
Matt 25:31-46	23 november
Matt 26 :17-30	6 april
Matt 26: 36-46	14 mars
Matt 27:32-55	7 april
Matt 28:1-8	9 april
Matt 28:7-15	27 oktober
Matt 28:16-20	10 juni
Mark 1:12-13	15 mars
Mark 1:14-15	4 december
Mark 1:16-20	18 juni
Mark 1:21-28	18 mars
Mark 2:1-12	22 september
Mark 2:23-3:5	22 augusti
Mark 3:7-19	8 juli
Mark 4:1-20	21 mars
Mark 5:35-43	14 september
Mark 7:24-30	17 mars

Mark 7:31-37	20 augusti
Mark 8:27-30	7 juli
Mark 8:34-38	13 februari
Mark 9:2-13	20 juli
Mark 9:14-32	22 februari
Mark 9:33-37	12 november
Mark 10:2-9	13 oktober
Mark 10:13-16	16 oktober
Mark 10:17-27	17 september
Mark 10:32-45	11 februari
Mark 11:24-25	28 oktober
Mark 12:1-12	10 mars
Mark 12:41-44	26 augusti
Mark 13:3-13	29 oktober
Mark 13:32-37	15 november
Mark 14:32-42	16 februari
Mark 16:1-8	11 april
Mark 16:9-13	19 april
Mark 16:12-20	13 april
Luk 1:5-17	28 juni
Luk 1:26-38	25 mars
Luk 1:39-45	26 mars
Luk 1:46-55	27 mars
Luk 1:57-66	22 juni
Luk 1:67-80	26 juni
Luk 2:1-20	25 december
Luk 2:22-32	2 februari
Luk 2:33-40	1 januari
Luk 2:42-52	9 januari
Luk 3:1-15	9 december
Luk 3:15-17, 21-22	11 januari
Luk 4:16-22	27 november
Luk 4:23-30	9 augusti
Luk 4:31-37	26 februari
Luk 5:1-11	11 juli
Luk 6:20-26	2 november
Luk 6:27-36	25 augusti
Luk 6:46-49	29 juli
Luk 7:1-10	8 november

Luk 7:11-17	13 september
Luk 7:18-23	10 december
Luk 7:24-28	18 december
Luk 7:29-35	17 december
Luk 7:36-50	21 februari
Luk 8:4-15	20 mars
Luk 9:18-21	22 mars
Luk 9:28-36	23 juli
Luk 9:46-48	22 januari
Luk 9:51-62	13 juli
Luk 10:1-16	10 augusti
Luk 10:17-20	30 september
Luk 10:23-37	29 augusti
Luk 10:38-42	6 september
Luk 11:1-13	23 maj
Luk 11:14-28	28 februari
Luk 12:22-29	13 november
Luk 12:29-32	16 november
Luk 12:35-40	18 november
Luk 12:42-48	1 augusti
Luk 13:1-5	6 juli
Luk 13:6-9	2 januari
Luk 13:18-21	3 februari
Luk 13:22-30	31 juli
Luk 14:15-24	24 oktober
Luk 14:16-24	16 juni
Luk 15:1-10	2 juli
Luk 15:11-32	3 juli
Luk 16:10-15	2 augusti
Luk 16:19-31	15 september
Luk 17:7-10	25 januari
Luk 17:11-19	9 oktober
Luk 17:20-30	2 december
Luk 18:9-14	15 augusti
Luk 18:15-17	18 oktober
Luk 18:31-43	12 februari
Luk 19:1-10	17 juni
Luk 19:11-27	5 augusti
Luk 19:28-40	31 mars

Luk 19:41-47	8 augusti
Luk 20:9-19	9 mars
Luk 21:25-36	3 december
Luk 22:24-27	2 september
Luk 22:35-39	18 juli
Luk 22:39-46	13 mars
Luk 24:1-12	10 april
Luk 24:13-35	16 april
Luk 24:36-49	18 april
Luk 24:49-53	20 maj
Joh 1:1-5	30 december
Joh 1:9-14	21 december
Joh 1:14-18	4 februari
Joh 1:29-34	15 juni
Joh 1:35-46	23 juni
Joh 1:43-46	13 januari
Joh 1:47-51	2 oktober
Joh 2:1-11	14 januari
Joh 3:1-8	14 juni
Joh 3:13-21	28 december
Joh 4:5-26	15 januari
Joh 4:27-42	19 januari
Joh 4:46-54	18 januari
Joh 5:1-18	16 januari
Joh 5:24-39	22 november
Joh 6:1-15	6 mars
Joh 6:37-40	1 november
Joh 6:44-47	4 juni
Joh 6:51-65	4 mars
Joh 7:14-18	19 september
Joh 7:37-39	29 maj
Joh 7:40-52	1 februari
Joh 8:1-11	24 juni
Joh 8:12	8 januari
Joh 8:31-36	18 augusti
Joh 8:37-47	21 augusti
Joh 8:46-51	30 januari
Joh 9:1-7, 24-39	20 september
Joh 9:13-23	21 september

Joh 10:1-10	3 maj
Joh 10:11-16	30 april
Joh 11:17-44	10 september
Joh 11:49-52	31 augusti
Joh 12:1-16	1 april
Joh 12:20-33	10 februari
Joh 12:35-43	19 mars
Joh 12:44-50	3 juni
Joh 13:31-35	6 maj
Joh 14:1-12	5 maj
Joh 14:15-21	15 maj
Joh 14:23-29	1 juni
Joh 15:1-9	6 juni
Joh 15:10-17	13 maj
Joh 15:26-16:4	22 maj
Joh 16:5-11	12 maj
Joh 16:12-15	21 maj
Joh 16:16-22	9 maj
Joh 16:23-33	18 maj
Joh 17:9-17	11 maj
Joh 17:18-26	16 maj
Joh 18:36-37	1 december
Joh 18:28-38	24 maj
Joh 19:23-42	8 april
Joh 20:1-10	14 april
Joh 20:11-18	17 april
Joh 20:19-31	25 april
Joh 21:1-14	26 april
Joh 21:15-19	23 april
Apg 1:3-7	20 april
Apg 1:8-11	26 maj
Apg 2:36-39	30 maj
Apg 2:41-47	29 februari
Apg 8:26-40	9 februari
Apg 9:1-9	23 mars
Apg 17:22-31	9 november
Rom 1:8-17	19 december
Rom 2:13-29	30 juli
Rom 3:19-26	17 juli

Rom 5:1-11	2 april
Rom 5:12-21	8 februari
Rom 6:3-14	10 januari
Rom 7:14-25	16 augusti
Rom 8:12-17	27 juli
Rom 8:31-39	27 maj
Rom 11:33-12:8	21 oktober
Rom 12:1-18	29 mars
1 Kor 1:18-25	31 januari
1 Kor 2:6-16	11 juni
1 Kor 10:12-13	25 februari
1 Kor 10:14-33	23 augusti
1 Kor 12:4-11	31 maj
1 Kor 13:1-13	26 september
1 Kor 14:1-26	3 september
1 Kor 15:12-21	15 april
1 Kor 15:22-28	25 november
1 Kor 15:35-58	16 september
2 Kor 1:3-7	20 januari
2 Kor 3:9-18	19 juli
2 Kor 5:1-8	21 juli
2 Kor 12:2-10	30 juni
Gal 3:21-23	12 december
Gal 5:13-26	7 november
Ef 1:3-14	23 december
Ef 2:1-10	31 oktober
Ef 4:1-16	1 september
Ef 6:10-20	5 oktober
Fil 2:1-5	11 november
Fil 2:5-11	7 december
Fil 4:4-6	10 maj
Kol 1:9-23	6 augusti
Kol 2:1-15	19 maj
Kol 3:16-17	11 oktober
1 Thess 5:9-11	8 maj
1 Tim 6:17-19	14 november
2 Tim 1:7-10	24 januari
Tit 3:4-8	12 juni
Hebr 1:1-6	24 december
Hebr 13:2-3	17 oktober
1 Petr 1:3-9	27 april
1 Petr 1:13-16	16 juli
1 Petr 4:12-19	23 oktober
2 Petr 1:16-18	24 juli
2 Petr 3:8-13	21 november
1 Joh 1:1-4	29 december
1 Joh 1:5-9	24 september
1 Joh 3:1-17	12 mars
1 Joh 3:18-24	5 november
1 Joh 4:1-6	6 november
1 Joh 4:7-21	20 februari
1 Joh 5:1-5	24 april
1 Joh 5 6-12	2 juni
Upp 3:10-13	19 november
Upp 3:14-22	28 september
Upp 5:11-14	3 oktober
Upp 12:7-12	29 september
Upp 14:1-3	4 oktober
Upp 14:14-20	2 maj
Upp 20:11-21:5	20 november

Bibelställen enligt datum

1 januari	Luk 2:33-40
2 januari	Luk 13:6-9
3 januari	4 Mos 6:22-27
4 januari	Jes 49:5-7
5 januari	Psalt 72:10-15
6 januari	Matt 2:1-12
7 januari	5 Mos 4:19-24
8 januari	Joh 8:12
9 januari	Luk 2:42-52
10 januari	Rom 6:3-14
11 januari	Luk 3:15-17, 21-22
12 januari	Matt 3:13-17
13 januari	Joh 1:43-46
14 januari	Joh 2:1-11
15 januari	Joh 4:5-26
16 januari	Joh 5:1-18
17 januari	Psalt 19:2-7
18 januari	Joh 4:46-54
19 januari	Joh 4:27-42
20 januari	2 Kor 1:3-7
21 januari	Matt 8:5-13
22 januari	Luk 9:46-48
23 januari	Matt 14:22-33
24 januari	2 Tim 1:7-10
25 januari	Luk 17:7-10
26 januari	Matt 19:27-30
27 januari	Matt 20:1-16
28 januari	Psalt 25:4-11
29 januari	Pred 1:3-11
30 januari	Joh 8:46-51
31 januari	1 Kor 1:18-25
1 februari	Joh 7:40-52
2 februari	Luk 2:22-32
3 februari	Luk 13:18-21
4 februari	Joh 1:14-18
5 februari	Matt 13:31-33
6 februari	3 Mos 12:1-8
7 februari	Psalt 138:1-8
8 februari	Rom 5:12-21
9 februari	Apg 8:26-40
10 februari	Joh 12:20-33
11 februari	Mark 10:32-45
12 februari	Luk 18:31-43
13 februari	Mark 8:34-38
14 februari	Matt 6:16-21
15 februari	Matt 20:29-34
16 februari	Mark 14:32-42
17 februari	Matt 4:1-11
18 februari	Psalt 31:2-6
19 februari	Matt 16:21-23
20 februari	1 Joh 4:7-21
21 februari	Luk 7:36-50
22 februari	Mark 9:14-32
23 februari	Matt 15:21-28
24 februari	Psalt 130:1-8
25 februari	1 Kor 10:12-13
26 februari	Luk 4:31-37
27 februari	Jes 55:6-11
28 februari	Luk 11:14-28
29 februari	Apg 2:41-47
1 mars	Psalt 8:1-10
2 mars	Matt 12:43-45
3 mars	Psalt 25:12-22
4 mars	Joh 6:51-65
5 mars	Matt 14:13-21
6 mars	Joh 6:1-15
7 mars	2 Mos 16:11-35
8 mars	Matt 21:33-43
9 mars	Luk 20:9-19
10 mars	Mark 12:1-12
11 mars	5 Mos 6:10-18
12 mars	1 Joh 3:1-17
13 mars	Luk 22:39-46
14 mars	Matt 26: 36-46
15 mars	Mark 1:12-13
16 mars	Matt 17:14-20

17 mars	**Mark 7:24-30**
18 mars	**Mark 1:21-28**
19 mars	**Joh 12:35-43**
20 mars	**Luk 8:4-15**
21 mars	**Mark 4:1-20**
22 mars	**Luk 9:18-21**
23 mars	**Apg 9:1-9**
24 mars	**1 Kon 19:9-18**
25 mars	**Luk 1:26-38**
26 mars	**Luk 1:39-45**
27 mars	**Luk 1:46-55**
28 mars	**1 Sam 2:1-10**
29 mars	**Rom 12:1-18**
30 mars	**Psalt 147:7-15**
31 mars	**Luk 19:28-40**
1 april	**Joh 12:1-16**
2 april	**Rom 5:1-11**
3 april	**Sak 2:10-13**
4 april	**Psalt 118:19-29**
5 april	**Jes 553:3-9**
6 april	**Matt 26 :17-30**
7 april	**Matt 27:32-55**
8 april	**Joh 19:23-42**
9 april	**Matt 28:1-8**
10 april	**Luk 24:1-12**
11 april	**Mark 16:1-8**
12 april	**Hos 6:1-3**
13 april	**Mark 16:12-20**
14 april	**Joh 20:1-10**
15 april	**1 Kor 15:12-21**
16 april	**Luk 24:13-35**
17 april	**Joh 20:11-18**
18 april	**Luk 24:36-49**
19 april	**Mark 16:9-13**
20 april	**Apg 1:3-7**
21 april	**Jer 1:4-12**
22 april	**Psalt 145:1-7**
23 april	**Joh 21:15-19**
24 april	**1 Joh 5:1-5**

25 april	**Joh 20:19-31**
26 april	**Joh 21:1-14**
27 april	**1 Petr 1:3-9**
28 april	**Hes 34:11-16**
29 april	**Matt 10:1-15**
30 april	**Joh 10:11-16**
1 maj	**Psalt 23:1-6**
2 maj	**Upp 14:14-20**
3 maj	**Joh 10:1-10**
4 maj	**Matt 9:36-38**
5 maj	**Joh 14:1-12**
6 maj	**Joh 13:31-35**
7 maj	**Jes 54:7-10**
8 maj	**1 Thess 5:9-11**
9 maj	**Joh 16:16-22**
10 maj	**Fil 4:4-6**
11 maj	**Joh 17:9-17**
12 maj	**Joh 16:5-11**
13 maj	**Joh 15:10-17**
14 maj	**Psalt 98:1-8**
15 maj	**Joh 14:15-21**
16 maj	**Joh 17:18-26**
17 maj	**Matt 6:5-8**
18 maj	**Joh 16:23-33**
19 maj	**Kol 2:1-15**
20 maj	**Luk 24:49-53**
21 maj	**Joh 16:12-15**
22 maj	**Joh 15:26-16:4**
23 maj	**Luk 11:1-13**
24 maj	**Joh 18:28-38**
25 maj	**Matt 6:9-15**
26 maj	**Apg 1:8-11**
27 maj	**Rom 8:31-39**
28 maj	**Joel 2:28-32**
29 maj	**Joh 7:37-39**
30 maj	**Apg 2:36-39**
31 maj	**1 Kor 12:4-11**
1 juni	**Joh 14:23-29**
2 juni	**1 Joh 5 6-12**

3 juni	Joh 12:44-50
4 juni	Joh 6:44-47
5 juni	Psalt 139:1-18
6 juni	Joh 15:1-9
7 juni	Matt 11:25-30
8 juni	1 Mos 18:1-8
9 juni	Jer 17:5-8
10 juni	Matt 28:16-20
11 juni	1 Kor 2:6-16
12 juni	Tit 3:4-8
13 juni	Matt 3:11-12
14 juni	Joh 3:1-8
15 juni	Joh 1:29-34
16 juni	Luk 14:16-24
17 juni	Luk 19:1-10
18 juni	Mark 1:16-20
19 juni	Psalt 113:1-6
20 juni	Dom 9:7-15
21 juni	2 Mos 12:1-20
22 juni	Luk 1:57-66
23 juni	Joh 1:35-46
24 juni	Joh 8:1-11
25 juni	1 Mos 1:1-27
26 juni	Luk 1:67-80
27 juni	Jer 17:12-13
28 juni	Luk 1:5-17
29 juni	Matt 7:1-6
30 juni	2 Kor 12:2-10
1 juli	Psalt 84:1-13
2 juli	Luk 15:1-10
3 juli	Luk 15:11-32
4 juli	Psalt 119:170-176
5 juli	Psalt 62:2-9
6 juli	Luk 13:1-5
7 juli	Mark 8:27-30
8 juli	Mark 3:7-19
9 juli	Matt 4:18-22
10 juli	Matt 16:13-20
11 juli	Luk 5:1-11

12 juli	Matt 16:24-27
13 juli	Luk 9:51-62
14 juli	Matt 5:20-26
15 juli	Matt 6:25-30
16 juli	1 Petr 1:13-16
17 juli	Rom 3:19-26
18 juli	Luk 22:35-39
19 juli	2 Kor 3:9-18
20 juli	Mark 9:2-13
21 juli	2 Kor 5:1-8
22 juli	Matt 17:1-8
23 juli	Luk 9:28-36
24 juli	2 Petr 1:16-18
25 juli	Matt 7:22-29
26 juli	Matt 7:13-14
27 juli	Rom 8:12-17
28 juli	Matt 7:15-21
29 juli	Luk 6:46-49
30 juli	Rom 2:13-29
31 juli	Luk 13:22-30
1 augusti	Luk 12:42-48
2 augusti	Luk 16:10-15
3 augusti	Matt 25:14-30
4 augusti	Matt 24:45-51
5 augusti	Luk 19:11-27
6 augusti	Kol 1:9-23
7 augusti	Matt 11:20-24
8 augusti	Luk 19:41-47
9 augusti	Luk 4:23-30
10 augusti	Luk 10:1-16
11 augusti	2 Kon 5:1-19
12 augusti	5 Mos 30:11-16
13 augusti	Matt 21:28-31
14 augusti	Matt 23:1-12
15 augusti	Luk 18:9-14
16 augusti	Rom 7:14-25
17 augusti	Psalt 51:1-14
18 augusti	Joh 8:31-36
19 augusti	Matt 12:1-8

20 augusti	Mark 7:31-37
21 augusti	Joh 8:37-47
22 augusti	Mark 2:23-3:5
23 augusti	1 Kor 10:14-33
24 augusti	1 Sam 21:1-6
25 augusti	Luk 6:27-36
26 augusti	Mark 12:41-44
27 augusti	Matt 22:34-40
28 augusti	Matt 5:38-48
29 augusti	Luk 10:23-37
30 augusti	Jes 43:1-7
31 augusti	Joh 11:49-52
1 september	Ef 4:1-16
2 september	Luk 22:24-27
3 september	1 Kor 14:1-26
4 september	Matt 20:20-28
5 september	5 Mos 31:6-8
6 september	Luk 10:38-42
7 september	Matt 6:19-23
8 september	Matt 6:33-34
9 september	5 Mos 4:29-31
10 september	Joh 11:17-44
11 september	Matt 9:18-26
12 september	Psalt 107:18-22
13 september	Luk 7:11-17
14 september	Mark 5:35-43
15 september	Luk 16:19-31
16 september	1 Kor 15:35-58
17 september	Mark 10:17-27
18 september	Matt 13:44-46
19 september	Joh 7:14-18
20 september	Joh 9:1-7, 24-39
21 september	Joh 9:13-23
22 september	Mark 2:1-12
23 september	Jes 56: 1-8
24 september	1 Joh 1:5-9
25 september	2 Mos 20:8-11
26 september	1 Kor 13:1-13
27 september	Sef 3:14-20
28 september	Upp 3:14-22
29 september	Upp 12:7-12
30 september	Luk 10:17-20
1 oktober	Matt 18:1-5
2 oktober	Joh 1:47-51
3 oktober	Upp 5:11-14
4 oktober	Upp 14:1-3
5 oktober	Ef 6:10-20
6 oktober	Matt 18:6-10
7 oktober	Psalt 65:9-14
8 oktober	Jes 6:3-12
9 oktober	Luk 17:11-19
10 oktober	Matt 15:29-31
11 oktober	Kol 3:16-17
12 oktober	Jer 31:3-6
13 oktober	Mark 10:2-9
14 oktober	Matt 19:13-15
15 oktober	Matt 12:46-50
16 oktober	Mark 10:13-16
17 oktober	Hebr 13:2-3
18 oktober	Luk 18:15-17
19 oktober	Matt 12:15-21
20 oktober	Matt 22:15-22
21 oktober	Rom 11:33-12:8
22 oktober	Matt 22:1-3, 10-14
23 oktober	1 Petr 4:12-19
24 oktober	Luk 14:15-24
25 oktober	Matt 16:1-4
26 oktober	Matt 23:1-3, 10-14
27 oktober	Matt 28:7-15
28 oktober	Mark 11:24-25
29 oktober	Mark 13:3-13
30 oktober	Matt 24:1-14
31 oktober	Ef 2:1-10
1 november	Joh 6:37-40
2 november	Luk 6:20-26
3 november	Matt 5:1-12
4 november	Matt 5:13-16
5 november	1 Joh 3:18-24

6 november	1 Joh 4:1-6
7 november	Gal 5:13-26
8 november	Luk 7:1-10
9 november	Apg 17:22-31
10 november	Matt 10:26-31
11 november	Fil 2:1-5
12 november	Mark 9:33-37
13 november	Luk 12:22-29
14 november	1 Tim 6:17-19
15 november	Mark 13:32-37
16 november	Luk 12:29-32
17 november	Matt 25:1-13
18 november	Luk 12:35-40
19 november	Upp 3:10-13
20 november	Upp 20:11-21:5
21 november	2 Petr 3:8-13
22 november	Joh 5:24-39
23 november	Matt 25:31-46
24 november	Matt 13:47-50
25 november	1 Kor 15:22-28
26 november	Jes 65:17-19
27 november	Luk 4:16-22
28 november	Matt 21:1-9
29 november	Jes 9:2-7
30 november	Psalt 85:9-14
1 december	Joh 18:36-37
2 december	Luk 17:20-30
3 december	Luk 21:25-36
4 december	Mark 1:14-15
5 december	Matt 24::37-41
6 december	Matt 4:12-17
7 december	Fil 2:5-11
8 december	Dan 7:13-28
9 december	Luk 3:1-15
10 december	Luk 7:18-23
11 december	1 Kon 3:16-28
12 december	Gal 3:21-23
13 december	Jes 60:1-6
14 december	Matt 11:2-10
15 december	Matt 11:11-19
16 december	Jes 29:17-24
17 december	Luk 7:29-35
18 december	Luk 7:24-28
19 december	Rom 1:8-17
20 december	5 Mos 32:36-39
21 december	Joh 1:9-14
22 december	Psalt 145:8-13
23 december	Ef 1:3-14
24 december	Hebr 1:1-6
25 december	Luk 2:1-20
26 december	Psalt 72:1-7
27 december	Matt 1:18-24
28 december	Joh 3:13-21
29 december	1 Joh 1:1-4
30 december	Joh 1:1-5
31 december	Klag 3:22-26

I vår tid finns ett starkt behov av andligt sökande. Det svåra är att hitta rätt.
Dessa andakter skrevs med hänsyn till detta och var med på samma sida som predikoturerna i den lokala tidningen Hallands Nyheter under åren 1994-2003.
Andakterna är tänkta att vara lätta samtidigt som de är bibliskt trogna och ger korn av att svara också på de flest ställda frågorna om kristen tro och kristet liv.
När detta skrivs har en stor katastrof hänt i Ostasien som ger ännu mer anledning till tröst, till att söka meningen med livet och för att trots allt ge en stråle av himmelskt ljus.

Författare:
Karl-Gunnar Svensson, Träslövsläge
Präst i Träslövs församling, Varberg
Ledamot i Göteborgs stiftsfullmäktige samt
i Kyrkomötet (2002-2005)
Ordf. i Varbergs primärvård samt
v. Ordf. för Region Halland (2003-2006)
Ledamot i Varbergs kommunfullmäktige samt
Hallands läns landsting.
Skribent för andakter i Hallands Nyheter 1994-2003